

به‌شی من

پهرینووش سه‌نیعی

به‌شی من

"سه‌م من"

وه‌رگێرانی له فارسییه‌وه:
پووناک شوانی

ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس
هه‌ولێر - هه‌رێمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بڵاوکردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولێر
هه‌رێمی کوردستانی عێراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیکترۆنی aras@araspress.com
وارگه‌ی ئینته‌رنه‌ت www.araspublishers.com
ته‌له‌فۆن: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

په‌رینووش سه‌نیعی
به‌شی من
وه‌رگێرانی له فارسییه‌وه: رووناک شوانی
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ١٢٣١
چاپی یه‌که‌م ٢٠١٢
تیرێژ: ١٠٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولێر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رپوه‌به‌رایه‌تی کشتی کتبخانه گشتیه‌کان ١٨٤ - ٢٠١٢
نه‌خشانده‌ی ناوه‌وه و رازانده‌وه‌ی به‌رگ: ئاراس ئه‌کره‌م
هه‌له‌گری: شێرزاد فه‌قی ئیسماعیل، تریسکه ئه‌حمه‌د

هه موو کاتیک له کاره کانی په روانه سهرم سوورپدهما، هه رگیز بیرى له ئابرووی باوکی نه ده کردهوه، سهیری جامخانه ی دوکانه کانی ده کرد، چار ناجاریکیش دهووستا و هه ندی شتی به من نیشان ددها. هه چهند دهمگوت شهرمه با برۆین، گوپی پی نه ددها. ته نانه ت جاریکیان له و بهری شه قامه که وه بانگی کردم، ئه ویش به پیش ناوه وه^١، هینده ی نه مابوو له شهرمدا بیمه دلۆپیک ئاو و به زه ویدا پۆ بجمه وه. خوا رهحمی کرد هیچ کام له براکانم له و ده ورو به ره نه بوون، ددها مه گهر خوا بزانت چى پرووی ددها.

کاتیک ئیمه له قومه وه هاتین، باوکم بواری دام بجمه قوتابخانه، ته نانه ت کاتى وتم له قوتابخانه کانی تاراندا هیچ کهس چارشىو به سهردا نادات و گهر من ئه و کاره بکه م گالته م پی ده که ن، ریگه ی پی دام سه رپوش له سه ر بکه م، به مه رجی ئاگه دارى خۆم بم و به دکار (خراب) نه بم و ئابرووی نه به م. من تى نه ده گه یشتم خراببوون چۆنه! چۆن کچ وه کو چیشتی کۆن خراب ده بیت! به لام ده مزانی به بی چارشىو و حى جابیش، ده بیت چۆن رهفتار بکه م بۆ ئه وه ی ئابرووی باوکم نه چیت. قوربانى مامۆ عه باسم بم! خۆم گویم لى بوو به باوكمى گوت:

- کاکه! به حى جاب و مى جاب نییه، کچ ده بیت خودى خۆى باش بیت. ئه گهر خراب بیت ئه و له ژیر چارشىو یشه وه ده توانیت هه زار شت بکا و ئابرووی باوکی به ریت. ئیستا کاتیک ئیوه هاتوونه ته تاران، ده شی وه کو تارانیه کان هه لسوکه وت

١. له ئیراندا مندا ل به ناوی پاشناوه وه بانگ ده کرت، واتا ناوی بنه ماله.

بکهن، ئیدی ئه‌و سه‌رده‌مه به‌سه‌رچوو کچ له ماله‌وه زیندان ده‌کرا. بهێله‌ بچته قوتابخانه، با جلویه‌رگه‌یشی وه‌کو ئه‌وانی تر بیت، گهر وا نه‌بی پتر په‌نجهی بۆ راده‌کشن.

– نه نه گيان، عه باس، بۆچي وا درهنگ درهنگ سهرم لي دوده ي؟

- داپيره چي بکه، به خرمان بلّی با زوو زوو بمرن به لکو منیش زوو زوو یم بو قوم.

ژنی مامق عباسم تارانی بوو، کاتیک بۆ قوم دههات، چارشیوهکهی لهساری دهکردوه، ههڕچنده ههموو دهیانزانی له تارانیش حیجایی دروستی نهبوو، خو جاری کچهکانی، هر له شتانه حالێ دهدهبون و بهی حیجاب بۆ قوتابخانه دهڕۆشتن.

– کاکه، چبی تر ئیره شوینی ژیان نییه، ههسته وهره بۆ تاران، بهشه میراتی ههموومان دهخهینه سههیهک، بۆ خۆمان دوکانیک دهکپین و پێکهوه کار دهکین، خۆم له نزیک دوکانهکهوه مایهتک بۆ به کرێ دهگرم، تۆش وهره وهره ورده ژیانته بخره سههیهی، تهنا له تاران یاره دهههت.

– له تاران ئاين و باوهرى مروّڤ به با دهجيت.

- بەللى دەبىت برۆين، دەبىت ئىمەش سەرىك لە نىو سەرگەلەو دەركەين.
دايكم دەيگوت:

- ئاخىر دەبىت بىرىكىش لە كچەكان بگەينەو، لەوئى ناتوانن مىردى دروست و
هەساوى بگەن، لەوئى كەس نامانناست، ئىمە هەموو كەسوكارمان لىرەن، ئەو
مەعسوومە پروانامەي پۆلى شەشەمى وەرگرتووە و سالتىك زياتريشى خویندووە،
ئىدى كاتى شووكرىنى، فاتىش دەبىت ئەمسال بچىتە قوتابخانە، خوا دەرزانى
لە تاران چى لە ئاو دەردىت، هەموو دەللىن كچىك لە تاران گەورە بىت وەزعى باش
نىيە.

عەلى كە لە پۆلى سىيەمى سەرەتايى بوو گوتى:

- زۆر سەھوە بۆچى من مردووم؟ وەھا ئاكام لىيەتى ھەر ناھىلەم فزە بكات.
لە كاتىكدا فاتى دانىشتبوو و يارىي دەكرد، عەلى شەقىكى تى ھەلدا، قىزاندى،
بەلام كەس گوتى پى نەدا، من چووم باوەشم پىدا كرد و گوتم:
- ئەو چى دەللى، يانى كچەكانى تاران ھەموويان خراپن؟
كاكە ئەحمەد كە عەشقى تاران كوشتبووى، گوتى:

- تۆ بىدەنگ بە! ئەگەر كىشەكە مەعسوومەيە ئەوا ھەر لىرە بە شووى دەدەين و
ئىنجا دەروين بۆ تاران، بەو شىوہە باشترە، سەرە كەرىكىش كەم دەبىتەو،
فاتىش بە دەستى عەلى دەسپىرين، كىشای بە پىشتى عەلىدا و بەشانازىيەو و تى
منداڵەكە بە غىرەتە، ئاگەي لىيەتى.

بەندى دلم پچرا. لە راستىدا ئەحمەدى بىرام لەگەل ئەویدا نەبوو من بچمە
قوتابخانە، ئەو ش نەبوو كە خۆى دەرسەكەي بخوینىت، لە پۆلى ھەوتەم چەند
جارتىك دەرەچوو، ھەتا كار بەو گەيشت واز لە خویندەكەي بەيىت، ئىستاش
نايەوئىت من لەو زياتر بخوینم. نەنكم خوا لىي خۆش بىت، وىراي ئەوہى بۆ
قوتابخانە چوونى منى زۆر پى ناخۆش بوو، ھەموو كاتىك سەرزەنشنى دايكمى
دەكرد كە:

- كچەكەت ھىچ ھونەرىكى نىيە، گەر بچىتە مائە مىرد، سەرى مانگ
دەيىترەو.

به باوكمى دهگوت:

- ئەمە چىيە ئەوئەندە پارە بۇ ئەم كچە خەرج دەكەيت، كچ هيچ سوودىكى نىيە، كچ هي خەلكە، ئەم ھەموو زەحمەتەي بۇ دەكيشيت خەرجى بۇ دەكەيت، لە كۆتاييشدا دەبىت كۆلى شتومەكيشى بخەيتە سەر و به شووى بدەي و بروت.

ئەحمەد لەگەل ئەوئەندە كە نزيكى بيست سالان بوو، هيچ كاريكى به پيكيپيكي نەدەكرد. بۇ نموونە، لە دوكانى خالە ئەسەدوللا بوو، ھەميشە لە جادەكاندا بەرەللا بوو، وەكو كاكە مەحمود نەبوو لە دوكانەكەي ئاغا موزەفەر دانيشيت و گوپرايەلى بيت و پشتى پى بېستى. باوكم دەپوت: ھەر مەحمود دوكانەكەي ئاغا موزەفەر ھەلدەسووپيئيت، ھەرچەندە تەنيا دوو سال لە ئەحمەد گەرەتر بوو، زۆر خواپەرست بوو، نوپۇز و پۇزۇوى پشتگوپ نەدەخست، ھەموو كەسپك پىي وابوو دە سال لە ئەحمەد گەرەترە. دايكم زۆرى ھەز دەكرد ئىحتىرام ساداتى خالۆزامى بۇ بخواريت، دەيگوت سەيزادەيە، نەوئەي پىغەمبەرە، بەلام من دەمزاني ئەو دلى به مەحبوبەي ئامۆزامەوئەيە، ھەر كاتى مەحبوبە بەتابايە بۇ مآلمان، كاكە مەحمودم رەنگ و پووى دەگوپدرا، رەنگى سوور و سپى دەبووئەو و زمانى تەتەلەي دەكرد، بە ئەسپايى لە سووچىكەو دەوئەستا و تەماشاي مەحبوبەي دەكرد، بەتابەتەي كە چارشىوى نوپۇزەكەي بەردەبووئەو، مەحبوبەش، بە قوربانى بىم، ھىندە جىرپى و بزىو بوو بىرى دەچوئەو ئاگاي لە حىجابەكەي بيت. كاتىكيش نەنكم شەپى لەگەل دەكرد كە تۆزىك شەرم دايگريت پياوى نامەھرەمى لىيە، دەيگوت:

- داپىرە گيان وازىيئە، ئەمانە وەكو بىرامن!

ئىنجا لە پىكەنىندا دەبوورايەو.

من ئاگەم لى بوو، ھەموو جارى لە پاش پۇشستنى مەحبوبە، كاكە مەحمودم لە پاى نوپۇز دادەنىشت و ھەر دەيگوت: ئەستەغفىروللا! ئەستەغفىروللا! وئ دەچو لە بىرى خۇيدا گوناھىكى دەكرد، خوا خۇي چاكتر دەزانيت.

بۇ ھاتنمان بۇ تاران، ماوئەيەكى دوور و درىژ لە مآلەكەماندا شەپ بوو، گەتوگۇ و قسەوباس بوو. تەنيا شتىك كە ھەمووان لەسەرى كۆك بوون، بەشووئەو و پزگاربوون بوو لە بەلایى من. دەتگوت ھەموو تاران چاوەروانن من بىم و ئەوان لە

پینگەم دەرکەن. ھەموو پۆژێ دەچوو مەزارگەیی حەزەرتی مەعسوومە و دەپارامەو، بەلکو کاریک بکات منیش لەگەڵ خۆیاندا ببەن و بوارم بەدەن بچمە قوتابخانە. بەدەم گریانەو دەمگوت خۆزگە منیش کوڕ بوومایە، یان وەکو زەری تووشی ملەخرێ دەبووم و دەمردم. زەری سێ سال لە من گەورەتر بوو، لە تەمەنی ھەشت ساڵیدا تووشی ملەخرێ بوو و مرد. سوپاس بۆ خوا، نزاکانم گیرا بوون، لەو ماوەیدا هیچ کەسێک بە ناوی داخووزییەو پووی لە مالی ئێمە نەکرد.

ورده وردە کارەکانی باوکم سەر و سامانی گرت، مامۆ عەباسیشم خانوویەکی لە دەورووبەری جادەیی گورگان بەکڕی بۆ گرتین، دواتر ھەمان خانوومان کڕی، ھەموو لەسەر من وەستابوون، دایکم بۆ ھەر شوێنێک دەچوو، کەسێکی باشی بەرچاو دەکەوت، دەھات و دەگوت:

– مەعسوومیش کاتی شووکردنیەتی.

منیش لە شەرم و قیندا سوور ھەلەدەکەپام.

بەلام حەزەرت، بە قوربانی بێ، ئاگەیی لێم بوو، هیچ کەس بۆ خوازی بێنیم نەھات. لە دوایدا نازانم چۆن بە گوێی یەکی لە داخووزیکارە کۆنەکانمیان گەیاندبوو کە ژنی ھێنابوو و تەلەقی داوو، بەلکو دووبارە بێتە پێشەو! باری ئابووری باش بوو، تا رادەیکیش گەنج بوو، بەلام کەس نەیدەزانی بۆچی لە دوا چەند مانگێک ژنەکی تەلەق داو. بەلای منەو لە پووالەتدا زۆر بەدخوو و ترسناک بوو. کاتێک زانیم خەریکە چ بەلایەکم بەسەر دێت، رووپاماییم وەلادا نا و خۆم بەسەر دەست و پێی باوکمدا خست و تەشتی فرمیسکم ھەلپشت، تاوەکو رازی بوو منیش لەگەڵ خۆیاندا ببەن بۆ تاران. باوکم میھرەبان بوو، سەرەرای کچ بوونیشم ھەر منی خۆشدەویست. خۆم دەمزانی، لە پاش مردنی زەری، بە قەوڵی دایکم دەست و دلی بەسەر مندا دەلەرزێ، لەبەرئەوێ منیش زۆر لاواز بووم، دەترسا منیش بمرم. ھەمیشە بیرێ لەو دەکردەو کە چۆن لە کاتی بە دنیا ھاتنی زەری ناشووکور بوو، خوا پێی ناخۆش بوو، بۆیە ئەو لێ سەندوو تەو. لەوانەیە لە کاتی لەدایکبوونی منیشدا ناشووکری کردبێت، کێ دەزانیت؟ بەلام من زۆرم خۆشدەویست، بە بریوای من لە مالاکەماندا تەنیا ئەو کەسێکی تیگەیشتوو بوو. کاتێک دەگەیشتە مالاو، خاویلیەکم بە دەستەو دەگرت و دەچوو قەراخی حەوزەکە، دەستەکانی دەخستە

سەر شانم و چەند جارێک پێیەکانی دەخستە ناو ئاوی حەوزەکە، دواتر کە دەست و دەموچاوی دەشۆرد، خاوییەکەم پێ دەدا، دەموچاوی وشک دەکردەوه و لە سەرۆوی خاوییەکەوه بە چاوه قاووییە کالەکانیەوه، بە جۆرێک تەماشای دەکردم، دەمزانێ منی خۆش دەوێت و لێم رازییە. لەوکاتەدا ئارەزووم دەکرد ماچی بکەم، بەلام شەرم بوو کچێکی گەورە پیاو ماچ بکات، تەنانت ئەگەر باوکیشی بێت. بە کورتی، باوکم دلی پێم سووتا، منیش هەرچی سویندیکم لە دنیا دەزانی بۆم خوارد کە لە تاران ناکاری خراپ نەکەم و ئابرووی نەبەم.

بۆ قوتابخانە چوونیشم لە تاران داستانێکی ترمان هەبوو. هەردوو براکەم دژ بە چوونە قوتابخانەی من بوون. دایکم لەو باوەڕەدا بوو کە چوونم بۆ پۆلی دروومان باشترە. بەلام من بەو هەموو پارانەوه و فرمیسکی بێ دەسلەڵاتییەم، باوکم رازی کرد کە پووبەرووی هەموویان بوەستیت و ناومی لە پۆلی هەشتەمی ناوەندیدا نووسی.

قوتابخانەکەمان چەند چوارپێیک لە خوارووی مالهەمانەوه بوو، چارەکیک تا بیست خولەک بە پێ دوور بوو، ئەحمەدی برام بە دەستی خۆی بواوە دەخکاندم، بەهەر بیانوویەک بواوە منی دەدایە بەر کۆتەک، بەلام من دەمزانێ کۆیی دلی گری گرتووه، هیچم نەدەگوت. لە سەرەتادا بە دووم دەکەوت، منیش چارشیوەکەم توندوتۆڵ دەگرت و وریا بووم کە بیانوویەکی بە دەستەوه نەدەم. کاکە مەحموودیشم بە هیچ شتوویەکی قەسە لەگەڵ نەدەکردم و گۆیی پێ نەدەدام. دواتر هەردوو کاریان پەیدا کرد. مەحموود لە دوکانی برای ئاغای موزەفەری سەرگەرمی کار بوو. ئەحمەد لە دوکانێکی داربڕین لە دەورووبەری فولکەیی شەمرون* بوو بە شاگرد و هاوڕێی دۆزییەوه، پاش نیوەڕوان لەگەڵ ئەوان دەڕۆیی و شەوانە درەنگ دەهاتەوه. پاشتر هەموو زانیان ئەو بۆنە ناخۆشەیی کە لێیەوه دێت، بۆنی عارەقە، بەلام کەس بەرووی خۆیدا نەدەهێنا، باوکم سەری دادەخست و وەلامی سلۆهەکی نەدەدایەوه، مەحموود رووی خۆی لێ وەرەگێراو دەیگوت: ئەستەغفیروللّا! ئەستەغفیروللّا، دایکم بە پەلەپەل خواردنەکەیی بۆ گەرم دەکردەوه و دەپوت: کورەکەم دانی دیشیت و ئەلکھولی لێ داوه، دیار نەبوو ئەمە چ ئیشیکە و هەرگیز

* شەمرون: شەمران، ناوچەیەکە لە شاری تاران.

چاک نابیتتهوه!

له راستییدا دایکم هەر فێر بوو کارهکانی ئهممهه پهردهپۆش بکات، ئاخړ ئه کورپه ئازیزهکهی دایکم بوو. ئاغا ئهممهه له مالهوه سهرقالییهکی تریشی بۆ خۆی دۆزیوووه، له پهنجهرهی ژوورهکهی سهروهه سهیری مائی پهروین خانمی دراوسیمانی دهکرد.

پهروین خانم ههموو کاتیک له ههوشهکهدا کاریکێ دهکرد، ههلبهته دایمهش چارشپوهکهی له سهری بهردهبووه. ئهممهه له بهردهم پهنجهرهی ژووری میوانهکه جوولهی له خۆی دهبری، جاریکیشیان خۆم بینیم لهو پهنجهرهیهوه به هیمما و ئامازه لهگهڵ یهکتر قسهیان دهکرد.

ههچۆنیک بیت، ئهممهه دی برام هینده سهرقال بوو منی بیر چوووهوه، تهناهت کاتیک باوکیشم مۆلهتی دام به سهریۆشهوه برۆم بۆ قوتابخانه، تهنیا یهک، دوو رۆژ بوو به شهڕمان، ئیتر له بیرێ چوووه. بهلام کاکه مهحموودم ههڕگیز فرامۆشی نهکرد، قسهی نهدهکرد، شهڕیشی نهدهکرد، ئیتر من له دیدی ئهوا گوناھیکێ بهرجهسته بووم، تهناهت سهڕیشی نهدهکردم. من هیچ شتیکم بهلاوه گرینگ نهبوو، دهچوممه قوتابخانه، له وانهکاندا باش بووم و لهگهڵ ههموو کچهکان بووبوممه هاوڕێ، ئیتر لهوه زیاتر چیم له دنیا دهویست؟ زۆر خۆشحال بووم، بهتایبهتیش که پهروانه بوو به نزیکترین هاوڕێم و سویندمان بۆ یهکتر خوارد که هیچ شتی که یهکتر نهشارینهوه.

پهروانه کچیکی چالاک و رووخۆش بوو، زۆرباش یاریی بالهی دهکرد و له تیپی قوتابخانهکه بوو، بهلام له وانهکانیدا پیاوهلانی نهدهویست، دلنیاوووم که خراپ نییه، بهلام گوێی به زۆر شت نهدهدا، واته قهت نهیدهزانی چی باشه و چی خراپه، حالی نهدهبوو چۆن ئاگای له ئابرووی باوکی بیت. ههڕچهنده براشی ههبوو، بهلام قهت لییان نهدهترسا، دهیگوت ههندێ جار دهبیت به شهڕمان، بهلام نهگهر نهوان لیم بدهن منیش لییان ددهم. به ههموو شتی که پیکهینینی دههات، لههه کوییهکیش بوایه پێ دهکهنی، تهناهت له سههر جادهش، دهتگوت هیچ کس پێی نهوتوووه که نابیت کچ له کاتی پیکهینیدا ددانهکانی دهڕکهوتیت و دهنگی ببیستیت. پێم وابیت منیش ههڕ ئهوهنده بهلائی ئهوهوه سههر بووم، کاتیک دهتگوت شههرمه، وا مهکه، به

سەرسورمانەۋە سەيرى دەكردم و دەپىرسى: بۇ؟

ھەندى جار وھا تەماشاي دەكردم دەنگوت لە كىۋەۋە ھاتووم. بۇ نمونە ئەو ناۋى ھەموو ئۆتۆمۆبىلەكانى دەزانى، زۆرىشى ھەز لى بوو باوكى شوڧىرلىتىكى پەش بىكىت، من نەمدەزانى كامە ئۆتۆمۆبىل شوڧىرلىتە! نەشىمدەۋىست خۇم تاك و تەرا بخەم، پۇژى ئۆتۆمۆبىللىكى تازەم نىشانى دا كە لە چاۋ مندا جوان بوو و گوتىم:

- پەروانە تۆ ھەزىت لەم جۆرە شوڧىرلىتەنەيە؟

پەروانە جارى سەيرىكى ئۆتۆمۆبىلەكەى كرد و ئىنجا سەيرىكى من و دايە قاقاي پىكەنەن، ئەي ئىستا پى نەكەنىت كەى پى بىكەنىت!! گوتى:

- ۋاي چ خۇش، بە فىات دەلىلى شوڧىرلىت!!

ھەتا كۆچكەكانىش سۈر ھەلگەپان، خەرىك بوو لە خەجالەتيدا دەمردم، چ لەبەر پىكەنەنەكەى ئەو لە ناۋەپاستى جادەكە و چ لە كالقامى خۇم، سەرئەنجام نەزانى خۇم دەرخست.

ئەوان لە مالىۋە رادىق و تەلەڧىزىۋىشىيان ھەبوو. من لە مالى مامقەباسم تەلەڧىزىۋىش بىنىبوو، بەلام خۇمان ھەر رادىۋىيەكى گەۋرەمان ھەبوو، تاكو نەنكم مابوو ھەر كاتى كاكە مەھموودم لە مالىۋە بۋايە ئىمە گوتىمان لە مۇسىقا نەدەگرت، چونكە گوناھ بوو بەتايىبەتى ئەگەر ژن گۆرانى بوتايە، ئاۋازەكانىش بە نازوغيشۋە بوون، ھەلبەتە دايك و باوكم دەيانزانى كە مۇسىقا ھەرامە، زۆرىش خواپەرسىت بوون، بەلام ھىچ كامىيان ئەۋەندەى كاكە مەھموودم بەقورسى ۋەريان نەدەگرت، تەنانەت زۆرىشىيان پى خۇش بوو، كە مەھموود لە مالىۋە نەدەبوو دايكم رادىۋىيەكى دادەگىرساند، بەلام دەنگى بەرادەيەك نزم دەكردەۋە بۇ ئەۋەى نەبىتە ھۆى ئابروۋوچوونمان، خۇشى ھەندىك لە دەقى شىعەرەكانى لەبەرۋو بەتايىبەتى شىعەرەكانى پوران شاپورى، ھەندى جار لە چىشتخانەكە لەژىر لىۋەۋە سىرتەى دەكرد. جارىكىان وتىم:

- دايە، باش لە شىعەرەكانى پوران ئەزانى ها!!

ھەرۋەكو پزىسك لە شوئىنى خۇى راجلەكى و وتى:

- ۋسبە كچى ئەم قسانە چىيە؟ نەبا بەرگوتى كاكت كەۋى!!

کاتیک باوکیشم دهاتهوه، هر له ږنگهوه به ههواى دهنګوباسى کاژیر دوو، رادیوکهى دادهگیرساند و پاشانیش وهک بلایى بیرى دهچوهوه بیکوژینتهوه، کاتیک بهرمانهى گولهکان* دهستى پى دهکرد، سهرى بۆ رادهوهشان، ههرکس چى دهلیت با بلیت، من سویند دهخۆم باوکم ناشقى دهنګى مهرزیه** بوو، مهحال بوو کاتیک نهو گۆرانى بوتبايه کهس بیویرایه بلای نهو گاره گاره بکوژینهوه، بهلام ههرکه فیکن*** گۆرانى دهگوت، موسلماننهتییهکهى دهکوتتهوه یاد و هاوارى دهکرد:

– نهو دیسانهوه نهو ئهرمهنییه گۆرانى دهلیت، ده بیکوژینهوه، بهلام من چهنده هزم له دهنګى فیکن بوو! نازانم بۆچى دهنګى نهو، خاله همیدى دهینایهوه بیرم.

هیندهى له یادم بیت، خاله همیدم پیاوړکى خوش نهدام بوو، لهگهال خوشک و براکانى تریدا جیاوازیی ههبوو، بۆنى عهتریکى خوشى لى دههات، نهو شتهى که له دهوروبهرى مندا زۆرم کهم بوو....

که منداال بووم، ههمو کاتیک منى له نامیز دهگرت و دهیگوت: باریکهلالا خوشکم!! چ کچیکى جوانت ههیه، گهر له کوردهکانت بچوبایه چیت دهکرد؟ دهبوايه خومرهت پى بگرتایهتهوه تاکو بترشایه، دایکیشم دهیگوت:

– وای کاکه نهو قسهیه چیه؟ کوردهکانم کوپیان ناشیرینه، دهلیتى چله سنهوبهرن، قهینا کهمیک سهوزهن، نهوهشیان بۆ پیاو عهیب نییه، خو پیاو نابیت زۆر جوان بیت، له کونهوه و تراوه پیاو دهبیت زۆریش جوان نهبیت، ناشیرین و بهدخوو، ناشیرین و بهدخوو!

نهمهیانى به ئاوازهوه دهگوت و خاله همیدیشم قاقا پى دهکهنى. من زیاتر له باوکم و پوورم دهچووم، خهلکى ههر وایان دهزانى که من و مهحبوبه خوشکین، دیاره نهو له من جوانتر بوو، چونکه من لاواز بووم بهلام نهو خروخهپان بوو، قژیشى به پتچپهوانهى قره خاوهکهى من بوو، که ههرچیهکم لى

* بهرنامهى گولهکان (گلها)، بهرنامهیهکى نهو سهردهمهى رادیوى تاران بوو.

** مهرزیه، گۆرانیبیژیکى بهناوبانګى ئیرانییه.

*** فیکن، گۆرانیبیژیکى بهناوبانګى ئیرانییه.

دەکرد شتووی نەدەگرت، قژی ئەو لوول و ئەلقە ئەلقە بوو، بەلام هەردوو کمان چاومان سەوزیکی پرپرەنگ و پێستیکی کالمان هەبوو. لە کاتی پێکەنیندا هەردوو کمان گۆناکانمان چال دەبوو، هەر ئەو نەبێت ئەو کەمێ دانەکانی ناریک بوون، هەموو کاتیک دەگوت خۆزگەم بە خۆت دانەکانت ئەوەندە سپی و ڕێکن. دایکم شتوویەکی تری هەبوو، تا رادەیک سەوزە، چاو و برۆ پەش و قژی لوول، دایمە قەلەو بوو، بەلام هێندە پوورە قەمەر قەلەو نەبوو. دیارە ناشیرینیش نەبوو، بەتایبەتی کاتیک دەموچاوی هەلدەگرت و برۆی چاک دەکرد، دەگوت وێنەکانی خورشید خانمی تابلۆکان یان قاپەکانمانە، لەلای گۆشەیی لێوی خالیکیشی هەبوو، هەموو جارێ دەبوت، کاتیک باوکت هات بۆ داخوایم هەرکە سەری بەرز کردووە و خالەکەیی لای لێومی بینی، ناشقم بوو.

ئەو کاتەیی خالە حەمیدم خەریک بوو دەروێشت، حەوت یان هەشت سالان بووم، بەلام باشم لە بیرە کاتیک مائاواویی کرد منی لە ئامیز گرت، ماچی کردم و بە دایکمی گوت:

– دادە توخوا ئەم دەستە گۆلەت زوو بەشوو مەدە، بەتێلە با دەرسەکەیی بخوێنیت و بۆ خۆی ببیتە خانمیک، حەیفە.

خالە حەمیدم یەکەمین کەسی خێزانە کەمان بوو کە بۆ پۆژئاوا رویشت. من هیچ وێنایەکم لەسەر هەندەران نەبوو. وام دەزانی شتیکە وەک ئەوەی بۆ تاران پڕۆیت، بەلام کەمیک دوورترە. هەندێ جار نامە و وێنە بۆ دایرەم دەهات، چ وێنەگەلێکی جوان بوون! نازانم بۆچی هەموو کاتیک لە ناو باخچەدا بوو! دەرووبەر و هەموو شوێنیک سەوز و پڕ لە درەخت و گۆل بوو، دواتریش وێنەیکە تری لەگەڵ خانمیکەیی حەجاب نارد، نووسیبوو کە ژنی هێناو. هەرگیز ئەو پۆژەم لە بیر ناچیتەو، دواي نیوەرۆ بوو کاتیک دایرەم هات بۆ ئەوەی باوکم نامەکەیی بۆ بخوێنیتەو، باوکم لە تەنیشت نەنکەووە لەسەر دۆشەکەلە کە دانیشتبوو، جارێ خۆی نامەکەیی خوێندووە و لە پڕ گوتی:

– وەیی وەیی! پیرۆزە حەمید ئاگاش ژنی هێناو، ئەمەش وێنەیی ژنەکەپەتی. دایرەم لە هۆش خۆی چوو، نەنکم کە هیچ کاتیک بەینی لەگەڵ دایرەمدا باش نەبوو، بە چارشتووەکەیی دەمی داپۆشی و پێ کەنی، دایکم بەسەر خۆیدا کێشا،

نه‌ده‌زانی پی بکه‌نیت یان داپیره‌م هه‌لگیریت، هه‌رچونیک بیت، که داپیره‌م هاته‌وه
 هۆش و که‌می قه‌نداوی خوارده‌وه، گوتی:
 - بۆچی خه‌لکی ئەو شوینه کافر نین؟
 باوکم شانه‌کانی به‌رزوه کرد و گوتی:
 - نه! کافر نین ئەوانیش خاوه‌نی کتییی پیروژن، ئه‌رمه‌نین.
 دیسانه‌وه داپیره‌م به‌سه‌ر خۆیدا دا، دایکم ده‌سته‌کانی گرت و گوتی:
 - دایه توخوا وا مه‌که. بۆچی چی رووی داوه؟ باشه، ژنه‌که‌ی کردووه‌ته
 موسلمان، برۆ له هه‌ر که‌سێ که پیت خۆشه بپرسه، پیاوی موسلمان ده‌توانیت
 ژنی غه‌یره دین بخواریت و بیکاته موسلمان، جا چه‌ند پاداشتی‌شی هه‌یه.
 داپیره‌م به دوو چاوی بی‌حاله‌وه ته‌ماشای کرد و گوتی:
 - ده‌زانم، ئیمامه ره‌وان پا‌که‌کانیش ژنی ناموسلمانیان هتیاوه.
 باوکم پی‌که‌نی و گوتی:
 - باشه، خوا موباره‌کی بکات، ئیدی ئیستا ده‌بیت ده‌مان شیرین بکه‌ی، بووکی
 بیانیش شیرینی گرانه.
 داپیره‌م رووی گرژوه کرد و گوتی:
 - وای وای خوا به دوورمان کات، ئەمه چ بووکی‌که بی‌گانه بیت و زمان تی
 نه‌گات و چه‌په‌لش بیت.
 داپیره‌م به‌خۆیدا هاته‌وه، وه‌کو ئەوه‌ی ژبانی وه‌به‌ر خۆیدا هتیا‌بیت‌ه‌وه، له
 کاتیکدا خۆی ئاماده‌ی رویشتنه‌وه ده‌کرد گوتی:
 - بووک به‌ره‌که‌تی ماله، ئیمه وه‌کو خه‌لکی تر نین که قه‌دری بووک نازانن و
 پێیان وایه نوکه‌ریان هتیاوه، ئیمه بووکه‌که‌مان ئەخه‌ینه سه‌ر سه‌رمان و هه‌لوا
 هه‌لوا پی‌ده‌که‌ین، چ جا به‌وه‌ی بووکی بیانیش بیت!
 ئیتر نه‌نکم ئەم فرۆفیزه‌ی پی‌هه‌لنه‌ده‌گیرا. گوتی:
 - ئەری بینیم چۆن ژنی ئەسه‌دوللاتان خسته سه‌ر سه‌ر.
 به به‌دکاریه‌وه به‌رده‌وام بوو:
 - جا چۆن بزائن کچه‌که‌ش بووه‌ته موسلمان، له‌وانه‌شه کاک هه‌میدی کردبیته

کافر، هەرچەندە ھەمید خۆی ھەر لە بنەرەتدا ئاین و باوەڕێکی تەواوی نەبوو، گەر
وا نەبواوە نەدەچوو کافرستان.

دایرەم گوتی:

– چاوت لێیە مستەفا خان، چاوت لێیە چیم پێ دەلێت؟

باوکم خۆی تێ ھەلقورتاند و کۆتایی بە دەمەتەقێکە ھێنا.

دایرەم میواندارییەکی گەورە بەرپێ خست، بە بووکە بیانییەکیەو ھەوێز
بەسەر ھەموواندا دەکرد، وێنەکەشی لە چوارچێوە گرت و لەسەر تاقەکەیی دانا،
وێنەکەیی نیشانی ژنەکان دا. بەلام تاوەکو مردیش ھەر بەئاسپایی لە دایکمی
دەپرسی:

یانێ بەدلتیایییەو ژنەکەیی ھەمید بوو تە موسلمان؟ نەکا ھەمید بوو پێتە
ئەرمەنی؟ لەو کاتەشەو کە دایرەم مرد ئیتر ئیمەش ھەتاوەکو چەندان سالی
ھەواڵێکی تەواوی خالە ھەمیدمان نەبوو.

من جارتیکیان وێنەکانی خالە ھەمیدم بۆ قوتابخانە برد و نیشانی ھاوێزەکانم
دا. پەروانە زۆری پێ خۆش بوو، گوتی:

– چەند خۆش ئەندامە! خۆزگەم بە خۆی وا چوو تە ھەندەران، خۆزگە ئیمەش
دەرۆشتین.

پەروانە ھەموو شیعەرەکانی دەزانی. ئەو لە لایەنگرانی دلگەش* بوو. لە
قوتابخانە نیوھەیان لایەنگری دلگەش بوون، نیوھەشیان لایەنگری مەرزێە بوون.
دەبواوە منیش لایەنگری دلگەش بێم، دەنا پەروانە نەدەبوو ھاوێز، ئەو گۆرانیبێژە
بیانییەکانیشی دەناسی. گرامافۆنیکیان ھەبوو قەوانیان دەخستە سەر. جارتیکیان
لەبەر دەرگای مالاھەکیان نیشانی دام، لە جانتایەکی بچکۆلە دەچوو، گوتی ئەمە
مودێلە جانتایییەکیەتی.

ھێشتا سالی خۆیندن کۆتایی پێ نەھاتبوو، من زۆر شت فێر بوو بووم، پەروانە
ھەموو کاتێک دەفتەر و پەراوەکانی منی دەبرد، ھەندێ جار پتیکەو دەرسمان
دەخویند، بەلاشییەو گرینگ نەبوو ھەر کاتێک بیویستبایە دەھاتە مالم، ئەو

* دلگەش: گۆرانیبێژیکی ئێرانییە.

كچىكى زۆر باش و ساكار بوو، زۆر گوڭى به وه نه ده دا ئيمه چيمان هيه و چيمان نييه. مالى ئيمه تا راديهك بچووك بوو. له درگاى كۆلانه وه به سى قادرمه ده هاته ناو حوشه كه، له ناوه راستى حوشه كه دا حوزىكى لاكيشه يى هه بوو، تهختىكى دارىي گهره مان له لايه كيدا دانا بوو، لايه كه ي تريسى باخچه يه كه درىزى هه بوو كه به پيچه وانى ئاراسته ي حوزه كه بوو. چيشته خانه كه شمان كه دايمه رهش و تاريك بوو، هه ره ناو حوشه كه دا بوو، ئاوده سته كهش له لايه كه ي تيدا بوو، له ته نيشته حوشه كه وه ده ستشور كمان هه بوو، ئيتير ناچار نه ده بووين كه به ترؤمپا كه ي قه راخى حوزه كه ده ست و ده موچا و مان بشوين. له لاي چه پى درگاى هاتنه ژووره وه، به چوار پليكانه ده هاته ناو هه يوانىكى بچووك، درگاكانى هه ردو ژووره كه ي خواره وه كه له ته نيشته يه كتره وه بوون ده كرانه وه سه ره ئه م هه يوانه كه، ئينجا به پايله كه ده چووه سه ره وه، له سه ريشه وه دوو ژوورى هاوشيه ي ئه م ژوورانه مان هه بوو كه به سه ره يه كتردا كراوه بوون، ژووره كه ي پيشه وه دوو په نجه ره ي روو له حوشه ي تيدا بوو، له لايه كه ي ئه و په نجه رانه وه، ده توانا مالى په روين خانم و له لايه كه ي تره وه حوشه كه ي خومان و به شتيك له كۆلانه كه ببينرئ. په نجه ره كاني ئه و ژووره ي كه ئه حممه د و مه مموودى تيدا ده خه وتن، رووى له به شه چۆله كه ي حوشه بوو، هه روه ها حوشه ي ماله كه ي پشته وهش له وئوه به باشى ده بينرا.

كاتيك په روانه ده هات، ده چووينه سه ره وه له ژوورى ميوان داده نيشتين، شتومه كچىكى زۆر له و ژووره دا نه بوو، ته نيا فه رشپكى سوورى گه وه و ميژىكى باز نه يى، له گه ل شهش كورسى پۆلۆنى، سۆپا يه كه ناشيرينيش له سووچىكى ژووره كه دا بوو كه دۆشهك و پشتيمان له ته نيشته يه وه دانا بوو، ته نيا شتيك كه ديواره كه ي رازاند بووه و تابلۆ يه كه ي فه رشى بوو كه له سه رى (وان يكا د) نووسرا بوو. له ژووره كه دا تافى كيش هه بوو كه دايم به چه رشه فئىكى (مه لافه يه كه ي) به گول چنراو داى پۆشيبوو و چرا و ئاوئنه ي خوانى ماره برينه كه ي له سه ر دانا بوو*.

* نه ريتىكى ئيرانيه، له كاتى ماره بريندا ئاوئنه و شه ممان داده نريت، دواتر بۆ يادگارى هه لده گيرئ.

ئىمە لەسەر دۆشەكە لەكان دادەنىشتىن و بە چپە چپ قىسەمان دەكرد و پى دەكەنەن، جارجارەش وانەكانمان دەخویند، بەلام من بەهېچ شىۋەيەك بوارم پى نەدەدرا بۆ مالى ئىوان بۆم. ئەحمەدى بىرام دەيگوت، تۆ بەهېچ شىۋەيەك بۆت نىيە پىتە بخەيتە مالى ئىوان كچە، يەكەم لەبەرئەۋەى براىەكى نىرەكەرى ھەيە و دوۋەمىشيان ئەم كچە جىرىن و سەرەپۆيە، خۆى بە جەھەنەم، دايكى حىجاب و مىجابى نىيە، منىش دەموت، باشە كى لەم شارە حىجابى ھەيە؟ ديارە ئەمەيانم لە بەر خۆمەۋە دەگوت.

جارىكىيان پەروانە دەيوست كۆۋارەكانى (ژنى ئەمپۆ) *خۆيم پى بدات، بەئەسپايى و تەنيا بۆ پىنچ خولەك خۆم كرد بە مالىاندا. ھەموو شويىنك پاك و پاراۋە بوو، شتومەكى زۆر جوانيان ھەبوو، بە ھەموو دەر و ديوارەكانەۋە تابلۆى سىروشت و خانميان ھەلۋاسىبوو. لە ژوورى ميوان قەنەفەى گەۋرەى نىلى داندىرا بوو كە لە خوارەكەيۋە گۆلەنگۆلەى پىۋە بوو، لايەكى ژوورەكە پەنجەرەى روو بە ھەشە بوو كە پەردەى قەدىفەى لە رەنگى قەنەفەكانى تىدا ھەلۋاسرايوو، لايەكەى ترى ژوورى نانخواردن بوو كە بە پەردە لە ژوورى ميوان جىا دەكرايەۋە، لە ھۆلەكەش تەلەفريۆنك و چەند قەنەفەيەكى تىدا بوو، دەرگاي چىشتخانەكە و گەرماو و ئاۋدەستەكەش ھەر بە سەر ھەمان ھۆلدا دەكرايەۋە، ئىتر ناچار نەدەبوون بۆ ھەر كاريك ھاوين و زىستان بچنە ھەشە. ژوورى نووستەكان لە قاتى سەرەۋە بوون، پەروانە و فەرزانەى خوشكە بچكۆلەى ژوورىكى ھاۋبەشيان ھەبوو، خۆزگەم بە خۆيان! جىگەكەى ئىمە بچووك بوو. لەگەل ئەۋەشدا كە بە پووكەش ئىمە چوار ژوورمان ھەبوو، بەلام لە راستىدا تەنيا لە ژوورە گەۋرەكەى خوارەۋە ژيانمان بەسەر دەبرد. نانى نيۋەرۆ و شىۋانمان لەۋى دەخوارد، زىستانانىش كورسىمان تىادا دادەنا، شەۋانەش من، ەلى و فاتى لەۋى دەخەۋتىن، ژوورەكەى پشتىيەۋە تەختەيەكى دارىي تىدا بوو، نوپنەكەمان لەسەرى ھەلدەچنى، دايك و باۋكىشم ھەر لەۋى دەخەۋتىن، دۆلاپكى گەۋرەشى لى بوو، جلوبەرگ و وردەۋالەى تىدا بوو، ژوورە گەۋرەكەش تاقىكى لى بوو، چەند رەفەيەكى ھەبوو، ھەر رەفەيەكىش شويىنى كىتەبى يەككىمان بوو، بەلام لەبەرئەۋەى من لە ھەمويان

* ژنى پۆژ (ژن امروز) گۆفارىكى ھەفتانە بوو لە سەردەمى شادا لە ئىران دەرچوو.

کتیبی زۆرتەرم ھەبوو، دوو ڕەفەم بۆ خۆم گرتبوو.

دایکیشم ھەزێ لە وێنەکانی کۆواری ژنی ئەمڕۆ دەکرد، سەیری دەکردن، بەلام ئێمە ئەو کۆوارانەمان لە مەحموود و باوکم دەشاردەو. من چیرۆکی زنجیرەیی و (لەسەر ڕێگەی دووریانیدا)*م دەخویندەو و بۆ دایکم باسم دەکرد، ئەوەندە بە گەرموگوری دەمگێرایەو، دایکم گریان دەیگرت و ئینجا خۆشم دیسانەو دەگریام. لەگەڵ پەروانە وەھا ڕێک کەوتبووین کە ھەموو ھەفتەیەک لە پاش ئەوێ ئەوان کۆوارەکان دەخویننەو بێدەن بە ئێمەش بیخویننەو. من بە پەروانەم گوت، براکانم ڕێگەم نادەن بۆ مالی ئەوان بڕۆم، بە سەرسووڕمانەو پرسى:

– بۆچی؟

– ئاخر تۆ براى گەورەت ھەیە.

– داریوشی ئێمە دەلێ؟ کوێی گەورەیی؟! جا ئەو سالتیکیش لە ئێمە بچووکتەر.

– باشە بەلام ھێشتا ھەر گەورەییە. دەلێن خراپە.

– من ھیچ لەم نەریتانەى ئێو تى ناگەم.

بەلام ئێتر زۆریشی لێم نەکرد بۆ مالتیان بڕۆم.

لە تاقیکردنەوکانی وەرزى سێیەمدا نمرەکانم زۆر باش بوون، لە قوتابخانە ستایشی زۆریان کردم، بەلام لە مائەو ھیچ کەسیک، ھیچ پەرچەکردارێکی نیشان نەدا، دایکم ھەر تى نەگەیشت من چى دەلێم، مەحموود گوتى:

– ئینجا چییە؟ وا دەزانى ھونەرت نواندوو؟!

باوکم وتى:

– باشە بۆ بە یەکەم دەرئەچوو؟

لەگەڵ دەستپێکی ھاویندا من و پەروانە لەیەکتەر دوورکەوتینەو، پۆژەکانی یەکەم، کە براکانم لە مال نەدەبوون، پەروانە دەھات و لەبەر دەرگا پێکەو قسەمان دەکرد، بەلام دایکم زۆر دەى بۆلاند، ئەوێ لە بێر چوو بوو کە لە قوم بووین، خۆی لەگەڵ دراوسێکانمان لەبەر دەرگا دادەنیشت، ھەتا کو باوکم دەھاتەو

* لەسەر ڕێگەی دووریانیدا، گۆشەیک بوو لە کۆواری (زن روز)دا بلاو دەکرایەو کە گرینگی بە کێشەى تاییبەتى خوینەرەن دەدا..

ناوکه‌یان د‌ه‌ترووک‌اند و ق‌س‌ه‌یان د‌ه‌ک‌رد. ئ‌ی‌س‌تا ل‌ی‌ره د‌ۆ‌س‌ت و ئ‌اش‌نا ن‌ی‌یه و د‌راوس‌ت‌ک‌ان‌ی‌ش ه‌ی‌ن‌ده گ‌و‌ی‌ی‌ پ‌ی‌ ن‌اد‌ه‌ن، چ‌ه‌ن‌د ج‌ار‌ت‌ک‌ی‌ش پ‌ی‌ پ‌ی‌د‌ه‌ک‌ه‌ن‌ی‌ن، ئ‌ه‌و‌ی‌ش ق‌ه‌ل‌س بوو و ئ‌ی‌تر و‌ر‌ده و‌ر‌ده خ‌و‌و‌ی ه‌ه‌و‌ای ق‌س‌ه‌ک‌رد‌نی به‌ر د‌ه‌ر‌گ‌ای له‌س‌ه‌ر د‌ه‌ر‌چ‌و‌و، ئ‌ی‌تر ب‌ۆ‌یه ب‌ۆ‌ م‌ن‌ی د‌ام‌ا‌و‌ی‌ش ن‌ه‌بوو له‌گ‌ه‌ل ه‌ا‌و‌ر‌ت‌ک‌ان‌م ق‌س‌ه ب‌ک‌ه‌م.

به‌گ‌ش‌تی، د‌ای‌ک‌م به‌ ه‌ات‌ن‌مان ب‌ۆ‌ ت‌ار‌ان ز‌ۆ‌ر د‌ل‌خ‌ۆ‌ش ن‌ه‌بوو، د‌ه‌ی‌گ‌وت:

– ئ‌ی‌مه ب‌ۆ‌ ئ‌ی‌ره د‌رو‌س‌ت ن‌ه‌ک‌را‌و‌ی‌ن، ه‌ه‌م‌و‌و ک‌ه‌س‌و‌ک‌ار‌مان له‌و‌ی‌ن، م‌ن ل‌ی‌ره به‌ت‌ه‌ن‌یا ک‌ه‌و‌ت‌و‌وم، ئ‌ام‌ۆ‌ژ‌ن‌ی‌ش‌تان به‌و ه‌ه‌م‌و‌و ف‌ی‌ز و ل‌و‌ت‌به‌ر‌ز‌ی‌یه‌وه ف‌ر‌ی‌ای خ‌ه‌م‌ی د‌ه‌ر‌دی د‌ل‌ی ئ‌ی‌مه ن‌اک‌ه‌و‌یت، ه‌ه‌زار پ‌ه‌م‌م‌ه‌ت له‌ ب‌ی‌گ‌انه‌کان!

ه‌ی‌ن‌ده‌ی ب‌ۆ‌له ب‌ۆ‌ل ک‌رد ت‌ا‌وه‌ک‌و با‌و‌ک‌م‌ی ر‌ازی ک‌رد ک‌ه له‌ م‌ا‌وه‌ی پ‌ش‌و‌وی ق‌و‌تا‌بخ‌انه‌دا، ئ‌ی‌مه ب‌ۆ‌ ق‌وم ب‌ۆ‌ م‌ال‌ی خ‌و‌ش‌ک‌ه‌ک‌ه‌ی ب‌ن‌ی‌ر‌یت، گ‌و‌ت‌م:

– ه‌ه‌م‌و‌و له‌ ه‌ا‌و‌ی‌ندا د‌ه‌چ‌ن ب‌ۆ‌ ه‌ا‌و‌ی‌نه‌ه‌ه‌وار، ئ‌ی‌مه‌ش ب‌ر‌ۆ‌ی‌ن ب‌ۆ‌ ق‌وم؟

د‌ای‌ک‌م به‌ت‌و‌و‌ر‌ه‌ی‌ی‌یه‌وه چ‌ا‌وی ل‌ی‌م ز‌ی‌ت ک‌رد‌ه‌وه و گ‌و‌تی:

– ئ‌ا، ئ‌ا! ه‌ه‌روا ز‌وو ب‌ی‌رت چ‌و‌وه‌وه خ‌ه‌ل‌کی ک‌و‌ی‌ی؟ س‌ه‌ر‌ت‌اس‌ه‌ری س‌ال له‌و‌ی‌ ب‌و‌و‌ی‌ن د‌ه‌ن‌گ‌تان ل‌ی‌وه ن‌ه‌ه‌ات، ئ‌ی‌س‌تا خ‌ان‌م بو‌وه‌ته ه‌ا‌و‌ی‌نه‌ه‌ه‌واری، س‌ال‌ی‌کی پ‌ه‌به‌قه خ‌و‌ش‌ک‌ه د‌ام‌ا‌وه‌ک‌ه‌م ن‌ه‌ب‌ی‌ن‌ی‌وه، له‌ ب‌را‌ک‌ان‌م ب‌ی‌ ه‌ه‌و‌الم، ب‌ۆ‌ س‌ه‌ر م‌ه‌ز‌اری ک‌ه‌س‌و‌ک‌ار‌م ن‌ه‌پ‌ۆ‌ش‌ت‌و‌وم، گ‌ه‌ر له‌ م‌ال ه‌ه‌ر‌ک‌ام له‌ خ‌ز‌مان ه‌ه‌ف‌ته‌یه‌ک ب‌م‌ی‌ن‌ی‌نه‌وه ه‌ا‌و‌ی‌نه‌ک‌ه ت‌ه‌وا‌و د‌ه‌ب‌یت. و‌ی‌ر‌ای ئ‌ه‌وه‌ی ک‌ه م‌ه‌ح‌م‌و‌ود ر‌ازی بوو ئ‌ی‌مه ب‌ۆ‌ ق‌وم ب‌ر‌ۆ‌ی‌ن، به‌لام د‌ه‌ب‌ی‌س‌ت ت‌ه‌ن‌یا له‌ م‌ال‌ی پ‌و‌ور‌م ب‌م‌ی‌ن‌ی‌نه‌وه، ب‌ۆ‌ ئ‌ه‌وه‌ی ک‌ات‌یک له‌ ک‌ۆ‌ت‌ای‌ی ه‌ه‌ف‌ته‌کان‌دا ب‌ۆ‌ س‌ه‌ر‌دان د‌ی‌ته‌وه، ت‌ه‌ن‌یا چ‌ا‌وی به‌ پ‌و‌ور‌م و م‌ه‌ح‌ب‌و‌وب‌ه ب‌ک‌ه‌و‌یت، ب‌ۆ‌یه گ‌و‌تی:

– پ‌ی‌و‌ی‌س‌ت ن‌اک‌ات ب‌ۆ‌ م‌ال ه‌ه‌م‌و‌و‌ی‌ان ب‌ر‌ۆ‌ن ه‌ه‌ر له‌ م‌ال‌ی پ‌و‌ور‌ی ب‌م‌ی‌ن‌ی‌نه‌وه، د‌ه‌نا ه‌ه‌م‌و‌و‌ی‌ان پ‌ی‌یان ب‌ۆ‌ ئ‌ی‌ره د‌ه‌ک‌ر‌ی‌ته‌وه و ئ‌ی‌ره س‌ه‌ر‌و‌ژ‌ی‌ر د‌ه‌ب‌یت، ئ‌ی‌ن‌جا ک‌ه‌ر ب‌ی‌نه و ب‌اری ب‌ک‌ه!

د‌ای‌ک‌م به‌ق‌ی‌نه‌وه گ‌و‌تی:

– به‌ل‌ی، ئ‌ی‌مه ب‌ر‌ۆ‌ی‌ن ب‌ۆ‌ م‌ال پ‌و‌ور‌ی و ئ‌ه‌وان ب‌ی‌ن ق‌ه‌ی‌دی ن‌ی‌یه، به‌لام و‌ا‌وه‌ی‌ل‌ایه ئ‌ه‌گ‌ه‌ر خ‌و‌ش‌ک‌ه د‌ام‌ا‌وه‌ک‌ه‌ی م‌ن ب‌یت.

ئ‌ه‌و ه‌ا‌و‌ی‌نه ب‌ۆ‌ ق‌وم پ‌ۆ‌ش‌ت‌ی‌ن، م‌ن‌ی‌ش ز‌ۆ‌ر به‌ر‌ه‌ل‌س‌ت‌ی‌م ن‌ه‌ک‌رد، چ‌ون‌ک‌ه پ‌ه‌روانه و ئ‌ه‌وان‌ی‌ش ب‌ۆ‌ گ‌ول‌ا‌ود‌ه‌ری، ب‌ۆ‌ س‌ه‌ر م‌ه‌ز‌رای با‌وه‌گ‌ه‌و‌ر‌ه‌یان د‌ه‌ر‌پ‌ۆ‌ش‌ت‌ن. له‌ س‌ه‌ر‌ه‌ت‌اک‌انی

گه لاویژ گه پاینه وه، چونکه عهلی دووپاتکردنه وهی هه بوو، ده بوايه بهشدارى تاقیکردنه وه بکات، نازانم بۆچی براکانم له خویندندا هینده تهمهڵ بوون، باوکه داماوکههه زۆر ئارهزووی دهخواست کورپهکانی ببنه دوکتۆر و ئەندازیار. هههچۆنیک بیت، من به گه پانه وهه زۆر کهیف خۆش بووم، چونکه چیی تر تاقهتی ئاوارهیی مالمی میمک و خال و پوور و مام نه بوو، به تایبه تیش مالمی میمکم، دهگوت مزگه وه، به بهردهوامی دهپیرسی نوێژهکانتان کرد، ههه رهنهشی دهگرت و دهگوت نوێژهکانتان دروست نه بوون، بهردهوامیش له بهردهم دایکدا پۆزی ئایناری خۆی و کهسوکاری میردهکهی لی دها، گوايه هه موویان مه لان.

له دواي يهک، دوو ههفتهی تر پهروانه و ئهوانیش هاتنه وه، له گه ل کرانه وهی قوتابخانه کان جارێکی تر دنیا بۆ من شیرین و پڕ خۆشه و یستی بووه وه، بینینی هاوړی و مامۆستا کان به لاه وهه پڕ جۆش و خروش بوو، ئیتر وهکو پاره که نامۆ و نهزان نه بووم، به هه موو شتیک سه رسام نه ده بووم، قسهی نه فامانه م نه ده کرد، داپشته کانم وێژه ییتر و چاکتر بوو بوون، ئه وهندهی که تارانیه کان لیزان بووم و ده متوانی بۆچوونی خۆم ده ربهریم، سه بهرته به م پێشکه وتنه م سوپاسگوزاری پهروانه بووم که یه که مین و باشتترین مامۆستام بوو. له هه مان سالدا چێژی خویندنه وهی کتیبی ده ره وهی وانه کانم دۆزییه وه، پۆمانی ئاشقانه مان ده ستا و ده ست ده گێرا و به فرمێسک و ئاه و ئاله وه ده مان خویندنه وه و گفتموگۆمان له باره یه وه ده کرد.

پهروانه پهراوێکی یادگاریی زۆر جوانی هه بوو، کورپه پوره کهی که ده ستوخه تیکی جوانی هه بوو ناوونیشانه کان به پێنووسی درشت بۆ نووسیوو، له بهرامبهر ههه ر بابته تیکدا وێنه یه کی گونجاوی پتوه چه سپێندرا بوو، هه موو کچانی پۆل و خزم و چه ند دانه له هاوړپییانی خێزانه کهی پهروانه، وهلامی پرسیاره کانیان دابوو وه. به چ دلگه رمیه که وهه موو ئه وانه مان ده خویندنه وه! وهلامی پرسیاره کان و هکو: ههزت له چ پهنگیکه؟ چ جۆره کتیبیک ده خوینیته وه؟ ئه م جۆره پرسیارانه زۆر گرینگیان پێ نه درابوو، به لام پرسیارگه لی وهکو: تیروانینتان بۆ ئه شق چیه؟ ئاخۆ تا ئیستا ئاشق بووی؟ هاوسه ری نمونه ییت چۆن که سایه تییه کی ههیه؟ به راستی خوینهریان زۆر بوون، هه ندیکیش بێ ئه وهی شه رم بکه ن، هه زیان له هه رچییه که بووايه ده یان نووسی، بیریان له وهش

نه كړدېووه ټه گهر په راوډكه بهر دهستی خانمی به پټو بهر بگوت چي ږو ددهات!
 منیش په راوټكي شيعرم هه بوو، هر شيعرېكم پټ خوش بوايه به خه ټيكي جوان
 تيايدا دهنووسی، هندی جاريش له تهنشتييه وه نيگاريكم دهكيشا، يان له و
 وټانه م پټو دهچسپاند كه پهروانه له كوواره بيانييه كانه وه هلي ده بژارد و بوي
 دهه ټنام.

ږوټيكي درهوشاوهي پايږي، له كاتيكا من و پهروانه سهرمه سستانه، به دم
 قسه كړنه وه له قوتابخانه دهگه پايه وه، بځ كړيني چه سپيكي برين، پهروانه مني
 برده درمانخانه يهك. درمانخانه كه ږيک له ناوډنده ږيگه ي نيوان قوتابخانه و
 ماله وه بوو، به ږيږ دوكتوړ عتايي پيره مږديكي خوشه ويست بوو، هه مووان
 دهياناسي و ږيږيان لي دهگرت، كه چويينه درمانخانه كه وه، كهس له پشت
 مږه كه وه نه بوو، پهروانه بانگي كړد: به ږيږ دوكتوړ، له سهر په نجه كاني پټي خوي
 بهر ز كړده وه و سهيري پشتي مږه كه ي كړد، پياوټيكي گهنج به ږو پوښيكي
 سپييه وه خريكي ږيږ كړدني درمانه كان بوو له قاتي خواره وي مږه كه، ناوړي
 دايه وه، ته ماشايه كي ټيمه ي كړد و گوتي:

– فهمايشيكتان هه بوو؟

پهروانه گوتي:

– چه سپي برينم دهويست.

– به چاوان، هر ټيستا.

پهروانه مستيكي كيشا به كه له كه ما و به دهنگيكي نزم گوتي:

– ټا ټمه كييه؟ چ قوړه!

كوړه گهنجه كه چه سپه كه ي دايه پهروانه، پهروانه ش له كاتيكا ټه ژنوي
 چه مانديووه هه تا پاره ي له جانتا كه ي دره ټنا و به دهنگيكي نزم گوتي:

– ده ته ماشاي بكه، بزانه چهنده خوش ټه ندامه.

سهرم بهر ز كړده وه و هاوكات نيگاكانمان به يهك گه شتن، هه ستيكي سهر،
 وهكو ته زوويهك به هه موو جهسته مدا تي په ږي، دهموچاوم سوور هه لگه را، يه كسهر
 سهرم داخست، ټمه يه كه مين جار بوو له ژياندا ږوويه ږووي هه ستيكي ناموي له م
 شټويه ده بوومه وه، به پهروانه م گوت:

- ده با برۆين!

خۆم ږيگه م گرتنه بهر و هاتمه دهر، پهروانه به شوينمدا ږاي کرد و گوتی:

- چيته؟ بۆچی تا ئیستا مړوخت نه دیوه؟ بۆ له پر هه لاتی؟

- شهرمم کرد؟

- له چی؟

- لهو قسانه ی که تق سه بارهت به پیاوړکی بیگانه دهیکه ی.

- باشه با بیلیم، بۆ چی ږوو ددهات؟

- چی ږوو ددهات؟ زور عه یبه، وا بزائم خوښی گوتی لی بوو.

- نه، هیچی گوی لی نه بوو، باشه، بۆچی من چیم گوت؟

- خوښ نه دنامه و شتیکی ئاوها.

- ده برۆ، گیرام گویشی لی بوو بیت، زوریش خوښحال بووه، به لام قسه ی خومان بیت، له پتسه وه که به باشی سه یرم کرد، شتیکی نه وتوش نه بوو، با برۆم به باوکم بلیم دوکتور شاگردی هیناوه.

ږوژی دواتر که میک درهنگ بوو، له کاتیکدا به په له به بهر دم دهرمانخانه کهدا تی ده پیرین، نه ومان بینی، نه ویش سه یری نیمه ی کرد، له کاتی گه رانه وده له پشت شوو شه که وه ته ماشامان کرد، نه و سه رگرمی کارکردن بوو، نه ویش نیمه ی بینی. دوا ی نه و چاره، ئیتر هه موو به یانی و پاش نیو ده ږویه که به پتی بریار ږکی نه و تراو به دیداری یه کتر ده گه یشتین. به م پتیه باب ته تکی تری زور سه رنجر اکتشمان بۆ قسه کردن په یدا کرد، ورده ورده ناوبانگی نه و له قوتا بخانه کهدا بلا و بووه وه، کچان سه بارهت به گه نجیکی خوښ نه دنام که تازه یی له دهرمانخانه که دهستی به کارکردن کردووه، گفتوگو یان ده کرد، به بیانوی جوړه و جوړ ده چوونه دهرمانخانه و هه ریه کهو به شیوه یه که هه ولی ددها سه رنجی نه و به لای خویدا رابکیشیت.

نیمه به دیداری ږوژانه ی نه و راهاتین، ده توانم سویند بخوم که نه ویش چاوه ږوانی نه و دیدارانه بوو، به هه ر شیوه یه که بووایه هه ولی ددها خو ی به نیمه نیشان بدات. من و پهروانه سه بارهت به وهی له کام هونه رمنه ند ده چیت، قسه مان ده کرد، له کوتاییدا به و ږیکه و تنه گه یشتین که له ستیوماک کوین ده چیت.

به راستی من زۆر پيشكهوتبووم، ئىدى ھونەرمەندە بيانىيەكانىشەم دەناسى. جارېكيان به زۆر دايكەم بۆ سىنەما برد، زۆرى پى خوش بوو، پاش ئەو جارە به دزى مەحموودى برام ھەموو ھەفتەيەك بۆ ئەو سىنەمايە دەريشتين كه لەسەر جادەكە بوو، زۆرجار فيلمى ھىندى دەخستە سەر، لە سىنەما ھەكو باران فرميسكىمان دەريشت.

پەروانە زۆر بەخيراى زانىارىي لەسەر ئەو كۆ كردهو، ئاغاي دوكتۆر كه ھاوپى باوكى ئەو بوو، گوتبووى، سەعيد قوتابى زانكۆيە لە بەشى دەرمانسازى، كورتيكى باشە و خەلكى ورميتيە. پەروانە ناويكى ترى بۆ ھەلبژاردبوو، ئيمە ئەومان بە حاجى عەبدول نىگەران بانگ دەكرد، دەيگوت:

– دايە دەلتى چاوەروان و نىگەرانە، بە نىگاكانى بە دواى يەكيكدا دەگەريت. ئەو سالاە خوشترين سالاەكانى ژيانم بوو، ھەموو شتەك بەباشى و بە گوێرەى خواستەكانم بەريۆھ دەچوو، وانەكانم ھەمووى باش بوو، ھاوپىيەتيم لەگەڵ پەروانە پۆژ بە پۆژ بەتەر دەبوو، وردە وردە خەريك بووين دەبووينە يەك گيان لە دوو جەستەدا، تاقە خەمى كه پۆژگارى پووناك و شيرينمى تارومار دەكرد، ترسم لەو قسەوباسانە بوو كه ھاوكات لەگەڵ نزيكبوونەوێ كۆتايى سالى خويندندا بريشتى دەگرتە خۆى و دەيتوانى پيگر بێت لە بەردەوامبوونی خويندەكەم، پەروانە گوتى:

– مەحالا شتى وا بكەن، ئاخىر تۆ لە وانەكانتدا زۆر باشى، حەيفە كارەكەت لە نيوەچلەدا جى بهيلى.

– تۆ نازانيت، ئەوان بەلايانەو ھەريگ نىيە وانەكانم باشە يان خراپ، ئەوان ئەلەين لە پۆلى نۆ زياتر ئيتەر بە كەلكى كچ نايەت.

– بروانامەى سىنى ناوھندى چيە؟ ئىستائيتەر ديپلۆميش كەمە، ھەموو كچانى خزمى ئيمە دەچنە زانكۆ، ديارە مەبەستم ئەوانەيە وا لە كونكور* دەرەچن. بەدلتياييەو ھەريش دەرەچيت، تۆ لە ھەموو ئەوانى تر زيرەكترى.

– ئەى باوكە! با ئەوان بهيلىن ديپلۆم ھەرگرم، زانكۆم پيشكىشە.

* كونكور، تاقىكردنەوھيەكى سەرتاسەريە لە ئيراندا، لە پيش چوونە زانكۆ پيوستە قوتابى لەم تاقىكردنەوھيە سەريكەوييت.

- دەى كەواتە پىئويستە لە پروبە پروياندا بوەستىت.

پەروانەش قەسەى زۆر سەيرى دەکرد، بەھىچ شىئودىك نەى دەزانى من لە چ بارودۆخىكدام، من دەمتوانى لە پرووى دايكم بوەستم و گوئى بە قەسەكانى نەدەم و بەرگرى لە خۆم بكەم، بەلام لە بەردەم براكانم ئەم زمانى بولبولەم نەبوو.

لە تاقىكردنەوەكانى وەرزی بەھارى بە دوو دەرچووم، مامۆستای وێژەكەمان لەگەڵ مندا زۆر باش بوو، كاتىك برىوانامەكەم وەرگرت گوتى:

- ئافەرىن، تۆ ئامادەيىيەكى زۆر باشت ھەيە، ئىستە دەتەوێت كام بەشە ھەلبژێرىت؟

- زۆرم ئارەزوو دەکرد بچمە بەشى وێژەيى.

- زۆر چاكە، باشە برۆ، منىش دەمويست ھەمان ئەو پىشنيارەت پى بەدەم.

- ئاخىر نابێت، كەسوكارم ناچارىن، ئەوان دەلێن برىوانامەى سى ناوەندى بۆ كچ بەسە.

- خانمى بەھرامى ناوچاوى بەيەكدا دا و بە سەر بادانەو چوو ژوورى بەرپۆدەبەر، پاش چەند خولەكىك لەگەڵ خانمى بەرپۆدەبەر ھاتنەو، بەرپۆدەبەر برىوانامەكەى لە دەستم وەرگرت و گوتى:

- سادقى، بە باوكت بلێ سبەى بێتە قوتابخانە ئىشم پىيەتى، برىوانامەكەشت پى نادەم تاوەكو خۆى نەيەت، بىرت نەچى ھا!

شەو، كاتىك بە باوكم وت خانمى بەرپۆدەبەر كارى پىيەتى، سەير بوو بەلایەو، گوتى:

- چىت كردوو ھا منيان دەوێت؟

- بەخوا ھىچ...

- خانم برۆ بزەنە چىيان دەوێت؟

- نە، نابێت، وتيان دەبێت خۆتان برۆن.

- يانى چى؟ من بۆ قوتابخانەى كچان ناڕۆم!

- بۆ؟ ھەموو كچەكان باوكيان دین، وتيان ئەگەر باوكت نەيەت، برىوانامەكەت نادەينى!

له پر هاتنه خواره وه. به وپه پرې پاشگه زبونه وه له کاره کم به ره و پر ووی پام کرد و باوه شم پيدا کرد و گوتم:

- نه، درؤم کرد، جیبه جی بو و ناویشم نووسی.

وهکو شیت له ناوه راستی حه وشه که هه لده به زاینه وه، به پیکه نین فرمیسه که کانمان دهسریه وه.

ئه م بریاره ی باوکم ناژاوه ی خسته ماله که مانه وه، به لام ئه و به پيداگری و بریاوه پروبه پرووی هه موویان وه ستا و گوتم:

- به پروه به ره که یان وتوویه تی ئه م کچه ناماده ییه کی باشی هه یه و له داهاتوودا ده بیته مرؤئیکی گرینگ.

منیش هینده سه رمه ست و شادمان بووم گرینگیم به هیچ قسه یه که نه دده دا، ته نانه ت نیگا پر له نه فرده ته کانی ئه حمه دیش که له جاران قورستر بوو، ترسی له مندا نه دهر واند.

ئه و هاوینه و ترای ئه وه ی که سه ره تای دوورییه کی سی مانگی من و په روانه بوو، به لام به ی هیوا یه ی که سالیکی ترمان له پيشدا یه و جاریکی تر له قوتابخانه پیکه وه ده بن، به باشی به سه رچوو. ئیمه ته نیا بۆ ماوه ی هه فته یه که بۆ قوم ده ریشترین و په روانه هر هه فته ی به بیانویه که ده هاته تاران و سه ریشی له من دده دا، زۆر پتی له سه ر ئه وه داده گرت که له گه ل ئه و اندا بۆ چه ند رۆژیک بۆ گولوده ره برؤم، منیش زۆرم حه ز ده کرد، به لام ده مزانی مه حاله، براکانم ریکه م پی بدن، ته نیا له بهر ئه وه باسی ئه و باب ته م به هیچ شیه وه یه که نه دده کرد. په روانه ده یگوت، ئه گه ر باوکم بۆ لای باوکت بروات، به دلنیا ییه وه مؤله ت بۆ وه رده گریت، به لام من نه مده ویست سه ر ئیشه ی زیاتر بۆ باوکم ساز بکه م. ده مزانی هه م به ره پرچدانه وه ی داواکه ی به رپز ئه حمه دی به لایه وه قورسه و هه میش پروبه پروویونه وه ی شه ر و قسه و باسی ماله وه. له لایه کیشه وه بۆ به ده سته یانی دلی دایکم، به وه رازی بووم که بۆ خولی دروومان برؤم، بۆ ئه وه ی له ماله میتردا هیچ نه بیت هونه ریکم هه بیت.

به ریکه وت، پۆلی دروومانه که له کۆلانی ته نیشت ده رمانخانه که بوو. سه عید هر زوو په ی به بهرنامه ی رۆژ نه رۆژه و کاته کانی هاتوچۆی من برد، به هر

شیوهیهک بوایه لهسه‌ری کاتدا خۆی ده‌گیانده به‌ر ده‌رگا. له‌خیابانیکی پتیش ده‌رمانخانه‌که‌وه‌ لیدانی د‌لم زیادی ده‌کرد، ب‌ی خواستی خۆم هه‌ناسه‌شم خیراتر له‌ ئاسایی ده‌بوو. هه‌موو جار‌ی هه‌و‌لم ده‌دا ته‌ماشای لای ده‌رمانخانه‌که‌ نه‌که‌م و ئاگادار بم په‌نگم سووره‌وه‌ نه‌ب‌یت، به‌لام، بۆچی به‌ده‌ستی خۆم بوو! کاتیک نیگا‌کانمان به‌یه‌ک ده‌گه‌شتن، هه‌تا گو‌یچکه‌کانیشم سوور هه‌ل‌ده‌گه‌ران، وای ئه‌م سووره‌وه‌ بوونه‌ ناو‌ادانه، چ ئابروو چوون‌یک بوون! ئه‌ویش به‌ نیگایه‌کی ئاره‌زوومه‌ندانه و به‌شه‌رم‌یک‌ی فره‌وه و به‌ ه‌یمای س‌لاو سه‌ری داده‌نواند، جار‌یکیان هه‌تاوه‌کو له‌ سه‌ری کۆ‌لانه‌که‌وه‌ لامدا، له‌ پ‌ر له‌ به‌رده‌مم سه‌وز بوو، ه‌ینده ش‌له‌ژام راسته‌ی دروومه‌نه‌که‌ له‌ ده‌ستم که‌وته‌ خواره‌وه، دانه‌وی و راسته‌که‌ی هه‌ل‌گرت، له‌ کاتیکدا که‌ سه‌ری دانه‌واندبوو گو‌تی:

- ببووره، ترساندمی.

گوتم:

- نا!

به‌په‌له‌ راسته‌که‌م وه‌رگرت‌وه‌ و بۆی ده‌رچووم، به‌لام تا ماوه‌یه‌کی زۆر نه‌هاتمه‌وه سه‌رخۆم، هه‌ر کاتیکیش ئه‌و ساته‌م وه‌ب‌یر ده‌که‌وته‌وه‌ ده‌موچاوم سوور ده‌بووه‌وه، له‌ ناخه‌وه هه‌ستم به‌ ته‌زوویه‌کی د‌ل‌گیر ده‌کرد له‌ جه‌سته‌مدا، نازانم بۆچی، به‌لام د‌ل‌نیا‌بووم که‌ ئه‌ویش هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ بوو.

له‌گه‌ل هه‌ل‌کردنی یه‌که‌مین بای پایزی و هاتنی یه‌که‌می په‌زبه‌ردا، چاوه‌پروانییه‌ دوور و در‌یژه‌که‌ی ئ‌یمه‌ش کۆتاییی پ‌ی هات، من و په‌روانه به‌ د‌ل‌گه‌رمیه‌کی زۆره‌وه په‌یگه‌ی قوتابخانه‌مان گرت‌ه‌ به‌ر، قسه‌مان ته‌واو نه‌ده‌بوو، ده‌بوایه هه‌موو ئه‌و ش‌تانه‌ی که‌ له‌ هاویندا پرویان داوه، هه‌رچییه‌کمان کرد‌وه، ته‌نانه‌ت ب‌یرکردنه‌وه‌کانیشمان بۆ یه‌کتر باس ب‌کردایه، له‌ کۆتاییشدا هه‌موو قسه‌کان ده‌گه‌رایه‌وه سه‌ر سه‌عید، په‌روانه پرس‌ی:

- راستم پ‌ی ب‌ل‌ی، له‌و ماوه‌یه‌ی من ل‌یره نه‌بووم، چه‌ند جار چوویت‌ه‌ ده‌رمانخانه؟

- به‌خوا هه‌ر نه‌ر‌ۆیش‌تووم، نه‌ده‌کرا ب‌ر‌ۆم.

- یانی ئه‌و نازان‌یت ئ‌یمه‌ ب‌یر له‌ چی ده‌که‌ینه‌وه و باسی چی ده‌که‌ین؟

- پ‌ت وایه!

- نه بابە، بۆچی شتیکی وتوو، له کوی زانیت؟

- نا ههروا ئەلیم.

- ههروا نابیت، بۆ نمونه ئیمه ئاگامان له هیچ نییه، دهتوانین کارهکانی خۆمان بکهین.

به لām پاستیه کهی ئەوه بوو که گۆرانیک پرویدا بوو، دیدار هکانی ئەم ماوهیه پهنگ و بۆیه کی تریان هه بوو، زۆر خۆتاکتر له جاران دههاته بهرچاو، له ناخمدا ههستم به پتوهندییه کی بههیزتر له گهلی دهکرد، ههچنده نه درکاو بوو، به لām شارندهوی له پهروانه سانا نه بوو. هیشتا ههفتهیه که به سههر کردنهوهی قوتابخانهدا تی نهپه پیبوو، پهروانه بیانوی چوونه دهرمانخانهی دۆزییهوه و به زۆر منی بۆ ئەوی برد. خهریک بوو له شهرمدا دهمردم، دهتوت ههموو شار دهران چي به دلی مندا تیدهپه پیت و وهستاون ته ماشام دهکهن، سهعیدیش به بینینی ئیمه ههپهساو و مات له شوینی خۆیدا سڤ بوو. پهروانه چهند جاری وتی ئەسپرینم دهویت به لām ئەو هههر سهیری منی دهکرد و دهتگوت گوئی له دهنگی پهروانه نییه، ئینجا دوکتۆر عهتایی هاته پیشهوه، سلاوی له پهروانه کرد و ههوالی باوکی پرسی، دواایش رووی له سهعید کرد و گوئی:

- گیانه کهم بۆ وا وقت و پماوه، پاکهتیک ئەسپرین بهو خانمه بده.

کاتیک له دهرمانخانه که هاتینه دهرهوه، ههموو شتی که ئاشکرا بوو بوو، پهروانه به سههرسو پمانهوه پرسی:

- بینیت چۆن سهیری دهکردی؟

وه لām نه دایهوه، ئاوپی دایه لای منهوه و دیقهتی دهموچاوی دام و گوئی:

- ئەی تۆ بۆ پهنگت وهکو زهردهچهوهی لی هاتوو و خهریکی دهبووریتیهوه؟

- من؟ نا! من ههچم نییه.

به لām دهنگم دهله رزی، یهک، دوو خوله کی که به بیدههنگی رویشستین، پهروانه به تهواوهتی له بیر کردنهوهدا بوو.

- پهروانه چییه، چۆنی؟

وهکو فیشکه تهقییهوه و به دهنگی که بهرتر له دۆخی ئاسایی گوئی:

- تۆچەند خراپى، ئاگرى بن كاي، ئەۋەندەش من كەرم. بۆچى تاكو ئىستا بە
منت نەۋتوۋە؟

- چى بلىم؟ ھىچ نەبوۋە تاكو پىت بلىم.

- بەلى بە گيانى خۇتان، ئىۋە پىۋەندىتان ھەيە، مەگەر مۇڧ كۇير پىت تا تى
نەگات، راستم پى بلى بە كۇي گەشتوون؟

- ئەم قسانە چىيە!

- بەسە ئىتر، خۇت مەكەرە مشكە تۇپىو، تۆ ھەموو شىتكت لى ئەۋەشتەۋە، نە
بەو سەرىۋىشەت، نە بەو ئەشق و ئاشقىيەت. بە من بلى گىل! تاكو ئىستا وام
دەزانى لەبەر خاترى من ھەموو پۇژى لە بەردەممان سەۋز دەپىت، تۇش ئەۋەندە
زىتەلەى تا ئىستا ھىچت بە من نەگوتوۋە، خەلكى لەخۇرايى نەيانگوتوۋە خەلكى
قوم ئەۋەندە خراپىن، تەننەت بە منىشت نەگوت، بە من كە نىكتىر ھاۋرپىم! من
لە سىرەۋە تاكو پىاز ھەموو شىتكت بۇ باس دەكەم، چ جاي بابەتەك بەو
گرىنگىيە!

قىن بىناقاقاي گرتبووم، دەستىم گرت و بەدەم پارانەۋە گوتم:

- توخۇا بەسە، لەسەر ئەم جادەيە عەببە، لەسەرخۇ قسە بکە، قوربانىت بم،
لەسەرخۇ، خەلكى گوتىيان لى دەپىت، بە گيانى باۋكم ھىچ نەبوۋە، بەخۇا، بە
قورئانى پىرۇز.

بەلام ئەۋ ھەرۋەكو لافاۋ ۋابوو، تاۋەكو دەھات بەھىزتر دەبوو، بە توۋرەبىيەكى
پترەۋە ھەلمەتى بۇ دەھىنام.

- بەراستى زۆر ناپاكي، ئەۋ كاتەى كە لە ناۋ پەراۋى يادگاربيەكەمدا
دەتنوۋسى من بىر لەۋ جۆرە شتانه ناكەمەۋە، من تەنيا خۇپىندەكەم بەلاۋە
گرىنگە، پىاۋان خراپىن، ئەم قسانە شوۋرەيىن، گوناھن.

- تۆبى و گيانى دايكت كۆتايىي پى بىنە، دەست دەخەمە سەر قورئان ھىچ
شىتەك نەبوۋە.

گەشتىبوۋىنە نىكى مالاكەيان، من ئىتر لە وزەمدا نەمابوو، دەستم كرد بە
گرىيان، فرمىسكەكانى من ئەۋيان بە خۇدا ھىنايەۋە، ۋەكو ئەۋەى ئاۋ بەسەر
ئاگرىدا بکەيت توۋرەبىيەكەى دامركايەۋە، دەمزانى دلە مېھربانەكەى بەرگەى

گریانی من ناگریت. به دنگیکی نارامتر گوتی:

- ئیستا بۆچی دهگری؟ ئەویش لەسەر ئەم جادهیه؟ من تهنیا لهوه نارهحهتم که
تۆ له منت شاردهوه، من ههموو شتیک بۆ تۆ باس دهکهم.

سویندم بۆ خوارد که ئەو ههموو کاتیک باشتترین هاوڕیتی منه و من نه هیچ
شتیکم لێی شاردهوتهوه و نهش لێی دهشارمهوه.

من و پهروانه ههموو قووناغهکانی ئەوینداریمان پێکدهتاقی کردهوه، ئەویش
هیندهی من دڵگهرمی و خرۆشی نیشان دهدا، هەر دهپیرسی، ئیستا چ ههستیکت
ههیه؟ ههركه منی له ناو بیر و خهیاڵدا دهبینی دهیگوت:

- بلی، باسی بکه، بیر له چی دهکهیتهوه؟

منیش سهبارت به خهونهکانم، دڵهراوکی، جۆش و خرۆشییهکانم، نیگهراویم له
داهاتوو و ترس لهوهی نهوهکو ناچاریم پهیمانی هاوسهریتی لهگهڵ یهکێکی تردا
بههستم، دهموت و ئەویش چاوهکانی دهبهست و دهیگوت:

- وای چهند شاعیرانهیه! کهواته ئاشقبوون ئاوهایه! بهلام من وهکو تۆ نهوهنده
ههستیار نیم، به ههندیک قسه و کارگهلیک که ئەویندارهکان دهیکه پێکهن
دهمگریت، سووریش ههڵناکهڕیم، ئیتر چۆن بزنام ئاشق بووم؟!

پۆژگاره پهنگاوپهنگه جوانهکانی خهزان وهکو خیراییی بای پایز تۆ پهری،
ئیمه ههشتا یهک وشهیش قسهمان لهگهڵ یهکتهدا نهکردبوو، بهلام تازهی کاتیک
له تهنیشتییهوه تۆ دهپهرین، لهژێر لێوهوه و به دنگیکی نزم سلاوی دهکرد، دلی
منیش ههروهکو میوهیهکی پێکهییوی لێ دههات و دهکوته ناو سهبهتهی سنگمهوه.

پهروانه هەر پۆژهی زانیارییهکی نوێی لهبارهی سهعیدهوه ددهژیییهوه و ههوالی
تازهی بۆ دههینام، ئیستا دهمانزانی که نازناوی زارعییه، خهڵکی ورمییه، باوکی
چهند سالتیکه مردووه، دایکی و سێ خوشکهکهی هەر لهوێ دهرژین، ئەو سالی
سێیهمییهتی له بهشی دهرمانسازیدا، بئهمالهکهی بهڕێز و ئابروودارن، زۆر زیرهک
و دهرسخوینه، دوکتۆریش بهتهواوهتی متمانهی پێیهتی و لێی پازیییه، ههموو ئەو
تایهتیهندیانهی که سهبارت بهو بیستم مۆری پشتیوانی بوون له ئەوینه
پاکهکهم، ههستم دهکرد له سههرتای ژيانمهوه دهیناسم و ههتا کۆتایی ژيانیشم
تهنیا لهگهڵ ئەودا دهم، پتر له جارێ ههزیم له هۆنراوهی ئەوینداری دهکرد، زوو

له بهرم دهکرد.

په روانه ههفته ی یهک، دوو جار به بیانووی جوړه و جوړ، له گه ل خویدا دهیبردمه
دەرمانخانه که، شتیکی دهکړی و سهیرکردنه ژیر به ژیره کانی نیمه دهبوونه هو
له رزینی دهستی نه و سووربوونه وهی بی سنووری گوناکانی من. په روانه تیبینی
هه موو جوولانه وهیه کی نیمه ی دهکرد، جارتیکیان گوتی:

– هه موو کاتیک بیرم دهکرده وه داخو چاویازی مانای چی بیت؟ ئیستا حالی
بووم، له خوړا نه بوو له فاللی حافظدا بو ت دهرهات که:

عاشق و پهند و نه زه ریا زم و دهیلم به عیان

تا بزانی که نه من چهند هونه رم نواندوه!

– ئی.... په روانه نه م قسانه چییه؟

– چییه، بوچی درو دهکهم؟

به یانیان به دروډنگیه کی تایبه ته وه قزم شانه دهکرد، سه ریوشه کهم به
شیوه یه که ده به ست که په رچه مه کهم تیک نه چیت و نووکی قزم له ژیر سه ریوشه که وه
دیار بیت، به هه زار به ده به ختی هه ولم ددا قزم نه لقه نه لقه به ده ستیت به لام لوول
نه ده بوو، هه تا په روانه گوتی:

– گه وچه گیان قرت ناوها زور جوانه! ئیستا باوی قزی خاوه، نه ی نابینی
کچه کانی قوتا بخانه قزیان ئوتوو نه کهن بو نه وهی خاو بیته وه؟

هه موو جار روپوشی قوتا بخانه کهم ده شوړد و ئوتووم دهکرد، له دایکم
پارامه وه پارچه ی روپوشم بو بکړی و بیدات به بهر گدروو بوم بدووریت، دایکم
خوی وهکو لادییه کان جلی دهووری، له فیترگی دروومان ته نیا نه وه فیتربوووم که
هه له کانی دروومانه که ی دایکم بدوژمه وه. په روین خانم روپوشی کی مودیل جوانی
بو درووم، منیش به هیواشی پیم گوت، دامنه که ی پتر بداته ناووه، به لام هیشتا
هه ر جله که ی من له جلی هه موو کچانی قوتا بخانه شو پتر بوو. پاره کانم کو
کرده وه و له گه ل په روانه رویشته ی سه ریوشی کی سه وزی توخم کړی، په روانه
دهیگوت:

* نه م شیعه ی حافظ شیرازی له وهر گپړانی ماموستا سلیمان چیره یه.

- بھم سەرپۆشەو چاوەكانت سەوزتر دەبێت، زۆرت لێ دێ.

ئەو سالا زستانێکی ساردی هەبوو، هێشتا بەفری ناو کۆلانهكان نەتوایبوو و بەفری تر دەباری. تیشکی پۆژ ئەوەندە کز و بێ تین بوو کە توانای تواندەوێ بەفرەکەى نەبوو، سەرلەبەیانانیش هەموو شوێنێک دەبەست، دەبوا بەوریاییەو بە کۆلانهكاندا برۆین، هەر پۆژەى یەکیک لە کچەكان دەکەوتن، ئەو پۆژە نۆزەى من بوو، هێشتا نەگەشتبوومە مالى پەروانە، پێم بەسەر پارچە سەھۆلێکی لووسدا خزا و خراپ بەربوومەو سەر زەوى، هەولم دا هەرچی زووترە هەستەو، بەلام پێم زۆر دەیهشا، کاتێک پێم لەسەر زەوى دانا پشتم تەزوویەکی پێدا هات، جارتیکی تر لە ناو کۆلانهکە کەوتم، هەر لەو کاتەدا پەروانە لە مال هاتە دەرەوە و عەلیش لەو کاتەدا خەریک بوو بۆ قوتابخانە دەپۆشت، پێم گەشت، یارمەتییان دام تاكو بتوانم هەستەو، توانای پۆشتنیشم نەبوو، گەراندمیانە مالهو. دایکم پێی بەستم و هەتا پاش نیوەپۆ سەبری کرد، بەلام ئازار و ئاوسانی پێم گەلێک زیاتر بوو، پاش نیوەپۆ کاتێک پیاوێک گەراندەو مال، هەریەکەو بۆچوونێکیان هەبوو، ئەحمەد گوتی:

- ئەڕێ بابە.... هیچی نییە، ئەگەر وەکو خەلکی لە مالهو دادەنیشتم و بھم سەرما و سۆلەیه نەدەچوو دەرەو ئاوهاى لێ نەدەهات. ئینجا چوو بە سۆراخی عارەق خواردنەوێکەى خۆی.

باوکم گوتی:

- دەبێت ببەینە نەخۆشخانە.

مەحمود وتی:

- کاک ئیسماعیل نەشتەرگەرێکی باشە، مالهکەیان وا لە فولکەى شەمرونە دەپۆم دەیهێنم، ئەگەر گوتی شکاوه ئەو کاتە دەبەینە نەخۆشخانە.

کاک ئیسماعیل هاوتەمەنى باوکم بوو، دەیانگوت نەشتەرگەرێکی بەناوبانگە. ئەو پۆژگارەش بازاری کارەکەى گەرم بوو، کاتێک پێمی بینی گوتی، نەشکاوه بەلکو لە جێ چوو، پێمی خستە نیو ئاویکی گەرمەو و بەدەم قسەکردنەو پێمیشی دەستێلا، هەرکە من ویستم وەلامی بدەمەو پێمی سووراندەو، لەبەر زۆری ئازارەکەى زریکەپەکم کرد و بوورامەو، کە هاتەو سەرەخۆم بە هێلکە و

زەردەچەو و ھەزار پۆنی تر پیمى دەپچایەو و پای سپارد کە نابیت تاكو دوو ھەفتە لەسەر پیم برۆم. چ بەلایەكە، بە دەم گریانەو گوتم:

– ئاخىر نابیت، خۆتەندم ھەيە، تاقیکردنەو ھەکانى وەرزی دوو دەست پى دەکات. بەلام خۆشم دەمزانى کە مانگ و نیویکی ماوہ بۆ تاقیکردنەو ھەکان، فرمیسکەکانم بۆ شتیکى تر دەپشت.

چەند پۆژیک بە راستى نەمدەتوانى بچوولیمەو، ھەموو کاتى لە ژێر کورسى* کەوتبووم و بیرم لە سەعید دەکردەو، بەیانیان کە منداڵەکان دەچوونە قوتابخانە دەستەکانم دەخستە ژێر سەرم و دەموچاوم دەدا بە تیشكى بى تینی خۆرى زستان و لە خەونە شیرینەکانمدا بەرەو شارى ئارەزوو ھەکانم دەپۆشتم، بەرەو پۆژگارى داھاتووی خۆش و ژيان لەگەڵ سەعیددا... تەنیا کە سیک ئەم بەیانیانە ئارامى لى تیک دەدام پەروین خانم بوو، کە بە ھەر بیانوویەك بوايە دەھاتە لای دایکم. ھىچ خۆشم نەدەویست، ھەركە گویم لە دەنگى دەبوو خۆم دەکردە خەو. نازانم دایکم کە دایمە کلکی لە ئاین و باوە و نەجابت دەدا، چۆن بووبوو بە ھاویتی ئەو پەروین خانمەى کە ھەموو گەرەك دەیانزانى کورتانى خوارە و تى نەدەگەشت کە ئەم خۆ شیرینکردنەى لەبەر خاترى ئەحمەدى براھە!

پاش نیوہ پروان کە منداڵەکان لە قوتابخانە دەھاتنەو، ئیدی ئارامى لە مالا کە دەبرا، ەلى توانای ئەوہى ھەبوو ئاگر لە گەرەکیك بەربەتات. بى گوى و بى چاو و پرووى لى دەرھاتبوو، ھەولى دەدا ریک جى پى ئەحمەدى براھە لگرت، تا پادەيەك وەكو ئەو لەگەڵ مندا خراپ بوو، بەتایبەتیش ئیستا کە بۆ قوتابخانە نەدەچووم، دایکم ھەموو کارەکانى منى دەکرد، باوکم ھەوالى دەپرسیم، زۆر ئیرەیی بەمانە دەبرد، دەتگوت مافى ئەوم خواردووە، لە پى لەسەر کورسییەكەوہ بازى دەدا بە خوارەو، ئازارى فاتى دەدا و زریكەى لى ھەلدەساند، کتیبەکانمى دەدا بە پتەلقە و فرتیانى دەدا بە ئەملا و ئەولا، بە ئەنقەست یان بە ھەلە لەقەى لە پتەی پى ئازارەكەم دەدا بە پادەيەك ھاوارم دەگەشتە ئاسمان، دواى ئەو بە گریە و زارى دایکم ناچار کرد تا نوینەكەم بۆ ژوورى میوان بگوینتەو، بۆ

* کورسى یان قورسى: دارى لیکدراو بۆ لە دەورى نووستنى زستانە، کە لە ئێراندا باوہ. (سەرچاو: فەرھەنگى ھەنبانە بۆرینەى مامۆستا ھەزار موکریانى)

ئەودى ھەم لە ئەشكەنجەكانى عەلى بە دوور بىم ھەمىش وانەكانم بخوینم، بىجگە لەوەش پىم لە قەرەبالى ژىر كورسىيەكەدا، لەژىر ھەپشەيەكى بەردەوامدا نەبىت. دايكم دەيبۆلاند و دەيگوت:

– چۆن دەتوانىت بەم پليكانانەو سەروخوار بکەى؟ سەرەو ساردە و سۆپا گەرەكەش تىكچوووە.

– ھەر ئەو سۆپا بچووگە بەسمە.

بەم شىۋەيە ئەو لە كۆتاييدا بەو پازى بوو و منىش گۆيزرامەو قاتى سەرەو، لەوئى لە ئاسوودەييدا بووم، وانەكانم دەخویند، بىرم دەكردەو، لە پەراوى شىعەرەكاندا دەمنووسى، لە خەونەكاندا بۆ سەفەرى دوور و درىژ دەپۆشتم، بە دەستنووسى شاكارى خۆم ناوى سەعيدم لە گۆشە و سووچى پەراوەكاندا دەنووسى، چاۋگى ناوەكەيم لە عەرەبيدا دۆزىيەو و دەمگۆرپىيە سەر گەردانە جۆرەوجۆرەكانى، سەعد، سەعيد، مەسعوود، سەعادەت.... بۆ نمونەى ھەموو وانەكانم ئەوانەم بەكار دەھيئا.

پۆژىك پەروانە بۆ سەردانم ھات، لە بەردەم دايكم باسى قوتابخانە و تاقىكردنەوكانمان دەكرد كە بريار بوو پازدەى رەشەمى دەست پى بكات، ھەرگە دايكم پۆشست، ھەستا دەرگاگەى داخست و گوتى:

– ئەگەر دەزانى چىگەل پووى داو؟ دەمزانى لەبارەى سەعيدەو ھەوالى پتيە، كەمىك خۆم راستەو كرد و گوتم:

– توخوا بلى، سەعيد چۆنە؟ زووگە تا كەس نەھاتووە.

– سەعيدى چى؟ ئىستا ئىدى ھەر بەراستى حاجى نىگەرەنە، ھەموو پۆژى لەسەر پليكانەى بەردەم دەرمانخانەكە دەووستا و سەرىكى دەكيشا، كە دەيبىنى من بە تەنيام لچ و لىوى شۆر دەكردەو، ماتى دايدەگرت و دەچوو ژوورەو، ئەمرو كە بىنى ئەمجارەش ھەر بە تەنيام، ئازايەتپيەكى دايە بەرخق و ھاتە پيشەو، لە سەرەتاو سەور و سىي ھەلگەرا و دوايى سلاوى كرد و بە پرتەپرتەو گوتى، چەند پۆژىكە ھاوپىكەت ناچىتە قوتابخانە زۆرم خەمە. ئەحوالى چۆنە؟ منىش لە زۆرزانپيەو خۆم لە گىلى داو وتم كامە ھاوپىم ئىزى؟ بەسەرسورمانەو سەيرى كردم و وتى، ئەو خانمەى كە دايە پىكەو، مالىان لە كۆلانى گولشەنە، ئاشكرا

بوو که مالیستان ده زانیت، بزانه چ که له کبازیکه، به دلنیا یییه وه دیاره که وتووته شوینمان. گوتم، ئه ها مه عسوومه ی سادقی ئیزیت، ئه وه به سته زمانه که وتووه و پئی له جی چووه، تا دوو ههفته ناتوانیت بیته قوتابخانه. پهنگی په پری، کوتی، وای چهند ناخوشه، ئینجا پشتی لیم هه لکرد و به ریگه ی خۆیدا ریوشت، ویستم بانگی بکه م و پئی بلیم که زۆر بی ته ربیه ته، به لام دوو پئی نه ریوشتبوو، له وه ده چوو زانی چ کاریکی خراپی کردووه، که رایه وه و کوتی، له زمانی منه وه سلاوی بگه یه نه و وه کو به شهر خواحافیزی کرد و پویی.

دل و دهنگم ده لهرزین، گوتم:

– وای، ناویشمت پئی گوت؟

– ناز مه که، مه گهر چی بووه؟ خۆی دهیزانی، هه رچۆنیک بیت ناوی بنه ماله تی ده زانی، دلنیاش به هه موو ئیل و تیره که شتانی ده ستنیشان کردووه، به و شیوه یه ی که ئه وه ئه ویندارت بووه، پیم وابیت هه ر له م پۆژانه بیته خوازینیت.

دهنگوت شه کراو به سه ر دلما ده که ن، به شیوه یه که که یف خۆش بووم و پئی ده که نیم که دایکم به سینیه چایه که وه هاته ژووره وه به سه رسورمانه وه ته ماشای کردم و کوتی:

– چی بووه؟ زۆر دلت خۆشه.

به کزیه که وه گوتم:

– نه، هیچ نییه!

په روانه خۆی تی هه لقورتاند و کوتی:

– ئاخیر ئه مرۆ کاغه زه کانی تاقیکردنه وه بیان دایه وه مه عسوومه له هه مووان باشته، چاوکی له من داگرت.

– سوودی چیه پۆله؟ ئه م شتانه به که لکی کچ نایه ت، بی هووده کاتی خۆی به فیرو ده دات، دوو پۆزی تر ده بیت بچیته ماله میرد، جلوه رگی مندا له که ی بشوات.

– نه، دایه گیان به م نزیکانه ناچمه ماله میرد، جارێ ده بیت دیلۆمه که م وه رگرم.

په روانه به شه پتانیه وه کوتی:

- بهائی، پاش ئهوش خانم دهبيت به دوکتۆر، من چاوم لی زیت کردوه.

- قسهی پووج! یانی دواي ئهوش هر بخوینیت؟ هرچی پتر بچیته قوتابخانه بئی چاوو پرووتی دهبيت، هه مووی ههلهی ئهم باوکهیهتی، هینده نازی دها دهلیتی بهری بق دهگریت.

بهو شیوهیه بهدهم بۆلهوه له ژوورهکه چووه دهرهوه. من و پهروانه دهستمان به پیکهنین کرد. من وتم:

- باش بوو دایکم نهیزانی، دها دهیگوت، له کهیهوه و کی تا ئیستا به دیپلومی وێژیهیهوه بووته دوکتۆر.

پهروانه له کاتیکدا فرمیسهکهکانی دهریهوه که له پیکهنینیکی زۆرهوه به دهموچاویدا دههاته خوارهوه، گوتی:

- کهوجه گیان، خو من نه موت تو دهبيت دوکتۆر، وتم دهبيت خانمی کاکی دوکتۆر.

لهو رۆژگاره پوون و خووشانهدا، پیکهنین هۆکاری نهدهویست، چهنده شاد و دلخۆش بووم، ئازاری پیم بهتهواوتهی له بیرچوو بوو. له دواي رۆشتنی پهروانه به ئارامی و زهوقهوه کهوتمه سههرینهکه، له بهر خۆمهوه دهمگوت: خه می منیهتی، بیرم دهکات، چند بهخته وهرم! ئه رۆژه تهنانهت هات و هاوارهکانی ئهممه دیش که له بهر هاتنی پهروانه له گهل دایکم شه ری دهکرد، ئازاری نهدهدام. دهمزانی ئهم عهلییه سیخوره ههوالی هاتنی پهروانهی داوه، به لام چ نرخیکی ههیه!!

به یانیان له جیگه کهی خۆم ههله دهستام به شهله شهل ژووره کهمم ریکوپیک دهکرد، دهستیکم به نهردهی قادرمهکان و دهسته کهی ترم به گۆچانه کهی نه نه گیانهوه، هیدی هیدی له قادرمهکان دهچوومه خوارهوه، دهست و دهموچاوم دهشۆرد و نانی به یانیم دهخوارد و زۆر به دژوارییهکی زۆرهوه جاریکی تر دهگه رامهوه. دایکم کهمیک دهییۆلاند له بهرئهوهی بهو سهرمایه ی سهروهه سینی دههینیت بهردهستم، ئهمجاره یان له سههر سههر بهرده بیتوه، به لام گوئی بیست کوا؟ له گهل ئه و سۆیا عهلا دینه سازابووم، خه لوه ته کهی خۆم به دنیا نه دهگۆرییهوه، هینده له ناخدا گهرم بووم که هیچ ههستم به سهرما نه دهکرد.

دواى دوو رۆژ ديسان پهروانه هاتهوه، خۆم گهيانده پهنجرهكه، دايكم به ساردييه وه وهلامى سلاوهكهى دايه وه، پهروانه به سهر خويدا نه هينا و گوتى:

- بهرنامهى تافيكردنه وه كه م بۆ مه عسووم هيناوه.

و به په له له پليكانه كانه وه پايكرده سه ره وه، به هه ناسكه بركي دهرگاي ژووره كهى به دواى خويدا داخست، بۆ چه ند خوله كي چاوى به ست و پالي دايه پشتى دهرگاكه وه، دهموچاوى سووره وه بوو بوو، نه مده زاني له سه رما بوو يان له جۆش و خرۆشيدا، هه روا زله يه كم له دهموچاوى دا و گه رامه وه ناو نوينه كه م، نه مده ويرا پرسيار بكه م، سه رنه نجام ده ستى به قسه كردن كرد.

- باشه بۆ خۆت ليره خه وتووى و منى داماو پشت خستوو ده ته دهرده سه ريه وه.

- چى بووه؟

- به ئه له هه ناسه م وه بهر بخته وه، له دهرمانخانه وه تا ئيره وه كو شيت پام كرد.

- بۆچى، چى بووه؟ زووكه قسه بكه.

- له گه ل مريه م ده هاتم، كه گه يشتينه به رده م دهرمانخانه كه سه عيد وه ستا بوو، له سه ره تاوه هه ر سه ر و كه له ي پاده وه شانده، مريه ميش خۆت ده زاني چ به لايه كه، گوتى:

- نه و كوره جوانه كارى پيته، گوتم:

- نه! ئيشى به من چيه؟ گويم نه دايه و تى په ريم، به شوينماندا پاي كرد و وتى ببووره خانمى نه حمه دى ده قه يه ك و هره دهرمانخانه كه كارم پيته. تۆش خۆت و نه و حاجى عه بدول نيگه رانه ت كه هه روه كو چه وه نه ر سوور بوو بووه وه، منيش به ته واوه تى ده ست و پتي خۆم ون كرد بوو، نه مده زاني له گه ل نه و مريه مه ورده كو له چى بكه م، گوتم:

- نه ها، ببووره من له بيرم چوو بوو، ده بوايه دهرمانه كانى باوكم و هه رگرم، به دلنيايييه وه ئاماده تان كردووه؟ به لام نه و گيژى خوايه هه روا مات و داماو سه يرى ده كردم، ئيتىر من چاوه روانى وه لامه كهى نه بووم، نه وه كو زياتر ئابرووم بچيت به مريه مم گوت:

- مريه م گيان ببووره، ده بوايه من پاسپارده كهى باوكم له دهرمانخانه كه

وهرگرم، خوات له گهل من به يانی ده تېنمه وه. به لّام بؤچی ئەم خۆهه لّقورتین خانه
لّیمان ئەگه را؟! ده شیویست ئەو هه لکه وته له ده ست نه دات و گوتی:

- من په له م نییه و له گهل دیم.

- هه رچی وتم پتویست ناکات، زیاتر که وته گومانه وه و گوتی:

- من خۆشم له درمانخانه که کارم هه یه، له بیرم نه بوو ده بت کریمی ددان
بکرم، و له گهل هاته ناو درمانخانه که، خۆشه ختانه حاجی عه بدول نیگه ران به
خۆدا هاتبوو، به سته یه که درماني دروست کرد و زهر فیکي خسته ناویه وه و گوتی:

- په چه ته که شم دانا، به دلنیا یییه وه بیدره ده ستی خۆی و سلّوی منیشی پی
بگه یه نه، منیش به په له خسته ناو جانتاکه م، ده ترسام مریه م له ده ستی
برفیتیت، به خوا دوور نه بوو، تۆ نازانیت چه ند ورده وکۆل و هه والچه، به تایبه تیش
ئێستا که سه عید ئاغا له نّیو قوتا بخانه دا ناوی ده رکردوه، نیوه ی ئەو کچانه ی که
لّیره وه تّی ده پهن، وا ده زانن له بهر خاتری ئەوان له به رده م ده رگای دوکانه که
ده وه ستیت، ئینجا بروانه له به یانییه وه چ قسه گه لیکم له قوتا بخانه بۆ ده رده که ن.
به کورتی هتشتا مریه م له ناو درمانخانه که بوو و خه ریکی کرینی کریمی ددان
بوو، من به په له هاتمه ده ره وه و خۆم به ئیره گه یاند.

- وای، ئەمه یان خراپتر بوو، ئێستا پتر گومان ده کات.

- ئای باوکه ... هه ر ئەو کاته ش گومانی هه بوو، چونکه ئەو سه عیده گپّره
را چیته که ی له زهر فی خه تم و مۆر کراودا نابوو، تا ئێستا کام خاوه ن
درمانخانه ی نه فامت بینیه که نوسخه ی نه خۆشه که بخاته ناو زهر فه وه،
مریه میش که ر نییه، خه ریک بوو به چاوه کانی زهر فه که ی ده خوارد، ده یویست
بیبینیت له سه ر زهر فه که چی نووسراوه، منیش بۆیه ترسام و هه لّاتم.

بۆ چه ند ساتیک وه کو مردوو که وتمه سه ر سه رینه که. هه موو شتیک له
میشکمه دا شتوا بوو، که نامه که م وه بیر هاته وه له جیگه ی خۆم را چله کیم، له
کاتیکدا له ناو پیخه فه که م داده نیشتم، گوتم:

- ئێستا نامه که م بده ری با ببینم، چی نووسیوه؟ یه که م جار ته ماشای پشتی
ده رگا که بکه بزانه که سی لی نییه، ئینجا ده رگا که به باشی دا به.

کاتیک نامه که ی دایه دهستم، دهسته کانم ده له رزین، له سه ر زهر فه که هیچ شتیک

نه نووسرايوو، وردي نهو دم نه بوو نامه كه بگه مه وه، ده بټ چي نووسيبټ؟ ئيمه تا
نهو كاتهش له سلاوي ژير ليو زياتر به يهك وشهيش قسه مان له گهل يه كتريدا
نه كړديوو، په روانهش وهكو من به جوښ بوو. هر لهو كاته دا دايكم هاته ژوړه وه،
به په له زهره كه م له ژير ليفه كه شارده وه، هردووكمان پيك دانيشتين و سهيري
نهومان ده كړد.

- چي بووه، ديسان چي پړوي داوه؟

من به شپرزهييه وه گوتم:

- هيچ شتي.

به لام نيگاكاني دايكم پر له به دگوماني بوو، وهك هميشه په روانه
به هه له كه داوان گوتي:

- هيچ شتيك نيه نه م كچه ي ئيوه زور هه ستياره، هر له خووه هه موو شتيك
گه وړه ده كاته وه، ئيستا نمره ي ئينگليزيت باش نيه، با باش نه بټ به دوزه، خو
دايكي تو وهكو دايكي من نيه له خووه شه بگات، وانيه خانم سادقي؟ شهريان
له گهل ده كه يټ؟

دايكم به سه رسوورمانه وه ته ماشاي په روانه ي ده كړد، لچكي هه لقرتاند و گوتي:
- وه لا چي بلټم؟ قيروسيه باش نه بووه، خو نه گهر دهر نه چټت باشتريشه، نهو
كاته ده چټه پولي دروومان كه زوريش پټويستتره.

چايه كه ي له به ردم په روانه دانا و پويشت، بو ماو هيك له بټد هنگيدا سهيري
يه كتريمان كړد و دامانه قاقاي پيكنين. په روانه گوتي:

- كچي تو بو نه وهنده گه وچي؟ بهو په فتارانه ت هه موو كه سيك دهر نه بټ
خه ريكي هه له يهك ده كه يټ، ئاگادار به، نه گهر نا به ته واوه تي ئاشكرا ده بين ها!

له ژير ته وژمي خروشي و خه مدا دلم تيك هالاو بوو، نامه كه م به ورياييه وه
كرده وه، بيگومان نه ده بوايه زهره سپيه كهش هيچ زيانتيكي پي بگات، ترپه ي دلم
وهكو زرمه ي كوته ك به سه رسنداندا گوي لي ده بوو.

- ئاه.... ده ي زووكه خنكاندمت.

نامه كرايه وه، چ ده ستنووسيكي جوانه، وشه كان به بهرچاومه وه سه مايان

دهکرد، سهرم گيژی دهخوارد، سهرتا هردووکمان بهپهله له سهرتاوه تا کۆتايیي نامهکه که له چهند دږيک تڼ نهدهپهړي، خويندمانهوه، ئينجا سهيري يهکتريمان کرد، هردوو له يهکتريمان پرسى:

- خويندتهوه؟ چى نووسراوه؟

ديسانهوه به ئاراميهيکي پترهوه دهستمان کردهوه به خويندنهوه، نامهکه بهم ههلبهسته دهستی پڻ دهکرد:

لهشت بهنازی پزیشک ههريگيز نیازمه‌ند نه‌بڻ!

سرشتى ناسكى تۆ، په‌نجاوى گه‌زنده نه‌بڻ!*

له پاش سلاو و ههوالپرسين، ئاواتى سه‌لامه‌تى و چاكبوونه‌وى هه‌رچى زووتره. چهنده په‌وشت به‌رز و جوانه! به دهستنووس و دارپشتنه‌كه‌يدا ديار بوو كه مروفتيكي پۆشنبيره.

په‌روانه زوو پۆيشت، چونكه به داىكى نه‌وتبوو كه بۆ مالى ئيمه ديت، به‌لام من هيچ هۆشم له لاي نه‌و نه‌بوو، له دنياهيكي تردا بووم، ههستم به جهسته‌ى خۆم نه‌ده‌کرد، سهرتاپيم روح بووم له دۆخى فريندا، ته‌نانه‌ت خۆم ده‌بينى كه به دوو چاوى كراوه له‌سه‌ر پځه‌فه‌كه‌م كه‌وتووم و نامه‌كه به سینه‌مه‌وه ده‌گوشم، زه‌رده‌خه‌نه‌يه‌كى فراوان له‌سه‌ر لڙوه‌كانم نيشتبوو، بۆ يه‌كه‌م جار بوو له‌وه په‌شيمان بووبوومه‌وه كه چندان جار خۆزگه‌م خواستبوو له جياتى زه‌رى بمردمايه، ژيان چهند دلگير بوو! هه‌زم ده‌کرد هه‌موو دنيا له ئاميز بگرم و ماچى بكه‌م.

هه‌موو پۆژه‌كه له بڻ هۆشى و خه‌وندا تڼ په‌ړى، نه‌مزاني كه‌ى شه‌و داها‌ت، ئيواره چيم خوارد؟ كڻ هات؟ كڻ پۆيشت؟ چيمان وت؟ نيوه‌شه‌و گلپه‌كه‌م داگيرساند و نامه‌كه‌م چندان جار خويندته‌وه، خسته‌مه سه‌ر سينه‌م، به چ خه‌وگه‌ليكي دلگير شه‌وم به به‌يان گه‌ياندا، به‌ره‌مه‌كى ده‌مزاني ئه‌مه نه‌زموونيكه يه‌ك جار، نه‌ويش له‌وانه‌يه له شازده سالي‌دا به‌پيكه‌وت پوو بدات.

پۆژى دواتر به‌په‌رۆشه‌وه چاوه‌روانى په‌روانه بووم، له په‌نجه‌ره‌كه‌وه سه‌يري هه‌وشه‌كه‌م ده‌کرد، داىكم له كاتى هاتوچوونه ده‌ره‌وى له چيشته‌خانه‌كه‌وه منى

* وه‌رگيرانى مامۆستا سليتمان چيره.

دەبینی، بە جوولەیی سەر و دەستی پرسی:

– چیت دەوێت؟

پەنجەرەکم کردەوه و گوتم:

– هیچ... بۆ تاقەتم، سەیری کۆلان دەکەم.

پاش چەند خولەکیەک دەنگی زەنگی دەرگا هات، دایکم بەبۆلە بۆل دەرگاکی کردەوه، بە بینینی پەروانە بە نیگایەکی پڕ ماناوه تەماشای کردم که ئا ئەمەت دەویست.

پەروانە بە راکە راکە لە پلیکانەکانەوه هاتە سەر، لە کاتێکدا هەولێ دەدا بە یارمەتی پێیەکی تری پێلاوەکی لە پێی دەر بهێنیت، جانتاکەیی فری دایە ناوەراستی ژوورەکە.

– دە.... وەرە ژوورەوه، چی دەکەیت؟

– ئاخ لە دەست پێلاوی قەیتاندار.

لە دەست پێلاوەکانی رزگاری بوو، دانیش و گوتی:

– بێنە نامەکە بخوینمەوه، هەندێ شوینیم لە بیر چووتەوه.

ئەو کتێبەم دایە دەستی که نامەکە لە نیوان لاپەرەکانیدا شاردرا بوووه و گوتم:

– قسەیی ئەمڕۆ بکە، بینیت؟

پێی کەنی و گوتی:

– ئەو منی بینی، لەسەر پلیکانەکانی دەرمانخانەکە وەستا بوو، وەها سەری

دەکشایە دەرەوه که هەموو شار زانی چاوەروانی کەسیکە، که گەیشتم سلاوی

کرد، ئیتر سووریش نەبوووه، پرسی:

– ئەحوالی چۆن بوو؟ نامەکەت پێی دا؟ گوتم:

– بەلێ باش بوو و زۆریش سلاوی دەگەیاند.

هەناسەیهکی ئاسوودەیی هەلکێشا و گوتی:

– خەمم، دەترسام زویر بن.

دوای تۆزیک ئەم پا و ئەوپای کرد و گوتی:

- وهلامی نه دایه وه؟

- منیش وټم ناگادار نیم، من هر نامه کهم پی دا و هاتم، هر نه و کاته نه یانده توانی وه لام بده نه وه. باشه ئیستا چی نه که ی؟ چاوه پروانی وه لامه.

- یانی من نامه بنووسم؟ وای نا، شهرمه من ناتوانم، به دلنیا یییه وه ده لیت چند کچی بی شهرمه.

له و کاته دا دایکم هاته ژووره وه، له ته و اوکړدنی قسه کړدنه که ی مندا دهیگوت، هر به راستی پروواری! پته دی دلم پچرا، نه مده زانی چندی له قسه کانمان بیستووه، سهیری پروانه م کرد، نه ویش توقیبوو. دایکم قاپی میوه که ی له سر زهوی دانا و دانیش.

- باشه له کوټاییدا تی گهیشتی چ بی شهرمه.

- ړیک وه کو هموو جاریک پروانه زووتر به خودا هات و گوتی:

- حقیقت نه کرد، نه مه پروواری بییه.

- چی، پروواری بییه؟

- ناخر ده زانن، من به دایکم گوت مه عسوومه دهیه وټ هموو ړوژی سهری لی بدهم و وانه کانی بۆ باس بکه م، مه عسوومیش گوتی، ئیستا دایکت ده لیت چند کچی بی شهرمه!

دایکم سهری راوه شانده، به گومانه وه سهیری کردین و به نه سپایی له شوین خوی هستا و له ژووره که چووه دهره وه، دهرگا که ی له دوی خوی داخست، ئماژم بۆ پروانه کرد که قسه نه کات، دهمزانی له پشت دهرگا که وه راوه ستاوه و گوی له قسه کانمان دهگریټ، به دنگی بهرز دهستان کرد به قسه کړدن له سر قوتاخانه و دهرسه کانمان و باسی دواکه وټنی منمان له خویندن کرد. دوایش پروانه له کتیبی عهره بییه که دهستی به خویندنه وه کرد. دایکم زوری هن له عهره بی بوو، وای دهمزانی قورئان ده خوینن، له پاش چند خوله کیک دنگی پییمان بیست که هولی ددها به نارامی له پلیکانه کان بچپته خواره وه.

- باشه ړویی، په لایا بریار بده، چی ده که ی؟ دهینووسی؟

- نه! نازانم، چی بکه م؟

- سەرئەنجام چی؟ یان دەبیت بینووسی، یان دەبیت لەگەڵی قسە بکەیت. نابیت تا کۆتایی ژیاختان بە هێما و ئاماژە و بە تەنیششت یەکتەردا تۆ پەرن. دەبیت بزانی مەبەستی چییە! لە بیرى ژن هێناندا یە یان نە، لەوانە یە بیەوێت بمان خەڵەتێت.

زۆر خۆش بوو، ئێتر من و پەروانە خەریک بووین تیکەڵ بە یەکتەر دەبووین، چ لە قسەکانمان چ لە پەفتارەکانماندا، بە گشتی سوودمان وەردەگرت.

- من ناتوانم، نازانم چی بنووسم، تۆ بینوسە.

- من؟! من نازانم، تۆ داڕشتنت زۆر لە من باشترە، زۆر شیعریش دەزانیت.

- هەرچی بە بیرتدا دیت بینوسە، منیش دەنووسم، دواى پێکەو دەدەنیشین و شتێکی دروست و باشی لێ دەردەکەین.

عەسەر بە دەنگی هاوھاواری ئەحمەد کە حەوشەکەى هەلگرتبوو، لە شوێنى خۆم راچلەکیم:

- بیستم ئەو کچە جریپنە هەموو پۆژێ بۆ ئێرە دیت، مانای چییە؟ ئەى من نەمگوت ئەو کچەم بەو پەفتارانە یەو خۆش ناوێت، کارى چییە هەموو کاتى دیت بۆ ئێرە؟

- هیچ نییە دایە، تۆ بۆ خوێنى خۆت تال ئەکەى؟ دیت وانهکانى مەعسووم دینى و دەرواوت.

- هەلەى کرد، با پێتان بڵێم، ئەگەر جارێکی تر لێرە ببینم بە شەق دەیکەمە دەرەو.

ئارەزووم دەکرد دەستم بە عەلى بگات، چینیەک دەمکوتا، ئیستا ئەم کرمە خەریک بوو قسەى دەگتێرایەو، لەبەر خۆمەو گوتم: ناتوانیت هیچ هەلەیک بکات. بەلام لەگەڵ هەموو ئەمانەشدا دەبیت بە پەروانە بڵێم ئاگادار بیت و کاتى بیت کە عەلى لە مال نەبیت.

تەواوى ئەو پۆژ و شەو نامەم نووسی و سڕیمەو، پێشتریش هەندێ شتم بۆ نووسیبوو، بەلام هەمووی بە دەستنووسی داھێنانى خۆمان بوو، ناوەڕۆکەکانیشی زۆر خۆمالی و پڕ هەست بوون، نەدەکرا لە نامەیکى فەرمیدا بنووسریت. ئەو داھێنانى شیوازی نووسینەش بەرھەمێکی هەنووکەى بوو، چونکە لە مالى ئیمەدا

شتی تایبەت بوونی نەبوو، من تەنانەت یەک کۆمەدی تایبەت بە خۆم نەبوو، پاشان، من پێویستیم بەوە هەبوو کە بنووسم، نەمەتوانی لەم کارە خۆم لابەم، دەبواوە بێر و بۆچوون، خواست و ئارەزووەکانم بۆخەم سەر کاغەز، تەنیا بەم شتێوەیە بێرکردنەوێم ڕێکوپێک دەبوو و بەوردی دەمزانێ چیم دەوێت.

بەراستی نەمەمەزانی دەشت چۆن بنووسم، تەنانەت نەیشم دەمزانێ لە نامەکاندا چ ناویەک لەو بنێم، بەرێز؟ نه! زۆر فەرمی بوو، هاوڕێی ئازیز؟ نه شوورەیییە، بە پیش ناوێوە؟ زۆر خۆمانی دەبوو. نیوەڕۆی پێنجشەممە، پەروانە لە قوتابخانەوێ یەکسەر بۆ مائی ئیمە هات، من هێشتا تەنانەت یەک وشەم نەنووسیویو. پەروانە لە هەموو جارەکانی تر پڕ جۆش و خڕۆشتەر بوو، کاتێک فاتی دەرگاکی لێی کردووە، بەپێچەوانەی هەموو جارێ تەنانەت دەستی بە سەرشیدا نەهێنا، بەپەلە لە پلیکانەکانەوێ راپێکێرە سەرەوێ و بە شەلەشەل خۆم گەیاندە بەردەم دەرگاکی، پەروانە جانتاکی فرێدایە ناو ژوورەکی و هەر لە لای دەرگاکیوە لەسەر فەرشەکی دانیشت، بە دەم ئەوێ بەزۆر پێلاوێکانی لە پێی دەرەهێنا بەپەلەپەل دەستی بە قسەکردن کرد:

ئێستا کە دەگەرێمەوه بانگی کردم، گوێ: (خانم ئەحمەدی دەرمانەکانی باوکت ئامادەن). باوکی داماوێکەم، دیار نییە چییەتی و ئەوەندە دەرمانی پێ دەدەن، سوپاس بۆ خوا کە ئێتر مریەمە خۆ هەلقورتنەرم لەگەڵدا نەبوو، چوومە ناو دەرمانخانەکی، بەستەیهکی پێ دام خستە ناو جانتاکیەوێ. خێراکە جانتاکی بەکەرەوێ، ئەوێتا لە سەرەوێیە.

دڵم وەکو سیر و سرکە دەکۆلا، لەسەر زەوییهکی دانیشتم و جانتاکیەم کردووە. بەستەیهکی بچکۆلە بوو، بە کاغەزی سپی پێچرا بوو، کاغەزەکی بەپەلە دراند، پەرتووکی شیعەر بوو لە پەرتووکی گیرفان، لە نیوان لاپەرەکانیدا قەراخی زەرفێک دیار بوو، تەواوی جەستەم لە ئارەقەدا تەپ بوو، نامەکی بە دەستمەوێ بوو، پالێم دا بە دیوارەکی، دەرگوت بەیه کجاری هەموو وزەیهکم لە دەست داو، پەروانە تازە لە دەست پێلاوێکانی ڕزگاری بوو، لەسەر هەردوو دەست و پێی هاتە لامەوێ و گوێ:

– ئێستا مەبوورێرەوێ کاتم نییە، جارێ بێخوێنەرەوێ و دواوی.

ھەر لەو کاتەدا فاتى ھاتە ژوورەكەو، خۆى بە منەو نووساند و گوتى:
 - دايە دەلێت، پەروانە خانم چايى دەخوات بۆى بێنم؟
 - نە! نە!... زۆر سوپاس، من دەبێت زوو بڕۆمەو مەل.
 ئینجا دەستى فاتى بەلای خۆیدا راکێشا، کۆلمى ماچ کرد و گوتى:
 - بڕۆ، ئێستا بڕۆ سوپاسى دايکت بکە، ئافەرىن کچى باش.
 فاتى دووبارە خۆى بە منەو نووساند، نەیدەوێست بروت. زانیم پاسپێردراو
 بەتەنیا جێمان نەهێلێت. پەروانە نوێلێكى لە گیرفانى دەرھێنا و بە فاتى دا و
 گوتى:
 - ئافەرىن بڕۆ، ئێستا دايکت لەم پليکانانەو دێتە سەرەو، راکە، پێى ئێشیت،
 بڕۆ پێى بلێ من چايیم ناوێت.
 بە پۆشستنى فاتى پەروانە نامەكەى لە دەستم ڕفاند و لە كاتێكدا كە دەيگوت:
 - خێرا كە ھەتا كەسى تر نەھاتوو. نامەكەى كردەو. بەيەكەو دەستمان بە
 خۆیندەو كرد:
 مەدمۆزىلى بەرێز،
 - تەماشای بەكرمان كرد.....؟! ھەردووكمان قاقا پێ كەن، پەروانە گوتى:
 - چەنى خۆشە، مەدمۆزىل چيە؟
 - باشە بەدنياييەو نەيوستوو لە يەكەمى نامەو خۆمانە بێت، خانمیشم لى
 نايەت، بە راستى منیش ھەر ھەمان كێشەم ھەيە، نازانم چۆن دەست پێ بكەم.
 - وان بێنە، دەى چى ماوہ بېخوینەرەو.
 مەدمۆزىلى بەرێز،
 ھێشتا ڕێگەم بە خۆم نەداو لە پەريە نامەكەدا ناوتان بەيەنم، پۆژانە ھەزاران
 جار لە دلى خۆمدا بانگت دەكەم، ھەرگيز ناويك بەو شێوہيە گونجاو و
 ھاوئاهەنگى دەموچاوى خاوەنەكەى نەبوو، پاكي و سەرپاستى نىگا و
 دەموچاوى تۆ يەكەمى تايبەتمەندييە كە بەرچاو دەكەوێت. من بە دیدارى پۆژانەى
 تۆ راھاتووم، بەرپادەيەك كاتى ئەم بەھريەم لى دەسەندريتەو، نازانم لە ژياندا
 چى بكەم؟

سنگم

ئاوينەى تەمبى خەمە،

بە زەردەخەنەيەك

ئەو تەمە پرەوتنە

ئەم پۇژانە كە لە دىدارتان بى بەشم، ونبويەكى سەرگەردانم، بە قسەيەك،
پەيامى، يادىك لەم تەنيايىيەى من بکەرەو، بۇ ئەوەى جارىكى تر خۆم بدۆزمەو.
بەهەموو بوونمەو ئەواتى چاكبوونەو تان دەخووزم، بۇ خاترى خوا ئاگاتان لە
خۆتان بىت.

سەعید

كاتىك عەلى ھاتە ژوورەو، ھەردووکمان گىژ و مەست، لە وشە جوانەکانى
نامەكەدا بە بىدەنگى لە خەوندا بووین، بەپەلە نامە و پەرتووکەكەم لەژىر پىم
شاردەو. بە نىگایەكى نەيارانە و بە دەنگىكى درپەو گوتى:

- دايە دەلێت ئەم پەروانە خانە بۆ نانى نيوەرۆ دەمىنێتەو؟

- وای نە، زۆر سوپاس، من خەرىكم دەپۆم.

- زۆر باشە، لەژىر لێووەو بە بۆلە بۆل گوتى:

- ئیتر ئیمە. دەمانەوێت نان بخۆین.

لە ژوورەكە چوو دەر، ئەوێندە توورە و شەرمەزار بووم، نەمدەزانى چى بلیم،
پەروانەش بەتەواوەتى سەرنجى ساردوسپى مالى ئیمەى دابوو، گوتى:

- من زۆر ھاتوومەتە ئیتر، وا دیارە ھەموو لیم بىزار بوون، تۆكەى دىتەو

قوتابخانە؟ ئەمىرۆ دە پۇژە نووستوو، ئیتر بەسە، مردم لە دەست ئەم
نمایشکردنە.

- منیش ئیتر خەرىكە شىت دەم، زۆر ماندوو بووم، شەممە بۆ قوتابخانە دیم.

- دەتوانى؟ قەيناكا؟

- نە، زۆر باشترم، تاكو شەممەش وەرزش دەكەم.

- باشە پزگارمان دەبیت، بەخوا چىی تر لە پووم ھەلنايەت تەماشای دايكت

بکەم، شەممە سەری سەعات ھەوت و نیو دیمە شوینت،
 بەپەلە ماچی کردم و بۆ ئەوێ قەیتانەکانی پێلاوێکە بێستیت، لە پلێکانەکان
 چووێ خوارەو، گویم لێ بوو لە ھەوشەکە بە دایکمی گوت:
 - داوای لێبووردن دەکەم، ناچار بووم بێم، ئاخر شەممە تاقیکردنەوێمان ھەیە،
 دەبواوە بە مەسەووم بێم وانیەکانی ئامادە بکات، سوپاس بۆ خوا لەو دەجێت
 پێشیشی باشتەر، شەممە دیمە شوینی ھیدی ھیدی بۆ قوتابخانەیی دەبەم.
 - پێویست ناکات، ھێشتا پێی چاکەوێ نەبوو.
 - ئاخر تاقیکردنەوێمان ھەیە!
 - با ھەتانبێت، زۆریش گرینگ نییە، وا ەلی دەلێت مانگیکی ماوێ بۆ
 تاقیکردنەوێکان.
 پەنجەرەکەم کردەوێ و گوتم:
 - نە دایکە گیان دەبێت بڕۆم تاقیکردنەوێ ئەزموونییە، لەگەڵ تاقیکردنەوێ
 سەرەکی کۆدەبێتەوێ.
 دایکەم بەتوورەبێیەوێ پستی لە من ھەلکرد و چووێ چێشتخانەکەوێ، پەروانە
 سەیرێکی پەنجەرەکەیی کرد، چاویکی داگرت و پڕیشت.
 ھەر لەو ساتەوێ دەستم بە راھێنانی پڕیشتن کرد. ھەرکە پێم دەیەشا،
 دادەنیشتم و پێم دەخستە سەر سەرییەکە، لە جیاتی بەک زەردینەیی ھێلکە بە دوو
 زەردینە و پۆنەکانی تر پێم دەپێچایەوێ. لەو نیوەندەشدا ھەر کاتێک بواری بۆ
 بڕەخسایە، نامەیی ئازیزترین و بەنرخترین کەسی ژيانم دەخویندەوێ. بە خۆم
 دەگوت: بۆچی دەبێت ئەو سینی ئاویێنەیک بێت لە تەمی خەم، دیارە کێشەیی
 زۆری ھەیە لە ژياندا، ئاشکرایە، بەرپرسیاریتی ژيان دایک و سێ خوشک،
 خویندن و کارکردن ئاستەمە، لەوانەبوو ئەگەر ئەم ھەموو بەرپرسیاریتیەیی
 نەبواوە و باوکی بمایە، ھەر ئێستە بەتایبەتی بۆ خەزانەیی، ئاغای دوکتۆر
 گوتوویەتی خەزانەیی ئابروومەندن، من ئامادەم لەگەڵ ئەویدا لە ژووریکی
 شێداریشدا بێت، ژیان بەسەر بەرم، بەلام ئەوێ کە نووسیویەتی ناو و دەموچاوم
 لەگەڵ کەسایەتیمدا دەگونجێن، دڵنەگم دەکات، ئەو باشە وەرگرتنی ئەم نامانە
 بەلگەیی ناپاکیی من نین؟ ئاخۆ ئەگەر من بە راستی پاک بوومایە، ئاشق دەبووم؟

به لّام به خوا ئه مه به دهستی خۆم نه بوو، زۆر ههولم دا بېر له و نه که مه وه، که دهیبینم دله کوتیم نه بیت، دهموچاوم سوور نه بیت هوه، به لّام نه متوانی پێگری له هیچ کامیان بکه، نه متوانی بهرگری بکه.

شه ممه له هه موو پۆژی زووتر له خه و هه ستام، له راستییدا هه موو شه وه که به خه بهر بووم، جلم له بهر کرد، نوینه که هه لگرت بۆ ئه وهی بۆ هه موویان بسه لمینم که چیی تر نه خویش نیم، گۆچانه کهی نه نکم که ئه م پۆژانه زۆر فریام کهوت خسته لاوه، دهستم گرت به مه حجه ره ی قه راخی پلیکانه که و هاتمه خواره وه. له لای خوانی به یانی دانیشتم. باوکم گوتی:

- ئیستا دلیای ده توانی بۆ قوتابخانه برۆی؟ ئه گه ر ده ته ویت له پشت ماتۆرکه ی مه محمود دانیشه با بتبات.

مه محمود له ژێر چاوه وه مۆر په یه کی له باوکم کرد و گوتی:

- باوه ئه م قسانه چیه؟ ئیت هه ر ئه وه ی ماوه بی حجاب له پشت ماتۆری پیاوێکه وه سوار بیت.

- نه باب، سه رپۆشی له سه ردایه، وا نییه؟

- بێگومان، تا ئیستا که ی من بی سه رپۆش چوومه ته قوتابخانه؟

- تۆ برایت، پیاوی نامه حه رم نیت.

- ئهسته غفیرو لّا! باوه ده لّی ئه م تارانه تۆشی له پێ ده رکردوه!

من خۆم تی هه لقورتاند و گوتم:

- نا باوکه په روانه دّته شوینم، یارمه تيم ددات، پیکه وه ده پۆین.

دایکم له ژێر لّیوه وه بۆله بۆلکی کرد، به لّام دیار نه بوو چی ده لّیت، ئه حمه دی برام به توور په ییه هه میشه ییه که ی و چاوه ئاوسا وه کانی وه که له ئه نجامی ئاره ق خواردنه وه ی دوینێ شه و بوو، گوتی:

- هاها، کێ، په روانه؟ ئیمه ده لّین نابیت له گه لّ ئه م کچه برۆی، خانم ده یکاته

گۆچانی دهستی!

- بۆچی، بۆ چیه تی؟

- چی نییه؟ جری نه، هه لّبه ز و دابه ز ده کات، دامه نه که ی کورته، به ناز ده پروات.

سوورهوه بووم و گوتم:

- کویتی دامنهکهی کورته، له قوتابخانه له هی هه موویان شۆرتیه، ئەو
وهرزskarیشه و لهو نازومازکه رانهش نییه، پاشان تۆ بۆ ئەوهنده تهماشای کچی
خه لکی دهکهیت وا دهزانیت ناز دهکات؟

- لال به، دهنه ودها دهممه ناو دهمت هه موو ددانه کانت بکهون، دایه چاوت لێیه
چهند بۆ شهرم بووه.

باوکم به بیزاریهوه گوتی:

- بهسه، کۆتاییی پێ بێن، من ئاغای ئەحمه دی دهناسم، پیاویکی زۆر شهریفه.
زۆر پیاویکی رۆشنهیر و تیگهیشتهوه، مامۆ عهباس له کیشهیه کیدا که لهگهڵ
ئەبولقاسم سهولهتی ههیبوو لهسهه دوکانهکهی تهنیشتییهوه، ئەمی کردبوو به
دادوهر، هیچ کهسێک قسه لهسهه قسهیهوه ناکات، هه موو لێی پازین.

ئهممه، له کاتێکدا له تووریهیدا سوورهوه بووبوو، پرووی کرده دایکم و گوتی:

- فهرموون، ئینجا دهلێن کچهکه بۆ وا روودار بووه، کاتیک هه موو ئاوها
بهگرگی لێ بکهن، ئیتر بۆ بۆ شهرم نه بێت، بۆی، داده بۆی، ئەسله ن ئەو کچه
پهیکه ری نه جابه ته، بۆی نه ریتی ئابرووداریی له وه وه فیر به.

هه ره لهو کاته دا دهنگی زهنگه که هات، به فاتیم گوته:

- پێی بلێ ئیستا دیت.

بۆ کۆتاییهێنان به بشیوی لهگهڵ ئەوانی تر دا، به هه رچی خیراییه که له
توانامدا هه بوو سه رپۆشه کهم بهست و به په له، به شه له شه ل مائناواییم کرد و له
دهرگا که چوومه دهره وه.

هه وا سارده کهی شه قام به ره دهموچاوم کهوت، چهند خولهکی وهستام تا ههست
به وه هه وا پا که بکه م و هه لی بمژم، هه وا بۆنی گهنجی، ئەشق و شادی لێ دههات.
پالم دا به په روانه وه، هیشتا پیم دهیه شا، به لام گرینگ نه بوو، هه ولم دا سه لیه م
چالاک بکه مه وه و هیدی و ئارام به ره قوتابخانه به رێ کهوتین. له دووره وه
سه عیدم بینی له سه ره پتیلکهی دووه می دهرمانخانه که وێستابوو، سه ری دهکیشا.
کاتیک ئەویش ئیمه ی بینی، دوو پتیلکه ی کرده یه ک و بۆ پیشوازیمان هات، من
لیوم گهست، ئەو تی گهشت که کاریکی دروستی نه کردووه، گه رایه وه و جاریکی

- ئەمە ھى نەخۇشىيى دىل نىيە گىيانە، ئەمە ھى نەخۇشى ئەويندارىيە، منىك كە
ھىچ كارەم، كاتى پىياويك لە بەردەم سەوز دەبىت، دىل بەخىرايى دەكەۋىتە
خوارەۋە و دىلەكوتى دەگرم، ۋەى بە ھالى تۆ.

- پىت ۋايە كە ھاسەرگىرىش بىكەين ھەروا بم؟

- تۆ چەنى گەۋجى! ئەگەر ئەۋ كاتەش ھەروا ھەروا بوۋى بەدلىيايىيەۋە بىرۆ بۆ لاي
دوكتۇرى دىل، نىتر ئەۋ كاتە بەراستى نەخۇشى دىل گرتۋە.

- ۋاي، دەبىت بەلەى كەمەۋە دوو سالى تىرىش بوەستم، تاكو ئەۋىش
خوتىندەكەى تەۋاۋ دەكات، ديارە خراپىش نىيە، ھەتا ئەۋ كاتە منىش دىپلۇمەكەم
ۋەردەگرم.

- بەلام دوو سالىش سەربازىي ھەيە، مەگەر ئەۋەيە ئەگەر زووتر پۇشتىت.

- نە بىروا ناكەم، بۆچى ئەۋ چەند سالانە؟ پىم ۋابىت ھەر پىۋىستىش نەكات بۆ
سەربازى بىروا، چونكە تاقە كورە، باۋكىشى مردوۋە، ئەۋىش سەپەرەشتى
بەمالەكەيەتى.

- لەۋانەشە، بەلام باشە، دەشەت كار بدۆزىتەۋە، لەۋ باۋەردايت بتوانى
خەرجى دوو خىزانى پى بدىت؟ دەرمانسازەكان داھاتيان چەندە؟

- نازانم، بەلام ئەگەر پىۋىست بىكات من دەچم لەگەل دايك و خوشكەكانى
دەژىم، بۆ ئەۋەى خەرجى زۆر نەبىت.

- ۋاتا ئامادەى بچىتە شارۋچكە، لەگەل خەسوۋ و خوشكى مىرددا بژىت؟
ئەۋىش سى دانە، ئىنجا زمانىشيان توركى بىت و تۆش تى نەگەى چى دەلەن!

- بەلەى، ديارە كە ئامادەم، لەگەل سەعيدا ئامادەم بۆ دۆزەخىش بىرۆم، ھەر
شۋىنى ئەۋ پىي خوش بىت، خۆ ۋرمى شارىكى زۆر باشە، باسى دەكەن چەند
خۆش و پاكە.

- ۋاتا لە تارانىش باشتەر؟

- ھىچ نەبىت ئاۋو ھەۋاكەى لە قوم باشتەر، من خۆم لە قوم گەرە بووم، ناشى
لە بىرت چوۋىتەۋە؟

چ خەۋنگەلىكى شىرىن، ھەروەكو كچانى پۇمانسى تەمەن پازدە و شازدە سالە،

ناماده بووم له گه ل ئه ودا بۆ هه موو شوینی برۆم، هه ر کاریک ئه و ده یه ویت بیکه م. ماوه یه کمان به خویندنه و ده ی وه لامي نامه کانی که نووسیوو مان به سه ربرد، پیکه وه پیا یاندا ده چووینه وه، هه ولمان ددها له نیوان ئه وانه دا نامه یه کی دروست و چاک بنووسین، به لام نه ده بوو، ده سه ته کانم ته زی بوون و نووسین له سه ر جانتاکه م ده سه توخه تمی زۆر ناشیرین ده کرد. بریار بوو شه و نامه که م پاکنووس بکه م و پۆزی دوا یی به سه عیدی بده م.

ئه و به یانییه ی زستان له خوشتترین و گه رمترین پۆژه کانی ژیا نم بوو، هه ستم ده کرد دنیا له ناو ده ستی مندا یه، هه موو شتی کم هه بوو، هاو پتی باش، ئه شقی کی راسته قینه، گه نجی، جوانی، داها توویه کی روون، هی نده به خته وه ر بووم، ته نانه ت ئازاره کی پێشیم خو شده ویست که به هۆی دانیشتن له بهر سه رما سات له دوا ی سات پتر ده بوو. ئاخه ر ئه گه ر پێم وه ر نه گه رابایه ئه و نامه دلگیرانه م پێ نه ده گه یشت.

باش نیوه پۆ ئاو وه و دا دووباره ناخو شتی کرد، به فری کی په رش و بلاو ده ستی به بارین کرد، مه چه کی پێم ده یزیک اند، به پتوه چوونم زۆر دژوار بوو، له پیکه ی گه رانه و ده قورساییی خو م به ته و او ده تی خسته بووه سه ر په روانه، هه ر چه ند هه نگاو ئی راده وه ستا یین و هه ناسه یه کی تازه مان هه لده کێشا، هه رچۆنیک بیت گه یشتینه ده رمانخانه، سه عید به بینینی ئه و دۆخه ی من به ره و پروم رای کرد و ژیر بالی گرتم، یارمه تی دام له پلیکانه کان سه رکه وتم، له سه ر قه نه فه ی ناو ده رمانخانه که که وتم. ژو ره وه ی ده رمانخانه که گه رم و پروناک بوو، جاده که له پشت په نجه ره به رز و هه لم گرتو وه که وه تاریک و سارد ده هاته به رچاو، دوکتۆر له گه ل ئه و نه خو شانه سه رقال بوو که له به رده م می زه که وه ستابوون، دانه دانه بانگی ده کردن و سه باره ت به ده رمانه کانیان روونکردنه وه ی ددها، هه موو هۆشیان به لای ئه وه وه بوو، کهس سه یری ئیمه ی نه ده کرد که له سه ر قه نه فه که دانیشتبووین، سه عید له سه ر زه وییه که له به رده م من دانیش ت و پێمی به رز کرده وه و خسته ییه سه ر می زه که ی به رده م قه نه فه که، به وریاییه وه ده ستی دا له مه چه که پێچرا وه که م، ده ست لیدانی ئه و ته نانه ت له سه ر ئه و هه موو پارچه و به نده وه وه کو ده ست به رکه وتنی ته زووی وایه ری پروتی کاره با و ابوو، موچو رکی به هه موو جه سه تمدا هی نا، سه یر له ودها بوو که ئه م موچو رکه به ویش گه یشت، به میهره بانییه وه

تەماشایەکی کرد و گوتی:

– ھێشتا ئاوساویەکی زۆرە، نەدەبوا لەسەری برۆیشتایەیی، من مەرھەمێک و ھەندیک ئارام بەخشم بۆ دانای، مەرھەمەکە لە پێت ھەڵسوو.

چوو پشت بوفییەکی، بە نیگا شوینی کەوتم، بە پەرداخێک ئاو و ھەبیکەو، گەراپەو، ھەبەکەم خوارد، کاتێک کە پەرداخەکەم دایە دەستیەو نامەییکی تریشی پێ دام، نیگا کەنمان بەیەکی گەردان، ھەموو شتێک لە چاوەکانیدا رەنگی دایەو، پێویستیمان بە قسەکردن نەبوو. ئێشەکەم لەبەر چوو، لەو بەولایە ھیچ کەسێکی ترم نەدەبینی، ھەموو دەورووبەر لەناو خەرمانەییکی تەمدا نوقوم بوو، دەرگەکان لێل و ناروون بوون، لە دنیاوەکی تردا پیاسەم دەکرد، چەند دۆخێکی خوشم ھەبوو، لە پر بە ئێنیشک لێدانەکی پەروانە بەخۆدا ھاتم.

– ھا چییە! چی بوو؟

– ئەوئ، ئەوئ!

بە برۆکانی ئاماژەیی بە پستی پەنجەرەکی کرد. ناگە ڕێک دانیشتم، دلم کەوتە تەپتەپ، عەلی لە پشت پەنجەرەکی دەستبوو، دەستەکانی بە ھەردوولای دەموچاویەو گرتبوو، سەیری ناو دەکرد. پەروانە ئاوری دایەو لای من و گوتی:

– چیتە؟ ئێستا بۆ وا وەکو زەرەچەوت لێ ھاتوو.

ھەستا و لە دەرمانخانەکی چوو دەرەو و بانگی کرد:

– عەلی، عەلی، وەرە، وەرە ھاوکاری بکە، دیسان پێی مەعووم ئازاری ھەیە، ئێشی زۆرە، ناتوانم بە تەنیا بیبەمە مألەو.

عەلی تەماشایەکی ھەڵبەستێکی پەروانەیی کرد و تێی قوچاند، پەروانە گەراپەو، شانەکانی بەرزەو کرد و گوتی:

– چۆن تەماشای دەکردم، دەیویست سەرم ھەلبکەنیت.

پاش ئەوێ بە ھەزار بەدبەختی گەشتینە بەر دەگای مألەو ڕۆژ ئاوابوو و تا رادەیک دنیا تاریک بوو، ھێشتا دەستم بە زەنگەکی نەگەشتبوو، دەرگا کراپەو یەکتێک راپیکتاشامە ژوورەو، پەروانە نەیزانی چی بوو، ویستی بەشوین مندا بیتە ژوورەو، دایکم ھەلمەتی بەرەو لای ئەو برد و پالی نایە دەرەو و گوتی:

- ئىتر نامەۋىت لەم ناوہ بتبىنم، ھەرچىيەك دىكىشىن بە بۆنەى تۆۋەىە!

دەرگاگەى بەقايىمى لە روۋى داخست، من لە پلىكانەكانى بەردەم دەرگاگەۋە
 كەۋتمە ناوہ پاستى ھەۋشەكە، ەلى قژمى لە دەۋرى دەستى ئالاندېۋ و منى بۆ
 ناو ژوۋرەكە رادەكېشا، بەلام من بىرم لە لای پەروانە بوو، لە شەرەمەزارىدا ئاۋاتم
 دەخواست بىمە دلوپى ئاۋ، قىژاندم:

- گەۋجەى نەفام، وازىبنە.

دايكم ھاتە ژوۋرەكە لە كاتىكدا كە نەفرەتى دىكرد و دژۋىنى دەدا، نوقورچىكى
 قايىمى لە بازووم گرت:

- چى بوۋە؟ چىتانه، بۆچى ھەموو شىت بوون؟

- كچى دەتۋىست چى بىت، ھەى بى پەۋشت، ئىستا ئىتر بە بەرچاۋى ھەموو
 كەسكەۋە لەگەل پىاۋىكى نامۆ چاۋىركى دىكەيت؟

- كامە پىاۋى نامۆ؟ پىم دەپەشا، دىكتۆرەكەى دەرمانخانە سەيرى پىي كىردم و
 دەرمانى پىدام، ھەر ئەۋە بوو. خەرىك بوو لەبەر ئازار دەرمد، خۆ دىكتۆر
 مەحرەمە.

- دىكتۆر....! دىكتۆر! ئەمە لە كەپەۋە ھەر شاگردە دىكانىك بوۋەتە دىكتۆر؟ وا
 ئەزانى من كەرم ئازانم، تازە بەتازە زىخ چوۋەتە پىلاۋەكەتەۋە؟

- توخوا دايە ئەم قسانە چىيە دىكەيت؟

ەلى كە دەرمانەكانى مىلى ئاۋسابوو، لە كاتىكدا من لەسەر زەۋىيەكە
 دانىشتىۋوم، شەقىكى لى دام و گوتى:

- ئەرى بە گىيانى خۆت، خۆم ھەموو پۆژى دىكەۋمە شوپىنتان، ئەۋ كورە
 بوۋەلەپە لە بەردەم دەرگای دىكانەكە دەۋەستىت، ھەر سەرەتاتكى دىكات تاۋەكو
 ئەم خانمانە دىن، ھەموو ھاورىكانىشم دىزانن، دىلېن خوشكەكەت و ھاورىكەى لە
 تەك ئەم كورەن.

دايكم كىشای بە سەر خۇيدا:

- خوا بىكات لەسەر تەنەشۋرى مال بتبىنم، بزانه چ ئابروو چوۋنىكت بۆمان
 ناپەۋە؟ ئىستا چۆن ۋەلامى باوك و براكانت بدەمەۋە؟

نوقورچىكى تىرى لە بازووم گرت، لەو كاتدا دەرگای ژوورەكە كرايەووە سەر
پشت، ئەحمەد بە چاوە سوورەووەبووەكانى و مشته گۆلۆلە كراوەكەيەووە سەيرى
دەكردم، دياربوو گوێى لە قسەكان بووبوو، بە دەنگىكى گيراووەووە گوێى:

– ئاخىرى كارى خۆت كرد؟ فەرموو دايە وەرى گرە! من لە سەرەتاوە دەمزانى
ئەمە پى بگاتە تاران و هەموو پۆژىك خۆى براينىتەووە و لەگەڵ ئەو كچە بە
شەقامەكاندا بروت، ئابروومان دەبات، فەرموو، ئيتەر بە چ پروويەكەووە لە بەردەم
دەر و دراوسى سەر بەرز دەكەيتەووە؟

– قىزاندم:

– بۆچى چىم كردووە؟ بە گيان باوكم خەرىك بوو لە ناوەرپاست جادەكە
دەكەوتم، برديانمە دەرمانخانەكە حەبىكى ئارام بەخشيان دامى.

دايكم تەماشايەكى پىي كردم. وەكو سەرين ئاوسا بوو، هات دەستى لى بدات،
زىكەم بەرز بوووەووە.

– وازى لى بىنە، بەم هەموو ئابرووبەريەى ناويەتەووە هېشتا دەتەوێت بىگۆرى؟
– ديسان دەلىي ئابرووبەردن، من ئابرووم بردوون يان تۆ؟ هەموو شەوى بە
مەستى دىتە مالهەو، لەگەڵ ژنىكى مێردداردا دەست تىكەل كردووە.

ئەحمەد بازى دايە ناوەرپاستى ژوورەكە و بە پشت دەستى وەهاى كىشا بە ناو
دەمدا كە تامى سوێرى خوين ناو دەمى پر كردم. شىت بووبووم، هاوارم كرد:

– بۆچى درۆ دەكەم؟ خۆم بينيم، مێردەكەى لە مال نەبوو، بەهتواشى چوو
ماليانەووە، ئەمەش يەكەم جارى نىيە.

– مشتىكى تىرى بەر ژير چاوم كەوت، سەرم گىژى خوارد، ئەستىرەكانى
بەرچاوم درەوشانەووە، بۆ ساتى وام دەزانى كوێر بووم، دايكم قىزاندى:

– كچى لال بە، شەرم بكە.

– باشە، ئەگەر بە مێردەكەيم نەگوت!

– دايكم هات و دەمى گرتم و گوێى:

– ئەرى ناليم لال بە!

– ئەمجارەش سەرم لەژير دەستى دەرەينا و بەتوورەيىيەكەووە كە بى دەسەلاتيم

چەندەن ھىندەي كىرىدۈۋەتە، ھاۋارم كىرد:

- ئەي ئىۋە نازانن ھەموو شەۋىيى بەمەستى دىتە مالاۋە، تاكو ئىستە لەبەر چەقۇكىشان دۈۋ جار براۋەتە بىكەي پۇلىس. ئەمانە ئابروۋچوون نىن؟ بەلام منى داماو ھەيىكم لە دەرمەنخانە خواردۈۋە ئابروۋتەنم بىردۈۋە.

دۈۋ ھۈرۈۋىمى يەك لە دۈۋى يەك، ھەتا ناۋ گۈيچكەمى ھىنايە ئىش، بەلام بە دەستى خۇم نەبوۋ، نەمدەتۈنى ئازام بىمەۋە.

- كىچى دەمت داخە، ئىشەللا ۋەناق بگىرى، ئەۋ پىاۋە، بەلام تۆكچى!

دای لە گىران و دەستى بەرەۋ ئاسمان بەرزەۋە كىرد و گۈتى:

- ئەي خۋايە فرىام كەۋە، پەنا بۆكى بەرم، ياخۋا كچەكە ئاگىرت تى بەرېت، ياخۋا لەتۈكۈت بى....!

بەبى ھۈشى لە گۆشەيەكى ژۈۋرەكە كەۋتەۋم، ھەستەم بە بى چارەيىيەكى ئىجگار سەير دەكرد، فرمىسك لە چاۋەكانمدا قولپىيان دەدا، ەلى لەگەل ئەحمەد لە ھەۋشەكەدا چپە چىپىان دەكرد، دەنگە بوغزگرتۈۋەكەي دايكم لە چىشتخانەكەۋە قسەكانىانى بىرى.

- ەلى ئىتر بەسە، لال بە!

بەلام ۋا دىار بوۋ ەلى ۋازى نەدەھىنا، نازانم ئەم ھەموو ھەۋالانى چۈن كۆكرىدۈۋەتە، جارېكى تر دايكم بەتۈۋرەيىيەۋە گۈتى:

- ەلى بەسە، پاكە بىرۆ لەسەر كۆلەنەكە نان بىرە.

ھەرچۈنېك بىت بەزۆرەملى ئەۋى ناردە دەرەۋە.

دەنگى يائەللاكەي باۋىكمم كۆى لى بوۋ، ھەرگىز كۆتا بەم خۈۋەي نەدەھات، ھەرچەندە لە خۇمان زىاتر ژنى تر لە مالاكەدا نەبوۋ، ئەۋ ھەر بەم شىۋەيە ئامادەبۈۋنى خۋى رادەگەياندا.

- ئىي! سلاۋ ئاغا مستەفا، زوۋ ھاتىتەۋە...؟

- بەم سەرمایە ھىچ كەس بۆكرىن نايەت، گۈتم با زوۋتر دايخەم، چىتە؟ شلەژاۋى، ئەۋە ئەحمەدە لە قەراخ ھەۋزەكە دانىشتۈۋە، باشە ئەۋىش ھاتۈۋەتەۋە، ئەي مەحمۇد؟

- نە، جارئ مەحمود نەگەيشتوود، باشە ئيتەر، منيش ھەرئەودە دەلئيم. ھەموو كاتتېك مەحمود پئيش تۆ دەھاتەودە.

- بارودۇخى سەر شەقامەكان باش نىيە، ماتۆرەكەشى نەبردوود، دەبئت بە ئۆتۆمۆبىل بېتەودە، وا ديارە ئۆتۆمۆبىلى دەست نەكەوتبئت، ئەم بەفر و سەھۆلبەندانەشمان لە كۆل نابىتەودە، دەلئى ئەمسال زستان نيازى نىيە تەواو بئت... چيە خانم وازانم ئەمشەو مسيۆش داخستوودە وا ھەندئ كەس ھاتونەتە مالەودە؟

باوكم زۆر كەم لەگەل ئەحمەد قسەى دەكرد، تانە و تەشەرەى و دەھای فرئ دەدا، بووكى بە تۆمە خەسوو گوئت لى بئت.

- نە، ھەتاوەكو پئىگەى خۆمى لەم مالەدا بۆ ديارى نەكەم ناپۆم.

باوكم دەستى بەم لا و ئەولای دەرگاگەودە گرت و خەرىكى داکەندنى پتلاوەكانى بوو، رووناكى گلىۆپى رپەرەودەكە لایەكى ژوورەكەى رووناك دەكردەودە، من لە تاريكىدا لە تەنیشت كورسىيەكەودە كەوتبووم و ئەو نەيدەتوانى بەباشى بمبئت، بەگالتەجارپيەودە گوئى:

- سەيرە، لە جياتى ئەودە ئيمە دۇخى خۆمان لەگەل بەرئىزى يەكلا بکەينەودە، بەرئىزى خەرىكە دەستپشخەرى دەكات.

- لەگەل تۆ نا، لەگەل ئەو كچە بەد رەفتارەت.

باوكم رەنگى وەكو گەچ سپی ھەلگەرا.

- ئاگەت لئىيە چى دەلئيت؟ ئابرووى خوشكەكەت ئابرووى تۆيە، شەرم ناكەى قسەى وا دەكەيت؟

- برۆ بابە! ئەمە چى تر ئابرووى پئيمان نەهئشتوودە، سەرت لەژئەر ئەم بەفرە دەرکە باودە، كەم بە منەودە بئالئى، تەشتى ريسواييت لە سەربانەودە بەربوودەودە، لە ھەموو شوئىنئىك دەنگى داودەتەودە، ئەودە ھەر تۆى پەمووت خستوودەتە گوئت بۆ ئەودەى گوئت لى نەبئت.

باوكم بە ئاشكرا دەلەرزى، دەمارەكانى ناوچەوانى وەھا ئاوسابوون لە دوورەودە دەبينران. دايكم بە پارانەودە و ترسئىكى زۆرەودە گوئى:

- ئەحمەد گيان ئەحمەد! خوا بمکاتە قوربانت، ياخوا دەرد و بەلات لە من بکەوئ، ئەم قسانە مەکە، باوکت خەریکە دەکەوئت ها...! ئیستا هیچ نەبوو، پتی ئیشاو و دەرمانیان پی داو.

باوکت نازە هاتبوو دەو سەرە خۆی گوتی:

- ژنەکە لپی گەرئ بایزانم چی دەلئت؟

- لەو نازدارەت پیرسە.

- نیگای باوکت لەگەڵ ئاماژەکە دەستی ئەحمەد بەرەو لای من وەرگەرا، منیش یەک تەخت لە تەنیشت کورسییەکەو کەوتبووم، وا دیار بوو بەباشی نەیدەبینی، گۆپی ژوورەکە داگیرساند. نازانم رووخسارم چی بەسەر هاتبوو کە باوکت بە سامناکییەو گوتی:

- یا قەمەر بەنی هاشم! چییان لئت کردوو؟

هاتە پیشەوە بۆ ئەوێ من دانیشینئت، دەستەسەرکە لێ کیرفانی دەرھێنا و خۆتەکە لای لێومی پاک کردوو، دەستەسەرکە لێ بۆنی فێنکی گولای لێ دەهات، جارێکی تر پرسى:

- کئ ئەم بەلایەى بەسەرت هیناو؟

خیرایی بارینى فرمیسکەکانم پتر بوو.

- نامەردی بی شەرف، دەسەلاتت بەسەر کچاندا دەشکئت؟

- فەرموو! پیاوخراییش بووین، ئیمە نامووس و مامووسمان هەر نییە، بە دۆزەخ ئەکەوئتە دەست هەر کەس و ناکەسی، دەشی لەمەولا کلاوی بی غیرەتی لەسەر بکەین.

نەمزانی کەى مەحموود هاتبوو مالهو کەوا بەپەشوکاری لە نێوانی ژوورەکە و حەوشەکەدا وەستاو، تەماشای منی دەکرد، دایکەم پۆلەکەى بە دەستەو گرت و لە کاتیکدا چارشێوێکەى بە دەوری ملییەو دەپچایەو گوتی:

- ئیتر بەسە! ئیتر بەسە سەلەوات لێ بدن، دەمەوئت نانی ئیوارە دابنئیم، برۆ ئەولاو، تۆیش ئەم سفردیە بگرە و لەوئ داینئ، فاتی، فاتی، لە کوئی جوانەمەرگ؟ بە درێزایی ئەم ماویدە فاتی لەوئ بوو، بەلام هیچ کەس هەستی بە بوونی ئەو

نەدەکرد، لە سێبەری پشت نوێنەکه جیا بوووه، به ترستیکی زۆرهوه بهرهو لای چێشتخانهکه رای کرد، قاپهکانی له دهستی دایکم وەرگرت، هینای و به ئارامی لهسەر کورسییهکه داینا، جارێ باوکم تازه له تیمارکردنی برینهکانی لای لێو، چاوه شینهوهبووهکانم و لووته پڕ خۆینهکهم بووبوووه، پرسپاری کرد:

– کێ ئهم کاره‌ی کردووه؟ ئهممه‌؟ دهستی بشکیت، ناپیاو، بۆچی من مردووم وا له‌گه‌ڵ ژن و منداڵم په‌فتار ده‌کات، شه‌مه‌ریش وای به‌ ژن و منداڵی خه‌لکی نه‌کرد.

– وه‌ی وه‌ی! ئیستا ئیتر خانم بوو به‌ پاک و خاوێن و ئیمه‌ بووین به‌ شه‌مه‌ر زول جه‌وشه‌ن، باوکه‌ گیان که‌که‌ت ئابرووی بۆت نه‌هێشتوووه، ئه‌گه‌ر به‌لای تۆوه گرینگ نییه، به‌لای منه‌وه گرینگه، ئیمه‌ هێشتا له‌ ناو خه‌لکدا ئابروومان هیه، با عه‌لی بیت، لێی به‌رسه‌ چی بینیه‌وه، خانم له‌گه‌ڵ شاگردی دهرمانخانه‌که، به‌ به‌رچاو ئهم هه‌موو خه‌لکه‌وه‌ چاوپرکی ده‌کات.

– باوه‌ گیان! باوه‌ گیان به‌خوا درۆ ده‌کات، به‌ گیانی تۆ، به‌ قه‌مه‌ری به‌نی هاشم، به‌ قه‌بری نه‌نکم، من پێم ده‌یه‌شا، جارێکی تر وه‌کو پۆژی یه‌که‌می لێ هاته‌وه، خه‌ریک بوو له‌ ناوه‌پراستی جاده‌که‌ به‌ربیمه‌وه، په‌روانه به‌ زه‌حمه‌ت منی برده‌ ناو دهرمانخانه‌که‌وه، له‌وێ پێمیان خسته‌ سه‌ر میزه‌که‌ و دهرمانیان پێ دام، خۆ عه‌لیش له‌وێ بوو، په‌روانه هه‌رچه‌نده‌ پێی گوت وه‌ره‌ یارمه‌تیم بده‌ با بیبه‌ینه‌ ماله‌وه، نه‌هات و هه‌له‌ات، ئینجا هێشتا هه‌رکه‌ نه‌گه‌یشتبووم، ئه‌مانه‌ که‌وتنه‌ گیانم.

به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌ستم به‌ گریان کرد. دایکم له‌ ناو ژووره‌که‌دا خه‌ریکی دانانی قاپه‌کان بوو، مه‌حموود له‌سه‌ر ئه‌نیشکی پالی به‌ تاقه‌که‌وه‌ دا‌بوو و به‌ دیار سه‌ری منه‌وه‌ وه‌ستابوو، به‌ئارامییه‌کی زۆر سه‌یره‌وه‌ ته‌ماشای ئهم بشپۆیییه‌ی ده‌کرد. ئهممه‌د وه‌کو درنده‌یه‌ک خۆی گه‌یاند ده‌رگه‌ی ژووره‌که‌، هه‌ردوو لای گرت و هاواری کرد:

– ده‌ بلێ، بلێ، کێ پێی خانمی ده‌شپالا و خه‌ریکی بوو؟ بلێ تۆیش بۆی پێ ده‌که‌نیت، نازت بۆ ده‌کرد، بلێ هه‌موو پۆژی له‌سه‌ر پێیه‌که‌ت ده‌وه‌ستیت و سلاوت لێ ده‌کات و خۆی به‌ نۆکه‌رت ده‌کات.

مه محمود رهنگوروی گۆزا، به تورپییه وه له به رخۆیه وه هه ندی شتی گوت، من
ته نیا ئهسته غفیرو لاکه ی تێ گه شتم، باوکم به نیگایه کی پر پرسیاره وه چاوی له
من بری.

- باوه، باوه، بهم بهرکه ته (لهو کاته دا عه لی به نانی تازه وه هاته ژووره وه و
بۆنی نان ژووره که ی پر کرد) درۆ ده کات، به نووری ئه و گلۆیه تۆمه تبارم ده کات،
له بهر ئه وه ی من ده زانم به درزیه وه ده چیه ماله ی په روین خانم، ئه م قسانه م بۆ
دروست ده کات.

جاریکی تر ئه حمه د هه لمه تی بۆ هینام، باوکم دهستی له بهردهم راکرت و
گوتی:

- دهستت بینه خواره وه، ئه م قسانه له مه عسووم ناوه شیه وه، به یۆه بهرکه یان
گوتی، له قوتابخانه که ماندا له م نه جیتر و خانم ترمان نییه.

- ئی.... که وابیت قوتابخانه که یان نه جیخانه یه.

- لال به بزانه چی ده لئی.

عه لی به دهنگیکی نیمچه بهرزه وه گوتی:

- راست ده کات باوه، من خۆم بینیم، خۆم بینیم، پتی خسته سه ر میزه که و
ده شتلا.

- نه به خوا باوه، پتلاوه کانمی گرتبوو، ئه وه ندesh پتچر ابووه وه و پارچه به
دهوریه وه بوو دهستی که سی پێ نه ده گه شت، خۆ دوکتۆر نامه حه رم نییه، ئه ی
وانییه باوه، ته نیا پرسیاری کرد کوپی پیت دیشیت؟

- به لئی، هه ر ئه وه ندesh! تۆ وت و ئیمه ش پرومان کرد، توخوا ته ماشاکه چۆن به
گهوجییه کی بیست کیلوییه وه له سه ر په نجه ده مانخو لیتته وه، ئیمه خۆمان له
حه وت له ئاومان داوه، مه گه ر به و قسانه ته نیا باوکت که ر بکه ی.

- لال به ئه حمه د! ده نا هه ر ئاوا ده کیشم به ناو ده متدا.

- وه ره، وه ره، چاوه رپتی چی ده که ی؟ هه ر ده توانی له ئیمه بدهیت، عه لی بۆ وا
لال بووی، وه ره ئه و شتانه ی که وا به منت وت به مانیشی بلێ.

- خۆم بینیم، ئه م شاگردی ده رمانخانه یه هه موو پۆژی له سه ر پێکه یان

دههستیت تاوهکو دین و سلاویان لی دهکات، ئەمانیش وهلام دهنهوه، پیکیشهوه
چپه چپ دهکن و پی دهکن.

- درق دهکات، من ئەمه ده رۆژه بقوتابخانه نهرویشتووم، ئەم قسانه چیه
دهری دهکەیت، بهلی، ئەو هه رکاتی پەروانه ببینیت سلاوی لی دهکات، باوکی
پەروانه دهناسیت، دهرمانهکانی بق ساز دهکات دهیداته پەروانه.
دایکم له کاتیکدا به سینگیدا دهکیشا گوتی:

- ناگر له قهبری ئەم پەروانهیه بهربیت، پەروانه چیه؟ بایهقوش، هه رچییهک
ههیه له ژور سهری ئەودایه.

- ئەی بۆچی ریکهی دهنهیت بیت بق ئیره، ئەی من نه مگوت نهیهت.

- چی بکهه رۆله، دین پیکهوه کتیهکانیان دهخویننهوه.

عهلی دهستی ئەحمدهی راکیشا و شتیکی به گویتیدا چرپاند.

- بۆچی به دهنکی نزم دهیلاییت، به دهنکی بهرز بیللی با هه موویان گویتیان لی
بیت.

- کتیب نییه دایه، شتی تره، ئەو رۆژه، هه رکه من چومه ژوورهوه
کاغه زهکانیان له ژیر پتیاندا شاردهوه، وا ئەزانن من منداڵم.

- ههسته، ههسته نیتوان کتیهکانی بگهڕی بزانه دهیدوزینهوه؟

- هیشتا نه هاتبووهوه گه پام، نه بوو.

جاریکی تر تریهی دلم زیادی کرد، وای، گهر جانتاکه میان بدوزیابهتهوه، هه موو
شتی له دهست دهردهچوو، به ئەسپایی به چاو به دوایدا گه پام، له پشتمهوه
کهوتبوو، به ئارامی پالم نایه ژیر لێفه کورسییهکهوه، دهنکه ساردهکهی مهحموود
ئو بندهنگیهی تیک دا که چهند خولهکیکی خایاند:

- هه رچییهک ههیه له ناو جانتاکهیهتی، خستییه ژیر لێفه کورسییهکهوه.

دهنگوت سه تلێک ئاوی ساردیان به سهر سهرمدا پشت، ههستم کرد له یهک
خولهکدا هه موو ئاوی جهستم وشکهوه بوو، زمانم بهسترا عهلی به هه لمه تیک
جانتاکه ی له ژیر کورسییهکه راکیشایه دهرهوه، هه رچییهکی تیدا بوو هه مووی
هه لپشته سهر کورسییهکه، نه مدهتوانی هیچ بکهه، سهرم گیزی خوارد،

بەتەواوەتی ئیفلېج بووبووم، نامەکانی نێوان کتێبەکان کە بەتوندی پایدەتەکاند، کەوتنە سەر زەوی، ئەحمەد بە یەک پاپسکان ھەمووی ھەلگرت و، بەپەلە یەکتیکیانی کردەو، چەندە خۆشحال بوو دەتگوت گەرەترین دیاری دنیا بەو دراو، دەنگی لە جۆش و خرۆشیدا دەلەرزى، فەرموو، فەرموو باوێ گۆی بگرە و خۆشحال بە، بە ئاوانیکی گالتەجارییەو دەستی بە خۆندنەو کرد:

– مادمۆزێلی بەرپز، ھێشتا پێگەم نەداو بە خۆم....

خەریک بوو لە شەرم، ترس و توورەیییدا خۆم لول دەدا، زەوی و زەمان بە دەوری سەرمدا دەخولایەو، نەیدەتوانی ھەندێ شویینی بخوینێتەو، لە ناوەرپاستی نامەکاندا بوو کە دایکم پرسى:

– یانی چی دایە؟

– یانی کاتیک دەروانیتە نیگا عاشقانەکەى یارۆ، وەکو ناوێکەى مەعسووم بێ خەتایە، بە گیانی نەنکی!

– وای خوا یە بمرۆزى!

– ئێستا گۆی بگرە، ئا ئێرە، سینگم نازانم چی و چییە، بە تەمێک لە خەمى تۆ، بە زەردەخەنەیک لەم ئاوتنە... ئەى بێ شەرەف، دایە... زەردەخەنەیکى پێ نیشان دەدەم، لەوێ کە خۆی ھەزى لى دەکات، ەلى گوتى:

– سەیرکە سەیرکە، ئەمەش ھەبە، ئەمە وەلامەکەبەتە. ئەحمەد نامەکەى لە دەستی پفاند.

– وەى وەى خانم وەلامیشى داووتەو.

مەحموود بە رووخسارە سوورەو بووێکەى و، ملە دەمار بەرزەو بووێکەبەو ھاواری کرد:

– نەمگوت! نەمگوت! ئەگەر کچیک ھەموو پۆژى خۆی پرازینیتەو، بێ حىجاب بەسەر جادەکاندا بکەوتە پێ، لەم قوتابخانە خراپانەى تاراندا کەوا ئەم ھەموو گورگە نوستووەى تێدا یە، تەندروست نامینیتەو، ھەر وەم بە مێردى بدەن، وتیان نە، با بیروات بۆ قوتابخانە، بەلى بیروات بۆ قوتابخانە فێرى نووسینی نامەى عاشقانە بێت.

بواری هیچ بهرگریه کم نه بوو، به ته واوه تی چه کم دامالی و خوځم به دهسته وه دابوو. به ترس و نیگه رانییه وه ته ماشای باو کم کرد، هیند پهنکی بزپکا بوو و لپوه کانی دهله رزین و امده زانی له هر ساتیکدا بیت دهکه ویتته سر زهوی و دهمریت. نیگا تاریک و ماته که ی برییه چاوم، به پیچه وانیه ی نه وه ی چاوه پروانم دهکرد، توو پهی نه بوو، به لکو خه میکی قوول بوو که له بریسکه ی فرمی سکیکی نه تکاودا شه پۆلی ددها، له ژیر لپوه وه کوتی:

- ئه مه پاداشته که م بوو؟ باش په یمانه که ت برده سر، چاک نابروومت پاراست. ئه م نیگایه و ئه م وشانه له هه موو ئه و تی هه لدانانه به ئازتر بوون، وه کو خه نجه ریک دلی له ت کردم، فرمی سک به دهمو چاومدا دهاته خواره وه، به دهنگیکی نووسا و له رزیوه وه کوتم:

- به لام به خوا من هیچم نه کردوه.

پشتی لیم هه لکرد و کوتی:

- ئیتر به سه، لال به.

بی پالتو له مال چووه در. له مانای چوونه در وه ی ئه و باش تی دهگه ی شتم، چیی تر بهرگرم لی ناکات، ئه و منی به دهستی ئه وان سپارد بوو. ئه حمه د هیشتا هر نامه کانی سهروژیر دهکرد، دهمزانی ناتوانیت به دروستی بیخوینیتته وه، به تاییه تیش که سه عید به خواروخیچی دهنووسی، به لام ئه و وه های نیشان ددها هه موو شتی تی دهگات، هه ولی ددها خو شحالییه که ی له پشت دهمامکی توو پهییدا بشاریته وه. رووی له مه موود کرد و کوتی:

- ئیستا که ئه م په له ی شهرمه بهرۆکی گرتووین، چی بکهین؟ هه رامزاده یه واده زانیت ئیمه له و جوړه که سانهین، بوسته ده بیت در سکیکی پی بدهم خو شی نه زانیت، هه تا وه کو خوینی نه ریژم وان ناهینم، پاکه عه لی، برۆ چه قوکه مم بو بهینه، خوینی هه لاله، نه زه ری له نامووسمان کردوه، مه موود وانیه؟ ئه مه یش به لگه و سه نه د به ده ستوخه تی خو ی، پاکه عه لی، له کو مۆده که ی سه ره وه دامناوه....

جاریکی تریش گهرم داهاتم و به هه راسه وه هاوارم کرد:

- نه، کارت به سه ر نه وه ده بیت ئه و هیچی نه کردوه.

ئەحمەد بە پىكەنن و ئارامىيەكەو كە ماودىيەكى زۆر بوو بەودەو نەمبىنبوو،
پووى لە دايكم كرد و گوتى:

- چاوت لىيە، چاوت لىيە دايە چۆن بەرگرى لە ھەوسبازەكەى دەكات، خۆ
خوئنى ئەمىش ھەلە، وا نىيە مەحمود؟

دايكم بە چاوى پر لە فرمىسكەو بەسەرى خۆيدا كىشاو گوتى:

- وای خوايە، ديوته چى قوپىكم بەسەردا كرا؟ كچەكە خوا بكات ئاگرت تى
بەربىت، ئەم بى ئابرووييە چى بوو؟ خۆزگە تۆ لە جياتى زەرى دەمردى، بزانه
چىت بەسەرم ھىنا.

عەلى بە چەقۆكەيەو ە راى كرده خوارەو، ئەحمەد وەكو يەكئ بۆ كارى ئاسايى
بروات، ھەستايە سەرپى، پانتۆلەكەى ھەلكىشا و چەقۆكەى وەرگرت و زوانەكەى
پاكىشا، نووكى چەقۆكە لە ژىر پووناكىي گۆپەكەدا شەوقى دايەو، چەقۆكەى
ھىنايە بەردەم و گوتى:

- دەتەوئىت كوئىت بۆ بەئىم؟

پىكەننىكى ناخۆشى كرد. قىژاندم:

- نە! نە!

خۆم بەسەر پىيدا خست، پىيم لە باوەشدا گرتبوو و لىي دەپارامەو:

- توخوا، توگيانى دايە، كارت بەسەر ئەودەو نەبىت.

ھەر بەو شىوہىيەى كە بەپىيەو ئاویزانەو بووبووم بەرەو لای دەرگاە
دەرۆشت.

- تو قورئانى پىرۆز، مەرۆ، ھەلەم كرد.

بە چىژىكى نائىنسانىيەو گوتى لە قسەكانم دەرگرت، كە گەيشتە لای دەرگاە
بە جوئىكى نزم پىي بە توندى تەكان دا و خۆى لە دەست من قورتار كرد، عەلى،
لە كاتىكدا بە شوئىدا راى دەرگرت بە شەقىكى قايم منى لە سەرۆوى پلىكانەكانى
بەر دەرگاەو فرىدايە ناوەرپاستى ھەوشەكە. ئەحمەد ھاوارى كرد:

- سىيەكانىت بۆ دەھىنمەو.

ئىنجا دەرگەكەى بەتوندى داخست. ھەستم دەرگرت ددانەكانم وردوخاش بوون،

هه ناسهه گيرابوو، به لام نازاره راسته قينه كه له دلمدا بوو، بيرم له وه دهكرده وه داخو چوژ له گهل سه عيدا پرووبه پروو دهنه وه و چي به سه ر ديتن؟! حه زم دهكر دلم بوه ستيت، به دهنكي به رز دهكريام، دهنكم گيرابوو. له سه ر سه هؤلله په قه كه ي قه راخ هه وه كه دانيشتبووم، نازاي جه ستهه دهله رزي، به لام هه ستهه به سه رما نه دهكرد، بو پيشكرتن له ئابرووچووني پتر، دايكم مهحمودي بانگ كرد بو ئه وه ي من به ريته ژووره كه وه، كه چي مهحمود ئاماده نه بوو ده ستهه لي بدات، ئيسنا ئيتر من له ديدى ئه ودا گلاويكي راسته قينه بووم. سه رنه نجام به ورياييه كي سهيره وه جله كه مي گرت و به زور مني له به لوه ي هه وه كه جيا كرده وه، له دوو پتيليكانه ي هه وشه كه وه راي كيشامه سه ره وه و فرتي دامه ناوه راستي ژووره كه، سه رم كيشاي به ليواري ده رگاكه و هه ستهه به گه رميي خوينه كه ي سه ر ده موچاوم كرد. دايكم به مهحمودي گوت:

– برقو به دواي ئه حممه، به لايهك به سه ر خويدا نه هيتيت!!

– مه ترسه، مافي خويه تي هه رچيهك بكات، تازه ده بيت ئه ميش بكوژيت.

له گهل ئه م هه موو پرووداوانه شدا، ماله كه بيده نكي دايگرت، دايكم له ژير ليوه وه له گهل خويدا هه ندئ شتي ده وت و ده كريا. من له به رامبه ر مافدا نه مده تواني مافي خووم وه رگرم، فاتي له گوشه ي ژووره كه وه ستابوو، په نكي زه رد هه لگه رابوو و هاوكات كه نينوكه كاني خو ي ده كروشت، چاوي له من بريبوو. هه ستهه به سه ره كيژه يه كي سه ير ده كرد، ئاكام له به سه رچووني كات نه بوو، نازانم چه ندي برد، به دهنكي ده رگاكه به هوش خوئدا هاتمه وه، به ترسيكي زوره وه راجله كيم، ئه حممه به چاوه سووره وه بووه كاني و پيكه نينه ناحه زه كه يه وه له ناو ده رگاكه وه ستابوو، چه قق له خوين هه لكيشراوه كه ي له به رچاوم راگرت و گوتي:

– وه ره باش سه يري بكه، ئه مه خويني هه وه سبازه كه ته.

ژووره كه له به رچاومدا سوورايه وه، ده موچاوي ئه حممه چه وتوچيلاه بوو، ورده ورده په رديه كي ره ش به سه ر چاومدا هاته خواره وه، خهريك بووم ده كه وتمه چاليكي قووله وه، دهنكه ي ده وروبه رم هه لگه رايه وه به غه لبه غه ليكي ناروون، هه تا ده هات به ره و خوار ده بوومه وه، هيواي خوگرته وه به دي نه ده كرا.

زه ري خهريك بوو ده مرد، پرووخساري په نكيكي سه يري هه بوو، به دژواري

هه ناسه‌ی د‌ه‌دا، ق‌رخه‌ق‌رخ‌ی د‌ه‌کرد، س‌ینگ و س‌کی ب‌ه‌رز و ن‌زم د‌ه‌بوونه‌وه، م‌ن له پ‌شت نو‌ینه‌که‌وه ت‌ه‌ماش‌ام د‌ه‌کرد و ن‌ینۆ‌که‌کان‌م د‌ه‌ک‌رۆ‌شت، د‌ه‌نگ‌ه‌د‌ه‌نگ‌ی ناو ح‌ه‌وش‌ه‌که‌ ترس‌ه‌که‌می پ‌تر د‌ه‌کرد:

– ئا‌غا م‌سته‌فا، ب‌ه‌خوا دۆ‌خی زۆ‌ر خ‌راپ‌ه، ب‌رۆ د‌و‌کتۆ‌ری بۆ ب‌ه‌پ‌ینه.

– باش‌ه، باش‌ه، م‌ه‌یک‌ه ب‌ه‌ ه‌ه‌راه‌ه‌را، د‌ل‌ی ک‌ور‌ه‌که‌مت ب‌ه‌رد‌ایه‌وه، ه‌ی‌چی ل‌ی نا‌یه‌ت د‌اپ‌یره، ح‌ه‌وت د‌ه‌رمان‌ه‌که‌م نا‌وه‌ت‌ه س‌ه‌ر د‌ه‌م ب‌ک‌یش‌یت، ئ‌ی‌ستا پ‌تی د‌ه‌د‌ه‌م ه‌ه‌تا‌وه‌کو د‌ه‌گ‌ه‌ر‌یت‌ه‌وه چ‌اک د‌ه‌ب‌یت‌ه‌وه، ب‌رۆ ل‌یره م‌ه‌وه‌سته، د‌ه‌... ب‌رۆ د‌اپ‌یره، ب‌ی خ‌ه‌م ب‌ه، ک‌چ‌ان نام‌رن.

ز‌ه‌ری د‌ه‌ستی گ‌رت‌بو‌وم، له‌ناو ت‌ون‌یل‌یک‌ی ت‌اری‌ک‌دا ر‌ام د‌ه‌کرد، ئ‌ه‌حم‌ه‌د ب‌ه چ‌ه‌قۆ‌یه‌که‌وه ک‌ه‌وت‌بو‌وه شو‌ین‌مان، له‌گ‌ه‌ل ه‌ه‌ر ه‌ه‌نگ‌او‌یک‌دا ل‌ی‌مان ن‌زیک‌تر د‌ه‌بو‌وه‌وه، له‌وه د‌ه‌چ‌وو ب‌فر‌یت، ئ‌یم‌ه د‌ه‌مان‌ق‌یز‌اند، ب‌ه‌لام د‌ه‌نگ‌ی پ‌یک‌ه‌نین‌ی ئ‌ه‌حم‌ه‌د و ها‌وار‌ه‌که‌ی له‌ ناو ت‌ون‌یل‌ه‌که‌دا د‌ه‌نگ‌ی د‌ه‌د‌ایه‌وه ک‌ه‌ د‌ه‌ی‌گ‌وت:

– خو‌ین، خو‌ین، س‌ه‌یر‌که‌ خو‌ین.

ن‌ه‌ن‌کم د‌ه‌ی‌وی‌ست ب‌ه‌ زۆ‌ر ح‌ه‌وت د‌ه‌رمان‌ه‌که‌ ب‌ه‌ ق‌و‌ر‌گی ز‌ه‌ر‌یدا ب‌ک‌ات، د‌ای‌کم س‌ه‌ری له‌س‌ه‌ر کۆ‌شی دا‌نا‌بو‌و، ب‌ه‌ پ‌ه‌نج‌ه‌کان‌ی ه‌ه‌رد‌وو ل‌ای د‌ه‌می پ‌ال د‌ه‌نا، ز‌ه‌ری زۆ‌ر ب‌ی ه‌یز بو‌و، ه‌ی‌چ ت‌ه‌ق‌ه‌ل‌ایه‌کی ن‌ه‌د‌ه‌دا، د‌اپ‌یره ح‌ه‌وت د‌ه‌رمان‌ه‌که‌ی د‌ه‌رخ‌وارد‌ی د‌ه‌دا، ب‌ه‌لام ن‌ه‌د‌ه‌چ‌وو‌وه ناو د‌ه‌می‌یه‌وه، د‌ای‌کم ف‌و‌وی له‌ د‌ه‌مو‌چ‌ا‌وی ک‌رد، ز‌ه‌ری ه‌ه‌ناس‌ه‌ی گ‌یرا، د‌ه‌ست و پ‌تی ت‌ه‌کان دا، ب‌ه‌ د‌ه‌نگ‌یک‌ی س‌ه‌یر ه‌ه‌ناس‌ه‌ی دا.

د‌ای‌کم ب‌ه‌ د‌ه‌م گ‌ریان‌ه‌وه گ‌وت‌ی:

– ع‌وز‌را خان‌م و‌تی د‌ه‌ب‌یت ب‌ی‌به‌ین بۆ د‌و‌کتۆ‌ره‌که‌ی ن‌زیک‌ی ح‌ه‌ر‌ه‌م.

– ه‌ه‌ل‌ه‌ی ک‌رد، ه‌ه‌سته ب‌رۆ نا‌نی ش‌ی‌وان‌ه‌که‌ت ل‌ی ب‌نی، ئ‌ی‌ستا م‌ی‌رد‌ه‌که‌ت و ک‌ور‌ه‌کان‌ی د‌ینه‌وه.

ن‌ه‌ن‌کم له‌ ژ‌و‌ور‌س‌ه‌ر ز‌ه‌ری د‌وع‌ای د‌ه‌کرد، ز‌ه‌ری پ‌ه‌نگ‌ی ش‌ین‌ه‌وه بو‌وب‌وو، د‌ه‌نگ‌ی

* ج‌وش‌و‌ند‌ه: ح‌ه‌وت د‌ه‌رمان‌ه، ت‌یک‌ه‌ل‌ه‌یه‌که‌ له‌ چ‌ه‌ندان جۆ‌ر گ‌ژ و گ‌یا، د‌ه‌ک‌ول‌ین‌ر‌یت و و‌ه‌کو د‌ه‌رمان ب‌ه‌کار‌د‌ه‌ه‌ین‌ر‌یت، له‌ ک‌ورد‌ه‌وار‌یدا چ‌ه‌ندان جۆ‌ری ت‌ری ه‌یه‌ پ‌تی د‌ه‌ل‌ین ح‌ه‌وت د‌ه‌رمان‌ه.

سەيروسەمەرە لە قورگىيەو دەهاتە دەر، نەنکەم راي کردە حەوشەکە و هاواری کرد:

– تەيپە، تەيپە ھەراکە دوکتۆرەکە بیهێنە.

دەستی زەرىم گرت، قژەکەيم لاواندەو، رەنگى بە لای رەشبوونەو دەچوو، پێلۆوھەکانى لێک بوونەو، چاوەکانى چەند گەورە بوو بوونەو، سپێنەکانى پى لە خوێن بوون، دەستی منى گۆشى، لە چاوەکانى ترسام کە خەریک بوون دەر دەپەڕینە دەرەو، لە سەرىنەکە جیا بوو، ئینجا سەرى کەوتە سەر زەوى.

بەزۆر دەستم لە ناو دەستی دەرھینا، رام کرد و لە پشت نوێنەکە خۆم شار دەو، دەست و پێى تەکانیان دەدا، گۆچکەکانم گرت و سەرم لە ناو سەرىنەکەدا نوقوم کرد.

نەنکەم ئاگردانەکەى ناو حەوشەکەى تێک دەدا، ئاگردانەکە ھەتا دەهات گەورەتر و گەورەتر دەبوو، ئەوئەندەى ھەموو حەوشەکە دەبوو، دەنگى داپیرە لە گۆمدا دەزرىنگایەو:

کچان نامرن، نامرن.

زەرى خەوتیوو، قژەکەيم دەلاواندەو، دەموچاويم بە لادا خست، بەلام ئەو سەعید بوو، سەرى لەسەر سەرىنەکەو خۆر بوو و کەوتە سەر زەوى، قیژاندم، بەلام دەنگم دەر نەدەهات.

زریانە خەونەکانم کۆتایییان نەبوو، چەند جارێ لە دەنگى هاواری خۆم و خوساو لە ئارەقەدا بەخەبەر دەهاتمەو و دیسانەو دەکەوتمەو بێکەى چالەکە، نازانم ماوەى چەنیک لەو دۆخەدا بووم، رۆژێ لەبەر کرانەوھیک لە پێمدا بەئاگا هاتمەو، سەرلەبەیانى بوو، ھەستم بە ھىچ ئەندامێکى جەستەم نەدەکرد، بۆنى ئارەقە ژوورەکەى داگرتیوو، یەکیک منى ھەلگەپاندەو و گوتى:

– بەئاگە ھاتووتەو، دایە سەیرکە بەخوا ھەستاو، تەماشام دەکات.

ھىشتا وینەکان لێل بوون، بەلام دەنگەکانم بە باشى دەناسییەو.

– یا باب ئەلحەوائىچ! ھەر خۆت فریامان کەو.

– خانم وا بەئاگە ھاتووتەو، شۆربایەکی سووک لى بنى و ھەرچۆنیک بوو

دەرځواردی بدن، نژیکه‌ی ههفته‌یه‌که هیچی نه‌خواردووه، گه‌ده‌ی لاوازه، ده‌بیت ورده ورده ځواردنی پئ بدن.

چاوه‌کانم نووقاند، نه‌مده‌ویست هیچ‌کس ببینم.

– هه‌رئیس‌تا فڕووجاوه‌که ئاماده ده‌بیت، هه‌زار جار له‌ خوا به‌زیاد بیت، له‌ ماوه‌یه‌دا هه‌رچییه‌کم به‌ دهمیدا کردووه هه‌لی هیناوه‌ته‌وه.

– له‌ دوینیکه‌وه که تابه‌که‌ی نزمه‌وه بوو، زانیم به‌ئاگه دیته‌وه، به‌سته‌زمانه چی کیشا، نازانم ئه‌م هه‌موو تا و وپینه‌یه له‌ کوپه‌و رژایه گیانی ئه‌م مندا‌له‌وه؟

– وه‌ی په‌روین خانم، ئاگات لێیه چ چاره‌په‌شییه‌ک ده‌کیشم؟ له‌م چه‌ند پوژده‌دا منیش سه‌د جار له‌گه‌ل ئه‌م مندا‌له‌ مردم و زیندوو بوومه‌وه، له‌ لایه‌که‌وه جگه‌رگۆشه‌که‌م به‌ به‌رچاومه‌وه په‌روبا‌ل ده‌ده‌شینێ له‌ لایه‌کی تریشه‌وه ئه‌م ئابرووچوونه و سه‌رکۆنه‌کردنی براکانی که پیم ده‌لێن چ کچیکت خستوووه‌ته‌وه، ئاگرم تئ به‌رده‌ده‌ن.

هیچ ئیشیکم نه‌بوو، سست و بئ هیژ له‌ ناو جیگه‌که‌مدا که‌وتبووم، نه‌مده‌توانی بجوولیمه‌وه، کاتیک ده‌مویست ده‌ستم له‌ژێر لێفه‌که‌وه ده‌ربه‌یتیم، ده‌تگوت کیوێک هه‌لده‌کوێم، لاوازیه‌کی زۆر سه‌یر بوو، خۆزگه هه‌ر به‌وشیوه‌یه لاوازتر و لاوازتر ده‌بوومه‌وه تا‌کو ده‌مردم، بوچی به‌خه‌به‌ر هاتمه‌وه؟ من له‌م دنیا‌یه‌دا هیچ کاریکم نه‌بوو.

ئهو کاته‌ی جارێکی تر هاتمه‌وه هۆش خۆم، دایکم سه‌رمی له‌سه‌ر ئه‌ژنۆی دانا‌بوو و ده‌یویست به‌ زۆر شۆربا‌که بکاته ده‌ممه‌وه، له‌ژێر گوشاری ده‌سته‌کانیدا که هه‌ردوولای روومه‌تی گرتبووم و به‌ره‌نگاری ده‌بوومه‌وه و سه‌رم راده‌ته‌کاند.

– خوا بمکاته قوربانت، هه‌ر یه‌ک که‌وچک، بزانه که‌وتیه‌ چ پوژیکه‌وه؟ بخۆ، یاخوا دهرد و به‌لات له‌ سه‌رم که‌وێ.

ئهمه یه‌که‌مین جار بوو ئه‌م قسانه‌م له‌ زمانی ئه‌وه‌وه ده‌بیست، نایه‌ته بیرم قوربان و ساقه‌ی من بووبیت، هه‌موو کاتیک یان سه‌رقالی مندا‌له‌کانی دوا‌ی من بوو، یانیش ئاگای له‌ برا گه‌وره‌کانم بوو که له‌ گیان خۆی پتر خۆشی ده‌ویستن، من له‌و نێوه‌نده‌دا ون بووبووم، نه‌ یه‌که‌مین و نه‌ دوا مندا‌ل بووم و نه‌ کوپیش، ئه‌گه‌ر زه‌ری نه‌مردبا‌یه، به‌دلنیا‌یییه‌وه هه‌تا ئیستا فه‌رامۆش کرابووم، وه‌کو فاتی که

زۆربەى كات له گۆشهيه كدا شاردر اوتهوه و كهس نهو نابینیت. هەرگیز له بیرم ناچیتهوه نهو كاتهى له دایك بوو، هەر كه به داپیرهیان وت مندا له كه كچه، له هۆش خۆى چوو، تازه نهو كیشهيهكى تریشى ههیه، دهلێن (سهرهخۆریه)، چونكه دایكم له دواى نهو دوو كورێ له بار چوو، نازانم دایكم له كوێوه زانیبووى مندا له كان كور بوون، نهو له ماله كه ماندا وهكو تارماییهك وایه. شۆرباكه پزایه سهر لیفهكه، دایكم ههستایه سهڕپێ و به پۆله پۆل له ژوورهكه چووه دهرهوه.

پاش نیوه‌رێ بوو، چاوه‌كانم كردهوه، فاتى له تهنیستمه‌وه دانیشتیبوو، به‌دهسته بچووكه‌كانى قژمى وه‌لاوه‌ دهنه، چه‌نده بێ گوناھ و چه‌ند ته‌نیا بوو، ته‌ماشایم كرد، خۆم بووم له لای سهر زهرى، هه‌ستم به گهرمى فرمیسكه‌كانم كرد به‌سهر گۆناكانمه‌وه، فاتى گوتى:

– ده‌مزانى به‌خه‌به‌ر دیتته‌وه، توخوا نه‌مرى ها...!

– دایكم خه‌رىك بوو ده‌هاته ژووره‌كه‌وه، چاوه‌كانم نووقاند.

شه‌و بوو، گوێم له‌ ده‌نگى هه‌موویان بوو، دایكم گوتى:

– ئەم به‌یانیه‌ چاوى كرده‌وه، ئاگای له‌ خۆى بوو، به‌لام هه‌رچیه‌كم كرد كه‌مى فڕووچاو بكه‌مه‌ ده‌میه‌وه، نه‌یه‌تشت، ئەمه‌ هێزى تیدا نییه‌ له‌ شوێن خۆى بچوولیتته‌وه، كه‌چى نازانم ئەم هه‌موو توانایه‌ى له‌ كوێوه‌ هینا؟ ئەم به‌یانیه‌ په‌روین خانم ده‌یگوت، نابیت له‌وه‌ زیاتر به‌ هه‌ب و ده‌رمان پاریگرین، ئیتر ئەگه‌ر خواردن نه‌خوات ده‌مریت.

ده‌نگى باوكم گوتى:

– له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ده‌مزانى، داپیره‌ راستى ده‌كرد، ئیمه‌ كچمان پتوه‌ نایه‌ت، گیرام چاكیشه‌وه‌ بوو به‌م ئابرووچوونه‌وه‌ هه‌چ جیاوازیه‌كى له‌گه‌ڵ مرده‌ودا نییه‌.

ئیتړ گوێم له‌ هه‌چ نه‌بوو، ده‌تگوت به‌ ده‌ستى خۆم بوو، هه‌ر كاتێك بمویستایه‌ ده‌مبىنى و ده‌مبىست، هه‌ر كاتێكیش نه‌مویستبايه‌ وه‌كو نه‌وه‌ى را دیۆیه‌ك بكوژیندریتته‌وه‌ نوقمى بیده‌نگى ده‌بووم، به‌لام زریان‌ه‌خه‌وه‌كان به‌ ده‌ستى خۆم نه‌بوون، وێنه‌كان له‌ پشت چاوه‌ داخراوه‌كانمه‌وه‌ سه‌مایان ده‌كرد.

ئهمه‌د به‌ ده‌ستێكى چه‌قۆیه‌كى له‌ خوێن هه‌لكیشراو و به‌ ده‌سته‌كه‌ى تریشى قژى فاتى كرتبوو، كه‌ نه‌وه‌نده‌ى بووكه‌شووشه‌یه‌كى لى‌ هاتبوو، به‌لای مندا پای

دهكرد كه له لای هه‌لدیرگه‌كه وه‌ستابووم، فاتى بۆ لای من فری دا، هه‌ولم دا بیگرمه‌وه، به‌لام له ده‌ستم ده‌رچوو و كه‌وته ناو هه‌لدیرگه‌كه‌وه، سه‌یری خواره‌وهم كرد زه‌ری و سه‌عیدی به‌سه‌ر یه‌كتردا شكاو و خه‌لتانی خوین، له‌وئ بوون، به‌ ده‌نگی هاواری خۆم به‌ئاگه‌هاتم، هه‌موو سه‌رینه‌كه‌م ته‌ر بوو، هه‌ستم به‌ وشكییه‌كى ناخۆش له ده‌مدا ده‌كرد.

چیته‌ پۆله‌؟ دووباره‌ ده‌ستت پێ كرده‌وه، گه‌ر هیشته‌ شه‌وئ وه‌كو خه‌لكی بخه‌وین؟ ئاوه‌كه‌ی رژانه‌ ده‌ممه‌وه، بێ خواستی خۆم دلۆبه‌ ئاوه‌كانم قووت ددا. له ده‌نگه‌ده‌نگه‌كه‌ی ده‌مه‌وبه‌یان خه‌به‌رم بووه‌وه، خه‌ریك بوون نانی به‌یانیه‌یان ده‌خوارد.

– دوینێ شه‌و دیسانه‌وه‌ تایه‌كه‌ی به‌رزه‌وه‌ بوو و وپینه‌ی ده‌كرد، قیزاندى، گویتان له ده‌نگی بوو؟ مه‌حموود گوتی:

– نه‌خێر... ئه‌حمه‌د به‌رده‌وام بوو:

– دایه‌ وان دینی، ده‌هیلێ ئه‌م پارووه‌ زه‌هره‌ماره‌ به‌ قورگماندا بچیته‌ خواره‌وه‌ یان نه‌؟

ده‌نگی ئه‌حمه‌د وه‌كو خه‌نجه‌ریك له‌ دلم ده‌چه‌قی، خۆزگه‌ توانام هه‌بوايه‌ هه‌لده‌ستام و پارچه‌ پارچه‌م ده‌كرد، قینم له هه‌موویان بوو، پشتم لێیان هه‌لكرد، ده‌موچاوم له سه‌رینه‌كه‌ چه‌قاند، خۆزگه‌ له زووترین كاتدا ده‌مردم و له بوونم له‌گه‌ڵ ئه‌م مرقفه‌ خۆپه‌رست و دلۆه‌قانه‌ رزگارم ده‌بوو.

له كزانه‌وه‌ی چزووی ده‌رزیه‌كه‌، بێ خواستی خۆم چاوه‌كانم كرده‌وه.

– باشه‌ ئێتر به‌ئاگه‌ هاتیته‌وه‌، له خۆته‌وه‌ چاوه‌كانت دامه‌خه‌، بیستم هیشته‌ هیچته‌ نه‌خواردوو، ده‌ته‌وینت ئاوینه‌ت بۆ به‌ینم خۆت ببینی؟ هه‌روه‌كو كوژته‌لت لێ هاتوو، سه‌یركه‌ چوومه‌ له شیرینه‌یه‌كه‌ی كاروان پسكویتم بۆت كری، له‌گه‌ڵ چاییدا زۆر به‌ تامه‌... خانم گیان... خانم سادقی...! مه‌عسووم به‌خه‌به‌ر هاتووته‌وه‌ چایی ده‌وینت، له په‌رداخدا چایی بۆ به‌ین.

به‌ چاوی پێ كه‌سه‌ره‌وه‌ سه‌یریم كرد، هه‌رگیز تێ نه‌گه‌یشتم ئه‌م ژنه‌ چ جۆره‌ مرۆفیه‌كه‌، هه‌موو له‌ پشته‌ مله‌ی قسه‌یان ده‌كرد، ده‌یانگوت به‌ دزی می‌رده‌كه‌یه‌وه‌

له گهل پياواندا پتوهندی ههيه، زۆر پيس دههاته بهرچاوم، بهلام نازانم بۆچی که ده مبینی ئه وهستی قین و بیزارییه م لێ نه بوو، شتیکم لهو بێ پوهشتیه له بوونیدا بهدی نه ده کرد، تهنیا ئه وهندهم ده زانی که نه مده ویست پتوهندیم له گهلی هه بیت، دایکم به پرداخیکی لیوانلیو له چایی هاته ژووره وه.

- شوکور بۆ خوا، دهیه ویت چایی بخواته وه؟

- به لێ، بریاره چایی به پسکوینه وه بخواته وه، ههسته خانمه کهم، ههسته. هه له وه کاته شدا دهستی به پشتمه وه نا و به رزی کردم ه وه، دایکم چه ند سه رینکی له پشتمه وه دانا و پرداخه چایه که ی له دهم نزی که کرده وه، رووم هه لگپرایه وه، دهم توند به ست، ده تگوت هه موو هیزه که م بۆ ئه و کاره کۆبوو بو وه. - نابیت...، ناهیلیت، ئه وهنده ده می ناکاته وه تا هیج نه بیت هه مووی بجیت هه مبییه وه.

- بێ ئومید مه بن، من پتی دهم. هه تا نیوه پۆ هه ر لیره دادنه شیم هه تا نه یخوات نارۆم، تۆ بری فریای کارهکانی خۆت بکه وه، ئاسووده بن.

دایکم هه ر به و بۆله بۆله وه له ژووره که جووه دهر وه.

- باشه کچی، باشه ئیستا بۆ من به رد مه که ره سه هۆل، دهمت بکه ره وه و که وچکیک بخۆ، توخوا حه یف نییه ئه و پسته جوانه ت که ده لێ په ری گو له، ئاوها وه کو زهر ده چه وه ی لێ هاتوه، هینده لاوازه وه بووی وا بزانه هه ر ئه وهنده ی فاتیت ماوه، تۆ کچیکی به و جوانیه، ئیستا، ئیستا ده بیت بژیت، ئه گه ر خواردن نه خۆی دهمری ها...!

نازانم له نیگا که مدا شتیکی به دی کرد، یان له و زهر ده خه نه گالته جا رانه ییه وه که بێ خواستی خۆم که وتبووه سه ر لێ وه کانم...! چی له خۆ گرتبوو که وای کرد بیدهنگ بوو، مۆریه کی لێ کردم و پاشان وه کو یه کی شتیکی مه زنی دۆزیبیت هه گو تی:

- به لێ... تۆ هه ر ئه وه ت ده ویت... تۆ ده ته ویت بمری، تۆ به م شیوه یه خه ریکی خۆت ده کوژی، وای من چه ند که رم، بۆچی زووتر نه مزانی؟ ئه ری، تۆ ده ته ویت بمری، به لام ئاخر بۆ؟ بۆچی تۆ ئاشق نیت؟ له وانه شه پتی بگهی، لای خوا چیه؟! له به رچی ده ته ویت خۆت بکوژی؟ دوا یی سه عید خه مبار ده بیت ها...

به بیستنی ناوی سه عید بێ خواستی خۆم را چله کیم و چاوه کانم کرانه وه.

پهروين خانم ته ماشايه كي كردم و گوتى:

- تو چيته؟ ناشى و ابزاني خوشتى ناويت؟ مهترسه، ئيتتر خوشتى ئهويندارى بهو شتانه وهيه.

دهستى هينايه پيشه وه بۆ ئه وهى چايه كه بكاته دهممه وه، به ههموو توانامه وه دهستيم گرت و كه ميگ گورم دايه خوّم.

- راستم پى بلّى سه عيد ماوه؟

- واى به دلنيايييه وه، بۆچى پيتت وايه مردووه؟

- ئاخىر ئه حممه ...

- ئه حممه چى..؟

- ئه حممه به چه قى لّتى دا.

- باشه، به لّتى، به لام هيچى لّى نه هات... ئه ها... تو لهو كاته وه كه چه قى خويناوييه كه ت بىنى ئيتتر ئاگات له خوّت نه ما هه تاكو ئيست...! ئه م زريانه خه و و قىژهى شه وانesh هه هى ئه وهيه، منى داماو ديوارى ژووره كه م له پال ئه م ژووره وهيه، ههموو شه وى گويّم له دهنكت ده بوو، دهنكوت: نه! نه! ده تقىژاند، سه عيد، سه عيد دايكت به رى دهمى ده گرتى، رهنگبى پيتت وابوو ئه حممه سه عيدى كوشتووه، وابوو؟ ده برۆ بابيه گيان ئه حممه ئه و بوئىرييه نيه، بۆچى ده بيتت يه كيگ برؤا زه لامى بكوريت و راسته و راست بگه ريتته وه و بيتته وه ماله وه؟ مهمله كه ته كه ياساى هيه، بۆچى هه ر به و سادهييه هيه؟ نه گيانه كه م، ئاسووده به، ئه و شه وه هه ر كه ميگ دهستى رووشاندبوو، توژىكيش ده موچاوى، دوايى دوكانداره كان و ئاغاي دوكتؤر ليكيانى كردبووه وه، ته نانه ت سه عيد نه شچووبوو بۆ بنكه ي پؤليس سكاللا بكات، حاليشى زؤر باشه، خوّم بۆ به يانييه كه ي له به رده م ده رمانخانه كه بينيم.

دهنگوت دواى ئه م ههفته يه ريگه ي هه ناسه م كرايه وه، چاو ده كانم نووقاند، له ناخى دلّه وه گوتم:

- سوپاس خوايه.

خوّم خسته سه ر سه رينه كان، سه رم تيايدا نوقوم كرد و به دهنكى به رز گريام.

تا جهژن، كه ميگه پامهوه باري ناساييي خۆم، پيم به ته واوه تي چاكه وه بووبوو، به لām هيشتا هه زۆر لاواژ بووم. هيچ ئاگام له قوتابخانه نه بوو، ته نانه ت بواي قسه كردن له بارهيه وه نه بوو. سه ره بابه نييان كه ميگ له ناو ماله كه دههاتم و دهچووم، ته نانه ت بۆ گه رماو چوونيش نه مه ده تواني له مال برۆمه دهه. دايكم ئاوي گه رم دهكرده وه و دهيشۆردم. كه شتيكي سارد و تال به سه رمدا زال بوو، من به هيچ شي وه يه كه هه زم نه ده كرد قسه بكه م. به گشتي ئه وه نده خه مناك و نوقمي بيركرده وه بووم سه رنجي ده ور به رم نه ده دا. دايكم ئاگاي له وه بوو كه له باره ي ئه و رووداوانه وه نه ده وت. هه رچه نده نه يده تواني و جار جاره شتيكي ده گتيرايه وه كه دلي ئازار ده دام، باوكم هه ر سه يريشي نه ده كردم، ده تگوت هه ر بوونم نييه، له گه ل ئه واني تريشدا زۆر كه م قسه ي ده كرد، هه موو كاتي مات و توور به بوو، پيرتر دههاته به رچاوم. ئه حممه و مه حمموو هه وليان ده دا به پتي توانا له گه ل مندا روو به روو نه به نه وه، به يانييان به په له نانه كه يان ده خوارد و ده رۆيشتن، شه وانه ئه حممه له جاران خراپتر و درهنگتر دههاته وه و يه كسه ر دهچووه سه ره وه و ده خه وت. مه حمموو ديش به په له په ل شتيكي ده خوارد و بۆ مزگه وت ده رۆيشتن، يان تاكو نيوه شه و له به رده م ژووره كه ي دوعا و نويزي ده كرد. من پازي بووم له وه ي كه نه يانمه دبيني، ته نيا عه لي بيزاركارتيكي به رده وام بوو. ئازاري ده دام و هه ندي جاريش قسه ي ناپه سندي ده كرد، من گويم پي نه ده دا، به لām دايكم شه ري له گه لدا ده كرد، تاچه دله گه رمي و بوونه وه رتيكي خو شه ويستي ماله كه فاتي بوو. كه له قوتابخانه دههاته وه، ماچي ده كردم و به به زه ييه كي سه يره وه ته ماشاي ده كردم، هه رچيه كي ده خوارد بۆ منيشي ده هينا و به زۆر پتي ده دام، ته نانه ت جار جاره پاركه ي كۆ ده كرده وه و شوكلاتي بۆ ده كرپم، هيشتا هه ر له خه مي مردي مندا بوو.

دهمزاني ئيتر چوونه قوتابخانه بۆ من خه وتيكي مه حاله، به لām ئوميدده وار بووم له دواي جهژن به ييلن جاريكي تر برۆمه وه بۆ خولي دروومان. هه رچه نده هيچ شي وه يه كه خولياي به رگ دوورينم نه بوو، به لām ئه مه ته نيا كلاوړۆژنه ي ئوميددي ئازادي و ههنگاونان بوو بۆ دنياي ده ره وه ي ئه م چوار ديواره. زۆر بيري په روانه م ده كرد، خو شم نه مه ده زاني زياتر هه زم ده كرد چاوم به و بكه وت يان سه عيد، سه يربوو، وپراي ئه و هه موو ده رده سه ريانه ي كه به سه رمدا هاتبوون، ئه و هه موو

پووداوه ناخۆش و قیزه‌وانانه‌ی که له پتوهند له‌گه‌ڵ من و سه‌عیدا پرویان دا، وێرای ئه‌و هه‌موو ئابرووچوونه، هه‌شتا له‌وه‌ی په‌شیمان نه‌بووم که له‌ نیوان من و سه‌عیدا هه‌بوو، نه‌ک ته‌نیا هه‌ستم به‌ ئۆبال نه‌ده‌کرد، به‌ لکو پاکترین و راسته‌قینه‌ترین هه‌ستی ده‌روونیم، ئه‌و ئه‌وینه‌ بێ سنووره‌ بوو که له‌ ناخدا بوو.

په‌روین خانم ورده‌ ورده‌ به‌ سه‌رهاته‌که‌ی بۆ گێرامه‌وه، باسی کرد که چۆن په‌ره‌ی سه‌نده‌وه و تا به‌ وه‌ش گه‌یشته‌وه که دامینی خه‌زانه‌ به‌ پێژه‌که‌ی په‌روانه‌شی گرتوه‌ته‌وه، نازانم هه‌ر ئه‌و شه‌وه‌ ده‌بیت که من له‌ هۆش خۆم چوومه‌ یان شه‌وی دوا‌ی ئه‌و، ئه‌حمه‌د به‌ سه‌رخۆشی ده‌چیت به‌ر ده‌رگای ئه‌وان و ده‌ست به‌ جویندان ده‌کات و به‌ باوکی په‌روانه‌ ده‌لێت:

– له‌ خه‌و هه‌سته، چاوت بکه‌ره‌وه، وه‌زعی که‌که‌ت خراپه، خه‌ریک بوو که‌که‌ی ئێمه‌شی له‌ پێی ده‌رده‌کرد.

ئهمه‌ و هه‌زاران قسه‌ی ناپه‌سندی تر، که‌ بیری لێ ده‌که‌مه‌وه هه‌موو جه‌سته‌م له‌ ئاره‌قه‌دا ده‌خوسیت، من ئیتر به‌ چی پوهیه‌که‌وه‌ بتوانم بپروانمه‌ ده‌موچاوی په‌روانه‌ و دایک و باوکی؟ وای، چۆن توانیویه‌تی ئه‌و قسانه‌ به‌و پیاوه‌ به‌ پێژه‌ بلێت؟.

بێ هه‌وایی خه‌ریک بوو شیتی ده‌کردم، سه‌ره‌نجام له‌ په‌روین خانم پارامه‌وه تاکو سه‌رێ له‌ ده‌رمانخانه‌که‌ بدات و هه‌واییکی سه‌عید بزانی، په‌روین خانم سه‌ری له‌ گه‌ڵ ئهم ئیشه‌نه‌دا خۆش بوو، هه‌رچه‌نده‌ سه‌لی له‌ ئه‌حمه‌د ده‌کرده‌وه، هه‌رگیز له‌و بروایه‌دا نه‌بووم پۆژیک دابیت و په‌روین خانم ببیته‌ جیگه‌ی رازم، دیاره‌ هه‌شتا هه‌ر خۆشم نه‌ده‌ویست، به‌ لām چارم نه‌بوو، له‌و ساته‌دا تاقه‌ پیه‌هه‌ستم به‌ دنیا‌ی ده‌ره‌وه‌ ئه‌و بوو، سه‌یر له‌وه‌دا بوو که‌ هیچ که‌سیکیش نارازی نه‌بوو.

بۆ پۆژی دوا‌یی په‌روین خانم هاته‌ سه‌ردانم، دایکم له‌ چێشته‌خانه‌که‌ خه‌ریکی چێشت لێنان بوو، به‌ نیگه‌رانی و جۆش و خرو‌شیکه‌وه‌ پرسیارم کرد:

– چی بوو په‌روین خانم؟ پۆشتی؟

– به‌ لێ پۆشتم، ئه‌مانه‌م کړی و له‌ دوکتۆرم پرسى:

– ئه‌ی کاک سه‌عید له‌ کوێیه‌؟ گو‌تی:

– چووه‌ته‌وه‌ بۆ شاره‌که‌ی خۆی، ئیتر ئێره‌ جیگه‌ی ئه‌و نه‌بوو، ئه‌و کو‌ره‌ داماره‌،

ئابروویان برد، له‌ راستیدا گیانی له‌ مه‌ترسیدا بوو، پێم گو‌ت، ئه‌گه‌ر له‌ نیوه‌شه‌ودا

له تاریکیدا چه قویهک هاته دهر و له ناوی بردی چی ده کهیت؟ بۆ کهنجیکی ناوها
حهیف بوو، بهو برا شیتیهوه کچه کهشیان پئی نه دهدا، ئیستا وازی له خویندن
هیناوه و رویشتووه تهوه بۆ ورمی بۆ لای خیزانه کهی.

فرمیسکه کانم ده موچاویان ده شوردم.

- بهسه، جاریکی تر دهست پئی نه کهیتهوه ها! له بیرت نه چیتهوه تۆ واتزانی
مردووه، ئیستا برۆ سوپاسی خوا بکه که زیندووه، ماوهیهک چاوه پروان به هر
کاتی ئاو له ئاسیاو کهوت به دنیاییهوه کاریک دهکات، به لام من پیم وایت و
باشتره له بیر خۆتی به ریتهوه، لهو باوه رده نیم ئه مانه بهوت بدن، واتا، ئه حمده
که به هیچ شتیهوه که نایه ته ژیر بارهوه، مه گهر ئه وهی هیه که باوکت پازی بکهی،
هرچۆنی بووه ئیستا ده بیت چاوه پروان بین بزانی جارێ له وهوه هه وایک ده بیت
یان نا.

تاقه باشیهکی جهژنی ئه و ساله ئه وه بوو که دوو جاریان له مال برده دهروهوه،
جاریکیان بۆ چوونه گهرماوی شهوی جهژن، به یانییه کهی هینده زوو کاتی
گهرماویان گرتبوو به نی به شهرمان له سه ر جاده نه بینی، جاده کهی تر به مه بهستی
جهژنه پیرۆزه، بۆ مالی مامۆ عه باسم رویشتین. بینی جاده کان له دواي چندان
ههفته، خۆشییهکی تایبهتی هه بوو. هه واکهی هیشتا سارد بوو، به هاری ئه
سالهش دوا کهوت، به لام بۆن و به رامه ی جهژن که شه کهی داگرتبوو. هه وای دهروهوه
به رادهیهک پاکتر و رووناکتر بوو هه ناسه دانی ساناکتر ده کرد، ئامۆژنم
پتوهندییهکی باشی له گه ل دایکمه ده بوو و کچه کانیشی له گه ل ئیمه ده نه ده سازان.
سوره یای کچه گهره ی مامم گوتی:

- مه عسووم بالای بهرز بووه، ئامۆژنم هه لیدایه ناو قسه کهی و گوتی:

- به لام لاوان بووه، له راستیدا من ترسام، ناشی نه خۆشییهک یا شتیکی
هه بیت؟

- نه باب به هی خویندنی زۆره، باوکم ده لێ تۆ زۆر ده خوینی و قوتابی یه کهمی.

سه رم داخست و نه مددزانی چی بلیم، دایکم فریام کهوت و گوتی:

- پتی شکابوو بۆیه ئه وهنده لاوان بووه، خۆ ئیوه هه وای کهس نا پرسن.

- بۆ نا، به ریک کهوت باوکم باسی کرد، منیش وتم برۆین بۆ هه وای پرسین، به لام

گوايه مامم وتوويه تي دؤخى باش نيه، پتويست ناكات بٲن. باشه بؤچى پٲت
شكا؟

- له سهر به فر كه وتم. دايكم بؤ گؤپىنى قسه كه گوتى:
- سورده يا خانم ديپلومه كهئى ودرگرتوه، بؤچى نايدنه شوو؟
- ئوى، ده بٲت بخويئى، ده بٲت بچٲته زانكؤ، جارى زوه.
- زوه؟ ئه مه چ قسه يه كه، درهنگيشه، وا دياره شووى ده ست ناكه وٲت.
- به پٲچه وانوه زؤريشى ده ست ده كه وٲت، تؤ له سهرى سه گ بدهى شوو
ده رده پٲت، به لام كچى وه كو سورده يا هه موو كه سٲ په سهند ناكات، بنه مالهئى
منيش هه موو خاوه ن پروانامه ن، چ ژنيان چ پياويان. له گه ل بنه مالهئى
شارؤچكه كان جياوازن، سورده ياش ده يه وٲت وه كو كچه ميمكه كانى بخويئى و بٲته
دوكتؤر.

مه حال بوو ديداره خٲزانى به كانمان بٲ هه ست برينداركردن، كينه و هه لچوون
به سه ره برين، دايكم به و هه ست يارى و زمانه زبرده يه وه هه موويانى بلاوه پٲ ده كرد،
له خؤرا نه بوو پوورم ده يگوت، زمانى دايكت دركى پٲوه يه. له كاتى كدا من زؤرم
حه ز ده كرد له گه ل ئه واندا پٲوه ندييه كى توندوتؤلتر پٲك به ئىتم، به لام ئه م
دورژمنايه تى به پٲشينه دارهئى كه من له بناغه كانى بٲ ئاگه بووم، هه رگيز
نه يده هٲشت.

پشووى جه ژنيش به سه ره چوو، منيش هه روا له ماله وه بووم، گفتوگؤى پؤلى
درومانيش به ئه نجام نه گه يشت. ئه حمه د و مه حمود به هيج شٲوه يه ك پازى
نه ده بوون من له ژٲر هيج ناوونيشانٲك له مال بچمه در، باوكم خؤى تٲ
نه ده گلاند، به لاي ئه وه وه من مردبووم، له ماله وه بٲزار ده بووم، كه ئيش و كارى
ماله وه ته واو ده بوو، ده چوومه ژوورى ميوان و له په نجه ره كه وه ته ماشاى ئه و
به شهئى كؤلانه كه م ده كرد كه دياربوو، ته واوى پٲوه نديم به دنياى دره وه ته نيا له و
نيوه په نجه ره يه وه بوو، ئه و يش به نه ئىنى، چونكه ئه گه ر براكانم بيانزانى بايه
به دلنباييه وه ئه و يشيان به گل ده گرت. هه موو ئاره زوويه كم بينينى په روانه يان
سه عيد بوو له م درگؤكه يه وه. ئٲتر زؤر باش ده مزانى كه تاقه پٲگهئى چوونه
ده ره وه م له م ماله، رؤيشتنى يه كجاره كيه له گه ل پياويكدا به ناوى مٲرده وه. له وه

دهچو ئه مه تاقه چاره سهرىك بوو بۆ كۆتاييه پنهان به كيشه كهى من، كه به رىك كهوتنى هه موو لايهك په سندن كرابوو. له هه موو گۆشه كانى ئه م ماله بيزار بووم، به لام نه مده ويست بۆ ئازاد بوون له وى ئه م جهسته يه بخه مه زيندانى كى تره وه له گه ل سه عىدى ئازىزم ناپاك بم، ده مويست تا كۆتايى ژيانم چاوه روانى بم، ته نانه ت ئه گه ر له خاچيشم بدن.

يه كه مين ده ستهى خوازى نيكار سى ژن و پياويك بوون. دايكم به جىدى سه رقالى مالى پاك كردنه وه و رىكخستنى كه لويه ل بوو، مه حممود تاقمى قه نه فهى تازهى به روويوشى سوور بۆ ژوورى ميان كرى، ئه حممه ميوه و شيرىنى هينا، هاوكارى به بى وینه كهى ئه وان زۆر سه ير بوو، روون ده بووه كه به هىچ شيوه يه ك نايانه وىت ئه م خوازى نيكارانه يان له كىس بجىت، له خنكاوى ده چوون كه بۆ هه موو ته خته شكايك په ل ده هاويژن، به بينىنى ئه وان بۆم ده ركهوت كه به راستى له ته خته شكايك به ولاوه هىچى تر نه بوون. خوازى نيكار، پياويكى خپ و قه له و بوو، قزى پيشه وهى سه رى وه رىبوو، نزيكهى سى سايك ده بوو، له بازارى هاوكارى مه حممود بوو. كاتيك ميوه ي ده خوارد دهنگى ملچه ملچه كهى ده هات. خۆش به ختانه ئه وان به دواى ژنىكى خپ و خه پانه دا ده گه ران، منيان به دل نه بوو. ئه و شه وه به خۆشى و ئاسووده يى خه وتم. به يانيه كهى دايكم چىروكى خوازى نىيه كهى به چىژ و خويوه بۆ په روين خانم ده گىرايه وه، له وهى هه سه رته ي ده خوارد، پىكه نىنم ده هات.

- زۆر هه يف بوو، ئه م كچه چاره ره شه شانسى نىيه، هه م ده و له مه ند بوو هه ميش خىزانه كهى باش بوون، پيشترىش ژنى نه هينا بوو، كه نجىش بوو (پىكه نىن گرتمى، پياوى دوو عومرى منى هه بوو، كه چى به لاي دايكه مه وه به و سه ره كه چه ل و ورگه ناشىرينه يه وه گه نج بوو)، په روين خانم ئىستا خۆمانىن، دياره مافى خۆشيان بوو، ئه م كچه زۆر لاواز و بى گيان بووه، دايكى كوره كه وتى: خانم كچه كه تان تاي لىيه؟ هه له م نه كردبى، سه گ بابيه شتىكى كردبوو كه پتر وهكو نه خۆشىك ديار بىت.

- واى خانم گيان وها ده لىي گه نج ده تكوت گه نجىكى بىست ساله بوو، خۆم له كۆلان بينيانم، باشتتر په سندان نه كرد، توخوا هه يف نه بوو ده توىست مه عسووم

بدەى بەو كۆلەبنە ورك زلە.

- چى بلىم پەروىن خانم بۆ ئەم كچە ئارەزووى زۆرمان ھەبوو، ئەو مەن ھىچ،
باوكى دەيگوت دەبى مەسووم بېيتە ژنى پياويكى زۆر پياوانە، بەلام پاش ئەو
ئابروچوونە، ئىتر كى دەپەويت، يان دەبىت ژنى دووم بېت يا كەسانىك كە
ھاوشانى خۆى نەبن.

- ئەم قسانە چىيە خانم گيان، لى گەپىن ئاو لە ئاسياو بکەويت، خەلكى بىريان
دەچىتەو.

- چىيان بىر دەچىتەو، خەلكى دەكۆلنەو، دايك، خوشك كوپىكى باش و
تەواو، بۆچى دەھىلن كوپەكەيان كچە چارە پەشەكەى مەن بەيتىت كە ھەموو
گەرەك ئاگايان لە بەدكارىيەكانىيەتى!

- ئىو ھەدا بدەن، لە بىر دەچىتەو، ئىستا بۆ ئەوئەندە پەلەتەنە؟

- براكانى ناھىلن، دەلەن تاوھكو ئەو لە مەلەوھىيە ئىمە ئاسوودەيىمان نىيە،
ناتوانىن سەرمان لە نىوان خەلكدا بەزىكەينەو، بۆچى خەلك لە بىريان
دەچىتەو؟ گەر سەد سالى تىرش بېت، لە دەرودراسى پېرسن ئەم كچە چۆنە؟
ھەموو نەيتىيەكان دەكەونە سەرئاو، ئىستا مەحمودىش دەپەويت ژن بەيتىت،
دەلەت ھەتاوھكو ئەم كچە لە مەلەوھىيە نەبىت، پىشتى پى نەبەستى، لەوانەيە
ژنەكەى منىش لە پى دەرىكات.

- ئەم قسانە چىيە! خوا نەكات، ئەم مەندالە لە ساوايەكەش پاكترە، ئەوئەش
شىتىكى ئەوئەندە گرینگ نەبوو، ھەموو كچى لەم تەمەنەدا ئەوئەندە دەرەزىتەو،
خۆ نەبىت ھەموو كچەكان بسووتىنرەن كە بۆچى ئەو كوپە تۆى خۆش وىستەو...
خۆ ھەلە لەمىشەو نەبوو.

- بەلى دايە، مەن كچى خۆم باش دەناسم، نالەم نوپىز و پۆزوى زۆر پىكوپىكە،
بەلام لە دلەو خاوپەرسە، پىرە دەيگوت ئاواتى زيارەت دەخوام، بابروين بۆ
ھەزەرتى عەبدەلەزىم، كاتىك لە قوم بووين ھەموو ھەفتەيەك دەچوو زيارەتى
ھەزەرتى مەسوومە، نازانم چ خواز و نيازىكى دەكرد. ھەمووى لەژىر سەر ئەم
پەروانە بوو، گەر وا نەبوايە كچى مەن و ئەم كارە چى!!

- ئىو جارى چاوەروان بن، لەوانەيە ھەر ئەو كوپە ھات و خواستى، ئىتر

هه‌موو شتیک به باشی و خویشی به‌کۆتا دیت، ئه‌ویش کۆریکی خراپ نه‌بوو، هه‌موو ستایشی ده‌کهن، له‌ پاش ماوه‌یه‌کیش ده‌بیته‌ دوکتۆر، یه‌کتیشیان ده‌ویست.

- ئه‌وه‌ چی ده‌لێی په‌روین خانم، براکانی ده‌لێن، به‌ ئیزرائیلی ده‌ده‌ین به‌وی ناده‌ین، ئه‌ویش نه‌هات به‌سه‌رمان بکاته‌وه‌، هه‌رچییه‌کیش خوا بیه‌وێت هه‌ر ئه‌وه‌ ده‌بیت، به‌ش و چاره‌نووسی هه‌موو که‌سیکیش له‌ یه‌که‌م رۆژه‌وه‌ له‌ ناوچه‌وانی نووسراوه‌. پشکی ئه‌ویش دانراوه‌.

- که‌واته‌ ئیوه‌ش په‌له‌ مه‌کهن، لێ گه‌ڕێن به‌ش و چاره‌نوس کاری خۆی بکات.
- ئاخر براکانی ده‌لێن هه‌تا شوو نه‌کات نه‌نگیه‌کانی له‌ ئه‌ستۆی ئیمه‌دایه‌، هه‌رکه‌ شووی کرد ئیتر به‌رپرسیاریتی له‌سه‌ر ئیمه‌ نییه‌، پێت وایه‌ هه‌تا که‌ی ده‌توانن له‌ ماله‌وه‌ زیندانی بکهن، له‌وه‌ ده‌ترسن جاریکی تریش باوکیان جه‌رگی بسووتیت و کورت بێنێ.

- ئاخر ئه‌م منداڵه‌ گونا‌هه‌، زۆر جوانه‌، به‌هێڵن ئاهێکی وه‌به‌ردا بێته‌وه‌، به‌ته‌واوه‌تی چاکه‌وه‌ بێت، بابزانی کنگه‌ل ده‌یخوازن.

- به‌خوا هه‌موو رۆژی پلاو و مریشکی بۆ لێ ده‌نێم، شۆربای سه‌وزی، حه‌لیمای، عه‌لی ده‌نێرم بۆ نانی به‌یانیان سه‌روپتی بۆ به‌هێنیت، به‌لکو تۆزیک قه‌له‌و بیت و له‌م روه‌خساری نه‌خۆشییه‌ی بێته‌ ده‌ر، خوا بکه‌م پیاویکی دروست په‌سندی بکات.

که‌وته‌وه‌ یاد چیرۆکه‌کانی منداڵیم، کاتێ خێویک منداڵی ده‌دزیت، به‌لام له‌به‌رئوه‌ی لاوان بوو، که‌لکی خواردنی نه‌بوو، ئیتر دێوه‌که‌ زیندانی کرد و به‌رده‌وام خواردنی باش و جۆره‌وجۆری بۆ ده‌هێنا بۆ ئه‌وه‌ی زووتر قه‌له‌و بیت و خواردنیکی باش و چه‌وری پێ لێ بنیت، بنه‌ماله‌ی منیش ده‌یانویست هه‌رچی زووتره‌ من قه‌له‌و بکهن و له‌ به‌رده‌م دێوه‌که‌م دا‌بنێن.

ئهو رۆژگاره‌ داری هه‌راجیی منیان لێ دا‌بوو، خوازبێنیکار، تاقه‌ به‌رنامه‌یه‌کی جیدی مائی ئیمه‌ بوو، هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ به‌شیوه‌یه‌ک له‌ شێوه‌کان پێوه‌ندیان له‌گه‌ڵ بنه‌ماله‌که‌ماندا هه‌بوو راسپێردرا بوون مێرد بۆ من بدۆزنه‌وه‌، هه‌موو جۆره‌ که‌سی ده‌هات، هه‌ندیکیان هێند ناله‌بار بوون ته‌نانه‌ت ئه‌حمه‌د و مه‌حموودیش په‌سندیان نه‌ده‌کرد. هه‌موو شه‌ویک له‌ سه‌ر نوێژه‌که‌م نزام ده‌کرد که‌ سه‌عید ده‌ربکه‌وێت، له‌ په‌روین خانم ده‌پارامه‌وه‌ و به‌لای که‌مه‌وه‌ هه‌فته‌ی جاریک

دەمناردە دەرمانخانەكە بەلكو لە سەعیدەووە ھەوالێكی دەست بكەوت، بەلام ھیچ ھەوالێك نەبوو، ئاغای دوكتۆر وتبووی تەنیا یەك جار لە ورمیووە نامەییەکی ناردووە، كەچی وەلامەكەیی دوكتۆر كەپاوەتەو، گوايە ناوونیشانەكە ھەلە بوو، بەراستی ئەو بووبوو بە ئاوو بە زەمیندا رۆ چوووبوو خوارەووە. ھەندێ جار شەوانە بۆ نوێژكردن و راز و نیاز دەچوووە ژووری میوانەكە، دواي ئەو ماوەیەكیش دەچوووە بەر پەنجەرەكە و تەماشای ئەو سیبەرانەم دەكرد كە بە كۆلانەكەدا تێ دەپەڕین. چەند جارێك سیبەرێكەم بینێ لەژێر تاقی مالاكەیی بەرامبەر وەستابوو، لەبەر خۆمەووە دەمگوت لەوانەییە ئەو سەعید بێت، بۆ بینینی من لەوێ وەستاو، بەلام كە پەنجەرەكەم دەكردووە ھیچ كەسێك نەبوو. تەنیا خەونەكانی ژیانم شەوانە منی لەگەڵ خۆیدا دەبردە ناو نوێنەكەم، لە سایەیی ئەو ژیانە پێ ئازار و مەینەتی و بێزارییە، رۆژێكی ترم بە فەرامۆشی دەسپارد. ئەویش ژیان لەگەڵ سەعیددا بوو، لە مالاكەیی بچووك و خۆشدا، ھەر شەو و شتواری مالاكە، پازاندنەوێ ژوورەكان و كەلوپەلەكەم بە شتوویەك لە مێشكی خۆمدا وێنا دەكرد، مالاكەیی خنجیلانە كە بەلای منەو بەھەشت بوو، منداڵەكانمانم دەھێنا بەرچا، چەندە جوان و تەندروست و بەختەوێرن. لە خەونەكاندا لەوێ پێ ئەقین و خۆشبەختیدا بووم، سەعید مێردێكی نموونەیی، پیاوێكی لەسەرخۆ، ھەلسوكەوتی باش، دلقراوان، تیگەیشتوو و ژیر، ھەرگیز شەری لەگەڵمدا نەدەكرد، سووكایەتی پێ نەدەكردم، وای.. چەند خۆشم دەویست! ئاخۆ ھەرگیز ژنێك ھەبوو ئەوئەندە من ئاشقی سەعیدم، ھاوسەرەكەیی خۆی خۆشویستبێت؟ خۆزگە دەتوانا تەنیا لە خەوندا بژین.

ناوەراستی جۆزەردان لەگەڵ تەواو بوونی تاقیكردنەوێكان، مالاكە پەرمانە باریان كرد و لە گەرەكەكەیی ئێمە نەمان، دەمزانێ دەیانویست مالاكەیان بگۆڕن، بەلام نەك بەم نزیکانە، دواتر بیستم ویستووینە زووتر بڕۆن، بەلام لەبەر قوتابخانە تاكو ئێستا چاوەروان بوونە، ماوەیەكی زۆر بوو باوكی دەیگوت، ئەم گەرەكە ئێتر زۆر خراپ بوو و بە كەلكی ژیان نایەت، ئەو راستی دەكرد، حەیف بوو ئەوان لەم گەرەكەدا بن، ئەم گەرەكە بۆ كەسانێكی وەكو براكانی من باش بوو.

سەرلەبایەنییەكی گەرم بوو، خەریك بووم ژوورەكەم گسك دەدا، ھێشتا پەردە حەسیرییەكانم دانەنابوو كە دەنگی پەرمانە ھاتە بەر گوێم، بەرەو لای دەرگا كە رام

کرد، به لای، پهروانه بۆ مالئاوایی هاتبوو، فاتی دەرگاکی کردهوه، دایکم پیتش من گهیشته، دەرگاکی به نیوهونیوه داخراوی هیشتهوه، له کاتیکدا ئەو نامهیهی که له دهستی فاتی بوو به پهروانهی ده دایهوه، گوتی:

- زوو برۆ، زوو برۆ، ئیستا براکانی دینهوه. دیسانهوه ئابرووچوونیکێ تر دهنینهوه، جاریکێ تریش لهم جۆره شتانه مهینه. پهروانه به توو پیهیهوه گوتی:
- به لایم خانم له نامه کهدا ته نیا مالئاواییم کردووه و ناوونیشانی ماله تاز کهم نووسیوه، خۆت بیخوینه رهوه.

- پتووستی نه ده کرد!!

به ههردوو دهستم خۆم به پشتی دەرگا کهوه نووساند، ده مویست به هیز دەرگا که بکه مه وه، دایکم به قایمی دەرگا کهی گرتبوو و به پتی منی فریدایه لاه، هاوارم کرد:

- پهروانه، پهروانه.

پهروانه به پارانه وه گوتی:

- توخوا نه وهنده ئازاری مه دهن، به خوا هیچی نه کردووه.

دایکم دەرگا کهی به قایمی داخست. من له سهه زهوییه که دانیشتم و به کول گریام، ههستم ده کرد دوا په نام، هاوړی و هاوړانه که شم له دهست چوو.

خوازبێنیکاره کهی تر هاوړی ئهمه د بوو، بیرم له وه ده کردهوه، ئاخۆ ئەمانه ئەم پیاوه ورد و درشانه چۆن ده دۆزنه وه! بۆ نمونه، ئهمه د چۆن به ره فیه کهی ده لیت که خوشکیکی ئامادهی هیه بۆ شوو کردن؟ ئاخۆ جارم بۆ ده دهن؟ ئاخۆ مه رج و په یمان داده نین، یان وهکو دوو کهسی مامه له چی له باره ی منه وه گفتوگو ده کهن؟ به لایم ئەوهم ده زانی هه رچییه که هیه ناپه سنده.

ئه سفه ر ئاغای قه ساب له رووی ته مه ن، ره فتار، هه لسه که وته نه فامانه که یه وه هه ر وهکو ئهمه د وابوو، خوێنده وارییه کی نه وتۆی نه بوو. ده یگوت:

- پیاو ده بیت به هیزی بازووی نان بخوات، نه که وهکو عه ریزه نووسه کان له لایه که وه دانیشیت و هه ر کاغه ز ره ش بکاته وه.

ئهمه د ده یگوت:

- ھەم دەۋلەتمەندە ھەمىش دەتوانىت جەلەۋى ئەم كچە بگىت.

سەبارەت بە لاۋازىيەكەى منىش دەيگوت:

- قەيناكا ئەۋەندە كلك و مايچەى پى دەدەم، لە يەك مانگدا خۆى بگىتەۋە.

دايكيشى پرىژنىكى بەد روالەت بوو، بە پادەيەك ھەر لە دانىشتنى يەكەمدا بەردەوام قەسەى كرد و پشتيوانىيە لە قەسەكانى كورەكەى كرد. ئەم خوازىنيكارە لەلايەن ھەمووانەۋە پەسەند كرا، دايكەم لەۋە خۇشحال بوو كە گەنجە و پىشتىر ژنى نەبوۋە، ئەحمەد، لەبەرئەۋەى لە شەپكەى چايخانەى جەمشىيدا كەفالىتى كوردبوو، نەيھىشتىبوو بچىتە زىندان، پىي و ابوو زۆر بە ماريغەتە و پىرپاگەندەى بۆ دەكرد، باۋكەم، لەبەر ئەۋە رازى بوو چونكە دوكانى قەسابىيە ھەيە و دەرامەتى باشە. مەحمۇد دەيگوت:

- باشە، ئىشكەرە، بەغىرەتەشە دەتوانىت دەرەقەتى ئەم كچە بىت و نەھىلەت پىي خوار دابنىت، ھەرچەند زووتر كارەكەى تەۋاۋ بگەن، باشترە.

بەلاى ھىچ كەسكەۋە گرېنگ نەبوو مەن چ بۆچۈنكىم ھەيە، منىش بە كەسيانم نەۋت چەند بىزارم و قىز دەكەمەۋە لە ژيان لەگەل سەرسەرىيەكى بى ھەست، چەپەل و نەزائىكى ئاۋھادا كە تەنانەت رۆژى خوازىنييەكەش بۆنى بۆگەنى گۆشت و چەۋرىيە لى دەھات.

سەرلەبەيانى پەروين خانم بەپەلە ھات بۆ مالمەن و گوتى:

- بىستۈۋمە دەتەنەۋىت مەعسۇوم بە ئەسغەرى قەساب بەدەن، توخۇ ئەم كارە مەكەن، ئەم پىاۋە چەقۇكىشە، ئارەقخۆرە، مېيازە، ھەر ھىچ نەبىت لىكۆلنەۋەيەك بگەن.

- پەروين خانم لە خۆتەۋە قەسە مەكە، تۆ باشتر دەيناسى يان ئەحمەد، خۆى ھەموو شىككى پىمان وتوۋە، پىاۋ پىش ئەۋەى ژن بەپىنىت ھەزار شت دەكات، بەلام كە دەكەۋنە ژىر بارى ئەركى ژن و مندالەۋە، ئىتر ۋاز لە ھەموو شىككى دەھىن، سۈيىندى بۆ باۋكى خواردوۋە و پىگەى ناروۋنى نەھىشتۈۋەتەۋە كە لە دۋاى گۈاستنەۋەشى لە پەيمانەكەى خۆى لا نەدات. لەمەش چاكتر بۆ مەعسۇوم دەست ناكەۋىت، گەنجە، ژنى يەكەمىيەتى، دەۋلەتمەندە، دوو دوكانى قەسابى ھەيە، بەغىرەتە، ئىتر چىمان دەۋىت.

پاش ئەمە، پەروین خانم وەھا بەداخ و بەزەیییەو تەماشای دەکردم، دەرگوت سزادراویک بە مەرگ دەبینیت، پۆژی دواتر گوتی:

- من زۆر لە ئەحمەد پارامەو ئەم کارە نەکات، بەلام تۆ ناگات (ئەمە یەکەم جاری بوو دان بە پێوەندییە نەینییەکی لەگەڵ ئەحمەدا دەنا)، دەلێت دروست نییە لەمە زیاتر لە مالهوہ رای بگرین، بۆچی خۆت کارێ ناکەیت؟ دەلێت نازانیت خەریکە چ بەلایەکت بەسەردی؟ بەراستی ئامادەیت بێتە ژنی ئەم ناپیاوہ؟

- جیاوازی چییە؟ لێ گەرێ هەرچیەکیان دەوێت با بیکەن، با وا بزانی من بە شوو دەدەن، لە سەعید بەولاهوہ، هەر پیاویکی تر، دەتوانیت تەنیا دەست لە لاشەکەم بدات.

- وە ی بمرم، نەکی ئیتر لەم قسانە بکە؟ ئەمە یاخیبوونە، دەبێت لەم جۆرە بیرکردنەوانە لە مێشکت دەرکە، هیچ پیاوی بۆ تۆ نابێت بە سەعید، بەلام هەموو پیاوان بەو خراپییەش نین، بواریک وەرگیرە، بەلکو خوازی تەنی باشتەر پەیدا بیت.

شانەکانم بەرز کردەوہ.

- هیچ جیاوازییەکی نییە.

بەنیکەرانییەوہ چووہ دەرەوہ، لە بەردەرگای چێشتخانەکە هەندێ شتی بە دایکم گوت. دایکم بە دەموچاویدا کێشا. لە پاش ئەوہ چاودێرییەکی زۆرتر لە من کرا، دەرمانەکانیان کۆکردەوہ، نەیان دەهێشت دەست لە چەقۆ و گۆپزان بەدەم، کاتیکی دەجووہ نەوومی سەرەوہ، یەکسەر یەکتیکیان بە شوینمدا دەنارد، پیکەنینم دەهات، چەندە سادە و ساکار بوون، وایان دەزانی من ئەوہندە ئەفامم لە شوینیکی ئەوہندە نزمەوہ خۆم دەخەمە خوارەوہ، من پلانی باشتەرم هەبوو.

خێراییی گەفتوگۆی مارەبەری و زەماوەندەکە، بەهۆی نەبوونی خوشکی زاواوہ تەگەرە تۆ کەوت، خوشکەکە شوی کردووە و لە کرماشان دەژی، تاوہکو دە پۆژی تر نەیدەتوانی بۆ تاران بێتەوہ، ئاغا ئەسغەر گوتبووی:

- هەتا کو دادەم پەسندی ئەکا و مۆلەتم ئەدا سەر ناگرێ، مافی دایکایەتی بەسەر مەوہیە.

کاژیر یازدە یەیا نی بوو، لە کاتیکیدا حەوشەکەم گسک دەدا، یەکیکی بەخێراییی لە دەرگای دەدا، من بۆم نەبوو دەرگا بۆ کەس بکەمەوہ، فاتیم بانگ کرد، دایکم لە

ناو چیشتهخانه که وه هاواری کرد:

- قهیناکا، ئه مجاره بیکه ره وه، بزانه کتیه سه ری دهرهینا وه؟ هیشته دهرگا که م به ته واره تی نه کردبو وه وه، پهروین خانم خوی هاویشته ناوه راستی هه وشه که وه.
- کچه که به ختت به رزه، نازانی چ خوازینیکاریکم بۆت دۆزیوه ته وه، چه پکی گۆل...

من کاس و هه په ساو ته ماشام ده کرد، دایکم له چیشتهخانه که وه هاته دهره وه و گوتی:

- پهروین خانم چیه؟

- خانم گیان موژده، خوازینیکاریکم بۆ دۆزیوه ته وه ده لئی مانگه، پیاو، خانه دان، خاوه ن بروانامه، به خوا تاله موویه کی سه دی وه کو ئه م لات و لووتانه دینی، پتیا ن بلیم ئیواره بێن؟

- بوسته بزانه چی ده لئی؟ له سه رخۆتر، ئه مانه کین؟ له کوئی دۆزیانته وه؟

- خه لکیکی باشن، من ده ساله ده یاننا سم، بۆ هه موویان، بۆ دایک و کچه کان جلم دووریوه، کچه گه وره که ی ده میکه شووی کردووه، به یه کی له مولکدارهکانی ته ورین، هه ره له وئ ده ئی، مه نسووره کچی دووه مییه تی ده چووه زانکو، پش دوو سال شووی کرد، ئیستا کوئی جوان و خپ و خه پانی هیه، کچه سییه میان هیشته له قوتابخانه یه، هه م خوا په رستن، هه میش سه رده میین، باوکیان خانه نشینه، شتیکیشیان هیه نازانم کارخانه یه، نه ک ئه وه ی که وا کتیبی لی دهرده چیت، ناوی چیه؟

- خودی کوپه که چیه؟

- وه ی باسی کوپه که مه که، کوپکی زۆر باشه، له زانکو خوتندیویه تی، نازانم چی خوتندووه، به لام کار ده کات، هه ره له و شوینه ی باوکیدا، کتیب دروست ده کن، ته مه نی نزیکه ی سی سالانه، له رواله تیشدا باشه، من بۆ پراوه ی جلی دایکه که پویشته بووم، سه ری پیی بینیم، ماشه لالا قه د و بالاشی باشه، چاو و برۆ پرش و که میک ئه سمه ر....

- باشه ئه ی مه عسوومیان له کوئی بینیه؟

- نەيانبىنىيۈە، مەن باسما كىردۈۈە. ۋەتەن كىچىكى چەند چاكانە، جوانە، خانەدانە. دايىكى زۆر ھەز دەكات كۆرەكەي ژەن بەيىنىت، زۆر جارەش بە مەنى ۋەتەن، سۆراغى كىچىكى باش نازانى؟ ئىستە پەيىان بىلەن ئىۋارە بىن؟

- نە بابە... ئىمە لەگەل ئەم ئەسغەر ئاغايە مەرج ۋە پەيمانمان بەستۈۈە، بىرپارە ھەفتەيەكى تەر خوشكەكەي لە كىرماشان بىتەۋە.

- خانم گىيان ۋەزىيەت، ھىشتەن ھىچ ھەنگاۋىكتەن نەناۋە، خەللى ۋە ھەيە لەسەر مارەبىرەن تىكى دەدەن، خۇ ئىۋە ھىچتەن نەكىردۈۈە.

- ئەي ئەھمەد؟ خۇ دەزانىت چە بەزىمىكە بىتەۋە، مافى خۇيەتەي، ئابىروۋى دەجىت، ھەرجىيەك بىتە پەيمانەي لەگەلپاندا بەستۈۈە ناتۋانىت لىي پاشگەز بىتەۋە.

- خەمەت نەبىت ئەھمەد لەسەر مەن؟

- ۋەي شەرم داتگىرەت، ئەم قسانە چىيە؟ لا ئىلاھە ئىلەلا.

- بىرەت بۇ شەتە خۇراپ نەجىتە خانم گىيان، ئەھمەد ۋە ھاجى ھاورىن، بە قسەي دەكات، پىيە دەلەم ئەۋ بىكەۋىتە نىۋانەۋە، بىرەي لەم كچە بەستەزمانە بىكەنەۋە. مەن دەزانم ئەم ناپىۋە دەستە لىدانەي ھەيە، كە ئارەق دەخۋاتەۋە ئىتر ئاگانەي لە خۇيە نامىنىت، ھەر ئىستەيش دانەيەكى ھەيە، دلى لاي ئەۋە، پىتان ۋەيە دەستە لى ھەلگەي؟ مەھالە!

- چى ھەيە؟ ئەمەيان چىيە؟

- ھىچ بابە، يانى لەگەل ژىكدايە، بەللىنى پى داۋە.

- ئەي ئەمەي بۇ چىيە؟

- دەپەۋىت ئەمەي ھەبىتە مندالى لى بىي، ئەۋيان مندالى نابى.

- تۆ ئەمانە لە كۆي دەزانىت؟

- خانم مەن ئەم جۆرە پىۋانە دەناسم.

- لە كۆي دەيانناسى؟ بۆچى تۆ چىت؟ ئەم قسانە گوناھيان ھەيە.

- ئاھ... تۆيش ھەمۋە كاتى ھەر بىر لە شەتە خۇراپ دەكەيتەۋە، بىرەكەي خۇمىش ئاۋا بوۋ، مەن لەگەلپان كەۋرە بوۋم، تۇخۇ ئىۋە مەيەلەن ئەم داماۋە لە

چالئى دەربىت و بکەوتتە چالئىكى ترەو، ئىستا بەتلن ئەمانە بىن و ئىوہ بیانبین،
بزائن مرقەھکان چەندە لە يەکتەر جياوازن.

– سەرەتا دەبىت من لەگەل باوکی قسە بکەم، بزائم چى دەلئى، باشە ئەگەر
ئەمانە ئەوئەندە باشن بۆچى ناچن لە تايەفەکەى خۆيان ژن بەيئەن؟

– وەلا من چوزائم، لەوانەيە ئەمەش شانسى مەعووم بئى، خوا خۆشى دەوئەت.
بە سەرسوپمان و دوودلئىيەو، لە شادمانى و پىداگرى پەروين خانم دەروانى،
بەراستى کارەکانى ئەم ژنەم بۆ ھەرس نەدەکرا، لىکنەچوونىک لە رەفتارەکانيدا
ھەبوو، پروون نەبوو بۆچى ئەوئەندە نىگەرانى چارەنووسى منە؟ يان وتم، ئەم ماستە
موويەكى تىدايە.

بەدرئايىي نىوہرۆى ئەو رۆژە دايک و باوکم پىکەوہ گفٹوگۆيان کرد،
مەحمووديش کەمىک بەشداری کرد، لە کۆتاييدا وتى قىروسىا ھەرچىيەک دەکەن
بىکەن، بەمەرجى ھەتا زوہ رەوانەى بکەن و بىنئىرنە سەر مال و ژيانى خۆى، با
ئىمەش مەشکمان ئاسوودە بىت. لە ھەمووى سەيرتر ئەحمەد بوو، ئەو شەوہ زۆر
درەنگ ھاتەوہ. سەرلەبەيانىي رۆژى دواتر کە دايکم بابەتەکەى لەگەل باس کرد،
ھىچ بەرەنگارىيەکى نەکرد. شانەکانى بەرز کردەوہ و گوتى: چوزائم، خۆتان
دەزائن. بەراستى پەروين خانم کارىگەرييەکى سەيرى لەسەر ھەبوو.

رۆژى دواتر، خوازىنکارانى نوئى ھاتن. ئەحمەد نەھاتەوہ، کاتىک مەحمووديش
زانى ھەموويان ژنن و حىجابى تەواويان نىيە، بە ھىچ شىوہىيەک نەھاتە
ژوورەکەوہ، دايک و باوکم بە چاوى کرپار لىيان ورد دەبوونەوہ، ھەموو کارەکان لە
دەستى پەروين خانم بوو، ئەو لەو نىوہندەدا دەھات و دەچوو، کورەکە خۆى
نەھاتبوو، دايک و خوشکەکانى ھاتبوون، دايکەکە چارشىوئىکى رەشى لەسەردا
بوو، بەلام خوشکەکانى بئى حىجاب بوون، بەراستى ئاسمان و پىسمان لەو
خوازىنکارانەى تاوہکو ئەو رۆژە ھاتبوون، جياواز بوون، پەروين خانم
بازارەکەى گەرم دەکرد، کە من چاييم ھىنا گوتى:

– دەبين چەند جوانە، ئەى ئەگەر برۆى ھەلگىت، چى لئى دەردەچى؟ ھەر لەبەر
تا و ھەلامەت ئەو ھەفتەيە کەمىک لاواز بووئەتەوہ.

من بە سەرسوپمان و توورەبييەوہ تەماشام کرد، خوشکە گەورەترەکە گوتى:

- لاوازی موديله، ئىستا هموو خويان دهكوژن بۆ ئهوهى لاواز ببنهوه، براكهم
ئوهنده قينى له ژنى قهلهوه.

بريسكهى خوشى له چاوهكانى دايكم درهوشايهوه، پهروين خانم
زهردهخهنيهكى كرد و به فيزهوه سهيرى دايكمى كرد، دهتگوت بهودا ههلهدهن،
من بهپيتى فهرمى دايكم له ژورهكهى تهنيشتهوه دانيشتم. پيداويستى
چاييهكهشيان هينابوه سهروهوه، بۆ ئهوهى من ناچار نهيم سهر و خوار بكهم و
بى ئابروييهك بنوئيم. پهلهپهل قسهيان دهكرد و به خيراى شتهكان بهرهو پيش
دهچوو. گوتيان:

- كوركهيان تا سالى كوتايى بهشى ياسا (حقوق)*ى خويندوه بهلام هيشتا
بروانامهكهى وهرنهگرتوه.

دايكم گوتى:

- واى بۆچى موچهكهى (حقوق)* وهرنهگرتوه؟

باوكم چاويكى داگرت و گوتى:

- نه خانم ئهوانهى رستهى حقوق دهخوينت.

دايكم زانى قسهيهكى ههلهى كردوه بېدهنگ بوو.

- ئىستا خهريكى كاركرده له نووسينگهى بلاوكردهوى كتيپ، له راستيدا
ئهم نووسينگهيه نيوهى هى باوكيهتى، موچهكهشى خراپ نيهه، دهتوانت ژيانى
ژن و مندالهكهى ههلسووړينت، خانووشى هيه، دياره هى خۆى نيهه، خانووى
دايه گهريهتى، دايه گهوره له خوارهوه دادنهيشى، سهروهوشمان بۆ هميد گيان
بنيات نا، خوتان دهزانن كور حهز دهكات زوو سهربهخۆ بيت، ئهميش تاقه كور،
ههريهكهى بويت باوكى بۆى جېبهجى دهكات.

باوكم به منگه منگهوه گوتى:

- باشه ئىستا جهنابيان له كوئى تهشريفيان هيه، كهى دهتوانين سهردانيان

بكهين؟

- وهلا مهسهلهكه ئهوهيه، كوركههم هموو شتيكى به دهستى من و خوشكهكانى

* له فارسيدا حقوق هردوو ماناي ياسا و موچهپيش دهدات.

سپاردووه، وتوویه تی ئیوه په سندی بکه و هکو ئه وه وایه خوځم په سندی کړدې،
ئیسټایش به راسپارده بڼه سفره رښتووه.

باوکم گوتی:

– باشه ئیشه لالا که ده گه پښه وه؟

خوشکه بچوکه که خوځی تی هه لږتاند:

– ئیشه لالا بڼه ماره برین.

دایکم به سه رسوړمانه وه گوتی:

– ئی...؟! یانی هه تا ماره برین نابیت زاوا ببینین؟ نه مه یان چونه؟ یانی خودی
زاوا که ش نایه ویت چاوکی به بوکه که ی بکوت؟ ببینیک هه لاله...

خوشکه گوره که هه ولی ددها به نارامی قسه بکات، بڼه وه دی دایکم هه موو
شته کان به باشی تی بگات گوتی:

– وه لاله کیشه که هه لاله و هرامی نییه، کیشه که نه وه که هه مه دی که هه مه دی نیستا لیره
نییه، ئیمه وینه که یمان هیناوه که که ببینیت، ئیمه ش که که مان بینووه،
بچوونی هه مه دی هه وکو بچوونی ئیمه یه.

– وای...؟! ناخر، بچی ده بیت؟ له وانه یه زاوا که خوش و نه خوشییه کی
هه بیت.

– ئای... خانم ناگات له دهمت بیت، کوره کهم ده لئی چله سته و به ره، خوا نه کا
خوشیکی هه بیت، وا نییه په روین خانم؟ په روین خانم بینووه.

– به لئی! به لئی! من بینیم، ماشه لاله هیچ خوش و نه خوشییه کی نییه، زوریش
قوزه، بیکومان به چاوی خوشکایه تی.

خوشکه که ی وینه یه کی له جانتا که ی دمر کرد و دایه ده ست په روین خانم، په روین
خانم وینه که ی به بهر چاو دایکه وه بهر زه وه کرد و گوتی:

– سه یرکه ن ماشه لاله چ پیاوکیه.

– باشه وینه که نیشانی که که بدن. نه گهر په سندی کرد تا کو هه فته یه کی تر
کاره کانی ته واو ده که ی.

باوکم گوتی:

- تەكەم خانم، مەن ھەتتا ئۇستاز بەتەواۋەتى ھۆى ئەم پەلەكردنە تى
نەگەيشتم، بۆچى چاۋەروان نەبىن تاكو خۇيان بىنەۋە؟

- ئاغاي سادىقى، چى بى و لە تۆنەپنى بىت، ئىمە كاتمان نىيە، راست و پەۋان
ئەۋەيە، ھەفتەى داھاتوو مەن و باۋكى نىيازى مەكەمان ھەيە، دەمانەۋىت
كارەكانمان كىردىت، تاقە خەمەم ھەمىدە، كە بە ھىچ شىۋەيەك بىر لە خۆى
ناكاتەۋە، ئەگەر ئەۋىش ژنى ھەبىت، مەن بە بىرىكى ئاسۋودەۋە دەپۇم، لە كۆنەۋە
وتوۋيانە ئەۋكەسانەى بۆ ھەج دەپۇن ناپىت كارى نىۋە و نىۋە چىلىيان ھەبىت،
دەشى ھەموو شىتەك يەكلا بىكەنەۋە، كاتىك قىسە لەسەر كچەكەى تۆكرا، فالەم
گرتەۋە، باش دەپۇچو، تا ئىستى بۆ ھىچ كچىك ئەۋەندە باش دەرنەھاتبۇو، بەمە
زانىم كە پىش رۆيشتەكەم دەشەت كارەكە تەۋاۋ بىكەم، لەۋانەيە ئىتر نەگەپىمەۋە.
دايىم ھەستا و وئەكەش بە دەستىيەۋە گوتى:

- خۆزگەم بە جەنابتان، خۆزگە بە نىسبى ئىمەش بىت و پىۋىن بۆ مالى خوا.
ھاتە ژۋورەكەى تەنىشتەۋە و وئەكەى لە بەردەمەم پاكىرت.
- ۋەرە سەيركە، ھەرچەندە ھاۋشانى ئىمە نىيە، بەلام دەزانم تۆ زۆرتەر ھەزەت
لەم جۆرە كەسانەيە، دەلىتى شانست ھەستاۋە.
وئەكەم بە دەستەم لاپىرد.

ھەموو قىسەكان بەخىرايى گوتىران، لە پۈكەشدا باۋكىم بەتەواۋەتى بەۋە پازى
بۇۋ كە ئامادەبۇۋنى زاۋا زۆر پىۋىست نىيە، زۆر سەير بۇۋ، ئەۋان ھەر بەپاستى
دەيانۋىست لە ماۋەى يەك ھەفتەدا زەماۋەندەكە بەپىزى بىخەن، تاقە نىگەرانى دايىم
ئەۋە بۇۋ كە لەم ماۋە كورتەدا چۆن ھەموو كارەكان پاكىت؟ پەروىن خانم دەستى
يارمەتى درىژ بۆ كىرد و ھەموو شتەكانى لە ئەستۆ گىرت.

- ئىۋە بە ھىچ شىۋەيەك خەمتان نەبىت، سىبەى دەپۇىن بۆ بازار، خۆم ھەر لە
دوۋ رۆژدا جەلەكانى دەروۋم، كارى دروۋمانى تىرىشتان ھەر لەسەر مەن.

- بەلام ئەى جىازىيەكەى چى دەبىت؟ ديارە مەن بۆ كچەكانم ھەر لەۋ رۆژەۋەى لە
دايىك دەبىن جىازىيان بۆ دەكىرم و دايدەنەم، بەلام ھىشتا شتەكان ھەر
كەموكۈرپىيان ھەيە، زۆربەى شتەكانىشى لە قۇمە! دەبىت بىۋىن بىيەنەن.

- خانم، خەمت نەبى، با جارى پىۋەنە مالىكەيان، كە ھاتىنەۋە تەختى خەۋيان بۆ

دەكرين، ھەتا ئەو كاتە بوارمان ھەيە كەموكۈورپىيەكەيان پىر بگەينەو، بەلام
ھەمىدەش ھەندى شتومەكى ھەيە.

رۆژى دواتر، بەرنامەى كرىنى ئەلقەيان دانا و، داوھەتەمانيان كىرد ھەر شەوئىك
ئىمە و براكانم كاتمان ھەبوو بىرۆينە مالىيان، بۆ ئەوھى لە نىزىكەو ژیانيان بىيىن و
ھەموومان يەكتر بناسىن. دلم كەوتە خورپە. داستانەكە بوو بوو بە راست، باوھىم
نەدەكرد، بۆچى بەم خىرايىيە دەبىت؟ بى خواست خۆم گوتىم، واى سەئىد فرىام
كەو، دەبىت چۆن لە بەردەم ئەمانەدا بوەستەو؟ ھەستەم بە توورەيىيەكى زۆر
كىرد لە پەروىن خانم، دەمويست سەرى ھەلبەكەنم. لەگەل پۆشتىنى ئەوان قسە و
گفتوگۇ دەستى پى كىرد:

– سبەى من نارۆم بۆ ئەلقە كرىن، ئەوئىش دايكى نايت. نايت مەسوومىش
بەتەنيا بروات، پەروىن خانم تۆ لەگەليان بىرۆ.

– بەسەرچا، دەشى پارچەى جلەكانىشى بگىن، بەراست لە بىرتان بىت،
دەبىت ئىوھش بۆ زاوا ئەلقە بگىن.

– تا ئىستا ناتوانم تى بگەم، ئەم زاوايە بۆ خۆى نەھاتە پىشەو.

– شتى خراپ بە دلتاندا نەيەت كاكە، بەخوا من دەياناسم، ئىوھ نازان چەند
خەلكىكى باشن.

– ئىستاش بۆ ئەوھى مىشكتان ئاسوودە بىت، خۆ ناوونىشانى مالەكەيان داو،
بىرۆن لىيان بگۆلنەو.

– ئاغا مستەفا بۆ جىازىيەكەى چى بگەين؟ تۆو كۆرەكان دەبىت سەفەرىكى قوم
بگەن، مسەكان، قابىلەمە چىنيەكان و چەند دەستەيەك نوئىنى ھەيە لەژىر
زەمىنەكەى مالى خوشكەكەت دامناو، ئەى بۆ ئەوانەى تر چى بگەين؟

– خۆتان تەنگاۋ مەكەن، خۆيان گوتيان گرینگ نىيە، ئۇبال لە ئەستۆى خۆيانە
ئەوھندە بەپەلەن، چاكتر واىە ئىوھش ھەرچى كەموكۈورپىيەكە ھەبوو بىخەنە
ئەستۆى ئەوان.

باوكم بەبىزارىيەو گوتى:

– من كچەكەم بە رووت و قووتى نانپىرمە مالە مىرد، ھەندى شتومەك ھەيە،

ئەوانەى تىرىش ھەفتەى داھاتوو دەكرىن، ھەرچى ماىيەۋدى كە بوارمان ھەبوو دەكرىن.

تەنيا كەسىك كە لەم گىفتوگۆيانەدا ھىچ رۇلىكى نەبوو، نە بۆچوونىكى دەردەبىرى، نە پرسىياريكى ھەبوو و نەيش بۆچوونەكانى بەلاى كەسەۋە گرینگ بوون، من بووم. سەرتاسەرى شەۋەكە بەخەبەر بووم، پەرىشانى و خەم بوونمىيان ھىنابوۋە لەرزە، لە خوام دەخواست بمكوژىت و لەم ھاۋسەرگىرىيە سەپىندراۋە پىزگارم بىكات.

بەيانىيەكەى بارودۇخم زۆر خراپ بوو، خۆم كىردە خەۋ تاكو ھەموويان لە مال چوونە دەر، گويم لە دەنگى باۋىم بوو كە لەگەل داىكم قەسەى دەكرىد، دەيوست ئەو رۆژە ھەموو تواناكانى خۆى بۆ لىكۆلىنەۋە ۋەگەر بىخات و بۆ سەر كار نەدەرۋىشت، دوايىش كوتى:

– خانم پارەم لە تاقەكە داناۋە بۆ ئەلقە، بزانە بەش دەكات.

داىكم پارەكەى ژمارد و كوتى:

– بەلى، پىم وانىيە لەمە زۆرتر بىت.

باۋىم و ەلى رۆيشتن. خۆشەختانە لە سەرەتاي ھاۋىنەۋە باۋىم ەلى لەگەل خۆيدا بۆ دوكان دەبرد، ھەر بۆيە ئىمەش بى قىرە بووين، گەر وا نەبوايە و ئەو لە مال بوايە، خوا دەزانىت چىم بەسەر دەھات. داىكم ھاتە ژوور سەرمەۋە و كوتى:

– ھەستە، دەى ھەستە، دەبىت خۆت ئامادە بىكەيت، ھىشتىم ئەمىرۋ بخەۋى بەلكو كەيف خۆش بى.

لەسەر جىيەكەم دانىشتىم، ئەژنۆكانم لە باۋەش گىرت، بە پىداگرىيەۋە كوتىم:

– من ناپۇم! كە پىاۋەكان لە مال نەدەبوون، دەبوۋمە شىر.

– ھەستە ناز مەكە.

– من بۆ ھىچ شونىك ناپۇم.

– ھەلەت كىرد، ئىستاكە شانست ھاتوۋە، بۆچى دەھىلم لەقە لە بەخت بەدى؟

– كام شانسە؟! بۆچى ئىۋە دەزانن ئەمانە كىن؟ بۆچى دەزانن كوپەكە كىيە؟

تەنانەت ئامادە نىيە خۆشى نىشان بدات.

لهو كاته دا دهنگى زهنگى دهركا هات، پهروين خانم به ئارايشت كراوى و دلخوشييه وه، به چارشويكي پشه وه هاته ژورده وه و گوتى:

- وتم با زوو بيم بزنام كاريكتان نيه، بهراست موديليكى جوانى جلى بووكم دوزيه وه، دهبيت به پتي نه وه پارچه بكړين، دهتانه ویت موديله كهى ببين؟
- پهروين خانم دهستم داميت، نه كم كچه ديسانه وه سهركيشي دهكات، ودره بيخهره سهر ريگه.

پهروين خانم پيلاوه پاژنه بهرزهكانى دهرهينا و هاته ژورده وه و به پيكنه نينه وه گوتى:

- سلاو بووكه خان، هسته، هسته دهست و دهموچاوت بشوره، ئيستا دين، دوايى دهلپن بووكيكى چهند ته مه لمان ههيه.

به بينينى پهروين خانم توورپي له جهسته مدا بلتسهى دايه وه، هاوارم كرد:
- به تو چي! نه سلنه تو چ كارهى؟ چهندت ليدان ودرگرت بو نه وهى دهلالى بكهيت؟

دايكم كيشاي به دهموچاويدا و گوتى:

- واى، قورى دنيا به سهرم، كچي لال به، نه كم كچه به ته واودتى شهرمى لي براوه و حياي له بهر هه لگيراوه.

بهرو لاي من هه لمه تي هينا، پهروين خانم به دهستى پيشى لي گرت:

- قهيناكا توورپيه، من خوم قسهى له گه لدا دهكهم، ئيوه برؤنه دهرده، هه تا نيو كاژيري تر ناماده دهبن، ئيوه بهرموون.

دايكم روشت، پهروين دهرگاكهى داخست، پالي به پشتى دهرگاكه وه دا، چارشويه كهى خزا و كهوته سهر زهوى، چاوى له من برى، به لام بهروونى دياربوو كه من نابينيت، ته ماشاي شويينيكي زور له ژورده دوورترى دهكرد، چهند خوله كيك به بيدهنكي تي پهرى، به سهرسورمان و وردهكؤليه وه سهيريم دهكرد، كاتيك دهستى به قسه كردن كرد، دهنگى بوم نااشنا بوو، نهو زرينگانه وه هه ميشه بيهي تيدا نه بوو، خه مبار و داگيراو بوو.

كاتيك باوكم دايكمى له مال دهركرد، من دوازده سالان بووم، له پولي پينجه م

بووم، له پر بووم به دایکی سى خوشک و برایه کی بچووکتر له خوځم، نه وښه دی دایکی کی راسته قینه چاوه روانیيان لیم هه بوو، دهبوایه هه موو مال هکه به رتوبه یرم، خواردم لى دهنه، جلم دهشورد، گسکم ددها، به منداله کاندرا دهگه پشتم، که باوکیشم ژنى هینا شتیکی له نه رکه کانی من که نه کردهوه، باوده ژنه کهم وهکو هه موو ژنه کانی تر بوو، نالیم نازاری ددهام یان برسیی دهکردم، به لام منداله کانی خوځی له نیمه زیاتر دهویست، رهنکبی مافی خویشی بیت. له مندالییه وه به منیان وتبوو ناوکتیان به ناوی نه میر حوسینه وه بریوه، بق نهو مامه ییم که هر له سه رتاوه منی به بوکه جوانه کهم بانگ دهکرد. نازانم له که یه وه، به لام نه وښه دی به بیرمدا بیت عاشقی نه میر بووم، له پاش نه مانی دایکم هه موو نومید و دلخویشیه کم نهو بوو، نه میریش منی زور خوځنده ویست، به هر بیانوویه که بوايه دهاته مالمان، له قهراخ هه وښه که دده نیشته و سه یری کاره کانی دهکردم. دهیگوت، هیشته دهسته کانت زور بچووکن، چوځ نهو هه موو جلانه دهشوریت؟ منیش سه ختترین کاره کانم دههیشته وه له به ردهم نهو دهکرد، له وهی که بهو هه موو دلسوژییه وه سه یری دهکردم، چیرم دهبرد، نهویش بق مام و ناموژنم باسی دهکرد که من چ سه ختییه که دهچیرم. هرکاتیک مامم دهاته مالمان به باوکی دهگوت:

– نهو منداله گونا هه، مردووه، تو غه دری لى ده که ی، تو و ژنه که شه پتان ده بیت، نهو چاره ره شه چی کردووه که ده بیت باجه که ی بدات، له که لی شه پتان بیره خواره وه، پرځ دهستی ژنه که ت بگره و بیهینه مال هوه.

– نه کاکه به هیچ شیوه یه که نابیت. ئیتر ناوی نهو ژنه له به ردهم مه هین، سى به سى ته لاقم داوه بق نهو ی ئیتر ریگه ی گه رانه وهی نه بیت.

– که واته بیریکى لى بکه رده وه، نهو کچه خه ریکه له ناوده چیت.

– له کاتی خواحافیزیدا، ناموژنم له نامیزی دهگرتم و سه یری دهخستنه سه ر سینه یه وه، بونی دایکمی لى ده هات، نازانم بوچی فرمیسه که کانم به بى خواستی خوځ ده هاتنه خواره وه، و ازانم نازم دهکرد. له کو تاییدا باوکم بیریکى لى کرده وه، چو ژنیکى هینا که له میردی یه که می دوو مندالی هه بوو، ئیتر مال هکه مان هه روه کو باخچه ی ساوایانی لى هاتبوو، بووین به شه ش مندالی سه روبن که

گه وره کەیان من بووم، نالیم من هەموو کارەکانی مالهەدم دەکرد، بەلام هەردوو کمان لە بەیانیهوه تاكو شهو هەڵدەهاتین، هیشتا هەر کاری نیوەچلمان هەبوو، بەتایبەتیش کە باوەژنم لەگەڵ پاکوتەمیزی سەری خۆش بوو. بێجگە لەوەش زۆری قین لە مامم و ئامۆژنم بوو، ئەوانی بە لایەنگری دایکم دەزانی. لە پێش هەموو شتیکەوه پێی ئامۆزاکەمی لە مالممان بری، بە باوکمی گوت:

– مانای نییه، کورپکی نێرەکەر هەموو کاتیک بیت بۆ ئێره دانیشی و تەماشامان بکات، کچەکەش گەوره بووه و دەبیت شەرم بکات.

سالتیک دواى ئەوه بە فەرمى پێوهندیمان لەگەڵ مالممان پچرا، زۆر بیریانم دەکرد، تاقە پێگەى بینیمان چوونه مالممان پوورم بوو، لە کچەکانی مامم دەپارامەوه کە شهو گلم بدەنەوه، بۆ ئەوهی کە باوەژنم نەبۆلێت ناچار دەبووم خوشک و براکانیشم لەگەڵ خۆمدا بهێلمەوه، سالتیکی تریش بەو شێوهیه بەسەرچوو، جار دواى جار ئەمیر حسێنم دەبینی بالای بەرزتر دەبوو، نازانی چەند قۆز بوو، برژانگەکانی وەکو سایەبان سیبەری دەخستە سەر چاوەکانی، شیعەری بۆم دەنووسیم، ئەو بەیتانەى بۆ دەکریم کە خۆی حەزبان لی دەکات، دەبوت دەنگت خۆشە ئەمە لەبەرکە و بیلێ. لە راستیدا من خۆتێندەواریهکی ئەوتۆم نەبوو، لەو کاتەوهش کە بۆ قوتابخانە نەدەچووم، ئەوانەى دەشمزانی لە بیرم چووونەوه، دەیکوت خۆم وانەت پێ دەلێمەوه، وای چ رۆژگارێک بوو؟ ورده ورده پووریشم لەوه ماندوو بوو کە دەچووین و دەماینەوه، مێردەکەشى تۆزێ بۆلەبۆلی دەکرد، ناچاربووین کەمتر یەکتەر ببین. جەژنی سالی دواتر، لە باوکم پارامەوه بەلکو بۆ دیداری مامم برۆین، باوکم خەریک بوو پازى بیت، بەلام باوەژنم گوتی:

– پێم ناخەمە مالممان ئەو نەفرەتییه، نەگریسه.

نازانم لە نێوان باوەژنم و ئامۆژنم چى پروی دابوو و ئەوەندە قینیان لە یەکتەر دەبوو، من دامابووم، لەو نێوەندەدا گیرم خواردبوو. دواچار کە بینیمانم جەژنی ئەو سالتە بوو لە مالممان پوورم، پوورم بەرنامەکەى وەها پێکخستبوو کە باوکم و مامم یەکتەر ببین، دەبویست ئاشتیمان بکاتەوه، هەموو لە ژووری میوانخانەکەى نەۆمی سەرەوه دانیشتبوون و ئێمەیان لە ژوورەکە کردە دەرەوه، من و ئەمیر لە ژوورەکەى خوارەوه دانیشتین، منداڵەکان لە حەوشەکە کایەیان دەکرد، کچی

پوره کاتم له چیتخانه که چاییان تی دهکرد، نیمه تهنیا بووین، نیمیر دهستی
گرتم، هه موو جهستم گهرم داهات، دهسته کانی نهویش گهرم و شیدار بوون،
گوته:

– من و باوکم قسه ی خویمان کرد، بریار وایه نه مسال پاش نهویدی دیپلومه کم
ده گرم بیمه خوازینیت، باوکم وتوویه تی ماره ده برین پاش نهو، دهچم بق
سه رباری.

له دلوه دهمویست خوم بخمه نامیزی و له خوشیدا بگریم، هه ناسه م گیرابوو
گوتم:

– واتا هه نه هاوینه؟

– به لئی، نه گهر من تاقیکردنه وه دوویات نه که مه وه، قوتابخانه ته و او ده بیت.

– توخوا تاقیکردنه وه دوویات مه که ره وه.

– به لئنت پی ددهم، له بهر خاتری تویش بووه نه مسال به باشی بخوینم.

دهستی گویشیم، دهتوت دلمی له ناو دهست گرتووه و دهیگوشی، گوته:

– چیی تر تاقه تی دووریتم نییه.

– ئاه...! بلیم چی، هیند نه رووداوه م له گه ل خومدا دووباره کردووه ته وه، به
پادهیه که هه موو ساته کانی وه کو فیلمی سینه مایی له بهرچاومن، هینده له دنیا ی
خوماندا نوقوم بوو بووین، ئاگامان لی نه بوو که ی شه دهستی پی کرد، کاتی پی
پاگه یشتین، باوکم و ژنه که ی خه ریک بوون به شه ره جوین له پلیکانه کانه وه
دههاتنه خواره وه، ناموژنم له قهراخ په رژینه که ناوری دابوووه وه لامی جوینه کانی
باوه ژنمی ده دایه وه، پوورم به شوین باوکمدا پای ده کرد و ده پاراپه وه:

– وا مه که ن، شه رمه، ئیوه له م ساله تازیه دا ناخوشیه کان وه لا بنین، یه کتر
ماچ بکه ن و ناشت ببنه وه، بیکه ن به خاتری گوړه که ی دایکمان، بیکه ن به خاتری
پوچی باوکمان دهست هه لگرن، ده بیت پشتی یه کتر بگرین، له کونه وه وتراوه
نه گهر دوو برا گوشتی یه کتریش بخون ئیسقانه که ی فری نادهن.

باوکم خه ریک بوو نه رمه وه ده بوو کاتیک که ژنه که ی گوته:

– نابینیت چیمان پی ده لئین نه مه چی برایه تییه که؟

- تۆش كۆتايىيى پى بىنە ئەقدەس خانم، چاكەت نىيە، هيچيان نەوتووه، برای گەورەترە ئەگەر شتىكىشى وتبىت ئىوھ لە دلى مەگرن.

- گەورەترە! با گەورەتر بىت، ھەر لەبەرئەوھى گەورەترە دەبىت ھەرچى لە دەميان ھاتە دەرەوھ بىلەن؟ ئەمىش براپەتى، خۆ نۆكەرى نىيە، ئەسلەن بەمان چى وا خۆيان لە ژيانى ئىمە ھەلدەقورتىن؟ ئەو ژنەى بەو چاوە زەقەنەيەوھ لە خۆى زياتر كەس نابىنەت، ئىمە خزمایەتیی واما نەويست.

ئىنجا دەستى منداڵەكەى راكيشا و لە دەرگاگە چووه دەرەوھ. ئامۆژنم بە دوايدا ھاواری كرد:

- بېرۆ سەيرى چارەى خۆت بکە، ئەگەر باش بوويتايە بە دوو منداڵەوھ دەريان نەدەکردى و تەلاقيان نەدەدايت.

خەوئە جوانەكانم، تەنانەت يەك كاژىريش بەردەوام نەبوو، وەكو بلىقى تەقى و لەناو چوو. لە پاش ئەوھ باوەژنم دوا برپارى خۆى دا، خۆى وتەنى داخى من بە دليانەوھ بىت، دەيگوت، گوايە كاتىك خۆشى لە تەمەنى مندا بووھ مندا لىكىشى ھەبووھ، دەيوت، چىي تر تاقەتى بوونى ھەويىيەكى وەكو منى لە مالدا نىيە، ھەر لەو كاتەدا حاجى ھاتە خواربىنى، خزمایەتییەكى دوورى لەگەل باوەژنمدا ھەبوو، ھەتاكو ئەو كاتە دووجار ھاوسەرگىرى كردبوو، دەيگوت:

- چونكە مندا لىان نەبووھ تەلاقيانم داوھ.

ئەمجارەيان دەيوست ژنىكى گەنج و تەندروست بەيىت، بەلكو مندا لى بىت، گەوجە! ئامادە نەبوو تەنانەت بۆ يەك چركەش گومانى ئەوھ بكات كە لەوانەيە كيشەكە لە خۆيدا بىت. ئاخىر نابىت خۆ پياوان خەوش و عەببيان نىيە، جا ئەويش پياوى دەولەمەند. ئەو دەمە چل سالان بوو، واتا بىست و پىنج سال لە من گەورەتر، باوەژنم دەيگوت:

- دنيايەك ملىك و سەرۆتى ھەيە، لە بازاردا چەند زنجيرە دوكانى ھەيە، ھەموو زەوى و خانوويەرى دەورووبەرى قەزوين.

كورتىيەكەى بەتەواوھتى ئاو زايە دەمى باوكم، دەيگوت:

- ئەگەر مندا لى بىت لە پارەدا نوقمى دەكەم.

- كاتىك ويستيان من بەيىنە سەر سفرەى مارەبىر، بارودۆخم لەمانەى تۆ

خراپتر بوو.

چاوی بریپووه خالیکی نهاسراو و دوو دلۆپه فرمیسک لهسەر برژانگهکانیهوه
تکانه خوارهوه.

- بۆچی هەر ئهو کاته خۆت نهکوشت؟

- پیت وایه ئاسانه، ئهو بویرییههه نهبوو. تۆش بیر لهه شته بی خۆپانه
مهکهروهه. ههرچۆنیک پیت ههرکهسهه چارههوسیکه ههیه، ناتوانیت له گهلیاندا
بهشهر بیتیت، خۆکوشتنیش گوناھیکه مهزنه، خوات چۆن ناسیوه، لهوانهیه خیر و
سازش ههر لهوهدا بیت.

دایکم به مشت له دهراکاهی دا و وتی:

- پهروین خانم چی دهکهیت؟ درهنگ دهبیت ها!! کاژیر نۆ و نیوه.

پهروین خانم فرمیسکهکانی سرپییهوه و وتی:

- مهترسه خانم، لهسهری کاتدا ئاماده دهبین.

له تهنیشتمهوه دانیشیت.

- ئهمانهه پیت وت نهوهکو وا بزانی نازانم له چی بارودۆخیکدا.

- ئهی بۆچی دهتهویت منیش داماو بکهیت؟

- ههرچۆنیک بووه ئهمانه تۆ ددهنه شوو، نازانیت ئهحمهه چ پلانیکه بۆت

داناوه، بهراست ئهحمهه بۆ لهگهڵ تۆ ئهوهنده خراپه؟

- چونکه باوکم منی لهو زیاتر خۆشدهویت.

له پر، ئهو راستییههه بۆ دهراکوت که لهو قسهیههدا بوو که بی خواستی خۆم
کردم، هیچ کاتیک بهو شیوهیه ئاگاداری ئهو رووداوه نهبووم. بهلێ باوکم منی لهو
زیاتر خۆشدهویست. یهکهمین دهبرینیک لهو سۆزهیه ئهو که له یادمدا مابیت،
پتوهندی بهو رۆژهوه ههبوو که زهری مرد، باوکم له کار هاتهوه، لهناو چوارچێوهی
دهراکهدا وشکهوه بووبوو، دایکم شیوهنی دهکرد، نهنکم، قورئانی دهخویند،
دوکتۆرکه سهری بادهدا و به نهفرهت و توورپییهوه له دهراکهدا دهچووه دهروهه
کاتیک سینهی بهر سینهی باوکم کهوت. به توورپییهوه وتی:

- ئهه مندا له بهلای کهمهوه سی رۆژه گیان دهدا، ئیستا دوکتۆر ئاگادار

دەكەنەو؟! ئەگەر لە جياتى ئەم كچه بەستە زمانەت يەككى لە كورەكانت بوايه هەر ئاوهات دەكرد؟

باوكم پەنگى وەكو گەچ سپيەو بوو، خەرىك بوو دەكەوت، چووومە بەردەمى، بە دەستە بچووكەكانم پتەيكەكانم لە باوەش گرت و نەنكمم بانگ كرد. لەسەر زەوى دانىشت و توندوتۆل منى لە ئامیز گرت، سەرى خستە ناو قژمەو و بەدەنگى بەرز گريا، نەنكم گەشت:

– هەستە كورم هەستە، تۆ پياوى نابيت وەكو ژن شيوەن بكەى، خوا خۆى داويه تى و هەر خۆيشى دەيباتەو، مەرۆف نابيت لە بەردەم ويسى خوادا بوەستيت.

باوكم هاوارى كرد:

– تۆ وتت هيجى نيبە، چاكەو دەبیت، نەتەپشت برۆم دوكتۆر بێنم.
– ئەوكاتەش هيج نەدەگۆرا، گەر پۆژى لە دنياىدا بوايه دەمايهو، كەميش نەبوو، ئەگەر گالينۆسى هەكىمىشت بۆ بەتەنايه هيج سوودىكى نەدەبوو، لە راستيدا ئەمە بەشى ئىمەيه، كچمان پتەو نەهاتو.

– ئەمانە قسەى پووچن، هەمووى خەتاي تۆيه.

يەكەمەن جار بوو دەمبىنى باوكم بەسەر داىكىدا دەيقێژاند، لە راستيشدا زۆرم پى خۆش بوو. لە پاش ئەو تاكو ماويهكى زۆرىش باوكم منى لە باوەش دەگرت و بەبەدەنگى فرمىسى دەپشت، من لە هەلتەكاندى شانەكانى دەمزانى. پاشتر ئەو پشكى سۆز و چاودێرييهى بۆ زەرى كورتى هينا، بەمەن گەشت، ئەحمەد هەرگيز ئەو جياوازيبينييهى فرامۆش نەكرد و لێى نەبوورا. هەر لە منداڵيهوه بەردەوام ئەو نىگا توورە ئاميزەى بە شوينمەو بوو، هەر كە باوكم لە مالى دەچوو دەر، منى بە كوتەك دادەگرت، ئىستا ئەحمەد بە ئارەزووى خۆى گەشتوو، من لەبەرچاو باوكم كەوتووم، ناپاكىم لە متمانهكەى كردوو، ئەو بى ئوميد و پەنجاو وازى لە من هينا، ئەمە باشترين دەرفەتە بۆ ئەحمەد بۆ ئەو تۆلەى ئەم هەموو سالانەم لى بكاتەو. دەنگى پەروين خانم منى هينايەو سەرخۆم:

– خۆشت ئاگات لى نەبوو خەرىك بوو چ بەلەيهكت بەسەردا بىت، نازانى ئەو سەگبابە مەرۆفكى چەند پيسە، لەو برىوايهدا مەبە كەس فریات بكەوتبايه، نازانى

چەند رۆڭم بىنى، چەندە زمان لووسىم كرد، ھەتا ئەحمەدم پازى كرد بەو ناپىاوە
وہلامى نەرى بداتەوہ و بەيلىت ئەم خوازىنيكارانہ بىن، دلم بۆت ئاگرى تى
بەربوويو، تۆ ھەرۈەكو پازدە بىست سالى خۆمى. بىنيم ئەمانە سوورن لەسەر
ئەوہى تۆ بەشوو بدەن، لەو سەعیدە ترسنۆكەيشەوہ ھىچ ھەوالىك نىيە، وتم ھەر
ھىچ نەبىت شوويەك بكەى كە دواړۆژ لەژىر كوتەك شىنت نەكاتەوہ، مرؤف بىت،
بەلكو ئىشەللا ئارموزومەند بى پىيەوہ، ئەگەریش نەبوو تۆش بتوانىت بە رىگەى
خۆندا برۆى.

بە توانجىكى تالەوہ وتم:

– وەكو تۆ؟

بە سەرزەنشەوہ سەيرى كردم:

– نازانم، ھەرچۆنىك خۆت پىت خۆشە. ھەركەسە و بە شىوانىك تۆلە لە ژيان
دەكاتەوہ، بە جۆرىكىش بارودۆخەكە بۆ خۆى دەگونجىنىت كە بتوانىت بەرگەى
بگريت.

ھەرچۆنىك بىت ئەو رۆژە، من بۆ كرپىنى ئەلقە نەپۆيشتم، وتيان سەرمای بووہ،
پەروين خانم ئەو ئەلقە زىوہى كە لە دەستىدا بوو دەرى ھىنا و لەگەل خۆيدا بردى
بۆ ئەوہى ئەلقە و پارچە و شتەكانى تر بگريت. دوو رۆژ دواى ئەوہ، باوكم لەگەل
مەحمود و عەلى رۆيشتن بۆ قوم و بە ئۆتۆمۆبىلىكى گەورەى شتومەك و
كەلوپەلەوہ گەرانەوہ، لە ناو دەرگاگە، دايكم وتى:

– پاوہستن، پاوہستن ئەمانە مەھىننە ژوورەوہ، يەكسەر بىبەنە مالىكەى خۆى،
پەروين خانم لەگەلتاندا دىت و نىشانىتان دەدا، ھەستە كچى، ھەستە تۆش
لەگەلىان بۆ مالىكەت بىبنە، سەيركە، بزائە چ كەموكوورپىيەكى ھەيە، شتەكانت
چۆن دابىنين، ھەستە، ئافەرين.

شانم بەرزەوہ كرد و بە رىقەوہ گوتم:

– پتويست ناكات، بلى با ھەر ئەو پەروين خانمە بروا، من بەتەماى شووكردن
نيم، ئەوہ زياتر پەلەپەيتى.

سەبەينى ئەو رۆژە پەروين خانم جەلەكانى بۆ تاقىكردنەوہ ھىنا، ھەرچىيەكى
كرد ئامادە نەبووم لەبەرى بكەم، وتى:

- قهیناکا، من ئەندازەکانی تۆم ههیه، به‌گوێره‌ی جله‌کانی ترت ده‌یدرووم، به
د‌ل‌نیاییه‌وه‌ باش ده‌بیت.

نهمده‌زانی ده‌بیت چی بکه‌م، به‌دریژایی کاته‌که‌ ناخه‌ له‌ هه‌لچووندا بوو،
نهمده‌توانی نه‌خواردن بخۆم و نه‌ بخه‌وم، ئەگه‌ریش چه‌ند کاژێریک ده‌چوومه
خه‌وه‌وه‌ به‌ زیرانه‌خه‌و و په‌ریشانییه‌وه‌ بوو، که‌ به‌خه‌به‌ر ده‌هاته‌وه‌، ماندووتر بووم
له‌ کاتی پیش خه‌و، وه‌کو مه‌رگ به‌سه‌ردا سه‌پیندراویک وا بووم، سات له‌ دوا‌ی
سات له‌ مه‌رگ نزیکتر ده‌بوومه‌وه‌. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی زۆر سه‌خت بوو، سه‌ره‌نجام،
بریارم دا له‌گه‌ل باوکم قسه‌ بکه‌م، ده‌مویست بکه‌ومه‌ سه‌ره‌پتی و ئه‌وه‌نده‌ بگرم
تاوه‌کو د‌لی نهرم ده‌بیت‌ه‌وه‌، به‌لام هه‌موو وریا بوون، ته‌نانه‌ت یه‌ک خوله‌کیش
بواریان نه‌ده‌دا له‌گه‌ل ئه‌ودا به‌ته‌نیا بم، خۆشی به‌ئاشکرا له‌ ده‌ستم پای ده‌کرد.
له‌ خۆمه‌وه‌ به‌ هیوا‌ی په‌رچووێه‌ک بووم، وام ده‌زانی له‌ دوا خوله‌کدا ده‌ستیک له‌
ئاسمانه‌وه‌ ده‌مرفینیت، به‌لام هه‌یج نه‌قه‌وما، هه‌موو شتیک به‌پتی به‌رنامه‌ به‌ره‌و
پیش چوو، رۆژی واده‌دراو هات، ده‌رگای ماله‌وه‌ له‌ به‌یانییه‌وه‌ خرابووه‌ سه‌ر پشت،
ئ‌حممه‌د و مه‌حممود و عه‌لی به‌رده‌وام ده‌هاتن و ده‌رۆشستن. کورسییان دانا و
میوه‌کانیان شۆرد، شیرینییه‌کانیان دانا، دیاره‌ ژماره‌ی میوانه‌کان زۆر که‌م بوون،
دایکم رایسپاردبوو به‌هه‌یج که‌سێک له‌ خه‌زمان نه‌وتریت، نه‌وه‌کو یه‌کێ بۆ ماله‌مان
بیت و سه‌رنجی بارودۆخه‌ په‌شیوه‌که‌ی من بدات، به‌ پووریشمان گوتبوو
زه‌ماوه‌نده‌که‌ یه‌ک دوو هه‌فته‌یه‌کی تره‌ و بۆ کاتی خۆی ئاگادارتان ده‌که‌ینه‌وه‌، به‌لام
نه‌ده‌بوو به‌ مامۆ عه‌باسم نه‌وتریت، له‌ راستیدا له‌ خه‌زانی ئێمه‌ له‌و به‌ولاوه‌ که‌سی
تری لێ نه‌بوو، ئه‌وانیتر چه‌ند خه‌زانیک له‌ خه‌زما‌کانی زاوا و چه‌ند که‌سێک له‌
هاوسی و دراوسی‌کان بوون. هه‌رچیه‌کیان کرد ئاماده‌ نه‌بووم بۆ ئارایشته‌گه‌،
په‌روین خانمیش به‌وه‌ پازی بوو و خۆی ده‌موچاو و ژێر برۆمی هه‌لگرت، لووله‌ی له‌
قژم دا، به‌ دريژایی ئه‌و کاته‌ی که‌ ده‌موچاوی چاک ده‌کردم فرمی‌سک له‌ چاوه‌کانم
ده‌رژا، ئامۆژنم که‌ له‌ به‌یانییه‌وه‌ بۆ یارمه‌تی هاتبوو، یان وه‌کو دایکم ده‌یگوت بۆ
خۆ تۆ هه‌لقورتان، گوتی:

- وای چه‌ند نازنازۆکی، خۆ ده‌موچاوت مووی پێوه‌ نییه‌ ئاوها فرمی‌سک
ده‌رێژی.

- پۆلەكەم، ئىستا لەبەرئەوئەى ئەوئەندە لاواز بوو ەتەى تەدا نەماو.

پەروەن خانمىش چاوى پىر لە فرمىسك بوو، جارجارە بە بىانوى گۆپىنى پەتەكەو فرمىسكەكانى وشك دەكرەو. بىرپار وابو كاژىرى پىنج كە ەوا كەمىك فەنك دەكات بىن مارە بىر. كاژىر چوار خىزانى زاوا ەاتن و سەرەپاى ئەوئەى ئاووئەوا زۆر گەرم بوو، پىاوەكان ەر لەو ەوشە تازە ئاورىشەن كراوئەدا، لەژىر سىبەرى دار توو بەرزەكە دانىشتن و ژنەكان بۆ ژوورەكەى سەرەو پۆشەن، سەرەكەيان ەر لە ژوورەكەى خوارەو دانابوو و من لە ژوورەكەى پشەو بووم، داىكم بە پەلەپەل راى كرده ژوورەو و گوتى:

- ەتشتا جەل لەبەر نەكرەو؟! زووكە، ەتا كاژىرىكى تر باوكت دىت!

ەموو جەستەم دەلەرزى، خۆم خستە سەر پى، لى پاپامەو ئەم كارە نەكەن و گوتم:

- من نامەوئەت شوو بكەم، من ەر نازانم ئەم پىاوە كىيە؟ توخوا مەهەلە، بە قورئان خۆم دەكوژم ەا ... برۆن ەلەى وەشەننەو، لى گەپى با برۆم لەگەل باوكم قسە بكەم، من نالەم بەل، ئىستا سەركە! يا خۆتان تىكى بدەن يان من لە بەردەم ەموويان دەلەم كە من پازى نىم.

- واى مەرگ! بىدەنگ بە ئەم قسانە چىيە؟ ەمدىسان دەستت پى كردهو، ئەمجارە دەتەوئەت لە بەردەم ئەم ەموو خەلكە ئابروومان بەرى؟ ئىنجا براكانت لەت لەت دەكەن، لە بەيانىيەو تا ئىستا ئەحمەد چەقۆكەى لە گىرفانى داناو، وتى ەركاتىك يەك وشەى ەيچ و پوچى كرد، ەر لىرە كۆتايى پى دىنم، تۆزقالتىك بىر لە ئابرووى باوكە داماوئەت بكەرەو، ەر لەوئە دلى پادەوئەستى و دەمرەت ەا ...!

- نامەوئەت، بۆچى بە زۆرە؟

- لال بە، دەنگت بەرز مەكەرەو، گوتيان لى دەبەت.

ەاتە لامەو، پامكرەد ژىر تەختە دارىنىيەكە و لە دوورترىن خالدا گرمۆلە بووم، لوولەكانى قژم كرانهو و لە ژوورەكەدا بلاوونەو.

- بىرە دەرەو جوانەمەرگ، ياخوا لەسەر تەنەشۆرى مال بىبىنم، ئىلاهى ئاكرت تى بەرى، وەرە دەرەو، سەرئەنجام تۆ من دەكوژىت.

یه کیک له ده رگای ددها، باو کم بوو له پشت درگا که وه گوتی:

– خانم چی ده که ی ئیستا مه لا دیت!

– هیچ، هیچ، خه ریکه جل له بهر ده کات، هر نه وده به په روین خانم بلای با زوو
خوی بگه یه نیتته ئیره.

به دهنگیکي نزم پیی گوتم:

– ده وده، ده وده، مرداره وه بوو، وده تا نه مکوشتووی، نه وده بی حه یایی
مه که.

– نامه ویت، من شوو ناکه م، تو گیانی مه محمودی برام، تو گیانی نه حمده و
نه وده خوشت ده ویت، شاییه که هه لېوه شینه وه، بلین پاشگه ز بووینه وه.

دایکم نهیده توانی بېته ژیر ته خته که، دهستی دريژ کرد و چنگی کرد به قژما، به
یارمه تی قژه که م منی له ژیر ته خته که هینایه ده وده، له هه مان کاتدا په روین خانم
هاته ژو وده وه.

– قور به سهرم نه وه چی ده که ی؟ قژت به سهریه وه نه هیتشت.

له کاتیکدا که دایکم به توندی هه ناسه ی ددها گوتی:

– بزانه چی ده کات؟ له م دوا دوا ییه دهیه ویت نابروومان به ریت!

هر بهو شیوهیه ی که خو م گرمو له کرد بوو به قینه وه ته ماشام ده کرد، له
ده ستیدا مشت ی له قژ مابوو، نه فره تم له هه موویان هه بوو.

هر گیز به بیرمدا نایه ت له پتوره سمی ماره برینه که دا وتبیتم (به لای)، دایکم
مه چه کمی توند دهگوشی و هر دهیگوت:

– به لای، بلای به لای.

سهر نه نجام به کیک به لاییه کی گوت و هه موو چه پله یان لای دا. مه محمودی برام و
چه ند که سیک له و پیاوانه ی که له ژو وده که ی پشته وه دانیشتبوون سه له واتیان لای
دا، هه ندی شتی تر نالوگور کرا، به لام من لای تی نه گه یشتم. په ردهیه که له
به رچاوه کانم بوو. هه موو شتیکم ده بینی له ناو ته مومژدا مه له یان ده کرد، ده نگه کان
له غه لېه غه لې ده چوون و واتایان نه بوو. وه کو ده بنگ له خالیک ورد ده بوومه وه.
هر گیز به لامه وه گرینگ نه بوو نه و پیاوه ی که له ته نیشتمه وه دانیشتووه و

ئىستاكە ھاسىرى مە، كىيە! پووخسارى چۆنە؟ ھەموو شىتەك تەواو بوو و سەئىد نەھات. خەون و خەيالەكانم بە ئاكامىكى تال گەشتىبوو، ئاھ سەئىد چىت پى كىردم؟

كاتىك بەخۇدا ھاتمەو، لە مالى ئەو پىاوه، لە ژوورى نووستەكەدا بووم. ئەو پىشتى لىم بوو، لەسەر تەختى خەوگە دانىشتىبوو، خەرىك بوو كەراواتەكەى دەكرەو، دىار بوو ھەرگىز پى رانەھاتىبوو و زۆرىش ئازارى دەدا، خۆم بە سى گۆشەى ژوورەكەو نووساندىبوو، چارشىوئىكى سى، كە بۆ ھاتىم بۆ ئەم مالى بەسەرياندا دابووم، بە سىنەمەو نووساند. وەكو گەلا لەرزانى بەر باى پاين ھەلدەلەرزىم. ئۆقردم لى براپو، ھەولم دەدا دەنگم نەيەت بۆ ئەو سەرنجى ئەو بە بوونم لە ژوورەكەدا رانەكىشم. لە بىدەنگىيەكى رەھادا فرمىسكەكانم دەتكانە سەر سىنەم. خوايە ئەمە چ نەرىتىكە؟ رۆژى لەبەر گۆرىنەوئى چەند وشەيەك لەگەل پىاويكدا كە دوو سال بوو دەمناسى، زۆر شتم لەبارەيەو دەزانى، خۆشم دەويست و ئامادە بووم ھەتا ئەوپەرى دنيا لە گەلدا بۆم، دەيانويست بمكوژن و ئەمۆ دەيانەوئىت لەگەل پىاويكى نامۇدا بچمە ناو جىگەو كە ھىچ شتى لەبارەيەو نازانم، و لە پەنايدا لە ترس بەولاو ھىچ ھەستىكم بۆى نىيە. لە بىرى ئەوئى دەستى بەر جەستەم دەكەوئىت، تۆقى بووم، ھەستم دەكرە خەرىكە دەستدريژىم دەكرىتە سەر و ھىچ كەسىك نىيە فرىام بكەوئىت. ژوورەكە نىمچە تارىك بوو. دەتگوت مۆرەكەى من پىشتى مىلى سووتاند، ئاوپى لى دامەو، تۆزىك بە ھەپەساويەو تەماشاي كىردم، پاشان بە دەنگىكى داگىراو و بەسەرسورمانەو پرسى:

– چىتە؟ لە چى دەترسى...؟ لە من؟ بە زەردەخەنەيەكى گالته ئامىزەو بەردەوام بوو: تكايە بەو شىوئە سەيرم مەكە، مرقۇف دەخەيتە بىر بەرخىكەو كە چاوى لە قەسابەكەى برىو...

ويستم شىتەك بلىم بەلام زمانم بەستراپو.

– ئارام بە، مەترسە دەنا دلت دەوئىت، بى خەم بە، ھىچت لى ناكەم، خۆ ئازەل نىم!

– دەمارە كرژەو بووكانم تۆزى نەرمەو بوون، ھەناسەم، كەوا نازانم لە كەيەو

له سینه مەدا پەنگی خوار دبوو، ئازاد بوو. بەلام ئەو لەسەر جیگەکی خۆی
هەستا. من دیسانەو خۆم کۆکردووە و پالم دا بە سووچی دیوارەکەو.

– کچەکە گیان سەیرکە، لە راستیدا من ئەمشەو کارم هەیە، دەبێت بڕۆم بۆ
لای ھاوڕێکانم. وا خەریکم دەڕۆم. وەرە جلی ناوماڵ لەبەرکە و بۆ خۆت بخەو،
بەلێنت پێ دەدەم ئەگەریش گەرامەو لەت ناپرسمەو. بەلێنی شەرف دەدەم.
پێلاوەکانی هەلگرت و لە کاتیکدا دەستەکانی لە شێوێ خۆ بە دەستەو دانەو بەرز
کردبوو و گوێ: سەیرکە من ڕۆیشتم.

کاتیک دەنگی داخستنی دەرگاکی هات، وەک سپرینگ کرامەو و لەسەر
زەویەکی دانیشتم. هێندە ماندوو بووم پێیەکانم نەیان دەتوانی کێشی جەستەم
هەلگرن. شاخێکم هەلگرتبوو. ماوەیک هەر بەو شێوەیە بووم تاوەکو هەناسەم
پەوتی ئاسایی خۆی وەرگرتووە، وێنەکەم لە ئاویەنە بلندەکی میزێ توالیتەکی
چەوت و چێڵ دەبوو، ئاخۆ بە راستی ئەمە من بووم؟ قژە پەرش و پەریشان و
بلاوەکەم بە شێوەیەکی سەیر بە لایەکیوە کەوتبوو، سەرەرای بوونی پاشماوەی
ئارایشێکی چڕ و ناشیرین، بەروونی هەست بە ڕەنگە پەپیوەکەم دەکرا،
بەتوورەیییەو تۆرەکەم لەسەرم کردووە، نەمەدەتوانی دوگمە پشتهوەی کراسەکەم
بکەمەو، بەخەکی کراسەکەم ڕاکێشا تا دوگمەکان پسان، بەپەلە دەمویست جەلەکان
لەبەرم دابکەنم و لە هەموو شتێک کە نیشانەییەکی لەم ھاوسەرگیرییە گالته جاردی
پێوەیە ڕزگارم بێت، بە شوێن جلیکی پان و پۆردا دەگەڕام، لەسەر تەختی خەوێکە
کراس خەوێکی سووری ئالیاں دانابوو، بە کۆلی تۆر و کەشکەشەو. لەبەر خۆمەو
وتم ئەمەیش لەو شتانەییە کە پەروین خانم کریویەتی، تەماشایەکی دەورووبەرم کرد،
جانناکەم لە سووچێکی ژوورەکەدا ناسییەو، گەورە و قورس بوو، بە زەحمەت
جوولاندمەو و سەرەکەیم هەلداوە، یەکیک لە جەلەکانی ناوماڵم لەبەر کرد، لە
ژوورەکە هاتمە دەر، نەمەدەزانی دەستشۆرەکە لە کوێیە، هەموو گۆڵپەکانم
داگیرساند و هەموو دەرگاکانم کردووە تا گەیشتمە دەستشۆرەکە، سەرم خستە
ژێر ئاوە گەرمەکە و چەند جارێ دەموچاوم بە سابوون شۆرد، لە قەراخ
دەستشۆرەکە شتومەکی ڕیش تاشینی پیاو نامۆکە لێ بوو، چاوم لە گۆزانەکە
برێ، بەلێ، تاقە ڕێگەیی ئازادی هەر ئەو بوو، دەبایە خۆم ڕزگار بکەربایە، لە
خەیاڵدا بینیم لاشە بێ گیانەکەم لەسەر زەویی گەرمەو کە دەدۆزنەو، بێگومان

پياوۋ نامۇكە يەكەمىن كەس دەبىت كە لاشەكە دەبىت و دەترسەت، بەلام بەلنىايىيەۋە خەمبار نابىت. بەلام دايكم، كاتىك بزانتىت مردووم شيوەن دەكات، بە بىرى دىتەۋە چۆن قزى رايكشام و لەژىر تەختەكە رايكشامە دەرەۋە، دەكەۋىتەۋە يادى چۆن دەپارامەۋە، دەبىت چەند ئازارى ويژدان بچىژىت، ھەستىكى فېنك و خوشىيەكى تايەتم بە دلدا دەھات، ئاخۇ بەردەوامىم بە ئەندىشەكانم دا:

- باۋكم چى دەكات؟ دەست بە ديوارەكەۋە دەگرىت، سەرى دەخاتە سەر و دەگرى، بە بىرى دىتەۋە چەند ئارەزوۋى خويندەم ھەبوو، چەندم خۇش دەويست، نەمدەويست شوو بكم، ئازار دەچىژىت لەو غەدرى لە منى كىردوۋە ئازار دەچىژىت، لەوانەشە نەخۇش بكمەۋىت، لە ئاۋىنەكەدا زەردەخەنەم لى دەدا، چ تۆلەيەكى دلگىرە!

باشە ئەۋانى تر چى دەكەن؟

- سەعيد ئاھ سەعيد، دللى دادەخورپى، ھاۋار دەكات، فرمىسك دەپژىت، نەفرەت لە خۇى دەكات كە بۆچى لە كاتى خۇيدا نەھاتە خوازىيىم؟ بۆچى لە شەۋىكى تاريكدا منى نەرفاند و ھەلنەھات، ھەتا كۆتايىي ژيانى لە پەشىمانى و خەمدا دەژى، نەمدەويست ھىندە خەمبار بىت، بەلام خۇكەمكارى خۇى بوو، بۆچى ون بوو؟ بۆچى ئىتر نەھاتە سۇراغم؟

ئەحمەد...! ئەحمەد خەمبار نەدەبوو، بەلام ھەستى بە گوناھ دەكرى، كاتى ھەۋالەكە دەبىستىت ماۋەيەك بە ھەپەساۋى دەمىنەتەۋە، شەرمەزار دەبىت، ئىنجا بەرەۋ مال پەروىن خانم رادەكات، ھەتا ھەفتەيەك شەۋ و پۇژ ئارەق دەخواتەۋە. پاشان دەبىت ھەموو شەۋگارەكانى بە مەستى لەژىر نىگا سەرزەنشتبارەكانى مىندا بەسەر بەرىت، مۆتەكەى من ھەرگىز ناھىلەت ئاسوۋدە بىت.

مەحمۇدى برام سەرى بادەدا و دەلەت، ئەى بەدبەخت گوناھ لە دۋاى گوناھ، ئاخۇ ئىستا لە ناۋ كام ئاگرىدا دەسوۋىت، كەچى تۇسقالىكىش خۇى بە كەمكار نازانەت، ئىنجا چەند سوۋرەتەك قورئانم بۇ دەخوۋىت، چەند شەۋىكى ھەيىش نوپژ دەكات، شانازىي بە خۇى و مۇسلمانىتەيەكەيەۋە دەكات كە چەند براپەكى لىتۋوردە و مېھرىبان بوۋە، ھەرچەندە من كچىكى خراپ بووم، ھىشتا ھەر داۋا لە

خوا دهکات که لیم ببوریت و بهم نوپژانهی له قورسی نازارەکانم کهم دهکاتهوه.
ئەلی عەلی...؟ ئەو چی دهکات؟ بێگومان ئەویش خەمبار دەبیت و کهمیک
بهخویدا دهچیتهوه، بهلام هەرکه منداڵانی گەرکه هاتنه شوینی و سههرگهرمی
یاریکردن بوو، ههموو شتیکی بیر دهچیتهوه.

بهلام فاتیهه بچکۆله بهستهزمانهکه، تاقه کهسیکه دوور له ههستکردن به تاوان،
تهنیا و تهنیا بۆ من فرمیسک دهپێژیت، ئەو ههمان باروودۆخهکهی منی دهبیت ئەو
کاتهی زهری مرد، له داها تووشدا ههمان چاره نووسی منی تووش دهبیت.
بهداخهوه لهو کاتهدا من نیم تا یارمهتی بدهم، ئەویش بهبی هیچ یار و یاوهریک به
تهنیا دهپێژیتهوه.

پهروین خانم ئافههرینم لێ دهکات لهوهی که مهرگم له ژیانیکی پر شههرمهزاری
بهلاوه باشتەر بوو، داخی ئەوه دهخوات که بۆچی ئەویش له کاتی خویدا بویری ئەو
کارهی نهبووه و ناپاکی لهگهڵ ئەشقه مهزنهکهی کردووه.

پهروانه زۆر درهنگ ئاگههاری مردنی من دهبیت، به دهم گریانوه ههموو
یادگاریهکانی من له دهووری خۆی کۆ دهکاتهوه و بۆ ههتا ههتایه به خهمباری
دهمپێژیتهوه. ئاه... پهروانه! چهندت بیر دهکهم، چهند پێویستیم پێته و دهستم به
گریان کرد.

خهونهکانی تۆله کردنهوه به بالایان دهکرد، گوێزانه کهم ههلگرت و له مهچهکی
دهستم گیر کرد، زۆر تیز بوو، دهباوایه پالی بنیم، دلم نهدههات، دهترسام، ههولم
دهدا رق و تووریهی و نائومیدییه کهم به بیر خۆمدا بهینمهوه، یادی ئەو زامانه
کردهوه که ئهمه له سهعیدی کردبوو، وتم یهک، دوو، سێ و گوێزانه کهم چهقاند،
کزانهوهیهکی زۆر بوو به هۆی ئەوهی که گوێزانه که له دهستم بهربیتهوه، خوین پڑا،
به زامهندییهوه وتم باشه ئهمه یهکیکیان، ئیستا چۆن له دهماری دهستهکهی ترم
بدهم؟ ئهم دهستم بهراوهیهک دهکرایهوه که نهدهتوانی گوێزانه کهی پێ بگرم، وتم
قهیناکا، ماوهیهکی زۆرتر دمخایه نیت، بهلام له کۆتاییدا ههموو خوینی جهستم
ههه لهم دهستهوه دیته دهروه. دیسانهوه نوقمی خهونهکانم بوومهوه، نازاری
دهستم کهمهوه بوو، سهیریم کرد خوینه که گیرسابوو، زامه کهم فشاردا، ئیش له
ناخمهوه ههلسا، چهند دلۆپه خوینیک رژایه ناو دهستشۆره که، کهچی دووباره

وئىستانىيە، سوۋدى نەبو، زامەكە ھىندە پىتويست قوۋل نەبو دياربوو لە دەمارم
 نەدابوو، جارىكى تر گويزانەكەم ھەلگرتەو، برىنەكە ئازارى زۆر بوو، چۆن
 دەمتوانى ديسانەو ھەمان شوپىن بېرمەو؟ خۆزگە پىگەيەكى تر دەبوو ئەوئەندە
 ئىش و خوينىزانى تىدا نەدەبوو. لەسەر بىنەمايەكى غەريزەيى ھىزم كەوتە بەرگرى
 كردن، قسەكانى خانم جەلەسەيى بە بىرمدا ھاتەو كە لە خەتمەي ئەنعامدا باسى
 دەكرد، لە ناحەزى و گوناھى خۆكوشتن دەدوا، لەوھى كە خوا ھەرگىز لە يەك
 نابوورئ كە كارىكى لەو شىئەيە دەكات، و ئەو كەسە دەبىت ھەتا ھەتايە لە ئاگرى
 دۆزمخدا، لە تەنىشت ئەو مارانەدا بىمىنەتەو كە چىزوى ئاگرىنيان ھەيە و
 پاسپىردراوھەكانى ئەشكەنجە كە بە قامچى لە لەشە سووتاوھەكى مرۆف دەدەن،
 لىي دەگەپىن لەو ئاوە پىس و بۆگەنە بخۆنەو كە تاقە خواردنەوھەكى دۆزمخە، و
 بەرگەي ئەو شىشە داخاھە ناگرن كە دەچەقەننە جەستەيانەو، دىتەو بىرم لە
 پاش بىستنى ئەم قسانە ماوھى ھەفتەيەك زىيانەخەوم دەبينى و شەوانە لەناو
 خەودا دەمىزىكاند. نە، مەن نەمدەتوانى بەرگەي دۆزەخ بگرم، ئەي كەواتە چۆن تۆلە
 لە دەرووبەرم بگەمەو؟ چۆن جەرگيان بسووتىنم؟ چۆن تىيان بگەيەنم كە ستميان
 لىم كرد؟ نە، مەن ئەگەر ئەم كارە نەكەم شىت دەبم، دەبىت ئازارى ئەوان بەدەم
 ھەروەكو چۆن ئازارى منيان دا، دەبىت ھەتا كۆتايىي تەمەنيان خەمبار و
 رەشپۆشيان بگەم، بەلام ئاخۆ ئەوان ھەر بەراستى تا كۆتايىي تەمەنيان بۆ مەن
 دەگرن؟ بۆچى چەنئى بۆ زەرى گريان؟ خۆ ئەو ھىچىشى نەكردبوو، ئىستا سالاھ و
 سالىش نايەتەو بىريان، ھىشتا ھەفتەيەك بەسەر مردنەكەيدا تىنەپەرىبوو، ھەموو
 كۆيوونەو و وتيان خواستى خواي لەسەر بوو، نابىت لە بەردەم خواستى ئەودا
 چەند و چۆن بىكرىت، دەبىت بە رەزايەتى ئەو رازى بن، ويستى خوايە، ناشوكور
 مەبن، خوا خەريكە ئىوھ تاقى دەكاتەو، بەندەي باش لەم تاقىكردنەوھە بە
 سەررەزى دەردەچىت، خۆي داويەتى، خۆيشى دەبياتەو، ئىوھ تەنيا ئامرازن،
 داواكار نين، سەرئەنجام ھەموو بەو رازى بوون كە ويستى ئەو بوو و ئەوان لەو
 پووداودا ھىچ گوناھ و رۆلكيان نەبوو. بۆ منىش ھەر بە ھەمان شىئە دەبىت،
 پاش چەند ھەفتەيەك ئارام دەگرن، ئەوپەرى دواي دوو سال لە بىريان دەچىتەو،
 كەچى ھەتا ھەتايە مەن لە ئەشكەنجەيەكى ھەمىشەيىدا دەبم، خۆ مەن نەماوم تا بە
 بىريان بەتەنمەو كە چىيان بەسەرم ھىتا، لەم نىوھەندەدا تەنيا ئەو كەسانەي

به راستی منیان خوشدهویست و به نیازی هاوده می و پشتیوانیم بوون، به تهنیا ده میننه وه.

گوینانه کهم فری دا، ئەم کاره له دهستی من نه دههات، ده بیت منیش وهکو پهرین خانم له بهردهم چاره نووسی خۆم چۆک دادهم. خۆینه کهی دهستم گیرسابووه وه، دهسته سړیکم خسته سه ری و گه پامه وه بق ژووری نووستنه که، چومه ژیر لیفه که و به دهنگی بهرز گریام، دهبویه ئەو راستیه قبول بکه که سه عیدم له دهست داوه، یا به دهسته واژه یه کی تر، ئەو منی نه ویست، وینه یه کی که نازیزترین کهسی به خاک دهسپیریست، من سه عیدم له قوولترین گوشه ی دلدا ناشت، چندان کاژیر له سه مه زاره کهی گریام، ئیستا دهبویه دهستبهرداری بم و لی گه پیم تیپه پوونی رۆژگار ساردی و له بیرکردنه وه له گه ل خۆیدا بهینیت و، ئەوم له بیر بهرینه وه، ناخۆ قهت پوژی ناوها دیت؟

به‌رزیی خۆره‌تاو، نیشانه‌ی ئه‌وه بوو که چهند کاژیریک له پۆژ تێ په‌پیوه، له خه‌وێکی بێ خه‌ون و سه‌نگین به‌ ئاگه‌ هاتم، گێژ و سه‌رگه‌ردان ته‌ماشای ده‌ورو به‌رم کرد، هه‌موو شتیک نامۆ بوو، من له‌ کوێ بووم؟ چهند خوله‌کیک به‌سه‌رچوو تا هه‌موو ئه‌و شتانه به‌ بیر خۆمدا به‌ینمه‌وه که به‌ سه‌رم هاتبوون، من له‌ مالی ئه‌و پیاوه نامۆیه بووم، له‌ شوێن خۆم راچله‌کیم، سه‌یری ده‌ورو به‌رم کرد، ده‌رگای ژووره‌که کرابوووه، به‌لام بێده‌نگیه قووله‌که نیشانه‌ی ئه‌وه‌بوو که له‌ خۆم به‌ولاوه که‌سی تر له‌ مال نییه، هێمن بوومه‌وه، هه‌ستیکی سه‌یرم هه‌بوو، جۆره‌ گوێ پێ نه‌دان و ساردوسرییه‌ک به‌ سه‌رتاپای بووندا بلاو بووبوه‌وه، ئه‌و تووپی و یاخیبوونه‌ی له‌ چهند مانگی رابردوودا به‌ به‌رده‌وامی له‌گه‌لمدا بوون، کپ و خه‌مناک ده‌هاتنه به‌رچاو، هه‌یج جۆره‌ خه‌م و دلته‌نگیه‌کم بۆ مال و خه‌زانه‌که‌م نه‌بوو که لێیان جیا بووبومه‌وه، هه‌یج پێوه‌ندییه‌کی دیاریکراویش به‌م ماله‌وه له‌ ناخمدا بوونی نه‌بوو، ته‌نانه‌ت هه‌ستم به‌ قینیش نه‌ده‌کرد، دل‌م وه‌کو پارچه سه‌هۆلیک به‌ پێکوپێکی و به‌ ناچاری لێی دهدا، بیرم له‌وه کرده‌وه که ئاخۆ هه‌یج شتی هه‌یه له‌م دنیایه‌دا جارێکی تر شادمانم بکات؟

له‌ جیگه‌که‌م هه‌ستم، ژوورێکی گه‌وره‌تر له‌ ژووره‌که‌ی دوێنی شه‌و ده‌هاته به‌رچاو، ته‌ختی خه‌و و میژ توالیته‌کی ئه‌وه‌نده تازه بوو هه‌شتا بۆنی په‌نگ و بۆیه‌ی داره‌که‌ی لێ ده‌هات، بێگومان هه‌ر ئه‌مانه‌ن که پێرێکه باوکم ده‌یگوت کپیویه‌تی، جانتای جله‌کانم کراوه و به‌سه‌ر یه‌کدا پڕاوه‌بوو، سندوقتیکیش له‌ سووچی ژووره‌که

دەبىنرا، دەرگاگەيم كردهوه چەند چەرشەف و پروسەرىن و دستگىرەيەك، چەند خاويلەيەك و ھەندى و رەدەوالەي تىدا بوو، دياربوو كاتيان نەبوو پىكوپىكى بكن، لەو ژوورەو چوومە ناو ھەيوانىكى چوارگۆشە، لە بەرامبەرمدا ژوورىكى ترى لى بوو كە لە پووكەشدا نىگارى كۆنى لەسەر بوو، بەلای دەستى چەپدا، دەرگايەكى شووشەيى گەرە بە پەنجەرەى تۆردارەو، لە بەرامبەريدا چىشتخانە و ئاودەستى لى بوو، زەويى ھۆلەكە بە فەرشىكى سوورى ئال داپۆشرا بوو، لە ھەردوولا پشتى جۆرى فەرشىيان دانابوو، چەند دۆلاپىك بە ديوارەكەو نووسابوو كە پريان لە كىتب بوو، لايەكى دەرگا شووشەيىكەش چەند چاويەكى ھەبوو، گۆلدانىكى كۆن و پەيكەرى سەلكى پياويكى لەسەر بوو، ديارە من نەمدەناسى، ديسانەو چەند كىتبىكى پەرش و بلاوى لەسەر بوو، سەرم كىشايە ناو چىشتخانەكە، شوپنەكە تا رادەيەك بچووك بوو، سەكۆيەكىش كە لە خشت دروست كرابوو، لەسەر لايەكى سەكۆكە چرايەكى سى فتيلەيى رەنگ نىللى دانرابوو، لەلەيەكەى ترەو تەباخىكى دووچاوى نوئ بوو، كەپسولەى گازەكەيان لەژىر سەكۆكە دانابوو، لەسەر مېزىكى تەختەى بچووك، قاپى شووشەيى بە گۆلى سوور نەخشىنراويان لەسەر يەكتر دانابوو كە باشم دەناسينەو، كاتىك بچووك بووم، لە سەفەرەكدا كە بۆ تاران ھاتبووين، ئەوانەيان بۆ جيازى من و زەرى كرى، كارتۆنىكى گەرە لە ناوەرەاستى چىشتخانەكەدا بوو مەنچەلى مسىي ئەندازەى جۆرەوچۆر و كەوگىر و تەشتىكى گەرە و قورسى تىدا بوو، ھەمووشيان سپى كرابوونەو، لەو دەرچو نەيانتوانىبوو شوپنىكى گونجاويان بۆ بدۆزنەو، زۆر بە پرونى ديار بوو ھەرچى شتى نوپى ھى مەن و ئەوانى تر ھى پياوھ نامۆكەيە. لە ناوەرەاستى جيازىيەكدا وەستابووم كە ھەر لە سەرەتاي لە دايكبوونەو بۆم ئامادە كرابوو، شتومەكى چىشتخانە و ژوورى نووستن، ھەموو ئامانجەكانى ژيانى من لە ناو ئەم شتانەدا دەبينران، ھەر ئەم شتانە نيشانىيان دەدا كە تاقە چاوەروانىيەك لە ژياندا لە منيان ھەيە، كاركردە لە چىشتخانە و خزمەتكردنە لە ژوورى نووستندا. چ ئەركەلەيكى قورسە! ئاخۆ دەتوانم بەرگەى كارە ماندوو ئاميزەكانى چىشتخانەيەكى ئاوا بەسەر يەكدا رزاو و ئەركى دژواری ژوورى نووستن لەگەڵ پياويكى غەريبەدا بگرم...؟

دلم لە ھەموو شتىك ھەلدەشيو، كەچى تواناي خوڤاردنەو و ھەلچوونيشم نەبوو.

له بهردهوامی بهرنامه‌ی دۆزینه‌وه‌که‌مدا، ده‌رگا شووشه‌یییه‌که‌م کرده‌وه، یه‌ک‌یک له‌فه‌رشه‌کانمان له‌وێج‌که‌وتبوو، له‌سه‌ر تاقی ژووره‌که‌ دوو دانه‌ لاله‌ به‌ به‌رده‌ملوانه‌کی سووری ئاله‌وه‌ داندرا‌بوون، ئاوینه‌یه‌کیشی لێ بوو به‌قه‌راخه‌یه‌کی بێ‌په‌نگ‌وه‌. به‌دڵنیاییه‌وه‌ ئه‌مانه‌ ئاوینه‌ و شه‌مدانه‌کانی من، هیچ‌ نایه‌ته‌وه‌ یادم ئه‌مانه‌م له‌سه‌ر سفره‌ی ماره‌پینه‌که‌ بینیب‌یت. مێژیک‌ی لاکتیشه‌ییش له‌ سووچیک‌ی ژووره‌که‌ بوو، رووم‌مێژیک‌ی په‌نگ و روو‌کال و کرچه‌وه‌بوویان له‌سه‌ری دانا‌بوو، رادیۆیه‌کی گه‌وره‌ی قاوه‌ییشی له‌سه‌ر بوو به‌ دوو پێچی ئیسقانییه‌وه‌ که‌ وه‌کو دوو چاوی ناشیرین سه‌ریان ده‌کردم، له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ سندووقیک‌ی شیوه‌ چوارگۆشه‌ی لێ بوو، سه‌یر هاته‌ به‌رچاوم، چوومه‌ پێشه‌وه‌، له‌سه‌ر مێزه‌که‌ چه‌ند پاکه‌تیک‌ی گه‌وره‌ و بچووک ده‌بینران که‌ وینه‌ی تیپی مۆسیقایان له‌سه‌ر بوو، سندووقه‌که‌م ناسییه‌وه‌، ئه‌مه‌ گرامافۆن بوو، له‌مانه‌ بوون که‌ مألێ په‌روانه‌ هه‌یانبوو، کردمه‌وه‌، به‌ چه‌ند هێلتیک‌ی خړو‌په‌ش یه‌کتریان ده‌پێی، ده‌ستم به‌سه‌ریدا هه‌نا، به‌داخه‌وه‌ نه‌مده‌زانی چۆن بیخه‌مه‌ سه‌ر. سه‌یری کارتۆنی قه‌وانه‌کانم کرد، سه‌یره! ئه‌م پیاوه‌ نامۆیه‌ گوی له‌ گۆزانی بیانیشت ده‌گریت، ئه‌گه‌ر مه‌حموودی برام بزانی... له‌م ماله‌دا ته‌نیا گرامافۆن و کتێبه‌کان به‌لامه‌وه‌ سه‌رنج‌راکێش بوون. له‌به‌ر خۆمه‌وه‌ وتم، خۆزگه‌ بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ منیان له‌گه‌ڵ ئه‌م شتانه‌دا به‌ ته‌نیا جێ ده‌هێشت. ئیتر له‌ سه‌ره‌وه‌ هه‌یجی تری لێ نه‌بوو، ده‌رگای نه‌ۆمه‌که‌م کرده‌وه. هه‌یوانیک‌ی بچکۆله‌ له‌ به‌رامبه‌رم بوو، له‌لایه‌کیه‌وه‌ پێکه‌که‌ به‌ پلێکانه‌ گیرابوو که‌ لایه‌کی بۆ هه‌وشه‌که‌ و لایه‌که‌ی تریشی بۆ لای پشتی سه‌ربانه‌که‌ ده‌رۆشیشت. چوومه‌ خواره‌وه‌، له‌ ناوه‌راستی هه‌وشه‌ خشت رێژکراوه‌که‌دا هه‌وژیک‌ی بازنه‌یی په‌نگ شینی کاله‌وه‌بووی لێ بوو، دیار بوو تازه‌ ئاوه‌که‌ی گۆردرا بوو، دوو باخچه‌ی باریک و درێژ له‌ هه‌ردوولای هه‌وزه‌که‌وه‌ بوون، له‌ناو یه‌کتکیاندا دار گیتلاسیکی تا رادیه‌ک به‌رزی وه‌ستا بوو، ئه‌وی تریان داریکی لێ بوو، له‌ پایزدا زانیم داری خورمالووه‌، له‌ ته‌نیشست دیواره‌که‌وه‌ دارمێویکی پیر و ماندوو پالێ به‌ ته‌خته‌ داریکی کۆنه‌وه‌ دابوو، چه‌ند گۆلدانیک‌ی گۆله‌باخ له‌ هه‌ردوولای داره‌کان داندرا‌بوون، گه‌لاکانیان تۆزاوی و تینوو دیاربوون.

خانووه‌که‌ و دیواری هه‌وشه‌که‌ له‌ خشتی به‌همه‌نی سوور دروست کرابوون، په‌نجه‌ره‌ی ژووری نووستن و ژووری میوان له‌ هه‌وشه‌که‌وه‌ دیار بوو. له‌لای

خوارووی حەوشەکەوێ ئاودەستیکی کۆنی لێ بوو، لەوێ کە لە قومیشدا هەمانبوو و من هەمیشە لێی دەترسام. ئەم حەوشەیە، بە چەند پلێکانەییەک لە هەیوانە سەرتاسەرییەکەیی نەهۆمی خوارووە جیادەبوووە کە پەنجەرەیی بەرز بەسەریدا دەپروانی. هەولم دا لە پەنجەرەکانەوێ ژوورەکانی نەهۆمی خوارووە ببینم، هەموو ژوورەکان پەردەیی کێکێیان هەبوو و لە سەرۆکی پەنجەرەکاندا کۆکراوونەو، پەردەیی یەکیەک لە ژوورەکان کراوونەو، دەستەکانم لە دەوری دەموچاوم دانائو سەیری ژوورەوێم کرد، فەرشیکی شەرابی، چەند پشیتییهک لە چواردەوری ژوورەکە، دەستێک نوینی کۆکراوێ کەلوپەلە سەرەکییەکانی ژوورەکەیی پێک دەهێنا. لەلای یەکیەک لە پشیتییهکانەو، سەماوێ و تاقمی چایی لێ بوو، دەرگای چوونە ژوورەوێکە کە لە دەرگاکی سەرەوێ کۆنتر دیار بوو قفلێکی گەورەیان لێ داو، بێگومان ئێرەش مائی دایە گەورەیی پیاوێ نامۆکەیی. وا دیارە ئێستا بۆ میوانی پۆشیستووە، تارمایی پیرۆزێکی کەمێک کۆمەوێبووم بە بیرهاتەو، کە لە پۆرەسمی مارەبێنەکەدا چارشیوێکی سپی گۆل وردی پەشی لەسەرداو، شتیکی خستە دەستەو، لەوێ دەچوو لێرە بێت، وادیارە ئێویان لەگەڵ خۆیاندا بردووە بۆ ئەوێ بووک و زاوا چەند پۆزێک بە تەنیاسا بن، بووک و زاوا؟! زەردەخەنەییەکم لێ دا و لە پلێکانەکان هاتە خوارووە، سەیریکی پلێکانەکانی ژێرەوییەکە و دەرگا داخراوێکم کرد، پەنجەرە تەسکەکانی ژێر هەیوانەکە کلاوێژنەیی ژێرەوییەکە بوون، لەوێ تەماشام کرد، زۆر تاریک، بەسەرێکدا پۆراو و تۆزای بوون، دیاربوو ماوێیەکی زۆر بوو کەس نەپۆشیستبوو ژوورەو، ویستم بگەرێمەو، چاوم بە گۆلەباخە تۆزایێکە کەوت، دلم سووتا، ئاوپاشەکم لە حەوزەکە پرکرد و گۆلەکانم ئاودا.

نزیکی یەکی پاش نیوێبوو. هەستم بە برسیتی دەکرد، چوومە چێشتخانەکەو، پاکەتێک لە شیرینییهکانی زەماوێنەکەیی لێ بوو، دانەییەکم خستە دەممەوێ زۆر وشک بوو، ئارەزووی شتیکی فێنکم دەکرد، یەخەچالێکی کۆن، کورت و زلی سپی لە تەنیشت چێشتخانەکەو بوو، دەرگاکییم کردووە، کەمێک پەنیر، کەرە، هەندێ میوێ و شتی تریان لە یەخەچالەکەدا دانابوو. شووشەییەک ئاو و قۆخێکم هەلگرت، لە لیواری پەنجەرەیی چێشتخانەکە دانیشتم، هاوکات کە قەپم لێ دەگرت سەیری دەرووبەرم کرد، چەند چێشتخانەییەکی شیواو و ناپێکە،

ههستام، کتیبیکم هه لگرت و چوومه سهر تهختی خهوه بهسهریه کدا شتیاوه کهم، پاکشام، بیرم لای خۆم نه بوو. چهند دیریکم له کتیبه که خویندهوه، به لām هیچ تی نه ده که یشتیم، کتیبه کهش سهرنجراکش نه بوو. ئهوم خسته لاوه، ههولم دها بخهوم به لām نه مده توانی. بهردهوام شتیک له میشکدا سهمای دهکرد که: ده بیت ئیستا چی بکهیم؟ واتا، ههر به راستی ماوهی ژیانم له گهل ئهم پیاوه نامۆیه دا بهسهر ده بهیم؟ به راست، بهو نیوه شهوه بۆ کوئی ژیشته؟ بیگومان بۆ مال دایک و باوکی ژیشتهوه، له وانه شه سکالای له من کردبی، ئهی ئه گهر دایکی بیت و شه یم له گهل دا بکات، که بۆچی کور کهیم له مال ده رکردوه، چی بلیم؟ ماوهیه که به بیرکردنهوهی جۆره و جۆر له مالاوه بۆ ئهولا ده خولامه وه ههتا سه عید هه موویانی له میشکم سهریه وه، ویستم خۆمی لی لایدهم، خۆم به ناگه هینایه وه، وتم نابیت بیر لهو بکه مه وه، مادام نه متوانی خۆم بکوژم ده بیت ناگام له رهفتم بیت، پهروین خانمیش ههر لیره وه دهستی پی کردوه که وا ئیستا بهو سادهییه ناپاکی بهرام بهر به میرده کهی دهکات. گهر دهمه ویت وهکو ئه و نه بم ده بیت بیر له سه عید نه که مه وه. به لām، یادی ئه و له کۆلم نه ده بووه وه، سهر نه نجام تاچه ریگهی چاره سهری که به میشکم گه یشت ئه وه بوو ورده ورده دهست به کۆکردنه وهی حه ب بکه م، بۆ ئه وهی ئه گهر بینیم بهر گهی ئهم ژیا نه ناگرم و خهریکه به لاییدا ده یم که رهسته یه کی ئاسان و بی ئازار بۆ خۆکوشتن له بهرده ستمدا هه بیت. بیگومان خواش ناگه دار ده بیت که بۆ پرگار بوون له گونا ح ئاوهام کردوه و ئه و ئه شکه نجه تر سنا کهم نادات. پیم وابوو چهند کار ژیریکه له ناو جیگهی نووستنه کهم بوومه و ته نانته سه رخه ویکیشم شکاندوه، به لām که هاتمه هۆله که و سه یری سه عاته گه وره و باز نه ییه کهی دیواره کهم کرد، بینیم تازه سی و نیوه. نه مده زانی ده شی چی بکه م! زۆر بی تا قهت بووم، له بهر خۆمه وه گوتم: باشه ئهم پیاوه نامۆیه بۆ کوئی ژیشته وه؟ به راست، ده یه ویت چیم له گهل بکات؟

خۆزگه وا ده بوو، بی ئه وهی کاریکی به من هه بیت، بمتوانیایه له م ماله دا بژیم. له م ماله دا کتیب هه بوو، مۆسیقا هه بوو، رادیۆ هه بوو، له مانه ییش گرینگ تر ئاسو ده یی، ته نیایی و ئازادیم هه بوو، ئه وهنده ی سهره ده رزییه ک ئاره زووی بینینی بنه ماله که مم نه ده کرد، من و پیاوه نامۆکه، ده مان توانی هه ری که و بۆ خۆمان له م ماله دا ژیا نیکی سه ره بخۆمان هه بیت. ئااا هه ئه گهر پازی ده بوو! هه موو کاری

مالهوه من دهيكهم و ههركهسه و به ږيگه‌ی خویدا دېروات. كهوتمه يادی پېروين خانم، ئه‌ویش دهيكوت له‌وانه‌يه هۆگرى بيت، بۆ ئه‌وه‌ی گهر واش نه‌بوو، تق‌بتوانی به ږيگه‌ی خویدا بږی، دلّه له‌رزهم گرت، زۆر باش له مه‌يه‌ستى ئهم ږسته‌يه تى دهگه‌يشتم. هه‌روا به ئاسانى ده‌يتوانی به‌ره‌و ږيگه‌يه‌کى ئاوها ترسناک هه‌نگاو بنيت، به‌لام، ئاخو هه‌ر به‌راستى ئه‌و گونا‌ه‌باره يان گهر من ئهم کاره بکه‌م ناپاکم، ناپاکى به‌رامبه‌ر به‌کى؟ له چى؟ به‌راستى کامه‌يان ناپاکيه‌يه؟؟ خه‌وتن له‌گه‌ل پياوړکى نامۆدا که نه ده‌يناسم، نه خوښم ده‌ويت و ناشمه‌ويت ده‌ستم بۆ به‌رئ و له‌سه‌ر بناغه‌ی چهنډ وته‌يه‌ک که که‌سانى تر خویندیانوه و به زۆر من گوتوومه به‌لئى، له‌وانه‌يشه يه‌ککى تر له جياتیى من گوتويه‌تى به‌لئى، يان ئه‌شق به‌خشين به پياوړک که خوښم ده‌ويت، بۆ من هه‌موو شتیکه، ئاره‌زووى هاوژيانى له‌گه‌لیدا ده‌کم، که چى هيچ که‌سيک ئه‌و چهنډ وته‌يه‌ی بۆمان نه‌خویندوه.

سه‌رم ئاوسا بوو، چ بېرکړدنه‌وه‌يه‌کى سه‌يروسه‌مه‌ره له مېشکدا ده‌خولايه‌وه. ده‌بوايه شتیک بکه‌م، ده‌بيت خوډم سه‌رقال بکه‌م، ده‌نا شيت ده‌بم. ږویشتم ږاډيوکهم به دهنگى به‌رز داگیرساند. پټويستيم به‌وه بوو که بيجگه له دهنگى خوډم ده‌نگيکى تريشم گوئى لئى بيت. چوومه ژوورى نووستنه‌که و به په‌له ته‌ختى خه‌وه‌که‌م ږيکوپيک کرد، جلى نووستنه سووره‌که‌م لوول کرد و له ژيړه‌وه‌ی سنده‌وه‌که‌ی ئه‌وئ دامن، جله‌کانى ناو دۆلپه به‌سه‌ريه‌کدا که‌وتوو و ناږيکوپيک بوون، زۆربه‌يان له عه‌لاگه ته‌خته‌ييه‌که‌نه‌وه که‌وتبوونه خواره‌وه، هه‌موويم هه‌لپشته ده‌روه، جله‌کانى خویشم له جانتاکه ده‌رکرد و دۆلپه‌که‌م کرده دوو به‌شه‌وه، جله‌کانى خوډم له‌لايه‌ک و جله‌کانى پياوه نامۆکه‌م له لايه‌که‌ی ترى دانا، له چه‌که‌مه‌جه‌کانى مېز توالپته‌که شويڼيک بۆ خرته‌وپرته‌کانى سه‌ر مېزه‌که کرده‌وه و ږووه‌که‌يم ږيکوپيک کرد. سنده‌وه‌قه قورسه‌که‌م ږاکيشايه سووچيکى ژووره‌که‌ی به‌رامبه‌ر که ته‌نیا چهنډ کارتونى کتیبى لئى بوو و شتومه‌که زياده‌کانم له ناوى دانا. ئه‌ويشم ږيکوپيک کرد. هه‌تا ئهم دوو ژوورهم به‌ته‌واوه‌تى کوکړده‌وه دنيا تاريک بووبوو، ئيستا شويڼى شته‌کانم ده‌زانى. ديسانوه هه‌ستم به برسيڼى کرد، ده‌ستم شوږد و چوومه چيشته‌خانه‌که. وهى ئه‌وئ چهنډ شيواو و به‌سه‌ريه‌کدا ږژاو بوو، به‌لام ئيتر تاقه‌تم نه‌مابوو، ئاوم کولاند و چايه‌کم دهم کرد. نانیش له مالّه‌که‌دا نه‌بوو، تۆزى پهنير و که‌رم له‌سه‌ر شيرينييه وشکه‌که داناو به چايييه‌وه خواردم.

هاتمه سەر کتێبه‌کان، هەندیکیان ناوی سەپرووسەمەرەیان هەبوو کە لێی تێ نەدەگەیشتم، هەندیکیان کتێبی یاسایی بوون، دیاربوو کتێبی خوێندنی پیاوێ نامۆکە بوون، چەند کتێبێکی چیرۆک و شیعریشی لێ بوو، شیعەرەکانی مەهەدی ئیخوان سالیس، فەرۆخی فەرۆخزاد و چەند کۆمەڵە شیعریکی تر کە زۆر خوشحالیان کردم. کەوتمه یادی کتێبی شیعەرەکەم کەوا سەعید پێی دابوو، کتێبه بچکۆلەکەم، وێنەی گۆلدانه‌کە‌ی سەری گۆلێکی نیلوفه‌ری تێدا‌بوو و به‌ره‌نگی ره‌ش بۆیه‌ کرابوو، بیرم نه‌چیت، هەر ده‌بیت ئه‌و کتێبه به‌ینم، کتێبی دیل (اسیر) ی فەرۆخم کرده‌وه، وای ئه‌م ژنه‌ چەند بوێره، بێ په‌روا هه‌موو هه‌سته‌کانی خۆی ده‌ربریوه، پێ به‌ دڵ هه‌ستم پێیان ده‌کرد، ده‌تگوت خۆم ئه‌و شیعرا نه‌م وتوو، نیشانه‌م له‌ چەند شیعریک دا بۆ ئه‌وه‌ی له‌ ده‌فته‌ره‌که‌مدا بینووسمه‌وه، به‌ ده‌نگی به‌رز خوێندمه‌وه:

ده‌لێم خۆزگه،

ئه‌وه‌نده‌ی چاو‌ترووکانیک بشی بفرم

له‌ ته‌یمانی کپی زیندان

بزه‌م بێتی به‌ یاساوه‌،

له‌گه‌ڵ تۆ بێمه‌وه‌ نێو ژبان

جاریکی تر خۆم به‌ ئاگه‌ هینایه‌وه، شه‌رم دا‌تگرێ! ئه‌و کاته‌ی کتێبیکم هه‌لگرت و چوومه‌ سەر ته‌ختی خه‌وه‌که، سه‌عات له‌ ده‌ تێپه‌ریبوو، زۆر ماندوو بووم، کتێبه‌که‌ ناوی مۆزه‌شینه (خرمگس) بوو، له‌ چ رووداو‌گه‌لێکی زۆر خراپ و ترسناک ده‌دوا، نه‌مه‌توانی له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌ داینیم، چونکه‌ یارمه‌تی دام له‌ مالی پیاوێ نامۆکه‌دا بیر له‌ ته‌نیا‌یی خۆم نه‌که‌مه‌وه‌ و نه‌ترسم، نازانم کە‌ی خه‌وم لێ کە‌وت، کتێبه‌که‌ له‌ ده‌ستم که‌وتبووه‌ خوار و گۆڵپه‌که‌ به‌ داگیرساوی ما‌بووه‌وه.

کاتیک به‌ ئاگه‌ هاتمه‌وه‌ نزیکي نیوه‌رۆ بوو، هیشتا مال‌ه‌که‌ له‌ بێ‌ده‌نگییه‌کی قوول‌ی ته‌نیا‌یدا نوقوم بووبوو، له‌ دڵ خۆمه‌وه‌ وتم، چ به‌خته‌وه‌رییه‌که‌ گه‌ر به‌بی بێزار‌که‌ر بژی! ده‌توانم تا به‌وه‌یت بخه‌وم. ده‌ست و ده‌موچاوم شه‌ۆرد، چاییم ده‌م کرد، دیسانه‌وه‌ له‌ شیرینییه‌کانم خوارده‌وه، وام ده‌زانی ئه‌مرۆ شه‌مه‌یه، دو‌کانه‌کان کراونه‌ته‌وه، گه‌ر پیاوێ نامۆکه‌ نه‌گه‌ڕێته‌وه‌ ده‌بیت خۆم برۆم و هه‌ندێ شت بکرم،

به لآم كوا پاره؟ به راست، ئه گهر ئه و نه يه ته وه من چي بكه م؟ بيگومان ئه مري بۆ سهر كار رويشتووه و ئيشه لآ دواي نيوهر بۆ ده گه رپته وه، پيكه نينم هات، وتم ئيشه لآ، ياني هه ز ده كه م بگه رپته وه؟ ئاخۆ به راستي ئه و بايه خيكي تاييه تي بۆ من هه يه؟ يه كي له چيرۆكه كانى (ژنى ئه مري) هاته وه يادم كه تيايدا كچيك وه كو من به زۆر به شوو ده دريت، له شه وي زه ماوه نه كه دا به ميتر ده كه ي ده ليت، گوايه يه كيكي ترى خۆش ده ويت و ناتوانيت بيته هاوسه ري ئه م، ميتر ده كه شي سويندى بۆ ده خوا ده ستي بۆ نه بات، پاش تپه رپووني چه ند مانگيك، ژنه كه ورده ورده لايه نه باشه كانى ئه و پياوه ي بۆ ده ر ده كه ويت، ئه وينداره پيشووه كه ي له بير ده چپته وه و هاوسه ره كه ي خۆي خۆشه ده ويت، كه چي هاوسه ره كه ي ئاماده نايت سوينده كه ي له بير بچپته وه و هه رگيز ده ستي بۆ ژنه كه نه برد. كه واته، له وانه يه ئه ويش سوينديكي له و شيويه ي خوار دييت؟؟ چ باشتر! له ناخي مندا، هيچ هه ستيك بۆ ئه م پياوه نامۆيه بووني نه بوو، هه ر ده مويسست بيته وه، يه كه م: بۆ ئه وه ي له م دۆخه نادياره پرگارم بيت. دووهم: بۆ به ر ده وامي ژيان پتيويستيم به پاره بوو. ستيه م: به هيچ شيويه كه مه يلى گه رانه وه م بۆ مآله باوك نه بوو. راستيه كه شي ئه وه بوو كه به دۆزينه وه ي ئه م په ناكا نوته و ژيانى بي كوتخاييه چيژم ده برد.

راديۆكه م داگيرساند و ده نگيم به رز كرده وه، سه رقالي كار بووم، زۆربه ي زۆرى ئه و رۆژم له چيشته خانه كه به سه رچوو، چه ند دۆلاپتيكي بچووكم پاك كرده وه كه ده رگاي ئاسنينيان هه بوو، رۆژنامه م له سه ر ره فه كانى راخست و قاپ و شته ورده وآله كانم له سه ري پرز كرد، مه نجه له مه سه كانم له ژير ئه و سه كه يه دانا كه چرا سى فتيله ييه كه و ته باخه كه ي له سه ربوو، له و سنده ووقه دا كه ده ستره كانم تيايدا دۆزييه وه، هه ندئ تيكه پارچه م دۆزييه وه، چه ند رووميژيكي ئه ندازه جياوازم دوورى، له به ر ئه وه ي مه كينه ي دروومانم نه بوو، دامه نه كانيانم سه ر دوور كرد، دانه يه كه يم له سه ر سه كه وكه و ئه وانى ترم له سه ر ميژه كان و چاوه ي كه وانه ره كه دانا، سه ماوه ريكي نوئ، واديار بوو له ناو جيازييه كه م بووه، له گه ل هه موو تا قمي چاييه كه له سه ر يه كي له ره فه كان پرزم كرد، چرا سى فتيله كه و يه خه چاله كه زۆر پيس بوون، هه ردووم شۆرد و زه ويى چيشته خانه كه م چه ند جاريك سرييه وه تا پاكه وه بوو. چه ند دانه رووميژيكي به گول چنراو له ناو شتومه كه كانمدا هه بوون، ئه وانه م له سه ر تاقي ژوورى ميوانه كه له ژير راديۆكه و گرامافۆنه كه و كتيبه كان

پاخست، قهوانه‌کان و کتیبه‌کانم به پیکویتیکی به‌پیتی گه‌وره و بچووکیان ریز کرد، که‌میک خه‌ریکی گرامافۆنه‌که بووم به‌لام دانه‌گیرسا، سه‌یری ده‌وریه‌رم کرد، ماله‌که شتیوان‌یکی تری له‌خۆ گرتبوو، ئه‌مه‌ش چپژی پی به‌خشیم. ده‌نگیک له‌حه‌وشه‌که‌وه منی به‌لای په‌نجه‌ره‌کدا پاکیشا، که‌چی هیچ نه‌بوو، باخچه‌کان زۆر وشک و تینوو دیاربوون، پۆیشتمه‌ خواره‌وه و ئایانم دا، حه‌وشه و پلیکانه‌کانم شۆرد، کاتیک له‌کار بوومه‌وه دنیا تاریک بوویوو، زۆر ماندوو بووم و ئاره‌قه‌یه‌کی زۆرم کردبوو، که‌وته بیرم، له‌ماله‌که‌دا گه‌رماومان هه‌یه، هه‌رچه‌نده ئاوه‌که سارد بوو و ئاو گه‌رم‌که‌ریکی نه‌وتی دریژ له‌گه‌رماوه‌که‌دا هه‌بوو، به‌لام نه‌مده‌زانی دایگیرسینم، هه‌ر باش بوو، دواى شۆردنی گه‌رماو و ئاوده‌سته‌که هه‌ر به‌و ئاوه سارده‌ خۆم شۆرد، سه‌رم به‌په‌له‌ شۆرد و به‌سابوون له‌شم شۆرد و هاتمه‌ ده‌ره‌وه، کراسه‌ گۆلداره‌که‌ی ناوماڵم له‌به‌رکرد که‌ په‌روین خانم بۆی دووریبووم، قژم له‌دواوه‌ به‌ست، له‌ئاوینه‌که سه‌یریکی خۆم کرد، وه‌ها هاته‌ به‌رچاوم که‌ زۆر گۆراوم، چیی تر منداڵ نه‌بووم، له‌چه‌ند پۆژی پابردودا هینده‌ی چه‌ند سالتیک گه‌وره‌ بوویوو.

ده‌نگیک له‌حه‌وشه‌که‌وه دلی داخوریاندم، چوومه‌ لای په‌نجه‌ره‌که، دایک، باوک و خوشکی پیاوه‌ نامۆکه‌ له‌گه‌ل دایه‌ گه‌وره‌ هاتنه‌ ژووره‌وه، خوشکه‌که‌ی ژیر بالی دایه‌ گه‌وره‌ی گرتبوو و یارمه‌تی ده‌دا له‌پلیکانه‌کانی حه‌وشه‌که‌وه سه‌ربکه‌ویت، باوکی پۆیی قفلی ده‌رگا‌کان بکاته‌وه، به‌ده‌نگی پیتی دایکی پیاوه‌ نامۆکه‌ له‌ده‌م پلیکانه‌که و نه‌که‌که‌یدا و دیاربوو ده‌یویست به‌زوترین کات خۆی بگه‌یه‌نیتته‌ ماڵمان، دله‌کو‌تیکه‌م خیراتر بوویوو و ده‌ست و پیم ده‌له‌رزین، ده‌رگا‌که‌م کرده‌وه و دواى هه‌ناسه‌یه‌کی قوول سلۆم کرد:

- به‌به، سلۆ بووکه‌ خان، چۆنی؟ شان‌اوا له‌کو‌تیه‌؟

پیش ئه‌وه‌ی من وه‌لام بده‌مه‌وه‌ هاته‌ ژووره‌وه و بانگی کرد:

- هه‌مید، کورم هه‌مید له‌کو‌تی؟

هه‌ناسه‌یه‌کی پشوم هه‌لکیشا، که‌وابی ئه‌وان نازانن هه‌مید له‌و شه‌وه‌وه پۆیشتوو و نه‌که‌پراوته‌وه، به‌ئارامی گوتم:

- له‌مال نییه‌.

- ئى...! بۇ كۆي رۆيشتووه؟

- گوتى كەمىك دەچمە لای ھاورپىكانم.

سەرى بادا و سەرقالى تەماشاكردنى مالەكە بوو، سەرى لە ھەموو شوپىنكى مالەكە دا، نەمزانى ئەو سەربادانەى بۇ چى بوو! دەتگوت مامۆستايەكى توندوتىژ سەيرى ئەنجامى ئەزموونەكەم دەكا، لە دلەراوكىدا بووم و چاودەروانى دوا سەرنجى بووم. دەستىكى بەسەر لايەكى پارچە بە گول چنراوہكەدا ھىنا كە لەسەر تاقەكە دامنابوو و گوتى:

- خۆت چنىوتە؟

- نە.

چووه ژوورى نوستنەكە و دەرگای دۆلایى جلەكانى كردهوه، خۆشم لە پىكوپىكىيەكەى خۆشحال بووم، ديسانەوه سەرى بادا، لە ناو دەرگای چىشتخانەكە سەيرى قاپەكانى ناو كەوانتەرەكەى كرد، يەككىيانى ھەلگەراندهوه و گوتى:

- مەسعوودە؟

- بەلى!

سەرئەنجام، پشكنينەكەى كۆتايى پى ھات، گەراپەوه ھۆلەكە و دانىشت، پالى دايە پشتىيەكەوه، من رۆيشتم چايى دەم بكەم، ھەندى شيرينيم خستە ناو قاپىكەوه و ھاتمەوه.

- وەرە كچم، وەرە دانىشە، ئافەرىن، پىم خۆش بوو، ھەر وەكو ئەوہى پەروين خانم وتى، جوان، پاكوتەمىز و بە سەلىقە، باشە لە ماوہى دوو رۆژدا ئىرەت خستووتە سەر رەوت، دايكت دەيگوت دەبىت دواى دوو رۆژ برۆين يارمەتى بدەين بۇ ئەوہى مالەكەى پاك بكەينەوه، كەچى واديارە پىويست ناكات، دەرکەوت چ كەيبانويەكى، ئىتر بى خەمم، باشە دايكە وتت ھەمىد بۇ كۆي رۆيشتووه؟

- بۇ لای ھاورپىكانى.

- سەيركە كچم، ژن دەبىت ژنابەتتى خۆى ھەبىت، دەبى بتوانىت مېردەكەى لە ناو مشتيدا رابگرىت، دەستەمۆى بكات، ئاگات لە خۆت بى، ئەم ھەمىدە گولەى

من دېرکى ههيه، دېرکەکانى هەر ئو ھاوړپتيانەين، دەبیت کاریک بکەى لهوان دابېریت، دەبیت تۆش بزانی، ھاوړپتيانې کەسانیکى سەر راست نين، هەموو کەسک دەيگوت، ئەگەر دەستی بېستنهوه، گەر گیرۆدەى ژن و منداڵ بېت لەم سەرۆسەودايە دەکەوێت. ئیستا ئیتر ئەمیان ئەرکى تۆیە، دەشى وەها بە خۆتەوه سەرقالې بکەى خۆشى نەزانیت کاتەکانى چۆن بەسەر دەچیت، نۆ مانگى تریش یەکەمین منداڵ دەخەیتە باوەشییەوه، نۆ مانگى پاش ئەوەش منداڵى دووهم، بەکورتى، دەبیت دەوروبەرى هیند قەرەباڵخ بکەیت لەم بیر و خەيالانە بېتە دەر، من هیمەتى زۆرم کرد، بە هەر داماوێیەک بووه، چ بە گریان و بوورانەوه چ بە پروکردن له قبیله، سەرئەنجام ژنم بۆى هینا، ئیستا ئیتر لەمەولا نۆرەى تۆیە.

له پېر دەتگوت پەردەیهک له بەرچاوم لاچوو. ئااا... پیاوه نامۆ بەستەزمانەکه، کەوابى ئەویشیان هەروەکو من بە ناچارى هینابوو سەر سفرەى مارەپرین. ئەویش بەهیچ شتووەیهک ئەم ژيانەى لهگەڵ مندا ناوێت. لهوانەیه ئەویش یەكێكى تری خۆش بویت. ئەى باشه، ئەمانه وا بهم شتووه بایهخ به كۆرەكەیان و داواکارییهكانى دەدەن، بۆچی بۆیان نەهینا؟! خۆ ئو وەكو من نەبوو چاوەروانى خوازیبێنیکار بېت، دەیتوانى هەر کەسى خۆى دەیهوێت هەلى بژیرى. باوك و دايكیشى كه ئەوەنده ئارەزووى ژنەپنانی ئەویان دەکرد، بێگومان له قسهى دەر نەدەچوون. لهوانەشه ئو هەر له بناغهوه دژى ژنەپنان بووبیت و نەيوستبى خۆى بخاته ژير ئەم بارهوه. بەلام بۆچی؟ ئو تەمەنیکى ههيه، يانى تەنيا لەبەر ھاوړپتيانې بووه؟ دەنگى دايكى منى له غايهكانم هينايه دەرەوه:

– ئەمړۆ سەوزى قاوړمەم* لى نابوو، هەمید زۆرى حەز لێیە، دلم نەهات ئو نەخوات، مەنجهلێكم بۆتان هینا، ئەزانم تۆ ئیستا كاتى پاككردنەوى سەوزەت نییه...

بەراست برنجتان ههيه؟

بە سەرسوڕمانەوه شانەكانم بەرزكردەوه.

– لەژێر زەمینهكەیه، هەر لەو پێشەوهیه، هەموو سالى كە باوكى برنج بۆ خۆمان دەكړیت، چەند گۆنیهك بۆ داپیره و هەمیدیش دەكړیت، بۆ شهو

* سەوزى قاوړمه: چێشتكى ئيرانيه.

قوبوولييهك لى بنى، ھەمىد ھەز لە پلاو ناكات، پتر ھەزى لە قوبوولييه،
لەبەرئەوئى ئىمەش سەبى شەو دەپۆين، بۆيە داپىرەمان ھىنايەو، ھەرچەندە
دەمويست چەند پۆژىكى تىرىش لەلامان بىمىنپتەو، ئىنكى بى ئازارە، جارجارە
سەرىكى لى بدە، ھەرخۆى ئىش و كار و چىشت لىنانى خۆى دەكات، بەلام ئەگەر
تۆش ھەندى جار يارمەتى بدەيت و خواردنى بۆ بىيە خراپ نىيە، خىرە.

لەم كاتەدا مەنىژە و باوكى ھاتنە ژوورەو، مەستام و سلاوم كرد. باوكى بە
نىگايەكى گەرم و زەردەخەنەيەكى مېھرەبانەو گوتى:

– سلاو كچم، ئەحوالت چۆنە، راست ئەكەى لە پۆژى زەماوئەكەى جوانترە.

سەيركە بە يەك پۆژ چ مالىكى بۆ ژيان پىك خستوو، چۆن ھەموو شوپىنكى
پاك و پىكوپىك كروو، ئىدى دەبىت ئەم كۆرە چ بيانوويەكى ھەبىت!

مەنىژەش سەرى بە ھەموو شوپىنكىدا كىشا و گوتى:

– باشە بزەنم تۆ چەنى كاتت ھەبوو؟ بىگومان دويىن ھەموو پۆژەكە خەوتبوون،
دەبوايە برۆيشتنايە بۆ دايە خان سەلام.

– دەبوايە بۆ كوئى برۆين؟

– دايە خان سەلام، دايە وا نىيە، دەبىت پۆژى پاش زەماوئەند برۆين بۆ دايە خان
سەلام؟

– بەلى، دەبوايە برۆين، بە راست نەپۆيشتن؟

– نە، ئىمە نەماندەزانى!

ھەموويان پى كەنن.

– ئاشكرايە، ھەمىد ئاگاي لەم داو و نەرىتە نىيە، ئەم منداڵەش لە كوئى بزەنيت؟
بەلام ئىستا ئىتر زانىتان، دەبىت برۆين، چاوەروانتانن.

– بەلى، ديارىستان دەدەنى، لە بىرتە دايكە، ئەلا، بە مەنسوورە چ ديارىيەكيان
دابوو؟

– بەلى لە بىرمە... بە راست، دەتەوئ چىت لە مەككەو بۆ بھىنم؟ شەرم مەكە،
بلى.

– ھىچ.

- بریاربوو له دواى گهړانه وه شمان کومه دى ته ختى خهوتان بډ بکړين، بیری لى
بکهره وه هتا سبهى کاتت ههیه، نه گهر شتکت ویست پیم بللى.

- خانم ههسته، پیم وانییه نه همهمیده بیتوه، زور ماندووم، ئیشه لالا هممید
سبهى سرمان لى ددها، له وانه شه بیته فرۆکه خانه، باشه کچم، له جیاتى
سبهینش، خواحافیز.

دایکى باوهشى پيدا کړدم و ماچى کړدم، له کاتیکدا دللى پرېوو گوتى:
- نامانته تې و هممیدم، توخوا ناگهت لى بى، نه هیللى به لای به سر بیت،
سهریش له مهنیزه بده، ههړچنده مهنسوریش ناگای لیتیه تى.
به رۆشتنى نهوان هه ناسهیه کی پشووم هه لکیشا، پیاله و پش دهستییه کانم
کۆکرده وه، رۆشتمه خواره وه نه وهى برنجه که بدوژمه وه، دلخاو دهبووه وه، داپیره
بانگى کړدم، سلوم کړد، نهویش به باشى سهرنجى سر تا پیمى دا و گوتى:
- سلو له رووخسارى مانگت، ئیشه لالا بهخت روون بى رۆله، به لکو نه و
کوریش بهینیتوه سر رى.

- ببوره، کللی ژیر زهوییه که لای تویه؟
- نه رۆله، وا له سر دهرگاهیه.
- ئیستا نانى شیوان لى دهنیم.
- ئافهرین، لى بى، لى بى.
- بډ تویش دینم، پتویست ناکات هیچ لى بنیت.
- نه رۆله، من نانى شیوان ناخوم، تهنیا نه گهر سبهى نانت کړى بډ منیشى
بکړه.
- به چاوان.

له بهر خومه وه وتم، نه گهر پیاوه ناموکه نهیه ته وه چو نان بکړم؟ بونی قوبوولی و
سهوزى قاورمه که زور ئیشتیامى کړد بووه، به بیرم نایهت دوا جار کهى بوو
خواردنیکى ریکوپیکم خوارد بیت. نریکی کاژیر ده خواردن ناماده بوو، که چی
پیاوه ناموکه هیچ دهنگى نه بوو، نه دهمتوانى و نهیش دهمویست چاوه پروانى بم،
نانى شیوانم به هه لپه خوارد، قاپه کانم شوړد و خواردنه ماوه که بهشى چوار

ژهمی تری دهکرد، خستمه ناو یه خه چاله که وه. کتیبه کهم هه لگرت و چوومه سهر تهختی خه وه که، به پتچه وانهی شهوی رابردوو، زوو خه و بردمییه وه.

کاژیر، ههشتی شهو بوو کاتیک به خه بهر هاتمه وه، ورده ورده خه ریک بوو بهرنامه ی خه و هه لسانم ریکو پیک ده بوو، چیی تر ژوورده که به لامه وه نامۆ نه بوو. نهو ئاسووده بییه ی که له م ماوه کورته دا له م ماله دا به دستم هینابوو، هه رگیز له ماله قه ره بالخ و نائاسایشه که ی خۆماندا نه م بوو. ماوه یه که له ناو نوینه کهمدا خۆم تلانده وه، هیدی هیدی هه ستام و جیگه کهم ریکو پیک کرد و هاتمه دهره وه، له پر وشکه وه بووم، پیاوه نامۆ که له هۆله که له سهر یه کی له په توه کانی ته نیشته پشتییه کان خه وتبوو، هه لوه سته یه کم کرد، دیار بوو له خه ویک قوولدا بوو. به هیچ شیوه یه که دوینی شهو ئاگام له هاتنه وه ی نه بووه، که میکی تر چوومه پتیشه وه، قه د و بالای بهو درشتییه نه بوو که پتیشبینیم کردبوو، باسکی له سهر نیوچه وان و چاوه کانی دانابوو، سمیلکی دریژ و پری هه بوو نه که هه ر لیوی سهرووی به لکو به شیکی لیوی خواره وه شی داپۆشیبوو، قژیکی لوولی هه بوو له سهر سهرینه که په رشوبلاو بوو بووه وه، تا راده یه که سه وزه و بالا بهر ز دیاربوو، له بهر خۆمه وه وتم ئه م پیاوه هاوسه ری منه؟ خۆ ئه گه ر له جاده بمبینیا یه نه مده ناسییه وه، به راستی گاته جار ییه! به یی دهنگه دهنگ ده ست و دهموچاوم شوژد، سه ماوه ره کهم داگیرساند، ئه ی بۆ نان چی بکه م؟ سهر ئه نجام شتیک به می شکمدا هات، چارشوی نویژه کهم به سهر سهر دا و به هیمنی له دهرگا که هاتمه دهره وه، داپیره خه ریک بوو ئاوپاشه که ی له هه وزه که پر ده کرد، سلاوم کرد.

– سلاو بوو که خان، هیشتا هه میده ته مه ل له خه هه لئه ستاوه؟

– نه، دهمه وی برۆم نان بکرم، هیشتا تۆ بهرچاییت نه خواره دوه؟

– نه رۆله په له م نییه.

– نانه واخانه که له کوتیه؟

– له دهرگا که رۆشیتیه دهره وه به لای دهستی راستدا برۆ، که گه یشتیه سهر کۆلانه که به لای دهستی چهپدا پتچ بکه ره وه، سه د هه نگاو برۆ ده گه یته بهرده م نانه واخانه که.

تۆزی ئه م پی و ئه ی پیم کرد و گوتم:

- ببووره پارهی وردەت هەیه؟ نامەوێت هەمید لە خەو هەستینم. دەترسم
نانهواخانەکه پارهی وردەتی نەبێت.

- بەلێ داپیرە هەمە، برۆ لەسەر تاقەکه هەلێ بگرە.
کاتیکی گەرامەوه هەمید هێشتا خەوتبوو، چاییم دەم کرد، گەرامەوه بۆ ئەوهی
پەنیرەکه له یەخەچالەکه دەریکەم، له ناو دەرگای چێشتخانەکه رووبەرووی
غەریبەکه بوومەوه که له ناو دەرگاکی وەستابوو، پاجێلەکی و یەکسەر گوتم:
- وهی...!

بەپەله خۆی خستە لاوه، ئەمجارەش هەردوو دەستی له شپۆیهی خۆ
بەدەستهوه دان بەرز کردەوه و گوتی:

- نه! نه! توخوا مەترسه، بۆچی من پیاوخوازم؟ له خۆم بێ ئومێد بووم، بۆچی
من ئەوهنده ترسناکم؟

پێکەنینم هات، به بینینی پێکەنینەکه ئارامەوه بوو و دەستی به سهرووی
دەرگاکی گرت و گوتی:

- دەلێی ئەمڕۆ بارودۆخت باشتره.

- بەلێ سوپاس، کهمکی تر بهرچایی ئاماده دەبێت.

- هەئەه! نانی بهیانی! ئێرهشت پاکهوه کردووه، دایکم له خۆیهوه
نەیدەگوت ئەگەر ژن له مالهکه دا بیت هەموو شتی رێکوپێک دەبێت، هەر خوا بکات
بتوانم شتەکانم بدۆزمهوه، لهگهڵ ئەم رێکوپێکییه پانههاتووم.

بۆلای دەستشۆرەکهوه رۆیی، له پاش چەند خولهکی گوتیم له دەنگی بوو گوتی:

- خاوی گەرماوهکه لێره بوو، له کوێ داتناوه؟

رۆیشتم خاوییه قەد کراوهکهم هێنا، سه‌ری له لایه‌کی دەرگه‌که‌وه هینایه دەر‌وه
و گوتی:

- به‌راست ناوت چیه؟

سه‌ربوو به‌لامه‌وه، ته‌نانه‌ت ناویشم نازانیت، خۆ له‌سه‌ر سه‌فره‌ی ماره‌برینه‌که
چه‌ند جارێک ناومیان برد، چه‌ند به‌لایه‌وه بێ بایه‌خ بوو، یان تا چ راده‌یه‌ک نوقمی
ئەندیشه‌کانی خۆی بووه که‌وا به‌و سادیه‌یه‌ی بیری چووه‌ته‌وه، به‌ ساردیه‌وه گوتم:

- مەسووم!

- ئەھا مەسوومە! باشە ئىستا مەسوومە يە يان مەسووم؟

- ھېچ جياوازيەكى نىيە، ھەموو پىم دەل ئىن مەسووم.

وردتر سەيرى دەموچاوى كىردم و گوتى:

- ئەھا... باشە... لىت دى.

دلم تەنگ بوو، ئەوئىش ھەر وای وت، بەلام ئەوئىن و خوئشەوئستى ئەو لە كوئ و گرینگى نەدانەكەى ئەم لە كوئ؟ ئەو، وەكو خوئ دەگوت، پوژى ھەزار جار ناوى منى دووبارە دەكردهو، چاوەكانم پى بوون لە فرمىسك، گەرامەو چىشتخانەكە، شتومەكى بەرچايم بۆ ھۆلەكە برد و سفرەكەم راخست.

پیاوھ نامۆكە بە قژە لوول و تەپكەيەو، خاويلیەكەى لە ملی ئالاندبوو راستە و راست ھاتە لای سفرەكە، چاویكى رەشى مېھربان و شادى ھەبوو، ئەو ھەستى ترسەى كە لە دلمدا بوو بەتەواوئەتى پەويیەو.

- بە بە! چ بەرچايمەك، نانى تازەشمان ھەيە، ئەمەشيان يەكئ لە بەھرەكانى ژندارىيە.

ھەستم كىرد ئەمەيانى بۆ دلدانەوئى من گوت، لەبەرئەوئى ناوھكەمى لە بىر نەمابوو دەويست بە شۆوھەك داواى لېبووردن بكات. چاھكەم لە بەردەمى دانا، چوارمشقى دانىشت و لە كاتىكدا پەنیرەكەى لە سەر نانەكە دادەنا گوتى:

- دەى بۆم باس بكە، بۆ ئەوئەندە لە من ترسای؟ من ترسناكم يان ھەر كەسكى تر ئەو شەو بە ناوى مێردەو بەھاتايەتە ژوورى نوستەكەت سام دەگرتى؟

- جياوازی نەبوو، ھەر كەسكى تریش بوایە دەترسام.

لە دلى خوئەو بەردەوام بووم، تەنیا سەعید نەبىت، گەر ئەو بوایە بە ھەموو بوونمەو خوئ دەخستە ئامیزى.

- ئەى بۆچى شووت كىرد؟

- ناچار بووم.

- بۆ؟

- بنەمالەكەم پىيان وابوو كاتى شووكرەنمە.

- بەللام جارى تۆزۈر گەنجى، خۇشت پىت واپو كاتى ھاتبوو؟
 - ئە! مەن دەمويست بخويىنم.
 - باشە بۇ نەتخويىند؟
 - دەيانوت بۇ كىچ بىرونامەنى پۆلى شەشەم بەسە، ئەم چەند سالەش بە پارانەۋەيەكى زۆرۈۋە چەند سالىك زياترم خويىند.
 - كەۋاتە تۆيان ناچار كىرە لەسەر سفرەنى مارەبىرېن دانىشى، نەيانھىشت بۇ قوتابخانە بىرۆى، كە داۋاكارىيەكى ياسايىي خۇت بوو؟
 - بەلى.
 - ئەى بۇ بەرگىت نەكرد؟ بۆچى پوۋبە پوۋيان نەبوۋىتەۋە؟ بۆچى مانت نەگىرت؟
 - رەنگى كەمى سوور ھەلگە پاپو.
 - ئەگەر بە زۆرىش بوایە دەشیا مافى خۇت ۋەربىرتايە، ئەگەر بە ئاسانىيە كەس نەدەچۈۋە ژىر بارى زۆردارىيەۋە ئەۋ ھەموو زۆردارە لە دىيادا دروست نەدەبوو، ھەر ئەم سىتەمانە دەبنە بناغەى بەھىز چەوساندەۋە.
 - بە سەرسوپمانەۋە سەيرىم كىرە، لەۋە دەچۈۋ زۆر لە راستىيەكانەۋە پەرتەۋازە بىت. پىكەنىنم ھات، بە ھەمان زەردەخەنەۋە كە تۆزى گالته ئامىزىش بوو گوتىم:
 - ئەى تۆ بۇ چوۋىتە ژىر بارى زۆردارىيەۋە؟
 - ھەپەسا، بىدەنگ بوو، بە سەرسوپمانەۋە گوتى:
 - كى؟ مەن دەلىتى؟
 - بەلى، تۆشيان بە زۆر لەسەر سفرەنى مارەبىرېن دانا، ئەى ۋا نىيە؟
 - كى قسەى ۋاى كىردوۋە؟
 - زۆر ئاشكرايە، خۇ ناتۋانى بلىپىت بە تاسەى ژن ھىنانەۋە چىركە ژمىرېت دەكرد، دايكە داماوەكەت چ زەحمەتتىكى كىشا، ھەتا پارى بوۋىت ژن بەيىنېت، چەندەن جار بووراۋەتەۋە ۋە دلى خاۋ بوۋەتەۋە.
 - ئەمانە دايكە پىتى ۋتى، ۋا نىيە...؟ ديارە راستى كىردوۋە، دەزانى ھەقى خۇتە، مەنىش ناچار بووم، ھەموو كاتى زۆردارى كوتەك ۋ شەپ ۋ ئەشكەنجە نىيە، ھەندى جار بە بەكارھىنانى ئەشق ۋ خۇشەۋىستى زۆر دىن ۋ دەست ۋ پىتى مەرۋف

دەبەستەنە، بەللام، لەبەرئەوێ من بۆ دڵخۆشیی دایکم پازى بووم ژن بهێنم، لەو باوەردا نەبووم هیچ کچیک بەو مەرجانەو ئەمادە بێت بێتە ژنم.

ماوەیەک بە بێدەنگی لە بەرچایی خواردن بەردەوام بووین، پاشان کۆپە چاییەکی گرتە دەستەو، پالێ دایە پشتییەکەو و گوتی:

– بەللام تۆش زۆر زیتەلە و زیرەکی ها... پێم خۆش بوو، لە هەلی گونجاودا مەرۆف شەرمەزار دەکەیت.

ئینجا دەستی کرد بە پێکەنین و منیش پێ کەنیم.

– دەزانی بۆچی نەمدەویست ژن بهێنم؟

– نە! بۆ؟

– چونکە مەرۆفی ژن و مندالدار خاوەن ژبانی خۆی نییە، دەست و پێی دەبەستێتەو، گیرۆدە دەبێت، ناتوانیت بیر لە بیروباوەرەکانی خۆی بکاتەو و بەدووێان بکەوێت، یەکیک هەیه دەلێت، پیاو کە ژن دەهێنێت دەوێستێت، کاتیک مندالی یەکەم دێتە دنیاو بەسەر ئەژنۆدا دەکەوێت، بۆ مندالی دووەم کێنووش دەبات لەگەڵ مندالی سییەمدا ئیدی تیا دەچێت، یان شتێکی لەو شتێوەیه. دیارە منیش پێم ناخۆش نییە بەرچاییم ئەمادە بێت و مالهکەم خاوەن بێ، یەکیک هەبێت پێم رابگات، کارەکانم بکا و جلەکانم بشۆزێت، بەللام ئەمە بەرەمی خۆپەرستی مەرۆفە و دەگەرێتەو بۆ پەرۆردەى سەقەتی پیاوسالاری ئێمە. من باوەرم وایە کە نابێت سەبارەت بە ژن بەو شتێوەیه بیر بکێتەو، بە بۆچوونی من ژنان یەکیک لە ستەمیدەترین توێژەکانی میژوون، ژنان یەکەمین کۆمەڵیک بوون کە لەلایەن کۆمەڵیکێ ترەو چەوسێندرانەو، هەموو کاتێ لەژێر ناوونیشانی ئامرازی بەکارهێنانەو بەکارهێنراون و هەتاکو ئێستاش هەر بەکار دەهێنرێن.

هەرچەندە قسەکانی کەمێک کتێبی بوون و مانای هەندیک لە وشەکانی وەکو (چەوسێندرانەو) م بە باشی نەدەزانی، بەللام زۆرم پێ خۆش بوو، ئەو پستەیهی کە ژنان ستەمیدەترین توێژی میژوون، لە میشکەدا چەسپا.

– بۆیە نەتەدەویست ژن بهێنیت؟

– بەلێ، نەمدەویست گیرۆدە بم، چونکە ئەمە تاییەتمەندییەکی جیاوەکراوەی توانا بەسەردا نەشکاوی هاوسەرگیری نەریتیانەیه، ئەگەریش ئێمە هاوێ و

ھاوانامانچ و ھاوبیر بووینایه، ئهوه شتیکی تر بوو.

- ئهی باشه بۆ ھاوسه رگیریت له گه‌ل ک‌ه‌سیکی ھاوانامانجی خۆتدا نه‌کرد؟

- کچه‌کانی ئیمه به‌و سادیه‌یییه خۆیان له ھاوسه رگیری ناده‌ن، ئه‌وان خۆیان بۆ مه‌به‌سته‌که‌یان ته‌رخان کردوه، دایکیشم نه‌فره‌تی لێیان، ده‌یوت ئه‌گه‌ر یه‌کێ له‌وانه بخوازی، خۆم ده‌کوژم.

- تۆ خۆشیانته ده‌ویست؟

- چیم خۆش ده‌ویست...؟ ئۆه... نه‌! به‌هه‌له‌دا مه‌چۆ، مه‌به‌ستم ئه‌وه نییه که، بۆ نمونه من ناشقی یه‌کتیکیان بووم و دایکم نه‌یه‌تشت، یا له‌م قسه پوچانه، نه‌! له‌ نیوان ئیمه‌گه‌له‌دا له‌م قسانه بوونی نییه، چونکه ئه‌وان پێیان له‌سه‌ر ئه‌وه داده‌گرت که من ژن به‌لێم، منیش ده‌مویست ھاوسه رگیرییه‌ک بکه‌م له‌ناو ئه‌و گرووپه‌دا، بۆ ئه‌وه‌ی پێگه‌ری له‌ چالاکییه‌کانم نه‌کات، کۆتاییش به‌و ورته و بۆله‌یه به‌لێم، به‌لام دایکم ده‌ستمی خۆینده‌وه.

- له‌ناو ئه‌و گرووپه‌دا؟ مه‌به‌ستت کام گرووپه‌یه؟

- گرووپێکی تایبه‌ت نییه، هه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ی که کۆده‌بنه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی چالاکییه‌کی گرینگ ئه‌نجام بدن، چالاکیه‌که‌ لێک که به‌ قازانجی خه‌لکی هه‌ژار بیت، سه‌ره‌نجام هه‌موو که‌سی له‌ ژياندا بیروباوه‌ر و ئامانجێکی هه‌یه و به‌ره‌و ئه‌و ئامانجه ده‌بزوێت. تۆ ئامانجت چیه‌؟ به‌ره‌و کام ئاراسته ده‌ته‌وێت بجوڵێته‌وه؟

- پێشتر ئامانجم خۆیندن بوو، به‌لام ئیستا... نازانم.

- ناشی بته‌وێت هه‌تا ماوی ئه‌م ماله‌ بساوی؟

- نه‌...!

- ئه‌ی چی؟ ئه‌گه‌ر ئامانجت خۆیندنه، باشه بخوێنه، بۆ وازی لێ ده‌هێنیت؟

- ئاخ‌ر قوتابخانه رێگه‌ نادات به‌ یه‌کێ شووی کردبێ.

- یانی تۆ نازانی که رێگه‌ی تریش هه‌یه بۆ خۆیندن؟

- چ رێگه‌یه‌ک بۆ نمونه؟

- باشه، بۆ قوتابخانه‌ی شه‌وانه برۆ، تاقیکردنه‌وه‌ی ده‌ره‌کی بده، خۆ مرۆف نابیت هه‌ر بۆ قوتابخانه برۆ.

- ئەو دەزانم، بەلام ئەي لە لايەن تۆۋەنەن كىشى يەك نىيە؟
- نە، كىشى يەن چى؟ زۆرىش باشە، مەن بەلامەۋە باشترە لەگەل كەس ئىكدا
سەروكارم ھەبىت كە خويندەۋار و ژىر بى، لە راستىدا ئەمە مافى خۆتە، مەن كىم
تا رىگەت لى بىگرم؟ خۆ مەن زىندانەۋانى تۆ نىم.

ھەپەسا بووم، لە راستىدا كە گويم لە قىسانە دەگرت، باۋەپم نەدەكرد، ئەمە چ
جۆرە پىۋىكە؟ چەند جىۋاۋزە لە پىۋاۋنەي تاكو ئىستى ناسىۋمەن، ھەستەم كىر
چرايەك بە ئەندازەي خۆرى لە ژيانمدا داگىرساۋە، لە خۆشياندا زىمانم بەسترا،
بى خواستى خۆم و تەم:

- بە راستىدە؟ ئاخ ئەگەر بەيلى بخوئىم...

بەو دۆخەي مەن پىكەنىنى دەھات، بە دلفراۋانىيەۋە وتى:

- ئاشكرايە بە راستىدە، ئەمە مافى خۆتە، پىۋىست ناكات سوپاسى كەس بىكەي،
دەبىت ھەموو مەۋقەي بتوانىت ھەر كارى كە پىي خۆشە و پىي وايە دروستە
بىكات، ھاۋسەر ئەۋە ناگەيەنەت كە رىگەر بىت لە بەردەم چالاكىيەكانى لايەنى
بەرامبەر، بەلكو دەبىت پىشتىۋانى لى بىكات، وانىيە؟

بە ھەموو بوۋنەۋە سەرم رادەۋەشاندا و قىسەكانىم دەسەلماندا، لە مەبەستىشى
تى گەيشتىۋوم، نەدەۋا مەنىش تەگەرە بخەمە بەردەم كارەكانى ئەۋەۋە.

پاشتر، ئەم لە يەكتر گەيشتەنە بوۋ بە ياساي نەۋوسراۋى ژيانمان، ھەرچەندە
بەپىي ئەۋ ياسايە مەن بەشى لە مافە ئىنسانىيەكانم بە دەست ھىنا، بەلام لە
كۆتايىدا بە قازانجى مەن نەبوۋ.

ئەۋ رۆژە، ئەۋ بۆ سەر كار نەپۆيشت، ديارە مەنىش نەمپىرسى بۆچى! بۆنانى
نىۋەپۆ بۆ مالى دايك و باۋكى پۆيشتىن، چونكە شەۋ نىيازى سەفەريان ھەبوۋ.
ماۋەيەك بۆ جەل لەبەر كىردن لە ژۋورەكە ۋەستام، نەمدەزانى چى لەبەر بىكەم!
لەبەر خۆمەۋە و تەم ھەرۋەكو ھەموو جارى سەپۆشەكەم لەسەر دىكەم، ئەگەر وتى
بۆچى، چارشىۋ بەسەردا دەدەم، كاتىك لە ژۋورەكە ھاتە دەرەۋە، سەپىرىكى
سەپۆشەكەمى كىر و گوتى:

- ئەمە چىيە... ئەشى ھەبىت؟

- لەۋ ساتەۋەي كە باۋكم رىگەي داۋە بەردەۋام سەپۆشەم پۆشيوۋ، ئىستى

ئەگەر تۆپىت ناخۆشە چارشىتو بە سەردا دەدەم.

– ئۆھ نا!... نە! ئەمەش زۆرە، ديارە كەيفى خۆتىشە، ھەرچۆنىكت پى خۆشە
جل لەبەرکە، ئەویش مافى ئىنسانى خۆتە.

لە پاش ماوہىيەكى ئىجگار زۆر، ئەو پۆژە ھەستەم بە خۆشى کرد، ھەستکردن بە
پشتىوانىكى دۇنيا، ھەستکردن بە گەشتن بەو خەوانانەى چەند ساتى پىشتر
بەدىنەھاتوو دەھاتنە بەرچا، بە ئاسودەيىيەو لە تەنىشتىيەو ھەنگاوم دەنا.
قسەمان لەگەل يەكتەر دەکرد. زۆرىيەى كات ئەو قسەى دەکرد، ھەندى جار
قسەكانى زۆر وىژەيى و كىتبى دەبوون و ھەكو مامۆستايەك دەدوا كە بۆ
قوتابىيەكى گەوج قسە دەكات، بەلام بەلای مەوە ناحەز نەبوو، بەراستى ئەو
پۆشنىبىر بوو، لە پرووى ئەزموون و پۆشنىبىريەو مەن بە قوتابىيەكىشى
نەدەژمىردام، سەرمەستى وتەكانى بووم، لەم پتوھەندىيە چىژم وەردەگرت.

لە مالى ئەواندا، ھەموو لە دەورمان كۆبوونەو، منىرە خانمى خوشكە گەورەى
لەگەل ھەردوو كۆرەكەى لە تەوریزەو ھاتبوون، كۆرەكان جۆرى لە نامۆبىيان تىدا
بوو، لەگەل دەورەردا زۆر نەدەگونجان، پتر لە نىوان خۆياندا بە توركى قسەيان
دەکرد، خودى منىرەخانمىش زۆر لە خوشكەكانى ترى جياواز بوو، زۆرىش لەوان
گەورەتر دياربوو، لە پروانگەى مەوە زياتر لە پوورىيان دەچوو ھەك ئەوھى
خوشكىيان بىت، بەو دىلخۆش بوون كە دەيانىنى مەن و ھەمىد پىكەو ھەشپىن و
قسە دەكەين. ھەمىد بەردەوام لەگەل دايك و خوشكەكانى كالتەى دەکرد، قسەى
بۆيان فرى دەدا، لە ھەمووشى سەيرتر ئەوھبوو كە ئەوانى ماچ دەکرد، زۆر
پىكەنەن دەگرتەم و سەرم سوردەما. لە مالى ئىمەدا پياوھەكان لەگەل ژنەكاندا زۆر
قسەيان نەدەکرد، تا بگات بە كالتە و پىكەنەن، لە كەش و ھەواى مالىكەيان چىژم
دەبىنى. ئەردەشىرى كۆرى مەنسورە گاگۆلكى دەکرد، زۆر جوان و نازدار بوو،
بى ئەوھى ھەست بە نامۆيى بگات خۆى فرىدايە باوھشم، ھەستىكى باشم ھەبوو،
لە ناخى دلەو پى دەكەنیم. دايكى گوتى:

– باشە ئەلھەمدوللېلا، بووكەكەمان پىكەنەنىش دەزانىت، ئىمە تاكو ئىستا
پىكەنەنىمان نەبىنىبوو.

مەنسورە كۆتايى قسەكەى ھەلگرتەو:

- خۆ بەو چالانەى سەر گۇناكانىيەو دەكەنى زۆر جوانترە، بەخو ئەگەر
من لە جياتى تۆ بوومايە ھەموو كاتى پى دەكەنيم.

سوور بوومەو و سەرم داخست. مەنسوورە بەردەوام بوو:

- كاكە خۆشحال بووى؟ بينيت چ كچىكى جوانمان بۆت دۆزىيەو؟ دەبلى
دەستان خۆش بى.

ھەمىد بە پىكەننەو گوتى:

- دەستان خۆش بىت.

مەنيزە نىوچەوانى دا بە يەكداو گوتى:

- ئەو چىتانە، بۆچى وەكو نەدى و بدى رەفتار دەكەن؟

لە ژوورەكە چووە دەرەو. دايكى گوتى:

- وازى لى بەين، ھەرچۆنىك بىت ئەو ھەموو كاتىك نازدارى براكەى بوو. من
زۆر دلخۆشم، ئىستاش كە پىكەو دەتانبىنم ئىتر بىرم ئاسوودە بوو، ھەزار جار
شوكور بۆ خوا، ئىستا ئىتر دەتوانم لە مالى خوا نەزرەكەم بەدم.

لەم كاتەدا باوكى ھاتە ژوورەو. ئىمە ھەستايىن و سالاومان كرد، باوكى
نىوچەوانى ھەردووكمانى ماچ كرد، من سوور ھەلگەرام. بە سۆزەو گوتى:

- باشە بووكە خان، ئەحوالت چۆنە؟ خۆ كۆرەكەم ئازارتى نەداو؟!

- سەرم داخست و گوتم: نە خىر!

- ھەر كاتىك ئازارى داي وەرە بە خۆم بلى، وەھا گوتى پادەكيشم كە چىي تر
بىزارت بكا.

ئىنجا بە گالئە گوتى ھەمىدى پاكىشا. ھەمىد پى كەنى و گوتى:

- رايەكيشە بابە گيان، تۆ ئەوئەندە گوتىت پاكىشام تا بووم بە گوتىرئ.

لە كاتى مالىئاواييدا، جارىكى تر دايكى منى بردە گۆشەيەك و گوتى:

- لە كۆنەو و توويانە، بەزمانى شيرين مار لە كون دىتە دەر، ھەر لە ئىستاو بە
پىداگرييەو لە رووى بوەستە، نە ئەوئە شەرى لەگەلدا بكەى ھا... بە رەفتارى
خۆش، خۆت شىوازەكەى دەدۆزىتەو، سەرئەنجام تۆ ژنى، عىشەو، نازى،
تۆرانى، تەكايەك، بەكورتى مەھىلە شەوانە دەرەنگ بىتەو، بەيانيان لە كاتى خۆيدا

بینیره بۆ سەر کار، دەبیت پیتی ھاوړیکانی له ژیاڼت بېږی، ئیشه‌للا زوویښ بهیله
مندالت بیت، به‌دوای یه‌کدا، بواری مه‌دری، ئه‌گه‌ر دوو سی منداڵ ده‌وروبه‌ری
بگرن ئیتر ئه‌م شته‌ پووجانه‌ی له‌سهر ده‌رده‌چیت، با بزانه‌م چ جه‌ربه‌زه‌یه‌کی.

له‌ کاتی گه‌رانه‌وه‌ماندا هه‌مید پرسی:

- ئه‌ری دایکم چی ده‌گوت؟

- هه‌یچ، ده‌یگوت ئاگام له‌ تو بیت.

- به‌لای ده‌زانم، ئاگات له‌ من بیت بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل ھاوړیکانه‌م هاتوچۆم نه‌بیت،
وابوو؟

- ئه‌ی...

- تو چیت گوت؟

- هه‌یچ، چی بلیم؟

- ده‌بوايه‌ بتگوتایه‌ من کاربه‌ده‌ستی دۆزه‌خ نیم تا ژیاڼی لای بکه‌م به‌ ژه‌هری
مار.

- من چۆن ده‌توانم له‌ یه‌که‌م پۆژه‌وه‌ قسه‌ی وا به‌ خه‌سووم بلیم؟

- ئامان له‌ ده‌ست ئه‌م ژنه‌ پیرانه، به‌هه‌یچ شپۆه‌یه‌ک له‌ ناوه‌پۆکی ھاوسه‌رگیری
تی نه‌گه‌یشتون، ژن به‌ زنجیری ده‌زانن بۆ به‌ستنه‌وه‌ی ده‌ست و پتی پیاوی داماو،
له‌ کاتیکدا ناوه‌پۆکی پړۆسه‌ی ھاوسه‌رگیری واتا پتکه‌وه‌بوون، لیکه‌گه‌یشتن،
پیشوازیکردن له‌ داخوازیه‌کانی هه‌ردوولا و یه‌کسانی له‌ مافدا، بیت وایه‌ له‌مه
زیاتره‌؟

- نه، به‌ته‌واوه‌تی مافی خۆته.

له‌ دل‌وه‌ ستایشی ئه‌م هه‌موو دلفراوانی و هۆشمه‌ندییه‌م کرد.

- هه‌نده‌ رڤم له‌و ژنانه‌ ده‌بیت‌ه‌وه‌ که‌ دایمه‌ له‌ می‌رده‌کانیان ده‌پرسن له‌ کوو
بووی؟ له‌گه‌ل کۆ بووی؟ بۆ دره‌نگ هاتیت‌ه‌وه‌؟ بۆ نه‌هاتی؟ له‌لای ئیمه‌ ژن و پیاو
مافی دیاریکراو و یه‌کسانیان هه‌یه، هه‌یچ کامیانیښ مافی ئه‌وه‌یان نییه‌ ئه‌وی
تریان به‌هسته‌یت‌ه‌وه‌ تامردن یان هانی بدات بۆ کارێ که‌ پتی خۆش نییه، یا
لپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌لدا بکات.

- چەنى باشە..!

پەيامەكەم بەتەواوەتى و بەروونی پى گەشت. ھەرگىز نابىت بېرىسم بۆچى، كەى و لە كوئى...! بەراستىش ھەروا بوو، لەو دەمەشدا بەلامەو ھەرىنگىيەكى ئەوتۆى نەبوو، لەبەرئەوئەى يەكەم، ئەو بە چەند پلەيەك لە من گەورەتر و خۆندەوارتر و بە ئەزموونتر بوو، بە دلىيايىيەو لە من باشتر دەيزانى چۆن بۆى. دوو، ئەسلەن بە من چى ئەو چى دەكا؟ ھەر ئەوئەندەى بەو قايىلە ئەو ھەموو مافە بە ژن بدريت، مۆلەتم دەداتى بخوینم و ئەو كارانە بكەم كە خۆم پىم خۆشە، نەك تەنیا بەسمە بەلكو لە سەرىشمەو زیاد بوو.

دەم درەنگانى گەيشتىنە مائەو، بى ئەوئەى ھىچ بلىت سەرىن و لىفەيەكى ھەلگرت و سەرقالى ئامادەکردنى جى خەوئەكى بوو، وىژدانم ئازارى دەدام، نەمدەزانی دەبىت چى بكەم! شەرم ئاوەر بوو من لەسەر تەخت بخەوم و كارىك بكەم، ئەو بەو ھەموو مەھرەبانى و دلىنەرمىيەو لە شوینىكى ناخۆشدا بخەوئى، كەمىك ئەم پاو ئەوپام كرد و سەرىنەجام گوتم:

- ئاوا ۆۆ خراپە، تۆ باش ناخەوئى، وەرە لەسەر تەختى خەوئەكە بخەو و من لە خوارەو دەنووم.

- نە، گرینگ نىيە، من لە ھەموو شوینى دەتوانم بخەوم.

- ئاخر... من راھاتووم لەسەر زەوى بخەوم.

- منىش ھەروەھا.

چوومە ژوورى نووستنەكە، لەبەرخۆمەو بېرىم دەكردەو، ھەتاكەى دەتوانم بەم شىوئە بۆيم؟ ھەست و نەستم لە بارىكى شىواودا بوو، ھىچ جۆرە تەقەلایەكى ئەویندارى یا ھەزىكى سروشتى لە ناخدا بوونی نەبوو، بەلام من خۆم بە قەرزاز دەزانی، ئەو منى لەو مائە پرگار كرد و دەوىست بە بوار پەخساندەم بۆ خویندن، مەزنىترى نەرمونىانیم لەگەلدا بنوینت، چى تر ئەو ھەستى بىزارىيەم نەمابوو كە لە ۆۆى يەكەمدا لە بەركەوتنى دەستى لە جەستەم ھەمبوو. چوومە ھۆلەكە و لە ژوور سەرى وەستام و گوتم:

- زەحمەت نەبى وەرە لەسەر جىگەكەى خۆت بخەو.

بە نىگایەكى تىژ، پرس ئامىز و وردەكۆلانە، بۆ چەند خولەكىك چاوى لە

دەموچاوم بېرى، بە زەردەخەنەيەكى ناديار دەستى پى دام، يارمەتيم دا لە
جىگەكەى ھەستا و بەم شىۋەيە لەسەر جىگەى ھاوسەرىيەتدا گىرسايەۋە.

ئەو شەۋە، پاش ئەۋەى ئەو چوۋە خەۋىكى قوۋلەۋە، چەندان كاژىر گىريام و لە
ناو مالەكە ھاتوچۆم دەكرد، نەمدەزانى چىمە، بىركردنەۋەيەكى ديارىكراوم نەبوو،
تەنيا دلم تەنگ بوو.

لە پاش چەند رۆژى پەروين خانم بۆ سەردانم ھات، بەپەرۋشەۋە گوتى:

– ھەر چاۋەرۋان بووم خۆت بېتى، كەچى نەھاتى، بىنىم لەمە زياتر خۆم بۆ
ناگىرى، گوتم بابىم و بزنام لە چ دۆخىكدای؟

– باشم! خراپ نىم.

– بۆم باس بكة، چۆنە؟ خۆ نازارتى نەداۋە؟ ئادەى پىم بلى، شەۋى يەكەم چىت
بەسەرھات، بەو ھالەۋەى تۆ ھەتبوو، وتم لەناو دەچى.

– بەلى زۆر خراپ بووم، بەلام ئەو تى گەيشت، كاتىك بارودۇخى منى بىنى لە
مال چوۋە دەر، بۆ ئەۋەى من باش بنووم.

– ۋاي...! چ مرقۇتىكى نازدارە؟! سوپاس بۆ خوا! نازانى چ دلخۇرىيەكم ھەبوو،
بىنىت چ مرقۇتىكى وشيارە، ئىستا ئەگەر ئنى ئەسغەرى قەساۋ بوويتايە خوا
ئەزانى چ بەلەيەكى بەسەرتدا دەھىنا، دە ئىستا پىم بلى، بەگشتى لىي پازىت؟
– بەلى، زۆر كورى چاكە، خىزانەكەشى باشن.

– ئەلەمدوللا، دىوتە لەگەل خوانىنىكارەكانى تىرت چەند جىاۋازىيان ھەيە.

– بەلى، لەمەياندا قەرزارى تۆم، ئىستا دەزانم تۆ چ ھاوسۆزىيەكى مەزىت
لەگەلما كىرد.

– نە بابە... من ھىچم نەكردۋە، خۆت باش بوۋى، بۆيە ئەمانە تۆيان پەسەند
كرد، ئىستاش شوکور بۆ خوا كە تۆ ئاسوودەى، بەختى خۆت بوو، منى چارەپەش
لەم جۆرە دەرۋەتەنەم بۆ نەرخسا.

– خۆ تۆ لەگەل حاجى ئاغا ھىچ كىشەيەكت نىيە، داماوە كارى بە سەرتەۋە
نىيە.

– بەلى...بەلى...! تۆ ئىستاي دەبىنى، ئىستا! كە پىر بوۋە و پەروبالى ۋەريۋە،

دەبوو، گوتم، وەرە برۆین و بییینه، ماشەللا زۆر باشە.

– لە کوێ کچم، هێندى نەمابوو لە دلخۆریدا دەمردم، سێ هەفتەیه چاومان بە
دەرگاکی هەشک هەلاتوو، هیچ هەواتیکت نەبوو، نالێی دایکت هەبوو، باوکت
هەبوو؟ داوێ هەیه، نەریکت هەیه؟

– سەیرە! کام داوونەریتە؟ پەروین خانم بەسەری ئاماژەى کرد کە قسە نەکەم و
گوتی:

– ئەى! دە هیچ نەبێ فەرموویەک بکە، ئەم داماو بەم گەرمایە ئەم هەموو
پێگەیه هاتوو، ناشێ نەتوێ پێگەمان بەدەى بیینه ژوورەو؟
– زۆر باشە فەرموون.

دایکم هەر بەدەم بۆلە بۆلەو لە پلیکانەکان سەردەکەوت، گوتی:

– رۆژى دواى زەماوەندەکە تا دەمەوبەیان دانیشترین، بە ناخێرى گیانمان
زاواکەمان بێتە سەردانمان، کە دەنگتان نەبوو، وتمان لەوانەیه پۆزى دواتر بێن،
وتمان بەدنیایییەو ئەم هەینییه دین، هەینی هەفتەى دواتر، ئیدی وتم وا دیارە
کچەکە مردوو، بەلایەکی بەسەر هاتوو، چۆن دەبێ بەکێ لە ماله باوک برواتە دەر
و ئاوێک نەداتە دواو، دەلێ نە دایکێ، نە باوکیکی هەبوو مافیکیان بەسەریهوه
بیت!

گەشتبوومه ناوهراستى هۆلەکە، ئیتر تاقەتم سەرچوو، هاوارم کرد:

– مافتان هەیه؟ کامە ماف؟ چ مافیکتان بەسەرمەوێه؟ تەنیا ئەو نەبیت کە
منتان دروست کرد؟ بۆچی من دەموست دروستم بکەن وا منەتم بەسەردا دەکەى؟
ئەو بۆ خۆشى خۆتان بوو، کاتیکیش زانیتان کچە کۆلێ خەفتان خوارد و
پەشیمان بوونەو، لەمە زیاتر چ مافیکی تران هەیه؟ چیتان بۆ کردم؟ ئەوەندە
پارامەو، لێ گەرین بخوینم، هێشتان؟ دنیاىەک پارامەو بە مێردم نەدەن، بەیڵن
یەک، دوو سالی تریش لەو ماله وێرانەدا بمێنمەو، هێشتان؟ چەندتان لێ دام؟
چەند جار هەتا کەنارى مەرگ پۆشتم؟ چەند مانگ زیندانى بووم؟

دایکم لووشکە لووشک دەگرایا، پەروین خانم بە حەپەساوییهو تەماشای دەکردم
و بە دەستی ئاماژەى بۆ دەکردم کە بێدەنگ بم، بەلام تازە دەرگای گریکەى دلم
کرا بوو، نەمدەتوانی دایخەم.

- ھىندەى بىرم دى، خۇتان ھەموو كاتىك دەنانوت كچ بۇ خەلكە، دواتر بە زۆر داتانمە دەستى خەلكەۋە، بە شىۋەيە دەتانويست لە كۆل خۇتانم بىكەنەۋە، تەنانەت بەلاتانىشەۋە گرینگ نەبوو بە كىم دەدەن، ئەى ئەۋە تۆ نەبووى كە لەژىر تەختەكە پاكىشامە دەرەۋە بۇ ئەۋەى زووتر لە مال دەرەكەى؟ ئەى تۆ نەبووى دەنگوت دەبىت تۆ زو لەم مالە برۆيتە دەرەۋە بۇ ئەۋەى مەحموود بتوانىت ژن بەيتى؟ باشە، منىش رۆيشتەم، واتا ئۆۋە منتان دەرەكرد، كەۋاتە ئىدى مولكى خەلكەم، ئىستايىش چاۋەروانن بىمە دەست ماچكردن؟ ۋەلا بابە بەراستىيى....!

- مەسسوم بەسە، شەرم بىگرى، ئەم قسانە چىيە؟ بزانە چىت بەم ژنە داماوە كرد؟ ھەرچىيەك بىن دايك و باوكتن، ئەركت بەسەريانەۋە بوۋە تا گەۋرەيان كرى، پىت وايە ھەر لە خۇتەۋە بەم بالا و قەبارەيە گەيشتى؟ باوكت كەم خۇشى دەۋىتى؟ ھەموو شتىكى بۇ تۆ دەۋىست؟ كەم خەميان بۆت خوارد؟ مەن شايدەم ئەۋ ماۋەيەى نەخۇش بوۋى ئەم ژنە چى چەشت، شەۋ تا بەرەبەيان بە ديارتەۋە دادەنىشت و فرمىسكى دەرىشت. چەن نەزىر و قورىبىنى بۆت دا؟ تۆ كچىكى بى چاۋ و پرو نەبوۋى، ھەموو دايك و باوكتەكان مافىيان بەسەر مندالەكانيانەۋە ھەيە، تەنانەت خراپترىنەكانىشيان، جارى ئەمان زۆر خاترى تۆيان دەۋىت، بەخا كاتى مەن شووم كرد و رۆيشتەم، ئەگەر سەد سالى تىش نەروشتمايە بۇ مالى باوكتەم، ھىچ كەس نەدەھاتە سۆراغەم، بىتەۋى و نەتەۋى ئەركيان بەسەرتەۋەيە و دەبىت بەجىتى بەيتى، دىنا خوا پىي ناخۇش دەبىت و دەتگرى!

ئارام بوۋىۋومەۋە، ھەستەم بە سوۋكېۋنەۋە دەكرد، ئەۋ قىن و نەفرەتەى ۋەكو دوۋمەلىكى كىم كىردوۋ بە درىزايى ئەم ماۋەيە ئازارى دەدام، ترەكىۋە و فرمىسكەكانى دايكىشم ۋەكو ھەتوانىك بوۋ، زامەكانى سارپىژ دەكرد.

- ئەركى دايك و باوكتايەتتى؟ باشە.... مەن ئەركى خۇم بە جى دەھىنم، ئەگەر كاريكتان ھەبى بۆتانى دەكەم، نامەۋى لە ئەنجامدا مەن گوناھبار و بەدكارىم، بەلام داوام لى مەكەن لە بىرم بچىتەۋە چىتان پى كردم.

گرىانەكەى دايكەم بە كۆلتر بوۋ و وتى:

- برۆ ئەۋ چەقۇيە بىنە و ئەۋ دەستەم بېرەۋە كە قزى پاكىشاي، بەخا بەۋشىۋەيە كەمتر ئازار دەچىژم و ئاسوودەتر دەبەم، پۆزى ھەزار جار بە خۇم

دەلێم یاخووا ژنەکه دەستت بشکێ، چۆن لە دڵت هات ئەناوھا لەو منداڵە بەستەزمانە بدە...! بەلام کچم دەزانی ئەگەر ئەو پۆژە وام نەکردبایە دەبوو بە چ ئابرووچوونێ. براکانت لەت لەتیا ن دەکردی، هەر لە بەیانییەوه ئەحمەد دەگوت، ئەگەر ئەم کچە ئەملاو ئەولا بکا و ئابروومان بەرێ، ئاگری تێ بەردەدم، لەولاشەوه باوکت سەرتاسەری هەفتهکه دلی دەیهشا، ئەو پۆژە بە حەپ و دەرمان لەسەر پێ وەستا بوو، پەنگ بە پروویەوه نەما بوو، هەر لەوه دەترسام دلی بوەستی. منی داماو لەو نێوەندەدا دەبوايە چیم بکردبایە، بەخووا دلم وەکو کەبابی لی هاتبوو، بەلام نەمدەزانی دەبوايە چی بکەم.

- یانی خۆت حەزت نەدەکرد من بدەیتە شوو؟

- بۆچی نا... پۆژی هەزار جار لە خوا دەپارامەوه یەکیکی باش پەیدا بێ، دەستت بگرێ و لەو ماله پرگارت بکا، پیت وایە من نەمدەزانی تۆ چەنێ خەفەت دەخۆی، لەو زیندانەدا پۆژ بە پۆژ لاوازتر دەبووی و پەنگت زەردتر دەبوو، بەخوای کە سەیرم دەکردی دلم دەبوو بە کەباب، هێندەم نەز و نیاز دەکرد بۆ ئەوهی مێردیکی باشت بۆ پەیدا بێ و پرگارت بێ، خەمی تۆ خەریک بوو منی دەکوشت.

بەو گەرمییە ئێم و تە پێ سۆزە، هێدی هێدی بەستەلەکی قین و سەرکەشیم دەبوو بە ئاو، گوتم:

- ئێتر مەگری.

هەستام و پۆشتم شەریەتم هینا. پەروین خانم بۆ ئەوهی کەشەکه بگۆرێ گوتی:

- تەماشاش، چ مال و ژیا نیکی پێکۆپتکت هەیه، بە راست، تەختی خەو و دۆلاپەکانت پێ جوان بوو؟ ئەوه من هەلم بژاردبوو ها....

- بەلێ پەروین خانم، تۆش ئەو ماویدی ئەرکی زۆرت کیشا، ئێمە هەموومان سوپاست دەکەین.

- منیش هەروەها.

- وای توخوا وا مەلێن، شەرمەزار دەبم، چ ئەرکی خانم گیان؟ هێندەم پێ خوش بوو، هەرچیەکم هەڵدەبژارد باوکت نەیدەگوت نە، تا ئیستا ئەوەندەم شت نەکرپوه،

گەر بموتایه تاقمی پاشایشی بۆ بکړین دهیکړی، دیاره باوکت زۆری خوښ دهویتی،
دایمه ئەحمەد شەری دەکرد، دهیگوت بۆ ئەم هەموو خەرجه به باوکم دهکە، به لām
ئەو خوڤی پێی خوښ بوو، هەموو کاتێ دهیگوت دهمەوئ پێزدار بێ، لەناو ماله
خەزوران سەربەرز بێ، دوو پۆژی تر نهیکتشن به پرویدا که جیازی نهبووه.

دایکم به هەنسکه هەنسکیکی نەرمەوه گوتی:

– ئێستاش ئەو تاقمی قەنەفەییە که بۆتی داودتەکردن تەواو بووه، چاودەروانه
بزانیت تۆ کهی کات هەیه بۆتی بنێرئ.

ئاهیکم هەلکیشا.

– باشه، ئەی ئێستا چۆنه؟

– چی بلیتم پۆله؟ زۆر باش نییه.

به چمکی سەریۆشەکهی چاوهکانی سەریهوه و بەردهوام بوو:

– منیش دەمويست ئەوت پێ بلیتم، ئەگەر حەزیش ناکە من ببینی قەیناکا،
به لām باوکت خەریکه له خەفەتا سوێی دەبیتەوه، چیی تر لهگەڵ کەس قسە ناکات،
دیسانهوه دەستی کردووتهوه به جگەرە کێشان، ئەمجارەیان به دواي یەکدا
جگەرە دهکێشی، به بەردهوامیش دهکۆخی، دوور له گیانی دەرسم به لایهکی
بهسەردا بێت، ئەگەر لهبەر خاتری ئەویش بووه سەری له مالهوه بده، دەرسم
نهیبینیتەوه و دواي پاشگەز دەبیتەوه ها...

– وهی خوا نهکا! نوقرانهی خراپ لی مەده، دێم، هەر له هەفتەیهدا دێم،
بابزانم حەمید کهی کاتی دەبیت، گەر ئەویش کاتی نهبوو من هەرخۆم دێم.

– نه پۆله گیان، وا نابێ، دەبیت پابهندی مێردهکەت بیت، نامەوێت ئەویش بێزار
بیت.

– نه بابە، بێزار نابێ، بێ خەم بن خۆم پێکی دهخەم.

حەمید، جارێکی تریش بۆی پروون کردمهوه که نه کات و نه حەوسەلهی هاوهلیی
منی هەیه بۆ سەردان و چاوپێکەوتنی خێزانی، به پێداگرییهوه داواي لێم کرد که
ژيانێکی کۆمه لایهتیی سەربهخۆ بۆ خۆم بنیات بنێم، ژماره‌ی هێلی پاسه‌کان، پێگه
و بانه‌کانی بۆم پروون کردهوه و باشتترین پێگه‌ی ته‌کسی گرتیشی فێرکردم.

منیش له پاش چەند پوژیک و دواى نیوه پویهکی مانگی خەرمانان، دەمزانى ئەو شەو هەمید نایەتەو، خۆم گۆڤى و بۆ مالىان پویشتم، سەیر بوو! لەو ماوه کورتەدا مال بووبوو بە مالى ئەوان و چى تر مالى من نەبوو، ناخۆ هەموو کچەکانى تریش بەو خیرایىیه بە ماله باوک نامۆ دەبن؟ جارى یەكەم بوو کە بە تەنیا لە مال برۆمە دەرەو، پێگەیهکی نیمچە دوورم بە پاس برى، وێرای ئەو دى نیکەران بووم، کەچى چێژم لەم سەرەخۆییەم دەبینى و هەستم بە کەسایەتیی خۆم و گەرەبى دەکرد. کاتیک گەشتە گەرەبەکی خۆمان هەستەلێکی جووڕەجووڕ لە ناخدا ئاوێتەى یەکتى بوون، یادى سەعید دلتەنگى کردم، بە تێپەربوونم بە بەردەم مالى پەرماندا هیندەى تر بیرم کرد، لە ترسى ئەو دى نەبادا لەو ناوهراسى جادەیدا فرمیسکم بێتە خوار، خیراتر بەرەو مالهو پویشتم، بە نزیکبوونەوهم پێیهکانم سست دەبوون، حەزیشم نەدەکرد خەلکی ئەو گەرەبە بێنم، شەرمم لە هەموویان دەکرد.

پێشوازییە گەرەبەکی فاتى کە خۆى هاویشتە ئامێزمەو و بە کۆل گریا، چاوەکانمى پڕ لە فرمیسک کرد، تکای دەکرد بگەریمەو مالهو یاخۆ ئەویش لەگەڵ خۆمدا بەرم. عەلى لە شوێن خۆى جوولەى نەکرد، هەر ئەو نەبى کە قیراندی بەسەر فاتیدا و گوتى:

– نەپەنەر، ئەى نەمگوت برۆ گۆرەوییهکانم بێنە.

دەمەو پوژناوا ئەحمەد هاتەو، هیند مەست بوو، گێژ و وێژ تەماشای کردم، دەتگوت هەر ئەویش نییه کە نزیکەى مانگیکە نەیبینیوم، شتێکی جێ هێشتبوو، هات هەلى گرت و پۆی. مەحمود لەژێر لیووه وەلامى سلاوێکی دامەو و بە پرووگراییەو بە پلیکانەکاندا چوو سەر.

– چاوت لێهە دایە، نەدەبوو بۆ ئێره بێم، ئەگەر سالى جارىکیش بێم ئەمانە هەر پێیان ناخۆشە.

– نە پۆلە، لە دلى مەگرە، نارەحەتییهکی لە شوێنێکی ترەو، ئەمە هەفتەیهکە لەگەڵ کەس قەسە ناکات.

– بۆ؟ چى بوو؟

– ئاگات لى نییه؟ ئەو هەفتەیه خۆمان پێچایەو، شیرینی و میوه و پارچەمان

كړی، بۆ قوم بۆ مالى پوورت پوښتین بۆ ئوډى سهبارت به مەحبوبه قسه بکهين.

- ئى؟

- هيچ پۆله گيان، دەرکەوت قسمة نيه، هەفتەى پيشووتر به پرخستنى مەحبوبه بووه، له قينى ئوډى كه بۆ زماوهندى تۆ بانگمان نهكردوون، ئهوانيش ههوايان به ئيمه نهدا، باشتەر، من هەر له سهرةتاوه پازى نهبووم، خۆى و ئو دايكه دهلهى كه هەر مەحبوبه مەحبوبهى بوو.

هەستى شادمانيهكى تايهت سهراپاي بوونى پوښيم. پر به هەموو خانهكانى جهستهه له ماناي (دلم فينكهوه بوو) تى گهيشتم، به خۆمم گوت تۆ چەند خراپى! بهلام دهنگى له ناخدا دهیگوت: شایانیهتی! با ئویش بیچیژیت.

- ئهگەر دهزانی پوورت چۆن پۆزى زاواكهى به سهرماندا دهفرۆشت، گوتى: نهوډى ئايهتولايه، بهلام زانكۆشى تهواو كړدوه و پيشكهوتووه، جا چ مال و سهرودتىكى ههيه! مەحموودى به سته زمانيش چهقوت لى بدایه خوینى دهرندهچوو، ئهوهنده سوورهوه بووبوو ترسام دلى بوهستى، كه مى توانج بارانى كړدين و گوتى ئيشهالا بۆ زماوهندكهى مەحبوبه هوت شهو و هوت پوژ ئاههنگ دهگيرن و چراخان ههلهدهخه، مرؤف دهيت به شانازییهوه كچ به شوو بدات، نهوهكو به پهله پرووزى و به دزییهوه، ئهگەر پوور له زماوهندى برازیدا نهيت ئهى كهى دهيت ههبي، به كورتى كۆلى لهم گلهيبیانهى كرد.

كاتيك باوكم هات من له ژوورهكه بووم، خۆم دایه پال دیوارهكهوه بۆ ئوډى نه مبینى، ژوورهكهيش له چاو دهرهوه تاريك بوو، باوكم به دهستىكى دەرگهكهى گرت و پييهكى خسته سهر ئهژنۆكهى ترى و سهرقالى كړدنهوډى قهيتانى پيلاوهكهى بوو. به دهنگىكى نزم گوتم:

- سلاو.

پيى داکهوت و له ژووره نیمچه تاريكهكهدا به دواى دهنگهكه گهرا، هاتمه پيشهوه، بۆ چەند خولهكيك به زهردهخه نهيهكى پر سۆزهوه تهماشای كردم، پاشان هاتهوه سهرخۆى، دیسانهوه پيى خسته سهر ئهژنۆى و سهرقالى كړدنهوډى قهيتانهكهى بوو و به دهنگىكى بهرتر گوتى:

- ئەو چۈن بوو! بىرت كردين؟
 - بىگومان، ھەموو كاتى لە بىرمن.
 سەرى راوہشان، سەراپاييەكانى لە پى كر. ھەروەكو جاران خاوليەكەم بە دەستىيەو دا، بە چاويكى پى لە گلەيىيەو سەيرىكى كرەم و گوتى:
 - لەو باوہرەدا نەبووم ئەوہندە بى وەفا بى.
 قىن بىناقاڧاى گرتبووم، ئەمە پى سۆزترىن قسە بوو كە باوكم دەيتوانى بىللى.
 لەسەر نانى شىوان ھەموو شتىكى دەخستە بەردەستم. بە پەلەپەل قسەى دەكرى، ھەرگىز نەمبىنيبوو ئەوہندە زۆر قسە بكات. مەحموود نەھاتە سەر سفرەى نانى شىوان. باوكم بە پىكەننەو گوتى:
 - دەى قسەمان بۆ بكە، شىوان و نيوہروان چى بۆ مەتردەكەت لى دەنتى؟ ئەزانى چىشت لىنتى؟ يا نە! بىستومە دەيەوئىت سكالات لى بكات!
 - كى، ھەمىد؟ ئەو داماوہ قەت لە خواردن سكالاناكات، ھەرچىيەك بخەمە بەردەستى دەيخوات، ھىشتا خۆى پىم دەلى پىويست ناكاتى خۆت بە چىشت لىنان بەسەرەرى!
 - چى! ئەى چى بكەى؟
 - دەلى دەبىت بەردەوامى بە خويندەكەت بەدى.
 بىدەنگىيەك دانىشتنەكەى داپۇشى، ھەموو لىم رامان، بريسكەيەك لە چاوەكانى باوكم درەوشايەو، دايكم گوتى:
 - ئەى مال و حالەكەت؟
 - ھىچ نىيە، دەكرىت فرىاي ھەمووى بكەوم. ھەمىد خۆى دەلى نانى نيوہرۆ و شىوان و مالدارى بۆ من ھىچ گرینگ نىيە، دەبىت تۆ ئەو كارانە بكەى كە خۆت پىت خۆشە، بەتايبەتەش دەبىت وانەكانت بخوينى، ئەوہىش ئەركىكى زۆر پىويستە!
 ەلى گوتى:
 - دەبرۆ بابە! ئىتر قوتابخانە پىت پى نادا!
 - بۆچى نا! رۆيشتەم قسەم لە گەلىان كر، بىرپارە بچمە قوتابخانەى شەوانە.

ئەزمونەكانىشىم بە شىۋەيەكى جۆرەوجۆر دەدەم، لەوانەشە تا كۆتايىي شەھرىودەر
گەلاۋىژ لەگەل ئەوانەى دووپاتكردنەودەيان ھەيە ئەزمون بەدەم، بە راست بىرم
نەچىت كىتەبەكانم بەرمەو.

باوكم بە دلخۆشەيەو گوتى:

- سوپاس بۆ خوا.

دايكم بە سەرسورمانەو تەماشاي كرد.

- كىتەبەكانم لە كوڤن؟

- ھەموويم كۆكردەو و خستەم ناو جانتا شىنەكە، لەژىر زەمىنەكەيە، ەلى،
ھەستە كورم، بۆ بىانەينە.

- بە من چى؟! بۆچى خۆ دەست و پىي نىيە؟!

باوكم بە توورەيى و پىداگرييەكى بى وىنەو ئاۋرى بەلايدا دايەو، لە كاتىكدا
دەستى بە ئامازەى بەسەر دەمدا كىشان بەركردبوو گوتى:

- بىدەنگ بە! جارىكى تر نامەوئەت بىنەم بەم شىۋەيە لەگەل دادەت قسە بكەيت
ھا... ئەگەر جارىكى تر لەم جۆرە ھەلانە بكەى لىت دەدەم و ددانەكانت ورد و
خاش دەكەم.

ھەموومان بە ھەپەساويەو چاومان لە باوكم بربوو. ەلى بە ترسكى زۆر و
توورەيىيەو ھەستاو بەرەو لاي دەرگاگە پۆشت. فاتى خۆى دايە پال من و
زەردەخەنەيەكى مەستانەى لى دا، ھەستم بە فېنكبونەو دلى ئەوئەش كرد. لە
كاتى مالىئاواييدا، باوكم خواحافىزى لى كردم و لەبەر دەرگاگە بى ئەوئەش كەس
بىبىستى بە چرپەو پرسى:

- كەى دىيەو؟

بۆ پۆشتن بۆ قوتابخانە و بەشدارىكردن لە ئەزمونە جۆرەوجۆرەكان درەنگ
بوو، سەرئەنجام بۆ خۆئەندى وەرزی پايز خۆم ناوئەوس كرد، بە بى ئۆقرەيىيەو لە
چاۋەرۋانيدا مامەو. لەم ماۋەيدا سووڤم لە زۆرى كاتى دەستبەتالىم وەرگرت بۆ
خۆئەندەوئەى ئەو كىتەبانەى كە لە مالىئەو ھەبوون، ديارە كەم نەبوون، لە
چىرۆكەكانەو دەستم پى كرد، دواى ئەو كىتەبى شىعەرەكانم بە وردى خۆئەندەو،

له پاش ئهوه نۆره به كتيبه فلهسهفیهكان گهشت كه زۆر قورس و ماندووئامیز بوون. له ئاكامدا لهبهر بى كاری ناچار بووم كتيبهكانى خویندنى هه میدیش بخوینمهوه. وێرایی ئهوهی كه چێژیکی زۆرم لهم خویندنهوه هه می شه ییه وهردهگرت و سهرقالی دهكردم، بهلام ئهوهنده نهبوو بۆ ئهوهی ژيانم پڕ بکاتهوه، هه مید هیچ شهوێ زوو نهدههاته مالهوه، جاري واش هه بوو بۆ چهند پۆژیك نه مدهبینی، له سهههتاوه خواردنی شتوانم لی دهنه و خوانم ئاماده دهكرد و داده نیشتم چاوه پیم دهكرد، چهندان جاریش به دیار سفرهكهوه خهوه دبیردمهوه، كهچی پۆژیکی تریش ههه دووبارهم دهكردوه، نهفرتم له نانخواردنی ته نیایی بوو. جاریکیان له نیوه شهو دا هاتهوه و خهوه بێر دهنهوهی منی به دیار سفرهكهوه بینی به هه راسانییهوه بانگی كردم و به توو په ییهوه گوتهی تۆ له چێشت لێنان و كات به فیرۆدان بهولاوه کاریکی تری نهیه؟ له پڕ له خهوه پاجلهكیم و به دل په نجاوییهوه له ئاكارهكهی ئهوه گه رامهوه سهه جی نووستنهكههه، بهدهم گریانیکي بیدهنگهوه خهوه بر دمییهوه. سههله به یانی وهكو وته بیژێ كه بۆ كۆمه لیک خه لکی نه فام قسه بکات، لیدوانیکي دوور و درێژی سهبارته به پۆلی ژن له كۆمه لگه دا پێشكیش كرد، به توو په ییهكهی شار در اووهه گوته:

– ههول مه ده به په فتاره ی ژنانی نه ریتی و نه خویندهوار یان باشتر بلیم چه وساو په ستیک له ئه شق و خۆشه ویستی گیلانه م پێ بدی بۆ ئه وهی دهسته مۆم بکهی.

به خه مباری و په نجاوییهوه، به دهنگیکی پڕ له قینه وه گوتم:

– من هیچ مه به ستیکم نه بوو، ته نیا ئه وه نه بی كه دوا ی نیوه پروان له ته نیایی بیزار ده بم، هه زیش ناکه م به ته نیا نان بخۆم، دوا ییش بیرم كرده وه كه تۆ نیوه پروان له مال نیت و نازانم چی ده خو ی، هیچ نه بیته شهو نانیکي تیرو ته سه ل بخو ی.

– له وان هیه ئه وه مه به ستت نه بووی، به لام ناراسته وخۆ ئامانجت هه ر ئه وه یه، ئه مه له ته له كه كۆنه كانی ژنانه كه ده یانه ویت له پێگه ی ورگه وه پیاو گرفتار بکه ن.
– ده برۆ باب ه!! كی ده یه ویت تۆ گرفتار بکا؟ من پیم وابوو هه رچییهك بی ژن و می ر دین، راسته ئیمه ئه وینداری یه كتر نین، به لام خۆ دوژمنی یه كتری ش نین، هه زم

دەکرد قسەت لەگەڵدا بکەم، شتت لێ فێر بێم، لە مەلەکەدا، لە دەنگی خۆم بەولاوە گوێم لە دەنگی تریش بێت، تۆش هیچ نەبێ ژەمی خواردنی گەرموگۆر بخۆی، خۆ ئەمەشیان بە پێداگری دایکت بوو، کە دایمە لە خەمی خواردن و خۆراکی تۆدایە.

– ئەها...! بێنیت؟ خۆم زانیم... گوتم دەبێت شوێن پێی دایکم لەم مەسەلەیەدا بدۆزمەو، دەزانم ئەمە تاوانی تۆ نییە بپارەکان لە دایە خانمەو دەردەچێت، دەنا تۆ هەر لە پۆژی یەكەمەو بە ئەقڵ و لۆجیک بەو رازی بوویت هەرگیز پێگزی ژیان و ئیش و کار و بیروباوەری من نەبێت. کەواتە لە زمانی منەو بە دایکم بڵێ، هیچ خەمی نانخواردنی من نەبێ، ئێمە هەموو شەویک، کاتێک کۆبوونەویمان هەیه چەند ھاوڕێیەکمان بەرپرسی چێشت لێنان دەبن، خواردنی خۆشیشمان بۆ لێ دەنێن.

ئێتر لەو بەدا هیچ شەویک چاوەروانی نەبووم، ئەو ژيانى لەگەڵ چەند ھاوڕێیەکی نادیاردا بەسەر دەبرد، لە کەشێکدا کە من هیچ دیدیکم لەبارەو نەبوو، ھاوڕێگەلێک من نەمەزانی کێن! چۆن بێر دەکەنەو! لە کوێن و بیروباوەرەکیان کە هێند شانازی پێو دەکەن و لە بارەو دەدوێن، چیبە؟ تەنیا ئەو دەزانی کە کاریگەری ئەوان بەسەر هەمیدەو سەد ئەوەندە من و کەسوکەرەکیەتی.

لەگەڵ دەستپێکردنی خۆیندەکەم، بەرنامەییەکی پێکۆپێک لە ژياندا هاتە کایەو، زۆربەى کاتەکانم بە خۆیندن بەسەر دەچوو، بەلام تەنیاى و خەلوەتى ژيانم ئازارى دەدام، بەتایبەتیش لە هەنگاوی پێشووختی شەوانی تاریکی پایزدا، کاتێک بێدەنگی و سەرماشی لەگەڵ خۆیدا دەهێنا. ژيانمان لەسەر بناغەى پێزگرتن لە یەکتەر، بێ کێشه و ئازار و شەڕ، بێ جۆش و خروش، بەو پەڕی بێدەنگیەو بەسەر دەچوو. تەنیا گەشت و گەڕانی من پۆژانی هەینی بوو، کاتێک هەمید بە هەر چۆنێک بوايه خۆی دەگەیانده مال و سەردانی مالی دایکیمان دەکرد، من بەو دەرفەتە زۆر کورتەى بوونم لەگەڵیدا قایل بووم، هێدی هێدی زانیم حەز لە سەرپۆشینەکەم ناکات، پێی خۆش نییە من بە سەرپۆشەو ھاوێلى بکەم، ئەویشم بەلادا خست، وتم بەلکو زیاتر لەگەڵ خۆیدا بمباتە دەرەو، بەلام

هاوړتيكاني هېچ كاتيان بڼو نه وه شتېتېوو و له بهر هه ستيا رپيه سه پرده كې له و باره وه، ته نانه ته ئامازميه كېشم به وان نه ده كړد. تاقه هاوډه مېكم داپيره بوو، خوار دنم پي دده و خزمه تم ده كړد، ژنيكي زور ميه ربه بان و بېدهنگ بوو، به لام گوټي زور له وه گرانتر بوو كه من له سه رده تاوه پېشېبنيم ده كړد، كه ده مويست باسي شتيكي بڼو بكم هېنډم ده قيراند له كوټايدا ماندو دېبووم و له خيري ده كوزدراډ. هه موو به يانيه كه ده پيرسي، پوله دويني شو هه موي زو هاته وه؟ منيش ده مگوت به لي! به ويه پري سه رسوړمانه وه باوډري ده كړد، هه رگيز نه يده پرسې ئي بڼو من نايېنم؟ به ودي كه گوټيه كاني نه يده بېست وده اي دهنواند كه چاو هكانيشي باش نايېن، له باره ي هه موو شتي كه له ده ورو به ريه وه پوي دده ده پيرسي، هه تاو هكو من به هه زار ده رده سه ري پوډاو هكېم به گوټيه كه پرده كې نه گه ياندايه، تي نه ده گه يشت. له لايه كي تريشه وه نه گه ر كه يفي ساز بوايه باسي پابردووي بوم ده كړد، باسي حاجي ئاغاي ميږدي بڼو ده كړد كه پياوړيكي باش و خواناس بووه، له پاش مردي ئو ته نانه ته هاوينا نيش ده ووني سار دوسړه و گهرم دانايت، باسي منډال هكاني ده كړد كه زور كېم سه ري لي دده و هه موو گرفتاري مال و ژياني خو يان، جار چاره ش باسي منډالي و هارو هاجي باوكي هه ميدي ده كړد كه گه وره ترين و نازيز ترين منډاليه تي، هه ندي جار يش سه باره ته كه سانتيك قسه ي بڼو ده كړد كه من نايان ناسم و زور به يان مر دېبون، له پو كه شدا وا ديار بوو كه له سه رده مي خو يدا ژنيكي به خته ودر بووه، به لام له وه ده چو ئيستا ئيتر هيجي بڼو نه مابته وه ته نيا چاو ه پړواني مهرگ نه بيت، حق ئو هنده ش پير نه بوو، سه ير له وده بوو كه ده ورو به ريش هه هه مان چاو ه پړواني هه بوو، نه كه به ودي كه شتيك بلين يا پشتگوټي بخن و بي بايه خي نيشان بدن به لكو په فتاره كانيان ئو چاو ه پړواني به دهنواند.

ته نيائي بووه مايه ئو ودي كه خووه ديږينه كېم، قسه كړدن له گهل ئاو پنه دا، سه رله نو ئي ده ست پي بكمه وه. چهنډان كا ژير له به رده م ئاو پنه دا دده نيشتم و له گهل و پنه كې خو مډا ده وام. له منډا ليده عاشقي ئم خووه بووم، چهنډ براكانم له بهر ئم كارم گالته يان پي ده كړد و به شيت بانگيان ده كړد! كو شتيكي زورم كړد هه تا ده ستم له خووه هه لگرت، به لام راستيه كې ئو هه بوو كه هه رگيز ئم خووه م لي نه بووه وه، به لكو له ناخمدا خو ي هه شار دابوو، له بهر ئو ودي ئم مړو

هاوودەمم نەبوو، سەری ھەلدا بوو، ئیدی ھۆکاریک نەما بوو بۆ پەنھانکردنی هیچ کاریک. قسەکردن لەگەڵ ئەودا، یان لەگەڵ خۆمدا، ھەر ناویکی لێ بنیڤن، میتشکی پێک دەخست، جارجارە پێکەو بە بیرەوەرێیەکاندا دەچووینەو و فرمێسکمان دەپشت. پێم دەگوت چەند بیرى پەرمانە دەکەم! گەر بمتوانیبایە بیدۆزمەو قسەى ئیجگار زۆرمان ھەبوو بۆ یەکتەری باس بکەین. پۆژیک بریارم دا شوین پێیەکی بدۆزمەو، بەلام چۆن؟ دەبوا یە ئەمجارەیش داواى یارمەتیم لە پەرۆین خانم بکرایە. پۆژیکیان بۆ مالى دایکم پۆشیتبووم، سەریکی ئەویشم دا، تکام لێ کرد لە گەرەکە ھەواڵ بپرسى و بزانی کى ناوونیشانی بنەمالەى ئەحمەدى ھەبە، خۆم لە پروم نەدەھات لەگەڵ خەلکى ئەو گەرەکە قسە بکەم، وام دەزانی ھەموویان بە چاویکی تر لیم دەروان. پەرۆین خانم ئەم کارەى کرد، بەلام هیچ کەس ھەواڵى نەدەزانی، یانیش ئامادە نەبوون ناوونیشانی ئەوان بە پەرۆین خانم بدەن، لەبەرئەو ھەموو دەیانزانی لەگەڵ ئەحمەددا ئەم سەر و ئەوسەرى ھەبە، تازە یەکی لەوانە گوتبوو، دیسانەو چى بوو دەیانەوئى جاریکی تر چەقۆکیشیان بۆ بنیڤن؟ پۆژیکیش سەریک لە قوتابخانە دا، کەچى فایلەکەى پەرمانەیان بردبوو، لەو قوتابخانەى نەما بوو. مامۆستای وێژەکەمان بە بینینی من دلخۆش بوو، کە پێم گوت دەمەوێت بەردەوامى بە خوێندنەکەم بەدەم، دلگەرمییەکی زۆرى پێ بەخشیم.

لە یەکی لە پاش نیوەرۆ درێژ و سارد و تاریکەکانى سەرەتای زستاندا، کاتیک هیچ کاریک نەبوو بە جیى بینم و تاقەتم نەما بوو، خوا دەزانیت لەبەر چى ھەمید زوو گەراییەو مالاو و شانازیى پێ دام کە نانى شێوان لە مالاو بەخوات، نەمەزانی لە خۆشیاندا چى بکەم، خۆشەختانە ھەر بەیانى ئەو رۆژە دایکم ھاتە دیدەنیم و ماسى بۆ ھاوردبووم، گوتیشى: باوکت ماسى کرپو بەلام بە گەلۆیدا نەدەچوو خوارەو، منیش بەشەکەى تۆم ھینا بۆ ئەو ھەویش ئاسوودە یت.

ماسییەکەم خستە یەخەچالەکەو، چونکە تاقەتى ئەو ھەم نەبوو بە تەنیا بۆ خۆمى لێ بنیڤن. کە زانیم ھەمید بۆ نانى شێوان لە مالاو دەبیت، دەست بە کار بووم و بەو سەوزییەى کە لە مالاو ھەبوو، پلاوى سەوزیم لێنا، ھەرچەندە جارى یەکەمم بوو، بەراستیش ھەموو توانا و ھونەرەکەم خستە کار، کەچى خراپ دەر نەھات. بۆنى ماسى سوورەو کراو ئیشتیای ھەمیدى کردەو و لە چیتشتخانەکە بەدەوردا دەخولایەو و پەنجەى لە خواردنەکان دەژەنى، منیش کە لە ناخى دلەو

پئ دەكەنیم شه ڤم لهگه لیدا دهكرد. یهكهم جار چیتتهكه ی داپیره م به هه مید دا
بۆی بهریت، ئینجا سفرهكه م راخست و هه رچییه كم له ماله وه هه بوو له سه ر
سفرهكه ڤیزم كرد، دهتگوت میوانداریهكه كه ورم له مال و له دلشدا هه یه، وای
كه بهخته وهركردنی من چهند سانا بوو، به لام چۆنیش درتخییان لی دهكردم!
هه مید به په له دهستهكانی شۆرد و هاوكات دهیگوت:

- پلاوی سهوزی و ماسی ده بیت به دهست بخوریت، دوا یی نه لئی میردهكه م بی
ئه دهیه.

ئینجا سهرقالی دهركردنی ئیسکی ماسیهكه بوو بۆ ههردووكمان. به راشكاوی
گوتم:

- وای... شهوێکی چهند خوشه، گه ر تۆ نه بوویتایه له ته نیایی و تاریکی و
سه رمادا شیت ده بووم...

له پاش كه میك بیدهنگی گوتی:

- به قورسی مه گره! سوود له كاته كهت وهر بگره، خویندنت هه یه، ئه م هه موو
كتیبه ش لیره یه، هه لی بگره و بیخوینه وه، ئاره زووی من ئه وه بوو كاتم هه بوایه،
داده نیشتم و كتیبه م ده خوینده وه.

- كتیبه نه ماوه نه یخوینمه وه، هه موویانم خویندووه ته وه، هه ندیکیانم چهند
جاریك خویندووه ته وه.

- به راسته؟! كامانه ت خویندووه ته وه؟

- هه مووی، ته نانه ت كتیبه كانی خویندنی تۆش.

- گالته ئه كه ی! شتیکیان لی تی گه یشتی؟

- باش بوو، هه ندیکیان زۆر باش تی نه گه یشتم، به ڤیكه وت هه ندی ڤرسیاریشم
له لا دروست بووه كه ده مویت لیت ڤیرسم، هه ر كاتیك بوارت هه بوو لیت
ده ڤیرسم.

- سهیره...! ئه ی كتیبه چیروكه كان؟

- وای... ئه وانه هه ر زۆر خوشن، هه ركاتی ده یانخوینمه وه ده گریم، چهند
خه مناخن، چ ڤه نچ و ئازار و به لاگه لیکی سهیره مه رهیان به سه ر هاتووه.

- ئەمانە گۆشەيەكى راستەقىنەي ژيانە، ھەموو كاتى سىستەمە
حكومەتتەيەكان بۇ دەستەبەركردنى دەسلەت و سەرمايەيەكى زۆرتر لە ھىزى
خەلكى بى چارە و بى پشت و پەنا كاريان كېشاوتەتەو و پەنجى بازووى ئەوانى
ھەلپشتووتە گىرفانە پان و بەرىنەكەيانەو، لە ئاكامى ئەم جۆرە سىستەمانەدا
نايەكسانى، ئازار، بەدبەختى و ھەژارىي بۇ خەلكى لى كەوتووتەو.

- زۆر ناخۆشە، كەي ئەم بەدبەختيانە كۆتايبيان دىت؟ چى دەكرىت؟

- خەبات...! دەبىت ئەو كەسەي كە وريا دەبىتەو و تى دەگات پروپەرووى سەم
بىتەو، ئەگەر ھەر مەرقىكى ئازادىخووان دژ بە نايەكسانى خەبات بكات،
دەسلەتەكە سەرنگون دەبىت، ئەمە پەوتى مېژوو، سەرنەجام چەوساوەكانى دنيا
يەك دەگرن و ئەم ھەموو نايەكسانى و ناپاكيانە لە ناو دەبەن، ئىمە دەبىت كارىك
بەكەين ھەرچى زووترە زەمىنەي يەكگرتن و شۆرش ئامادە بىت.

بە ديار قسەكانىەو واقم ورمابوو، چ جوان قسەي دەكرد، ھەرچەند زۆر كىتەي
بوون و وەكو ئەو و ابوو كە نووسراوىك دەخوینتەو، بەلام، بەلاى مەو زۆر
سەرنجراكىش بوو.

راشكاوانە گوتم:

- ئەگەر تۆ پاپەرى

من پاپەرم

ھەموو رادەپەرن

گەر تۆ دانیشى... منیش دانیشم

كى پاپەرى

كى لەگەل دوژمن بچەنگى

- ئەي ئەي! ئافەرىن، وا ديارە تۆش ھەندى شت تى گەشتووى، جارچارە
قسەگەلىك دەكەيت بە ھىچ شىوہيەك لەگەل تەمەن و ئاستى خویندەكەت
ناگونجىن، وا ديارە دەكرىت تۆيش بىتە پىزەو.

نەمدەزانى قسەكانى بە پياھەلەدان وەرگرم يان بە سووكايەتى پىكردن،
ھەرچۆنىك بىت بە پرووى خۆمدا نەھىنا، چونكە نەمدەويست ھىچ تاريكە تەمى ئەو

شەۋە گەرمەمان لى تىك بدات. لە دواى نانى شىۋان پالى دايە سەرىنەكەۋە و
گوتى:

بە راستى بە تام بوو، چەند زۆرم خوارد، ماۋەيەكى زۆر بوو خواردنى وا
خۆشم نەخواردىبوو، نازانم ھاۋرې داماۋەكانم ئەمشەۋ چىيان دەست كەۋتوۋە
بيخۆن، وا ديارە ديسانەۋە ھەر نان و پەنيرەكە دەخۆنەۋە.

بە سوود ۋەرگرتن لەم ئاماژەيە و خۆش خولقى ئەو وتم:

– بۆچى شەۋى ھاۋرېكانت بۆ نانى شىۋان داۋەت ناكەى؟

ھاۋكات كە بىرى دەكرەۋە لىم پاما، خەرىك بوو ھەندى شتى لە مېشكى
خۆيدا لىك دەدايەۋە، بەلام ۋو گرژ نەبوو، پشتىۋانىيەكى دەروونىم بۆ پەخسا و
بەردەوام بووم:

– بۆچى ۋانىيە كە ھەر شەۋەي يەكئى بەرپرسى ئامادەكردى خواردنە، باشە با
شەۋىكىش من بەرپرسى خواردن بىم، چى دەبىت؟ با شەۋىكىش ئەو داماۋانە
چىشتىكى رېكۋېت بىخۆن.

– بە رېكۋەت شارەزادىش ماۋەيەك پىش ئىستا دەبوت، ھەز دەكات تۆ بىينىت.

– شارەزاد؟

– بەلى، يەكئى لە ھاۋرې زۆر باشەكانە، رۆشنىر، بوير، خاۋەن بىروباۋە،
زۆربەي مەسەلەكان لە ئىمە باشتر شى دەكاتەۋە.

– كچە؟

– يانى چى؟ دەلىم شارەزاد، بۆچى كورپىشمان ھەيە ناۋى شارەزاد بى؟

– نا، مەبەستم ئەۋەيە شوۋى كرەۋە يا تەنبايە.

– ئەھا... ئىۋەش بەو شىۋە قسە كرىنەتان! بەلى شوۋى كرەۋە، ناچارىبوو،
چونكە دەبوايە بە جۆرىك لە دەسەلاتى خىزانەكەي رىزگارى بىت، بۆ ئەۋەي
بتوانىت ھەموو كات و وزەي بخاتە خزمەتى ئامانجەكەيەۋە، بەداخەۋە ژن لەم
مەملەكەتەدا لە ھەر پلە و پايەيەكدا بىت، ھىشتا ھەر ناتوانى لە كۆتى داو و
نەرىتە كۆمەلەيەتتەكان رىزگارى بىت.

– ئەي باشە مېردەكەي پىي ناخۆش نىيە ئەو لەگەل ئىۋەيە؟

– كى... مەھدى؟ نە بابە، ئەۋىش ھەر لە خۇمانە، ھاسەرگىرى ئەۋان
ھاسەرگىرىيەكى پىكخراۋەيى بوو، خۇمان بىرپارمان دا، چونكە لە زۆر لايەنەۋە
بە قازانچى ئارمان و كۆمەلەكەمان بوو.

ھەر لە خۇمەۋە دەمزانى بچووكترىن پەرچەكردارى توند و گەۋجانە لە لايەن
منەۋە دەبوۋە ھۆى دووبارە بىدەنگردنەۋە، دەبىت گوتىگىرىكى باش بىم، تەننەت
سەبارەت بە بابەتتىكى تا رادەيەك بەم نامۆيىيەش، دەبۋايە بەئارامى بىمىنەۋە،
چونكە ئەمە يەكەمىن جار بوو كە لەبارەى ھاۋرپى و كۆمەلەكەيانەۋە قىسەى بۆ
دەكردم.

– منىش پىم خۇشە ئەۋ شارەزادە بىيىنم، دەبىت مەۋقەتتىكى سەرنجراكىش بىت،
توخا پۇژىك داۋەتتەيان بىكە.

– دەبىت بىرى لى بىكەمەۋە، پاپۇژ بە ھاۋرپىكانم بىكەم، بزانم ئەنجامەكەى چى
دەبىت.

سەرئەنجام، لە دۋاى دوو ھەفتە ئەم بەختەۋەرىيە پۈۋى لىم كرد، بىرپار ۋابوو
شەمەيەك كە پۇژى پشۋى گىشتى بوو، ھەموو ھاۋرپىكانى ھەمىد بۆ نانخواردنى
نيۋەرپ بۆ مالى ئىمە بىن. سەرانسەرى ھەفتەكە سەرقال بووم، ھەموو دەرگا و
پەنجەرە و پەردەكانم شۆرد، چەندان جار جىگۇپكىم بە قەنەفەكان كرد، مېزى
نانخواردنمان نەبوو، ھەمىد گوتى:

– ئەى باۋكە! ئەمانە مېزىيان بۆ چىيە؟ لەسەر زەۋىيەكە سەفرەكە پاخە باشتەرە،
جىي ھەموۋيان دەبىتەۋە و بۆ ئەۋانىش ئاسانتەرە.

تەنبا ھاۋرپى نىزىكەكانى بانگ كىردىبوو كە دۋازدە كەس بوون، نەمدەزانى چى لى
بىنم، دلەۋاۋكىيەكى زۆرم ھەبوو، چەند جارپىكىش لە ھەمىد پىرسى، گوتى:

– ھەرچىيەك خۇت پىت خۇشە، ئەۋەندە گرىنگ نىيە.

– با گرىنگە، پىم خۇشە شتىك لىبىنم ئەۋان ھەزى لى بىكەن، تۆ بلى كى ھەزى
لە چىيە؟

– من چوزانم؟ باشە ھەريەكە و ھەزىيان لە شتىكە، خۇ نابى تۆ ھەموۋى لى
بىت.

– باشە ھەموۋيان نا، بەلام بۆ نمۇنە شارەزاد ھەزى لە چىيە؟

- سه‌وزی قاورمه، به‌لام مه‌هدی ناشقی چیشتی قیمیه، ئەکبەر هیشتا هەر بیر له‌و پلاوی سه‌وزی و ماسییە ده‌کاته‌وه که بۆم باس کرد و سه‌رده‌تی بۆ ده‌کیشی، پاش نیوه‌پوان که سارد ده‌کات، هه‌موو ئاره‌زووی ناشی هه‌رشته ده‌که‌ن، به‌کورتی هه‌موو شتی، ئیتر پیویست ناکات ئەودنده به‌قورسی بگری، هه‌رچیت به‌لاوه ئاسانتره، ئەوه لی بنی.

له‌ پۆژی سی شه‌مه‌وه ده‌ستم به‌ شت کرین کرد، هه‌وا ساردی کردبوو و به‌فریکی سووکیش ده‌باری، به‌ وریاییه‌وه ده‌ریشتم نه‌وه‌کو بکه‌وم و میواندارییه‌که‌م بشیوی، هینده‌م شت کرپبوو و کیسه‌ی قورسم به‌ پلیکانه‌کاندا سه‌روخوار پیکرد، به‌پاده‌یه‌ک داپیره‌ش هاواری لی هه‌ستا و وتی:

- پۆله‌ خه‌لکی بۆ میوانداریتی هه‌وت ده‌وله‌تیش ئەم هه‌موو شته‌ کۆناکه‌نه‌وه.

پۆژی پینجشه‌مه‌ به‌شیک له‌ چیشته‌کانم لینا، پۆژی هه‌ینیش که‌می زووتر له‌ مالی باوکی هه‌مید که‌پاینه‌وه و دیسان سه‌رقالی چیشته‌ لینان بوومه‌وه. ئەوه‌نده‌م چیشته‌ لینابوو که هه‌ر که‌رمه‌وه کردنیان به‌یانی تا نیوه‌پۆیه‌کی کات ده‌ویست، بۆ سبه‌ی به‌یانی ته‌نیا برنجه‌که‌ مابوو لی بنیم، خۆشبه‌ختانه‌ هه‌واش سارد بوو، ئیتر بی خه‌م هه‌موو خواردنه‌کانم له‌ هه‌یوانه‌که‌ پرزکرد. دوا‌ی نیوه‌پۆ هه‌مید پۆیشته‌ و وتی:

- ئەگه‌ر کاره‌که‌م درێژه‌ی کیشا ئەوا له‌وی ده‌مینمه‌وه و سبه‌ینی، نزیک نیوه‌پۆ له‌گه‌ڵ هاو‌پیکانم دیمه‌وه.

به‌یانی زوو له‌ خه‌و هه‌ستم، جاریکی تریش تۆزی هه‌موو شوینیکم سه‌ریه‌وه، برنجه‌که‌م شۆرده‌وه و خوساندم، که کاره‌کانم ته‌واو بوو به‌ په‌له‌ دوشیکم گرت، به‌لام قژم ته‌ر نه‌کرد، چونکه‌ شه‌وی پیشت شتبووم و لوولم کردبوو، باشترین جلم، که کراسیکی زه‌رد بوو، له‌به‌رم کرد، ئارایش و سووراوم لی دا، قژم کرده‌وه و شانهم کرد، له‌به‌رئه‌وه‌ی لوولیه‌کی شه‌پۆلداری جوانی گرتبوو، له‌ پشته‌وه به‌رمدايه‌وه. ده‌مویست هه‌یچ که‌موکوورییه‌که‌م نه‌بیت بۆ ئەوه‌ی بۆ هه‌مید نه‌بمه‌ مایه‌ی شه‌رمه‌زاری، ده‌مویست ئەوه‌نده پیکوپیک ب‌م چیی تر وه‌کو مندالیکی که‌م ئەندامی نایاسایی له‌ ماله‌وه نه‌شاردریمه‌وه، به‌شیوه‌یه‌ ب‌م هاو‌پیکانی به‌ که‌سیکی شایسته‌ی چوونه‌ ناو کۆمه‌له‌که‌یانم بزانه‌ن، نزیکی سه‌عات دوا‌زده‌ د‌لم به‌ ده‌نگی

زەنگى دەرگاكه داخوريا، ئەم زەنگە بۆ بە ئاگە ھىنانە ۋەدى مەن بوو، دەنا ھەمىد
 كىلى ھەبوو، بە پەلە بەروانكۆشەكەم لى كىردە ۋە بە راكردن پۆشتم بۆ لاي
 پلىكانەكان بۆ پىشوازيان، كزەيەكى ساردى دەھات بەلام مەن گويم پى نەدا، ھەر
 لە سەرووى پلىكانەكان ھەمىد ھەمويانى پى ناساندم، چواريان ژن و ئەوانى تر
 پياو بوون، تا رادەيەك ھەمويان ھاوتەمەن بوون. لە ژوورە ۋە پالتۆكانىانم ۋەرگرت
 ۋە وردەكۆلانە تەماشاي ژنەكانم دەكرد، لەگەل پياو ۋەكاندا ئەوئەندە جياۋازيان
 نەبوو، ھەمو پانتۆل ۋە بلووزى فراوانيان لەبەر بوو، زۆربەى جەلەكانيان كۆن بوون و
 ھىچ لەگەل پەنگى جەلەكانى ترىيان رىك نەدەكەوت، قزىيان يا ھىندە زۆر بوو يا
 ھىندە كورت بوو كە لە دواۋە لەگەل پياو ۋەكان جيانەدەكرانە ۋە، يانپىش لە دواۋە بە
 لاستىك بەسترا بوو، ھىچ جۆرە ئارايىشكىيان نەبوو. لە شارەزاد بەولاولە كەسيان
 بايەخىكى ئەوتۆيان پى نەدام، ھەرچەندە ھەمويان پەشت بەرز و بى فەيز
 دياربوون. شارەزاد تاقە كەس بوو كە ماچى كىردم، چاۋىكى بە سەرتاپامدا خشاندا
 و گوتى:

– بەبە! ھەمىد، چ ژنىكى جوانت ھەيە، نەتگوتبوو ژنەكەت ئەوئەندە نازدار و
 رىك پۆشە، ھەمو ئاورپان دايە ۋە ئەمجارە بە نىگايەكى وردترە ۋە سەيريان
 كىردم، ھەستەم بە زەردەخەنەيەكى ناروون و گالتەئامىزەم لەسەر لىۋى ھەندىكيان
 كىرد، ھەرچەندە ھىچ قەسەيەكى خراپيان نەكرد، بەلام نازانم چ شتىك لە
 ئاكارياندا بوو بە ھۆى ئەۋەى، نەك تەنيا ھەر مەن شەرم كىرد و سوور ھەلگەرام،
 بەلكو ھەمىد شەرمەزار دەھاتە بەرچاۋ. ھەولى دا قەسەكە بگۆرپى، گوتى:

– ئىتر بەسە، برونە ژوورەكە با چاتان بۆ بھىنم. ھەندىكيان لەسەر قەنەفەكە و
 ھەندىكى ترىشيان لەسەر زەۋىيەكە دانىشتن، نىۋەيان جگەرەيان دەكىشا، ھەمىد
 بەپەلە گوتى:

– تەپلەكى جگەرە! دەتوانى تەپلەكى جگەرەم پى بدەيت.
 پۆشتم بۆ چىشتخانەكە و تەپلەكى جگەرەم بە ھەمىد دا و بەشلە ژاۋىيە ۋە
 سەرقالى چا تىكرەن بووم. ھەمىد جارىكى تر گەرايە ۋە چىشتخانەكە و
 بەتوورەيىيە ۋە گوتى:

– ئەمە بۆ وات لە خۆت كىردە ۋە؟

- بۆچی چیم کردووه؟

- ئەم جلە چییە لەبەرت؟ ھەر دەلێی بووکەلەیی بیانیت، برۆ جلیکی سادە لەبەرکە، پانتۆل و بلووزی، دامەنێ، شتی، دەموچاویشت بشۆرە، قژیشت کۆیکەرەو.

- خۆ من ئارایشم نەکردووه، ھەر سووراویکم لی داوه، ئەویش کالە.

- من چۆزانم چیت کردووه؟ بەلام شتی بکە ئەوەندە پروخسارت دەرئەکەوێ.

- خەلووز لە دەموچاوم بسووم؟

- بیسوو!

چاوم پر بوو لە فرمیسک، نەمدەزانی چ شتیک لە دیدی ئەودا باشە و چی خراپە! لە پر ھەستم بە ماندوووییەکی ئیجگار زۆر کرد، دەتگوت ماندوووبوونەکانی سەرپای ھەفتە لەو ساتەدا ھێرشیان بۆ ھێنام، ئەو ھەلامەتەیی کە ھەفتەییە بوو دەستی پێ کردبوو و لە بیر خۆم بردبوو، لە ناکاو تینی پەیدا کرد و سەرم گێژی خوارد. گویم لە دەنگی یەکیکیان بوو گوتی:

- ئەڕێ ئەم چایە بوو بە چی؟

کاتیک بە خۆدا ھاتمەو ھاوی کۆلۆم بەسەر پیالە نیو لە چاییەکاندا دەکرد، ھەمید چاییەکەیی بردە ژوورەکەو و منیش بۆ ژووری نوستنەکە رویشتم، جلەکەم داکنەند و کەمیک لەسەر تەختی خەوێکە دانیشتم، شتیکێ تایبەت لە میشکەدا نەبوو تەنیا، ئەو نەبیت کە خەمبار بووم، دامەنیکێ چینداری درێژ کە ھەموو کاتیک لە مالاو دەمپۆشی، لەبەرم کرد، یەکەمین بلووزیش ھاتە دەستم، لەبەرم کرد و قۆم بەلاستیکی لە دواو کۆکردووه، بە پارچە پەموویک ماوێ سووراوێکەم لە لیۆم سڕییەو کە ھێچی و ھایشی پێو نەماوو، ھەولم دەدا خۆم ھێور بکەمەو، دەرسام لە ئاوینەکەدا چاوم بە خۆم بکەوێت و فرمیسکەکانم بێنە خوار، تێ دەکۆشام بیرم بە لاریدا بەرم، بە بیرمدا ھاتەو کە ئاو و پۆنم بەسەر برنجەکەدا نەکردووه، لە ژوورەکە ھاتمە دەر و لەگەڵ یەکی لە کچەکان کە ئەویش لەو ژوورەکە دەھاتە دەرەو پووبەرووی یەکتەر بووینەو، کە بینیمی گوتی:

- ئی... ئەو بۆ دیکۆرەکەت گۆری؟

ھەموو لە ژوورەکەو سەریکیان کیشا و تەماشایان کردم، تەنانەت

گوټیه کانیښم سووره وه بوون، همدیش که له چټښتخانه که وه سهری دهره ټنابوو
گوټی:

– ئاوها جوانتره.

به درټزایی کاته که له چټښتخانه که بووم، هیچ که س کاری به من نه بوو.
سهره نجام کاژیر دوو بوو که سفره راخرا، هه موو چټښته کان ناماده بوون،
سهره پای نه وهی که درگای ژووری میوانم داخستبوو، بڼ نه وهی بتوانم جوانتر
سفره که له هڅه که برازینمه وه، که چی له بهر دهنکی بهرزیان، قسه کانیانم ده بیست.
له نیوهی قسه کانیان تی نه ده گه یشتم، ده تگوت به زمانیکی تر ددهوین، ماوه به که
له باره ی شتی به ناوی دیالیکتیک قسه بیان کرد، به بهر ده وای وشه کانی جه ماوه
و خه لکیان به کار ده ټینا. نازانم بڼ نه یانده گوت مه ردوم، سهره نجام نانی نیوه پڼ
ناماده بوو. که مه رم ژور ده یه شا، هه ستم ده کرد قورگم ده کز ټته وه. هه مید، له پاش
نه وهی چاویکی به سفره که دا خشان، بانگی میوانه کانی کرد که بڼ نانخواردن
بفرموون. هه موویان له چهند جوړی و پهنګ و بونی خواردنه کان سهریان
سوورما، به تامه زرڼوه سهرقالي نانخواردن بوون. بهر ده وای له ده ست و پوخته که م
ده دوان. پټنویینی یه کترینان ده کرد له کام چټښت بخون خوښتره. شاره زاد پټی
ناخوښ بوو له وهی نه وهنده ئه رکم کټشاوه و گوټی:

– ماندوو نه بی، به راستی ئه رکی ژورت کټشاوه، ئیمه به وه رازی نه بووین، ئیمه
به نان و په نیریش ټیر ده بووین، پټویستی نه ده کرد نه وهنده کار بکه یت.

یه کی له پیاوه کان گوټی:

– ئه ری بابه ئیمه هه موو پڼژئ هه نه وه ده خوین، یه ک جار هاتینه مالی ئه م
بورژوازاده یه، با بزاین ئه مان چی ده خوین.

هه موو پټکه نین، به لام پټم وایت هه مید ئه م قسه یه ی پټ خوښ نه بوو. دوا ی
نانخواردن هه موویان گه رانه وه ژووری میوان، هه مید ده سته یه که له پیش
ده سته یه کانی هټنایه چټښتخانه که و به توور ده بییه وه گوټی:

– ده بوا یه ئه م هه موو چټښته لی بنټیت؟

– بڼ؟ خراب بوو؟

– نه، به لام ئیتر ده بی هه تاهه تایه وه لامی تانه و ته شه ره کانیان بده مه وه.

یهک، دووچار هه‌مید چایی برد، منیش سفره‌که‌م کۆکرده‌وه، قاپه‌کانم شۆرد، چیشته‌کانم جیبه‌جی کرد و چیشته‌خانه‌که‌م پاک کرده‌وه، کات له چوار و نیو تی پهبیوو. ناوقه‌دم زۆر ده‌یه‌شا هه‌ستم ده‌کرد تام لێیه، که‌س هه‌والێکی منی نه‌ده‌پرسی، فه‌رامۆش کرابووم، ئه‌و‌هم باش ده‌زانی که له‌و نیوه‌نده‌دا پینه‌یه‌کی نه‌گونجایم. هه‌ستی قوتابییه‌که‌م هه‌بوو که بۆ میوانی مامۆستا‌کانی ڕۆشستوو، نه‌هاوته‌م‌نی ئه‌وانم، نه‌ش خوێنده‌واری و ئه‌زموونی ئه‌وانم هه‌یه، نه‌مه‌ده‌توانی وه‌کو ئه‌وان قسه‌ویاس بکه‌م. ته‌نانه‌ت له‌ ڕووشم نه‌ده‌هات قسه‌کانیان پێ ببرسم پێویستیان به‌ چیه‌؟ ڕیزی چاییم تی کرد و له‌گه‌ڵ شیرینی خامه‌داردا برده‌م ژووره‌وه، ئه‌مجاره‌ش هه‌موویان دووباره‌ سوپاسیان کردم، شاره‌زاد گوتی:

– ماندوو بووی، ببوره‌ یارمه‌تیمان نه‌دای، راستیه‌که‌ی ئیمه‌ زۆر له‌و کارانه‌ نازانین.

– زۆر سوپاس، شتیکی ئه‌وتۆم نه‌کردوو.

– چۆن هیچت نه‌کردوو؟ ئیمه‌ توانای لێنانی یه‌ک دانه‌ش له‌و چیشته‌خانه‌مان نییه‌، ئیتر وهره‌ دانیشه‌، وهره‌ لای من.

– به‌سه‌رچاو، ئیستا دیم، به‌لام پێش ئه‌وه‌ی کاته‌که‌ی به‌سه‌ر نه‌چوو، ڕیگه‌م بده‌ن با نوێژه‌که‌م بکه‌م و ئینجا بۆ خه‌م بێم دا‌بنیشم.

ئه‌مجاره‌ش هه‌موویان به‌ سه‌رسو‌رمانه‌وه‌ سه‌یریان کردم، هه‌میدیش ده‌موچاوی گرژه‌وه‌ کرد. نه‌مه‌دزانی ئه‌مجاره‌ش چ شتیکی سه‌یر و نا‌اساییم گوت، ئه‌که‌به‌ر که‌ پیشتر هه‌میدی به‌ بورژوا ناو‌برد، هه‌ستم ده‌کرد که‌وا کێ‌پ‌کێ‌یه‌ک یا کێ‌شه‌یه‌ک له‌ نێوان خۆیاندا هه‌یه‌، گوتی:

– به‌ به‌! بۆچی تائێستا مرۆفی نوێژکه‌ر ماوه‌! زۆر دل‌خۆشم، خانم که‌ تۆ تا ئیستا بیروباوه‌ری باووباپیرانت پاراستوو ده‌توانیت پێمان بڵێی بۆ نوێژ ئه‌که‌ی؟

به‌ تووریه‌ی و شیرزه‌بییه‌وه‌ گوتم:

– بۆچی؟ له‌به‌رئ‌وه‌ی موس‌لمانم و هه‌موو موس‌لمانێکی‌ش ده‌بێ نوێژ بکات، ئه‌مه‌ فه‌رمانی خوایه‌.

– چۆن ئه‌م فه‌رمانه‌ی به‌ تۆ دا؟

– نه‌ک هه‌ر به‌ من، به‌ لکو به‌ هه‌موو که‌سیکی داوه‌، له‌ ڕیگه‌ی په‌یام‌به‌ره‌که‌یه‌وه‌

که قورئانی بۆ دابه زیوه.

- واتا یه کتیک لهو سهرهوه دانیشتووه و فره مانه کانی دهنوسیت و دهیخاته باوهشی پیغه مبه ر؟

سات دوا ی سات سه رم زۆرت ر گیزی ده خوارد و زیاتر هه لده چوم، به نیگایه ک داوای یارمه تیم له هه مید کرد، به لام له روانینه که ی ئه ودا ته نیا توو په یی به دی ده کرا، هیه چ جۆره سۆز و هاوده مییه کی تیدا نه بوو. یه کتیک له که هکان گوتی:

- باشه ئه گهر نوێژ نه که ی چی ده بی؟

- گونا ه ده که م.

- ئه گهر یه کتیک گونا ه بکات چی پروو ده دا؟ بۆ نمونه ئیمه که وا نوێژ ناکه یین و وه کو خۆت ده لئی گونا ه ده که یین، چیمان به سه ر دیت؟

ددانه کانم جیر کرده وه و گوتم:

- له پاش مردن تووشی ئه شکه نجه ده بی، ده چیه دۆزه که وه.

- ئه هاااا... دۆزه خ! ئاده ی بلّی بزانه م دۆزه خ چۆن شوینیکه؟

ئازای جه سه ته م ده له زری، ئه وان گالته یان به هه موو بیروباوه ره کانی من ده کرد.

به زمانیکی گیراوه وه گوتم:

- دۆزه خ له ئاگر دروست کراوه.

- بیگو مان مار و دوویشکیشی هه یه؟

- به لّی.

هه موو ده ستیان به پیکه نین کرد، تکا کارانه ته ماشای هه مید کرد، پتو یستیم به پشتیوانی هه بوو، به لام ئه و سه ری داخست بوو، هه رچه نده وه کو ئه وانی تر پینه ده که نی، به لام هیه چ قسه یه کیشی نه ده کرد. ئه که به ر رووی له هه مید کرد و وتی:

- تۆ هیشتا نه تتوانیوه ژنه که ی خۆت وشیار بکه یته وه، چۆن ده توانی خه لک له خورافه رزگار بکه یته؟

به توو په یییه وه وتم:

- من باوه ریم به خورافه نییه؟

- نا گیانه که م تۆ وای، ئه وهش خه تای خۆت نییه، ئه م شتانه یان ئاوها

دەرڅواردی میشتکت داوه، وههات لی هاتووه که باوه‌ریان پی بټنی، خورافه هر
ئو شتانه‌یه که باسیان دهکیت و کاتیان پی دهکوژی، کارگه‌لیک که هیچ
بایه‌خیکی بۆ خه‌لک نییه، ئه‌مانه وات لی دهکات پشت به که‌سیکی تر ببه‌ستی،
ئه‌مانه‌یان بۆ ترساندننی تۆ بنیات ناوه، بۆ ئه‌وه‌ی هر به‌و شتانه‌ی قایل بیت که
هه‌ته و بۆ به‌دهسته‌ینانی پتر له‌وه شو‌رش نه‌که‌ی، به‌و هیوا‌یه‌ی له‌و دنیا هه‌موو
ئو شتانه‌ت پی دهری، تۆ به‌ شتگه‌لیک باوه‌رت هه‌یه که بۆ به‌کاره‌ینانی تۆ
دروست بووه، ئا ئه‌وانه خورافه‌تن.

هه‌ستم ده‌کرد دلم تیک نه‌شیوتیت و سه‌رم گێژ ده‌خوا، به‌ توور هه‌یه‌یه‌وه گوتم:
- کفر مه‌که.

- هاو‌پتیان ده‌بین چۆن میشتکی مرۆف ده‌شونه‌وه؟ ئه‌مه خه‌تای خۆیان نییه،
هر له‌ مندا‌لیه‌وه ئه‌م بیروباوه‌رانه له‌ میشتکیاندا ده‌نیژن، بزائن ئیمه بۆ
پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی ئه‌م (ئه‌فیونی خه‌لکه) چ پێگه‌یه‌کی پر له‌ کیشه و گرفتمان له
به‌رده‌مدایه، هر بۆیه ده‌لیم با خه‌باتیش دژ به‌ مه‌زه‌هب بخه‌ینه ناو به‌رنامه‌ی
کارمانه‌وه، له‌ به‌ر ئه‌مه‌یه.

چی تر گویم له‌ قسه‌کانیان نه‌ده‌بوو، هه‌موو ژووره‌که له‌ به‌رچاوم ده‌سوورپایه‌وه،
پیم وابوو ئه‌گه‌ر یه‌ک خوله‌کی تر له‌وێ بوه‌ستم، ده‌که‌وم، به‌یه‌له به‌ره‌و لای
ده‌ستشۆره‌که پام کرد، دلم به‌ یه‌کدا ده‌شیوا، هاوکات له‌ باری ده‌روونییه‌وه زۆرم
بۆ هاتبوو، ئیشیکی ئیجگار سه‌یر له‌ ده‌وری که‌مه‌ر و ژیر دلم ده‌گه‌را، هه‌ستم کرد
پتیه‌کانم ته‌ر بوون، به‌ سه‌رسورمانه‌وه سه‌یری ژیر پیم کرد، هه‌موو ئاوده‌سته‌که پر
له‌ خوین بووبوو.

خه‌ریک بوو له‌ گه‌رما بسووتیم، چه‌ند گه‌رم بوو! سه‌یری خواره‌وه‌م کرد،
بلیسه‌کانی ئاگر منیان به‌ره‌و لای خۆیان راده‌کیشا، هه‌ولم ددا هه‌لبیم، که‌چی
پتیه‌کانم نه‌ده‌بزوان، جادووگه‌ری ناشیرین و ناقو‌لا چنگالی درێژیان به‌ سکمدا
ده‌کرد و منیان بۆ لای ئاگره‌که راده‌کیشا، مارگه‌لی سه‌ری مرۆقیان پتوه بوو،
ده‌وریان دابووم و پیم پی ده‌که‌نین. بوونه‌وه‌ریکی دزیو ده‌بویست ئاوێکی پیس به
ده‌مه‌وه بکات.

به‌ ساوايه‌که‌وه که به‌ باوه‌شمه‌وه، زیندانیی کرابووم، ژووره‌که له‌ ئاگردا

دەسووتا، بەرەولای دەرگا زۆرەکانی ژوورەکه پام دەکرد، کەچی ھەر دەرگایەکم دەکردووە پووبەپووی بلیسەیی ئاگر دەبوومەو، تەماشای ساواکەمم کرد، نوقمی خوین بوویو.

لە ژووریککی سپی و نامۆدا چاوم کردووە، کزەیی سەرمايەک بە جەستەمدا دەگەرا، چاوەکانم داخست. ھەڵدەلەزیم، خۆم کۆکردووە، یەکی پەتووەکەیی پیم دادا، دەستیکی گەرمی خسستە سەر نێوچاوانم، یەکی گوتی:

– مەترسییەکه پەویوتەو، تاکەیی نیشتوو، تا پادەیکە خوین بەربوونەکەشی وەستاو، بەلام بە گشتی کچیکی لاوازه و دەبیت کەمیک خۆی بەھێز بکا. دەنگی دایکم گوتی:

– دەبینی ھەمید! پێگەیی بدە ھیچ نەبی ھەفتەیکە بۆ مالا بیت، ھەتاکو کەمی دیتەو سەرەخۆی.

پینچ پۆزیش لە مالا دایکم لە ناو جێگە کەوتم، فاتا وەکو پەروانە بە دەورمدا دەخولایو، باوکم ھەر خەریکی کرینی شتومەکی سەروسەمەرە بوو، بە وتەیی خۆی ھێزنارەر بوون، ھەرکە چاوم دەکردووە دایکم شتیکی دەرخواردم ددا، پەروین خانم ھەر لە بیانییەو بە دیارمەو دادەنیش و قسەیی بۆ دەکردم، من ھیچ ھێزم نەبوو، ھەمید ھەموو پاش نیوەرۆیک دەھاتە دیدەنیم، پووخساری خەمۆک و شەرمەزار دەھاتە بەرچاو، ھەزم نەدەکرد تەماشای بکەم، دیسانەو قسەکردن لەگەڵ دەورو بەر بۆم ببوو بە کێشە، خەمیکی قوول ناخی داگرتبووم، دایکم دەیکوت:

– پۆلە، دەترانی دووگیانی بۆ پیت نەگوتم؟ بۆ ئەوئەندە خۆت ماندوو کرد و کارت کرد، بۆ نەتەیشت بۆ یارمەتیت بێم، بۆ ھیشت ئاوا نەخۆش بکەوی؟ ئاخر ھەندێ شت ھەن دەبیت مانگەکانی یەکەم پەچاوی بکە، ئیستایش ھیچ نەبوو، خەلکی نابیت بۆ ساوايەکی لە بارچوو ئەوئەندە خەفەت بخوا، ئەزانی من چەند منداڵم لەبار چوو؟ ئەمەشیان ھیکمەتی خوايە، دەلێن ئەو منداڵەیی کە لەبار دەچی گرفتیککی ھەيە، دەنا منداڵی تەندروست ھەروا بەئاسانی ناکەوی! برۆ شوکری خوا بکە، ئیشەلا منداڵانی دواي ئەم تەندروست دەبن.

لە کاتی گەرانەوئەمدا، ھەمید بە ئۆتۆمۆبیلەکەیی مەنسورە بۆ شوینم ھات،

باوكم ملوانكهيهكى (وان يكاد) ى له ملم كرد، ئەو شىوانىكى ترى نەدەزانى بۆ ئەوەى خۆشەويستى خۆيم بۆ دەربەریت، زۆر باش ھەستم بەو دەكرد، بەلام تاقەتى قسەكردن و سوباسگوزاريم نەبوو، تەنیا فرميسكهكانم دەسرييهو. ھەمىد دوو رۆژ لە مال مایەو و خزمەتى كردم، دەمزانى، بەلاى خۆيەو پىي وابوو بەو كارەى قوربانىيەكى زۆر گەورەى داو، بەلام من ھىچ ھەستىكى پىزانينم بەرامبەرى لە لا پىك نەھاتبوو، داىكى و خوشكهكانى بۆ سەردانم ھاتن، داىكى گوتى:

– منيش مندالى دووھمى دواى منيرە خانم لەبار چوو، كەچى لە دواى ئەو سى مندالى باش و تەندروستم بوو، ھەر لە خۆو خەفەت مەخۆ، كات زۆرە و ئيوەش كەنجن.

راستىيەكەى ئەوھبوو، من نەمدەزانى ئەم خەمۇكىيە قوولەم لە كوێو سەرچاو دەگرئ! بىگومان ھۆيەكەى تەنیا مندال نەبوو، چونكە وىراى ئەوەى كە لە دوا ھەفتەدا ھەستم بە گۆرانكارىيەكى دەروونى كردبوو، كونجىكى ھزرم دەبزانى چى پرووى داو، بەلام، تەنانت لەگەل خۆيشمدا دانم بەوھدا نەدەنا كە لە دۆخى دوو گيانيدام، ھىشتا وىنايەكى پروونم لەبارەى مندال و مندالدارى و گەفتوگۆكردنەو لەگەل مندالدا نەبوو، ھەتا ئىستاش خۆم بە كچە قوتابىيەكى قوتابخانە دەژمارد كە ئەركى يەكەمى خويندە. زویربوونەكەم جمكى ھەستكردنم بوو بە گوناھىكى خەم ئامىز، درزىك كەوتبوو پايەكانى بىروامەو، لەو كەسانە بىزار و دل پەنجاو بووم كە بىرواميان ھىنابوو لەرزە، لەو دوودلييه ھەراسم ھەبوو كە جەستەمى تەنيبوو و خۆم بە بەرھەيرەوھچووى كفر دەزانى، ھەر لە تۆلەى ئەو دوودلييهدا بوو كە مندالەكەم لە دەست دا.

ھەمىد گوتى:

– بۆچى بە منت نەگوتبوو دووگيانى؟

– خۆميش بە تەواوەتى نەمدەزانى، لەو بىروايەشدا نەبووم تۆ بە بىستنى ئەو ھەوالە شادمان بىت.

– بۆ بەلاى تۆو مندالدارى ئەوھندە گرینگە؟

– نازانم...!

- من دهرانم، کیشی تۆ تهنیا منداڭ نییه، شتی تریش ئازاری داوی، به وړینه کانتدا دهرکهوت. من و شارەزاد و مەهدی لەبارە ی ئه و مەسه له یه وه زۆر قسه مان کرد، ئه و پۆزه تۆ به هه موو شیوه یه ک کهوتیه ژیر پالە په ستۆوه، هه م له بار جهسته یییه وه زۆر ماندوو بووی، هه میش سه رمات بوو بوو و زۆر نه خۆش بووی، پاشانیش قسه کانی هاوړپیان دوا مسته کۆله یان لی وه شانیدی.

چاوه کانم پرپوون له فرمیسک.

- تۆش هیچ بهرگریه کت لی نه کردم، ئه وان سووکایه تیایان به من کرد، پیم پی کهنین، وهکو نه فامیک رهفتاریان له گه لم کرد، تۆیش له پشت ئه وان بووی.

- نه...! بړوا بکه هیچ کامیان مه به سستیکی تایبه تیایان نه بوو، تۆ نازانی پۆژی دواتر شارەزاد چ شه پکی له گه لیان کرد، به تایبه تیش ئه کبه ر، ئه وهش بوو به هوی ئه وهی که شیوازی دروستی بانگه شه ی وشیار کردنه وه بخریته بهرنامه ی کارمانه وه، شارەزاد به هاوړپیکانمانی گوت، ئیوه به و ته رزی قسه کردنه بیزاری و پقی خه لک هه لده ستین و له خۆتانی دهنارین. ئه و پۆزهش ته واوی پۆزه که له گه ل مندا له نه خۆشخانه مایه وه و به دیارته وه بوو. دهیگوت، ئیمه بووینه مایه ی ئه وهی ئه و کچه به سته زمانه تووشی ئه م پۆزه بیت، هه موو خه می تۆیانه، ئه کبه ر دهیه ویت بیت و داوا ی لیوووردنت لی بکات.

پۆژی دواتر شارەزاد و مەهدی به خۆیان و پا که تیک شیرینییه وه هاتنه دیدهنیم، شارەزاد له تهنیشته تهخته که دانیشته و گوتی:

- زۆر شادمانم که تهنروستیت باشتره، ئیمه ت زۆر ترساند.

- ببوو رن به دهست خۆم نه بوو.

- نه، قسه ی وا مه که، تۆ ده بیت له ئیمه ببوو ری، هه مووی خه تای ئیمه بوو، که مکارییه که له ئیمه وه بوو، ئیمه ئه وهنده به توندی قسه و یاس ده که یین و نوقمی بیر کردنه وهی خۆمان ده بین، ئیتر ناگامان له وه نامینیت که ده ورو به ر له گه ل ئه م شیوازه هه لسو که وتانه رانه ها توون و دلگران ده بین، ئه م ئه کبه رهش هه موو کاتیک که رانه قسه و یاس ده کات، به لام ئه ویش مه به سستی نه بوو، دواتریش زۆر دلته نگ بوو، ئیستاش دهیویست بیت، من وتم پتویست ناکات، ئیستا سه ر و گوتلاکی تۆ ببینی جاریکی تر بارودۆخی تیک ده چیت.

- نه، خهتای ئه و نییه، خهتای خوومه، ئه وهنده لاوازم به چهند وشهیهک باوهږم دهشیویت و ناتوانم به پیکوپیکي وهلام بدهمهوه.

- بهلام تق هیشتا زور گهنجی، که له تمهنی تودا بووم، له پرووم نهدههات له گهل باوکیشم قسه و یاس بکه، ههنگاو به ههنگاو گه ورهتر و به نهزموونتر ده بیت، بیروباوهږه کانت بنه مای به هیزتر پهیدا دهکات، بنه ماگه لی که له نهنجامی خویندنه وه و تیگه یشتن و زانیاریی خو ته، نهک وتهی تووتی ئاسای خه لکی تر. بهلام ږیگه م بده دان به شتیکدا بنیم، زور بایه خ به قسه ی ئه م ږوشنبیرانه مه ده، زوریش قسه کانیان به جیدی وهرمه گره، ئه وانیش له ناخیاندا ږوایه کیان هه لگرتووه و له ساتی تهن گانه دا به شیوه یه کی ږه مه کی په نا بق خوا دهن و لیتی ده پارتنه وه.

حه مید که به سینیه چایه که وه له بهردهم دهرگا که وه ستابوو، پیکه نی، شاره زاد ناوړی دایه وه، ته ماشایه کی کرد و گوتی:

- وانییه هه مید؟ حق ئیستا خو مانین، تق توانیوته به ته واوه تی بیروباوهږه ئاینیه که ت له بیرخوت به ریته وه؟ خوا له ږوای خوت دوور بخه یته وه؟ له هیچ هه لومه رجتیکدا ناوی ئه و نه به ی؟

- نه، هه به پتویستی شی نازانم، ئه وه هه ئه و بابه تی قسه و یاسانه ی ږوژی پیش هاتن بق مالی ئیمه بوو، که نه که به به و شیوه یه دريژده ی پی دا. من تی ناگه م بق هاوړتیان ئه وهنده پیداکړی له سه ر ئه و بابه ته ده که ن؟ به بچوونی من ئه و که سانه ی که بیروباوهږی ئاینیای هه یه له سه رخوتر و ئومیده وارترن، که متر خو یانیان پی ویله و هه ست به ته نیایی ناکه ن.

- که واته تق گالته به نویژ و بیروباوهږی من ناکه ی و به خورافاتی دانانییت؟
- نه...! ته نانه ت هه ندی جار که ده بینم به و نارامی و دلّه ئاسووده یه وه نویژ ده که ی ئیره بیت پی دبه م.

شاره زاد به زهرده خه نه یه ک قسه که ی سه لاند و گوتی:

- هه ئه وه ت له بیربی له کاتی نویژکردندا بق ئیمه ش نزا بکه ی ت.

به که سه ر له ئامیزم گرت و ماچم کرد.

له پاش ئه و ږووداوه، دیداره کانم له گهل هاوړیکانی هه مید زور سنووردار

بونەو، ئەو پتوھەندىيە لاوازەش لە چوارچىۋەيەكى ديارىكراۋدا خۇي دەبىنيەو،
 ئەوان پىزىيان لىم دەگرت، بەلام منيان بە بەشىك لە خۇيان نەدەزانى، ھەوليان
 دەدا لە بەردەم من باسى ئاين و خوا نەكەن، ئامادە بوۋنى من بۇ ئەوان ئاسان
 نەبوو، منىش چىي تر پىداگىرىم لەسەر بوۋنم لەگەل ئەواندا نەدەكرد، تەنيا
 شارەزاد و مەھدى جارجارە بە ناۋى ھاورپىيەتتەيەو سەردانىان دەكردين، بەلام من
 ھەر شەرم لەوان دەكرد، بەرامبەر بە شارەزاد ھەستىكى ئاۋىتە لە رىز و
 خۆشەويستى و تاسەم ھەبوو، ئىتتىكى سەرە، ھەموو كەستىكى رىزى لى دەگرت،
 تەنەت پىاۋەكانىش، رۆشنىر، تىگەشتو و سەرومان شىرىن، سلى لە كەس
 نەدەكردەو، نە تەنيا چاۋەروانى پىشتىۋانى كەسى نەدەكرد، بەلكو بە تەنيا خۇي
 بە پشت و پەناي ھەموو كۆمەلەكەيان دادەنرا، لە ھەموۋى خۆشتەر ئەو ھەبوو،
 سەردەراي ئەو ھەموو تاييەتمەندىيە بەھىزانە، ھەستىكى ناسك و پاراۋى ھەبوو،
 لە بەردەم ھەندى لە كارەساتە مۆيىيەكاندا يەكسەر چاۋە رەش و درشتەكانى پى
 لە فرمىسك دەبوون، پتوھەندىشى لەگەل مەھدىدا بۇ من پتوھەندىيەكى ناپوون بوو،
 ھەرچەندە ھەمىد وتبوۋى ئەوان لەبەر بەرژەۋەندىيى رىكخراۋەيىي زىيانى
 ھاۋسەرييان پىك ھىناۋە، بەلام لە نىۋان ئەواندا پتوھەندىيەكى زۆر لەۋە مۆيىيەكانە
 تر ھەبوو، مەھدى پىاۋىكى زۆر ژىر و كەمدوۋ بوو، كەم جار لە ناۋ گىتوگۆكاندا
 قسەي دەكرد، زانىارى و تواناكانى دەخستە روو، ۋەكو مامۆستايەك گۆيى لە
 كاردانەۋەي قوتابىيەكانى دەگرت، وتار و رەفتارى ھەموۋيانى دەخستە ژىر
 چاۋدىريەو و خۆيشى بىدەنگ دەبوو. زۆر زوو زانىم كە شارەزاد پۆلى قسەكەرى
 ئەو دەگىرپىت، لە ھەموو گىتوگۆكاندا نىۋە نىگايەكى شاراۋەي لەسەر ئەو بوو،
 سەر راۋەشاندىكى مەھدى مۆرى پىشتىۋانى و درىژەپىدان بوو بە قسەكانى،
 جارجارەش ھەلتەكاندى بىرۋەك ئەۋى لە نىۋان قسەۋباسەكاندا لە دۆخى
 بىركرەندەۋە دەپەشتەۋە. نە... مەھال بوو، ئەم لىك گەشتەنە بەبى ئەشق بە
 دەست بىت، دەمزانى ژنى خەۋنەكانى ھەمىدش ئىتتىكى لە شىۋەي ئەو بوو، نەك
 من، ھەستى ئىرەيىم بەرامبەرى نەبوو، لەبەرئەۋەي پىگەيەكى زۆر لە خۇي بالاترم
 پى دابوو، بەرادەيەك كە خۆم بە شايسەي ئىرەيى نەدەزانى، تەنيا ئەۋە نەبىت لە
 ناخەۋە ئارەزووم دەخواست ۋەكو ئەۋىم.

لە كۆتايىي بەھار و ھاۋكات لەگەل تاقىكرەندەۋەكانى پۆلى دەيەمدا، لە ئەنجامى

ههستکردنم به لاوازی و خهوالوویی و دل تیکه لهاتنه کانم، زانیم که دووگیانم، ههچۆنیک بووه تاقیکردنه وه کانم به باشی تهواو کرد و ئه مجارهیان به وریایییه وه چاوه پروانی له دایکبوونی مندا له کهمم دهکرد، ئه و مندا له ی که هه ر نه بی دهیتوانی له م ته نیایییه بی کۆتایییه رزگارم بکات. بنه ماله ی هه مید به هه والی سکپرییه کهم زۆر دلشاد بوون، ئه مه یان به ئاماژه ی هاتنه سه ر ریگهی هه مید لیک ده دایه وه، منیش کاریکم کرد به وه بروا به یخن که پتیا ن خو شه، چونکه ده مزانی ئه گه ر بیمه زمان و سکا لای له مال نه بوونه دوور و درێژه کانی هه مید بکه م، ئه و هه م ناپاکیم له گه ل هه میدا کردوه و ئه و م بق هه تا هه تا یه له ده ست ده دا، هه میش خو م وه کو که مکاریکی سه ره کی له به رده م که سوکاری هه مید ده ناساند، له به ره وه ی دایکی هه مید له و بروایه دا بوو و، هه موو جار ی به هه ر بیانوویه ک بوایه ئه وه ی ده هینایه وه یادم که ژنی بویر ده توانیت میترده که ی پابه ندی مال و خیزانی بکات، نمونه ی زیندوویشی له خو ی ده هینایه وه، باسی له وه ده کرد که چۆن له گه نجیدا میترده که ی له داوی حزبی توده ده رهینا وه.

هاوینی ئه و سا له مه محمود، ئیحتیرام ساداتی میمزامی خواست، من له خو م پانه ده بینی هه چ کار ی بکه م، خو شه ختانه سکپرییه که شم بیانوویه کی باش بوو بق ئه وه ی هه چ که سی چاوه پروانی هاوکاریم لی نه کات، راستیییه که شی ئه وه بوو من هه چ کامیانم خو ش نه ده ویست، که چی دایکم هه تا بلتی دلخو ش بوو، به رده وام بالاده ستیه کانی بوو که که ی به به راورد له گه ل مه حببو به دا ده ژمارد، به هاوپییه تی له گه ل میمکدا که نه یه دزانی ئاگای له حه جابه توندوتۆله که ی بیت یان کار بکات و سه رقالی جیبه جیکردنی ئه رکه کانی خو ی بوو. مه محمود به و ده موچاوه عه بووس و گرژه یه وه ده تگوت بق پرسه داوه ت کراوه! سه ری داخستبو و له گه ل هه چ که سی ک چاک و خو شی نه ده کرد. زه ماوه نده که له مالی باوکم و په روین خانم به پتیه وبرا، پیاوه کان له مالی ئیمه و ژنه کان له مالی په روین خانم بوون، به پتیه وانه ی ئه و قسانه ی که گو تران، مه محمود ته نانه ت یه ک رۆژیش له مالی باوکم نه مایه وه. مالیکی له نزیک بازاره که به کر ی گرت و شه و بوو که که یان بق ئه و مال به برد. چه ندان زنجیره گلۆپیا ن به ده رگا و دیوار و نیا نی دره خته کانه وه هه لواسی، چه ند لۆکسیکی بنکه به رزیا ن له به ر ده رگا دانا بوو، له لایه کی هه وشه که ی مالی په روین خانم که گه وره تر بوو چیشتیا ن لی دهنه، به لام دهنگی ساز و ئاوان نه ده هات،

له بهر ئه وهى مه محمود و باوكى ئىحتيرام سادات مه رجى ئه وهيان دانا بو كه هيچ كهسى بوى نيبه لهم جوړه كارانهى دژ به شهرع بكات، من له گهل هموو ژنه كانى تردا له هه وشه كهى مالى پيروين خانم دانىشتبووم و خوځم باوه شپڼ دهكرد، ژنه كان هه ر قسه يان دهكرد و ميوه و شيريني يان دهخوارد. به لامه وه سه يربوو، ئاخو پيا وه كان چى دهكهن؟ له هه وشه كهى تر هيچ دهنگيك نه دهات، ته نيا جار جاره به فهرمانى يه كيك سه له وا تكيان لى ددها. له راستيدا هموو چاوه روانى نانى شتوان بوون، بۇ ئه وهى ئه ركه كه يان به جى بهين و له و دوخه بېدهنگه رزگاريان بېت. پيروين خانم هه ر بۇلهى دهات:

- ئه مه چ زه ماوه نيكه؟ هه ر له شهوى سالانه كهى باوكم دهچېت.

به لام چاو زيته وه كردن و ئهسته غفيرو لالا كانى ميمكم بېدهنگيان دهكرد. ميمكم وای ده زانى هموو كهسى گونا هكاره هه ر خوځى نه بى، نوځ و پوژووى هيچ كه سىكى به لاهه دروست نه بوو، به لام ئه وهندهى قينى له پيروين خانم بوو و بۇلهى به سه ر دايكمدا دهكرد و ده يگوت:

- ئه م ژنه ليږه چى دهكا؟

به دلنبا ييبه وه ئه گه ر ئيره مالى خودى پيروين خانم نه بوايه، ئېستا ده رى كرده بووه دهره وه، ئه و شه وه ئه حممه به هيچ شتو ده يهك دهر نه كه وت، دايكم زوو زوو له دهر كا كه وه عه لى بانگ دهكرد و ده يرسى:

- ئه حممه دى برات هات؟

ئينجا ده ستيكى به سه ر ده سته كهى تريدا ده كي شا و ده يگوت:

- چاوت ليږه! هه ر نالتي زه ماوه نى برا كه يه تى، باوكه دام او ده كه ت به ته نيا ماوه ته وه، له بهر هاوړي هيچ و پوچه كانى بير له كه سى تر ناكاته وه، ده لتي ئه گه ر شه وځي له گهل ئه وان نه روا ئيتر ئاسمان ده رووخي ت. پيروين خانم يش سه رى خه مه كانى دلى كرايه وه و چپاندى به گويمدا و گوتى:

- دايكت هه قيه تى! له و پوژه وه تو پوځي تنووى ئه حممه خراپتر بووه، سه رى ناو ته سه ر كو مه له كه سىكى سه يروسه مه ره، خوا ئاخري خير كات.

- هه قيه تى، يه كى ئه وهنده نه فام بېت، شا يستهى ئه وه يه هموو به لايه كى به سه ر بېت.

- وەي، وا مەللى مەعسووم، چۆن دلت دى، لەوانەبوو ئەگەر ئۆيۈش كەمى ئاگاتان لى بوايە وای لى نەھاتايە.

- باشە چىمان بىكرادايە؟

- نازانم، بەلام ئۆيۈش دروست نىيە كە بەي شىۋەيە وازتان لىي ھىناۋە، باوكت ئامادە نىيە تەنانەت سەيرىشى بىكات.

پوورم ئۆي شەۋە بە تەنبا بۆ شايىيەكە ھات. دايكم، كە ھەتا ئۆي كاتە، ھەر چەند خولەكى جارىك دەيگوت، چاوتان لىيە پوورىكى چەند بى ئاكارتان ھەيە، بۆ شايىيە برازا گەورەكەي نەھات! كەچى بە بىننى پوورى لىۋى ھەلقرتاند و گوتى، تەشرىفيان ھىنا، بۆ ئۆي ۋەھا نىشانى بدات كە ئاگاي لە ھاتنى ئۆي نەبوۋە، خۆي سەرقالى كارىك كىرد. پوورى لە تەنىشت مەۋە دانىشت و گوتى:

- وەي لەم پىگەيە مردم! ئۆتۆمۆبىلەكە تىكچوو و دوو كاژىر چاۋەپوان بووين، خۆزگە شايىيەكەتان لە قوم بەرپۆە بىردايە، خىزم و كەس ھەموو لەۋىن، ھىندەش پەنجى ئەم پىگە و بانەمان نەدەكىشا.

- وای پوورە گيان! بە خوا نەماندەۋىست ئەم ھەموو ئۆرەكە بىكىشن.

- چى، ئۆركى چى؟ بۆچى خەلكى چەند جار برازا گەورەي ژن دىنى كە نەتوانىت دوو ھەنگاو پىگەيش بى؟

- سلاۋ خانم، سەيركە خۆ سەرنەجام ھاتىن، ئەمە لە جياتى بەخىر ھانتتە؟

- ئاخىر ئەمە كاتى ھاتنە، ۋەكو بىگانە...؟

بۆ گۆرىنى قسەكە گوتم:

- بەراست پوورى، مەحبوبە چۆنە، زۆرى بىر دەكەم، خۆزگە دەھات.

دايكم چاۋىكى لى زىتەۋە كىردم.

- راست دەۋى پوورە گيان، مەحبوبە لىرە نىيە، داۋاي لىبوردنىشى كىرد، دوپنى لەگەل مېردەكەي بۆ سوريە و بەيروت رۆيشتن، نازانى ماشەللا چ مېردىكى ھەيە، لە پىناۋ مەحبوبەدا دەمرى.

- چ سەيرە! باشە بۆ سوريە و بەيروت؟

- ئەي بۆ كوئى بىرۆن؟... دەلىن زۆر خۆشە، بووكى رۆژھەلاتى ناۋەراستە.

دایکم به قینه وه گوتی:

– ئی خۆ هه موو که سی ناتوانیت وەکو خالۆت بۆ هه نده ران برۆا.

– به پێککهوت، زۆر باشیش ده یانتوانی، به لām مه حبووبه پیتی خۆش بوو برۆا بۆ شوینی که زیاره تگای لی بیت، خۆ ده زانی ئەمانه هه جیان له سه ره، به لām له بهرئه وهی تا ئەو کاته مه حبووبه پی ده نپته مانگی خۆیه وه، ئیتر مێرده که ی وتی با جارێ بۆ سه ردانی هه زه تهی زهینه ب برۆین جا ئەو کاته ئیشه لā بۆ هه جی عومره ش ده پۆین.

– وه لā ئەوهنده ی ئیمه بیستوو مانه ده بیت مرۆف هه موو ئەرکه کانی به جی به پینیت و ژبانی سه ر و سامان بگرێ، ئینجا بۆ هه جی عومره برۆا!

– نه ته یبه خانم، ئەمه بیانووی ئەو که سانه یه که ناتوان برۆن، دنا خه زووره ی مه حبووبه که ماشه لā خۆی زانا و موجته هیده و خه رچی سه د قوتابی ده دا، گوتی، هه ر کاتیک مرۆف باری ئابووری باش بیت، ده بیت برۆا.

دایکم هه روه کو ئەسپه نده ر له سه ر ئاگر هه لده قرا، زۆر باش شاره زای ئەم دۆخه ی بووم، هه ر کاتیک نه ی توانی بایه وه لāmی گونجاو بدۆزیته وه ئاوه ای لی ده هات، سه ره نجام وه لāmیکی دۆزیه وه و گوتی:

– نه خیر، برای مێرده ی خوشکه که م، واتا مامی بوو که که مان که زۆریش زاناره ده لیت، بۆ مه که که پۆشتن به و سادهی یه یه ش نییه، کۆلی مه رچ و یاسای هه یه، خیزان له ولا بوه ستی، ده بیت هه وت دراوسێی ئەملا و هه وت دراوسێی ئەولایش هه وچه دار نه بیت، جا بگه یه ت به ئیوه که کورکه تان بی کاره.

– چی! کۆ بی کاره؟ هه زار که س منه تی پی ده بات، باوکی ده یو یست دوکانی بۆ بکاته وه، به لām خۆی نه یو یست، ده لیت هه زم له بازار و کاسبی نییه، ده مه وێ بخوینم و بجم به دوکتۆر، مێرده که ی مه حبووبه ش که خۆی خاوه ن برۆانامه یه ده لیت، ئەم مندا له زۆر به ره داره، به لێنیشی له ئیمه وهرگرتووه که لێی گه رتین هه تا ده چپته تاقیکردنه وه کانی کۆتایی.

له و کاته دا دایکم خه ریک بوو شتیک بلیت، من خۆم تی هه لقورتاند بۆ ئەوه ی بابته که بگۆرم، له وه ده ترسام که ئەم بگره و به رده یه درێژه بکیشیت و شاییه که بیتته مهیدانی شه ر. گوتم:

- به راست پوورئ، مەحبوبە سکی چەند مانگە؟ بیزووی نەدەکرد؟
 - نە پۆلە، زۆر کەم، ماشەللا زۆر باشە هیچ ناپەرەتیەکی نییە، تەنانەت دوکتۆر مۆلەتی سەفەریشی پێ دا .

- بەلام دوکتۆر پیتی گوتم نابێ زۆر برۆم، ناشتوانم زۆر دانەوم.
 باشە پۆلە وا بکە، دەبێت مانگەکانی سەرەتا زۆر ئاگات لە خۆت بیت، تۆ لاوازی، یاخووا بمرم بۆت، وا دیارە ئەوەندەش یارمەتیت نادەن، من هەر لە سەرەتایەوە نەمەدەیتشت مەحبوبە بچوولیتەو، هەر پۆژەیی جۆرە خواردنێکی بەلەزەتم بۆی لێ دەنا و بۆ مەلایانم دەنارد، ئا ئەمانە ئەرکی دایکن، بزانه ئاشیکی تێروتەسەلیان بۆ لێ نای؟

وہی لە پوورم، نەیدەویست ئاگرەکە دابمرکینتەو، بەپەلە گوتم:
 - بەلێ پوورە گیان، ئەوان هەر خواردنم پێ دەدەن، بەلام خۆم ئارەزووم لێ نییە، بە هیچ شتێوەیک خواردن بە قورگما ناچیتە خوارەو.
 - نە ئازیزەکەم، حەتمەن خراپی لێ دەنێن، باخۆم چیتشتیکی بەتامت بۆ لێ بنێم پەنجەکانتی پێوہ بخۆیت.

دایکم لە توورەبییدا لێوہکانی شین ھەلگەراپوون، لە کاتێکدا دەویست وەلام بداتەو پەروین خانم بانگی کرد و وتی دەبێت بۆ پیاوہکان چیتشت ئامادە بکەن. بە پۆشتنی دایکم ئاھێکم پێدا ھاتەو و پووریشم وەکو گریکانیک کە لە پر لە ئاور پرژان دەرکەوت دایمەریو، کەمێ سەیری دەوروپەری کرد و بە دانەواندنی سەری سلاوی لە ھەندیک لە میوانەکان کرد، دیسانەو پووی لە من کرد و گوتی:

- ماشەللا پۆلە جوان بوویتە، کۆرپەکەت کۆرە، دە ئیستا پێم بۆی لە مێردەکەت پازیت؟ خۆ ئیمە ئەم شارزادەیان ھەر نەبینی، وەھا تۆیان بە پەلەپەل بەشوو دا، دەتگوت چیتشتی داخە و دەترسان بەر دەم بکەوێت، باشە ھەر بەراستی وا بوو؟

- وەلا پوورئ گیان چی بۆیم، خراپ نییە، باوک و دایکی نیازی مەکەکیان ھەبوو، کاتیان نەبوو، دەیانویست پێش سەفەرەکیان ھەموو کارەکانیان تەواو بکەن و بۆی خەم بن، بۆیە کارەکە پەلەیی تێدا کرا .

- ئاخر بەبێ هیچ پرس و لێکۆڵینەوہیکە؟ بیستم ھەتا سەر سفرەیی مارەبرین زاوات نەبینیبوو، راستە؟

- به لای، به لای وینه کهیم بینیبوو.

- وای رۆله! خۆ مرۆف شوو به وینه ناکات، وانا هەر بهو وینهیه پیتی وابهسته بوویت و برپارت دا ببی به هاوسه ری ژیانته؟ وه لا ئیستا له قومیش کچ بهو شیوهیه به شوو نادریت، هەر ئهم مهحبوبهیه که خه زوره کهی مه لایه، به لای نهک لهم مه لا هیچو پووچانه، روحانییه کی زۆر به پیزه، له هه موو خه لکی قومیش زیاتر گرینگی به خه لال و هه رام ده دا، کاتیک بق خواریننی هات گوتی: کچ و کوره که ده توان له گه ل یه کتردا قسه بکه ن، هه تا ئهو کاته ی دلتیا بوون یه کتریان ده ویت، ئهو کاته وه لاممان بده نه وه، مهحبوبه نزیکه ی پینج جار له گه ل موحسن ناغا قسه ی کرد چه ند جار ئیمه یان بق نانی شیوان بانگ کرد، ئیمه ش چه ند جار ئه وانمان داوه ت کرد، وێرای ئه وه ی که هه موو قوم ئه وانی دهناسی و پتویستی به لیکۆلینه وه نه ده کرد، ئیمه هەر پرسیا ری خۆمان کرد، خۆ خه لکی کچه کانیان له سه ر ڕیگه هه لته گرتوه ته وه تا بهو شیوهیه بیده نه ده ست پیاوێکی نه دیو و نه ناسیو.

- پووړی گیان نازانم، راستیه که ی من رازی نه بووم، براکانم زۆریان په له بوو.
- هه لایان کرد، بۆچی تۆ جیگه ی ئه وانه ته سه غله ت کردبوو؟ ئهم دایکه ته هەر له سه ره تاوه زۆر نازی کوره کانی دا، ئهم مهحموده ی که هەر خه ریکی به رمال له ئاو کیشانه، ئهو ئهحمه ده ی کهوا کهس نازانی له کوێیه.

- به لای پووړی گیان من ئیستا نارازی نیم، ئه مه بهشی خۆمه، هه مید پیاوێکی باشه، بنه ماله کهشی باشن، زۆر له خه می مندان.

- باری ئابووری چۆنه؟

- خراپ نییه، ناهیلن کهموکووریم هه بیت.

- باشه، ئیشی چییه؟

- بنکهیه کی چاپکردنی کتیبیان هه یه، نیوه ی هی باوکییه تی، ئه ویش له وێ کار دهکات.

- خۆشی دهویتی؟ بهخته وهرن؟ تی دهگه ی مه بهستم چییه؟

که وتمه ناو بیرکردنه وه یه کی قووله وه، هه رگیز له خۆم نه پرسیبوو خۆشم دهوێ یان خۆشی دهویم، ئاشکرایه که خۆشه ویستی ئهو له دلمدا هه بوو، ئهو خۆی

مرۆڤتىكى خۆشەويست و دلنشین بوو، تەنانەت باوكىشم كە كەم ئەۋى بىنبوو،
خۆشى دەۋىست، بەلام ئەو ئەشق و خۆشەويستىيەى كە لە ناخدا بۇ سەيىدەم
هەبوو، ھەرگىز لە نىۋان ئىمەدا نەبوو، تەنانەت پىۋەندى ژن و مېردايەتېشمان
زىاتر بۇ بەجىھىنانى ئەركىك و پىۋىستىيەكى سىروشتى بوو، نەك ئەشق و
خۆشەويستىيە راستەقىنە.

– باشە رۆلە گيان، چى بوو وا كەۋىتە بىركردنەۋە، سەرئەنجام خۆشتى دەۋى
يا نا؟

– ئاخىر پوۋرئ گيان ئەزانى، ئەو پىۋىكى باشە، پىم دەلى بخوئە، دەلى
دەتوانى ھەرچىيەكت پى خۆشە بىكەى، دەتوانم بۇ سىنەما، مىۋانى، گەپان بىرۆم،
داماۋە رېگەم لى ناگرئ.

– ئەگەر بىۋى ھەر لە بازارەكان بگەپى، ئەى كەى فرىاي چىشتى نىۋەپۇ و
شۋان دەكەۋى؟

– ئۆى پوۋرئ... ھەتا بىۋىت كات ھەيە، خۇ ھەمىد دەلى خۋاردنى نانى نىۋەپۇ
و ئىۋارە ھەر گرېنگىش نىيە، ئەگەر يەك ھەفتەش نان و پەنبرى بىخەمە بەردەست
دەنگى لىۋە نايەت، پىۋىكى زۆر بى ئازارە.

– بەراستى شتى ئاۋھام نەبىستۋە، پىۋى بى ئازار... ئەمە چى دەلى،
مرۆڤ نىگەرەن دەبى.

– ئى، بۆچى پوۋرئ؟

– كچم سەيركە، خۋا پىۋى بى ئازارى دروست نەكردۋە، ئەم پىۋە يا ئەۋەتا
شتىك لە ژۋورسەرىەتى و دەپەۋى سەرقالت بىكەت بۇ ئەۋەى پىگرى بەرنامەكانى
نەبىت، يانىش ئەۋەندەى خۆش دەۋىت كە ناتۋان پىت بلى نە، دىارە ئەمەشيان
زۆر دوۋرە لە باۋەر پىكردنەۋە، ئەگەرەش وا بى ئەۋا ماۋەكەى زۆر كۋرتە، با
ماۋەكەى بەسەردا تىپەپى، جا بزانە چ كلكى دەردەھىتەت.

– ۋەلا چۈۋزانم!

– رۆلە گيان، من ئەم پىۋانە دەناسم، مېردى مەحبۋىيەى خۇمان، ھەم پىۋىكى
باۋەردارە ھەم خۋىندەۋار و شارستانىيە، مەحبۋىيەشى زۆر خۆش دەۋىت، ھەر
چاۋى لەسەرىەتى، لەۋ كاتەۋە كە زانىۋىەتى دوو گيانە، ۋەكو مىندال تەپرو وشكى

دهكات، به لām دياره چاويكيشى لى كړدووه به چوار، ناگه لى لىه تى بۇ كوئى دېروا، له كوټو دى. به ينى خۆمان بېت هېندى جاريش بتهوئى و نه تهوئى ئيره يى پى دهبات، سهر نه نجام ئو وينداریيه، ده بېت ئيره يىه كيشى تېدا بېت، به دلنایييه وه مېرده كه لى تويش ئيره يى تېدايه، وانیه؟

حه مېد و ئيره يى؟! نه ویش به من! دلنایا بووم كه به هېچ شېوه يه ئيره يى له بوونيدا نييه، گهر هر ئېستا پتى بلېم نیازم هه يه وازى لى بېنم، زوړيشى پى خو ش ده بېت، چونكه به لایى نه وه و ژيانى ژن و مېر دايه تى گرفتاریيه، وه كو زنجيريكه به ده ست و پتوه، هه رچه نده نه وه له نازادييه كى ره هادا ژيان به سهر دهبات، هه ركاتى بيه وېت دېروا و كه لى بيه وېت دېته وه، من هه رگيز نه مويړاوه سه باره ت به ته نيایييه كانى شه و روژيم يه ك سكالآ بكه م، كه چى نه وه هېشتا هه به ده ست كوټ و به نده كانى خيزان داریيه وه دهنالېنيت، له وه ده چيت گۆشه يه كمان له مېشكى به خۆمانه وه سهرقال كړدووه، گهر وا نه بېت نه وه گۆشه يه ش بۇ خزمه تى ئامانجه كانى نازاد ده بېت، نه، هه مېد هه رگيز ئيره يى به من نابات.

له كاتېكدا نه م جوړه بيركړدنه وانه وه كو برووسكه به مېشكېدا تى دېه پرين، چاوم به فاتى كهوت، بانگم كړد:

- فاتى گيان وهره نه م قاپانه لى سهر مېرزه كه كۆ بكه ره وه. دايه خه ريكي ئاماده كړدى نانى شېوانه؟ پتى بلې ئېستا دېم سو س به سهر زه لاته كه دا ده كه م.

به م بيانووه وه پوړيم جى هېشت كه ئاوېنه يه كى بى به زه ييانه لى خستبووه سهر ژيانم، به لām دل م به شېوه يه كى سه ير گيرا بوو.

له گهل ده ستپى كى پايزدا بارودوخم زوړ باستر بوو، ورده ورده سك م گه وړه تر ده بوو، ناوى خۆم له پولى يانزه يه م قوتابخانه لى شه وانه نووسى، پاش نيوه پروانه به پى بۇ قوتابخانه دېرويشتم، سه رله به يانايانېش په رده كانم هه لده دايه وه و له به رده م خۆره تا وه كه كه تا ناوه راس تى ژووره كه ده كشا، داده نېشتم، پتیه كانم داده كېشا و به دهم خواردنى له واشه كانى پووره گيانه وه وانه كانم ده خوېند، ده مزانى دواتر كاتېكى زوړم بۇ خوېندن نابېت.

روژيكيان هه مېد كاژير ده لى سه رله به يانى هاته وه، خه ريك بوو له سه رسورماندا شاخم دهرده هاورد، دوو شه و بوو نه هاتېووه، پېم وابوو نه خو ش بېت، يانېش له

خەمى مندا بووبى؟

- چى بوو بەم بەيانىيە ھاتىيەو؟

بە پىكەننەو گوتى:

- ئەگەر پىت خۇش نىيە دەگەپمەو.

- نە... تەنيا نىگەرەن بووم، خۇ باشى؟

- بەلى بابە باشم، ئەمىر ھەواليان پى دام كە بۇ راكىشانى ھىلى تەلەفۇن دىن،

منىش دەستم بە تۇ دەگەيشت، دەشمزانى پارەت پى نىيە، ناچار بووم بىم.

- تەلەفۇن! بەراستتە؟ دەيانەو پىت تەلەفۇنمان بۇ دامەزىن؟ واى چ باشە.

- بۇچى نەتدەزانى؟ من دەمى بوو پارەم دابوو.

- چوزانم؟ خۇ تۇ ھىچ قسەيەكم بۇ ناكەي، بەلام زۆر باشە ئىتر دەتوانم لەگەل

ھەموو كەسك قسە بكم، كەمتر ھەست بە تەنيايى دەكەم.

- نەخىر، ئەمەيان نابى مەسسومە خانم، تەلەفۇنى مالىەو بۇ كارە

پىويستەكانە، بۇ چەنەبازىي ژنانە نىيە، من بۇ ھەندى پىوھەندى پىويست دەبىت

تەلەفۇنم ھەبىت، ئەويش دەبىت داخراو پىت، ئىمە زياتر لە دەرەو دە تەلەفۇنمان بۇ

دەكرىت، لە بىرىشت نەچىت ژمارەكە بە كەس نەدەيت.

- يانى چى؟ يانى دايك و باوكىشم ژمارەكەمانيان نەبىت؟ منىش وام دەزانى

ئاغا نىگەرەنى من بوو وا تەلەفۇنى كرىو، وەكو كە خۇ نىيە دەيەو پىت ھىچ نەبى

بە تەلەفۇن ئاكاى لىم بىت، يانىش ئەگەر لە پى ژانم كردەتوانم بەكى ئاكا دار

بكمەو!

- دەباشە، ئىستا دلگران مەبە، خۇ ديارە دەتوانىت لە كاتى زەرورىدا تەلەفۇن

بكەيت.

مەبەستم ئەو بوو بىست و چوار كاژىر بە ديار تەلەفۇنەو دانەنىشىت و ھىلەكە

قال نەكەيت.

- كەي من لە پروم دى تەلەفۇنى پى بكم؟ ھەزىشى لى ناكەم، خۇ مالى

دايكىشم تەلەفۇنمان نىيە، دەبىت لە مالى پەروين خانمەو تەلەفۇن بكن،

دەمىتتەو دايك و خوشكەكانى خۇت.

- نە... نە! نەكەي بەوان ژمارە بەدى؟ ئىنجا دەيانەو پىت بىست و چوار سەعاتە لە

هه‌بوون و نه‌بوونی من بکۆلنه‌وه.

هه‌رچۆنیک بووه، ته‌له‌فۆن کیشرا و جاریکی تر پتوهندی من به دنیاى دهره‌وه ده‌ستی پیکرده‌وه که به‌هۆی قورسبوونی خۆم و سه‌رماى زستان سنووردار بووبوو. هه‌موو رۆژى له‌گه‌ڵ په‌روین خانم قسه‌م ده‌کرد، زۆربه‌ی چاره‌کان دایکیشمی بانگ ده‌کرد، ئه‌گه‌ر ده‌ستی نه‌گیرابایه ده‌هات، ئه‌گه‌ریش نه‌یتوانیابایه و فاتى له‌ ماڵ بوايه ده‌هات و قسه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کردم. سه‌ره‌ئه‌نجام دایکی هه‌میدیش به سه‌رگوزه‌شته‌ی ته‌له‌فۆنى زانى و به‌ کۆلیک دڵ ئیشان و گله‌یییه‌وه ژماره‌که‌ی وهرگرت، وای ده‌زانی من نه‌مویستوه ژماره‌که‌ی پێ بدهم، منیش نه‌مده‌توانی بڵێم که ئه‌وه فهرمانی کورپه‌که‌ی بووه. دواتر به‌لای که‌مه‌وه رۆژی دوو جار ته‌له‌فۆنى ده‌کرد، ورده ورده کاتی ته‌له‌فۆنه‌کانیم زانى، که دلتیا ده‌بووم ئه‌وه، وه‌لام نه‌ده‌دایه‌وه، ئه‌وه‌نده به‌ درۆ گوتبووم هه‌مید خه‌وتوو یان چوووته دهره‌وه شتیک بکړی، یانیش له‌ گه‌رماو و ئاوده‌سته، ئیدی شه‌رمم ده‌کرد.

له‌ یه‌کێک له‌ شه‌وه ساره‌دانه‌ی زستاندا، یه‌که‌مین بریسه‌که‌ی ژانی منداڵبوون پرووی لێ کردم، ترس و نیکه‌رانی هه‌موو بوونمی گرته‌وه، چۆن هه‌مید ئاگادار بکه‌مه‌وه؟ هه‌موو شتیک له‌ مێشکه‌دا تیکه‌ڵ به‌ یه‌کتر بووبوو، ده‌بوايه جله‌وی خۆم بگرتایه، هه‌ولم ددا قسه‌کانی پزیشکه‌که به‌پنمه‌وه یادى خۆم، خۆم کۆ بکه‌مه‌وه، ده‌بیت میانه‌ی ژانه‌کان بنووسمه‌وه و ئینجا هه‌مید بدۆزمه‌وه، تاقه‌ ژماره‌یه‌کی که پێم ده‌زانی ژماره‌ی شوینی کاره‌که‌ی بوو، هه‌رچه‌نده ده‌مزانی به‌و شه‌وه دره‌نگه کهس له‌وئ نیه‌ هه‌ر ته‌له‌فۆنم کرد. ئاسایی بوو که کهس وه‌لامی نه‌دایه‌وه. ژماره‌ی هیچ هاوڕێیه‌کیم نه‌بوو، ئه‌و به‌ پێداگرییه‌کی سه‌یره‌وه وریای ئه‌وه بوو که هیچ نووسراوه‌یه‌ک، ژماره‌ و ناوینشانیک له‌ هیچ شوینی نه‌نووسی‌ت و هه‌ولێ ددا هه‌مووی له‌ مێشکی خۆیدا بیاریزێت، ده‌یگوت به‌م شیوه‌یه هه‌ست به‌ ئاسایشی‌کی زۆرتر ده‌که‌م. هیچ رێکه چاره‌یه‌کم نه‌بوو، ده‌بوايه بۆ مالى په‌روین خانم ته‌له‌فۆن بکه‌م، شه‌رمیشم ده‌کرد به‌و شه‌وه دره‌نگه له‌ خه‌و هه‌لیانبیستم، به‌لام پاله‌په‌ستۆی ژان هه‌موو ئه‌و لێکدانه‌وانه‌ی خسته‌ لاره‌. ژماره‌که‌م لێ دا، ده‌نگی زه‌نگه‌که له‌ گویمدا ده‌زینگایه‌وه، که‌چی کهس هه‌لی نه‌ده‌گرت. ده‌مزانی مێرده‌که‌ی گوێی گرانه و خوێشی خه‌وی قورسه، ده‌ستم ماندوو بوو و ته‌له‌فۆنه‌که‌م دانا. دووی شه‌و، چاویم بریپووه ژماردنی خوله‌که‌کانی سه‌عاته‌که، میانه‌ی ژانه‌کان تا راده‌یه‌ک

پیکوئیک بوون، به لام نهک بهو شتویهیهی که بیرم لی دهکردهوه، سات له دواى سات ترسهکهه زیاتر دهبوو، کهوته بیرم که بق دایکی همید تهلهفون بکهه، به لام چی بلیم؟ چۆن بلیم همید له مال نییه، سههتای شهو گوتم هاتووتهوه و رۆیشتووه سهه له داپیره بدات، دواتر نازانم همید له کوئوه تهلهفونی کرد منیش پیم گوت که بق دایکی تهلهفون بکات و بلیت له لای داپیره بووه، ئهگهه ئیستا تهلهفون بکر دایه و بمگوتایه که رۆیشتووه و نههاتووتهوه، دایکی شیت دهبوو، هم لهگهه من شههری دهکرد و همیش له نیگهه رانییدا دهکهوته ری و سههری له نهخوشخانهکان ددا. خهمی ئهه بق همید وهکو بیمارییهک له هیچ بهلگه و لۆجیکیدا نهبوو. ئهه بیرکردنهوه که وجانهیه میشکی پر کردبووم، دهستهکانم به سکمهوه گرتبوو، پانی و دریژی ژوردهکهه دهپتوا، ئهوهنده بار و دۆخم ئالۆز بوو خهریک بوو دلم ههلهدهشیوا، که ژانهکه دهستی پی دهکرد ئیتر له ههه شوئینیک بوومایه وشک دهبوومهوه، له سهههتادا ههولم ددا دهنگهدهنگ نهکهه، کهچی دواتر به بیرمدا هات که ئهگهه هاواریش بکهه خق کهس گوئی لی نابیت، داپیره لهبهه گرانیی گوئی خهویکی ئارامی ههبوو، خق ئهگهه به ئاگهیشم بهینایهتهوه نهیدهتوانی هیچ بق بکات، پوورم به بیردا هاتهوه که دهیگوت کاتیک میردهکهی مهحبوبهه زانی ژانهکانی مندالبوونیی ژنهکهی دهستی پی کردووه، چۆن شلهژا بوو و له دهوری ژنهکهی دهگهه و قوربان و ساقهه دهبوو، تا دههات ههستی بیزاری و نهفرهه له بووندا پتر دهبوو، مههگ و ژیانی من و ئهه منداله بهلای ههمیدهوه بههه دوو قرانی قهلبی نهبوو، سههیری سههاتهکهه کرد سی و نیو بوو، جاریکی تریش تهلهفونم بق مائی پهروین خانم کرد، ماوهیهکی زۆر گویشییهکهه پراگرت کهچی بی وهلام مایهوه. بیرم لهوه کردهوه که جلهکهه لهبهه بکهه و خۆم بگهیهنهه شهقامی سهههکی خق ههه ئۆتۆمۆبیللیک پهیدا دهبتت بمگهیهنیتته نهخوشخانه. جانتاکهه خۆم و مندالهکهههم دههینا که ده رۆژ بوو ئامادهه کردبوو، هههچییهکی تیدا بوو ههلهمرشت و به دواى ئهه پیپرسته دهگهه رام که پزیشکهکه و مههسووره بویان نووسیبووم، جاریکی تر جلهکانم دهق کرد و خستهوه ناو جانتاکه و سهههکهیم داخست، چهند جاریکی تر ژانم بق هات، به لام لهوه دهچوو ماوهکانی نیوانیان وهکو یهک نهبوون، لهسهه تهختی خهوهکهه پال کهوتم، ههستم کرد خهریکه بهههلهدا دهچم، دهبوایه جلهوی ههستهکانم بگرمهوه،

چاوم له سهعاتهكه بري، كات چوار و بيست چركه بوو، ئەمجارهيان له تاو پالپهستوي ژان پاچلهكيم، كاژير شەش و نيوي سەرلهبهيانى بوو. لهوه دهچوو ژانهكه بۆ ماوهيهك ئارام بووبوو و خەوم لى كهوتبوو، جارێكى تريس نيگه رانى دهستى پى كردهوه، بهپهله بهرهو لای تهلهفۆنهكه پويشتم و بۆ مالى پەروين خانم تهلهفۆنم كرد، بپارم دابوو گويشيهكه دانهنيم ههتاوهكو يهكيك وهلام دهداتهوه، پهنگبى دوازه جار زهنگهكه لى دا تا دهنكه خهوالووهكهى پەروين خانم لهو سهرهوه گوتى بهلى، به بيستنى دهنكى مرۆفێكى تر قينه پهنگ خواردوهكهم تهقييهوه و به دهم گريانهوه گوتم:

- پەروين خانم فریام بکهوه، خهريكه منداڵم دهبيت!
- وهى بمرم! برۆ بۆ نهخوشخانه، برۆ وا ئيمهش هاتين.
- چۆن بهم بارو كهلوپهلهوه برۆم؟
- ئەى هميد لهوئى نيه؟
- نه بابە ليتره نيه، دويئى شهو نههاتووتهوه، له دويئى شهوهوه سهه جار تهلهفۆنم بۆ كردى، باش بوو تا ئيستا منداڵهكهم نهبووه.
- تۆ خۆت ئاماده بکه، ئيستا ئيمه ديين، تۆ جلهكانت لهبهه بکه.
- له دواى قسهكردن لهگهڵ پەروين خانم، سهرهپاي ئهوهى ژانهكانم توندتر بوون، بهلام زۆر ئاسوودهتر بووم. له نهخوشخانه، ههچهنده ئازارى زۆرم دهكيشا، كهچى دوكتۆرهكه دهگوت جارێ زووه، دايكم دهستهكانى گرتم و گوتى:
- ژنى دووگيان له بهره ژاندا ههه نزايهك بكات گيرا دهبيت، دوعا بکه خوا له گوناوهكانت خوش بيت.
- گوناوهكانم؟ بۆچى من چ گوناهيكم كردووه؟ تاقه گوناهيكم ئهوهبوو كه پۆژيک له پۆژان يهكيكم خوش دهويست، ئەمەش خۆشترين يادگار ييهكانى ژيانم بوو، نهدهويست هيچ كهسيك ئەوانه بسپريتهوه.
- كاژيريک له نيوهرۆ تى پهري، كهچى منداڵهكهه ههه نهبوو، دهرزى و دهرمانيان پى دام، بهلام هيچ سوود يكيان نهبوو، پەروين خانم كه دههاته ژوورهكهوه به ههراسهوه تماشاي دهكردم و ههه بۆ ئهوهى شتيك بلێ بۆ چهندهمين جار دهپيرسى:

- ئاخىر باشە ئەم ئاغا ھەمىدە لە كۆيىيە؟ با بۆ مالى دايكى تەلەفون بكم،
لەوانەيە ئەوان بزانن لە كۆيىيە.

بە دەم ئالەو و بە پچرپچرى دەمگوت:

- نە، ئەوەيان نەكەى ھا، ھەركاتىك خۆى ھاتەو تەلەفون دەكات.

دايكم لە توورەييدا خويى دەخواردەو، گوتى:

- يانى چى؟ ئەى باشە سەرئەنجام نابى دايكى بىت و بزانت چى بەسەر بووك
و نەوەكەى دىت؟ ئەمانە بۆچى ھىچ كامىكيان بەلايانەو گرینگ نىيە؟

بە بۆلە بۆلە بەردەوامەكانى زياتر توورەى دەكردم. ئىتر كاژىر چوارى پاش
نيوەرۆ نىگەرانى لە دەموچاوى دايكمدا شەپۆلى دەدا، دەنگى باوكم لە پشت
دەرگاكو دەھات كە دەيگوت:

- ئەى ئەم دوكتۆرە لە كۆيىيە؟ يانى چى لە رىگەى تەلەفونەو لەگەل پەوشى
نەخۆشەكەدايە، دەيىت خۆى بەدياريەو بىت، دايكم دەيگوت:

- بە قوربانى مامانەكانى خۆمان بىم، ھەر لە بەيانىيەو تا ئىستا منداڵەكەم
ئازار دەچىژىت، كاريكى بۆ بكن.

جارجارە لە تاو ژان لە ھۆش خۆ دەچووم. وردە وردە ھىزى ئالاندنىشم نەما،
پەروين خانم ئارەقەكەى دەموچاومى دەسپىيەو و دەيگوت:

- خانم مەگرى، ھەرچۆنىك بى منداڵبوون ھەر ئازارى ھەيە.

- نە، تۆ نازانیت، من خۆم بە ديار منداڵبوونى سەدان كەسى خزم و كەسوكار
بوومە، خوشكەكەم خوا لىي خوش بى ھەر ئاوها بوو كە لە كاتى منداڵبووندا مرد،
كە مەسوومە دەبينم ھەر دەلىتى مەرزىيە و لەوى پال كەوتوو و ئازار دەچىژىت.

زۆر سەير بوو، سەربارى ئەو ھەموو ژانەم ئاگام لە ھەموو شت بىو، دەنگەكانم
بە باشى دەبيست، لەبەر خۆمەو گوتم: كەواتە منىش دەروم، دايكم بەردەوام لە
لىكچوونى من و مەرزىيە دەدا و منىش سات لە دواى سات بى ئومىدتر و بى
ھىزتر دەبووم.

كاتىك ھەمىد ھات كاژىر لە پىنج تىپەريبوو، دەتگوت بە بينىنى ئەو پشت و
پەنايەكم پەيدا كرد و وزەم وەبەر ھاتەو، بەراستى سەيرە، نزيكترين و باشترين

په نای ژن له ساته سهخته کاند، میړده که یه تی، ته نانه ت گهر چی بی به زه ییش بیت،
نه مزانی دایک و خوشکه کانی که ی هاتن، نه خوشخانه قهربالخ بوو، دایکی له گهل
برینپیچه که شه پی ده کرد دهیگوت:

- ئه ی نه م دوکتوره له کوپیه؟ من داله که خه ریکه له ناوده چیت.

ده مزانی خه می نه و بی نه وکه یه تی نه ک من. برینپیچه که له کاتیکدا منی
ده پشکنی دهیگوت:

- وای وای، چ به زمیکیان ناو ته وه، خانم، دوکتوره که گوتو یه تی نه گهر کاتی
خوی هات دیم.

یانزهی شه و بوو، چی تر توانای هه ناسه دانیشم نه بوو، بردیانم بی ژورپکی
تر، له قسه کانیان تی گه یستم که هه ناسه دانی من داله که تووشی کیشه بووه،
دوکتوره که به په له ده ستکیشه کانی ده کرده ده ستی و به سهر برینپیچه که دا هاواری
ده کرد، نه ویش نه یه ده توانی ده مارده پگی بدوژته وه. چی تر هیچ تی نه گه یستم.

کاتیک به ناگا هاتمه وه، ژورده که پاک و روشن بوو، دایکم له ژور سهرمه وه
دانیشتبوو، خه ونووچکی بوو، نازارم نه بوو، به لام هه ستم به ماندووبوون و
لاوازیه کی زور له هه موو جه ستمدا ده کرد. گوتم:

- من داله که مرد؟

- وای... پوله، وا مه لی، خوا نه کات، به چکه که ت کورپکه ده لی ده سته گوله،
نازانی که گوتیان کوره چهند دلخوش بووم، چهند له به رده م خه سووت سهر به رز
بووم!

- که مننه دام نییه؟

- نه خوا نه کا.

که جاریکی تر چاوم کرده وه، هه مید له ژورده که بوو، پی که نی و گوتی:

- پیروزه، زور دژوار بوو، وا نییه؟

بی خواستی خوم فرمی سکم هاته خوار و گوتم:

- ته نیاییه که ی دژوار تر بوو.

سهری له نامیز گرتم و قره که می لاوانده وه، هه موو دل ئیشان و ته نیاییه کانم له

بیر کرد.

- منداڵه که تهنه دروسته؟

- به لای، به لام زۆر بچکۆلهیه.

- بۆچی چهند کیلۆ بوو؟

- دوو کیلۆ و ههوسه گرام.

- پهنجه کانیته ژمارد، تهواون؟

- به پیکه نینتیکى بهرزوه گوتی:

- دیاره که تهواون.

- ئه ی بۆچی نایهتین ببینم؟

- چونکه له ناو ئامرازه، به هۆی دژواری و درێژی ماوه ی له دایکبوونی خستیانه ناو ئامرازیکه وه بۆ ئه وه ی هه ناسه ی ئاسایی بێته وه، به لام دیاره زۆر شهیتانه، له ناو ئه و ئامرازه شدا هه ر دهست و پێی ده وه شینیت و نقه نق دهکات.

بۆ پۆژی دواتر، بارو دۆخم زۆر باشتەر بوو، منداڵه که یان هینا، به سته زمانه هه موو ده موچاوی شوینی پووشان و زام بوو، وهکو ده لێن، شوکرانه ی ده ویست، زۆر سوپاسی خوام کرد که هه یچ زیانیکی لێ نه که وتوه، به لام هه ر ده گریا، به هه یچ شێوهیه که ئاماده نه بوو مه که که م بگرێ، خه ریک بوو له ماندوویدا له سه ره خۆ ده چووم. له پاش نیوه پۆدا ژووره که م خروشا بوو، هه ریه که و ساواکه ی به شێوهیه که ده بیانی، دایکی هه مید ده یگوت هه ر له هه مید ده چیت، به لام دایکم پێی وابوو که چوه ته وه سه ر خاڵۆکانی. دایکم له هه میدی پرسى:

- به راست بیرتان له ناوه که ی کردووه ته وه؟ ناوی ده نین چی؟

- ئاشکرایه، ناوی سیامه ک ده بیت...

به نیگایه کی تایبه ت ته ماشای باوکی کرد. باوکی پێ که نی و سه ری پاره شان، من را چله کیم. ئیمه هه رگیز سه باره ت به ناوی منداڵه که قسه مان نه کردبوو و ئه مه ش تا قه ناویک بوو که هه رگیز به بیرمدا نه ها تبوو و له پێرسته دوور و درێژه که مدا به رچاو نه ده که وت.

- چیت گوت، سیامه ک؟ من ناوی زۆر خۆشم دۆزیوه ته وه، باشه بۆچی سیامه ک؟

دایکیشم درېژهی پى دا:

- سیامهک چیه؟ ده بیت خه لکی ناوی ئیمام و پیاوچاکان له مندالیان بنین، به لکو پاشه پوژیکى باشی هه بیت.

باوکم به ئامازدهیک به دایکمی گه یاند که بیددنگ بیت و خوئی تی هه لنه قورتینیت.

حه مید به پیداکری و سووربوونه وه گوتی:

- نه، سیامهک باشه.

- ئاخر کورده کم بهم سپیتیه له قوتابخانه به سیا بانگی دهکن.

وهکو هوشمه ندیک که پروانیتته گه مژدهیک، ته ماشایه کی کردم و گوتی:

- پتویسته مرؤف ناوی خه لکی مه زن له منداله که ی بنیت.

دایکم به نیگایه کی پرسیار ئامیزه وه سهیریکى کردم، منیش شانه کانم به واتای نازانم هه لته کانم. دواتر زانیم که زۆربه ی هاوړیکانی ئه مان منداله کانیاں لهم جوړه ناوانه یان لی نراوه، به وته ی خو یان ناوی کۆمۆنیسته راسته قینه کانه.

له دواى هاتنه دهره وه م له نه خو شخانه، بۆ مالى دایکم رویشتم، ده پوژیش لهوئى بووم تاوه کو هیدی هیدی توانیم هه ستمه سهړپى و فیری کاروباری منداله که بووم، ئینجا گه پامه وه ماله وه. ساواکه م تهنروسست بوو، به لام دایمه دهگريا، شهوم ده دایه دم پوژه وه، سه رله به یانیاں ئه وه به پچرپچری دهخه وت، به لام من هه زار کارم هه بوو ده بوايه به جیم به ینابایه. ده توانم بلیم په روین خانم هه موو پوژى سه ری لی ده دام، هه ندی جاریش له گه ل دایکم ده هات، زۆر یارمه تی ده دام، زۆربه ی کاره کانی بازاری بۆ ده کردم، چونکه من هه رگیز نه مده توانی له مال برۆمه دهر، هه میدیش به هیچ جوړیک هه سستی به بهر پرسیاریتی نه ده کرد، تاقه گۆرانکارییه که که له بهر نامه کانیدا هاتبووه کایه وه ئه وه بوو که ئه وه شوانه ی واده هاته ماله وه لیفه و سه رینه که ی هه لده گرت و ده رویشته له ژووری میوانه که دهخه وت، دوایش گله یی ده کرد که باش نه خه وتوو و له م ماله دا ئاسووده نییه، چه ند جارئ له گه ل په روین خانمدا منداله که مان بۆ لای دوکتۆر برد. دوکتۆریش ده یگوت، سروشتی ئه وه مندالانه ی که به دژواری دینه دنیا وه، هه روا تووړه و نا ئارام ده بن، ده نا کیشه یه کی ئه وتوی نییه و منداله که م به شتووه یه کی گشتی تهنروسسته. دوکتۆر یکی

تر وتی له وانهیه برسی بیت و شیرهکهه بهشی ناکات و شیرى قوتووی پی دام. ماندوویی، لاوازی، کهه خهوی، گریانى بهردهوامی ئەم مندالە و له هه‌موویشی گرینگتر ته‌نیایی، پۆژ له دواى پۆژ پتر تووشى خه‌موکى ده‌کردم، نه‌شمده‌توانى به‌لای کهسه‌وه درده دل بکه‌م، بروام به‌وه هینابوو که که‌مکاری له‌لایهن منه‌ودیه وا هه‌مید ئاره‌زووی هاتنه ماله‌وه‌ی نییه، به‌ته‌واوه‌تى هه‌ستى بروا به‌خۆبوونم له ده‌ست دابوو، قینم له هه‌موو که‌سیک ده‌بووه‌وه، خه‌م و نشوستیه‌کانى رابردووم بى‌په‌روا خۆیان ده‌نواند، هه‌ستم ده‌کرد دنیاى من کۆتاییى پی هاتوو، هه‌رگیز له‌م بارى به‌رپرسیاریتی و په‌نجه‌ پزگارم نابیت. زۆربه‌ی کاته‌کان له‌گه‌ڵ گریانى ساواکه‌دا فرمێسکه‌کانى خۆشم ده‌هاتنه‌ خواره‌وه. هه‌مید هیچ ئاگای له‌ من و مندالەکه نه‌بوو، به‌رنامه‌کانى شه‌و و پۆژى خۆى به‌دواى یه‌کدا به‌سه‌رده‌برد، چوار مانگ بوو ته‌نیا بۆ دوکتۆر بردنى مندالەکه نه‌بیت ئیتى له‌ مال نه‌چوووبوومه‌ ده‌ر، دایکم ده‌یگوت:

– هه‌موو که‌سیک ده‌بیته‌ خاوه‌ن مندال، به‌لام هیچ که‌س وه‌کو تۆ خۆى گرفتار و خانه‌نشین ناکات.

له‌گه‌ڵ گه‌رمتر بوونی ئاووه‌ها و گه‌وره‌تر بوونی مندالەکه، بارودۆخى خۆمیش که‌مى باشت‌ر بوو، ئیدى له‌ خۆم و له‌م بى‌حه‌وسه‌له‌یى و خه‌موکیه‌م دل‌م به‌یه‌کدا ده‌هات، سه‌ره‌نجام له‌ پۆژیکى خۆشى مانگى گولاندا، توانای بریاردانم به‌ ده‌ست هینایه‌وه و به‌ خۆم گوت: ده‌بیت هه‌ستمه‌ سه‌رپی، من دایکم و به‌رپرسیاریتی مندالەکه‌م له‌ ئەستۆدایه، ده‌بیت به‌هێز بم، له‌سه‌ر پیى خۆم بوه‌ستم و مندالەکه‌م که‌ خه‌ریکه‌ ده‌مناسیته‌وه له‌ که‌شیکى شاد و ته‌ندروستدا گه‌وره‌ بکه‌م. به‌م بریاره‌م هه‌موو شتیک پووی له‌ گۆران کرد، وزه‌ی ژيان به‌ ده‌رووندا که‌وته‌وه گوزهر، ده‌تگوت مندالەکه‌م ئاگای له‌م بریاره‌م بوو، که‌متر ده‌گریا، ته‌نانه‌ت هه‌ندى جاریش به‌ بینیم پێده‌که‌نى و ده‌سته‌کانى بۆ لای منه‌وه درێژ ده‌کرد، له‌م کاتانه‌دا سه‌راپای خه‌مه‌کانم له‌ بیر ده‌کرد، هیشتا هه‌ر زۆربه‌ی شه‌وه‌کان تا به‌یانی نه‌یده‌هیشت بخه‌وم، به‌لام راها‌تبووم و به‌ دۆخه‌که‌ قایل بووبووم. هه‌ندى جار داده‌نیشتم و بۆ ماوه‌یه‌کى دوور و درێژ سه‌یریم ده‌کرد، هه‌ر جوولانه‌وه‌یه‌کى به‌لامه‌وه مانایه‌کى تایبه‌تى هه‌بوو، ده‌تگوت دنیاىه‌ک بوو تازه‌ خه‌ریک بووم ده‌م‌دۆزیه‌وه. پۆژ به‌ پۆژ به‌هێزتر ده‌بووم، پۆژ به‌ پۆژیش پتر خۆشم ده‌وېست، ده‌تگوت ئه‌وینى دایکایه‌تى

خەریکە بەرە بەرە دەخزیتە ناو ھەموو شانەکانی جەستەمەو، لەبەر خۆمەو، دەمگوت: ئەمەق چەند لە دوینی زیاتر خۆشم دەوێت! خۆشەویستی لەمە پتر نابێت، کەچی پۆژی دواتر ھەستم دەکرد لە دڵدا ئازیزترە وەک لە پۆژی پێشووتر. چیی تر پێویستی بەو نەدەکرد لەگەڵ خۆمدا قسە بکەم، قسەم بۆ ئەو دەکرد، گۆرانیم بۆ دەگوت، بە چاوە گەشەکانی و بە ژیریەکی تێی دەگەیاندا پتر کام ھۆنراویە حەز دەکات، لەگەڵ ھۆنراوە ئاھەنگدارەکانم چەپلەیی لێ دەدا. ھەموو پاش نیوەڕۆیک بە گالیسکە لە کۆڵانەکانی دەورووبەری مالاھەمان پیاوەمان دەکرد لەو کۆڵانەکانی کە دار و درەختی کۆنی لێی، ئەو زۆری حەز لەم گەپانە بوو. فاتمی بە ھەر بیانوویەک بووایە خۆی دەگەیاندا مالمەن و سیامەکی لە ئامیز دەگرت، لەگەڵ دەستپێکردنی پشووی قوتابخانەدا ھەندێ جار شەوانەش لە لای من دەخەوت، مانەوێ ئەو بە لای منەو ھاوکارییەکی گەورە بوو. دیسانەو بەرنامەیی نانخواردنی پۆژانی ھەینی لە مال باوک و دایکی ھەمید دەستی پێ کردەو. ھەرچەندە سیامەک منداڵێکی ڕووخۆش نەبوو و بە ئاسانی نەدەچوو بەو ھەموو کەسیک، بەلام بە راستی بنەمالەیی ھەمید ئەویان زۆر خۆش دەویست و ھیچ بیانوویەکی تێکدانی بەرنامەیی پۆژانی ھەینیان لێم قبوڵ نەدەکرد. لە ھەمووی خۆشتر و جوانتر پێوەندی باوکم و سیامەک بوو، ئەو لەم دوو سالاھیی پابردوودا بە ھەموویەو تەنیا سێ جار بۆ مالمەن ھاتبوو، ئیستا ھەفتەی یەک دوو جار لە دوای داخستنی دوکانەکی سەرم لێ دەدات، لە سەرەتادا ھۆیکە بۆ سەردانەکانی دەدۆزیو، بۆ نموونە بۆ ھینانی شیر یان خواردنی منداڵەکە، کەچی لەم دوايیانەدا ئیتر پێویستی بە ھیچ بیانوویەک نەبوو، دەھات کەمێک لەگەڵ سیامەک یاری دەکرد و دەپۆشت. بەلێ، سیامەک رەنگ و بۆنێکی تازەیی بە ژیانم دا، بە بوونی ئەو، کەمتر ھەستم بە نەبوونی ھەمید دەکرد، ھەموو پۆژەکەم بە خواردن دان بەو، شۆردنی و گۆرانی وتن بۆ ئەو بەسەر دەبرد، ئەویش زیرەکانە تەننەت بۆ ساتیکیش مۆلەتی ئەوێ نەدەدام لێی بێ ئاگە بێ. ئەم چاپۆکە چکۆلە و بزێو، ئارەزوومەندە سەرتاپای ھۆش و ھەست و ئەوینی منی دەویست. خۆیندن و تاقیکردنەوکانم بە یەكجاری وەلا نابوو. ئامیڕیکی سەرنجراکێشی تریش کە لەم پۆژگارەدا سەرگەرمی کردبووم، تەلەفزیۆن بوو، باوکی ھەمید بە ناوی دیارییەو بۆ سیامەکی کرێبوو.

لە کۆتاییەکانی ھاویندا، بۆ ھەفتەیەک لەگەڵ دایک و باوکی ھەمید بۆ گەشت
 پۆشتین. چ پەرچووێک! چەند ھەفتەیەکی دڵگیر بوو! ھەمید بە تەواوەتی لە
 بەردەم دایکیدا چۆکی دادابوو، ھەزار بیانووی بۆ نەھاتن دۆزییەو، کەچی ھیچ
 کامیان سەری نەگرت. یەکەمین جار بوو بۆ باکووری تاران دەرپۆشت، وەکو منداڵ
 شاگەشکە و دڵخۆش بووم. بە بینینی ئەم ھەموو جوانی و سەوزەلانییە و شەپۆلە
 خرۆشاوەکانی دەریا، مات و سەرسام لە جێگەی خۆم وشکەو بووبووم، دەمتوانی
 چەندان کاژێر لە قەراخ ئەو دەریا بۆ سنوورە دانیشم و لەو ھەموو جوانییە چێژ
 وەرگرم. لەو دەچوو سیامەکیش ھەزی لەم کەش و کۆبوونەوێ خێزانییەمان
 دەکرد، ھەر خۆی دەخستە باوەشی ھەمید، تەنانەت بۆلای منیش نەدەھات، مەگەر
 زۆر برسی بووایە و شیریی بویستبایە، لەم کاتانەشدا بە دەستە بچووکیەکانی
 دەستەکانی ھەمیدی دەگرت. دایک و باوکیشی پڕ بە دڵ بە بینینی ئەم
 ھەلسوکیەوتەیی نەوھەکیان سەرمەست دەبوون. جارێکیان دایکی بەدڵشادی و
 فرەزانییەو بە گوێچکەمدا دەچریاندا:

– چاوت لێیە؟ بۆچی ئیتر ھەمید دەتوانیت دەستبەرداری ئەم منداڵە بێت و بە
 شوێن ئەو کارانەیدا بڕوات؟ ھەتا زوو دووھمیشی بخەرە باوەش، سوپاس بۆ خوا.
 ھەمید کلاویکی ھەسیری کړی بوو، ھەولمان دەدا سیامەک لەژێردا بپارێزین،
 بۆئەوێ پێستە ناسکەکەیی بەر خۆرەتاو نەکەوێت، بەلام من وەکو مس سوورەو
 بووبووم. جارێکیش ئاگام لێ بوو دایکی ھەمید بە گوێی ھەمیددا دەچرپێنی و
 ھەمیدیش ھەر ئاوپ دەداتەو و تەماشام دەکات، خۆم کۆکردەو. ماوەیەکی یەک
 جار زۆر بوو کە سەرپۆش و چارشێو لەبیر کرابوون، دیارە زۆر پەچاوی جل
 پۆشینەکەمم دەکرد، بەلام جلی ئەو رۆژەم قۆل کورت و تا پادەیک تەنک و یەخە
 کراوە بوو، ھەرچەندە بە بەراورد لەگەڵ ئەو مایۆیانەیی کە ژنەکان لە بەریان
 کردبوو جل و بەرگیکی پۆشتەتر دەھاتە بەرچا، بەلام ھێشتا ھەر بۆ من زۆر بوو.
 لەبەرخۆمەو و تەم ھەقیانە چەندە پڕی روو بوومە. کاتێک ھەمید ھاتە تەنیشتمەو بە
 نیگەرانییەو پرسیم:

– ئەو دایکت چی دەگوت؟

– ھیچ!

- چۆن هيچ، من زانيم هەندى شت سەبارەت بە من دەلەيت، پىم بلى با منيش
بزانم بە چى شتىكى من قەلسە!

- ئاي باوكە...! ھەر بە راستى ئەم ئەفسانەى بووك و خەسوەيان لە
ميشكتاندا چاندووە! بە هيچ شيوەيەك قەلس نەبوو، تۆ بۆچى لە خۆتەرە
بەدبىنى؟!

- دەباشە، بلى چى گوت؟

- هيچ، دەيگوت ئىستا ژنەكەت كە ئاوها سوورەووە بووەتەرە، زۆر جوانتر بووە و
لەم جۆرە قسانە.

- بە راستتە؟! باشە، ئەى تۆ چىت گوت؟

- من؟! چى بلىم؟!

- مەبەستم ئەو، ئەى بۆچوونى تۆ سەبارەت بە من چىيە؟

سەرتاپامى خستە ژىر بزەنگايەكى تىژ و ستايش ئامىزەرە و گوتى:

- راست ئەكەن، تۆ زۆر جوانى، رۆژ بە رۆژيش جوانتر دەبىت.

لە دلەو ھەستم بە خۆشەيەكى تايبەتى كرد، زەردەخەنەيەكم لى دا. ئەم
ستايشەم زۆر پى خۆش بوو، ئەمە يەكەمىن جار بوو راستەوخۆ ستايشى دەكردم.
بە سادەبىيەو ھە گوتم:

- نە بابە...! ئەو ھى خۆرەتاو ھەكەيە، دەنا من زۆر بى رەنگم، ئەى بىرت نايت
پار پىت وتم لە نەخۆش دەچى؟!

- لە نەخۆش نا، زۆرتر شپۆزات مندا لائە بوو، ئىستا گەرەتر بووى و كەمىكىش
قەلەو بووى، لە بەردەم ئەم خۆرەتاو ھەدا زۆر جوان ديارى، قىژ و چاوەكانت
دەدرەوشىنەو و زۆر گەشن، بەكورتى خەرىكى دەبىتە ژنىكى تەواو.

ئەو ھەفتەيە، خۆشترىن رۆژگارى ژيانم بوو، يادى ئەو رۆژگارە گەرم و ھەتاويە
دلگىرە، شايبانى بەرگەگرتنى زۆرىك لە شەوگارە سارد و تاريكەكانى ژيانم بوون.

سىامەكى من مندا لىكى وريا، زۆر زىرەك، بزىو و جوان بوو، يا لە دىدى مندا
جوان بوو، ھەمىد پى دەكەنى و دەيگوت:

- قسەيەكى نەستەقى بيانى ھەيە دەلەيت، ھەر يەك مندا لى جوان لە دنيا دا

ههيه، ئهويش مندالى ههموو دايكتكه!

زۆر زوو كهوته سهري، به وشه ي پچرپچر و دهنگى تايبه تهوه مه به سته كانى
خوى دهگه ياند. ده توانم بلّيم لهو كاته وهى كه كهوتبووه سهري، ته نانه ت يهك
خوله كيش دانه دهنشت و ئارامى نه بوو، هه رچيه كه دهويست به زۆر به دهستى
دههينا، ئهگه ر سهركه وتوو نه بوايه ده يقى ژاند و تووره ده بوو، هه تا به ئامانجه كهى
نهگه يشتبايه دهگريا. سه رتاسه رى كاته كه م پى به خشيبوو و هه وّلم دهدا هه موو
داواكاريه كانى به جى به ئيم. به پىچه وانهى پىشبينيه كهى دايكى هه ميد،
خۆشه ويستى و داخوازيه كانى ئه م مندا له ش نه بوو به هوى ئه وهى هه ميد پابه ندى
ژيانى خيزانى بكات. له پاش سالتىك، جاريكى تر كه وتمه وه سه وداى خويندن،
به لام، بۆچى مندا له كه م ده يه ئشت! سيامه ك ته مه نى دوو سالان بوو كه سه ر ئه نجام
توانيم جاريكى تر تاقى كرده وهى پولى يازده م بده م، ئىستا ئىتر ته نيا سالتىكى ترم
مابوو بۆ ئه وهى ديپلۆمه كه م وه ربگرم و به ئاره زوو هه ميشه ييه كه م بگه م، كه چى
چه ند مانگى له دواى ئه وه زانيم كه جاريكى تر دووگيانم، ده مزانى هه ميد به
بيستنى ئه م هه وّاله دلخۆش نابيت، به لام چاوه روانى په رچه كرداريكى به هه موو
تووره يى و بيزاريه م نه ده كرد. شه رپكى دوور و دريژى له سه ر ئه وه به رپا كرد كه
بۆچى هه به كانم به ريكوپى كى نه خوار دووه، هه رچى ده مگوت هه به كانم پى ناكه ون
و نا په حه تم ده كه ن پتر تووره ده بوو و هاوارى ده كرد:

- نه خيتر، ئه مه پتوه ندى به ته رزى بير كرده وه نه فامانه كه ته وه هه يه، هه موو
حه ب ده خۆم، بۆچى هه ر به تۆ ناكه وىت؟ بلّى پىم خۆشه بيمه ئامپىرى
به ره مه مه ئىنانى جووجه له، گيان به گيان تانه وه بكه ن هه ر ئه و كار ه بۆ خۆتان
هه لده بژيړن، وا ئه زانى ئه گه ر هه ر ساله ي مندا لىكت ببىت به و شيويه ده توانى
ئوه نده گرفتارم بكه ي كه ده سته بردارى خه با ته كه م بم.

- ده لّيى بۆ ئه م مندا له زۆر زهحه ت كيشاوه و كاتت بۆى ته رخان كردووه؟
ده ترسى مندا لى دووم بيت و ناچارى كاتىكى زياترى پى بده ي! كه ي تۆ له خه مى
ژن و مندا له كه تدا بووى تا به هاتنى مندا لى دووم خه مه كانت پتر بن؟

- هه ر بوونتان ده ست و پى ده گريت، خنكاندمت، چيى تر تاقه تى زاك و زريكى،
دوو هه ميشم نيه، هه تا زوو به رۆ بيرى كى بنه رته ي لى بكه وه.

- يانی چۆن بیرکردنەوهیەک؟

- برۆ کورتاژی بکە، من دوکتۆریکی ناشنام ھەیە.

- یانی منداڵەکەم بکوژم، منداڵیکی وەکو سیامەک؟

- ئەم زۆربلایییەیی تۆ تیکم دەدا، منداڵ چییە؟ ئیستا تەنیا چەند خانەییەکە، تۆیتکە، وەھا دەلی منداڵەکەم دەلیی بە چوار دەست و پێو لە بەردەمی دانیشتوو و بوونی ھەیە؟

- ئەی چی بوونی ھەیە، مرقۆ، یا روحی مرقۆنکە.

- کێ فیری ئەم قسە ھیچ و پوچانەتی کردوو؟ میمکە خان یان باجییەکانی قوم؟

بە گریان و توورەیییەووە گوتم:

- من منداڵەکەم ناکوژم، خۆ ئەو منداڵی تۆیشە، چۆن دلت دێ؟

- راست دەکەیت، کەمکاری منە، ھەر لە سەرەتاوە نەدەبواوە دەستم بەرت بکەوتایە، ئەگەر سالی جاریکیش نزیک بێمەو لیت سکت پر دەبی، چیی تر ئەم ھەلەییە ناکەم، بەلێنت پێ دەدەم. تۆش ھەر ھەلەییەکت پێ خۆشە بیکە، بەلام لە ئیستاوە پێت دەلێم ئیتر ھیچ حیسابیکم بۆ مەکە، نابێت ھیچ چاوەروانییەکت لێم ھەبی.

- ئیستاش ھیچ چاوەروانییەکت لیت نییە، تۆ چیت بۆ کردووم؟ چ ئەرکیکت بەجی ھیناوە تاوەکو چاوەروانی ھی دوای ئەو بم؟

ئەمجارەیان ئەرکەکەم روون بوو، ھەموو ئامادەکارییەکانم لەبەرچاو بوو، پەروین خانم ھێلکی تەلەفۆنی بە مالی دایکم دابوو بۆ ئەو بە ئاسانی پتوھندیان پتوھە بکەم و، وەکو جاری پیشوو تووشی ئەو ترس و دلەراوکییە نەبم، بە خۆشحالییەو منداڵبوونەکەم دەکەوتە کۆتایییەکانی ھاوین، ئەو کاتە کە وەرزێ پشوو قوتابخانەکان بوو. بریار وابوو یەک دوو ھەفتە کۆتایی فاتی لە مالی ئیمە بیت، بۆ ئەو ئەگەر ناچار بووم لە ناکاو بۆ نەخۆشخانە برۆم، سیامەک بە تەنیا نەبیت، کەلوپەلی ساواکەشم ئامادە کردبوو، ھەرچەندە شتی زۆریشی نەدەویست لەبەر ئەو ھیتشتا کەلوپەلەکانی سیامەک بە کەلکی بەکارھێنان دەھاتن. دایکم ھەموو کاتی دەپرسی:

- بۆچی ھەمىد ئاغا نىيە؟ تۆ بۆ ئۆھەندە نىگەرانى؟

- ئاخىر بەرنامەى ھەمىد روون نىيە، دەبىت ھەندى شەو لە چاپخانە بىمىنئەو، زۆر جارىش لە پى كارىكى بۆ دىتە پىش دەبىت سەفەر بکات.

بە پىچەوانەى جارى پىشوو، ئەمجارەيان ھەموو شتىک بەباشى و بەپى بەرنامە بەرپۆە چوو، کاتىک دلىا بووم کە دەبىت تەنیا پشت بە خۆم بەستم، ھەموو شتىک بەوردى و پىکوپىكى پىکخست، ئىتر ھىچ دلاوکى و پەرىشانىيەکم نەبوو، ھەر وەکو ئۆەى چاوەروان بووم، ھەمىد لە کاتى ژاندا لەمال نەبوو و دوو پۆزىش لە دواى منداڵبوونەکم ئاگای لە ھىچ نەبوو. دایکم زۆر دلخۆز بوو، ھەر دەپىرسى:

- يانى چى؟ خۆ لە نەرىتى ئىمەشدا نەبوو لە کاتى منداڵبووندا مێردەکانمان بە ديارمانەوہ بن، بەلام لە پاش منداڵبوون سەرىكى ليمان دەدا، دەستىكى بە سەر ژن و منداڵەكەيدا دەھينا، مزگىنى دەدا، بەلام ئەم مێردەى تۆ ناخۆشى کردووە ئىتر گەياندوویەتییە ئۆپەرى.

- دایە گيان وازبىنە چ تاقەتیکت ھەيە؟ چ باشتەر لىرە نىيە، ئۆيش ھەزاران کار و گرفتارى ھەيە.

بە بەراورد لەگەل جارى پىشوو، چەند بەھىزتر و بە ئەزمونتر بووم! منداڵبوونەكە بە شىوہىەكى سروشتى بوو، ھەرچەندە ژانەكان زۆر و درىژخايەن بوون، بەلام لە کاتى لە دایکبوونى ساواکە ئاگام لە خۆم بوو. بە بىستنى دەنگى گریانەكەى ھەستىكى سەیرم لە لا دروست بوو، دوکتۆرەكە گوتى:

- پىرۆزە، ئەمىش كورپىكى خروخەپان!

ئەمجارەيان پىوىستىم بە کات نەبوو بۆ ئۆەى ھەستى دایکايەتى بناسمەو، ئەم ئەشقە لە ھەموو گەردىلەكانى بووندا پەگيان داکوتابوو. بە پىچەوانەى جارى پىشوو ھىچ شتىكى ساواکەم بەلاوہ سەیر و نائاسايى نەبوو. بە گریانەكانى سەرم لى نەدەشپۆا، لە كۆكە و پزمەكانى نەدەترسام، لە شەونخوونىيەكانم سكالام نەدەکرد، ديارە ئۆيش تا رادەيەكى زۆر لە سىامەك ئارامتر و بە پشووترىبوو. مەزاج و خووى منداڵەكانم چ لە کاتى لە دایکبوونياندا چ لە كۆرپەيىشاندا، بەتەواوەتى پەنگدانەوہى بارى دەروونىيى خۆم بوون. ئەمجارە لە پاش ھاتنە

دهره‌وهم له نه‌خوڅخانه يه‌کسهر رښيستمه‌وه بڼ مالى خوځمان، بهم شپوهيه بڼ منډاله‌کانيشم خوڅتر بوو، ههر له سهره‌تاشه‌وه هم‌وو ئه‌رکه‌کانى مالىشم گرته ئه‌ستوى خوځ، نيش و کارى مال، پاک کرده‌وه، چاودپړى کردنى دوو منډالى له زمان حالى نه‌بوو و به پيداويستيه جياوازده‌کانيشيانه‌وه. دهمزاني نه‌دېوايه هيچ هيوايه‌کم به هميد هه‌بيت، ئه‌و بيانووه‌ى که چهنه سالىک بوو به‌دوايدا ده‌گه‌را، به ده‌ستى هينا بوو، ئه‌ویش به هه‌له‌کار ناساندنى من بوو. بهم شپوهيه خوڅى ناسووده کرد و ته‌واوى به‌رپرسيارتيتيه جيماوه‌کانى خوڅيشى خسته ئه‌ستوى من، به شپوهيه‌کيش په‌فتارى ده‌کرد ده‌تگوت قهرزى به‌لامه‌وه‌يه. شه‌وانه که‌متر ده‌هاته‌وه، ژوورى خه‌وه‌که‌ى جياکردېووه‌وه و کارى به‌سهر ئيمه‌وه نه‌بوو. شکوم پيگه‌ى نه‌ده‌دام داواى هيچ شتيكى لى بکه‌م، له‌وانه‌يش بوو دهمزاني که بى سووده. گه‌وره‌ترين کيشه‌ى من له‌م ماوه‌يه‌دا سيامه‌ک بوو، ئه‌و منډالتيكى وه‌ها نه‌بوو که رکه‌به‌ريکى بڼ به‌ينم و به‌و ناسانيه ليم ببوريت. کاتيک به منډاله‌که‌وه له نه‌خوڅخانه‌وه گه‌رامه‌وه و هاتمه ماله‌وه، ده‌تگوت گه‌وره‌ترين ناپاکيم له‌گه‌ليدا کردووه، نه‌ک ته‌نيا خوڅى به دامينمه‌وه ئاويزان نه‌کرده‌وه و ليم نزیک نه‌بووه‌وه، به‌لکو هه‌لات و له پشت ته‌ختى خه‌وه‌که‌ خوڅى شاردووه، ساواکه‌م به فاتى دا و که‌وتمه شوينى، به هه‌زاران قوربان و ساقه و په‌يمان و به‌لتن له باوه‌شم گرت، ماچم کرد و پيم گوت که چهنه خوڅم ده‌ويت، ئوتوموبيلکيش، که زووتر بوم کړېبوو و شاردېوومه‌وه، به ده‌ستيم دا و گوتم که برا بچوکه‌که‌ى بوى کړيوه، به دوودلييه‌وه ته‌ماشايه‌کى کرد و به نابه‌دلييه‌وه ناماده‌بوو بيت و منډاله‌که ببينيت، که‌چى ناماده‌کاريه پيشوخته‌کانى من کاريگه‌رييه‌کى نه‌وتوى نه‌بوو، ئه‌و رڼ به رڼ خراپتر ده‌بوو و به توورپه‌ييه‌کى زورترووه هه‌لسوکه‌وتى ده‌کرد، چي تر قسه‌ى نه‌ده‌کرد، وشه‌کانى به شپوهيه‌کى هه‌له به‌کار ده‌ينا و جيگه‌ى وشه‌کانى ده‌گوړپه‌يه‌وه، له کاتيکدا که له دوو سالييه‌وه تا راده‌يه‌ک به‌ته‌واوته قسه‌ى ده‌کرد و به‌باشى ده‌يتوانى داواکارييه‌کانى خوڅى به‌يان بکات، ته‌نانه‌ت هه‌ندى جاريش خوڅى ته‌ر ده‌کرد، به مه‌رجيک نزیکه‌ى سالى بوو نيتتر به په‌رڼ نه‌مدېپچايه‌وه، ناچار بووم جاريکى تر ده‌ست پى بکه‌مه‌وه، به شپوهيه‌ک خه‌مگين و دل رهنجاو بوو که به نيمچه نيگايه‌کى ئيشى له دل هه‌لده‌ستاند. له‌ژير بارى ئه‌م خه‌مه‌دا، شانه چکوله‌کانى ئه‌م منډاله سى ساليه‌يه لاوازتر ده‌هاتنه به‌رچاو، نه‌مده‌زاني چى بکه‌م،

دوکتور وتبوی هېول بدن به بهرچاوی نه ووه منډاله که له باوهش نه گرن، با
نئویش هاوکاری له کاروباری منډاله که دا بکات، به لام، بچی دهبوو؟ نه من که سم
هېوو له کاتي له باوهش گرتنی کورپه که و شیر پیدانیدا نئوم لی دور بخاته وه،
نه نئویش به وه قایل دهبوو له منډاله که نژیک بیت هوه، ته نیا نئو کاتانه نه بیت که
لی بدا و نازاری بدات، جا بگه یه ت به هاوکاری کردن له کاروباره کانیدا. به چاوی
خوم دهمبینی پوژ به پوژه لاواز ده بیت هوه، نه مده توانی به ته نیا خوم پویشاییه کانی
ژیان پې بکه مه وه، وای... چهند له م کاته دا پتویستی به باوکی هېوو...!

مانگیک تی په پېوو، هیشتا ناومان بۆ منډاله که ده ستنیشان نه کردبوو،
جاریکیان دایکم له گهل پړوین خانم بۆ مالمان هاتبوو گوتی:

- نهم باوکه بی غیره ته ی نایه ویت له م منډاله ی ناو بنیت؟ بچی بیریکي لی
ناکته هوه؟ دنا گونا هه ها...! خه لکی بۆ ناولینانی منډاله که یان ناهنگ ده گتپن،
هه زار نه زرونیاز ده گرن، نئوه هه به خه یالیشاندا نایه ت.

- نیستاش درهنگ نییه.

- چو درهنگ نییه؟ خه ریکه ده بیت ه چل پوژ، خو ده بیت به ناوی بانگی بکه ی،
تاکه ی ده ته ویت به نینی بانگی بکه ی؟

- نه باب. من به نینی بانگی ناکه م.

- نئی باشه به چی بانگی ده که ی؟

- راشکاوانه وتم: سه عید...!

- په روین خانم به نیگایه کی تیژ هوه چاوی لی پریم، نیگه رانی و خه رمانه
فرمیسیک له چاوه کانیدا درهوشایه وه. دایکم بی ناگه له هه موو شتیک، گوتی:

- خراپ نییه، ناویکی خوشه، له گهل سیامه کیش ریک ده که ویت.

کاژیریک دواتر له ژووری خه وه که سه رقالی شیردانی منډاله که بووم، په روین
خانم هات له ته نیستم هوه دانیش ت و گوتی:

- نهم کاره مه که.

- کام کاره؟

- ناوی منډاله که ت مه نی سه عید.

- بۆچى، پېت وايە ناويكى خوش نىيە؟
 - باش دەزانى چى دەلېم، ئەو رېگىيە مەگرە بەر، بۇ دەتەويت كارىك بىكەى
 جارېكى تر يادگارېيە ناخۇشەكان بۇ خۆت زىندوو بىكەيتەو؟
 - نازانم، لەوانەيە بمەويت لە بەستەلەكى ئەم مالاەدا ناوى ئاشنايەك بانگ بىكەم،
 تۆ نازانى چەند تەنيام و پىويستىم بە خوشەويستى ھەيە، ئاخ... تەنيا ئەگەر
 ئەوئەندەى سەرە دەرزىيەك ئەشق لەم مالاەدا دەبوو، تەنانتە ناويشم لە بىر دەكرە.
 - بەلام بەم كارەت لەگەل ھەر بانگ كەردىكىدا دەكەويتە بىرت و ژيانەت لە ئىستا
 دژوارتر دەبىت.
 - دەزانم.
 - كەواتە ناويكى تىرى لى بنى.
 چەند رۆژى دواى ئەو، سوودم لە بواريكى رىزىپەر وەرگرت و بە ھەمىد گوت:
 - لە بىرى ئەوئەدا نىت ناسنامە بۇ ئەم منداەلە دەربەيتىت؟ سەرئەنجام دەبىت
 ناويكى لى بنى؟ ھىچ بىرت لەمە نەكەردوئەتەو؟
 - ئاشكرايە كە ناوى روزبەيە.
 ئىدى ئەمەم دەناسى، بە ھىچ شىوئەيەك ئامادە نەبووم جارېكى تر ناويكى
 سەپىنراو لە منداەلەكەم بنىم، ناوى قارەمانىك يان ناپاكتەك بەلامەو ھىچ
 جىاوازيەكى نەبوو، دەبىت منداەلەكەم ناوى خۆى ھەبىت و بە كەسايەتېي خۆيەو
 مانا بە ناوئەكەى بىخەشەت.
 - ھەرگىز... ئىتر ئەمجارەيان ناھىلەم ناوى بىتەكانى خۆت لە منداەلەكەم بنى،
 ھەز دەكەم منداەلەكەم ناويكى ھەبىت كە لە كاتى بانگ كەردىدا چىژ لە ناوئەكەى
 بەرم، نەك ئەوئەى كە ھەركەسەك ناوئەكەى بىست بىكەويتە يادى مردوويەك يان
 مەركىكى بە نازار.
 - مردوو... ئەو قارەمانىكى شۆرش و بەرگرى بوو.
 - خوش بىت، من نامەويت منداەلەكەم قارەمانى شۆرش و بەرگرى بىت، دەمەوى
 ژيانىكى ئاسايى ھەبىت و بەختەو ھەبىت.
 - بەراستى نەفامى! ھىچ تىگەشتەتەك بۇ بەھا شۆرشگىرېيەكان و

قارەمانەكانى پىگەي ئازادى نىيە، ھەر بىر لە خۆت دەكەيتەوۋە.

- توخوا بەسە، چىي تر تاقەتى داپشتەكانى تۆم نىيە، بەلى من نەخويندەوار و خۆپەرستم، تەنيا بىر لە خۆم و منداۋەكانم دەكەمەوۋە، لەبەرئەوۋە كەسمان نىيە بىرمان لى بىكەتەوۋە، خۆ تۆيش ھىچ بەرپرسىيارىتتەيەكى ئەم منداۋە لە ئەستۆ ناگرى، ئەو چۆن بوو لە كاتى ناو لىنانەكەيدا بە بىرت ھاتەوۋە كە باوكى؟ نەختىر، ئەمجارەيان من ناۋى منداۋەكەم ھەلدەبژىرم، ناۋى مەسعوودە.

سىامەك سى سال و چوار مانگ بوو و مەسعوود ھەشت مانگان بوو كاتىك ھەمىد ون بوو، ديارە لە سەرەتادا ھىچ بەدگومانىيەكەم لە پۇشستەكەي نەبوو، ئەو بە منى گوت:

- بۆ يەك دوو ھەفتە لەگەل ھاۋرىكانم بۆ ورمى دەپۆين.

- ورمى؟ چۆنە ئەۋى؟ بەدلىيايىيەوۋە بۆ تەۋرىزىش دەپۆي و سەرىكىش لە منىر خانم دەدەيت؟ وا نىيە؟

- نە بابە... ئەوۋە چى دەلىي؟ ھەر نامەۋىت ئەوان بزەنن من لە كۆيىم؟

- سەرئەنجام باۋكت لە پىگەي چاپخانەكەوۋە دەزانىت كە تۆ لىرە نىت.

- بەلى، كىشەكە ئا لىرەدايە، ناچار بووم بلىم دەمەۋىت بىرۆم لەگەل يەكپىكدا گفتوگۇ بەكەم كە كىتەبى كۆنى ھەيە، ھەندىكىيان دەفرۆشەت، دىيەۋىت ھەندىكىشى دووبارە چاپ بىكەتەوۋە، ئىستەن جارى دە پۇژ مۇلەتم ۋەرگرتوۋە با بزەنم دوايى چۆن دەپىت.

- يانى ماۋەي سەفەرەكەت روون نىيە؟

- نە، تۆش مەيكەرە ھەرا ھەرا، ئەگەر سەركەۋتوۋ بىت زىاتر دەمىنەوۋە، گەر وا نەبىت لەۋانەيە لە ھەفتەيەك زووتر بگەپىنەوۋە.

- بۆچى لەۋى چى ھەيە؟ لەگەل كى دەپۆي؟

- تۆ چەند دەكۆلىتەوۋە؟! دەۋرى مەۋف بە پىرسىار دەتەنى.

- ببوۋرە، ھەر پىۋىستىش ناكات بلىي بۆ كۆي دەپۆيت، ئىمە كىين تا ئاگامان لە بەرنامەي كارى تۆ بىت!

- باشە ئىتر پىۋىست ناكات زوۋىرى، ھەر ئەۋەندەت لە بىر بى كە نەيكەيتە

قەرەبالخی، هەرکەسێک پرسیاری کرد بۆی، بە کاری پاسپاردە رویشتوو، ئیشی بەرپۆهه رایه تی هه بوو، به تایبه تیش ده بێت له گه ل دایکم به شیوه یه ک رهفتار بکه که خاترجه م بێت و له خۆیه وه تووشی دلهوره نه بێت.

دوو سی ههفته ی یه که م به ئارامی تی په ری، ئیمه له گه ل نه بوونی هه مید راهاتبووین به بی ئه ویش تووشی هیچ کێشه یه ک نه ده بووین، هینده ی خه رجی مانگی ک پاره ی بۆم دانا بوو، خۆشم هه ندیکم هه بوو. له پاش مانگی دایک و باوکی ده ستیان به نیگه رانی کرد، که چی من هه موو جارێک هه ئارامیانم ده کردوه و ده مگوت ناگام لێیه تی، تازهی ته له فۆنی کردوه، بارودۆخی باشه و ده لی کاره که ی که می درێژه ی کێشاوه و له م شیوه درۆیانه .

له سه ره تای مانگی جۆزه ردان، له پێ ئاووهه وا گه رمی کرد. په تایه کی تایه تی له نیوان مندا له کاندا بلاو بوو بووه وه، ده یانگوت وه کو وه بایه و من به و هه موو چاو دێرێک ده وه نه متوانی مندا له کانم له م به لایه بپاریزم، له نا کاو هه ردووکیان زۆر نه خۆش که وتن، هه رکه ناگاداری نیمچه تایه ک و ئازاری گه ده ی مه سهوود بووم، ئیتر چاو ده وانی که سم نه کرد، نه شه ده کرا بۆ هه موو ئیشی په روین خانم بێزار بکه م. به هه زار ده رده سه ری هه ردووکیانم بۆ دوکتۆر برد، ده رمانه کانم کړی و گه رامه وه، له کۆتاییه کانی شه ودا هه ر هێور نه ده بووه وه، هه ر ده رمانیکم بێیان ده دا هه لیا نه ده ئیناه وه، سات له دوات سات تایه که یان به رزتر ده بووه وه، بارودۆخی مه سهوود خراپتر بوو. وه کو چۆله که هه ناسکه برکیتی بوو، سک و سینگه بچکۆله که ی به رزو نزم ده بووه وه، سیامه ک به لێوه سووره کانییه وه به رده وام ده یو یست بۆ ئاو ده ستی به م، به ده وری خۆمدا ده خو لامه وه، پتیه کانیانم به ئاوی سارد ده شۆرد، ده سه ته سه ری ته رم له سه ر ناوچه وانیا ن دا ده نا، که چی هیچ کاریگه ریه کی نه بوو، لێوه کانی مه سهوود سوور و وشک هه لگه رابوون، دوا قسه ی دوکتۆر ده که که وته بیرم که وتی: (ئاوی جه سه ته ی مندا ل زۆر به خیراییت له وه ته وا و ده بێت که بیر لێ ده که یته وه و ده بێته مایه ی مه رگ)، ده نگیک له ناخمه وه گوتی، ئه گه ر یه ک خوله کی تر بوه ستم مندا له کانم له ده ست ده ده م، بۆ چه ند خوله کێک مێشکم له کار که وت، ته ماشای سه عاته که م کرد دوو و نیوی شه و بوو، نه مده زانی چی بکه م، له تر سا نینۆکه کانم خست بووه ده ممه وه، فرمێسکه کانم ده تکانه سه ر ده سه ته کانم، مندا له کانم، مندا له ئازیزه کانم، تا قانه کانم له دنیا دا، ده بێت فریا یان

بکەم، دەبیت شتی بکەم. دەبیت بەهیز بێ، بۆکی تەلەفۆن بکەم؟ بەلام تاوەکو ئەو کەسانە خۆیانمان پێ دەگەیهێنن کات لە دەست دەچیت، کاتی چاوەڕوانی نەماوە، دەمزانی نەخۆشخانە یەکی منداڵان لە شەقامی تەختی جەمشید هەیە، دەبیت بەلە بکەم، تەنانت کاتی جل لە بەرکردنیشم نەبوو، هەریەکەو پانتۆلیکی نایلۆنم لە پێیان کرد، هەرچی پارەم هەبوو لە مالهۆه خستە ناو جانتاکەم، مەسعوویم لە باوەش گرت و دەستی سیامەکم گرت و لە مال هاتمە دەر. بالەندەش لە شەقامەکەدا نەبوو، سیامەکە بەستەزمانەکم تەنیا سی سال و نیو بوو، بەو لاوازی و تایهۆه نەیدەتوانی پروات بەریتۆه، هەولم دەدا هەردووکیان لە باوەش بگرم، بەلام بەو جانتا قورسەوه گەلیک ئاستەم بوو، ناچار بووم لە دواى هەر چەند هەنگاوئ سیامەک لە زەوی دابنێم، منداڵە بێ تاوانەکانم تەنانت توانای گریانیشیان نەبوو، رێگهی مالهەمان تاكو سەر جادهکە تا دەهات درێژتر دەبوووه، هەر دەرپیشتم و نەدەگەیشتم، سیامەک خەریک بوو دەبوورایهوه، دەستیم رادهکیشا، پیتی بەسەر زهویدا رادهکیشا، هەستم دەکرد مێشکم ئاوساوه، ئەگەر هەر بەلایەک بەسەر منداڵەکانمدا بێت، خۆم دەکوژم، ئەمە تاقە شتی بوو کە بە وشپارییهوه بە مێشکمدا دەهات، ئۆتۆمۆبیلیکی تایبەتی لە بەردەمم وەستا، بێ ئهوهی یەک وشەش بلیتم دەرگاگەم کردەوه و جیتی منداڵەکانم کردەوه و گوتم:

– نەخۆشخانەى تەختی جەمشید، توخوا خێراکە.

شوفیترەکە پیاویکی بەریتۆ بوو، لە ئاوێنەکەوه تەماشای کردم و گوتی:

– چی بووه؟

– دواى نیوه‌رۆکەمیک بارودۆخیان تیک چوو و سکچوونیان هەبوو، بەلام ئیستا زۆر زیادى کردووه، تایه‌کەشیان بەرزەوه بووه، توخوا خێراکە.

دلم بە خێرایى لێی دەدا، لە تاوا هەناسکە برکیم تێ کەوتیوو، ئۆتۆمۆبیلەکە بەو نیوه‌شه‌وه بەخێرایى بە شەقامە چۆڵەکاندا دەرپۆی، پیاوه‌کە گوتی:

– بۆچی بە تەنیاى؟ ئەى باوکیان لە کوێیە؟ خۆ تۆ ناتوانیت بە تەنیا منداڵەکان لە نەخۆشخانە بخەوینی.

– با دەتوانم، من راها تووم، واتا دەبیت بتوانم، دەنا منداڵەکانم لە دەست دەدەم.

– باشە ئەمانە باوکیان نییە؟

- نه، نياڼه.

و به قينهوه رووم ودرگتيا.

له بهردهم نهخوشخانهكه، پياوځه له ئوتومؤبيلهكه دهرپهړي و سيامهكي له باوښه گرت و منيش به مهسعوودهوه خوم به نهخوشخانهكهدا كرد. دوكتوري فرياكهوتنهكه كه منډالهكانى بينى ناوچهوانى بهيهكدا دا و وتى:

- بؤ نهوهنده درهنگ هاتى؟

مهسعوود كه به تهواوهتى بؤ هوش بوو له باوښمى ودرگرت، به دم پارانهوه وتم:

- دهستم داميتت دوكتور كاريك بكه منډالهكانم رزگار بكه.

- هر كاريكمان له دهست بيت دهيكهين، ئيوه برؤن بؤ ژوورى پيشوازي و كارهكانتان جيبهجي بكن و بيدهنه دهست خواوه.

شوفيرهكه بهخه و دلسوزيهوه تهماشاي دهكردم، چي تر نهدهتوانى پيش له فرميسكهكانم بگرم، لهسهر نيمكهتهكه دانيشتم، سهرم له نيوان دهستهكانمدا گرت، به دم گريانهوه چاوم به پتیهكانم كهوت، واى... سهرپاييم له پيدايه، بؤ هؤ نهبوو كه سه جار خهريك بووم له كؤلانهكهدا بكهوم.

بؤ خهواندنې منډالهكان له نهخوشخانه پتويستيم به پاره بوو، شوفيرهكه وتى من پارهه پتیه، بهلام من نههپشت، هرچي پاره له جانتاكهمدا ههيوو دام و وتم، ئوى تريش سبهينى له يكهمين بواردا دهيدم. بهرپر سه خهوالووهكه پيشوازي له سهرتادا كه مې بؤله بؤلى كرد، بهلام له كؤتاييدا رازى بوو. له شوفيرهكه پارامهوه كه بروات، به پهله گهپامهوه بؤ بهشى فرياكهوتن، منډالهكانم لهسهر قهرهوتلهي نهخوشخانهكه بچكولهتر و لاوازتر دياربوون. سيروميان بؤ سيامهك پيوهند كړدبوو، بهلام دهمارهپهگي مهسعووديان نهدهدؤزيهوه، ههمو جهستهي دهرزياژن كرابوو، كهچي نووزهيهك له رؤله بؤ هوشهكهمهوه بهرن نهدهيووهوه. لهگهله هر دهرزيهكهدا دهتگوت خهنجهريك له دلم ددهن، به دهستم بهردهم گرتبوو بؤ نهوهي به دهنگي گريانهكهه سهر له دوكتورهكه و برينپچهكان نهشيوتنم، له پشت پهدهي فرميسكهوه مهرگي لهسهرهخؤي جگهركوشهكههم دهبينى، خوشم نازانم چيم كرد كه سهرنجي دوكتورهكهه راكيتشا، به ناماژهي

سەر بە برینپێچەکە ی گەیاندا کە لە ژوورەکە بمکاتە دەرەوە، برینپێچەکە دەستی خستە سەر شانم و بە زۆر بە لām بە بەزەیییەوه لە ژوورەکە بردمییه دەر.

- چی بوو خانم؟ کورەکەمم لە دەست دا؟

- نە خانم، خۆت دلتەنگ مەکە، نزا بکە پەنا بە خوا چاک دەبێتەوه.

- توخوا راستییەکەم پێی بلێ، پەوشی زۆر خراپە؟

- دیارە پەوشی باش نییە، بە لām ئەگەر بە زوویی دەمارەپەگیک بدۆزینەوه و سێرومی پێوه پێوهند بکریت ئەوه جێی ئومێدە.

- یانی بەم هەموو برینپێچ و دوکتۆرەوه ناتوانن دەمارەپەگی ئەم منداڵە بدۆزنەوه؟

- ناخر خانم دەمارەپەگی منداڵەکە زۆر باریکە، کە تایی هەبێت و ئەم هەموو ئاوەش لە لەشی رۆشتبێ دژوارتر دەبێت.

- خوايە من چی بکەم؟

- هیچ گیانەکەم، هەر لەوێ دانیشە و نزا بکە.

من بە درێژایی ئەم هەموو کاتە لەگەڵ هەر لێدانێکی دڵمدا وتبووم خوايە! کەچی تاوهکو ئەم ساتەش نەمتوانیبوو پستییەکی تەواو دەربریم و نزایەکی دیاریکراو بکەم. پێویستیم بە هەوايەکی ئازاد و بینینی ئاسمان هەبوو، گەر سەیری ئاسمانم نەکردبایە نەمدەتوانی لەگەڵ خوا قسە بکەم، دەتوت تەنیا بەم شێوەیە لە بەردەم ئەودا دەوێستام، لە دەرگایەکەوه چوومه دەرەوە و سڕووی فێنکی دەمەوبەیان بەر دەموچاوم کەوت، سەیرێکی ئاسمانم کرد، هێشتا تاریکی لە رووناکی زیاتر بوو، هەندێ لە ئەستێرەکان دەبینران، پالەم بە دیوارەکەوه دا، پێتێکانم لە ژێر بارگرانی جەستەمدا دەلەرزین، نیگام لە ئاسۆ بری، گوتم: خوايە، نازانم بۆچی منت بۆ ئەم دنیاوە ناردووه؟ هەموو کاتێک هەولم داوه بە خواستی تۆ پازێ بێم، بە لām ئەگەر منداڵەکانم لێ بستی، ئێتر هیچ شتێکم بۆ نامی نیتەوه. تکت لێ دەکەم ئەوانم لێ مەسێنە، ئەوانم پێی ببەخشە. نەمدەزانی چی دەلێم، بە لām دلتیا بووم ئەو دەزانیت و لێم تێ دەگات. جارتێکی تر گەرامەوه هۆلەکە، دەرگای ژوورەکەم کردووه، سێروم بە پێی مەسعوودەوه پێوهند کرابوو و پێیان لە گەچی سپی گرتبوو.

- وهی، چی بووه، پتیشی شکاوه؟

دوکتوره که پی که نی و گوتی:

- نه گیانه له که چمان گرتووه بۆ ئه وهی نه جوولینه وه.

- نیستا چۆنه، چاکتر ده بیته وه؟

- نیستا ده بیت چاوه پروان بین.

له لای ئه م قهره وێله یه وه ده چوومه لای ئه و قهره وێله یه، دهنگی ناله کزه که ی سیامه ک و جوولانه وهی سه ری مه سهوود هیوایان پی ده به خشییم، هه شت و نیوی به یانی مندا له کانیان برده به شی گشتی. دوکتوره که گوتی: سوپاس بۆ خوا تا راده یه ک قو ناغی مه ترسییان تی په راندووه، به لام ده بیت زۆر ئاگادار بین که سیرومه که له دهستی سیامه ک و پی مه سهوود ده رنه چیت. چاودیری کردنی سیرومه که ی سیامه ک زۆر ئاسته م بوو.

دایکم، په روین خانم و فاتی به په له خۆیان کرد به ژووره که دا، دایکم به بینینی مندا له کان دایه پر مه ی گریان، سیامه ک ده ینا لاند و ده بوا یه یه ک دایمه دهستی بگرتایه، به لام مه سهوود هیشتا هه بی ئاگا بوو، کاژیری دواتر باوکی شم که یشت، هینده به خه مباریه وه ته ماشای سیامه کی ده کرد که دلی تهنگ کردم، به بینینی باو کم سیامه ک دهستی بۆ لای ئه و درێژ کرد و دهستی کرد به گریان، به لام له پاش چه ند خوله کیک به دلنه واییه کانی باو کم هیور بووه وه، باو ک و دایکی هه مید له گه ل مه نسووره و مه نیژه هاتنه ژووره وه. دایکم به نیگایه کی ناحه زانه و پلار و توانج هاویشتنی جۆره و جۆر پتیشوازی لی کردن. ناچار بووم به پروانینیکی تیژ و وشیاریدان ریگری لی بکه م. ئه وان خۆیان ئه وهنده ی پتویست خه مبار و شه رمه زار بوون. مه نسووره، فاتی، په روین خانم و مه نیژه داوایان کرد له گه ل مندا بمیننه وه، به لام من په روین خانم پی باشت بوو، فاتی خۆی مندا ل بوو، مه نسووره مندالی هه بوو، مه نیژه ش پتوه ندیه کی ئه وهنده باشی له گه ل مندا نه بوو.

سه رتاسه ری شه و من و په روین خانم به خه بهر بووین، ئه و دهستی سیامه کی گرتبوو، منیش له سه ر قهره وێله که ی مه سهوود خۆم گرمۆله کردبوو و به شتیه یه ک له باوه شم گرتبوو که سیرومه که له پی جیا نه بیته وه. ئه ویش له دوا ی نیوه رۆوه دهستی به بی ئۆقره یی کردبوو.

له پاش سى پۇژى دژوار و تاقەت پرووكىن گەرامەو مالاو، ھەرسىكمان بىرئىكى زۆرى كىشمان له دەست دابوو، چوار شەو بوو نەخەوتبووم، كە له ئاوتنەكە سەيرى خۆم كرد، ئەلقەيەكى رەش دەورى چاوەكانى گرتبوو و گۆناكانم چال بووبوون، بە قەولى پەروين خانم شىوئەى تلياكىيەكانم لى نىشتبوو، فاتى و پەروين خانم لەلام مانەو. منداڵەكانم شۆرد و خۆشم بۆ ماوئەك لەژىر دوشەكە وەستام، دەمويست ئەو رەنجە له جەستەم دەرکەم كە ئەم چەند پۇژە كىشاومە، بەلام دەمزانی كە ئەم يادە بۆ ھەتا ھەتايە له مێشكەدا دەمىنتەو و ھەرگىز له ھەمىد نابووم لەبەرئەوئەى كە لەم كاتە ھەستيارەدا لەگەلمان نەبوو.

له دواى دوو ھەفتە، تا رادەيەك ھەموو شتەى گەرايەو سەر بارى ئاسايى، سىامەك بە ھەمان بىزوييەو، سەركىشى و بەدقەرييەكانى دەستى پى كەردەو، ماوئەك بوو بە بوونى مەسعوود قايىل بووبوو، دەھاتە باوئەشم، كەچى نازانم بۆ ھەستم دەرکەد لە دلەو لىم رەنجاو. مەسعوود نەرمونيان و رووخۆش بوو، خۆى له ئامىزى ھەموو كەسى دەھاوئەشت، لەگەل ھىچ كەسكەدا ھەستى بە نامزى نەدەكرد، پۇژ بە پۇژ جوانتر و خوين شيرينتر دەبوو، دەستەكانى له گەردنم دەئالاند و گۆناكانى ماچ دەرکەد، بەو چەند ددانە بچووكانەى دەموچاوى دەرگەستم، دەرگوت له خۆشەويستيدا دەيوست قووتم بدات، دەربرينى ئەو خۆشەويستىيەى گەلى بەلامەو دەرگير بوو، ھەرگىز نەدەھاتە بىرم كە سىامەك بەو كارامەيىيە گوزارشتى له خۆشەويستىيەى خۆى بۆ من كەردبەت، تەنانەت كە زۆر مندالەش بوو، ھەموو كاتەك لەو دەربرينانەدا بەپارەز بوو. چۆن دوو مندالە خىزانەكەدا دەتوانن بەو شىوئەى له يەكتر جياوازين؟!

دوو مانگ بەسەر پۇششتنى ھەمىدا تى دەپەرى و ھىچ ھەوالەكيمان نەدەزانی، ديارە بەپىي ئەو زانباريانەى كە خۆى پى دابووم، نىگەرەن نەبووم، بەلام دايك و باوكى جارىكى تر دەستيان بە بى ئۆقرەيى كەردەو. ناچار بووم بلىم تەلەفۆنى كەردو، باشە و وتى ديار نىيە كارەكەم چەندى پى دەچىت، دايكى بەتووپەيىيەو گوتى:

– ئاخىر ئەمە چ كارىكە؟ ئاغا يەكسەر برۆ بۆ چاپخانە و بزانه ئەويان بۆ كوئى نارەو؟ بۆچى ئەوئەندە زۆرى پى دەچىت؟

دوو ههفتهی تریش تی پەری، پوژئی پیاویک تەلەفۆنی بۆ مالمەن کرد و گوتی:
- ببوورە کاتتان لێ دەگرم، دەمویست بزانم ئیوه هەوالتکی شارەزاد و مەهدی
دەزانن؟

- شارەزاد، نە، ئیوه کێن؟
- من برای ئەوم، زۆر نیکەرانین، ئەوان بۆ سەفەریکی یەک هەفتهی بۆ مەشەد
پوشتبوون، دوو مانگ و نیوه هیچ هەوالتکیان نازانین، دایکم زۆر نیکەرانە، شەوو
پوژئی بۆ نییه.
- مەشەد؟

- بەلێ، بۆچی بۆ شوێنێکی تر دەپوشتن؟
- نازانم، من پێم وا بوو بۆ ورمی پوشتوون.
- ورمی؟ چ پتوهندییەکی بە مەشەدەوه هەیە؟
لە قسەکەم پاشگەز بوومەوه، بە پەشۆکاوییهوه گوتم:
- نە، من هەلە بووم. باشە تۆ ژمارەکی ئیمەت لە کوێ بوو؟
- مەترسە، شارەزاد خۆی ئەم ژمارەیهی پێ دام، وتی، لە کاتی پتووستدا ئەمە
تەنیا ژمارەیهکە لەوانەیه وەلام بداتەوه، بۆچی ئەوێ مانی حەمید سولتانی نییه؟
- بۆچی نا، بەلام منیش هیچ نازانم.

- کەواتە تکات لێ دەکەم ئەگەر هەر هەوالتکتان پێ گەشت، ئەگەر بە ئەرک
نەبێ بەم ژمارەیه تەلەفۆنمان بۆ بکەن، دایکم لە خەفەدا نەخۆش کەوتوو، گەر
ناچار نەبوو مایە ئیوه نەدەخستە ئەزێیەتەوه.

ورده ورده خەریک بوو نیکەران دەبووم، دەبێ ئەمانە بۆ کوێ پوشتبێت؟ دەبێت
لە کوێ بن و ناتوانن تەلەفۆنیکیش بکەن و خێزانەکانیان لەم دڵپوڕییە پرگار
بکەن! لەوانەیه نیکەرانێ ئیمە بۆ حەمید زۆر گرینگ نەبێت، بەلام لەوه نەدەچوو
شارەزاد ئەوەندە بێ خەم و نا ئاگە بێت، ناشی بەلایەکیان بەسەر هاتبێت،
ماوەیهک بوو هیچ پارەم لە مالهوه نەما بوو، نەک تەنیا ئەو پارەیهی کە حەمید پێی
دابووم، بەلکو هەموو پاشەکەوتەکەم و هەندێکی تریش کە لە باوکم قەرز کردبوو،
هەموویم بە نەخۆشخانەیی منداڵەکان دابوو. نەمدەویست بە باوکی حەمید شتی

بَلِّیم که ببیته مایه‌ی نیگه‌رانیی زیاتریان، جارتیکیش له پەروین خانم قەرزم کرد بوو، به‌لام له‌وه‌ش هیچ نه‌مابوو، باشه‌ه‌مید هه‌رگیز بیرى له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه که ئاخۆ ئیمه‌ چۆن بژین؟ یان هه‌ر به‌پاستی شتیکی لێ قه‌وماوه؟

سێ مانگ به‌سه‌رچوو. چیی تر نه‌مانده‌توانی دایکی ئارام بکه‌ینه‌وه، منیش نه‌مه‌توانی درۆیه‌کی تازه‌ ساز بکه‌م، چونکه‌ خۆشم رۆژ به‌ رۆژ نیگه‌رانتر ده‌بووم. دایکی هه‌رده‌م ده‌گریا و ده‌یگوت:

– ده‌زانم، کۆرەکه‌م به‌لایه‌کی به‌سه‌ر هاتوو، ده‌نا هه‌ر ته‌له‌فۆنیکی بۆ ده‌کردم، یا دوو دێی نامه‌ی بۆ ده‌نووسیم.

هه‌ولێ دده‌ا شتیکی نه‌لێ ببیته‌ مایه‌ی دل‌ده‌نجانی من، به‌لام ده‌مزانێ به‌شیوه‌یه‌ک من به‌ که‌مکار ده‌زانیت، هیچ کاممان نه‌مانده‌وێرا بَلِّین له‌وانه‌یه‌ گیرابن، مه‌نیژه‌ گوتی:

– با هه‌واله‌که‌ به‌ بنکه‌ی پۆلیس بده‌ین. من و باوکی به‌ هه‌راسه‌وه‌ وتمان، نه‌ نه‌! خراپ‌تر ده‌بیت و ته‌ماشای یه‌کترمان کرد. دایکی هه‌ر دژوینی به‌ هاوێی ناره‌سه‌نه‌کانی دده‌او نه‌فره‌تی لێ ده‌کردن.

باوکی گوتی:

– مه‌عسووم گیان تۆ ناوونیشانی، ژماره‌ ته‌له‌فۆنیکی هاوێکانیت نییه‌ تا پرسیارێ بکه‌ین؟

– نه‌، له‌وه‌ ده‌چێ هه‌موویان پێکه‌وه‌ رۆشستوون، ماوه‌یه‌ک پێش ئێستا یه‌کێ ته‌له‌فۆنی کرد و گوتی برای شاره‌زاده‌، ئه‌ویش نیگه‌ران بوو و هه‌والێ ده‌ویست، به‌لام قسه‌یه‌کی سه‌یری کرد، وتی شاره‌زاد و مه‌هدی بۆ مه‌شه‌هد رۆشستوون، که‌چی هه‌مید به‌ منی گوت ده‌چن بۆ ورمی.

– سه‌یره، له‌وانه‌یه‌ هه‌موویان پێکه‌وه‌ نه‌بن، پاسپارده‌ی جیاوازیان هه‌بیت.

– پاسپارده‌؟

– چوزانم، شتیکی له‌و باب‌ه‌ته‌.

پاشان باوکی به‌ بیانویه‌که‌وه‌ منی برده‌ په‌نایه‌که‌وه‌ و گوتی:

– نه‌که‌ی سه‌باره‌ت به‌ دیار نه‌مانی هه‌مید به‌ که‌س بَلِّی.

- به لām هه موویان ده زانن که بۆ سه فهر رۆیشتوو.

- به لئی، به لām سه بارهت به ونبوونه که ی قسه مه که، بللی هیشتا هه له ورمییه و کاره که ی زۆری پئی چوو و بهردهوام له گه ل تۆدا له پێوه نیدا یه، نه وهکو بللی ئاگام لئی نییه و بهدگومانی سه رنجی یه که ی پاکیشی، من خۆم بۆ ورمی ده رۆم و سه روگوتیه که به ئاودا ده ده م، بابزانم چی بووه. به راست تۆ پارهت هه یه، هه مید ئه و نه ده ی پێویست پاره ی بۆتان داناوه؟ سه رم داخست و گوتم:

- نه، هه رچییه که هه بوو نه خۆشخانه ی مندا له کان ته وای کرد.

- ئه ی بۆ قسه ت نه کرد؟

- نه مو یست قه لās بی، له دایک و باوکم وهرگرت.

- وه ی چ کار یکی خراپت کردوو، ده بوا یه به من بللی.

هه ندی پاره ی ده رکرد و پئی دام و گوتی:

- زوو بۆ قه رزه کانت به ده ره وه و بللی هه مید ناردوو یه تی.

له پاش هه فته یه که، باوکی ماندوو و سه رکاس، له سه فه ره بئی ئاکامه که ی گه رایه وه. له گه ل هاو سه ره که ی مونیره خاندا هه مو ئاز ده ریا یجان هه تا وه کو سنوور ده کانی ش گه رای بوون، که چی هه یج وه لām یکیان ده ست نه که وتبوو. ئیدی به راستی نیگه ران بووم، هه رگیز له و با وه رده نه بوو که ئاوها بۆ هه مید نیگه ران و په ریشان بم، ئه وه هه ر له سه ره تا وه له گه ل ئه وه رای هه تا بووم، به لām ئه م جار ه یان جیا واز بوو، ما وه که ی زۆر در یژ خایه ن و هه لومه رجه کانی ش گومان او ی و مایه ی نیگه رانی بوون.

له نیوه شه و یکی نا وه راستی مانگی گه لا و یژدا، به ده نگ یکی نا روون له خه و پا چله کیم، هیشتا هه واهه رم بوو، هه مو په نجه ره کان کرا بوونه وه. جوان گویم گرت، ده نگه ده نگ یکی نا روون له هه وشه که مانه وه ده هات، به هه راسه وه بیرم لئی کرده وه، دز ها تووه! هه رگیز دا پی ره له م کاتی شه وده نا یه ته هه وشه، سه یری سه عاته که م کرد سی خوله که له سی تی ده په ری، چه ند هه ناسه یه که ی قوولم هه لکیشا، ورم وه به رخۆ دا و به ی ده نگ و له سه ره خۆ چوومه په نای په نجه ره که، ده توانا سی به ری ئۆتۆمۆبیل یک و سی پیا و له هه وشه که دا له ژیر روونا کییه که ره که ی مانگه شه ودا ببینریت، خه ریک بوون به په له هه ندی شتیان ده گواسته وه،

ويستم بقیژینم، به لām دهنگم گیرا و چاوم داچه قاندهو، هیدی هیدی وردبوومه که ئەوان هیچ شتیک له مائی ئیمهوه نابهنه دهرهوه به لکو به پتچه وانهوه، هندی شت له ئۆتۆمۆبیله کهوه بۆ ژیر زهویییه که دهگۆژنهوه. نه، ئەوان دز نهبوون، زانیم که دهبیت ئەوپه پری توانام بخه مه کار بۆ ئەوهی بێدهنگی و ئارامی بپاریزم. له پاش ده خوله که کاره که بیان تهواو بو، پیاوی چوارهمیش له ژیر زهویییه کهوه هاته دهرهوه و بۆ لای ئەوان رۆیشت، تهنا نهت لهو تاریکییه شیدا چاکم دهناسییهوه، ئەوه ههمید بو، به بۆ دهنگه دهنگ پالیان به ئۆتۆمۆبیله کهوه نا و له حهوشه که بریانه دهرهوه. ههمید دهرگای ماله کهی داخست و له پلیکانه کانهوه هاته سهروهوه، ههستگه لێکی ناکۆک و سهیرم ههبوو، به گه رانهوهی، قین و تووپی و دلخۆشی ئاوێتهی یه کهتر بووبوون، ههستی دایکتکم ههبوو که له پاش دۆزینهوهی کورپه ونبوو کهی یه کهم جار شه پازله یه کی چاک له په نا گوئی دها و پاشان به گریانوه پایده کیشته ئامیزی. ههولی دا دهرگای ماله که به بێدهنگی بکاتهوه و له سه رهخۆ بێته ژوورهوه، حهزم دهکرد ئازاری بدهم، هه رکه پتی نایه ژوورهوه گلۆپه کهم داگیرساند، به توندی راجله کی و به هه راسه وه بۆمی روانی، له پاش کهمیک به سه رسوو رمانه وه گوئی:

- به خه به ری؟

- به لئی، چهند سهیره ریکهت ون کردوه؟

- به به، له م پتیشوازییه گهرمه؟!

- چاوه روانی پتیشوازیشی؟ وه لا باب به چاوو پروویه کی سهیرت ههیه! ئەم هه موو ماوهیه له کوئی بووی، تهنا نهت ئه رکی ته له فۆنتیکیشته نه گرت ههستۆ، دهمردی ئەگه ر په یامی، نامه یه کی کورتته بنارد بایه؟ بیرت له وه نه کردوه ئیمه له نیگه رانی و په ریشانی دا دهمرین؟

- به لئی، دیاره دلت چهند په ریشان و نیگه رانی منه؟

- به لئی، به داخه وه منی گه وچ نیگه ران بووم، ئەوه من هیچ، ئەی بیرت لهو دایک و باوکه داماوته نه کردوه که نیوه عومر بوونه؟

- خۆ من پتیم وتبووی به کهس نه لئی له وانه یه زۆرمان پی بچیت.

- به لئی، دهکرا پازده رۆژ، مانگی که به ری، نه که چوار مانگ، ئەو پیره میترده بی چاره یه هه موو شوینیک گه را، دهرسام به لایه کی به سه ر بێت.

- گه ڇا؟ ڪوئي گه ڇا؟
 - هه موو شوٽنڪ، نه خوشخانه کان، دوڪٽوري ياساي، بنڪهي پڙيسهه کان!
 به هه راسه وه له شوٽن خوي ڀاپه ڀري:
 - بنڪه ڪاني پڙيسهه!!
 بزيوييهه له دهروونمدا قولبي دهه، منيش دهمويسٽ نازاري بدهم، گوتم:
 - بهلئ، له گهل براڪهي شاردهه زاده و خيزاني هه موو هاوريڪاني تره
 وينه ڪانتانيان به پڙنامه دا.
 رهنكي وه ڪو گه ڇ سبي هه لگه ڀا و گوتم:
 - ئيوه ڇ شيتيڪن، نه تانواني ئهه ڪاره بچوڪهش بڪن و ئيره به پيوه بهرن؟
 به ده به خت بووين.
 به پهله دهستي به له پيڪردني پيلاوه تڙاوييهه ڪاني ڪرد.
 - ئيسٽا بڻ ڪوئي دهروئي؟ خوم ناگاداري بنڪهي پڙيس دهكهه مهه ڪه به دهست
 پردهه گه ڀاونه ته وه.
 به نيگايه ڪي ئه وهنده هه راس ناميز و نيگهه رانييهه وه نه ماشاي ڪردم ڪه پيڪه نين
 ڪرتم.
 - ئهه قسانه چيهه دهه ڪهي؟ ده ته ويٽ هه موومان بدهيت به ڪوشتا؟ ئيتر ئيره
 ناسايشي تيده نه ماهه، ده بيت هه واله ڪه به هاوريڪانم بدهم، با بزاني ڇ قورپڪ
 بڪهين به سهه رماندا؟
 دهه رگاڪهي بڻ رويشتن ڪرد بووهه ڪه گوتم:
 - پتيويست ناکات، دروم ڪرد بنڪهي پڙيسمان ناگادار نه ڪرووهه ته وه، ئه وهنده
 نه بي باوڪت بڻ ورمي رويشت و گه ڀاپه وه، ڪه چي هيچيشي دهست نه ڪه وت.
 هه ناسهيه ڪي هيمني هه لکيشا و گوتم:
 - ئه وه نه خوشي؟ خهريڪ بوو دللم بوهستي.
 - ده ردت بي...! بڻ هه دهه دي ئيمه نيوه عومر بين؟
 نوينه ڪهيم بڻ ژووري ميوانه ڪه برد. گوتم:
 - هه له ژوورهه ڪهي خوم، ژوورهه ڪهي پشته وه دهه خوم.

– ئەوئىم كىردۈۋە بە ژوۋرى مىدالەكان.
ھېشتا قىسەكەم تەۋاۋ نەكىردىۋو و ئەۋىش نەگەيشتىجۈۋە سەر سەرىنەكە، ھەر
بەى جەلە تۇزاۋىيەۋە چۈۋە خەۋىكى قوۋلەۋە.

مانگه‌کان، به خیرایی تی ده‌په‌پین و مندا‌له‌کان پۆژ به پۆژ گه‌وره‌تر ده‌بوون و جیاوازیی که‌سایه‌تییان به پوونی ده‌رده‌که‌وت. سیامه‌ک کورپکی به‌فیز و شه‌پانی، بزێو و هه‌لچوو بوو، شه‌رمپکی تایبه‌تیش له‌ ده‌ربیرینی هه‌سته‌ پر له‌ خۆشه‌ویستییه‌که‌یدا هه‌بوو، که‌چی به‌ که‌مترین توورپه‌یی سه‌ری لی ده‌شیا و ده‌یویست هه‌موو به‌ربه‌ستیک به‌ چنگ وردوخاش بکات. به‌په‌چه‌وانه‌ی مه‌سه‌عوودی هه‌یمن، به‌سۆز، پووخۆش و به‌پشوو که‌ به‌ ده‌ورو به‌ر و ته‌نانه‌ت به‌ ته‌ن و سروشتیش ئه‌وینی ده‌به‌خشی، لاوانده‌وه‌کانی هه‌موو گرێکانی که‌ماسی ئه‌شقی له‌ ده‌روونی مندا سارپژ ده‌کرد، ئه‌م دوو مندا‌له‌ به‌ شێوه‌یه‌کی سه‌یر له‌ پێوه‌ندییه‌کانیاندا پێکه‌وه ته‌واوکه‌ری یه‌کتری بوون، سیامه‌ک فه‌رمانی ده‌دا و مه‌سه‌عوود جێبه‌جێی ده‌کرد، سیامه‌ک چیرۆکی خه‌یالیی ده‌گێراپه‌وه و داستانبێژی ده‌کرد و مه‌سه‌عوودیش باوه‌ری پێی ده‌کرد، سیامه‌ک گالته‌ی ده‌کرد و مه‌سه‌عوود پێ ده‌که‌نی، سیامه‌ک ده‌ستی ده‌وه‌شاند و مه‌سه‌عوود لێدانی ده‌خوارد، زۆربه‌ی کاته‌کان دلم پێی ده‌سووتا، ده‌ترسام که‌سایه‌تییه‌ هه‌یمن و میهره‌بانه‌که‌ی مه‌سه‌عوود له‌ ناو چنگه‌ شه‌رانگیزه‌ به‌هه‌زه‌که‌ی سیامه‌کدا وردوخاش بیت، به‌لام هه‌رگیز نه‌مه‌ده‌توانی به‌ شێوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ به‌رگری له‌ مه‌سه‌عوود بکه‌م، له‌به‌رئه‌وه‌ی ته‌نیا ئاماژه‌یه‌ک به‌س بوو بۆ ئه‌وه‌ی قین و ئیره‌یی سیامه‌ک به‌ته‌قینیته‌وه و به‌ شه‌روشۆری زیاتر به‌کو‌تا بیت، تا‌قه‌ چاره‌سه‌رییه‌ک بۆ رێگه‌ گرتن له‌م شێوه‌ پووبه‌پووبوونه‌وه‌یه‌ سه‌رنجراکێشانی بوو بۆ شتیکی تر و سه‌رقا‌لکردنی بوو به‌ پووداویکی سه‌رنجراکێشتر، له‌ هه‌مان کاتدا سیامه‌ک له‌ به‌رامبه‌ر که‌سانی تر

بۆ مەسعوود وەكو قەلغانىكى نەبى دەژمىردىرا، ئەگەر يەككىك بە ئاستەم مەسعوودى بىزار بىردايە يان كىشەى بۆ بنايەتەو، سىامەك شىت دەبوو و بە شىۋەيەك ھىرشى بۆ دەبرد كە خودى مەسعوود بە ھەزار تىكا و پارانەو دەژمەنەكەى لەژىر دەستى براكەى دەردەھىنا. دوژمنى راستەقىنە ھەموو كاتىك غولامەلى كورى مەحموود بوو كە تەمەنى رىك لە نىوان سىامەك و مەسعوودا بوو. نازانم بۆچى ئەم مندا لانە ھەركە بەيەكتەر دەگەشتەن دەستيان بە شەپ و ململانى دەكرد! ھەمىد لەو باوەردا بوو كە ئەمە جۆرە يارىيەكى كورانەى و زۆر جار كوران بەم شىۋەيە پىۋەندى لەگەل يەكتەردا دەبەستن، بەلام من واى لى تى نەدەگەشتەم.

ھەرچەندە مەحموود سالتىك لە دواى من ژنى ھىنا بوو، سى مندا لى سەروىنى ھەبوو، يەكەمىن مندا لى ئەم غولامەلىيە بوو، مندا لى دووھى (زارا) بوو كە سالتىك لە مەسعوود مندا لىتر بوو و كورى سىيەمى غولامحوسەين بوو كە تەمەنى لە سالتىك زياتر نەدەبوو. مەحموود ھەر وەك ھەمىشە پروگىرژ و گۆشەگىر بوو، ئەو درىۋنگىيەى كە لە سەروەختى گەنجىدا ھەيىبوو پۆژ بە رۆژ پتر دەبوو، ھەموو كاتىك ئىحتىرام سادات گازەندەى لە دەستى دەكرد و لەلاى دايكەم بۆلە بۆلى دەكرد و دەيگوت:

– بەم دوايىيانە وى و گىژىتر بوو، چەند جارىك نوژەكەى دووبارە دەكاتەو، كەچى ھىشتا ھەر دلىيا نىيە كە نوژەكەى بە دروستى كردىت.

بەلام بە بۆچوونى من ئەو ھىچ گىرفتىكى تازەى نەبوو، زۆرىش ئاگائى لە خۆى بوو، بەتايەتەيش لە كار و مەسەلەى پارەدا، بەويەرى وشيارىيەو كارى دەكرد و سەركەوتوو بوو. لە بازاردا بۆ خۆى دوكانىكى كرتىبوو و جيا بووبووەو، دەيانگوت كە فەرشناسىكى عىيارە تەواو، ھەرگىز لە كارە بازىرگانىيەكانىدا تووشى دوودلى و درىۋنگى نەدەبوو، رۆلى ئاين لە ژيانى بازىرگانىيە ئەودا ھەر ئەوئەندە بوو كە لە كۆتايىيە ھەموو مانگىكدا ھەموو داھاتەكەى بۆ قوم دەبرد بۆلاى مامى ئىحتىرام، ئەوئەندە ھەندى پارەى ھەلدەگرت و ئەوئەندە تىرى پى دەدايەو، بە قسەى خۆيان بەم دەستاو دەست كردنە پارەكەى مەحموود ھەلال دەبوو و ئىتر ھىچ شىك بۆ ئەو نەدەبوو مایەى نىگەرانى.

ئەحمەد، ماوەیەکی دوور و درێژ بوو کە لە ئەندامیی خێزانەکە هاتبوو دەر، هیچ کەسێک ئەوەندە پەرۆین خانم خەمی نەدەخوارد، هەموو کاتێک دەیگوت:

– دەبێت شتیکی بۆ بکەن، ئەگەر هەر بەو شتێوە بەردەوام بێت لە ناو دەچێت.

کێشە یەکێکی تر هەر خواردنەوی شەوانە و نەعرەکیشانی سەر جادەکان نەبوو. پەرۆین خانم دەیگوت ئەو شتی تریش بەکار دەهێنێت، بەلام دایکم نەیدەویست بڕوا بکات و هەولێ دەدا بە دوعا و نوشتە و جادوو لە شەیتان و ھاوێی خراپەکانی قورتاری بکات، باوکم بە تەواوەتی لێی بێ هیوا بووبوو.

عەلی گەرە بووبوو، بەلام هەروەکو براکانی تری نەیتوانی دیپلۆم وەرگیرێت، ماوەیەک لە کارخانەیەکی دارتاشیدا لە لای ئەحمەد کاری دەکرد، باوکم چیی تر ئەمە ی بە شیاو نەزانی و هەموو تواناکانی خۆی خستە کار بۆ ئەوەی لە ئەحمەدی دوور بخاتەوێ. دەیگوت:

– ئەگەر وازی لێ بهێنم و ئێستا پێشی لێ نەگرم هەروەکو ئەوی تر لە دەست دەردەچێت و ئێتر توانایم بەسەریدا ناشکێت.

عەلی خۆشی وردە وردە لە رەفتارەکانی ئەم دوااییانە ئەحمەد ناوێم دەبوو، ئەو پەیکەریکی لە هێز و توانا بۆ ئەحمەد دروست کردبوو، لە بێ توانایی و بێهێزی ئەو پۆژ بە پۆژی تووشی ئازاریکی زۆر دەبوو، وا دیار بوو ئەم پەیکەرە ئەو کاتە بە تەواوەتی تێک شکا کە یەکێ لە ملهۆرەکانی قاوەخانە جەمشید کاتێک ئەم مەست و گێژ دەبێت، زۆری لێ دەدا و لەسەر جادەکە فری دەدا، ئەحمەد نەیتوانیبوو تەنانت پەنجەیکیش بەرز بکاتەوێ و بەرگری لە خۆی بکات، لە کارخانەشدا ئەو ھاوکارانە کە لە پابردوودا شانازییان پێوە دەکرد و خۆیان پێوە هەلواسیبوو و لەیەکتریان دادەبەری، ئەم پۆژ کردوویانە بە گالته جاری خۆیان و شەریان پێ دەفرۆشت، هەرچۆنێک بێت ئەمانە هەمووی یەکیان گرت و بوون بە هۆی ئەوەی عەلی لە دڵەوێ ئارەزوومەندانە، بەلام لە رووکەشدا لە ژێر زەبری باوکم لە ئەحمەد جیا بوو و بۆ دووکانەکە مەحمود پۆشت، بۆ ئەوەی ئەویش لە داھاتوودا بازگانیکی خواناس و پارە پەیداکەری لێ دەرچێت.

فاتی کچیکی لەسەر خۆ، هەستیاری، شەرم و بە سروشت ناسکی لێ دەرچوو، هەتا پۆلی سییەمی ناوەندی خۆیند و دواتر هەروەک ئەوەی کە بۆ

كچىكى خانەدان و شياو، بۇ قوتابخانەنى دروومان پۇششت، خۇشى ھىچ پىداگىرىيەكى لەسەر تەواوكردىن خويندن نەدەكرىد.

ھەرچۇنىك بوو، سىامەكم سالىك زووتر لە كاتى ياسايىي خۇى خستە بەر خويندن، دەمزانى لە پرووى ھزرىيەو تەواناى خويندننى ھەيە، دەمويست زووتر بچىتە قوتابخانە بەلكو پىكوپىكى بەسەر پەفتارىدا زال بىت، وزە بى سنوورەكەى لەگەل ھاوتەمەنەكانى خۇيدا بەكاربەيتنىت و كەمتر لە مالىو ھە ئازار بگەيەيتنىت، بەلام چوونە قوتابخانەكەشى ھەروەكو ھەموو كارەكانى تىرى دژوار بوو، لەسەرەتاو ھە ناچار بووم لەگەلى بچمە پۇلەو، ئەو كاتەى كەمى راھات و ھىشتى برۇمە دەرەو، دەبوايە چەندان كاژىر لە ھەوشەكەدا بە شىوہەك بوەستم كە بتوانىت لە پەنجەرەكەو ھە بمىينىت، دەمزانى دەرستىت، بەلام ترسەكەى بە توندوتىژى دەرەبىرى. پۇژى يەكەم كە بەپۇەبەرەكە دەستى گرت بۇ ئەوہى بىباتە پۇلەكە، دەستى بەپۇەبەرەكەى گەست، كاتىك دەگەيشتە لووتكەى توورپەيى تاقە پىگەيەك بۇ ھىوركرەنەوہى ئەوہبوو كە لە بەردەم شەپۇلە خرۇشاوہكانى پەستىي ئەودا بوەستم، لە ئامپىزم دەگرت و بەرگەى شەق، تى ھەلدان و مستەكۇلە چكۇلەكانىم دەگرت، تاوہكو ھىور دەبووہو و دەستى بە گريان دەكرىد، ئەم ساتانە ھەر ئەو كاتانە بوون كە دەمتوانى لە باوہشى بگرم، ماچى بكەم و بىلاوئىمەوہ، لە كاتەكانى تردا نەيدەھىشت لەو كارانە بكەم و ھەولى دەدا وەھاي نىشان بدات كە خوازىارى خۇشەويستى نىيە، بەلام مەن دەمزانى چەندە تىنووى سۆز و چاودىرىيە، زۆر دلم پىي دەسووتا، دەمزانى ئەو جەستە بچكۇلەيە خەمىكى گەورەى ھەلگرتوہ، كەچى نەمدەزانى بۇچى؟ دەمزانى ئەو ئاشقى باوكىيەتى و نەبوونىي ئەو ئازارى دەدا، بەلام بۇچى لەگەل ئەم دۇخە رانەدەھات؟ ئاخۇ دەكرىت نەبوونى باوك ئەم ھەموو كارىگەرىيەى ھەبىت؟ ھەموو كاتىك كىتىبى دەرۋونناسىم دەخويندەوہ و سەرنجى ھەلسوكەوتىم دەدا. كاتىك ھەمىد لە مال دەبوو پەفتارى سىامەك دەگۇردا، تەنيا قسەى ئەوى لە گوئى دەگرت، كەچى لە دۇخى ئاسايىدا ساتىكىش ئارامى نەدەگرت، بەلام دەيتوانى ماوہيەكى زۆر لە باوہشى ھەمىد دانىشنىت و گوئى لى بگرتىت. زۆر درەنگ زانىم ھۇى شەونخوونىيەكانى ئەو چاوەروانىيەيە كە بۇ باوكى دەيكىشنىت، كاتىك ھەمىد لە مال بوو و لە كاتى خەوتنىدا دەستىكى بە سەرىدا دەھىنا، سەرمەست و ئارام دەچووہ خەويكى

قووللوه، هەر له بهر ئەم ھۆیە بوو ناوی ھەبی خەویشم له ھەمید نابوو. خۆشەختانە بوونی باوکم و ئەو خۆشەویستیە زۆرەکی که له نێوان ئەم دووانەدا پێک ھاتبوو، تا رادەیک بۆشاییەکی ھەمیدی پێ دەکردەو، ھەرچەند ھەزی نەدەکرد خۆی بە کەسەو بەسپینیت، کەچی کە باوکم دەھات دەور و خولی دەدا و له فرسەتیک گونجاویدا له باوھشی دادەنیش. باوکم له گەڵ ئەودا به ھیمنی و پێزەو قسە دەکرد، وەکو پیاویکی گەورە ھەلسوکهوتی له گەڵ دەکرد و سیامەک قسەکانی ئەوی به بێ چەند و چۆن قبوول دەکرد، بەلام خۆشەویستی ئەم دووانە به مەسعوود رەوا نەدەبینی، ئەو بەو قایل بوو کە کەسانی تر تەنانەت به منیشەو خۆشەویستیە کەمان له نێوان ئەو و براکەیدا دابەش بکەن، یان سۆزیک پتریش به مەسعوود ببەخشین، بەلام پێوھندی و خۆشەویستی باوک و باپیرەکی تەنیا بۆ خودی خۆی دەویست و نەیدەتوانی بەرگەکی ھیچ رکا بەرێک بگریت، سەبارەت به ھەمید کێشە نەبوو چونکە ئەو ھیچ گرینگیەکی ئەوتۆی به مەسعوود نەدەدا، بەلام باوکم بەپیتی ئەو تێگەشتنە دروستەکی که لەم منداڵە ھەیبوو، ھەولێ دەدا لەبەرچاو سیامەک خۆشەویستی خۆی بۆ مەسعوود دەرنبەری، دەتگوت ئەم کارەکی لەلایەن سیامەکەو فرەتر و فرەتر ستایش دەکرا و پێزەکی خۆشەویستیەکی پتر دەبوو.

سەرئەنجام سیامەک چوونە قوتابخانەکی قبوول کرد و لەگەڵی راھات، بەلام مانگ نەبوو لەسەر شەڕکردن لەگەڵ منداڵەکانی تردا بۆ قوتابخانە بانگ نەکریم. به پێکوپێک بوونی بەرنامەکی سیامەک منیش دووبارە کەوتەو سەرۆسەوادی وانەکانم، بەو ناپارازی بووم کە ھێشتا نەتوانیبوو دیپلۆم وەربرگم و به نیو و نیوچەل وازم له کاریکی بهو گرینگیە ھێناوو. لەگەڵ ھەلکەوتنی یەکەمین ھەلدا دەستم پێ کردەو، بەیانینیان زوو ھەلەدەستام کارەکانم دەکرد، به پێشتنی سیامەک، مەسعوود سەرقالی کایەکانی خۆی دەبوو، ھیچ کێشەیکم لەگەڵ ئەودا نەبوو، چەندان کاژیر به پێنووسە رەنگاوەرنگەکانی وێنەکی دەکێشا، ئەگەر ئاووھەوا خۆش بوايه له ھەوشەکەدا به پاسکیله سی تايەکەکی خەریکی پاسکیل لیخوورین دەبوو، منیش دەتوانی له ئارامیدا به وانەکانم رابگەم، زۆرم پێویست به چوونە پۆل نەبوو. پاش نیوەرپوان ھەرکە سیامەک دەھاتەو دەتگوت بوومەلەرزه پوو له مالهە دەکات، ئەمجارە ئیتر نووسینەوھەکی ئەرکەکانیشی چووبوونە پال

کیشه‌کانی تری. هه‌تاوه‌کو پاهینانه‌کانی ته‌واو ده‌کرد گیانی ده‌کیشام. ورده ورده بۆم ده‌رکه‌وت که هه‌رچه‌نده هه‌ستیاریم ده‌رده‌بیری ئه‌و سه‌رکیشتر ده‌بوو، له ئه‌نجامدا دانم به خۆمدا ده‌گرت و هه‌ولم ده‌دا خۆم له کاره‌کانی هه‌لنه‌قورتینم، ئینجا له کۆتاییی شه‌ودا یا پۆژی دواتر سه‌رله‌به‌یانی، به‌په‌له ده‌ستی به نووسین ده‌کرد.

پۆژی به‌یانی زوو له‌گه‌ڵ مه‌سه‌وود له ماله‌وه بووم، په‌روین خانم بۆ دیدهنیم هات، وا دیاربوو که‌میک دلی خۆشه، زانیم هه‌والیکی پتیه، ئه‌و هه‌زی ده‌کرد خۆی هه‌واله تازه‌کانم پێ بگه‌یه‌نیت، هه‌واله ئاساییه‌کانی به ته‌له‌فۆن پێ ده‌گوتم، که‌چی گه‌ر شتیکی تایبه‌ت هه‌بوايه، خۆی ده‌هات و به ترش و خویوه بۆی باس ده‌کردم و چاوه‌روانیش ده‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی په‌رچه‌کرداره‌که‌م به چاوی خۆی ببینیت. گوتم:

– ده‌ی باسی بکه، چی بووه؟

– چی بووه؟ کێ گوتویه‌تی شتیک بووه؟

– باره ئاساییه‌که‌ت، هه‌ل‌سوکه‌وتت، رووخسارت، هه‌موو هاوار ده‌که‌ن که هه‌والیکی تازده‌ت پتیه!

به زه‌هقه‌وه دانیشیت و گوتی:

– به‌لێ! تۆ نازانی زۆر سه‌رنج‌پراکتیشه، جارێ برۆ چاییه‌که‌م بۆ به‌ینه، قورپگم وشک بووه‌ته‌وه.

ئه‌مه‌ش یه‌که‌یک له خووه‌کانی بوو، دیقی به مرۆف ده‌کرد تا ده‌یگوت چی بووه، هه‌رچی هه‌واله‌که‌ گه‌رموگوپتر بووايه ده‌می پتر ئاوی تی ده‌زایی. پۆیشتم کتیرییه‌که‌م خسته سه‌ر ته‌باخه‌که و گه‌رامه‌وه:

– ده‌ی قسه بکه! زۆری پێ ده‌چیت تا چاییه‌که‌ پێ ده‌گا.

– ئه‌رێ! باوکم من خه‌ریکه له تینوویتیدا ده‌خنکیم، هه‌ر ناتوانم قسه‌ش بکه‌م.

به توورپه‌یییه‌وه چوومه چیشخانه‌که و په‌رداخیک ئاوم بۆ هینا و گوتم:

– ده‌باشه! قسه بکه!

– ده به‌تله با چاییه‌که‌شمان بخۆین.

– ئاه...! ده‌پتویست ناکات باسی بکه‌ی، نامه‌وتت هه‌واله‌که‌ بزانی.

ئىنجا وەكو دىشكاوتىك چوومە چىشتاخانەكە، كەوتە شوئىنم و گوتى:

– دەباشە زویر مەبە، ئەگەر دەزانى ئەمپۆ سەرلەبەيانى كىم بىنى؟

دلم داخوريا، چاوەكانم ئەبلەق بوون، گوتم:

– سەعید؟

– دەبرۆ بابە! تۆ هیشتا وازت نەهیناوە، وام ئەزانى بە دوو دانە منداڵەو

ناوەكەيشیت لە بیر نەماوە.

شەرمەزار بووم. منیش ھەر وام دەزانى، بە دەست خۆم نەبوو ئەو ناویم لە زار

دەرچوو، كەواتە ئەو هیشتا ھەر كرۆكى مێشكى داگیر كردووم؟ گوتم:

– نە بابە، ھەروا گوتم، باشە كىت بىنى؟

دايكى پەروانە!

– توخوا بە راستە؟ لە كوێ بوو؟ قسەت لەگەڵى كرد؟

– يەك، يەك، ئاوەكە كولاوە چايبیەكە لى بنى، كارەكەت بكە، منیش بە درێژى

بۆت باس دەكەم. ئەمپۆ پۆشتم بۆ پشت باخى سپاسالارى پىلاو بكرم، لە ناكاودا

لە پشت شووشەى دوكانەكەو خانمىكم بىنى ھەر لە خانمى ئەحمەدى دەچوو،

سەرەتا بە گومان بووم، راستییەكەى زۆر شكابوووە، بە راست چەند سالا

نەيانمانبىنیو؟

– نزيكەى ھەوت سالا.

چوومە ناو دوكانەكەو، تەماشایم كرد، خۆى بوو، سەرەتا منى نەناسى، كەچى

بىرم كردەو كە ئەگەر لەبەر خاترى تۆش بوو دەبێت ھەر قسەى لەگەڵدا بكەم.

سەرئەنجام بە بىرىدا ھاتەو، بەگشتى چاك و خۆشيمان كرد و ھەوالى ھەموو

دراوسىكانى پرسى.

– ھەوالى منیشى پرسى؟

– لە راستیدا نە، بەلام من خۆم گفتوگۆكەم بەلای تۆدا برد و وتم كە ھەموو

جاری تۆ ئەبىنم، مێرد و منداڵت ھەبە. سەرئەنجام گوتى:

– لەو مالا دا تەنیا ئەو كچە شایانى ئەو بوو پێوەندى لەگەڵدا بگرى. ديارە

ئەحمەدى دەلێت كە باوكيشيان پیاویكى بە شەرف و باشە، بەلام ھەرگیز ئەو

به لایه‌م له بیر ناچیته‌وه که براكه‌ی به‌سهرمانیدا هینا، له گه‌ره‌که‌که‌دا ئابرووی بۆمان نه‌هیتشت. تاوه‌کو ئه‌و ده‌مانه‌ش هیچ که‌سیک به‌و شتیه‌یه له‌گه‌ڵ ئه‌حمه‌دی قسه‌ی نه‌کردبوو، نازانی چ تاوانگه‌لیکی خسته پال په‌روانه‌ی داماو، ئه‌حمه‌دی خه‌ریک بوو دلی بوه‌ستیت، چیی تر نه‌مانده‌توانی له‌و گه‌ره‌که‌سه‌ر به‌رز بکه‌ینه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌بوو به‌و په‌له‌په‌له‌ مالمان گواسته‌وه، به‌لام په‌روانه‌ گیانی ده‌کرده‌ قوربانی ئه‌و کچه، هه‌ر نازانی چه‌ند فرمیتسکی بۆ رشت، هه‌ر ده‌یگوت ئه‌مانه‌ مه‌عسوومه‌ ده‌کوژن، چه‌ندان جار بۆ مالیان پۆیشت، که‌چی دایکی نه‌یه‌یتشت بیبینیت، منداڵه‌ به‌سته‌زمانه‌که‌م چ گورزیک به‌رکه‌وت.

– جارێکیان خۆم له‌وئ بوم کاتیک هاته‌ به‌ر ده‌رگا، دایکم نه‌یه‌یتشت بیبینم، به‌لام ئاگاداری جاره‌کانی تر نیم.

– ئه‌ری، له‌وه ده‌چیت هاتوه‌ بۆ شاییه‌که‌ی بانگت بکات و کارتی بۆ هیناوی.
– به‌راسته‌...!! پێیان نه‌دام، خوايه‌ له‌ ده‌ست ئه‌مانه‌ چی بکه‌م، بۆچی پێیان نه‌وتوم؟

– به‌دڵنیا ییه‌وه‌ دایکت ترساوه‌ دیسانه‌وه‌ بکه‌ویتته‌وه‌ سه‌ر هه‌وه‌س.
– بکه‌ومه‌وه‌ سه‌ر هه‌وه‌س؟ به‌ دوو منداڵه‌وه‌؟ بوه‌سته‌ ده‌گه‌مه‌ خزمه‌تی‌یان، هیتشتا هه‌روه‌کو منداڵ له‌گه‌لم هه‌لسوکه‌وت ده‌که‌ن.

– ئوه‌وه‌...! ئه‌و کاته‌ تۆ مه‌سه‌عوودت نه‌بوو، ئه‌م داستانه‌ زۆر ده‌میکه‌یه، له‌وانه‌یه‌ چوار ساڵ پێش ئێستا بێت.

– یانی په‌روانه‌ چوار ساڵه‌ شووی کردوه‌؟
– ئی دیاره، ده‌نا ناچار ده‌بوون ترشیاتی پێ بگرته‌وه‌.
– وای... ئه‌م قسانه‌ چیه‌، بۆچی چه‌ند ساڵانه‌؟
– ئی هاوته‌مه‌نی تۆیه، ئه‌وه‌ هه‌وت ساڵه‌ تۆ شووت کردوه‌.
– منی چاره‌ره‌شیان ناچار کرد، وا زوو خسته‌یانمه‌ چاله‌که‌وه‌، خۆ خه‌لکی تر ناچار نین، باشه‌ شووی به‌ کۆ کردوه‌؟

– به‌ نه‌وه‌ی پووری باوکی، دایکی ده‌یگوت له‌ دواي ئه‌وه‌ی که‌ دیپلۆمی وه‌رگرتوه‌ کۆمه‌لی خوازی‌نیکاری هه‌بوو، سه‌ره‌نجام به‌م کۆره‌ دوکتۆره‌ شووی

چالاکیه کانی همید رۆژ به رۆژ خۆتاکتر و ترسناکتر دهبوون، هه‌رچه‌نده هه‌یج زانیاریه‌کم له‌باره‌ی به‌نامه‌کانی ئه‌وه‌وه نه‌بوو، به‌ شتیه‌یه‌کی سروشتی هه‌ستم به‌و ترسه هه‌میشه‌یه‌یه له‌ ده‌وریه‌رم ده‌کرد، له‌ پاش ئه‌و سه‌فه‌ره گرینگه‌یان، ریک‌خراوه‌که‌یان پیکه‌وه گریدراوه‌تر و نامانجه‌کانیان روونتر و کاره‌کانیشیان ریکوپیکتر بوو، هه‌ندیک رووداویش که له‌ ئاستی کۆمه‌لگه‌دا روویان دهدا، هه‌ستم ده‌کرد به‌ شتیه‌یه‌که له‌ شتیه‌کان پتیه‌ندی به‌وانه‌وه هه‌یه، به‌لام له‌ راستیدا ناگام له‌ هه‌یج شتیه‌که نه‌بوو و نه‌یشمده‌ویست که بزانه‌م، ئه‌م بێ ناگاییه‌م بۆ به‌رگه‌گرتنه‌م له‌ ژبانی ئاسایی باشتروو و ترسه‌که‌شمی به‌تایبه‌تیش له‌سه‌ر مندا‌له‌کان که‌متر ده‌کرده‌وه. همید له‌ ماله‌وه سیسته‌میک پاریزگاریی له‌ خۆ دروست کردبوو و پیکه‌که‌لیکی بۆ هه‌لاتنی نا‌کاو ئاماده کردبوو.

کاژیر شه‌شی سه‌ره‌له‌به‌یانییه‌کی هاوین زه‌نگی مه‌ترسی لێی دا، همید له‌ پتیش مندا خۆی به‌ ته‌له‌فۆنه‌که گه‌یاند، ته‌نانه‌ت دوو وشه‌ش ئالوگۆر نه‌کرایه‌وه، په‌نگی هه‌مید زۆر بزیکا و به‌هه‌راسه‌وه ته‌له‌فۆنه‌که‌ی له‌سه‌ر زه‌وی دانا، نزیکه‌ی خوله‌کیکی پێ چوو تاوه‌کو که‌میک هاته‌وه سه‌ر باری ئاسایی خۆی، به‌ هه‌راسه‌وه ته‌ماشام ده‌کرد، نه‌مه‌وێرا پرسیار بکه‌م، به‌په‌له هه‌ندێ شتی پتیه‌ست و هه‌رچه‌ند پاره له‌ ماله‌وه هه‌بوو کۆی کرده‌وه و خسته‌یه جانتایه‌که‌وه، هه‌ولم دهدا به‌ئارامی و به‌ شتیه‌یه‌کی لۆجیکی په‌فتار بکه‌م و ئه‌وه‌نده‌ی تر شه‌له‌ژاویه‌که‌ی پتر نه‌که‌م. به‌هه‌واشی گوتم:

- هه‌مید ناپاکیتان له‌گه‌لدا کرا؟
- وابزانم...، روون نییه چی رووی داوه، یه‌کێ له‌ هاوپی‌کانیان گرتوه، هه‌موو خه‌ریکن شوینی خۆیان ده‌گۆرن.
- کامیانیان گرتوه؟
- تۆ نایناسی، تازه هاتوه‌ته ناو کۆمه‌له‌که‌وه.
- ئه‌و تۆ نه‌ناسیت؟
- به‌ ناوی خۆمه‌وه نامناسیت.
- مالمان ده‌ناسیت؟
- خۆشه‌ختانه نه‌، چونکه ئیمه هه‌یج کاتیک لێره کۆبوونه‌وه‌مان نه‌بووه، به‌لام

لهوانهيه ئهوانهه تریشیان گرتبیت، یان بیانگرن، تۆ ئاگات له هیچ نییه، خۆت مهشلهژینه، ئهگهر پیت وایه ههست به تهسکینی دهکهیت برۆ بۆ مالی باوکت. سیامهک له دهنگهدهنگهکهی ئیمه به خه بهر هاتبوو، نیگهران و ههراس، وهکو سێ بهر کهوتبووه شوین باوکی، هه موو شله ژاوییه کهی ئیمه بۆ ئه و گویزرا بووه ده. – ئیستا تۆ بۆ کوێ دهڕۆی؟

– نازانم، ده بێت ئیستا برۆم، شوینه کهم نادیاره، هه تا کو ههفتهیه کیش هیچ پێوهندییهک ناکه.

سیامهک خۆی به پتیهکانی هه میده ده نووساندبوو و به دهم پارانه وه ده کوتی منیش دیم. هه مید له کاتیکدا ئه و له خۆی جیا ده کرده وه بهردهوام بوو: – ئه گهر هاتن بۆ ئیره، هه رچییهکیان له ماله که دۆزییه وه بلای هی ئیمه نییه، خوشه ختانه تۆ شتیکی ئه وتۆ نازانی که بپتیه مایه ی مه ترسی. دیسانه وه سیامهک خۆی پێوه نووساند و کوتی: – منیش دیم.

به توو ره یییه وه ئه و له پتی دوور خسته وه و کوتی: – مندا له کانت کۆ بکه ره وه، ئاگه تان له خۆتان بیت، ئه گهر پارته و یست له باو کم داوا بکه، بۆ هیچ که سێ کیش له سه ره ئه مه قسه مه که.

له پاش پۆیشتنی ئه و تا ماوه یه کیش له شوینی خۆمدا تاسا بووم، دلم له خرۆشاندا بوو. بیرم له و چاره نووسه ده کرده وه که چاوه روانمان ده کات، سیامهک به و په یی قین و توو ره یییه وه خۆی به ده رگه و دیواردا ده دا، که به ره و لای پام کرد، خه ریک بوو به ره و لای مه سه وود ده رۆیشته، ئه ویش تازه خه به ری بوو بووه وه و له ئامیزم گرت، هه وای ده دا به شه ق و مسته کۆله خۆی له ده ستم رزگار بکات، وێرای ئه وه ی وه هام نیشان ده دا که هیچ پووی نه داوه و هه موو شتی که پارێزراوه و له ئاسایشدا یه، بێ سوود بوو، ئه م مندا له وشیار و هه سته یاره له هه موو هه ناسه یه کهمدا هه سته ی به نیگه رانی ده کرد، به گوتیدا چریاندم:

– سیامهک گوی بگه ره، ئیمه ده بێت هێور بینه وه و ئه م نه ینییه به هیچ که سێ که نه لێن، ده نا بۆ باب هه مید زۆر خراپ ده بێت.

له پر بیدهنگ بوو و گوټی:

- چی نه لټین؟

- نه وهی که بابه حه مید ئه مړی ناچار بوو ئاوها پروات، به کهس نه لټیت، ئاگات
لی بټی با مه سعوودیش تی نه گات.

به سه رسوورمان و هه راسه وه سه یری کردم.

- ئیمه نابیت بترسین، ده بیت ئازا و چاونه ترس بین، بابه حه میدیش زور
به هیزه، باش دهنانی چی دهکات، کهس ناتوانیت بیدوژیته وه بی خه م به، ئیمه ش
سه ربازی نهوین ده بیت به وریاییه وه ئاگامان له نه ټینییه که بیت، نه و پټووستی به
یارمه تی ئیمه یه، باشه؟

- به لټی.

- که واته ودره په یمان ببه ستین که نه له گه ل کهس قسه بکه ین، نه ش بیکه ینه
هه را هه را، باشه؟

- باشه.

دهمزان سهری له قسه کانم دهر نه کرد، به لام گرینگ نه بوو، نه و به هزره
داهینه ر و مندا لانه کهی خوئی هه که موکوورییه کی هه بووایه، به سه لیه کی خوئی
لایه نه قاره مان ئامیزه کانی نه م چیرۆکه ی فراوانتر ده کرد. ئیمه چیی تر له سه ر نه م
بابه ته قسه مان نه ده کرد، هه ندی جار که من بیرم ده کرده وه، نه و بیدهنگ ده بوو،
ده هاته لام، ده سه ته کانی ده گرتم و به بیدهنگی ته ماشای ده کردم، له و کاتانه دا
هه و لم ددها نیگه رانی له خو م را دوور بخره مه وه، زهرده خه نه یه کی پر له دلنیا یم
ده خسته سه ر لټو و به گوټیدا ده مچرپاند خه مت نه بیت، له جییه کی
ئاسایشدا یه... ئینجا به دهنکه دهنکه هه میشه یییه که یه وه هه ر له و شوټینه وهی که
یاریه که ی را گرتو وه، ده ستی پی ده کرده وه، وه کو باهوژ ده په رییه پشت قه نه فه که و
به تفه نکه شینه که یه وه و به و دهنکه سه یره سه مه ریه ی که به دم دروستی ده کرد،
ده ورو به ری خوئی گولله باران ده کرد، به راستی، نه م هه موو گوژینه وهی دۆخه له
یه که ساتدا، هه ر له خوئی ده هات.

نه و پوژگاره پر له هه راسانییه، درټرتر له کاتی ئاسایی خویان ده هاتنه
به رچاو، هه و لم ددها کاریکی که وچانه نه که م، به هیچ که سیکم نه گوټ چی پرووی

داوه، كه ميک پارهم له جانناکه مدا هه بوو، هه وڵم ددا شتی رۆژانه مان به وه پریکه مه وه، بهردهوام له خۆم دهپرسی، ئه گهر ئه و بگرن چی به سهر دین؟ ئاخۆ ئه وان هه یچ ههنگاو یکیان ناوه، ناشی ئه و کاره تیکده رانانه ی که له رۆژنامه کاندایه نووسن کاری ئه وان بیت! له هه یچ کاتیکدا هه ندهم هه ست به خۆتاکي و نزیکبوونه و هی ترس نه کردبوو، له سه ره تادا کۆبوونه وه کانیانم وه کو یارییه کی رۆشنه ییرانه ده هاته بهرچاو که ته نیا بۆ به سه ره بردنی کات و خۆ به قاره مان زانیکی مندا لانه یه، به لام ئیستا هه موو شتی که گۆرابوو، یادى ئه و شه و هی هاوین و ئه و شتانه ی که له ماله که ماندا شارده بو یانه وه، ترس و هه راسه که می پتر ده کرد، له دواى ئه و شه وه قفلکی که وه ره له ده رگای پشته و هی ژیر زه و ییه که درا و ئیتر چیی تر من ژووره و هم نه یینی، چه ندان جار نارمه زایه تیم بۆ هه مید ده رده بری، که چی هه موو جار ئی ده یگوت:

– تۆ چه ند بۆ له بۆل ده که ی، ئه مانه چ پتوه ندییه کیان به تۆ وه هه یه؟ تۆ ئه م سال بۆ ئه و سال سهرت له و ژیر زه و ییه نه ده دا، خۆ چی که ی له تۆ نه گرتوه.

– به لام من ده ترسم، ئه مانه چین، ناشی مه ترسی بۆ ئیتمه پیک به یین؟ به لام ئه و دلنای ده کردمه وه که نیگه ران نه بم و ئه وانه شتی مه ترسی دار نین. هه مید له کاتی رۆشیتیدا وتی، ئه گهر شتیکیان دۆزییه وه بلێ، هی نی ئیتمه نییه، ئاگات لێ نییه، که واته، به دلناییه ییه وه شتگه لێکن که نابیت بدۆزێنه وه. له پاش هه فته یه که، له نیوه شه ودا، به ده نگ ده رگه که مان له خه وه قورس و ئاسووده که م پاجله کهیم، خۆم که یانده هۆله که و یه که سه ر گۆپه که م داگیرساند، هه مید به هتواشی گوتی:

– بیکوژینه وه، بیکوژینه وه!

ئه و به ته نیا نه بوو، دوو خانمی چارشویه سه ر که قه لافه تیکی سه یریان هه بوو، به ده موچاویکی په چه داره وه له پشت هه مید وه ستابوون، یه که سه ر چاوم به پیلاره پیاوانه و زله کانیان که وت. هه رسیکیان بۆ ژووری میوانه که رۆشیتن، هه مید ده رگه که ی داخست و گه راپه وه لای من و گوتی:

– ئیستا ئه و گۆپه بچکۆله یه داگیرسیته و هه واله کانم پێ بلێ.

– هه یچ هه واله یکه نییه، لێره هه یچ رووی نه داوه.

- ئەمەيان دەزانم، بەلام تۆ هیچ شتتە گومانناویت بەدی نەکرد؟
 - نە...!
 - لە مال چوویتە دەرەو؟
 - بەلێ، تا پادەیک هەموو پۆژێ.
 - هەستت نەکرد کەس بکەوێتە شوێنت؟ ئۆتۆمۆبیلێکی نامۆت لە گەرەکە کە
 نەبینی؟ دراوسێکان گۆرانکارییان بەسەر نەهاتوو؟
 - نە، من هیچم نەبینی.
 - دلناییت؟
 - نازانم، من هەستم بە هیچ شتتە گومانناوی نەکردوو.
 - باشە، ئێستا ئەگەر ئەوانی برۆ شتتە گومان بۆ بەینە بیخۆین، چایی، نان و
 پەنیر، خواردنی دوێنی شو، هەرچی هەیە.
 پۆشتم کتیریەکم خستە سەر، هەستی شادییەکی تایبەتم هەبوو، سوپاس بۆ
 خوا ئەو تەندروستە، هەرچەندە دەمزانێ کە ئێستایش مەترسی لە دەوریدا
 دەخولێتەو. هەرکە چاییەکە دەمی کیشا، هەرچی نانێکمان لە مالهۆ هەبوو
 لەگەڵ پەنیر، سەوزە، کەرە و ئەو مەربایەیی کە تازە دروستم کردبوو، خستە سەر
 سینییەکە و بە هێواشی لە دەرگەکم دا و حەمیدم بانگ کرد، دەمزانێ نابێت
 بچمە ژوورەو. حەمید بەپەلە سینییەکی لێ وەرگرت و وتی، زۆر سوپاس، تۆ برۆ
 بخەو. وەهام هاتە بەرچاو کە لاواز بوو، تەو، پێشی بەلای گەنم و جۆییدا
 دەپۆشتم، حەزم دەکرد ماچی بکەم. بۆ ژووری خەوێکە پۆشتم و دەرگەکم
 بەباشی داخست، بۆ ئەوەی ئەوان بێ خەم بتوانن بۆ گەرماو و ئاودەستەکە برۆن.
 دووبارە سوپاسی خوام کرد کەوا جارێکی تریش بەزیندوویی و تەندروست
 دەبینم. بەلام هێشتا نیگەرانی بوونمی هەراسان دەکرد، لە بیرکردنەو
 تەمۆمژاوییەکاندا نەفرۆ بووم، سەرئەنجام چوومە خەوێکی نا ئارامەو.
 کاتێک خەبەرمان بوو، تازە هەوا پۆشنەو بوو، کەوتە بیرم کە نانمان نییە،
 جلم لەبەر کرد، دەست و دەموچاوم شۆرد، سەماوەرەکم داگیرساند و هاتە
 دەرەو، کە گەر پامەو مندالەکان لەخەو هەستابوون، بەلام دەرگای ژووری میوان
 هێشتا داخرا بوو، سیامەک بە دوامدا هاتە چێشتخانەکە و بە شێوەیک کە

- نه، تهنانهت به دايک و باوکتیشم نهوتووه، هرچهنده وردهکۆلی زۆریان دهکرد و ههوالتيان دهپرسی، له بیرت نهچیت، هر دهبیت تهلهفۆنیان بۆ بکهی دهنه ههروهکو خۆت دهلیی وتوت دهست پى دهکات.

- بابە منیش به کهسم نهوتووه، وریا بووم، ئەمیش نهزانیت. ههمید، بهسهرسوورمانهوه سهیری کرد، بهسهر ئاماژهم پى دا که نیگهران نهبی و گوتم:

- بهلى، سیامهک هاریکارییهکی باشی کرد، رازپاریزیکی باشه.

مهسعوود به شتوازه مندالانه شیرینهکهیهوه گوتی:

- منیش رازدارم، منیش رازدارم.

- دهبرۆ بابە، تۆ مندالی، نازانی.

- من مندال نیم، دهزانم.

- بێدهنگ بن، مهسسوم گوئی بگره، بۆ نیوهیۆ شتیکیان بۆ لی بنی و برۆ بۆ مالی باوکت، هر کاتیک که تهلهفۆنم کرد، وهرهوه.

- کهی تهلهفۆن دهکهیت؟ ناشی ناچار بم لهوی بمینمهوه.

- هر دهبی ئەمشهوه لهوی بمینیتهوه.

- ئاخر چییان پى بلیم، وادهزانن تۆراوم.

- قهیناکا، با وا بزائن تۆراوی، بهلام ههتاوهکو من تهلهفۆن نهکهیم نابیت به هیچ شتیهیهک بێیتهوه، تی دهکهی؟

- بهلى، بهلام سههرئهنجام ئەم کارانهی تۆ شتیکیان بهسهر دههینیت، خوا رهم بکات، ئەمه ههفتهیهکه من له نیگهرانیدا شهو و رۆژم نهبووه، توخوا ئەگهر شتیکت له ناو ئەم مالهه ههیه بیبهره دهرهوه، زۆر دهرتسم.

- تۆ مالهکه چۆل بکه، ئیمهش وا دهکهین.

سیامهک به زیزی و خهخۆرییهوه گوتی:

- بابە، بهیله من بمینمهوه.

به سهر ئاماژهم بۆ ههمید کرد که قسهی لهگهڵ بکات، من و مهسعوود بۆ چیشتهخانهکه رۆیشتن، ئەوان لهبهرامبهه یهکتر دانیشتن، ههمید بهجیددی و

ئارام قسەى دەکرد و سیامەک بە وردى و وشیارییەوه گوتى دەگرت، ئەو پۆژە،
 ھەلسوکەوتى سیامەکی شەش سال و نیوەى من وەکو پیاویکی گەورە و بەرپرسىار
 بوو کە دەیزانى ئەركیکی لەسەر شانە، ئەو جانتا قورسەى کە پێچابوومەوه
 بەقورسى ھەلى گرت، مائاواييمان لە ھەمید کرد و بۆ مالى باوکم پۆشتین.
 سەرتاسەرى ڕێگەکە، سیامەک بێدەنگ و ئارام بوو، نەمدەزانی چ شتیک بەناو
 سەرە بچکۆلانەکەیدا تى دەپەیت. لە مالى باوکیشمدا نە یارى دەکرد نەش دەنگ
 و سەدای دەردەچوو، لە قەراخ ھەوزەکە دانیشتبوو و سەیری ماسییە سوورەکانى
 دەکرد، تەنانەت پاش نیوەپۆش کە ئیحتیرام سادات ھاتەوه، بە بینى غولامەلیش
 نەبزوا و نە شەرى کرد و نەیش کارى تیکدەرانە، باوکم بە ئاماژەى سەر پرسىارى
 کرد:

– چییەتى؟

– ھیچ باوکە گیان، گەورە بووه، بووئە پیاو!

ئینجا بە زەردەخەنەیکەوه سەیریم کرد، سەرى بەرزەوه کرد و بزەیکى بۆ
 کردم، چ ئاسوودەبى و سەنگینیەک لە ڕووخساریدا ھەبوو! ئیستا ئیتر من و
 ھەمید و سیامەک پازى ھاوبەشمان ھەبوو، ئەویش پازىکی ئیجگار گرینگ، ئیمە
 خێزانیکى بە دل لە یەکتەر نزیک بووین و مەسعوود منداڵە بچکۆلەى ھەموومان
 بوو.

وەکو ئەوێ چاوەروانیم دەکرد، دایکم سەرى لە ھاتنى ناوختى ئیمە سوورما،
 بە درێژایى ڕێگەکە بیرم لەو دەکردەوه، کە چى پى بلیم و چ بیانوویەک بۆ
 نەپۆشتنەووم بەینمەوه! ھەرکە ئیمەى بینى گوتى:

– خێرە ئیشەللا، چى بووه وا ڕێگەتان کەوتووئە ئەم ناو؟ ئەویش بەم
 بنەوبارەوه.

– ھەمید میوانى پیاوانەى ھەبوو، ھەموو ھاوڕێ و کرێکارەکانى چاپخانەکە
 دەھاتن بۆ ئەوێ، ئەویش وتى ئەگەر من لە مالى ھەبم، بۆ ئەوان خۆشترە،
 ھەندیکیشیان لە لادێوە ھاتبوون و شەو دەمێننەوه، ھەمید وتى، تاكو ئەمان لێرەن
 پێویست ناکات تۆ بپیتەوه، کە ھەموویان پۆشتنەوه، خۆم بۆ شوینت دێم.

– سەیرە، نەمزانیوو ھەمید ئاغا ئەوئەندە بە غیرەتە!

- ئى باشە پياوان كاتتىك كۆدەبنەو، دەيانەوئىت ئازاد بن، قسەگەلىك دەكەن كە نابىت لە بەردەم ژن بىلئىن، منىش چەند قەوارە پارچەيەكم ھەبوو دەمويست فاتی بۆم بدوورئىت، وتم ئەمە باشتىن ھەلە.

مانەووم لە مالى باوكم دوو شەو و سى پۆژ درىژەى كىشا، لەم ماوەيەدا، ھەرچەندە نىگەرانىش بووم، بەلام زۆر خۆشم بەسەر برد، پەروين خانم كراس و دامەنىكى زۆر جوانى بۆ درووم و فاتىش دوو كراسى ناومالى گولدار، كۆلىك قسەمان كرد و پى كەنەن، دايكم ھەفتەى پىشوو لە قوم ھاتبوو، دىنايەك ھەوالى تازەى خزم و دراوسى و ناسىاوەكانى پى بوو، ھەر لەوئى زانىم كە مەحبوبەش كەوا كچىكى ھەبوو، ئىستا سكى بە دووھەمىن منداڵ پىرە، دايكم دەيگوت:

- ديارە ئەمەشيان ھەر كچە، لە پەوت و شىوھيدا ديارە، نازانئىت كاتتىك باسى كورەكانى تۆ و مەحموود دەكەم، چ ئاگريك دەگرن، كچەكەى ھەروەكو منداالى خودى مەحبوبە، سى و خوين ساردە.

- واى دايە، مەحبوبە بە منداالى بەو قژە رەش و لولەيەو، زۆر جوان بوو، لەم دەور و زەمانەشدا كچ و كور جياوازيان نىيە، ئىتر پتويست ناكات ئىرەيى بە من و مەحموود بەرئىت.

- وەى چۆن جياوازي نىيە! ئىو خۆتان ھەر ئاھان، شتى خۆتان بەلاتانەو بەھاي نىيە، بە پىچەوانەى ئەوانەو، تا ھەزكەى بە فەز و لە خۆبايەن، ئىستايش كە دەولەمەند بوونە بە سىبەرەكەيان دەلئىن "برۆ ئەولاه" كەچى كاتى باسى كار و ژيان و داھاتى ئاغا مەحموودم دەكرد، خەرىك بوون لە ئىرەيىدا شەق بەرن.

- ئەرى دايە گيان بۆچى ئىرەيى بەرن، خۆ تۆ دەلئىت ئەوان ئەوئەندە و ئەوئەندە دەولەمەندن؟

- با وا بن، ھەر چاويان بە ئىمەدا ھەلئايەت، دەيانەوئى ئىمە نەدار بىن، بە راست پوورت دەيگوت، ئەمسال مئردەكەى مەحبوبە دەيويست بىباتە فەرنسا، كەچى مەحبوبە پازى نەبوو.

- واى بۆ؟! چ كەرە؟!

- ئەرى پۆلە پروا لەوئى چى بكات، لەوئى ھەموو شتىك گلاو، چۆن نوئىز بكات؟

بە راست ئەوئەشت پى بلىم، بەلام با لەلای خۆت بمىنىت، مامى ئىحتىرام ساداتيان گرتووه، مەحمود زۆر بە پەرۆشه، دەترسیت بۆ کار و پىشهكەى خراپ بىت.

- وای؟! كى گرتوويهتى؟

- دياره پياوانى ئاسايش، وادياره لەسەر نىيەر (مىنبەر) هەندىك قسەى کردووه.

- بە راسته؟ ئافەرىن، چەند ئازايە، لىنى نەدەوشايەوه، چەنىكه؟

- يەك دوو هەفتهيه، دەلێن بە مفاش گۆشتى گيانى لەت لەت دەكەن.

لەرزىكم پى دا هات، لە دل خۆمەوه گۆتم، خوايه بەزەيىت بە هەمىدا بىتەوه.

پاش نيوەرۆى رۆژى سىيەم، هەمىد بە ئۆتۆمۆبىلىكى ژيانى* زەرد، هاتە شوپىنمان، منداڵەكان بە بىنىنى ئەو و ئۆتۆمۆبىلەكە زۆر دلخۆش بوون. بە پىچەوانەى هەموو جارىكەوه، پەلەى نەبوو، لەسەر تەختەكە دانىشت و لەگەڵ باوكم چاى خواردووه و قسەى كرد، لە كاتى مائاوايىدا باوكم گوتى:

- سوپاس بۆ خوا، بىرم ئاسووده بوو، پىم وابوو خوا نەخواستە شەرتان بووه، خەمم بوو. بەلام ئەوئەش بلىم كە ئەم سى رۆژە بۆ من زۆر بە خۆشى تى پەرى، كاتىك ئۆوهم لەم مالدەا بىنى، رۆحم نوئى بووهوه.

لەبەرئەوهى ئەو خەسلەتە لە باوكمدا نەبوو، و هىچ كاتىك لەم جۆرە قسانەى نەدەكرد، بۆيه زۆر كەوتىنە ژىر كاريگەرى قسەكانىهوه. لە رىگەى گەرانەوهماندا بەرەو مالدەوه، هەوالى هەندى لە خزمانم بۆ هەمىد باس كرد، بە تايەتەيش گرتنى مامى ئىحتىرام سادات، سەرىكى راوەشانى و گوتى:

- ئەم ساواكه بىژوووه، چ گيانىكى وەبەردا هاتوووه، كەوتوووتە گيان هەموو كۆمەلەكان.

پىم خۆش نەبوو ئەم قسانە لە بەردەم سىامەك درىژەى هەبىت، گۆتم:

- ئەم ئۆتۆمۆبىلەت لە كوئى بوو؟

* ژيان: ماشىنى Citroin فرانسەيىيه، لە ئىران پى دەوترىت ژيان.

- ئەمە ئىستا بە دەستى مەنەو، دەبىت ھەندى شوپن پاكسازى بىكەم.
 - كەواتە، بە ئەرك نەبىت لە مالى خۆمانەو دەست پى بىكە.
 - ئەوئ تەواو بوو، سەبارەت بەوئ ئىتر بى خەم، ئەم ھەفتە ھە زۆرم خەم بوو،
 ئەگەر بۆ ئەوئ دەھاتن، ھەموومان لە سىدارە درابووين.
 - توخوا ھەمىد بەزەبىيەكت بەم منداڵە بى گوناھانە بىتەو.
 - مەن تا ئەوپەرى تەوانا وريا بووم، ھەر بۆيەش ئىستا تاقە شوپنىكى ئاسوودە
 مالى خۆمانە.
 وپراي ئەوئى كە دەنگە دەنگى ماشىنەكە بەرز بوو و ئىمەش كە لە كورسىيەكەى
 پىشەو دەنیشتبووين، بەھىواشى قسەمان دەکرد، كەچى سەرنجەم دا سىامەك لە
 پىشەو بەوپەرى دىقەتەو گۆئ لە قسەكانمان دەگريت.
 - منداڵەكان وس بن...!
 ھەمىد ئاوپرىكى داھەو و سەپرىكى سىامەكى كەرد و بە زەردەخەنەكەوتى:
 - ئەم چىي تر منداڵ نىيە، پىاويكە بۆ خۆئى، بىپارىش وايە لە كاتى نەبوونى
 مندا ئاگاي لىتان بىت.
 سەرتاپاي بوونى سىامەك نوقمى خۆبەزلانين بووبوو و چاوەكانى
 دەبرىسكانەو. ھەركە گەيشتىنە مال، چوومە ژىر زەمىنەكە، قفلى دەرگاكەى
 پىشەو نەمابوو، بىجگە لە كەلوپەلى ئاسايى شتىكى ئەوتق نەدەبىنرا، لەبەر
 خۆمەو گوتم: دەبىت سبەى بەيانى، بە رۆژى پروناك پىداچوونەو ھەيكەى باش
 بىكەم، نەوگە شتىك بەجى مابىت. سىامەك ھەر بە دواى ھەمىدەو بوو، تەنانەت
 نەشپەيتىشت مەن بىشۆرم، گوتى:
 - مەن بوومەتە پىاو، لەگەل باوكم بۆ گەرماو دەپۆم.
 مەن و ھەمىد، تەماشاي يەكترمان كەرد و پى كەنن. لە دواى مەن و مەسعوود
 ئەوان خۆيان شۆرد، تا رادەيەك دەنگدانەو ھەي قسەكەردنەكانىانم دەبىست كە لە
 فەزاي گەرماو ھەي دەنگى دەدايەو، چەندە دلىگىر بوو، ھەرچەندە ھەمىد زۆر كەم
 لە مالى ھەي ئەمەدا دەبوو، كەچى بە راستى پىوھندىي ئەم كور و باوكە زۆر لە
 يەكترەو نەزىك بوو.

هەتاکو چەند پۆزى دواتر، ھەمىد کارى ھەبوو و سەرقال بوو، بەلام لە پاش ئەو زۆرتىنى کاتەكەى لە مائەو بەسەر دەبرد. لەو دەچوو شوپىنكى ئەوتق نەبوو بۆى بڕوا، ھاوپىکانىشى دەنگيان نەبوو، وەکو ھەموو پياوانى تر سەرلەبەيانيان بۆ کارخانە دەرويشت و دواى نيوەپوان لە مائەو دەمايەو. ئەم دۆخە پەشتوى دەکرد، منىش سوودم لەو بارە وەرگرت و لەگەڵ منداڵەکاندا بۆ بازار و پارکەکانم دەنارد، ئەو کارەى کە ھەرگىز نەیکردبوو، پىم وابىت ئەو پۆزگارە يەکتىک لە خۆشتىن پۆزەکانى منداڵەکانم بوون، ئەزموونى ھەبوونى دايک و باوک و ژيانىكى ئاسايى، کە لەوانەى بۆ خەلکى تر بە ھىچ شىوئەيەک شايانى سەرنج و سوپاسگوزارى نەبىت، کەچى بۆ ئىمە ھىندەى دنيايەک بايەخدار بوو. ھىدى ھىدى ئەوھندە پروودار بووم، پىشنيارى ئەوھم بۆ ھەمىد کرد کە چەند پۆزىک بۆ سەفەر بۆين.

– با بۆين بۆ باکور، وەکو ئەو سالى کە سىامەک تازە لە دايک بووبوو.

ھەمىد بە نىگايەكى خۆتاکەو گوتى:

– نە، نابىت، من چاوەپوانى ھەوالم، دەبىت يان لە مائەو بىم يانىش لە چاپخانە.
– تەنيا دوو پۆز، ئەمە دوو مانگ و نيوە ھىچ نەبوو، ھەفتەيەكى تىرش قوتابخانە دەکوتەو، وەرە با بۆين بۆ سەفەر، با وەکو يادگاربيەكى خۆش بۆ منداڵەکان بىنيتەو، ھىچ نەبىت جارئ لەگەڵ دايک و باوکیان سەفەريان کردبىت. منداڵەکانىش ئاوتزانى بوون، مەسعوود، ھەرچەندە نەيدەزانى سەفەرکردن چيە، دەپارايەو. سىامەک قسەى نەدەکرد، بەلام دەستى ھەمىدى گرتبوو و بە چاوتىکى پى ئارەزووئەو تەماشاي دەکرد. دەمزانى کە ھەر ئەو سەفەرکردنە ئەوى نەرم دەکرد، دەبوايە بەردەوام بوايە.

– ئەزانى، مێردەكەى مەنسوورە، قىلايەكى لە باکور كړيو، ھەموو جارئ دەلپت، ھەموويان بۆ ئەو قىلايە پۆشستوون، ھەر ئيوە نەبىت؛ ئەگەر ھەز ئەكەيت دايک و باوكيشت لەگەڵ خۆماندا دەبەين، سەرنەجام ئەوانىش مافى خۆيانە، ئاواتە خوازن لەگەڵ كۆرەكەياندا بۆ سەفەرىكى چەند پۆزى بۆين، دەتوانين ھەر بەو ئۆتۆمۆبيلەش بۆين.

– نە، ئەم ئۆتۆمۆبيلە بەرگەى چال و چۆلى جادە ناگرىت!

بەرئورد لەگەڵ ئەو منداڵەدا کە لەم دوو مانگەدا پۆژانە دەیبینی، کەسیکی ترە، لە زەوییەوه تا ئاسمان جیاوازییان هەیە، وایانم تۆ بۆ ئەو وەکو حەبی ئارامکەرەوهی.

– ئااااا... وا مەلێ! نامەوێت کەس بەو شێوەیە ھۆگری من بێت.

– بەلام زۆر کەس ھۆگری تۆیە، خۆ ئەمە بە دەست تۆ نییە.

– بێرکردنەوه لەمەش ئازارم دەدا، عەقلم دەشپۆتینیت.

– باشە با وازی لێ بهێنین، ھەر باسیشی ناکەین، لەم پۆژە خۆشانە چێژ وەردەگیرن، ھەول بەدە بیرێ لێ نەکەیتەوه.

مەنسوورە، ژوورێکی دلگیری بۆ ئامادە کردبووین کە پەنجەرە ی پروو لە دەریای ھەبوو، حەمید بە بەرچاوی ئەوانەوه نەیدەتوانی نوێنەکە ی بۆ ژوورێکی تر بەریت و ناچار بوو لەتەنیشتمەوه بخەوێت. ھەموومان لە خۆرەتاو و دەریا چێژمان وەردەگرت، ھەولم دا جاریکی تر لەبەر خۆرەتاوەکە بسووتیمەوه، قژم دەکردەوه، جلی ڕەنگ شاد، ئێخە کراوەم لەبەر دەکرد، کە تازە دروویوم، بۆ ئەوێ جاریکی تریش سەرنجی پەسندنامیزی حەمید بەلای خۆمدا ڕاکیشم، چەند پتووستیم بە خۆشەویستی و دڵسۆزی ئەو بوو! تاوەکو سەرئەنجام، لە شەوی سیپەمدا پشووێ بەسەرچوو و بەلێنە چەند سالاھەکی خۆی شکاند و لە ئامیزێ گرتم.

ئەو سەفەرە خۆش و فەرامۆش نەکراوە، ئێمە ی پتر و پتر لە یەکتەر نزیک کردەوه. دەمزانێ بێجگە لە خانەداری، ئەو چاوەڕوانیی تریشی لێم ھەبوو، ھێندە ی بمتوانیبایە کتێبم دەخویندەوه و لەبارە ی ئەو شتانە ی کە بە درێژایی ئەم چەند سالاھە کتێبەکانی ئەو فێری بوویوم، دەمخستە بەر گفتوگۆ، ھەولم دەدا لە ڕێگە ی ھاویری و گفتوگۆ سەبارەت بە پرسە سیاسی و کۆمەلایەتیەکان، تا ڕادەیک بۆشایی دووری ھاوڕێکانی قەرەبوو بکەمەوه. ئەو وردە وردە بەوه گەیشتبوو کە منیش وشباری و زانیاریم لە چەمکە سیاسییەکاندا ھەبێ و تەنانەت باوەری بەوێش ھێنا بوو کە زیرەک و بیرتیزم، چیی تر لە گۆشەنیگای ئەوێ دەوێ ژێتکی منداڵ یاخۆ دواکەوتوو نەبووم. پۆژێکیان بەشێکم لە کتێبێکی بۆ باس دەکرد کە خۆی لەبیری نەماوو، گوێی:

– بەراستی جێگە ی داخە، بەو ھەموو زیرەکییەتەوه لەسەر خویندن بەردەوام

نەبوویت، بەراست، بۆچی لە کۆنکور* بەشداری ناکەیت، دلنایام ئەگەر بخوینى زۆر
پیش دەکەوى.

– پێم وانییه سەرکەوتوو بۆ، زمانى ئینگلیزیه کهم باش نییه، ئەى منداڵەکان
چى لى بکەم؟

– هەر ئەو بکە که بۆ وەرگرتنى دیپلۆمەکەت کردت، ئیستا منداڵەکانیش
گەورەتر بوونه و ئەرکت کەمتەر، بۆ پۆلى فێربوونى زمان برۆ، یا هەر بۆ پۆلیكى
کۆنکور ناوى خۆت تۆمارکە، تۆ هەرچیهکت بویت لە تواناتدا ههیه بهجی
بهێنیت.

لە پاش هەشت سال بەدواوه، تازە خەریک بووم واتای ژيانى خێزانیم دەچێشت،
بە هەموو بوونمەوه تامى ساتە دلگیرەکانیم دەکرد. پایزى ئەو سالە، لە بوونى
حەمید لە مالهوه سووڤم وەرگرت و بۆ دواى نیوه‌روانه‌کانى ناوى خۆم لە پۆلیكى
کۆنکور تۆمار کرد، نەمەزانی تاکه‌ی به‌رنامه‌ی ئەو به‌م شیوه‌یه به‌ردهوام ده‌بیت،
به‌لام هه‌ولم دهدا له‌و رۆژگاره به‌ نرخ و پى ده‌سکه‌وته ئه‌وپه‌رى سووڤ وەرگیرم. لە
دلى خۆمه‌وه ده‌مگوت، له‌وانه‌یه کۆمه‌له‌که‌یان له‌به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شاه‌وته‌وه و ئیتر
ده‌توانین بۆ هه‌تا هه‌تایه ژيانى خێزانى راسته‌قینه و دلگیرمان هه‌بیت،
هه‌رچه‌نده حه‌مید هه‌موو کاتیک توور و نیگه‌ران بوو و چاوه‌روانى ته‌له‌فۆن بوو،
به‌لام ئەم دۆخه‌ش سه‌ره‌نجام هەر کۆتایى پى ده‌هات. هیشتا من له‌باره‌ی
کۆمه‌له‌که‌یانه‌وه هه‌چم نه‌ده‌زانى، جارێکیان له‌میان‌ه‌ی گفتوگۆ سیاسیه‌کانمان
پرسیاریکم له‌و باره‌یه‌وه کرد، گوتى:

– نه‌! سه‌بارەت به‌ هاوڕیکانم و چالاکیه‌کانى ئیمه‌ پرسیار مه‌که، نه‌ک
له‌به‌ره‌ئوه‌ی که بروام پیت نییه، باخۆ تۆ تى ناگه‌ی، به‌لکو له‌به‌ر هۆیه‌کى ساده
ئەویش ئەوه‌یه که هه‌رچه‌نده زانیاریت که‌متر بیت، ئاسایشت پتر ده‌بیت و که‌متر
له‌ژیر هه‌ره‌شه‌دا ده‌بى.

چى تر منیش له‌و باره‌وه ورده‌کۆلیم نه‌ده‌کرد.

پایز و زستانى ئەو ساله به‌هێمنى به‌سه‌رچوو، به‌رنامه‌ی حه‌مید شتوانى

* کۆنکور: تاقیکردنه‌وه‌یه‌کى سه‌رتاسه‌رییه له‌ ئێران، که بۆ ئاماده‌کارى ده‌دریت بۆ
رۆیشتن بۆ زانکۆ.

نویتی بە خۆۋە گرت، ھەفتەى جاريك يان دوو ھەفتە جاري، چەند تەلەفۇنىكى بۆ دەكرا، يەك دوو پۆژى ۋن دەبوو. لە بەھاردا دۇنيای كىرمەۋە كە ھىچ ترستىكيان لەسەر نەماۋە، شوپىن پىتيان لە ھىچ شوپىنكىدا ھەلنەكىراۋە، تا پادەيەك ھەموويان لە شوپىنى ئاسوودەدا جىي خۇيان گرتوۋە.

– يانى ئەم ھەموو كاتە جىگە و پىگەيان نەبوو؟

– نە، ئەوان ھەلاتوو بوون، لە پاش گىيرانى ئەو چەند كەسە زۆربەى ناوونىشانەكان ئاشكرا بوون، ئىتر ھاورپىيان ناچار بوون مالەكان چۆل بكن.

– يانى شارەزاد و مەھدیش مالەكەى خۇيان چۆل كرد؟

– ئەوان لە كەسە يەكەمەكان بوون، تەنبا تۈانيان نووسراۋە و بەلگەكان پزگار بكن، ھەموو مال و خاليان فەوتا.

– كەلۈپەلى زۆريان ھەبوو؟

– ئوۋە... كەسوكارى شارەزاد ھىندەى كەلۈپەلى دوو خىزان جىازىيان بە شارەزاد دابوو، ھەرچەندە بە درىژايىي ئەم ماۋەيە زۆر شتى بەخشىبوو، بەلام ھىشتا ھەر كەلۈپەلى زۆريان ھەبوو.

– لە دۋاي جىھىشتىنى مالەكەيان بۆ كۆي پۆيشتن، بە بى شتومەك چىيان كرد؟

– ئوۋە لەسەرەخۆ بە... ئىتر مەچۆرە ناو وردەكارىيەكانەۋە.

لە بەھار و ھاۋىندا، چەند جاريك ھەمىد بۆ سەفەرى نىمچە درىژخايەن دەپۆيشت. بارى دەروونىي باش بوو، وريا بووم كەس بە نەبوونى ئەو نەزانىت، لە پالېشەۋە وانەكانم دەخوئىند و خۆم بۆ كۆنكور ئامادە دەكرد. وەرگىرانم لە كۆنكور، ئەۋەندەى كە من و ھەمىدى دلخۆش كرد، ھىندەش بوو بەھۆى سەرسوورمانى خىزانەكانمان، كاردانەۋەكان زۆر لەيەكتەر جىاۋاز بوون، دايكم گوتى:

– بۆچى بۆ زانكۆ دەپۆي؟ بۆ دەتەۋىت بىيە دوكتۆر؟

(بە بۆچوونى ئەو خەلكى تەنبا بۆ بوونە دوكتۆر بۆ زانكۆ دەپۆيشتن)، باوكم بەخۆشخالى، سەرسوورمان و شانازىيەۋە گوتى:

– بەپۆەبەرەكەتان گوتى چەند ئامادەيىت تىدايە، من دەمزانى، خۆزگە ھىچ نەبۋايە يەككىك لەم كورانە ۋەكو تۆ بوونايە.

عهلی و مه‌حموود له‌و باوه‌ریدا بوون که هیشتا ده‌ستم له نازونوز هه‌لنه‌گرتووه و له‌به‌رئه‌وه‌ی هاوسه‌ره‌که‌شم ئه‌وه‌نده جهره‌زه و پیاو نییه، بۆیه نه‌یتوانیوه پێشم لی‌ بگریت. له‌ لووتکه‌ی فریندا بووم، هه‌ستم به‌ شکۆ و شانازی ده‌کرد، هه‌موو شتی‌ک به‌پیتی خواسته‌کانی خۆم بوو. داوه‌تیکی گه‌وره‌م به‌رێ خست، پیتی مه‌نیزه‌شم کرده‌وه، که ماوه‌یه‌ک به‌سه‌ر شوو‌کردنه‌که‌یدا تی‌په‌ریبوو و کاتی بانگ‌کردنیانم نه‌بوو. له‌م میوانییه‌دا، پاش چه‌ندان سال‌ بنه‌ماله‌ی من و هه‌مید پیکه‌وه کۆبوونه‌وه، دیاره مه‌حموود و عه‌لی نه‌هاتن، به‌ بیانوی ئه‌وه‌ی گوايه ژنی بی‌ حجاب له‌ میواندارییه‌که‌دا هه‌یه، به‌لام ئیحتیرام سادات و منداله‌کان هاتبوون و ئه‌وه‌نده‌ی پتی‌ویست قه‌ره‌بال‌خیان کردبوو. من هینده شاد و به‌خته‌وه‌ر بووم که هیچ شتی‌ک دلته‌نگی نه‌ده‌کردم و نه‌مه‌ده‌توانی زه‌رده‌خه‌نه له‌سه‌ر لی‌توم دووربخه‌مه‌وه. ژیانم په‌وتی‌کی نوێی له‌خۆ گرت، ناوی مه‌سه‌عوودم له‌ باخچه‌یه‌کی ساواایانی نزیک ماله‌که‌مان تۆمار کرد، زۆریه‌ی کاره‌کانم به‌ شه‌و ده‌کرد، بۆ ئه‌وه‌ی به‌یانیه‌که‌ی به‌ می‌شکی‌کی ئاسووده‌وه بۆ زانکۆ برۆم و هیچ که‌موکووپیه‌ک رووبه‌رووی هه‌مید و منداله‌کان نه‌بیته‌وه.

ئاوه‌وه‌وا ساردی کردبوو، بای پایزی چله‌ وشکه‌کانی داره‌که‌ی له‌ په‌نجه‌ره‌که ده‌دا، ئه‌و بارانه‌ی له‌ دوا‌ی نیوه‌رۆوه ده‌ستی پێ کردبوو تیکه‌ل به‌ به‌فر بووبوو و به‌خوێ ده‌باری، هه‌مید تازه‌ خه‌وی لی‌ که‌وتبوو، له‌به‌ر خۆمه‌وه گوتم: زستان له‌ پر هات، باش بوو جلی زستانه‌م ده‌ره‌ینا. کارێر نزیک یه‌ک بوو، خه‌ریک بووم خۆم بۆ خه‌و ئاماده‌ بکه‌م که‌ ده‌نگی زه‌نگی ده‌رگه‌که له‌ خاچی دام، دلم داخوړیا، تۆزیک ئارامم گرت، له‌به‌ر خۆمه‌وه وتم: دیاره به‌ هه‌له‌دا چووم، بینیم هه‌مید سه‌رکه‌ردان و په‌شی‌و له‌ ناوه‌راستی هۆله‌که‌دا وه‌ستاوه، چاومان له‌ یه‌کتر بری، به‌ ده‌نگیکه‌وه که به‌ئاسته‌م له‌ قورگمه‌وه ده‌رده‌هات گوتم:

- تۆش گویت لی‌ بوو؟

- به‌لی‌...!

- ئیستا چی بکه‌ین؟

له‌ کاتی‌که‌دا پانتۆله‌که‌ی له‌ سه‌ر بیجامه‌که‌وه له‌ پێ ده‌کرد، گوتی:

- هه‌تا پیت ده‌کریت دوا‌یان بخه‌، من له‌ رێگه‌که‌ی پشت سه‌ربه‌انه‌که‌وه و ئه‌و

پټيانه ی که پټشتر دهستنیشانم کردوه، دهړۆم، ئینجا تۆ دەرگا که بکه ره وه، نه گهر
هر شتیکی مه ترسیدار رووی دا، هه موو گلۆپه کان داگیرسینه.

چاکه ته که ی به سهر ژیر کراسه که دا له بهر کرد و بهر و لای پشتی سهربانه که وه
هه لات.

- راوهسته، پالتاوی، چاکه تی، شتیکی بهر.

زهنگه که بی پشووی لای ددها.

- کات نییه، برۆ.

له نیوه ږیگه ی پشت سهربانه که وه، نه و چاکه ته ی که له دهستم بوو، بۆم هه لدا.
هه ولم دا هیمن بېمه وه و خۆم خه والوو نیشان بدهم، په توویه کم له خۆم پتچا و له
پلیکانه که هاتمه خواره وه، وهکو داری ده لرزیم، نه مجاره ئیدی به مشت هکۆلش له
دەرگه که یان ددها، گلۆپه که م داگیرساند بۆ نه وه ی هه مید له ویه باستر بتوانیت
چاوی لای بیت و دەرگا که م کرده وه، نه و که سه ی که له دهر وه بوو، به په له پالی به
دەرگا که وه نا، خۆی خسته ناو هه وشه که وه و دەرگا که ی به دوا ی خۆیدا داخست،
ژنیک بوو، چارشیتوکی گولدار ی له سهر بوو، دیار بوو هی خۆی نه بوو چونکه تا
قوله پتی داپوشیبوو، به هه راس و هه په ساوییه وه ته ماشایم کرد، چارشیتوه ته ره که
کهوته سهر شانی، به کسه ر گوتم: شاره زادا...! به ئاماژه ی بیده نگبوون، په نجه ی
له سهر لووتی دانا و گوتی:

- گلۆپه که بکوژینه وه، نه ری نه وه ئیوه بۆچی له پټش هه موو شتی گلۆپ
داده گیرسین؟

سه یریکی سهربانه که م کرد و گلۆپه که م کوژانده وه، قژ و جله کانیشی ته ی بوون.

- وهره ژووره وه، سه رمات ده بی.

- وس... بیده نگ...

چه ند خوله کیکی، هه ر ئاوها له لای دەرگا که وه ستاین و گویمان ږاگرت نه گهر
دهنگی له کۆلانه که وه بیت، دهنگ له هیچ شوینیکه وه نه ده هات، پاش چه ند
خوله کیکی، وهکو چۆن په کیکی هه رچی وزه ی هه یه له دهستی ددهات، هه ر
به وشیتوه یه ی پالی به دەرگا که وه نابوو، ئاوه هایش له سهر زهوییه که دانیشت،
چارشیتوه که کهوته سهر زهوی و دهستی خسته سهر نه ژنۆی و سه ری له نیوان

- نا، بۆ دەست بەسەرا گرتنى مالى دەستەيەك، ماوەيەك چاوەپوان دەبن بۆ ئەوەى ھەموويان كۆ ببنەو، ھەر لە خۆيانەو و بە خۆپايى نادەنە سەر مالاندا.

- جاريكى تريس ھەموو گيانم كەوتە لەرزە، ئەگەر بەسەر مالماندا بدەن چى بكەين؟ ئاخى ئىمەش دەگرن؟

- مەترسە، خۆ تۆ ھىچت نەكردوو، ئەگەر بشتگرن ھىچ نازانیت، بەرت دەدەن.

- بەلام چۆن دەزانن ئاگام لە ھىچ نىيە؟ بىگومان لە دواى ھەزار جۆرە ئەشكەنجە...! ئەى منداڵەكان؟

- لە خۆتەو وە بىر مەكەرەو، بەم سادەيىيەش نىيە، دەبىت بەھىز بىت، بەم جۆرە بىركردنەوانە ورتە دەرووخىت، دەى قسەم بۆ بكە، شارەزاد چۆنە؟ چى گوت؟

- ھىچ، بە ھىچ شىوہيەك ناتوانىت قسە بكات، پىتم وابىت زۆر نەخۆشە، وا ديارە زۆر سەرماى بوو.

- ئەوان وەكو گاي قەش دەركەوتن، دەستنيشان كران، لە پىش ھەموو كەسيك بەسەر مالى ئەوانيان دا، سالى و نيوپىكە لە خۆشاردنەو دا دەژين، ماوەيەكى زۆر لە لادى بوون، تاوەكو شوپىنكى ئاسوودەمان بۆيان پىكەو نا و ھاتن، ديارە ئەويش ئاشكرا بوو.

- يانى سالى و نيوپىكە ئەم داماوانە ئاوارەن؟

- بەلى...!

- مێردەكەى لە كوێيە؟

- مەھدى؟ نازانم پىكەو بوون، وا ديارە شتىك پرووى داو و ناچار بوونە لە يەكتر جيا ببنەو... لەوانەيە گىرابىت؟

دلم داخوريا، يەكەمىن شتىك بە مېشكەدا ھات ئەو بوو كە مەھدى مالى ئىمە دەناسىت.

ئەو شەو تەكو بەياني ھەمىد لە سەربان ئىشكى گرت، جل و چاپىي گەرم بۆ برد، سەرلەبەياني تۆزى زووتر منداڵەكانم لە خەو ھەلساند، بەرچايىم پىدان و ھەردووكيانم بە قوتابخانە و باخچەى ساوايان گەياندا. لە رىگە بەوردى تەماشاي

ئەملا و ئەولام دەکرد، بۆ ئەوەی بزائەم شتێکی ئاسایی سەرنجەم پادەکیشتیت یا نه، به دواى مەبەستى شاراوەى هەموو سەیرکردن و جوولەیهکی خەلک دەگەرام. هەندێ شتم کړی و گەرامەوه. هەمید لە سەربان هاتبووه خوارەوه، که بینیمی وتی:

- نازانم دەبیت چی بکەم، بۆ چاپخانه برۆم یا نه؟
- به بۆچوونی من باشتر وایه به شتووهیهکی ئاسایی رەفتار بکەین، بۆ ئەوەی کەس گومان نەکات.

- له دەرەوه سەرنجی شتێکی تایبەت نەدا؟
- نه، وابزانم هەموو شتێ ئاسایی بوو، لەوانەشە هەر ئەو ئاسایی بوونه ئاسایی بیت، دەیانەوێت ئێمە نەکەوینە گومانەوه.

- دەباشە ئێتر بەدواداچوونی خەیاڵی بۆ مەکە، وابزانم دەبیت بوەستم تاوەکو لەگەڵ شارەزاد قسە بکەم، با بزائەم چی رووی داوه، ئینجا برۆم، لەوانەیه کاری پێم بیت، هەڵی ناستینی؟

- نه، گوناھه، زۆر ماندوو و نەخۆشە، دەرەوێت تەلەفۆن بکەم بۆ چاپخانه بڵێم ئەمڕۆ ناریۆ؟ تا ئەو لە خەو هەڵدەستیت، تۆش کەمێک پشوو بدە.
- نه، پتووست ناکات، ئەوان به نەبوونی من راها توون، هیچ کاتیکیش هەوالیان نەدەم.

شارەزاد، تاکو یەکی پاش نیوهرۆ، بۆ هۆش و بۆ چرپە لەناو نوینەکە کەوتبوو. ئاش شێلمیکی* خۆشم لێنا، کەمیکیش گۆشتم بۆ کەباب دانا، زۆر پروون بوو کە پتووستی به خۆ به هێزکردن هەیه، به بەراورد لەگەڵ دوا جاردا کە بینیبووم، جەستەى نیوه بووبوو، هەندیک حەبی هێمنکەرەوه و شەربەتی سینگ و تام هەبوو. هاتنەوهی منداڵەکان نزیک بووبوووه، ناچار بووم برۆم بۆ لای، بەئەسپایی دەستم خستە سەر ناوچهوانی، هێشتا تا بەری نەدابوو، بۆ پەروا لە خەو راجلەکی و لە جێیهکەى راستەوه بوو، چەند خۆلەکیک به نیگایەکی نا ئاشنا لە من و دەورووبەری راما، دیاربوو کات و شوێنی ون کردبوو.

* ئاش شێلم: شلە چێشتیکی ئێرانیه، له هەندێ ناوچهی کوردستانیشدا لێ دەنرێ.

- مەترسە، ھېمەن بە، منم مەسۈوم، ئاسوودە بە ئىردە ئاسايشە.
 لە پى، دەرگوت ھەموو شتەكى بە بېردا ھاتەو ھەناسەيەكى قوولئى ھەلکەشا و
 خۆى بە سەر سەرىنەكەدا بەرداىەو.
 - زۆر لاوان بووى، ھەستە ئاشم بۆت لىناو، ھەب و دەرمانەكەشت بخۆ، ئىنجا
 جارەكى تىرىش بنوو، خراپ سەرماى بوو.
 چاوە درشت و تادارەكەى خەمى لى نىشتىبوو، لىوہەكانى دەلەرزىن، خۆم تى
 نەگەياند و لە ژوورەكە ھاتمە دەرەو، ھەمىد لە ھۆلەكە دەھات و دەچوو.
 - لە خەو ھەستا؟ دەبىت قسەى لەگەل بکەم.
 - بوەستە، با كەمىك بىتەو سەرخۆ، شتەى بخوا، ئىنجا...
 ئاش و دەرمانەكانم برە ژوورەو، لە ناو جىيەكە دانىشتىبوو، ئەو خاويليەى كە
 دوینى شەو بەستە سەرىيەو، كرابوودەو ھىشتا قزى كەمىك شىدار بوو.
 - تۆ دەست بە نان خواردن بکە، من دەرۆم شانە و بوروس دىنم.
 كەوچكىك ئاشى خستە دەمىيەو، تامى كرد و گوتى:
 - وای... چىشتى گەرم، جا ئەویش ئاش! دەزانى چەنەكە خواردنى گەرم
 نەخواردووە؟
 دلم داگیرا، ھىچم نەگوت و لە ژوورەكە ھاتمە دەرەو. ھەمىد ھىشتا بى پەروا
 چاوەروان بوو، دەھات و دەچوو.
 - چىيە...؟ چەندت پەلەيە! كەمىك پاوہستە، ھەتا نانەكەى نەخوا نایەلم قسەى
 لەگەلدا بکەيت.
 شانەيەكم برد و گەرامەو ژوورەكە، قزە لىك ئالۆزاوہكەى بە قورسى شانە
 دەرگا. وتى:
 - سەد جار وىستم برۆم قزەم لە بنەوہ بېرم، بەلام بوار نەبوو.
 - چى؟ بۆچى ئەم قزە جوان و پرە لە بنەوہ بېرى؟ ژنى كەچەل زۆر ناشىرىنە.
 بە دەم بىرکردنەو گوتى:
 - ژن...! بەلى، بەراست من ژنم، لە بىرم چووبوودەو.
 بە گالتهجارپىيەو پى كەنى، ئاشەكە تەواو بوو.

- که مێ که بابیشم دروست کردووه، ده بێت بیخۆی، بۆ ئەوەی به هێز بیت.

- نه، ئێستا نا، دوايی. ئاخر من چل و ههشت کاژیر بوو هیچم نه خواردبوو، ده بێت له سه ره خۆ نان بخۆم، دوايی که مێکی تر ئاشم بۆ بێنه، هه مید له ماله؟

- به ئێ، چاوه روانه قسه ت له گه ئ بکات، وا بزانی ئێتر پشووێ لێ بپاوه.

- پێی بلێ با بێت، من ئێستا زۆر باشتهم، وا دیاره گیانم وه به ردا هاته وه.

قا په کانم هه لگرت، ده رگای ژووره که م کردووه و گوتم: وه ره ژووره وه.

هێند به ئەده ب و تاسه و پێزه وه سللوی کرد، هه ستم کرد له گه ئ سه رۆکه که ی قسه ده کات، ده رگا که م داخست، زیاتر له کاژیریک به دهنگی نزم قسه یان کرد، مندا له کان له قوتا بخانه هاتنه وه، سیامه ک، هه رکه هاته ژووره وه، وه کو چۆن سه گ هه ست به بۆنی شتیکی نامۆ ده کات، گوته:

- دایه، کێ لێره یه؟

- یه کێ له هاو پێکانی باوکت، به لام به که س نه ئێی ها!

- ده زانم...

پوودا وه کانێ به وردی خستبووه ژێر سه ر نه وه، خۆی وا نیشان ده دا که له پشت ده رگای ژووره که سه رقائی یارییه، به لام ده مزانی، هه موو جهسته ی بووته گوێ و ده یه ویت شتی بیستی، بانگم کرد و گوتم:

- برۆ چه ند شووشه یه ک شیرمان بۆ بکړه.

- نا، ئێستا نا پۆم.

به په له که رایه وه شوینی یارییه که ی.

هه مید له ژووره که هاته ده ره وه، ئەو کاغه زانه ی که له ده ستیدا بوو خستییه گیرفانی چاکه ته هه لواس را وه که یه وه، له کاتی که دا پێلا وه کانێ له پێ ده کرد گوته:

- شاره زاد جارێ لێره ده مینیته وه، ده بێت من برۆم، ئەگه ر درهنگ هاته وه یانیش ئەمشه و نه هاته وه نیگه ران مه به، به دلنیا یییه وه سه به ی دوا ی نیوه رۆ دیمه وه.

چوومه ژووری میوانه که، شاره زاد را کشا بوو، گوتم:

- حه به کانت خوارد؟

به شهرمهوه له جتيهكهي ههستا و گوتي:

- بيزارم كردى، دهبيت بمبوورى، ههول ددهم ههچى زووتره برۆم.

- تكيه، تق دهبيت پشوو بدهى، ئيرهش مالى خۆته، ههتا به تهواوهتى چاكهوه نهبيت نايهلم ليره برۆى.

- دهترسم كيشهيهكتان بۆ دروست بيت، به دريژايى ئهم چهند سالة ههولى ئيمه ئهوه بوو ئهم ماله بۆ تق و مندا لهكان پاريزراو بيت، كهچى دويني شهو من ئهو ئاسوودهيبهيم خسته مهترسييهوه، دهبيت ببوورى، دوو شهو و رۆژ بوو سۆراخى ئهولا و ئهولام دهكرد، له شانسى منيشدا له پپ ئاووههوا ساردى كرد و بهفر و باران داي كرد، دۆخم خراپ بوو، تام لى هاتبوو، سات له دواى ساتيش تايهكه زياتر دهوو، دهترسام له ناوهراست جادهكه بكهوم، هيچ چارهه نهبوو دهنا نهدهاتم.

- كاريكى زۆر باشتان كرد وا هاتن، ئيستاش بير له هيچ شتيك مهكهروهه و بنوو، ئاسوودهش به، هيچ شتيك رووى نهداوه.

- توخوا ئهوهنده فهرمى قسم لهكهل مهكه.

- باشه!

بهلام به دهست خۆم نهبوو، به تهواوهتى نهمدهزاني چى شتيك بهلاى ئهودا پامدهكيشيت. مندا لهكان وردهكۆلانه له درزى دهركاكهوه تهماشاي ئهويان دهكرد، شارهزاد پى كهنى و به ئامازهى دهست سلاوى لايان كرد و گوتي:

- ماشهلا كوركانى چهند گهوره بوون.

- بهلى، ئيستا ئاغا سيامهك له پۆلى سىي سهرهتاييه و مهسعووديش پينج سالانه.

و پهرداخه ئاوهكه و حهبهكانم به دهستيهوه دا.

- پيم واييت نيواني تهمهنيان كه متر لهوه بوو.

- سيامهكمان سالى زووتر له قوتابخانه دانا، وهرن... مندا لهكان وهرن سلاو له شان...!

له پپ نيگاي شارهزاد سهرنجى پاكيشام، تى گهيشتم، نهدهبوويه ناوى بهرم. له

پاش دوودلییهک گوتم: وهرن سلاو له پووره شهری بکن.

شارهزاد برۆکانی هه‌لته‌کاند و زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی جوانی کرد، له‌وه ده‌چوو ناوه‌که به‌لایه‌وه گالته‌نامیز بوو.

مندا له‌کان سلاویان کرد، سیامه‌ک به‌پاده‌یه‌ک وردبین و ورده‌کۆلانه ته‌ماشای ده‌کرد که شاره‌زاد شله‌زا، ته‌نانه‌ت سه‌یریکی سینگێ کرد نه‌وه‌کو کرابیته‌وه، پیکه‌نینم هات، گوتم:

– باشه به‌سه، برۆنه دهره‌وه، پووری ده‌بیت پشوو بدات.

و له‌ پشت دهرگا‌که‌وه وتم:

– ئاگادار بن، دهنگه‌ده‌نگ نه‌که‌ن، به‌که‌سیش نه‌لێن پووری لێره‌یه.

– من خۆم ده‌زانم.

– به‌لێ کورم، به‌لام ئێتر مه‌سه‌وودیش ده‌بیت ئه‌وه بزانی‌ت، تێ گه‌یشتی پۆله، به‌که‌س نه‌لێی ها، ئه‌مه نه‌ینیه.

به‌خۆشحا‌لییه‌وه گوتی:

– به‌لێ، باشه.

پاش چهند رۆژیک دۆخی شاره‌زاد تا پاده‌یه‌ک باشت‌تر بوو، ته‌نیا ئه‌وه نه‌بیت هێشتا کۆکه‌یه‌کی وشکی هه‌بوو که شه‌وانه کێشه‌ی بۆ خه‌وته‌که‌ی دروست ده‌کرد، هه‌ولم دهدا به‌ لێنانی چیشتی به‌تام و جۆره‌وجۆر ئاره‌زووی بۆ خواردن بکه‌مه‌وه، به‌لکو که‌میک له‌ کێشه‌ له‌ده‌ستچووه‌که‌ی بگه‌رێته‌وه، هه‌مید هه‌ر له‌ هاتوچۆدا بوو، له‌ ژووره‌ دهرگا داخراوه‌که‌دا راپۆرتی کاره‌کانی خۆی به‌ شاره‌زاد دهدا و به‌ بریارگه‌لی تازه‌وه ده‌گه‌رایه‌وه، هه‌فته‌یه‌ک به‌سه‌رچوو، شاره‌زاد به‌ ناو ژووره‌کاندا پیاسه‌ی ده‌کرد، به‌لام هه‌ولێ دهدا له‌ په‌نجه‌ره‌که‌نه‌وه دیار نه‌بیت، له‌م ماوه‌یه‌دا بۆ زانکۆ نه‌رۆیشتم، مه‌سه‌وودیشمان بۆ باخچه‌ی ساوایان نه‌ده‌نارد، چونکه‌ له‌وانه‌بوو له‌خۆیه‌وه قسه‌یه‌ک بکات، به‌هێمنی و بێده‌نگ له‌ ماله‌وه یاری ده‌کرد، به‌و لێگۆیانه‌ی هه‌مید تازه‌ بۆی کرپبوو ماله‌ی دروست ده‌کرد، نیگاری جوانی ده‌کیشا که له‌ ته‌مه‌نی خۆی پێشکه‌وتووتر بوو، ئه‌مه‌ش ئاماژه‌ی ئه‌وه‌بوو که به‌هره‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌یه، له‌ پرووی که‌سایه‌تیشه‌وه رۆحیکێ ئافه‌رینه‌ر و زیندووی هونه‌رمه‌ندیکێ تیدا به‌دی ده‌کرا، چاوی له‌ شتومه‌که‌کان ده‌بێ و هه‌ندێ شتی

تیدا ددۆزینهوه که پیشتر سهرنجی ئیمه‌ی پانه‌کیشابوو، کاتیک ناووه‌وا خوش بوو دهیتوانی چهندان کاژیر له باخچه‌که‌دا به گیا و گوله‌کانه‌وه سهرقال بیت، خۆشی هه‌ندیک شتی ده‌ناشت و سه‌یر له‌وه‌دا بوو که هه‌مووشی سه‌وز ده‌بوو، له دنیا‌یه‌کی تر ده‌ژیا، ده‌تگوت کیشه‌کانی دنیا به با‌ی خه‌یا‌لیدا نایه‌ت، به پێچه‌وانه‌ی سیامه‌که‌وه که به ئاسانی ده‌بوورا و به هه‌موو هه‌لومه‌رجیک رازی ده‌بوو، به هه‌موو بوونیه‌وه وه‌لامی که‌ترین سۆزی ده‌دا‌یه‌وه، ئاگه‌ی له هه‌موو دۆخه‌کانی من بوو، ئه‌گه‌ر بیزانیایه رهنجاوم به ماچیک‌ی گه‌رم هه‌ول‌ی ده‌دا له بیرمی به‌ریته‌وه. زۆر زوو پێوه‌ندی له‌گه‌ڵ شاره‌زادا به گه‌رموگورپیه‌کی ئاشقانه گه‌یشت، هه‌زیان ده‌کرد هه‌موو کاته‌کانیان پیکه‌وه به‌سه‌ر به‌رن، وه‌کو پاسه‌وان چاودێری شاره‌زادی ده‌کرد، به‌رده‌وام نیگاری بۆ ده‌کیشا و خانووی دروست ده‌کرد، شاره‌زادیش به‌وپه‌ری تاسه‌وه له ئامیزی ده‌گرت و مه‌سه‌عوودیش ب‌ی به‌ره‌ئه‌ستی ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ له باوه‌شی داده‌نیشت و به زمانه‌ مندا‌لانه شیرینه‌که‌ی باسی ئه‌و شتانه‌ی بۆ ده‌کرد که دروستی کردووه و چیرۆکی سه‌یروسه‌مه‌ره‌ی بۆ ده‌گێڕایه‌وه، شاره‌زاد له پیکه‌نینا ده‌بوورایه‌وه و ئه‌مه‌ش زیاتر هانی مه‌سه‌عوودی ده‌دا و به خۆش‌حالییه‌وه له‌سه‌ر قسه‌ خۆشه‌کانی به‌رده‌وام بیت. به‌لام سیامه‌که هه‌روه‌کو هه‌لسوکه‌وتی من و هه‌مید به ئه‌ده‌ب و پارێزه‌وه ره‌فتاری له ته‌کدا ده‌کرد. هه‌ولم ده‌دا له‌گه‌ڵیدا ئاسووده بم و لێی نزیک بیه‌وه، زۆریشم خوش ده‌ویست، که‌چی نازانم بۆچی له به‌رده‌می ده‌چوومه دۆخی مندا‌لکی قوتابخانه‌وه، به‌لای منه‌وه ئه‌و نمونه‌ی توانا، وشیاربی سیاسی، نازیه‌تی و له‌خۆ‌بۆرده‌یی بوو، کۆبوونه‌وه‌ی ئه‌م هه‌موو خه‌سه‌له‌تانه له ژنیکدا، ئه‌وی له روانگه‌ی مندا کردبووه مرۆفیک‌ی بال‌تر له هه‌موو مرۆفه‌کانی تر، ئه‌و هه‌موو کاتیک له‌گه‌ڵ مندا میهره‌بان و خۆیی بوو، که‌چی من نه‌مه‌ده‌توانی ئه‌وه له یاد بکه‌م که ئه‌و ته‌نانه‌ت له هاوسه‌ره‌که‌شم په‌لدارتره و فه‌رمانی پێ ده‌دا.

هه‌مید و شاره‌زاد به‌رده‌وام له گه‌فتوگۆ کردندا بوون، منیش هه‌ولم ده‌دا ورده‌کۆلی نیشان نه‌ده‌م و بیزاریان نه‌که‌م. شه‌ویکیان مندا‌له‌کانم بۆ خه‌وتن بردبوو و خۆشم سهرقالی کتیب خۆینده‌وه بووم، ئه‌وانیش وایانده‌زانی منیش خه‌وتووم، له هۆله‌که دانیشتبوون و به ئاره‌زووی خۆیان قسه‌یان ده‌کرد، هه‌مید گو‌تی:

- به راستی به‌ختیک‌ی سه‌یر یاوه‌رمان بوو وا عه‌باس هیچ کاتیک بۆ مالی ئیمه

نه هاتبوو، ناپياوه چل و ههشت کاژیریش بهرگری نه کرد.

- من هه له سه ره تاوه دهمزانی مروقتیکی بی توانایه، له بیرته له خولی فیربوونه که چهن قسه ی ده کرد؟ وهکو رۆژی پووناک بۆ من پوون بوو که باوه پړیکی سستی هه یه.

- بۆچی به مه هدیت نه گوت؟

- گوتم، که چی دهیگوت، تازه ناتوانین دووری بخهینه وه، ئاگهی له هه موو شتیکمانه، دهیگوت ده بیت دروستی بکهین، زهمینه ی هه یه، به لām من هه موو کاتیک له ناخی دلّه وه نارازی بووم.

- به لّی، له بیرمه، تۆ تاکو سنووریش له گه ل بردنی ئەودا نه بووی.

- ئەوهش ره چاو کرابوو که مه هدی هیچ کاتیک زانیاری زۆر گرینگی نه ده خسته بهردهستی، منیش هه تا له توانامدا بوو هه ولّم دها چاوی به که مترین کهس بکهویت، بۆ نموونه ئەوهی که هیچ شتیک له باره ی تۆوه نازانیت ته نانه ت ناوی راسته قینهشت، ناوونیشانی مالّ یان چاپخانه، ئەمانه بۆ ئیمه زۆر یاریده در بوون.

- به لّی، به لām گه ورهترین شانس ئەوه بوو که دانیشتووی تاران نه بوو دها سه ره نه نجام هه ره دهیزانی.

- ناپیاوه، ته نیا ئەگه ره چل و ههشت کاژیر بهرگری به کردبایه هه موو شتیکمان رزگار ده کرد، ئیستاش سوپاس بۆ خوا که هه سته ی ناوهندی و هاوپیانی تاران بهردهست نه که و تن. له چه که کانیش هه ره ئەوهی که ماوه ته وه به سه، گه ره چالاکییه کان ریکوپیتک و به پیتی پلان جیبه جی بکرین، ده توانین دهست به سه ره چه کی دورژمنیشدا بگرین.

ته زوویه ک به بربره ی پشتمدا هات، ئاره قه یه کی سارد نیشته ناوچه وانم، به راستی ئەمانه ده یانه ویت چی بکهن؟ له کوئ بوون؟ خولی چییان بینیه؟ چ بهرنامه گه لیکیان هه یه؟ خوایه من له کوئ و له گه ل چ که سانیکدا ده ژیم؟ دیاره دهمزانی ئەمانه له دژی رپژیم چالاکی ده کهن، به لām نه مده زانی سنووری ئەم چالاکیانه تا ئەم ئاسته فراوان بوونه، هه موو کاتیک کارهکانیانم له سنووری قسه کردنی رۆشنییرانه، ده کردنی به یاننامه، بابته، کتیب و لیدواندا ده بینن.

کاتیک ھمید بۆ نووستن ھات، وتم کہ گویم له قسەکانیان بوو، گریام و پارامەوہ و داوام لێ کرد دەست لەم کارانە ھەلبگریت و لە بیرى مال و منداڵەکانیدا بێت، گوئی:

– ئیستا ئیتر زۆر درەنگە، لە بنەماوہ نەدەبوايە من خێزاندار بوومایە، ئەمەم بەھەزار زمان پێ گوئی، کہچی رازی نەبووی، من بۆ ئەو نامانج و ئەرکانەم زیندووم، ناتوانم تەنیا لە بیرى منداڵەکانى خۆمدا بم و ھەزاران منداڵى بەدبەخت لە بیر خۆم بەرمەوہ کہ لەژێر ستەمى ئەم جەلادەدا دەژین، ئیمە سویندەمان بۆ رزگارکردن و نازادى خەلک خواردووہ.

– بەلام ئەم بەرنامانەتان زۆر ترسناکە، بە راستى لەو باوەرەدان بەم چوار کەس و نیوہ دەتوانن پروبەپرووی ئەم ھەموو سوپا و شارەوانى و ساواکە ببنەوہ، ھەموویان لە ناو بەرن و خەلکى رزگار بکەن؟

– ئیمە دەبێت کارێک بکەین کہ دنیا بزانی ئیترە دوورگەى سەقامگیری و ئارامى نییە، دەبێت پایەکانیان بەئینینە لەرزە، بۆ ئەوێ خەلک رابن و ترسیان بشکێت، بڕوا بەوہ بێن کہ ئەم دەسەلاتەش شیاوی پروخانە، ئەوکاتە ئەوانیش وردە وردە پتوھندى بە ئیمەوہ دەکەن.

– ئێوہ زۆر ئیدیالیستەن، لەو بڕوایەدانیم شتى وا پروو بدات، ھەر ئێوہ لە ناو دەچن، ھەمید من زۆر دەترسم.

– لەبەرئەوێ تۆ خواوہنى بیروباوہر نیت، ئیستاش لە خۆتەوہ گەورەى مەکەرەوہ، ئەمانەیشى کہ بیستت ھەمووی لە سنوورى قسەدايە، تا ئیستا سەد پلانى ئاوەھامان دارشتووہ و ھیچ کامى جێبەجێ نەکراوہ، لە خۆتەوہ وری خۆت و منداڵەکان مەشیتوینە، ئیستا بخەوہ، نەکەى بۆ شارەزاد قسە بکەى.

دواى دە پۆژ ھاتوچۆ، بردنى پەيام و فەرمان بۆ شوینگەلیک کہ من نایناسم، بڕیار درا ھەتاوہکو ئاگەدارکردنەوہى داھاتوو شارەزاد لە مالى ئیمە نەپرواتە دەر، ئیمەش لەسەر رەوشى ئاسایی ژيانى خۆمان بەردەوام بێن، تا قە کیشەیکە ئەوہبوو کہ دەبوايە ئیمە کارێک بکەین تا دەتوانین کەس ھاتوچۆى مالممان نەکات، ھەرچەندە مالى ئیمە مالێک نەبوو کہ ھاتوچۆکەرى زۆرمان ھەبێت، بەلام سەردانە وەخت و بێ وەختەکانى باوک و دایکەکانمان و پەروین خانم و فاتى لەوانە بوون

كىتەشە دروست بىكەن، بىر يارمان دا زوو زوو سەردانى باوك و دايكى ھەمىد بىكەين و داپىرەش لەگەل خۇماندا بىبەين، نەو ھەكو بۇ سەردانى ئەو بۇ مالىمان بىن، بە مالى خۇمانىش گوت كە ھەموو پۇژدەكانى ھەفتەكە لە زانكۆم و ھەر كاتىك بوآرم بۇ پەخسا خۇم سەريان لى دەدەم، ھەندىك جارىش ئەگەر پاش نىوەرپوان قوتابخانەم ھەبوو مندا لەكانيان لەلا دادەننم، وىترای ئەم قىسانە ئەگەر پاش يەككە بۇ مالىمان بەھاتبايە، شارەزاد لە ژوورى ميانەكە دەمىننەتەو و دەرگەكەى دادەخست و ئىمەش دەمانگوت كىلەكە ون بوو و ناتوانين بۇ ئەو ژوورە بىژين.

بەم شىویدە شارەزاد لەلای ئىمە مایەو، ھەولە دەدا لە كاروبارى مالىو و يارمەتیم بدات، بەلام ھىچ شتىكى لەبارەى مالىداریيەو نەدەزانی و خۆى لە ھەموو كەسەك زياتر بە نەزانیيەكانى خۆى پى دەكەنى، لەلایەكى تریشەو، بەتەواو ھەتى لەگەل مندا لەكاندا پىك كەوتبوو و تا رادەيك زۆربەى كارەكانى مەسوودى بە دل و بە گيان بەجى دەھینا، دواى نىوەرپوان كاتىك سیامەك لە قوتابخانە دەھاتەو، لەگەل سەرقالى ئەنجامدانى ئەركەكانى قوتابخانە دەبوو، وانەكانى لى دەپرسىيەو و بە دەنگى بەرز بۆى دەخویندەو، منیش بە مەشكىكى ئاسوودەو بۇ زانكۆ و پۆلى فېربوونى لىخوړینى ئۆتۆمۆبیل دەپۆیشتم، چونكە بىریان لەو كەردەو ئەگەر من بتوانم ئۆتۆمۆبیل لى خوړم ئەوا لە كاتى پىوېستدا دەتوانم ھاوکاریيەك بىكەم كە بۇ پاراستنى مندا لەكانیش كاریگەرى دەبیت. ئۆتۆمۆبیلی ژيانەكەش ھېشتا ھەر لە ھەوشەكە لەژىر چادردا بوو، ھەمىد و شارەزاد پىيان وابوو ئەو ئۆتۆمۆبیلە ھىچ گومانىكى لەسەر نییە و من دەتوانم بەكارى بەینم.

مەسوود لە شارەزاد دوور نەدەكەوتەو، ھەموو كاتىك خەرىكى ئەو ھەبوو كاریكى بۇ جىبەجى بكات، وینەى مالىكى كەردبوو و بە شارەزادى گوتبوو ئەمە مالى من و تۆیە كە گەرە بووم دروستى دەكەم، دەتھینم و پىكەو لەو مالىدا دەژین. شارەزاد ئەم وینەيەى بە بزمار بە دیوارەكەدا ھەلواسیوو، كاتىك بۆ شت كرىن لەگەل دەھاتە دەرەو، ئەو خواردانەى وا خۆى ھەزى لى دەكات، بۇ شارەزادى دەكرى، ئەو پۇژانەى كە خۆرەتاو بووايە لە ھەوشەكەدا بۆ شتى سەیر دەكەپا، لەبەرئەو ھەو لەو وەرزەدا لە باخچەكە گۆل نەبوو، لەو دەو ھەنە دىكاویيەى كە بە دەگمەن گۆلى دەگرت، چەند خونچەيەكى لى دەكەردەو و بە دەستە خویناویيەكانى پىشكىشى پوورە شەرى دەكرد، شارەزادیش ھەكو شتەگەلىكى

به نرخ دهپاراست.

هرچی زۆرتر له گه‌لی ده‌ژيام، زياتر شاره‌زای تايبه‌تمه‌ندييه مرۆفدۆستانه‌کانی ده‌بووم، ژنێکی زۆر ساکار بوو، ناکرێت بلێین زۆر جوان بوو، به‌لام دلبهر و خوين شیرين بوو. جارێکیان له پاش خۆشتن له گه‌رماو هاتبووه دهر و داواي لێ کردم قژی بپریم، له پاش قژ برینه‌که گوتم:

- با سشوارێ بکه‌م جوان پاده‌هه‌ستیت، وشکیش ده‌بێته‌وه، دهنه دووباره سه‌رمات ده‌بیت، نه‌یگوت نا.

به درێژایی ئه‌و کاته‌ی قژیم وشک ده‌کرده‌وه، مه‌سه‌عود به‌وردی و سه‌رنجه‌وه ته‌ماشای ده‌کرد، سه‌رسامی جوانیه‌که‌ی بوو، زۆری هه‌ز له ئارایشی ژنانه‌ بوو، گه‌ر کاترین سوورایشم له لیۆم بدایه سه‌رنجی دهنه و ستایشی شاده‌وه‌ری ده‌کرد، به‌لام ناشقی سوورای ئال بوو، کاتیک کاره‌که‌م ته‌واو بوو، سوورایکی هه‌لگرت و گوتی:

- پوره شه‌ری له‌مه لێ بده.

شاره‌زاد به‌دوودلییه‌وه ته‌ماشایه‌کی منی کرد.

- ده لێ بده، خۆ چی ده‌بیت.

- نا، شه‌رم ده‌که‌م.

- له کێ؟ له من و مه‌سه‌عود؟ بۆچی ده‌بیت نه‌نگ بیت؟

- نازانم! نه‌نگ نییه، به‌لام بۆ من شه‌رمه، تۆزێ نه‌گونجوه.

- ئه‌م قسانه چیه؟ یانی تا ئێستا ئارایشته نه‌کرده‌وه؟

- با، کاتیک گه‌نجتر بووم ده‌مکرد، پێشم ناخۆش نه‌بوو، به‌لام ئه‌مه چهندهن سه‌له...

جارێکی تر مه‌سه‌عود پێداگری کرد، پوره لێ بده، لێ بده، ئه‌گه‌ر نازانی، با من بۆت لێ بدهم و سوورایه‌که‌ی له لێوی شاره‌زاد هه‌لسوو، پاشان که‌می له دووره‌وه وه‌ستا و سه‌یری کرد، په‌سندکردن و دلشادی له نیگاکانیدا شه‌پۆلی دهنه، دواتر، هاوکات که چه‌پله‌ی لێ دهنه و پێ ده‌که‌نی گوتی:

- چ جوان بوو...! سه‌یرکه چهنه‌ جوانه و خۆی فری دایه باوه‌شی و ماچێکی

توندى گۇناى كرد.

من و شارەزاد زۆر پى كەنەن، شارەزاد لە پىر بىدەنگ بوو، مەسعوودى لەسەر زەويىيەكە دانا، بەويەرى سادەيى و داماوويەكە گوتى:

- ئىرەيىت پى دەبەم، تۆ ژنىكى بەختەوهرى.

- بە كى؟! بە من؟ تۆ ئىرەيىم پى دەبەي؟

- بە ئى! لەوانەيە ئەمە يەكەم جار بىت هەستىكى بەو شىئەيەم لە لا دروست بووبىت.

- بە دۇنيايىيەكە گالته دەكەي، ئەو مەنم كە دەبىت ئىرەيىت پى بەرم، هەموو كاتىك ئارەزووم ئەو دەبوو وەكو تۆ بىم. تۆ ژنىكى لە لووتكەداي، بەو هەموو رۆشەنبىرى و ئازايەتى و لىھاتوويى و تواناي بىر ياردانەو، هەموو كاتىك بىر لەو دەكەمەو هەمىد حەزى لە ژنىكى وەكو تۆ بوو، ئەو كاتە دەلپى... ئۆ نە! ديارە گالته دەكەي، راستىيەكەي ئەو، دەبىت من ئىرەيى بە تۆ بەرم و خۆمىش بە شاىستەي ئىرەيى نازانم، وەكو ئەو وايە مەروۇقىكى ئاسايى ئىرەيى بە شارنى بەرىتانيا بەرىت.

- ئەم قسانە چىيە؟ من هېچ نىم، تۆ زۆر لە من باشتر و پىگەيشتووترى، زۆر خانمى، هاوسەرىكى باش و خۆشەويست، دايكىكى مېهرەبان و تىگەيشتوو، لە پال ئەو هەموو ئارەزووتەو بۆ خويندەو و فېرېوون و خۆبەختکردن بۆ خىزانەكەت.

ئاهىكى هەلگىشا و لەسەر كورسىيەكە هەستا، هەستم دەكرد زۆر دلتەنگە، هەستم كرد ئاواتى بىننى هاوسەرەكەي دەخوازىت.

- هەوالى مەهدى ئاغا! دەمىكە نەتبىنيو؟

- بە ئى! دەمىكە، نىزىكەي دوو مانگە، دوو هەفتە پىش ئەو، بىم بۆ ئىرە، لە هەلومەرجىكى خراپدا ناچار بووین بەرەو دوو شوينى جياواز هەلبىين.

- هەوالى دەزانى؟

- بە ئى، ئەو هەمىدە داماو پەيامەكانمان بە يەكتر دەگەيەنەت.

- بۆچى شەو، نيوەشەو نايەت لىرە چاوتان بە يەكتر بکەوئەت.

- ترسناکه، لهوانهیه هاتنهکهی بېتته هوځی هه پشه له ناسایشی ئەم مالەش،
 ده بېت ئاگادار بڼ. دلم دایه دهم ده ریاوه و بئ شەرمانه گوتم:

- حەمید ده لیت هاوسه رگیریه کهی ئیوه بریاریکي پیکخواوهی بووه، به لام من
 باوه پ ناکهم.

- بۆ...؟

- ئیوه وهکو ژن و مێرد یه کترتان خوښ ده ویت، نهک وهکو هاوکار.

- چۆن ده زانیت...؟

- من ژنم، ئەوین دهناسم، ههستی پئ ده کهم، تۆش ژنیک نیت شوو به کهسی
 بکهی خوشت نه ویت.

- به لئ راسته من هه موو کاتیک خوښم ویستووه.

- له یتگی کاری پیکخواوهیییه وه یه کترتان ناسی...؟ وهی ببوو ره زۆر خوڤم لئ
 هه لئورتاند، وابزان ه گویت لئ نه بوو.

- نه...! کیشه نییه، من پیم ناخوښ نییه، ده زانی، من هاو پتیه کم نه بوو قسهی
 دلی خوڤمی بۆ بکه، دیاره خه لکی تر هه بوو، که چی هه موو کاتیک هه ر من گوینگر
 بووم، به لام له راستیدا هه موو کاتیک ئەو پازهم ههیه، لهوانهیه به دریزایی ئەم
 سالانهی دواپی تۆ تاقه که سیک بیت که بتوانم باسی خوڤمی بۆ بکه.

- منیش له ژيانمدا ته نیا یهک هاو پیم هه بووه به مانای هاو پتی راسته قینه،
 ئەویشم له چهند سالی رابردودا ون کرد.

- کهواته ئیمه پتو یستیمان به یه کتر ههیه، به لام هه ر من زیاتر، چونکه تۆ هیچ
 نه بیت خیزان و ده ور به رت ههیه قسهیان له گه ل بکهیت، به لام من ئەوه شم نییه، تۆ
 نازانی چهند بیریان ده کهم و تاسه ی قسهکانی پوو ره زه نکي و هه والی خیزانه کهم
 ده کهم، قسهی ناسایی، گرفت ی رۆژانه، بۆچی ده شی چهند باسی فه لسه فه و
 سیاسه ت بکهین؟ هه ندیک جار بیر ده که مه وه، ئاخۆ له مال که ماندا چی روو
 ده دات، کاتیک ده زانم ناوی هه ندی له مندالانی خزمانم له بیر چوه ته وه، به
 دلنیا ییه وه ئەوانیش منیان له بیر کردووه، چیی تر من ئەندامی هیچ مالیک نیم.

- ئەي مەگەر ئۆدە پۈتەندىن بىن بە ھەموو خەلک و خىزانى رەنجىدەرانى دىئاوھ؟

پى كەنى:

- تۆش باش فېتربووى ھا...! بەلام بېرى كەسوكارم دەكەم. بەراست پرسىياري چىت كىرد؟

- پرسىم، لە كوئى يەكتىرتان ناسى؟

- لە زانكۆ، ديارە مەھدى دوو سال لە پىش من بوو، توانايى بوونە سەركردەي ھەبوو و زۆرىش تىگەيشتو بوو، ھەموو كەسك ئەويان پى پەسند بوو، كاتىك زانىم ئەو بەياننامەنى كە بلاودەبىتەوھ و ئەو دروشمانەي جارچارە لەسەر دىياري بەشە ناوخۆكاندا دەنوسىرىت، كاري ئەو، لەبەرچاوم بوو بە پالەوان.

- خۆت ئەو كاتە بە دواي سىياسەتەوھ نەبووى؟

- بۆ نا، بۆچى دەبىت قوتابىيەكى زانكۆ كە خۆي بە رۆشنىر دەزانىت بەدواي سىياسەت نەكەوئ؟ دژايەتلىكردنى دەزگاكان و چەپ بوون ئەركىكى سەرەكى قوتابىيانى زانكۆ بوو، تەنانت ئەوانەشى كە لە بنەپەتدا باوەرپان پى نەبوو لەژىر ناوئىشانى بزووتنەوھەكى رۆشنىرىدا خويانىان بەو شىوھە نىشان دەدا، خاوەن برواي وەكو مەھدى زۆر كەم بوو، ھىشتا من وشىاريەكى ئەوتۆم نەبوو، بىروباوەرپم زۆر روون نەبوو، مەھدى تەرزى بىر و بۆچوونەكانمى دىاري كىرد، ھەرچەندە ئەو لە خىزانىكى ئاينىدا پەرورەدە بوو، بەلام ھەموو كىتەبەكانى ماركس و ئەنگلز و ئەوانى تىرى خويندبووھوھ و شىكار و لىكۆلىنەوھى باشى بۆ دەكردن.

- كەوابىت ئەو تۆي پاكىشايە ناو رىكخستەوھ؟

- ئەو كاتە ھىشتا رىكخست نەبوو، ئىمە دواتر بەيەكەوھ پىكمان ھىنا، بەلام راستە لەوانەيە ئەگەر ئەو نەبوايە من رىكەيەكى ترم دەگرت، بەلام ئەوھى لىي دلىنام ئەوھە كە ھەرگىز لە سىياسەت دوور نەدەكەوتمەوھ.

- ئەي چۆن بوو ھاوسەرگىرىتان پىك ھىنا؟

- كۆمەلەكە تازە خەرىك بوو دادەمەزرا، منىش ھەروھكو زۆربەي كچانى ئىرانى كچى خىزانىكى نەرىتى بووم، نەمدەتوانى بى ھۆ لە مال بىمە دەرەوھ و شەو درەنگ بگەرىمەوھ، بۆ ئەوھى منىش بتوانم ھەموو كاتىك لە خزمەتى ھاوپىياندا

بم، يه کيک له هاوړتيان پتشنیاری نه وېی کرد که چاکتر وایه هاوسه رگرییه کی
پیکخراوېی پیک بهیتم، مه هدییش پشتیوانی نه مېی کرد و وهکو خوازیاړیکی
پاسته قینه له گه ل خانوادکې هاتنه مالمان.

- بهم پتوهنده شادمان بووی؟

- ئی! چی بلیم؟ له وانه بوو هزم بکړدایه به و شوو بکه م، به لام هزم نه ده کرد
هوی هاوسه رگرییه که مان پیکخراوېی بیت و به و شتوویه داوام لی بکړیت که
شووی پی بکه م...، له و پوژگاردها هیشتا گهنج و پومانسې بووم و له ژیر
کاریگرې ویزه ی سهرمایه داریی گه وچدا بووم.

له تاریکه شه ویکې سه هؤلېه ندانی مانگی رتبه نداندا، سهرباری نه و هه موو
مه ترسییه ی که باسیان ده کرد، کاژیر یه کی شه و مه دی خوی به مالماندا کرد،
هه مید هیشتا کتیبی ده خوینده وه، من تازه خوم لی که وتبوو، به دهنکی دهرگه که
پاچله کیم، هه مید بی خه م سهرقالي خوینده وه بوو.

- هه مید گویت لی بوو، دهنکی دهرگه یه، یه کی دهرگه کی کرده وه.

- برقو بخه وه، پتوهندی به نیمه وه نییه.

- یانی چی؟ تو ناگهت لی بوو؟ بریار بوو یه کیک بیت؟

- به لی، مه هدییه، خوم کللی مال که م پی داوه.

- نه ی نه تگوت مه ترسیداره؟

- نه، ماو ده که شوین پتیا و ن کردووه، نیمه ناگه مان له هه موو شتیکه، کاری
به شاره زاد هه بوو، نا کوکی بیر و بوچوونیان هه یه، ده بویه سه بارهت به چندان
شت گف تو گوئیان بکړدایه و بریاریان بدایه، منیش نه مده توانی له وه زیاتر
بیروړاکان بگویمه وه، ناچار بووین دیداریکیان بق سازبکه یین.

پیکه نیم هات، چهند سهیرن؟ ژن و میړدیک بق بینینی یه کتر په نا بق هه موو
بیانوویه که ده بن، ته نیا نه شق و تاسه ی یه کتر نه بیت که ساده ترین و باشتیرین
بیانووه.

وا بریار بوو مه دی دهمه و به یانیکې زوو له مال برواته دهر، که چی نه پوشت.
هه مید کوتی نه وان هیشتا به نه انجام نه گهیشتون، من پیکه نیم دهات و

كارهكانى خۆم دىكرى. پاش نيوەرۆ كاتىك ھەمىد ھاتەو، چەندان كاژىر ھەرسىكىيان لە ژوورە دەرگە داخراوھەدا باس و گەفتوگۆيان كرد. دەموچاوى شارەزاد سوور ھەلگەپايو، پى وزە و بەكەيف دەھاتە بەرچاو، بەلام لە تەماشاكردنى من خۆى دوورەپەريز دەرگرت و بە شەرمى كچە گەنجىكەوھە كە پارەكەى بەلاى خەلكەوھە ئاشكرايوو، باسەكەى دەگۆرى. مەھدى سى شەو لە مالى ئىمەدا ماىەوھە و سەرئەنجام لە نيوەشەوى چوارەمدا ھەر بە ھەمان ئەو بىدەنگىيەى كە ھاتبوو، رۆيشت، نازانم ئەوان جارىكى تر چاويان بە يەكتەر كەوتبوو يا نا، بەلام لەو دلىنام كە ئەو چەند رۆژە يەكەك لە خۆشتەين رۆژەكانى ژيانيان بوو، مەسعوودىش لەو نيوەندەدا دوو رۆژەى ھەبوو، لە باوھەشى مەھدىيەوھە خۆى دەخستە ئامىزى شارەزاد و ھەرچى قسەى خۆش و زۆرزانى و ئەوھى دەيزانى بۆى دەرگرت، ئەوانى لە ناخى دلىوھە دەھىنايە پىكەنەين، تەنانەت جارىكىيان لە شووشە ماتەكەى پەنجەرەى ژوورى ميوانەكەوھە سىبەرى مەھدىم بىنى، مەسعوودى سوار پشتى خۆى كردبوو و بە دەورى ژوورەكەدا دەسووپايەوھە. زۆر سەير بوو بەلامەوھە، ھەرگىز لەو باوھەدا نەبووم مەھدىيەتەوھە كە تەنانەت زەردەخەنەيەكەيشى بەزۆر لى دەردەھات، بتوانىت بەو شىوھە لەگەل مندا لاندە پىوھەندى ببەستى. ئەوان لە ژوورە دەرگە داخراوھەدا خۆدى خۆيان بوون، خۆيانى راستەقىنە.

لە پاش رۆيشتنى مەھدى، دوو، سى رۆژ شارەزاد دلىتەنگ و بى ھەوسەلە بوو، بەردەوام خۆى بە خۆپەندەوھەى كەتەب سەرقال دىكرى، ھەموو كەتەبەكانى خۆپەندەبووھە، كەتەبى شىعرەكانى فروخى لەژىر سەرىنەكەى دادەنا. سەرەتاي مانگى رەشەمى بوو كە داواى لى كردم چەند بلووزىك، دوو پانتۆل و جانتايەكى گەورەى دەسك توندوتۆلى بۆ بكم. ھەر جانتايەكى ژانەم بۆ دەكپى، دەيگوت، بچووكە، سەرئەنجام گوتم:

– كەواتە تۆ جانتاي سەفەرت دەوتت نەك جانتاي ژانە!

– بەلى، ئافەرىن، جانتايەكى زۆرىش گەورە نەبەت، سەرنج پاكىش نەبەت، بەئاسانى ھەلبىگىرەت و جىگەى ھەموو شتەكانى تىدا بىتەوھە.

لە دلى خۆمەوھە گوتم: چەكەكانىش. لە رۆژى يەكەمەوھە دەمزانى چەكى ھەيە،

هه موو کاتیک ترسی ئه ووم هه بوو مندا له کان به شیوه یهک بیدۆزنه وه. به م جۆره ورده ورده ئاماده ی رۆیشتن ده بوو، له وه ده چو ته نیا چاوه پوانی بریاریک یان هه وایک بوو که ئه ویش له ده وروبهری جه ژندا گه یشت. جله کۆنه کانی و جانتا که ی دانا و داوای کرد که له ناویان به رم، هه موو شتیکی خسته ناو جانتا تازه که، نیگار هکانی مه سعوودی له بیخی جانتا که له ته نیشت چه که که وه دانا. دۆخیکی سه یری هه بوو، سه ره رای مانه وه ی له ماله وه، ژیا نکی نه ینی و بی جموجۆل، زۆر ماندوو بوو و تاسه ی هه وایه کی ئازاد، بازا ر، کۆلان و خه لکی ده کرد، که چی ئیستا کاتی رۆیشتن هاتوو، خه مناک و دلته نگ دیار بوو، هه ر مه سعوودی له ئامیز ده گرت و ده یگوت: چۆن له م جیا بیه وه؟ ئه و ی له باوه ش ده گو شی، چاوه پر له فرمی سکه کانی له ناو قژ ده کیدا ده شار ده وه، ده میک بوو مه سعوود هه سستی به نزیک بوونه وه ی رۆیشتنی شار هزاد کرد بوو، هه موو شه وئ له کاتی خه ودا و یان هه ر کاتی بیویستبایه بۆ شتی که له مال بجیته ده ر، به لینی لی وهر ده گرت که ئه گه ر ئه و له مال نه بوو، ماله که جی نه هیلت و هه ر بواریکی بۆ بره خسایه ده یبر سی:

- ده ته وئ برۆیت؟ بۆچی ده ته ویت برۆی؟ بۆچی من بیزارت ده که م؟ به لینی پئ ده دم به یانیان نایه مه ئامیزت و له خه و هه لت بستینم، گه ر ده ته ویت برۆی منیش له گه ل خۆتدا به ره، ده نا ون ده بی، تۆ ئه م ناوه نانا سی.

به م قسانه ی شار هزادی پارا و خه مبار ده کرد و نه ک هه ر دلی ئه و، به لکو دلی منیشی ته نگ ده کرد. شه و ی کۆتایی شار هزاد له ته نیشتیه وه خه و، چه رۆکی بۆ گوت، به لام نه ی توانی به ر له فرمی سکه کانی بگریت، مه سعوودیش وه کو هه ر مندا لکی تر که زۆربه ی شته کان به چاوی دلییان ده بین و ده یناسنه وه، ده مو چاوی شار هزادی به هه ردوو ده سته بچو که که ی گرت و گوتی:

- ده زانم به یانی که له خه و هه لده ستم تۆ رۆیشتووی.

به پتی به رنامه ی داریژراو، کاژیر دوا زده و نیوی شه و له مال چوو ده ر. هه ر له و ساته دا بیرم کرد و هه ستم به بۆشایی شوینه که ی کرد. له کاتی رۆیشتنیدا، له ئامیزی گرت و گوتی:

- سوپاس بۆ هه موو شتی که، مه سعوودمت پئ ده سپیرم، ئاگات لینی بیت، زۆر هه ستیاره، نیگه رانی دوا رۆژیم.

و پړوی کرده همید و گوتی:

– تۆ پیاوړتیا به خته وهری، نرخى ژبانت بزانه، ژنتیکى باش و منډالگه لیکى نازدارت هه یه، نامه ویت هیچ شتئ ئاسووده یی و ئارامیى ئەم پیکهاته یه هه لېوه شپښتته وه.

همید به سهرسورمانه وه سهیری کرد و گوتی:

– ده زانی خه ریکى چى ده لیتت؟ بابه وازینه وهره با برۆین، درهنگه.

پړۆزى پاشتر، له کاتى پاککردنه وهى ژوورى میوانه که، کتیبه که ی فه پوخم له تهنیشت نوینه که یه وه هه لگرت، پینووسیک له لای یه کئ له لاپه رکه انیدا بوو، کتیبه که م کرده وه، له ژیر ئەم دپړانه دا هیلیکى پهنگ ئالى کیشابوو:

(... کام لووتکه، کامه ترۆیک؟)

ئەى ژنانى ساده، بمپاریزن...)*

یه کسه ر فرمیسک به چاوه کانمدا هاته خواره وه، مه سعوود له لای دره گه که وه ستابوو، به چاوړیکى پر له خه مه وه گوتی:

– پړیشت...؟

– ئازیزه که م سالو، به یانیت باش، باشه ده بوايه ئه ویش هه ر پړواته وه مالى خوئ.

پای کرد و سه ری خسته سه ر شانم، ده ستی کرد به گریان. هه رگیز یادگار یه کانی پوره شه ری خۆشه و یستی له بیر نه چوو وه، تهنانه ت سالانى دواتریش که گهنجیکى ته و او بوو ده یگوت:

– خه و به و ماله وه ده بینم که بق ئەوم دروست کردوو و پیکه وه تیایدا ده ژین.

له دواى پړیشتنى شاره زاد، تووشى زۆر کارى جوړه و جوړ بووم، پاککردنه وهى شه وى جه ژن، ئاماده کردنى شتومه کى پتویست، جلی جه ژن بق منډاله کان، دروونى چه رشه فى تازه، گۆرپنى په رده ی ژوورى میوان، ده مویست بق منډاله کان جه ژن پاستیه کى دلگیر و پر جۆش و خرۆش بیت، هه ولم ددها هه موو پتور ه سمه که به پړوه به رم و وینه ی یادگار یکی خۆشى سه رده مى منډالى له هزرى منډاله کاندا

* شیعریکى فه پوخی فه پوخزاده. و.

بهیلّمهوه. سیامهک بهرپرسی ئاودانی ئه و سهوزیانه بوو که رواندبووم، مهسعوود هیلکهکانی پهنگاوپهنگ دهکرد، ههמיד پێ دهکهنی و دهیگوت:

— ئه مه تۆ چی دهکهی؟ بۆچی چی بووه وا ئه وهنده خۆت خستوهته ئه زیه ته وه؟ به لام دهمزانی ئه ویش له ناخه وه دلی که وتوه ته خرۆش و به هاتنی جهژن گه شبینه. له و پۆژگارده که زۆربهی کاته ئازادهکانی خۆی له گه ل ئیمه دا به سه ر دهبرد و به ناچار ی تیکه ل گه رفتهکانی پۆژانه دهبوو و هه رچه ئێک بوایه هۆگری دهرده بری. به کێکیشم بۆ هاوکاری هینا، هه موو ماله که مان، هه ر له سه ربانه وه تاکو ژێر زه وییه که ی شۆرده وه و کاره بامان بۆ دانا، بۆن و به رامه ی جهژن که شی ماله که ی داپۆشیبوو.

ئه و سه له وه کو خیزانیکی ته و او بۆ پیرۆزبایی جهژن پۆشیستین، به شداری هه موو به رنامهکانی نه ورۆزمان کرد و ته نانه ت له سێژده به دریشدا پۆژده که مان له گه ل که سوکاری هه مید له ده ره وه ی شار به سه ربرد. له دای ته و او بوونی پشوو، به شادمانی و توانایه کی زۆتره وه سه رقایی خۆندن و تاقیکردنه وهکانی خۆم و سیامه ک بووم، هه مید زۆتر له ماله وه بوو و چاوه پروانی ته له فون بوو، توورپه و قه لس بوو، به لام نه شیده توانی هه یج شتیک بکات، منیش گویم پێ نه ده دا و به وه قایل بووم که له ماله وه یه. له گه ل هاتنی هاوین و کۆتا پێهاتنی تاقیکردنه وه کاند، به رنامه ی گه رانم بۆ مندا له کان دارشت، دهمو یست هه موو هاوینه که پیکه وه بێن، ئیستاش که مۆله تی شو فێرییه که م وهرگرتوه، به لێنم دابوو هه موو پاش نیوه پۆیه ک مندا له کان بۆ پارک و سینه ما و میوانی و ناوه ندەکانی گه شت به رم، مندا له کان دلخۆش و کامه ران بوون و منیش له ناخه وه هه سستی به خته وه رییه کی قوول له ده رووندا چێگیر بووبوو.

پاش نیوه پۆی ئه و پۆژه ی که مندا له کانم له پارک ده هینایه وه، له سه ر پێگا که م پۆژنامه و نان و هه ندێ شتی ترم کری، هه شتا هه مید نه هاتبوو ماله وه، ئه و شتانه ی کریبووم له شوینی خۆی دامنان و سه رقایی له تکردنی ئه و نانه بووم که له سه ر پۆژنامه که دامنا بوو، ورده ورده پیه ته گه رهکانی ناوونیشانی پۆژنامه که ده رکه وتن، به په له نانه که م خسته لاه، وشه کان وه کو خه نجه ر ده چوونه چاومه وه، به ته و او ده تی لێی تی نه ده گه یشتیم، وه کو تریشقه به رکه وتوویه ک وشکه وه بووم، له

شوین خۆمهوه هه‌ڵده‌له‌رزیم، نه‌مه‌ده‌توانی چاوه‌کانم له‌سه‌ر پۆژنامه‌که هه‌لگرم، زریانیک له‌میشکم و هه‌لچوونیک له‌دلمدا به‌ریابوو، دۆخه‌ نا ئاساییه‌که‌م سه‌رنجی مندا‌له‌کانی پاکیشا و به‌ره‌و لام هاتن، له‌ قسه‌کانیان تی نه‌ده‌گه‌یشتم، هه‌ر له‌و کاته‌دا ده‌رگه‌ به‌توندی کرایه‌وه و هه‌مید په‌شۆکاو و به‌په‌له‌ هاته‌ ژووره‌وه، نیگا‌کانمان په‌کیان گرت، که‌واته‌ هه‌واله‌که‌ راست بوو، پتو‌یستی به‌ قسه‌کردن نه‌ده‌کرد، هه‌مید له‌سه‌ر هه‌ردوو نه‌ژنۆی دانیشتم، مشته‌ گرمۆله‌ کراوه‌کانی به‌سه‌ر پانیدا دا و هاواری کرد:

– نه‌...!

ناوچه‌وانی به‌ زه‌ویدا دا، بارودۆخی به‌پاده‌یه‌ک خراپ بوو که‌ من خۆم له‌ بیر چووه‌وه، مندا‌له‌کان ورده‌کۆل و تۆقیو چاویان لی‌مان بری‌بوو، به‌خۆمدا هاته‌وه، ئه‌وانم به‌زۆر نارده‌ ده‌ره‌وه و وتم، برۆن له‌ هه‌وشه‌که‌ یاری بکه‌ن، له‌ کاتیکدا که‌ سه‌یری دواوه‌یان ده‌کرد، بێ‌ده‌نگ چوونه‌ ده‌ره‌وه. بۆ‌لای هه‌مید پۆیشتم، وه‌کو مندا‌ل، سه‌ریم خسته‌ سه‌ر سینه‌م و به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌ستی به‌ گریان کرد، نازانم به‌ جووته‌ چه‌نده‌ فرمیسکمان رشت، هه‌مید به‌رده‌وام ده‌یگوت:

– بۆ؟! بۆچی به‌ منیان نه‌وت؟ بۆچی هه‌والیان پێ نه‌دام؟

له‌ پاش که‌میک، خه‌م داگیراو، قین و توو‌پیی ئه‌وی هێنایه‌ جووله‌، ده‌موچاوی شۆرد و وه‌کو شیت له‌ مال پۆیشه‌ ده‌ر، نه‌مه‌ده‌توانی پتشی لی‌ بگرم، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م گوت:

– وریا به‌، له‌وانه‌یه‌ هه‌موو له‌ژێر چاودێریدا بن، ئاگات لی‌ بێ.

جاریکی تر هه‌واله‌که‌م خوینده‌وه، شاره‌زاد و چه‌ند که‌سیکی تر له‌ کرده‌وه‌یه‌کی سه‌ربازیدا که‌مارۆ دران، بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ستی ساواک نه‌که‌ون، به‌ ته‌قاندنه‌وه‌ی نارنجۆک له‌ناو ده‌ستی‌اندا خۆیان کوشتبوو، چه‌ندان جار هه‌واله‌که‌م خوینده‌وه به‌لکو له‌ نیوان دێره‌کانیدا به‌ راستیی هه‌واله‌که‌ بگه‌م، که‌چی درێژه‌ی باب‌ته‌که‌ دژوین و نه‌فره‌تی دووباره‌کراو بوو له‌ ئاژاوه‌گیران و ناپاکان، پۆژنامه‌کانم شارده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی سیامه‌ک نه‌یبینیت. له‌ نیوه‌شه‌ودا هه‌مید، ماندوو و ناو‌مید گه‌ریاه‌وه، هه‌ر به‌و جله‌وه‌ خۆی خسته‌ سه‌ر ته‌ختی خه‌وه‌که‌ و گوتی:

– هه‌موو شتیک به‌ یه‌کدا شیاوه‌ و سه‌رتاپای هێله‌کانی پتوه‌ندی پچراون.

- به لām ئەوان تەلەفۆنی تۆیان هەیه، ئەگەر پتویست بکات تەلەفۆنت بۆ ئەکەن.

- ئەی بۆچی لەم ماوەیدا تەلەفۆنیان نەکرد؟ مانگیک تۆ پەریبوو هیچ پێوەندییەک بە منەوه نەکرابوو، بەرنامەی چالاکییەکانم دەزانی و بریار وابوو منیشی تێدا بم، بۆ ئەم چالاکییە چوو بوومە خولی فێربوونەوه، مەشقم کردبوو، نازانم بۆچی منیان خستە پەراویژەوه، چی رووی داوه؟ لەوانەبوو منی تێدا بوومایە وای لێ نەهاتبایە.

- یانی تۆ بە تەنیا خۆت لەگەڵ ئەو هەموو هێزە سەربازییەکی کە ئەوانی گەمارۆ داوو شەپت دەکرد و هەموویان تێکڕا دەکرد؟ ئەگەر تۆیشی لێ بوویتایە دەکوژایت؟

لەبەر خۆمەوه بیرم دەکردەوه، بەراست لەبەرچی بەویان نەوت؟ ئاخۆ ئەمە کاری شارەزاد نەبوو؟ ئاخۆ مەبەستی لە پەراویژخستنی هەمید، پاراستنی خێزانەکی نەبوو؟

دوو، سێ هەفتە بەسەرچوو، هەمید توورە و بۆی خەو بوو، بەردەوام جگەرەدی دەکێشا و لە چاوەروانیی هەوالدا لەگەڵ لێدانی زەنگی تەلەفۆنەکە دەردەپەری، لە پێناو دۆزینەوهی مۆرە سەرەکییەکان و مەهدی خۆی بە ئاو و ئاگریدا دەدا، بە لām هیچ سەرە داوێکی دەست نەکەوت، هەر پۆژەیی هەوالی گرتنی کۆمەڵەیەک و دەستەییەک بلۆ دەکرایەوه، هەمید پێگەکی پشت سەربانەکە و هەموو پێگەکانی تری هەڵهاتنی بەسەرکردەوه، وا دیار بوو کارگە و چاپخانهکەش پاکسازی کرابوون، کات بە رووداوەکان هەلاوساوە بوو، نەبوونی ئاسایش لەگەڵ هەوالدا شەپۆلی دەدا، چرکەکان لە چاوەروانیی رووداوێک یان هەوالێکدا تۆ دەپەری. بە هەمیدم گوت:

- هەموو خۆیان شارەدووەتەوه، لەوانەشە پۆشتین، وەرە تۆش بۆ ماوەیەک بۆ شوێنێک برۆ، هەر کاتێک ئاو لە ئاسیا و کەوت بگەڕێت، هێشتا کەس تۆ ناسیت، دەتوانیت لە ولات بچیتە دەر.

- بە هیچ شێوەیەک بۆ هەندەران ناڕۆم.

- کەواتە هیچ نەبێت بۆ لادێیەک، شارۆچکەیەک، بۆ شوێنێکی دوور برۆ تاوەکو ئەم دۆخە هەلاوساوە هێمن دەبێتەوه.

- من له نزيك ته له فۆن و کارگه که ناجوولیمه وه، له وانهیه له ههر چرکه یه کدا کارێکیان پیم بیت.

ههولم دهدا ژيان به شتیهیهکی ئاسایی به سهر بهرم، که چی هیچ شتیک ئاسایی نه بوو، پووحم پرسه دار بوو، زۆر نیگه رانی ژيان و سهلامهتی هه مید بووم. بۆ چرکه یه کیش پوو خساری شاره زاد و یادگاریی ئه و چهند مانگه ی که پیکه وه بردبوومانه سهر، له بهرچاوم ون نه ده بوون. پۆژی دوا ی پووداوه که، سیامه که له دوا ی گه رانیکی زۆر پۆژنامه که ی دۆزیبووه وه، بردبوویه پشت سه ربانه که و خۆیندبوویه وه، من له چیشته خانه که بووم کاتیک که به رهنگیکی بزپکاوه وه پۆژنامه که ی له ده ستدا بوو، هات و له بهردهمم وه ستا، چوومه لایه وه و گوتم:

- خۆیندته وه؟

سه ری خسته باوهشم و دهستی به گریان کرد، گوتم:

- ئاگادار به مه سهوود نه زانیّت.

به لām مه سهوود ههر له سه ره تاوه په ی به پووداوه که بردبوو، له گۆشه یه که خه مبار داده نیشت و نوقمی بیرکردنه وه ده بوو، چی تر هیچی بۆ پوره شه ری خۆشه ویستی دروست نه کرد، وینه ی نه کیشا، نه که وته شوین هه والی و بیر په شیو، هه والی دهدا ناوی نه هینیت. له پاش ماوه یه کی زۆر سه رنجی رهنگه تاریک و سروشته سهیر و نادیا ری نیگاره کانیم دا، رهنگ و نیگارگه لیک که هه رگیز پێشتر له کاره کانیدا نه مبینی بوو، هیچ روونکردنه وه یه کیشی له باره یانه وه نه دهدا و چیرۆکه کانیشی نه ده گێرا یه وه. ماوه یه کی ئیجگار زۆری برد تاوه کو خه مه که له دهروونیدا هه رس بوو، به لām هه رگیز له بیر نه چووه وه. ده ترسام ئه م خه مه کپکراوه بیت به شیک له که سایه تییه شاد و گهرموگوره که ی، ئه و بۆ پیکه نین، سۆز به خشین، خه م رهوینی دروست بوو بوو، نه که خه مۆکی و دلته نگه ی، به لām ده توانرا چی بکریّت! به داخه وه نه مه ده توانی مندا له کانم له بهردهم ئه زمونه ناخۆشه کانی ژيان بپاریزم، هه رچهنده زوو بوو به لām ده بوا یه پوویه پووی راستیه تاله کانی ژيان بوونا یه ته وه، ئه مهش به شیک له گه وه بوونیا ن بوو.

بارودۆخی هه مید له مندا له کان خراپتر بوو، سه رگهردان به دهو ری خۆیدا ده سووپا یه وه، ههر دههات و دهچوو، هه ندی جار بۆ چهند پۆژیک ون ده بوو، که چی

له گه پانه ویدا هیچی له و نائومیدییه کهم نه کردبووه، به ودا ده مزانی که نه ودی بوی چووه دهستی نه که وتوو. دوا جار، ههفته یهک زیاتر ئیمه ی بئی هه وال هیشته وه، نهک هه نه ده هاته ماله وه، به لکو ته نانه ت ته له فونیکیشی نه ده کرد بۆ نه ودی بېرسیت کهس پتوهندی پتوئه کردوو یا نا؟ هه میشه له دلهوره و نیگه رانییدا بووم، هه رچهنده له دوا ی مردنی شاره زاد قینم له کرینی پۆژنامه ده بووه وه و ده ترسام، کهچی هیچ یگه چاره یه کم نه بوو، هه موو پۆژی زووتر له پۆژی پتیشووتر خۆم ده گه یانده لادوکانی پۆژنامه فرۆشه که و چاوه روانی هاتنی پۆژنامه ده کرد، به ترس و له رزه وه پۆژنامه کهم ده کردوه، کاتیک ده مبینی هیچ هه والیک نییه، به هیمنی به پی ده گه رامه ماله وه، له راستیدا من پۆژنامه م بۆ ده سته وتنی هه وال نه ده ویست، به لکو ئامانجم دلنیا بوون بوو له نه بوونی هه وال.

سه رهنجام، له ناوه راستی جوژه رداندا نه و هه والی که نه مده خواست، له پۆژنامه دا بینیم. هیشتا پته ی چه که پۆژنامه کانیا نه کردبووه که سه ردپه رهش و گه وره که ی لاپه ره ی یه کهم له جیگه ی خۆم له خاچی دام، پتیه کانم ده له رزین، هه ناسه م گیرا، نایه ته وه بیرم، چۆم پۆژنامه که کری و خۆم گه یانده ماله وه، مندا له کان له هه وشه که یاریان ده کرد، به په له له پتیلیکانه کان سه رکه وتم، ده رگه کهم له خۆم داخست و هه ر له پشت ده رگه که پۆژنامه کهم له سه ر زه وییه که پاخست، خه ریک بوو دلَم له ده ممه وه بپته ده ر، هه وال که سه باره ت به تیکشکاندن کۆمه لئ له سه رکردهکانی ریکخراوه یه کی تیرۆریست و ئاژاوه گیر ده دوا و موژده ی نه ودی ده دا که ولاته خۆشه ویسته که مان له بوونی نه م نه دنامه خایانه پاک کراوه ته وه. ناوه کان به به رچاومه وه به ریز ده رپۆشتن، نزیکه ی ده ناو بوون، هه ندیکیانم نه ده هاته وه یاد، به لام ناوی مه هدی به ته واده تی و به شیوه یه کی به رجه سته هاتبوو، جاریک تر ناوه کانم خوینده وه، نه، ناوی هه میدی تیدا نییه، دلَم خاوه بووه، نه مده زانی چ هه سته یه کهم هه یه، به داخ بووم بۆ نه و که سانه ی له نیوچوون، به لام تروسکه ی هیوا یه که له دلَمدا دره وشایه وه، ناوی هه مید له نیوانیاندا نییه، بگومان هیشتا زیندوو، له وانه یه هه له هاتیت، له وانه یه هه ر نه ناسرا بپته وه و بتوانیت بگه رپته ماله وه. ئۆی، سوپاس بۆ خوا! نه ی ئه گه ر گیرابیت چی؟ گێژ و تاسا بووم، به بی هیوا یییه وه ته له فۆنم بۆ کارگه و چاپخانه کرد، کهچی وه لامیان نه دایه وه، هیشتا کاژیریک بۆ داخستنی کارگه مابوو،

ههستم دهکرد ئەم ههموو پهشتیوی و نیگه رانییه شیتتم دهکهن، خۆزگه دهمتوانی لهگهڵ یهکێ قسه بکهه، خۆزگه هاوپیتریکم ههباویه، خۆزگه یهکێ دلی دهمامهوه. لهبهرخۆمهوه گوتم: دهیبت بههێز به، تهانهت ئەو وتانهش که به ناخمدا تێ دهپهپن دهتوانن بمرههه بهر تهوژمی لهناوچوون.

دوو پۆژی تریش له تاریکی و پهڕیشانییدا تێ پهپی، وهکو شیت کارم دهکرد، لهوانهیه میشکم سهرقالی شتیکی تر بیت. شهوی دووهم، ئەوهی که چاوهپروانی بووم پووی دا، نیوهشهو بوو، تازه خهریک بوو خهوهچوووه چاوم، نهمرانی چۆن له پریکدا له ناوهپراست مالهکهماندا سهوز بوون. سیامهک زۆر ترسا، بهرهو لای من پای کرد، مهسعوود دهقیژاند، یهکێ خستیه باوهشم، سهربازیک به تفهنگ نیشانهی له ههرسیکمان گرتبوو که لهسهه تهختی خهوهکه وهکو بی دهلهرزین، نازانم چهند کس بوون، بهلام له ههموو کون و کهلهبهریکی مالهکهدا بلاوویونهوه و ههرجیهکیان دهست دهکوت فریایان دهدایه ناوهپراستی ژووهرکه، دهنگی زیرهه توقیهوهکی داپیره که له خوارهوه دههات، ئەوهندهی تر تووره و شیتی دهکردم، ههموو شتهکانی ناو دۆلایهکان، کۆمهدی چیشتهخانهکه، کتیب و جانتاکانیان لهسهه زهوی ههلهشت، دۆشهک و لیفهکانیان به چهقۆ ههلهپی، نهمدهزانی بۆچی دهگهڕێن! موژدهم بهخۆم دهبهخشی، کهواتا ههمید هیشتا ماوه و نهگیراوه، بۆیه بۆ ئیره هاتوون، به شوین ئەودا دهگهڕێن، بهلام لهوانهشه ئویان گرتبیت و ئەم کتیب و نامه و لایهپانه بۆ سهههه و بهلگه کۆ دهکهنهوه. کێ ناوونیشانی مالهکهمانی پێ داو؟ ئەم بیرکردنهوهیه و ههزاران شتی تری ناوون به میشکمه تێ دهپهپن. مهسعوود به منهوه نووسابوو، تهماشای ئەوانی دهکرد، سیامهک قنچ لهسهه تهختی خهوهکه دانیشتبوو، دهستیم گرت، وهکو سههۆل وا بوو و کهمیک دهلهرزى، تهماشای دهموچاویم کرد، ههموو جهستهی چاو بوو، ههموو جموجۆلیکی ئەوانی خستبووه ژێر چاودیرییهوه، بهلام له نیگاکانیدا جگه له ترس شتیکی تریش ههبوو که رایچلهکاندم، بلێسهی توورهیی، قین و نهفرهت بوون له چاوهکانی ئەم منداڵه نۆ سالهیهوه دهردهپهپی و تا ههتایه له یادمدا مایهوه. داپیره بهبیردا هاتهوه، له دڵ خۆمهوه گوتم: ماوهیه که دهنگی نایهت، ناشی مردبێ، چی بهسهه هاتووه؟ له پڕ ئیمهیان لهسهه تهختی خهوهکه ههستاند، ناو نوینهکه گهپان، چهقویهکیشیان له دۆشهکهکه چهقاند، فرمانیان دا جاریکی تر ههه لهوێ دانیشین.

هه لگرتوو؟ له ناو هه ریهک له مانهدا، بۆ کامه به شی ژیاڼی خۆی دهگه پیت؟
 له ژیر زهوییه کهدا، هه له کورسی و میزی شکاو، شووشه ی به تالی شیر و
 ساردی له ناو خاک و خۆله کهدا بلاو بوویونه وه، تۆپه له بچوکی برنجی پژاو له
 گۆنیه دهم هه لچراوه کانه وه، به راستی هه شریک به ریا کرابوو.
 باوک و دایکی هه مید سهرسورماو و باوه رنه که رده، خۆیان به ژووردا کرد،
 دایکی به بینینی دۆخه که قیژاندی و دهستی کرده گریان، هه دهیگوت:

– کورکه کم چی به سهرهاتوو؟ هه مید له کوپیه...؟

واقم ورمابوو، ته ماشام دهکرد، له راستیدا دهبوايه بگريم، کهچی هه روهکو
 سه هۆل ساردوسر بووم، می شکم هاوده می رووداوه که ی نه دهکرد، له وه دهچوو
 نه مدهویست له کاریگه ری کاره ساته که تی بگه م. باوکی به په له داپیره ی سواری
 ئۆتۆمۆبیله که کرد و دایکی هه میدیشی به رۆر خسته ئۆتۆمۆبیله که وه. تاقهت و
 توانای یارمه تی و دلدا نه وه و ته نانهت وه لاندانه وه ی که سیشم نه بوو، جهسته م له
 هه موو ههسته کان به تال ببوو وه، هه ئه وه ندهم ده زانی که ناتوانم له شوینیک
 ئۆقره بگرم، هه ده هاتم و ده رۆیشتم، نازانم چه ندی پی چوو تا باوکی هه مید
 گه راپه وه، سیامه کی له باوهش گرت و دهستی به گریان کرد، بی ههست سهیریم
 دهکرد، دهتگوت فرسه خیک لیمه وه دوور بوو. له پر دهنگی زیره ترسناک و
 نه برپاوه که ی مه سهوود به ئاگه ی هینامه وه، به رهو لای پلیکانه کان پام کرد، له
 ئامیزم گرت، له ئاره قه دا خوسابوو و ده له رزی.

– هیچ نییه کورم، مه ترسه، هیچ نییه.

– شته کانتان کۆیکه نه وه، چه ند رۆژی له مالی ئیمه دا ده میننه وه.

– نه سوپاست ده که م، ئیرده پی خوشتره.

– ناتوانی لیره بمینیه وه، دروست نییه.

– نه ده مینمه وه، له وانه یه هه والیک له هه میده وه بیت، له وانه یه کاریکی به من
 بیت.

سه ری راوه شانده و به سووربوونه گوتی:

– نه گیانه که م، پتویست ناکات، که لوپه له کانتان کۆیکه نه وه، ئه گه ریش مالی

باوكتت پى خۇشتىرە بۇ ئەۋىت دەبەم، مالى ئىمەش زۆر ئاسوودە نىيە.

زانىم ئەو زانىيارى زىياترى لە لايە، بەلام نەمدەۋىرا بېرسىم، نەمدەۋىست بزانم.
لەو بشتىۋىيەدا جانتايەكم دۆزىيەۋە، ھەرچىيەكم لە جلى منداڭەكان بەرچاۋ كەوت و
ھەندى شتى خۇشم تى خست، نەمدەتوانى جى بگۆپم، چارشىۋى نوڭزەكەم لەسەر
جلى خەۋەكەۋە بەسەر سەرمدا دا و لە پلىكانەكان ھاتمە خوارەۋە، باۋكى ھەمىد
دەرگەكانى داخست.

بە درىزايى ھەمو پىيەكە يەك وشەشم نەگوت، باۋكى ھەمىد لەگەل منداڭەكان
قسەى دەكرىد و ھەۋلى دەدا سەرگەرميان بكات، لەسەر كۆلانەكەۋە منداڭەكان لە
ئۆتۆمۆبىلەكە ھاتنە خوارەۋە، سەيرىم كرىد ھىشتا ھەر جلى خەۋيان لەبەردابوۋ،
چەند بچووك و بى دەرەتان بوۋن!

– كچم سەيركە، دەرەتانم ترساي، دلت داخوريا، ئەمە گورزىكى قورس بوۋ بۇتۇ،
بەلام دەبىت بەھىزىيت، بە خۇتدا بىرەۋە، ھەتا كەى دەتەۋىت ئاۋھا بىدەنگ و مات
دانىشى و لە راستىيەكە ھەلبىتى؟ منداڭەكانت پىۋىستىيان پىتە، دەبىت ئاگات
لىيان بىت.

سەرئەنجام فرمىسكەكانم ھاتنە خوار، بە دەم گريانەۋە پرسىم:

– ھەمىد، ھەمىد چى لى ھاتوۋە؟

باۋكە سەرى خستە سەر سوۋكانى ئۆتۆمۆبىلەكە و ھىچى نەگوت.

– مردوۋە! وانىيە؟ ئەۋىش ۋەكو ئەۋانى تر كوزراۋە؟ وايە؟

– نە بابە گيان زىندوۋە، ئەۋە دەرەتان.

– تۇ ئاگەت لىيەتى؟ پىم بلى، بەخۇا بە ھىچ كەس نالىم، لە چاپخانە خۇى
شاردوۋەتەۋە، وانىيە؟

– نە گيانەكەم، دوو پۇڭ پىش ئىستا پۇڭانە ئەۋىش، ژىر و ژوورىان كرىد و داپان
خست.

– ئەى بۇ بە منتان نەۋت؟ ھەمىدىش لەۋى بوۋ؟

– نىك بوۋ... ھەر لەۋ دەۋرەۋەرە بوۋ.

– ئى...؟

- چي بلټيم، گيراوه.

- ودي...!

تا ماوهيك نه مده تواني هيچي تر بلټيم، كه ميگ بډهنگ بووین، يه كسهر گوتم:

- كه واته، له راستيدا ئه ویش مردووه، له گرتن پتر دهرسا وډك له مردن.

- نه نازيزم، وا بير مه كرهوه، به هيو ا به، هرچيپيك له دهستم بيت دهيكه، له دوينيكه وه تا ئيسا بډ هه زار شوين پوښتووم، چاوم به چهند كه سي له پياوه سهر زله كان كه وتووه، هه موو ناسياوه كانم جيپه جي كړدووه، ئه مړوش له گهل پاريزه ريكا كاتم ديارى كړدووه، هه موو ده لين ده بيت به هيو ا بين، من خوشبينم، ده بيت توش يارمه تيم بدهيت، به رده وام له گه لمان له پيوهنديا به، ئيسا ته نيا ده بيت سوپاسي خوا بكهين كه زيندووه، ئيشه لا ئه واني تريش جيپه جي ده بيت.

سي پوڙي ته واو له مالي باوكم كه وتبووم، نه خوش نه بووم، تام لي نه بوو، به لام ئه وهنده مانندوو بووم نه مده تواني هيچ بكه، ده تگوت دل داخوړپان و نيگه رانيپه كانی ئه م چهند مانگه ي كوځايي و ئه م دوا گورزه ش هه موو وزه و توانا كانی لي سهندبوومه وه. مه سعوود له ژوور سهرم داده نيشت و ده يلاواندمه وه، هه ولي ددها ناچارم بكات نان بخوم، وډكو برينپيچيك چاوديري ده كړم. سيامه ك بډهنگ له ده وري هه وزه كه پياسه ي ده كړد، نه له گهل كه س قسه ي ده كړد، نه شه پي ده كړد، نه هيچي ده شكاند و نه ياري ده كړد، له نيگا قوول و تاريخه كه پيدا تيشكي نا ئوميدی ددره وشايه وه، ئه م دوځه ي ئه و مني له ئاكاره توند و شه پي و كيشه كانی زياتر دهرسا ند، له شه وركدا ده، پازده سال گه وره تر بوو بوو و له پياوه پروگرژ و توورپه كان ده چوو.

پوڙي سيپه م، بريارم دا له شوين خوم هه ستم، چاره م نه بوو، ده بوايه بگه پيمه وه ژيانی ئاسايی، هه رچهنده هيشتا هه ر ژور بي هين بووم. مه محمود تازه به هه واله كه ي زانيبوو، خو ي و ژن و مندا له كانی هاتن، ئيحتيرام سادات هه ر قسه ي ده كړد و منيش هيچ تافه تم نه بوو، مه محمود له چيشخانه كه له گهل دايكم قسه ي ده كړد، دهمزانی بډ وهرگرتنی هه وال هاتووه. فاتي سينپيه چايه كه ي له سهر زه وي دانا و له ته نيشتمه وه دانيشت له و كاته دا دهنه گه توورپه كه ي سيامه ك له هه وشه كه وه به رز بووه وه، ده تگوت باهوژن هه لي كړد، دهرپه پيمه لای په نجه ركه،

دهموچاوی سیامهک له تووړه ییدا سوور هه لگه راپوو و دژوینی به مەحموود ددها، بهردی بۆ فری ددها، له پړ هه لگه راپهوه و غولامهلی داماوی به هیژیکه وه که له توانای ئه و نه ده وه شایه وه، هه لگرت و خستییه ناو حه وزه که، و گولدانیکیش که له قهراخی حه وزه که دا بوو، به شەق فرییدا و شکاندی، نه مده زانی چ شتیک بهو شتیه به تووړه ی کردووه، به لام دلنیا بووم بی هق نییه، ته نانهت به وهش قایل بووم، ئه و سه ره انجام له دواى سى رۆژ خه ریک بوو بهو جوړه خوێ به تال ده کرده وه، هاوکات عهلی دهیگوت دهمت داخه، سه گباب، دهستی بهرز کرده وه بۆ ئه وهی به ناو دهم سیامه کدا بدات، دنیا له بهرچاوم تاریک و پەش بوو، قیزاندم و گوتم:

– دهستت داگره.

و هه ر له و په نجه ره یه وه خوځم خسته حه وشه که، وهک شپړه دایکیک که له بهردهم دوزمه نه کهیدا بهرگری له مندا له کهی دهکات، بۆ لای عهلی پام کرد و گوتم:

– ئه گه ر دهستت بهر مندا له کهم بکه ویت لهت لهت ده کهم.

و سیامه کم که له تووړه ییدا هه لده له رزی، له نامیزم گرت، هه موو بیده نگ و سه رسوړماو سهیریان ده کردم، عهلی حه په سا و گوتی:

– من ته نیا دهمو یست بیده نگى بکه م، سهیرکه چ فره ته نه یه کی ناو ته وه؟ چی به سه ر ئه و مندا له دا هینا.

و ناوچه وانی غولامهلی که وهکو مشکیکی له ئا و هه لکیشرا و له ته نیشته دایکییه وه وه ستابوو، بهرز ده کرده وه و نیشانی ددها.

– ئاگات لی نه بوو چ قسه که لیکى پروپوچی به خالۆ که وره کهی دهگوت؟

– دیاره شتیکتان کوتووه وا ئه م مندا له ی بهو شتیه به تووړه کردووه، دنا خو سى رۆژه له م ماله دهنکی لیوه نه هاتووه.

مهحموود دهموچاوی گرزه وه کرد و گوتی:

– بۆچی ئه م به چکه جنۆکه یه هی ئه وه یه ئیمه قسه ی له گه ل بکه یین؟ تۆش شهرم ناکه ی برا که وره کهت به قسه یه کی مندا له کهت دهفرۆشی، به راستی هه رگیز نابى به به شهر.

کاتیک باو کم هاته وه، بارودۆخی ماله که ئارام بوو، به لام ئه و ئارامییه ی که له

پاش پەشەبا بوار دەدات كە ھەردوولا بە زيانەكانياندا بچنەوہ. مەحمود و ژن و منداڵەكانى پۆشتبوونەوہ، عەلى لە نھۆمى سەرەوہ لە ژوورەكەى خۆى بوو، دايكم دەگريا، نەيدەزانى لايەنى من بگريت يان كورەكانى، فاتى بە دەورمدا دەھات، يارمەتى دەدام لە كۆكردنەوہى شتومەكى منداڵەكان. باوكم گوتى:

– ئەوہ چى دەكەى؟

– دەبىت برۆم، منداڵەكانم نابىت لەژىر دەستەيدا گەرەبن و سووكايەتى ببين، ئەويش لە كەسە نزيكەكانيانەوہ.

– بۆچى چى بووہ؟

دايكم گوتى:

– بلىم چى، مەحمودى داماو ھات دلسۆزى بكات، كاتىك لە چىشتخانەكەدا لەگەڵ من قسەى دەكرد، ئەم منداڵە گوتى لى بوو، نازانى چ فەرتەنەيەكى نايەوہ، خوشك و براش بەربوونە گيانى يەكتر.

باوكم گوتى:

– باشە ئىستا ھەرچىيەك بووہ نايەلم شەو برۆيتەوہ ئەو مالا.

– نە باوكە گيان، دەبىت برۆمەوہ، ناوى منداڵەكانم نەنووسيوہ، ھەفتەيەكى تر قوتابخانەكان دەكرێنەوہ، ھىچ كارىكم نەكردوہ.

– زۆر باشە برۆ، بەلام نەك بەم شەوہ، ئەويش بە تەنيا.

– فاتيش لەگەڵم دىت.

– وەى وەى! چ پاسەوانى، لەمە گەرەتەرت نەدۆزىيەوہ، مەبەستم ئەوہيە كە دەبىت پياويكتان لەگەڵ بىت، لەوانەيە جاريكى تريس بىنەوہ، نابىت دوو ژن بە تەنيا لەوى بمتنەوہ، سبەى ھەموومان پىكەوہ دەروين.

باوكم راستى دەكرد، دەبوايە ئەمشەويش ئۆقرەمان بگرتبايە، لە دواى نانى شىوان، باوكم سپامەكى لە تەنىشت خۆيەوہ دانا، وەكو سەردەمى منداڵىيەكەى قسەيان لەگەڵ يەكتردا دەكرد، لى پرسی:

– باشە كورم، ئىستا بە جوانى بۆم بگيرەوہ، چى بوو وا ئەوئەندە توورە بووى؟

ئەويش ھەروەكو تۆماركەرى دەنگ كە ھەموو قسەكانى تۆمار كردبىت، لاسايىي

قسه كړنه كې مه محمودی ده كړدوه، گوتی:

- خو گویم لی بوو به دایكې دهگوت، پیاوړې كېره شتوینه، نه مړو نه سبهی له سپداره دی ددهن من هر له سهره تاوه هزم له چاره ی نه مانه نه بوو، دهمزانی زیڅك له ناو پتلاوه كېاندایه، خوازېنیکارې پړوین خانم بیدوژته وه له مه باستر نابیت. چنده وتم به حاج ناغا.... ی بدنه (هلویتسته یه کی كړد) نازانم كی.... ناغا.

باوكم گوتی:

- بیگومان نه بو زهری...

- به لی، هر نه وېوو، گوتان ته مېنی زوره، ژنی هېووه، نه تانگوت له بریدا پیاوړې خوا په رسته، له دوكانه كېدا كوړك كه لوهل هیه، ئنجا داتان بهم جووجه له كومونېسته خوا نه ناسه، چه په له، پاداشتی خوږه تی، هر ده بیت له سپداره دی بدنه.

باوكم سهری سیامه کی به سینه یه وه نا و قړه كې ماچ كړد و گوتی:

- تو گوپی مه دهری، نه مانه عه قلیان پیدا ناشكیت، باوکی تو پیاوړې زور باشه، نه رخیه نیش به له سپداره دی نادهن، نه مړو له گهل باوه گهورهت قسه م كړد، دهگوت پاریزهری گرتووه، ئیشه لا كاره كې جېبه جی ده بیت.

هه موو شه وكه بیرم له وه كړدوه كه بی حمید چون بژین؟ نه ركم له بهرام بهر مندا له كاندا چیه؟ چ فرمانیكم هیه؟ له بهرام بهر قسه ی خه لكیدا چون بیانپاریم؟

سهر له بهیانی له گهل باوكم، پړوین خانم و فاتی گه راپنه وه ماله بهر شالوكه وتوو كه مان، باوكم به بینینی دخی ماله كه زور قه لس بوو. له كاتی روښتنیدا گوتی:

- شاگرده كانی دوكانه كه دنیرم هاو كاریتان بكن، نه مه به تنیا كاری نیوه نییه.

هه ندك پاره ی له گیرفانی دهر كړد و بهرده وام بوو:

- با ئیستا نه مهت له لا بیت، هر كاتيك پتوېستېشت بوو قسه بكه.

- نە سوپاس، ئىستا پىئوستىم پى ئىيە.

بەلام ئەم كارەى باوكم، لە نەبوونى ھەمىدا منى خستە بىر دۆخى ئابوورى خىزانەكەمان، بە راست، دەبىت من چۆن خەرجىي مالاۋە دابىن بىكەم؟ ئاخۇ دەبىت ھەتاھەتايە سەربارى باوكم يان باوكى ئەو يا خەلكى تر بىم؟ جارىكى تر دلاۋاوكى دەستى پى كىردەۋە، دلى خۆم دەدايەۋە: چاپخانەكە دەست بە كار دەكاتەۋە، ئەو ھىشتا ھەر پىشكىكى تىدا ھەيە.

سى رۆزى تەۋاۋ من، فاتى، پەروىن خانم، سىامەك، مەسعود، شاگردەكانى دوكانەكەى باوكم و جارجارەش دايكم كارمان كرد، ھەتاۋەكو سەرئەنجام مالاكە كۆبۈۋەۋە، دايك و خوشكەكانى ھەمىدەش بۇ كۆكردنەۋەى كەلۈپەلەكەى داپىرە ھاتن و مالاكەى ئەۋيان رىكۆپىك كرد، داپىرە لە نەخۇشخانە ھاتبۈۋەۋە، لە مالى ئەۋاندا كەۋتبۈۋە. ھەرچى زىلى ئەمبارەكە ھەبۈۋە پزانمە دەرەۋە، فاتى پى دەكەنى و دەيگوت:

- خوا خىرى باوكى ساۋاكەكان بنووسىت بوۋنە ھۇى ئەۋەى بزانىت لە مالاكەدا چى ھەيە و مالاكە بە باشى پاكەۋە بىكەيتەۋە.

رۆزى پاشتر، بۇ ناۋنۈۋسىنى مىندالەكان چوۋمە قوتابخانە، مەسعودە چكۆلەكەم بە چ بارىكى دەرۋىنىيەۋە بۇ پۆلى يەكەم رۆيشت! بەلام بە پىچەۋانەى سىامەكەۋە ھەۋلى دەدا ھىچ كىشەيەكەم بۇ دروست نەكات. رۆزى يەكەم كاتىك گەياندمە قوتابخانە، ترسىكم لەۋ كەشە نامۆيە لە چاۋەكانىدا دەخۈندەۋە، كەچى ھىچى نەدەۋت، لە كاتى خوا خافىزىدا گوتم:

- تۆ كورپكى باشى، زۆر زوۋ ھاورى دەۋزىتەۋە، بىگومان مامۇستاكەشت خۆشى دەۋىي، من دلىنام.

- دىتتە شوپىنم؟

- بە دلىنايىيەۋە دىمە شوپىن، پىت ۋابوۋ من كورە مېھرىبان و ئازىزەكەم لە بىر دەچىت؟

- نە، دەترسم ون بى.

- من ون بىم؟ نە رۆلە گىيان گەرەكان ون نابىن.

- بۇ نا!! ون دەبن، كاتىكىش ون دەبن ئىتر نادۆزىنەۋە، بىنىت شارەزاد و بابە

چۆن ون بوون.

يەكەمىن جار بوو لە دواى مردنى شارهزاد ناوى بهيڤت، ئويش بە ناوهكەى
خۆيەوه نەك پووره شەرى وەكو هەموو جارێك دەيوت. نەمدەزانی چى بليتم، ئەو لە
ميشكه بچكۆلەكەى خۆيدا چۆن پويشتنى ئەوانى لىك دابوووه؟ پام كيشايە
ناميزم و گوتم:

- نە كورم، دايكەكان ون نابن، ئەوان بۆنى منداڵەكانيان دەناسنەوه و بەرهو
لايان دەپۆن، لە هەر شوينىك بن دەياندۆزنەوه.

- كەواتە كاتىك من نەبووم نەگرى ها...!

- نە پۆلە گيان من ناگرىم، كەى گريام؟

- هەموو كاتىك دەگرى، كاتىك لە چيشخانە بەتەنياى.

واى... ناتوانيت هيچ شتيك لەم منداڵە بشاردريتەوه، دلم پرپوو و گوتم:

- گريانىش شتيكى خراپ نيه، هەندى جار پويستە، بەو شيويه دەروونى
مرۆف سووكتەر دەبيتەوه، بەلام چيى تر ناگرىم.

دواتريش لەگەڵ ئەودا هيچ كيشەيهكم نەبوو، بە ريكويىكى راهيتانەكانى
دەنووسيهوه، هەموو كارەكانى خۆى دەكرد، ئاگاي لەو بوو بە هيچ شيويهك
نەبيتە هۆى بيزارىم، تاقە ئاسەوارىكى ئەو شەوه ترسناكەى لەودا مابوووه و
نەيدەتوانى لە منى بشاريتەوه، ئەو هاوارە ترس ئاميزە بوو كە هەندى جار لە
نيوهشەوهكاندا منى لە خەو پادەچلەكاندا.

دوو مانگ تىپەى بوو، زانكۆكان كرانهوه، بەلام تەنيا شتيك كە بىرم لى
نەدەكردهوه چوونە زانكۆ بوو. هەموو پۆزى لەگەڵ باوكى حەمىد بۆ چاوپيڤكهوتنى
خەلكى جۆرهوجۆر دەپويشتين، داوامان دەكرد و دەپارايەنهوه، ناسياومان
دەدۆزىيهوه و ميوانداريمان ساز دەكرد، تەنانەت نامەمان بۆ نووسينگەى شاژن
فەرەح نووسى بۆ ئەوهى لە سىدارەى نەدەن و لەژىر ئەشكەنجە دەرى بهيڤن و بۆ
زىندانى ئاسايى بنيرن، چەند بەلڤنيكيشمان وەرگرت، بەلام ديار نەبوو تا چ
پادەيهك ئەم هەموو هەولانە كارىگەرييان هەيه و لە راستيدا حەمىد لە چ
دۆخىكدايه. لە پاش ماوهيهك دادگەييهكى رووكەش ساز درا و لەبەرئەوهى
سەلتندرابوو كە لە هيچ چالاكويهكى سەربازيدا بەشداریى نەكردوو، مەترسيى لە

سیدارهدانی لەسەر ئەما و پازدە ساڵ زیندانی بەسەردا سەپتندرا، تەنانت دواتر مۆلەتیان پێ داین خواردن و جلی بۆ بەرین و نامەیی بۆ بنووسین، هەموو دووشەممەیک بە جانتایەکی گەورەیی خواردن، جل، کتێب، شتومەکی نووسین دەچوو مە بەردەم زیندانەکە، زۆربەیان هەر لەوێدا دەگێڕایەووە و لەوانەشی کە دەیانبرد نەمدەزانی سەرئەنجام چەندی دەگاتە دەست حەمید. یەکەمین جار کە جلە چلکنەکانیان بۆ شۆردن پێ دام سەرم سوپما، بۆنێکی سەیریان لێ دەهات، بۆنی خوێنی وشکەووبوو، بۆنی کەرۆو، بۆنی بەدبەختی لێ دەهات، بە هەراسەووە سەیری یەک بە یەکیم کرد، پەلەیی خوێن و چرچ و لۆچییهکەیی شێتی کردم، دەرگەیی گەرماوەکەم داخست و بەلوووعەیی ئاوەکەم بەسەر تەشتەکەدا کردووە و دەنگەدەنگێکی زۆرم نایەووە و بە دەنگی بەرز گریام. ئەو لەوێدا چی دەچەشت؟! ئاخۆ باشتر نەبوو ئێویش وەک مەهدی و شازەزاد و ئەوانی تر بکوژرایە؟ ئاخۆ هەموو چرکەیک ئاواتی مەرگ ناخواریت؟ وردە وردە لەسەر جلەکانەووە شوێنی برینەکان و ئازارەکانیانم دەناسییەووە، دەمزانی کامەیان خراپترینە و کامەیان بەرەو چاکبوونەووە دەروات.

کات بەسەر دەچوو، هیچ هەوایی کردنەووەی چاپخانه و کارگە نەبوو، باوکی حەمید هەموو مانگێک هەندێک پارەیی پێ دەدام، بەلام ئەم دۆخە تاکەیی دەرگا هەر بەو شێوەیە بەردەوام بیت؟ دەبواوە بپاریتکی تەواوم بدایە، دەبواوە خۆم کاریکم بکردبایە، نە منداڵ بووم، نەش بێ دەسلالت، ژنێک بووم بەپرسیاریتیی دوو منداڵم لە ئەستۆدا بوو کە نەمدەوێست بە بەزەیی و خێری ئەم و ئەو گەورە بن. دانیشتن، کەرۆزانەووە، دەست پانکردنەووە لەم و لەو، لە من و منداڵەکان و بەتایبەتیش لە حەمید نەدەوێشایەووە. دەبواوە ئێمە بە شانازی و سەر بەرزاییەووە بژیاينایە، دەبواوە لەسەر پێی خۆمان بوەستاینایە، بەلام چۆن؟ من دەمتوانی چی بکەم؟ یەکەمین کاریک کە بە مێشکەدا هات، جلدوورین بوو لەلای پەروین خانم و بە هاوکاری فاتی، هەرچەندە بێ وەستان دەست بە کار بووم، بەلام ئەوێ قینم لێ دەبوو و ئەو بوو کە دەبواوە هەموو پۆژێک بۆ ئەم کارە بەتایبەت بۆ مائی دایکم و پەروین خانم برۆشتبام و پووبەرووی عەلی و هەندێ جار مەحموودیش دەبوو مەووە، هەموو پۆژیکیش سەرکۆنەیی دایکم دەبیست کە دەگوت:

- بینیت، دەمگوت جلدوورین لە هەموو شتێک پێویستترە، گوێت پێ نەدا، هەر

له خۇرا چوويته قوتابخانه و خويندت.

هه موو دواي نيوه پوانتيك، پۇژنامه كانم دهخويندهوه و به شوين ئاگاداري
كۆمپانيا و فهريمانگه كاندا دهگه پام، زۆريهي كۆمپانيا تايه تيبه كان ياريددهريان
دهويست، باوك ههميد سهبارت به كهشي كار و ههندي شت له كۆمپانيه كاندا
وشياري پي دام كه زۆر بهجي بوون و خۆم به باشي ههستم پي كرد، له ههندي
شوينا ئه وهنده به چليسي ديقه تيان دهادام دهتگوت ده يانه وي دۆست هه لېژيرن نهك
فهريمانبهر، ههر لهم گه پاناندها بۆم دهركهوت كه تهنيا دييلۆم بهش ناكات به لكو
ههندي شتي تريش هه ن دهبيت بيزانم، له دوو دانيشتن خولي تايپيستيدا ئاماده
بووم، له پاش فيربووني بنه ما سه ره تاييه كان، وازم لي هينا، چونكه نه پارهي
مانگانه م هه بوو و نه كاتيشم هه بوو له وي به سه ري بهرم، باوك ههميد تاييكي
كۆني پي دام، شهوانه راهيتانم له سه ري ده كرد، خۆشي مني به يه كي له
هاوپيكاني ناساند كه له بهر پوه به راهيه تيبه كي ده ولته كي كاري ده كرد. ئه و رۆژه كي
بۆ چاوپيكيه وتن رۆيشتم له بهر ده م پياويكي سي و يهك، دوو ساله دا وه ستابووم،
به چاوپيكي تيز و ورياو وه رده كۆلانه سه يري ده كردم، له نيوان پرسياره
جۆريه جۆره كانيدا هه و لي دهادا بگات به و شتانه ي كه دهرم نه ده خست، پرسى:

- ليره دا نووسيوته هاوسه رت هه يه، هاوسه ركه ت ئيشي چيه؟

كه ميك سلهميمه وه، وام ئه زاني له بهر ئه وه ي باوكي ههميد مني ناساندوه،
ئاگاداري هه لومه رجي منه، به لام وا دياربوو نه يده زاني، به ته ته له وه كوتم: كاري
سه ربه خۆ دهكات، له نيكا و زه رده خه نه گالته ئاميزه كه ي تي گه يشتم كه باوه ري به
قسه كه م نه كرد، ماندوو و تووره بووم، كوتم:

- من كارم دهويت، ئيوه كارتان به ميترده كم چيه؟

- به ئيمه يان گوتبوو كه داهاتيكي ترت نيه.

- كي گوتي؟

- ئاغاي موعته مه دي، ياريددهر، ئه وه كي تو ي ناساندوه.

- باشه ئه گه ر داهاتيكي ترم هه بيت، ئيوه كاره كه م پي ناده ن؟ بۆچي ئيوه

فهريمانبهرتان ناويت؟

- بۆ نا خانم ده مانه ويت، به لام خۆبه خشكاري زۆرمان هه يه كه له پووي

بروانامەى خوێندن و ئەزمونەوه هەلومەرجى لە تۆ باشتريان هەيه، من نازانم
ئاغای موعتەمەدى بۆچى تۆى ناساندووه و بەو هەموو پىداگريەشەوه!!

نەمدەزانى چى بۆيم، باوک حەمىد گوتبووى كاتى سەردانى شوينىك دەكەيت بۆ
كار، مەلئى هاوسەرەكەم زىندانىيه، نەميشدەتوانى درۆ بكەم، چونكە بە دۇنيایىيهوه
زوو دەستم ناشكرا دەبوو، دەشيا ئەم كارەشم بەگير بەينايه، ئەم شوينە لە هەموو
پرويهكەوه بۆ من شياو بوو، دابراو و بى هياو بووم، بە دەست خۆم نەبوو، دوو
دۆپ فرمىسك پۇايه سەر ئەژنۆم و بەدەنگىكەوه كە خۆشم بەقورسى گويم لى
دەبوو گوتم:

– مێردەكەم زىندانىيه.

نێچاوانى بە يەكدا دا، چاوەكانى گرزەوه كرد و پرسى:

– لەبەر چى؟

– چالاكى سىياسى.

بێدەنگ بوو، نەمدەوترا هېچ شتىك بۆيم، ئەویش ئىتر هېچى نەپرسى، دەستى
بە نووسىن كرد، پاش ماوه يەك سەرى بەرز كردهوه، داگىرابوو، نامەيهكى دايه
دەستمەوه و گوتم:

– سەبارەت بە هاوسەرەكەت بە كەس مەلئى، ئەم نامەيه بۆ ژوورەكەى تەنیشتهوه
بەرە، بىدە بە خانمى تەبرىزى، ئەوان ئەركەكانتان پى دەلێن، لە سبەينیشەوه
دەست بە كار دەكەيت.

هەوالى كارکردنى من لە مالهوه وەكو تۆپ تەقييهوه، دايم بە چاوى
دەرپەريوهوه گوتم:

– يانى دەچیتە بەرپۆههرايهتى، وەكو پياوەكان؟

– بەلئى، چى تر ژن و پياو جياوازيان نيه.

– واى! بمرم، ئەم قسانە چىن؟ ئاخىر زەمانە، پيم وانىيه باوك و براكانت بهێلن.

– پتوهندىيى بهوانهوه نيه، كەس مافى ئەوهى نيه دەست وەربدا تە ناو ژيانى من
و منداڵەكانم، تا ئىستا هەرچى بەلایەكیان بەسەرمدا هێناوه بەسە، ئىستا ئىتر
هاوسەرم هەيه، خۆ هاوسەرەكەم نەمردووه، بپارمان بە دەست خۆم و ئەوه،

کهواته با لهخویانهوه خویان سووک نهکهن.

بهو دوا وریاکردنهوهیه دهمی ههموویان داخرا، ههچهند لهو باوهپهدا نهبووم
باوکم زۆر نارازی بێت، چونکه، چهندان جار خۆشحالی دهربرپوه بهوهی که لهسه
پتی خۆم وهستاوم و پشت به براکانم نابهستم. ئەم کاره بۆ بهرزکردنهوهی وره
کاریگهرییهکی زۆری ههبوو. ههستم به کهسایهتی خۆم و ئاسوودهیی دهکرد،
سه رهپای ئەوهی زۆر ماندوو دهبووم، بهلام ههستم به شانازی دهکرد له بهرئهوهی
پتووستیم به کهس نهبوو.

له به پتوه به رایه تییه کهدا، پۆلی یاریده دهر یان به پتوه بهری نووسینگه م دهبینی،
هه موو کاریکم دهکرد، تایپ، وهلامدانهوهی تهلهفۆن، پتکخستنی فایل، پشکنینی
هه ندۆ حساب و کیتاب، تهنا ته هه ندۆ جار وهرگێرانی، له سه ره تا وه شته کانم
زۆر دژوار دههاته بهرچاو، ئیش و کاره کانم زۆر په رش و بلاو و قورس دهبینی،
کهچی دوو ههفتهی نهبرد توانایی تهواوم به سه ره دۆز هکاندا پهیدا کرد. ئاغای
زه رگه که ئیستا بوو بوو به به پتوه بهرم، بهوردی و هه سه له وه روونکردنهوهی
پتووستی دهدا و کاره کانم له ژێر چاودێری ئەودا بوون، بهلام چیی تر سه به رته به
ژیانی تایبه تیم پرسیاری نه ده کرد و هیچ ورده کۆلییه کی نه وتۆشی له به رهی
حه میده وه نه ده کرد. ورده ورده دهستم کرد به هه له چینی پتووس و دارشتنی ئەو
به به تانهی که بۆ تایپکردن به منیان دهدا، هه رچۆنیک بێت من قوتابی زانکۆ،
به شی وێژهی فارسی بووم و له م ده ساله ی رابردوودا به لای که مه وه نیوهی
کاته کهم به خویندنه وه به سه رچوو بوو، کاتیک بووم به جیگه ی سه رنج و هاندانی
به پتوه به ره کهم وره ی زیاترم پهیدا کرد، ورده ورده باوه پی به کاره کهم به رادهیه که
گه یشت که مه به سه ته که ی خۆی دهوت و داوای لێ ده کردم که ناوه پۆکی نامه که یا
راپۆرت ته که بنووسم. کاره کهم زۆر پێ خۆش بوو، بهلام کیشه یه کی تازم تووش بوو
که پتستر بیرم لێ نه کرد بووه وه، ئیتر نه مده توانی هه موو ههفته یه که به شیوه یه کی
پتکوپتیک بۆ زیندان برۆم، سێ ههفته بوو هیچ ئاگام له هه میده نه بوو، تووشی
دله راوکی بووم، له دل خۆمه وه گوتم، هه رچۆنیک بووه ده بێت ئەم ههفته یه برۆم، له
پۆزی پتستره وه هه موو شته کانم ئاماده کرد، که مێک چتستم لێ نا، شیرینی،
میوه، جگه ره و پارم دانا، به یانی زوو خۆم گه یانده به ندیخانه، له به رده م
ده روازه که، پاسه وانه که به گالته جاری و بێ نه ده بییه وه گوته:

- چیتە؟ دوینى شەو خەوت لى نەكەوتوو و بەم بەيانى زوو هاتووى؟ من ئىستا هېچ شتەكت لى وەرناگرم.

- تكات لى دەكەم دەبىت من كاژىر هەشت لەسەر كار بم.

كەچى ئەو دەستى كرد بە گالتە و سووكايەتى پىكردن، گوتم:

- شەرم كە، ئەمە چ شىو دەيه كى قسە كردنە؟

دەنگوت چاوەروانى ئەو ناپەزايەتییە بوو بۆ ئەوەى بە ئارەزووى خۆى هەموو قسەیه كى سووك بە من و ئەو هاوسەرە.... بدات، هەرچەندە لەم ماوەیەدا پووبەپووى هەموو جۆرە سووكايەتى و بى ئەدەبیەك بووبوومەو، بەلام هېچ كەسێك بەو پادەیه دژوین و ناو و ناتۆرەى ناشیرینی پى نەدابووین، لە توورەیییدا سەراپای جەستەم دەلەزى، دەمویست لەتوپیەتى بكەم، كەچى بویری دەربیرى یەك وشەشم نەبوو، دەترسام ئەگەر شتێك بلیتم حەمید لەو هەموو كەلوپەل و نامە و خواردنەى خوا دەزانیت چەندى بە دەستى دەگات، بى بەش بێت. لە كاتێكدا لێوێكەم دەكرۆشت و فرمیسكەكانم قووت دەدا، سووكايەتى پىكراو و تىكشكاو پۆشتمەو و فرمانگە، ئاغای زەرگەر بە تیژبینییەكەى خۆیەو سەرنجى تىكچوونى بار و دۆخمى دا و بانگى كردمە ژوورەكەى، هاوكات كە نامەیه كى دەدايه دەستم بۆ تاپىكردن، پرسى:

- خانم سادقى چى بوو، ئەمڕۆ دۆخت باش نییە؟

فرمیسكەكانى كە پزەبوونە سەر گۆناكانم، بە پشتى دەستم سەرییەو و بەسەر هاتەكەم بەكورتى گىپرایەو، بەتوورەیییەو سەرىكى بادا و پاش كەمێك بێدەنگى گوتى:

- دەبوايه زووتر ئەمەت بە من بووتبايه، دەزانیت ئەگەر لەو چالە پەشەدا ئەم هەفتەیهش هەوالێكى تۆى پى نەگات چ دۆخێكى دەروونى دەبیت؟ زوو بڕۆ، هەتا كەلوپەلەكان نەدەیتە دەستیانەو، نەگەر پیتەو، لەمەوداوش هەموو دووشەممەیه ك دواى ئەوەى شتەكانت گەياندا ئینجا دێیتە فرمانگە، تى گەیشتى؟

- بەلى، بەلام هەندى جار تا نيوەرۆ ئەخايەنیت، بۆ دواكەوتنەكانم چى بكەم؟ نابیت ئەم كارەم لە كیس بجیت.

- تۆ خەمى كارەكەت نەبیت، من بە كارى راسپاردە بۆتى دەژمێرم، ئەمە

کەمترین خەزەمەتە کە ئیمە بۆ ئەو لە خۆبەدووانەى بکەین.

ئەم پیاووە چەند دڵۆقانە، دڵ ناسک و تێگەیشتوو، ھەندێ لیکچوونم لە نێوان ئەو و مەسعوودمدا بەدی دەکرد، لەو باوەرەدا بۆم ئەگەر مەسعوودیش گەرە بێت وەکو ئەو دەبێت.

ورە وەرە لەگەڵ رەوتی ژیان تازە راھاتین، منداڵەکان بەوریایی و دڵسۆزییەو، بەوپەڕی توانایانەو ھەولیان دەدا هیچ کێشەییەکی نوێم بۆ نەنێنەو، سەرلەبەیانیان پێکەو بەرجاییمان دەخوارد و ئامادە دەبووین ھەر بەو ئۆتۆمبیلێ ژیانەى کە لەم ماوەیەدا زۆر فریام کەوت، ئەوانم دەگەیانە قوتابخانە، ھەرچەندە قوتابخانەکەیان دوور نەبوو، نیوەرپوان خۆیان بە پێ دەگەرانەو، لەسەر پێکەیاندا نانیاں دەکری و ئەو چێشتەى کە بە ئامادەکراوی بۆم دادەنان، گەرمیان دەکردەو و کەمیکیشیان بۆ داپیرە دەبرد. داپیرەى داماو، لە پاش گەرانەوێ لە نەخۆشخانە زۆر نەخۆش بوو، لە مالاڵەکەى خۆیشی بەولاولە حەزى لە ھێچ شوێنێکی تر نەدەکرد، لە ئەنجامدا دەبوايە ئیمە بەویش رابگەیشتینایە، دواى نیوەرپوان لەسەر پێکەمەو بە بازاریشم دەکرد، سەرم لە داپیرە دەدا، قاپەکانم کۆ دەکردەو و ژوورەکەیم پێک دەخست، کەمى قسەم لەگەڵی دەکرد و پاشان دەڕۆیشتمە سەرەو، ئینجا کاروبارى مالاڵەو دەستی پێ دەکرد، شۆردن، پاککردنەو، ئامادەکردنى چێشتى سبەى، نانى شێوانى منداڵەکان، پێراگەیشتن بە وانەکان، پێنوس و تەنەو و بەکورتى ھەزار کارى تر کە ھەموو جارێک تاوێکو سەعات دە، یازدەى دەخایاند و، دواى ئەو ھەرەکو لاشە دەکەوتم و خەوم لى دەکەوت، پێم وانەبوو بەم دۆخەو بتوانم بەردەوامى بە خۆتندن بەدەم، سالتیکم لە کیس چوو، بەلام وێ دەچوو چەند سالتیکی تریش لە دەست بەدەم.

ئەو سالا، رووداویکی تری خێزانى بەخۆیەو سەرقاڵی کردین، ئەویش شووکردنى فاتى بوو، کە لە پاش قسەوباس و ناتەباییی زۆرى بۆچوونەکان سەرى گرت، مەحموود بەو پەندەى کەوا لە شووکردنەکەى منەو وەرى گرتبوو، پێى وا بوو دەشی فاتى بە پیاویکی بازارى و خواناسى وەکو خۆى بە شوو بەدات، فاتیش بەپێچەوانەى منەو، بەش خوراو و تەنانەت ژێر چەپۆکەش بوو، سەرەرای ئەوێ کە قینى لە خوازبێنیکارەکە دەبوو، کەچی بوێرى پەتکردنەوێ نەبوو، لەو دەچوو ئەو تەمیانەى کە بە من کرابوو، ھێندە کاریگەرى لەسەر ئەو دانابوو کە بۆ

ههتا ههتايه بړوا به خوږوون و دهربريني بير و بوچووني لهو سه‌ندبووه، سه‌ره‌نجام به‌رگريکردن له‌ويش كه‌وته نه‌ستوي من و ناوونيشاني كه‌له‌شيري جه‌نگي خيزان به بالامدا بړا. نه‌مجاره‌يان به ناكايييه‌كي پتره‌وه كارم كرد و بي قسه‌کردن له‌گه‌ل مه‌حموود و دايكم، به‌نه‌پني له‌گه‌ل باوكم چوومه ناو باب‌ته‌كه‌وه، بوچووني فاتي م پي وت و داوام لي كرد كه به به‌شودانتيكي زوره‌ملي كه‌لوپه‌لي به‌دبه‌ختي كچه‌كه‌ي تريشي ناماده نه‌كات. هه‌رچه‌نده دواتر شوين دهستي من له دوا بړياره‌كه‌ي باوكمدا دهركه‌وت و رقي مه‌حموودي زورتر و زورتر وروژاند، به‌لام هه‌رچونيك بيت به‌شودانه‌كه هه‌لوه‌شايه‌وه و فاتي له‌گه‌ل خوازبينيكاريكي تردا كه مامو عه‌باس ناساندبووي و، فاتي په‌سهندي كرديو، په‌يماني هاوسه‌رگيريان به‌ست. سادق، هاوسه‌ره‌كه‌ي فاتي، گه‌نجيكي خوينده‌وار، خوش نه‌ندام، ميهره‌بان و له خيزانتيكي مام ناوه‌ندي، روښن‌بير و به‌پيز بوو، وده‌كو ژمي‌ريار له يه‌كي له كو‌مپانيا ده‌وله‌تايه‌كاندا كاري ده‌كرد، له‌به‌ره‌وه‌ي هه‌روه‌كو مه‌حموود ده‌يكوت مووچه‌خوږ بوو، باري نابووريه‌كي دره‌شاده‌ي نه‌بوو، به‌لام فاتي پازي بوو، من و مندا له‌كانيش خوښمان ده‌ويست، نه‌ويش به له‌به‌رچاوگرتني پيداويستي كور‌ه‌كان به باوك، زور دؤستانه له ته‌كياندا ره‌فتاري ده‌كرد و زوربه‌ي كاته‌كان به‌رنامه‌ي گه‌راني بويان ريك ده‌خست و بو سه‌يراني ده‌بردن.

ژيانمان كه‌وتبووه سه‌ر نيمچه ره‌وتيكي دياريكراو، كاره‌كه‌مم خوش ده‌ويست، هه‌موو شتيك به دلي خوږ بوو، چه‌ند هاوپتيه‌كي باشيشم دؤزيبووه‌وه كه كاتي ناخواردني نيوه‌روان يان ساته‌كاني ده‌ست به‌تالييان به گالته و پي‌كه‌نښ و قسه‌کردن له‌باره‌ي كه‌ساني تره‌وه پر ده‌كرده‌وه، له‌م ريگه‌يه‌وه ناشناي هه‌موو فه‌رمانبه‌ره‌كاني به‌پړوه‌به‌رايه‌تايه‌كاني تر ده‌بووم، به‌لام زوربه‌ي گف‌توگ‌وكانمان سه‌بارت به سه‌روكي يه‌كيك له به‌پړوه‌به‌رايه‌تايه‌كان بوو كه ناوي ناغاي شيرازي بوو، نه‌مه هه‌ر له سه‌ره‌تاوه قيني له من بوو، په‌خنه‌ي له هه‌موو كاريكم ده‌گرت، هه‌موو ده‌يانگوت پياويكي زور هه‌ستيار و شاعيريكي زور باش و به‌توانايه. كه‌چي من له زيري و تووره‌بوون به‌ولاوه هيچم لي نه‌ده‌بيني، وريابووم تووشم نه‌بيت به تووشييه‌وه و بيانويه‌ك به ده‌ستييه‌وه نه‌دم، هه‌موو كاتيكي توانجي لي د‌دا، ده‌بيولا‌ند، به تانه و ته‌شه‌ره‌وه واي تي ده‌گه‌ياند‌م كه من به پالېشت كارم ده‌ست كه‌وتووه و كارامه‌يي پتويستم نيه. هاوكاره‌كانم ده‌يانگوت، دلگران مه‌به خوي

پهوشتی بهو شیوهیهیه، بهلام من ههستم دهکرد پتر لهگه‌ل مندا بهدخوویی
دهنوینیت، ته‌نانه‌ت بیستبووم که له پاشمله‌م پیم ده‌لایت دلبه‌ره‌که‌ی ئاغای زه‌رگه‌ر،
زۆرم پێ ناخۆش بوو و پیتی قه‌لس بووم، نه‌مده‌زانی کیشه‌که‌ی له چیدا‌یه! ورده
ورده منیش رقم لی بووده‌وه، به‌هاوکاره‌کانم گوت:

– ئه‌وه‌ی که لی نایه‌ت شاعیرییه، پتر له ئه‌ندامی مافیا ده‌چیت، شاعیر ده‌بیت
پو‌حیک‌ی ناسکی هه‌بیت، هه‌لکه‌وتوو و به‌هره‌دار بیت، نه‌که ئه‌وه‌نده له خۆ بایی،
زهر و به‌دغه‌ی، به‌دلنیا‌یی‌یه‌وه شیع‌ره‌کانی هی خۆی نین، بێگومان شاعیریکی
داماوی زیندان کردوو و به‌چه‌ق‌ه‌ه‌ره‌شه‌ی لی ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی به‌ناوی ئه‌مه‌وه
شیع‌ر بلّیت. هه‌موو پێ ده‌که‌نین.

وا بزانی ئه‌م قسانه به‌خۆشی گه‌یشتبوو. پۆژیکیان به‌بیانویی چه‌ند
هه‌له‌یه‌کی بچکۆله‌وه، بابه‌تیک‌ی چاپکراوی ده‌لاپه‌یه‌ی که زۆر به‌وردی و
زه‌حمه‌تیک‌ی زۆره‌وه تاییم کردبوو، دراندی و فریتی دایه‌ سه‌ر می‌زه‌که‌م. شیت بووم،
چی تر نه‌مده‌توانی خۆم بۆ راگیریت، هاوارم کرد:

– ئاشکرایه‌ تۆ چیت؟ دایمه به‌دوا‌ی ئه‌وه‌ی بیانوو له‌کاره‌کانم بگریت، بۆچی من
چ خراپه‌یه‌که‌م له‌گه‌ل تۆدا کردوو؟

– ها...! خانم تۆ ناتوانی خراپه‌م له‌گه‌لدا بکه‌یت، چونکه من ده‌ستی تۆم بۆ
خویندووته‌وه، واته‌زانی منیش زه‌رگه‌ر و مو‌عته‌مه‌دیم تا بتوانیت له‌سه‌ر په‌نجه
بمخولینیته‌وه؟ من هاوشیوه‌کانی تۆ باش ده‌ناسم.

له‌توو‌ره‌بییدا ئازای ئه‌ندام ده‌له‌رزی، ده‌مویست وه‌لامی بده‌مه‌وه که ئاغای
زه‌رگه‌ر هاته‌ ژوو‌ره‌که‌وه و به‌ده‌نگی به‌رن گوتی:

– ئه‌وه چیه ئاغای شیرازی، چی بووه؟

– چی بووه؟ کار نازانیت، دوو پۆژه دوا‌ی خستوو، ئینجا بابه‌ته‌که‌ی به‌م
هه‌موو هه‌له‌یه‌وه داوته‌ ده‌ستم، ئیدی ئاوه‌ایه‌ کاتیک که‌سی نه‌خوینده‌وار هه‌ر
له‌به‌رئه‌وه‌ی پالپشته‌که‌ی به‌هیز و ده‌ست رو‌یشتوو بووه، کاری پێ دده‌ی و ئاوه‌ای
لی دیت و ده‌بیت چاوه‌روانی ئه‌نجامه‌که‌شی بیت.

– ئاگه‌ت له‌قسه‌کردنت بیت، جله‌وی خۆت بگره، فه‌رموو وهره ژوو‌ره‌که‌م کارم
پیته.

و به دەست پآلی پتوه نا و دایه پتیش خۆی بۆ ژوورهکەیی.

سەرم بە دەستم گرتبوو و هەولم دەدا پتیش لە پشتنی فرمیسکەکانم بگرم،
هاوکارەکانم لە دەورم کۆبوونەوه، هەریەکە و بە شیوهیەک دڵنەواییی دەکردم،
عەباسەلی، کارمەندی نەژمەکەمان کە زۆر لایەنگری لێم دەکرد، شەراوی بۆ
هێنایم. خۆم سەرقاڵی کار کرد، لە دواى کارتێرێک ئاگای شیرازی هاتە ژوورهکەم،
پرووم لێ وەرگێرا، لە بەردەم میزەکەم وەستا، هەولێ دەدا چاوی بە نیگام نەکەویت،
بە کینه‌وه گوتی:

– ببوره! بمبوره.

بەپەله لە ژوورهکە چوو هەر، حەپەساو و سەرسورماو بە نیگایەکی پڕ
پرسیارەوه نەماشای ئاگای زەرگەرم کرد کە لە لای دەرگەکەوه وەستابوو، پرسیم:

– چی بوو...؟

– هیچ، تۆ لە بیرى خۆتێ بەره‌وه، ئەو هەر وایه، پیاوێکی باش و دڵپاکه، بەلام
توورەیه و بە هەندێ شت هەستیاره.

– بۆ نمونە بە من؟

– نەک هەر تۆ، بە هەر کەسێ کە دەزانیت مافی یه‌کیکی تری خواردوه.

– بۆچی من مافی کێم خواردوه؟

– بەجیدی وەری مەگره، دەزانیت لە پتیش هاتنی تۆ، ئەم پیاوه یه‌کیک له
قوتابییه‌کانی خۆی کە تازه لیسانسێ وەرگرتبوو، بۆ وەرگرتنی کار بە ئێمەیی
ناساند، تا راده‌یه‌ک کارەکانی ته‌واو بووبوو کە داواکارییه‌کەیی تۆ هات، هەرچه‌نده
لە پتیش چاوپێکەوتنه‌کەیی تۆ بەلێنم بە شیرازی دا کە ناچمه ژێر باری
پاسپارده‌کەیی موخته‌مه‌دییه‌وه، بەلام ئیدی کارمان بە تۆ دا، بە بۆچوونی ئەو، ئەمه
ناپیاوی بوو، ئاساییه‌ کە به‌و پروچه هەستیاره‌وه نه‌یده‌توانی هه‌روه‌کو خۆی
ده‌لێت، به‌رگه‌ی ئەو نایه‌کسانییه‌ بگرت، له‌وه‌ودوا بوو به‌ دوژمنی من و تۆ،
پتیشتریش له‌گه‌ڵ موخته‌مه‌دیدا هەر دوژمن بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئەو به‌ گشتی دوژمنی
سروشتی و سه‌رۆک و ئەو جۆره کەسانه‌یه.

– له‌وه ده‌چیت مافی خۆشی بوویت، چونکه به‌راستی من مافی یه‌کیکی ترم

خوارد، بۆچی به‌م هه‌لومه‌رجانه‌وه کارتێان به‌ من دا؟

- ئەى باوكە...! وا دياره ئىستا پياوخراپ بووين، من پىم وابوو ئەو بهو
 ھەلومەرجانەو دەتوانىت لە شوپىنىكى تر كار بدۆزىتەو، ھەرواش بوو، لە دواى
 ھەفتەيەك كارى پەيدا كرد، بەلام تۆ لە بارودۆخىكدا بوويت، دژوارتر كارت دەست
 دەكەوت. ھەرچۆنىك بىت، بە داواى لىببوردنەو، ناچاربووم مەسەلەى
 ھاوسەرەكەتى بۆ باس بكەم، خەمت نەبىت، پياوئىكە شايانى پشت پى بەستە،
 ئەمەش لەلای خۆت بمىننەو، خۆشى ھەموو تەمەنى گرفتارى پرسى سياسى بوو.
 رۆژى دواتر، ئاغای شىرازى رەنگ بزرگا و خەمناك، بە دوو چاوى مات و
 سوورھەلگەراو، ھاتە ژوورەكەم، دياربوو نازانى چى بلىت، سەرئەنجام گوتى:

- دەزانی، بە دەستى خۆم نىيە.

لە کوورەى رقى دەروندا وەكو پشكۆى سوورھەلگەراو

دەشت و دەر نامگرىتە خۆى، وەكو گورگى بىچوو خوراو*

- من بەرامبەر بە تۆ خراپەم كرد، راستىشت دەوى كارەكانت زۆر باشن، من
 بەئاستەم دەمتوانى ھەلەكان بدۆزمەو، كەچى لە دوو دىرى نامەيەكى ئەم
 بەرپۆدەبەر و سەرۆكانەدا ھەزار ھەلە دەكرىت.

پاشتر، بوو بە يەكێك لە گرینگترین بەرگريكار و ھاوئىكانم، ئەم بە پىچەوانەى
 ئاغای زەرگەر بوو، سەبارەت بە دۆخى خەباتى ھەمىد، پىكخراوەكەى و چۆنىەتى
 گرتەكەى وردەكوڵ بوو و ھەر بوارىكى بۆ پرەخسايە چەندان پرسىارى لەو
 بارەيەو دەكرد، تەمەرزۆيى و پەرۆشىي ئەو بۆ گوڭگرتن لە منىكى كە ھىچ مەيلى
 چوونە ناو ئەو بابەتەم نەبوو، دەپەتنامە قسەكردن، ھاوخەمىيەكەى و ھەي
 خستبوو ناو دۆخىكى پر لە قەين و توورەپىيەو كە منى دەتوقاند. جارێكىيان لە
 نىوان گەفتوگۆكانماندا سەرنجى دەموچاوە توورە ئامىزەكەيم دا، رەنگى بەرەو
 شىن بوونەو دەچوو، بە نىگەرانیيەو پرسىم:

- ئەحوالت باشە؟!

- نە باش نىم، بەلام تۆ نىگەرەن مەبە، من زۆر جار ئەم دۆخەم ھەيە، تۆ نازانى

* ئەم شىعەرە و ھەموو شىعەرەكانى ئاغای شىرازى ھى شاعىرى رەوان شاد فەخرەدەينى
 موزارەيىيە. بەرپۆز مامۆستا ناسرى حوسامى بە سوپاسەو ھەرى گىراوئە سەر زمانى
 كوردى.

چی به ناخمدا تێ دهپه پیت.

- چی تێ دهپه پیت؟ لهوانهیه منیش وا بم، بهلام نهتوانم قسه بکهه.

دهزانی تۆ، دهروونی من تینووی هاتنی کام پۆژه؟

که شارێک ههموو پهشیۆشه دواي قهرکردنی به کۆمهڵ

تینووم به خوینی کهسیک، له گهرمه ی تووریهی و پندا

وهک له گهرمای نیوه پۆدا، پۆژوهوان تینووی ئاون

- نه، من گورزی پترم خواردووه، بهلام ههگیز ههڵچوون و مهینه تی و خراپم نهبووه. جارێکیان سهبارهت به شهوی هێرشه کهی مالممان پرسیا ری کرد، به کورتی ئهوه م بۆ گهراپهوه که پووی دابوو، له پڕ جلهوی خۆی له دهست دا و بێ ترس هاواری کرد:

لهم قهومه که داوینی خهڵک دهگرن، شار بوو به سهگستان

ئه ری شیرهکان چی دهکن، ئیستا بۆ بێدهنگن له نیو لان؟

تۆقیم و راپه ریم ده رگهی ژوور کهم داخست، پارامه وه و گوتم:

- بیکه به خاتری خوا ئاغای شیرازی، گوئیان له دهنگت ده بێت، ساواکه که هه لهم نهۆمه یه.

ئهو پۆژگاره نیوهی هاوکارهکانمان به ساواک له قهڵه م ددا، به ههراس، بێزاری و پارێزه وه رهفتارمان له تهکیاندا ده کرد. له وه دوا ئهو شیرانه ی بۆ ده گوتم که هه ریه که یان به س بوو بۆ له سێداره دانی ئهو که سه ی له لای بوو یان ده یگوت، من به دل و گیان لێی تێ ده گه یستم و له به رم ده کرد. ئهو لهو خه لکه ی پاشماوه ی هه ره سه سیاسیه کانی پاش ساله کانی په نجا بوو، پووجه گه نچ و هه ستیاره که ی ئهو لهو سه رده مه دا وردوخاش بوو بوو و هه موو ژیا نی به ره و تالی و نه هه مه تی بر دبوو، به نیگه رانییه وه بیرم ده کرد وه که ئاخۆ ئه زمونه تاله کانی مندالی و گه نجی تی هێنده درێژخایه نن؟ وه لامه که م له شیریکدا وه رگرت وه که وه سفی پۆژی بیست و هه شتی جۆز مه ردان* و ئاکامه کانی بوو، ده یگوت:

* بیست و هه شتی جۆز مه ردان: ئهو پۆژه بوو که هه مه رها شای ئێران، کو ده تای سه ربازی کرده سه ر حکومه تی موسه ده ق، و.

دواى ئەو ساتە، بۆ من بە درىژايى ژيان
ئاسمان شەلالى خوين بوو لە بەرچاوان
مانگ و خۆريش لەو کاتەو بە پۆژ و شەو
لە پشت برىقەى چەقۆو دەدرەوشان

ئاشنايم بەو، منى نيگەرانى سيامەک کرد، ئەو برووسکەى قين و نەفرەتەى
هينايەو يادم کە ئەو شەو لە چاوەکانيدا بينيبووم، ئاخۆ ئەويش ئاوها دەبیت؟
ئاخۆ ئەويش لە جياتى هيا، شادى و بينينى جوانيەکانى ژيان، خۆى دەداتە
دەست بېزارى، قين، خەم و تەنياييەو؟ ئاخۆ پرسە سياسى و کۆمەلايەتيەکان،
ئەوئەندە کارىگەري درىژخايەن دەخەنە سەر رووچە هەستيارەکەى؟ وەى...!
کۆرەکەم، دەبوايە شتیکم بۆى بکرايە.

کۆتاييەکانى هاوين بوو، نزيکەى سالتیک بەسەر گرتەکەى هەمیددا تى
دەپەرى، بەو بپيارەى کە دادگە دابووى، دەبوايە ئیمە چوارە سالى تر بە بى ئەو
بەسەر بەرين، هيج پيگەچارەيەک نەبوو، دەبوايە لەگەڵ ئەم تەرزەى ژيان
پابها تاي نايە، دوا ئامانجى ژيانمان چاوەروانى بوو. کاتى ناوئوسين لە زانکۆ
نزيک دەبوو، دەشيا بپيارم بدايە، يان هەتا هەتايە لە بەردەواميدان بە خويندن
دەستم هەلگرتايە و ئەم ئارەزوو دەريئەم بپرايەتە ژير گلەو، يانیش دەبوايە بە
قبوولکردنى دژوارى و گوشارتيكى زۆر لەسەر خۆم و مندالەکان، ناو خۆم
بنووسيبايە.

دەمزانى وانەکان هەموو وەرزيک قورستەر دەبوون و منیش بەم بوارە کەمەو
ناتوانم کاتى خويندن بە شپۆهەيەک پيک بخەم کە گورز لە کارەکەم نەوئەشپينيت،
تەنانەت ئەگەر ئەوانیش هيج شتيک نەلین، من مافى ئەوئەم نيە سۆزى
بەپيۆهەبەرەکانم بەخراپى بەکار بهيئەم، لەلايەكى ترەو کارى بەپيۆهەبەرايەتى پتر و
پتر پيداويستى خويندنى بۆ دەردەخستم، کاتيک دەميينى هەندى کەس تەنيا لەبەر
هەبوونى بپوانامە، فەرمانى ئەرى و نەرييان بەسەرمدا دەدا و هەلەکانى خويان
دەخستە ئۆبالي من، داخم لى دەهات و ئارەزووى چوونە زانکۆ لە ناخدا بليئەسى
دەدا، لە پاليشەو، لەو کاتەوئەى لەو گەيشتبووم کە دەبیت هەتا هەتايە بەتەنيايى
ژيان بەپيۆهەبەرم، لە پخناو داهاى باشتەردا، لە بير پيگەيەكى ئەوتۆدا بووم کە

بتوانیت وه لآمدهره وهی خواستی ئایندهی منداله کانم بیت، بیگومان به لیسانسه وه بارودۆخم زۆر دهگۆرا.

ههروهكو ئه وهی كه چاوه پوانیم ده كرد، بنه ماله ی خۆم به گشتی له و باوه پهدا بوون كه دهشی له زانكۆ چاویۆشی بكه م، به لآم سهیر له وهدا بوو كه بنه ماله ی هه میدیش هه مان بۆچوونیا ن هه بوو، باوكی هه مید به به زهیییه وه دهیگوت:

– تۆ زۆر له ژێر گوشاردای، پیت وا نییه هه لگرتنی دوو شووتی كیشه بیت؟

دایكی به خه مخۆرییه بهردهوامه كهیه وه گوتی:

– هه ر له به یانییه وه تا ئیواره له فه رمانگه یت، وا دیاره نیازت وایه نیوه پوانیش برۆی بۆ زانكۆ، ئه ی ئه م مندالانه؟ بیر له ته نیایی ئه م منداله به سه ته زمانانه ناكه یته وه؟

مه نیژه كه دوا مانگه كانی دووگیانی به سه ر ده برد و چه ندان سال له كۆنكۆر ده رنه چوو بوو، تاكو سه ر ئه نجام شووی كرد، به خۆبادانه بهردهوامه كهیه وه گوتی:

– هه مووی چاویكهرییه، ئه وه له به ر ئه وه یه مه نسووره چووته زانكۆ.

زۆرم هه ولدا جلهوی خۆم بگرم، به لآم له م دوا ییانه دا زۆر بۆ هه وه سه له بوو بووم و، چیی تر ئه و كچه شارۆكه یییه بۆ ده سه لاته نه بووم كه بچه ژێر باری هه موو قسه یه كی زهر و تانه و ته شه ركه وه و كه خواست و ئاره زووی هه یچ گرینگیه كی نه بیت. توو ره یییه ك له ناخدا هه لقوولا كه دوو دلییه كانمی شۆرده وه و ئه و تر سه ی له ده رووندا ره وانه وه كه ده ستی به سه ر بووندا گرتبوو، گوتم:

– ئیستا ده بیت من هه م پۆلی دایك و هه م پۆلی باوكیش بۆ منداله كانم ببینم و ژیا نیان هه لسه و پێتم، ناچارم بیر له دا هاتی فره تر بكه مه وه، ئه م مووچه یه م به شی دابین كردنی داواكاریه كانی دوا پۆژیا ن ناكات، به تایبه تیش پۆژ به پۆژ خه رجیا ن زیاد ده كات. سه باره ت به به رنامه ی ژیا نیشیا ن ئیوه خه متان نه بیت، نه وه كانتان بۆ سۆز و پشتگۆی ناخرین، من بیرم له هه موو شتێك كردووته وه.

به لآم راستیه كه ی ئه وه بوو كه من هه یچ بیرم لێ نه كردبووه وه. شه و له گه ل منداله كان دانیشتم و ویستم بیا ن خه مه ناو باب ته كه وه و هاو كاریا ن به ده ست به ینم. له سه ره تا دا به وردی گو ییا ن له قسه كانم گرت، لایه نه چاك و خرا په كانی چوونه زانكۆم بۆیا ن ژمارد، كاتێك وتم كیشه سه ره كیه كه ئه وه یه ناچار ده بم

دواى نيوډېوان درهنگ بيمه مالهوه، سيامهك به نواندنې جوولهيهكى ئۆتۆمۆپتله
دەنگ بەرزەكهى نيشانى دا كه چىي تر گويى له قسهكانم ناگرېت، زانيم به هيچ
شپوهيهك نايهويت لهمه زياتر بهتەنيا بېت، بېدەنگ بوو و به چاويكى پې پرسيارهوه
سهيرى مهسعوودم كرد، مهسعوود به نىگا پې سۆزەكهيهوه له دهموچاوم ورد
دەبووهوه، هاته پېشهوه، قزەكهى لواندهوه و گوتى:

- دايه، تۆ زۆر حەز ئەكهى بچيته زانكو؟

- سهيركه ئازيزهكه، چوونه زانكوى من سوودى بۆ ههموومان ههيه، لهوانهيه
كهمېك بهقورسى لهسهرمان تى پەريت، بهلام نهواو دهبيت، له بريدا مووچهكه پتر
دهبيت، دهتوانين باشتتر بژين.

- نه... من دهليم تۆ حەز دهكهيت برۆى؟

- ئا... بهلى، من بۆ چوونه زانكو زۆرم زحمەت كيشا.

- كهواته برۆ، تۆ ئەگەر پېت خوڤه برۆ، ئيمه خوڤمان كارەكانمان دهكهين،
شهوانهش بۆ ئەودى نهترسين دهروينه لاي داپيره، بهلكو تا ئەو كاتهش بابە بېتهوه
و چىي تر بهتەنيا نهين.

سيامهك ئۆتۆمۆپتلهكهى دهستى فرى دا و گوتى:

- چ منداىكى گهوجى، بابە له كوڤيه تا بېتهوه؟ بۆچى دهتوانيت؟

- ئازيزهكه سهرىكه، دهبيت ئيمه خوڤبين و هيواداربين، هەر ئەوهندهى بابە
زيندووه، جېگهى سوپاسه، سهرئەنجام ئەويش هەر دېتهوه.

- ئەوه چى دهلىي؟ دهتووت منداكه بخهلهتيني؟ بابە گهوره وتوويهتى دهبيت
پازده سال له زينداندا بمينيتهوه.

- بهلام لهوانهيه لهم پازده ساله دا زۆر ههلكهوت روو بدات، ئينجا ههموو
سالىكيش لهبەر رەفتارى چاكيان لتيان دهبوورن، ماوهى زيندانىيونهكهيان كه
دهبيتوه.

- بهلى، ئەو كاته دهبيت ده سال، سوودى چييه، ئەو كاته من بيست سالانم
ئيدى باوكم بۆ چييه؟ من ئيستا باوكم دهويت، هەر ئيستا...

جاريكى تريش دوودلى بهسهرمدا زال بوو، هاوريكانم له فهرمانگه لهو برؤايله

بوون که نابیت ئەم هەلە لە دەست خۆم بدهم، ئاغای زەرگەر دڵگەرمی دەکردم و دەیگوت، کارێک دەکات که لە کاتی کارەکه‌مدا بڕۆم بۆ خوێندن بە مەرجێک ئەو کارانەم که دەمێننەوه لە دەرەوه‌ی کاتی کارکردنەکه‌م بە ئەنجام بگه‌یه‌نم. بە پێکەوت هەر لەو پۆژانەدا، سەرئەنجام پاش داواکارییه دووبارکراوه‌کانمان په‌سندکرا و به‌ من، منداڵه‌کان، باوک و دایکی هه‌مید مۆله‌تی چاوپێکه‌وتنیان دا، هه‌م خۆشحال بووم و هه‌میش نیکه‌ران، باوکی به‌په‌له‌ هات به‌ دوامدا و گوتی:

– من به‌ خانم نالێم، تۆش به‌ منداڵه‌کان مه‌لێ، پوون نییه‌ پووبه‌رووی چ دیمه‌نیک ده‌بینه‌وه، ئەگەر بارودۆخی هه‌مید گونجاو بوو جارێکی تر ئەوان ده‌بین. ئەم قسه‌یه‌ دله‌راوکیکه‌می پتر کرد، سهرتاسه‌ری شه‌وی پێش چاوپێکه‌وتنه‌که‌ خه‌وم ده‌بینی که ئەو به‌ تیکشکاوێ و له‌ خوێن گه‌زاوندا ده‌هێن، بۆئەوه‌ی دوا چرکه‌کانی ژيانى له‌ ئامیزی مندا به‌سه‌ر به‌ریت. ماندوو و په‌شۆکاو، به‌یانی زوو به‌ پێ کەوتین. نازانم ژووره‌که‌ و په‌نجه‌ره‌کان تۆزای بوون یان چاوه‌کانی من له‌ پشت په‌رده‌ی فرمێسکه‌وه هه‌موو شتیکی لێل ده‌بینی، سهرئەنجام هه‌میدیان هینا، به‌پێچه‌وانه‌ی ئەوه‌ی چاوه‌روانیم ده‌کرد پاک و پیکوپێک بوو، قژی شانه‌ کراو و پێش تاشراو، به‌لام به‌ شتیه‌یه‌کی باوه‌ر پێ نه‌کراو کز و لاواز بووبوووه، ته‌نانه‌ت ده‌نگیشی، وای بۆ ده‌چووم له‌گه‌ڵ رابردوودا جیاوازی هه‌بوو. بۆ چه‌ند چرکه‌یه‌ک که‌سمان نه‌مانده‌توانی قسه‌ بکه‌ین، باوکی له‌ ئێمه‌ زیاتر به‌سه‌ر خۆیدا زāl بوو، سه‌باره‌ت به‌ دۆخ و هه‌لومه‌رجی زیندان پرسیا‌ری کرد، هه‌مید ته‌ماشایه‌کی کرد وه‌کو بلێت ئەمه‌ چ پرسیا‌ریکی نابه‌جێیه، گوتی:

– ئێتر ئەمه‌ زیندانه، دژوارییه‌کانم تێ په‌راند، ئێوه‌ باسی خۆتان بکه‌ن، دایکم و منداڵه‌کان چۆنن؟

له‌وه‌ ده‌چوو ژماره‌یه‌کی زۆری نامه‌کانمی پێ نه‌گه‌یشته‌بیت، باسی منداڵه‌کانم کرد که‌ باشن و گه‌وره‌ بوون، هه‌ردووکیان یه‌که‌می پۆله‌که‌ن و ئەمسال سیامه‌ک ده‌چێته‌ پۆلی پێنج و مه‌سه‌وودیش پۆلی دوو، سه‌باره‌ت به‌ کاره‌که‌م پرسیا‌ری کرد، وتم له‌وێ هه‌مووان له‌به‌ر تۆ له‌گه‌ڵم باشن و خۆشیان ده‌وێم. بریسکه‌یه‌ک له‌ چاوه‌کانیدا دره‌وشایه‌وه، زانیم که‌ ناشی ئەو قسانه‌ بکه‌م، سهرئەنجام سه‌باره‌ت به‌ زانکۆ پرسیا‌ری کرد، منیش له‌باره‌ی سه‌ر لێشپواوی و دوودلییه‌که‌مه‌وه قسه‌م

کرد، پى كەنى و گوتى:

- له بىرته ئارەزووى وەرگرتنى دىپلۇمت بوو؟ بەلام ليسانسش بۇ تۆكەمە، تۆ كۆشش و ئامادەيى باشت ھەيە، دەبىت پېشكەوى، تۆ دوكتۇراش وەرەگىرى.

بوار نەبوو بۆي روون بکەمەو کە بەردەوامىدان بە خویندن چ بارىكى قورس دەخاتە سەر شانم و چەند کاتم لى داگير دەکات، تەنيا گوتم:

- کار دژوارە، خویندن و کارکردن بە منداڵەکانەو، ئەي ئەوان چى لى بکەم؟

- تۆ دەرەقەتى دىت، تۆ ئەو کچە دەست و پى سپىيەکەى دە، پازدە سال پېشتر نيت، ئىستا تۆ خانمىكى بە توانا و زەحمەتکيشىكى کە ھەموو مەحالىک دەکەيتە شياو، بەراستى من شانازيت پتو دەکەم.

چاوەکانم پرپوون لە فرمىسک، گوتم:

- بەراستە؟ بەراستى وا دەلەيت؟ چى تر لەو شەرمەزار نيت کە يەككى وەکو من ژنتە؟

- کەى من شەرمەزار بووم؟ تۆ ژنە زۆر چاکەکەمى، پۆژ بە رۆژيش کەماسىيەکانت پى کردەو و گەشەت کرد، ئىستا ئيتەر ھەموو پياويک ئاوات بۆ دەخوازيت، تەنيا ئەوھە کە دلم پيت دەسووتيت کەوا گرفتارى من و منداڵەکانم بووى.

- واى...! وا مەلى، تۆ و منداڵەکانم ئازىزترين کەسەکانى ژيانى من.

ئاه...! چەند دلم دەخواست لە ئامپىزى بگرم، سەرخەمە سەر شانى و بگريم. ھەستم دەکرد پرم لە وزە، بەراستى من تواناي ھەموو کارىکم ھەيە.

خۆم ناوونوس کرد، چەند يەکەيەكى کەم وەرگرت کە کاتەکانيان گونجاو بوون، لەگەل پەروين خانم و فاتى قسەم کرد و ئەوان قايىل بوون يارمەتيم بدەن. پەروين خانم لەبەرئەوھى ھاوسەرکەى نەخۆش بوو، ھەفتەى يەک، دوو جار دواى نيوەروان لەلای منداڵەکان دەمىنیتەو، لە ھەفتەيەکيشدا سى شەو فاتى و سادق چاودىرى ئەوانيان لە ئەستۆ گرت، لەبەرئەوھى فاتى مانگەکانى کۆتايى دووگيانى بەسەردەبرد و ھاتوچۆکردنى بۆ دژوار بوو، ئۆتۆمۆبىلەکەم بە سادق دا بۆ ئەوھى بتوانيت بەئاسانى فاتى بۆ مالى ئيمە بەيتيت يان منداڵەکان بۆ ئەوئ ببات، و يان ھەموويان پیکەو بۆ سىنەما و گەران پرۆن. من بۆ خویندن لە ھەموو

بوارتيك سووډم وهردهگرت، كاتهكانى دهست بهتالى له فهرمانگه، بهيانبيان زوو، شهو كاتى خهوتن، زور جار بهسهر كتيبهكانهوه خهو دهبردمهوه. ئهم هاتوچو و بهرنامه قورسانه، ئهو سهريشسه دريژخايه نهى توند دهكرد كه له نهوچهوانبييهوه هممبوو. بهلام گرینگ نهبوو، حهبي نارامكهروهوم دهخوارد و له كارهكانم بهردهوام دهبووم. بهشيكي زوري ئهركهكانم، ئهركى دايكايهتي، مالداری، فهرمانبهري، قوتابي زانكو و ئهركى هاوسهري زيندانبييهكي دهگرتوه، كه به ديقهتيكي فرهتر بهوهيان رادهگهيشتم، نامادهكردى كهلوپهلى زيندان، پيداويستی و خواردنهكانى حهميد به شيوهى نهريتيكي ئاينى تايهت و بهتهشريفاتهوه لهلايهن همموو ئهندامانى خيزانهوه جيبهجي دهكران. ورده ورده فيريووم كه چوون ئهم بهرنامه قورسه بهجي بگهينم و لهگهلى راهاتم، چيى تر قورس نهبوو. هر لهو سهردهمهدا زانيم كه تواناكاني مروف زور لهوه فراوانترن وهكو ئهوهى خو پيوايه، له پاش ماوهيك كهسهكه لهگهلى بهرنامهى ژيانيدا هاواههنگ دهبيت و رهوتى چالاكيهكانى لهگهلى قهبارهى كارهكانى بهگونجاوى ههلهسووپيت. وهكو راكهريك له مهيدانى ژياندا رام دهكرد و دهنگى حهميد كه دهگوت:

"من شانازيت پتوه دهكهم"، وهكو دهنگى چهپلهى خهلكيكي زور له ياريگهيهكي مهزندا، له گوتم دهنگى دهدايهوه و ههلسووړان و تواناييى پتر دهكردم.

ئهو روژه له فهرمانگه، روژنامهكانى شهوى پيشووم ئهمديو و ئهويو دهكرد كه چاوم به راگهياندنى پرسهكان كهوت، ههتاوهكو ئهو كاته هيئند سهرنجى ئهو راگهياندنانه نهدهدا، بهلام ئهو روژه له پر چاوم به ناويكهوه ههلواسرا، ئاگهداريى ههوالى مردنى ئاغاي ئيبراهيم ئهحمهدى، باوكى پهروانهى ددا. دلم داخوريا. پووختساره بهريز و ميهرهbaneكهيم هاته بهرچاو. يهكسهر چاوم پر بوو له فرميسك، ياد و بيرهوهريهكانى پهروانه ميشكى پر كردم، مهوداكاني كات و شوين ههريههه دوور و دريژ بوون، كهچى نهياندهتوانى خو شهويستى پهروانه و ئارهزووى ديدارى ئوم له دل دهرىكهن، له پاش ئهو تهلهفونهى كه چهند ساليك پيش ئيستا بو دايكيم كرد، ههريز ههوالم لهوانهوه دهست نهكهوت و خوشم ئهوهنده نوقمى كي شهكانى ژيان بووم، نهمتوانى جاريكى تر پيوهندي پتوه بكه مهوه. دهباويه بريشتمايه، پهنگي ئهمه تاقه دهرهتتيك بوو كه بمتوانيبايه جاريكى تر پهروانه بدوزمهوه. له هه كوييهك بووه بيگومان بو مردنى باوكى ديتهوه.

کاتیک ویستم بچمه ناو مزگه و ته که، شله ژا بووم، دهسته کانم ئاره قه یان کردبوو، له ریزی خاوهن پرسه که دا چاوم بۆ په روانه دهگێرا، کهچی ئه ووم نه دهیبینی، تۆ بلیتی ئه و نه هاتبیت، ههر له و کاته دا خانمیکي تا رادهیه ک قه له و، به قژیکی کاله وه که هه ندیکي له ژیر له چکه ره شه تۆرییه که وه هاتبووه دهر، سه ری به رز کرده وه، نیگا کانمان پیکه وه گرتدران، به لئ، ئه مه خودی په روانه یه، چۆن له م ماوه ی دوا زده، سێ زده ساله دا ئه وهنده گۆراوه. خۆی خسته با وه شم و هه موو پرسه که به بی ئه وه ی یه ک وشه ش بلیتین، له با وه شی یه کتر دا گریاین. ئه و پرسه داری با وکه نازیزه له ده سته چو وه که ی بوو و منیش بوغزی دژوارییه کانی ئه م هه موو ساله م هه لده رشت. منی له ته نیشت خۆیه وه دانا، توند ده ستمی له ناو ده سته دا گرتبوو، له پاش کۆتایی رتور ه سه مه که، به زۆر له ته ک خۆیدا بر دمییه ماله وه. کاتیک ده ور به ری که مێک چۆل بوو، رو به رو ی یه کتر دانیشتین، نه مانده زانی ده شی له کو یه ده ست پی بکه ین، ئیستا که سه یریم ده کرد ده مبینی ئه و ههر په روانه که ی خۆمه، ته نیا که مێک قه له وتر بووه و قژی کال کردو وه ته وه، ئاوسانی چا وه کانی و ده مو چاوی له بهر گریانی ئه م ماوه یه بوو، سه ره ئه نجام پر سی:

- مه عسووم! به خته وه ری؟

سه رم سو رما، حه په سام، نه مده زانی بلیت چی! هه موو کاتیک له به رده م ئه م پرس یاره دا گێژ ده بووم، له قوولی بیدهنگی و سه ر لیشتی واوییه که م سه ری را وه شان د و گو تی:

- یا خوا بمرم! وا دیاره کیشه کانی تۆ کۆتایییان نایه ت.

- به لām من ناشو کور نیم، ههر ئه وه یه که نازانم مانای به خته وه ری چییه؟! ده نا شتی باشی زۆرم هه یه. وه کو منداله کانم، دوو کو ری ته ندروست و چاک، هاو سه ره که شم پیاویکی باشه، هه رچه ند له گه ل ئیمه دا نییه، کار ده که م، ده خو ینم، له بیر ته ئاره زووه هه می شه یییه که م.

پی که نی و گو تی:

- هیشتا وازت نه هینا وه، بابه ئه م دیپلۆمه ئه وهنده ش به نرخ نییه، پیت وایه من به دیپلۆم چیم کرد؟

- ده مێکه دیپلۆم و مرگرتووه، ئیستا قوتابی زانکۆم، به شی وێژه ی فارسی، زانکۆی تاران.

- به راسته؟! وه لا باب، به راستی تۆ چ کۆششیک دهکەیت، ئافەڕین، دیاره
هه‌موو کاتیک قوتابییه‌کی زیره‌ک بوویت، به‌لام پێم وانه‌بوو دواى ئەم هه‌موو ساڵه
به‌مێرد و منداڵه‌وه هه‌شتا هه‌ر بتوانی بخوێنیت، باشه‌ هاوسه‌ره‌که‌شت ڕێگه‌ت لێ
ناگریت.

- نه، ئەو هاندهرم بوو.

- چ باش، دیاره‌ پیاویکی تیگه‌یشتووه، ده‌بێت له‌گه‌ڵی ناشنا بم.

- به‌لێ، ئیشه‌للا ده، پازده‌ ساڵی تر!

- یانی چی؟! بۆ؟ بۆچی لێره‌ نییه‌؟

- هاوسه‌ره‌که‌م زیندانییه‌.

- وای... بمرم، بۆچی، چی کردووه‌؟

- زیندانی سیاسیه‌.

- به‌ راسته‌...؟ من له‌ ئەلماندا بینیم ئەم ئێرانیانه، ئەوانه‌ی کونفدراسیۆن و
ئەوانی به‌ره‌هه‌ستکارن باسی زیندانییه‌ سیاسیه‌کان ده‌که‌ن، که‌واته‌ هاوسه‌ره‌که‌ی
تۆش له‌گه‌ڵ ئەوانه‌؟ ده‌لێن ئازاریشان ده‌ده‌ن، راسته‌؟

- هیچی به‌ من نه‌وتووه‌، به‌لام من زۆرم له‌ جله‌ خوێناوییه‌کانی شوێردووه‌، ئەمه‌
ماوه‌یه‌کی شه‌ مۆله‌تی چاوپێکه‌وتنیان نه‌داوه‌، نازانم له‌ چ دۆخیکایه‌.

- ئەو کێ ژیا‌نتان دا‌بین ده‌کات.

- وتم کار ده‌که‌م.

- به‌ ته‌نیا، واته‌ ته‌نیا خۆت ده‌بێت ژیا‌ن هه‌لسووڕیتیت؟!

- هه‌لسووڕاندنی ژیا‌ن گرینگ نییه‌، ته‌نیا‌یی دژواره‌، ئاه‌ په‌روانه‌ نازانیت چه‌ند
ته‌نیا‌م! سه‌ره‌رای ئەوه‌ی که‌ هه‌رده‌م سه‌رقا‌لم یه‌ک چرکه‌ کاتی پشووم نییه‌، به‌لام
به‌رده‌وام هه‌ست به‌ ته‌نیا‌یی له‌ هه‌موو بوونمدا ده‌که‌م. چ شادمانم ده‌تبینم، زۆر
پێویستیم پێت بوو. باشه‌ ئێستا تۆ بلێ، به‌خته‌وه‌ری؟ چه‌ند مندا‌لت هه‌یه‌؟

- ئێی، خراپ نییه‌، دوو کچم هه‌یه‌، له‌یلا و لاله‌، هه‌شت و چوار سا‌ل‌انن.
هاوسه‌ره‌که‌م خراپ نییه‌، ئیدی پیاویکه‌ وه‌کو هه‌موو پیاوانی تر، به‌ ژیا‌نی ئه‌وێش
پاهاتبووم، به‌لام ئێستا به‌مه‌ی که‌ ڕووی داوه‌ ئیتر ناتوانم دا‌یکم به‌ ته‌نیا جێ

بهیلم، بهتایبهتیش فەرزانه دوو مندالی بچووکى ههیه و سه‌رگه‌رمى ژيانى خوڤيه‌تى، ناشكریت هیچ چاوه‌روانىیه‌كى له كورپه‌كان هه‌بیت. خه‌سه‌رویش ماوه‌یه‌كه بیرى ئێران له كه‌له‌لى داوه، ئیستا ئیتر ده‌بیت دوا بریار بده‌ین، وا بزانه ده‌بیت بگه‌ڕێنه‌وه و لیتره بژین.

قسه‌كانى من و په‌روانه هه‌ ئه‌وه نه‌بوون له یه‌ك دانیش‌تندا بو‌ترین، پتویستیمان به‌ چهندان رۆژ و شه‌وى دوور و درێژ هه‌بوو. بریار درا رۆژى هه‌ینی له به‌یانیه‌وه له‌گه‌ڵ منداڵه‌كان برۆین بۆ مالیان، رۆژێكى زۆر خو‌ش بوو، له ژياندا هه‌ندهم قسه نه‌کردبوو، خو‌شبه‌ختانه به‌سه‌رچوونى كات و ئه‌و دوورییه درێژخایه‌نه نه‌یتوانیبوو درز بخاته هاو‌پێه‌تیمان‌وه، هه‌تا ئیستايش ده‌مانتوانى سان‌تر بۆ یه‌كتر قسه بكه‌ین وه‌ك بۆ یه‌كێكى تر، و منێك كه ده‌رده‌دل‌كردن به‌لامه‌وه گرفت بوو و له‌م ماوه‌یه‌شدا به‌هۆى شارده‌نه‌وه‌ى نه‌ینیه‌كانى هه‌مید، توانای به‌كورتى قسه‌کردنى ئازادانه‌شم له ده‌ست دا‌بوو، ده‌متوانى شار‌اوه‌ترین كو‌نجه‌كانى د‌ل‌م بۆ په‌روانه بکه‌مه‌وه، من دیسانه‌وه هاو‌پێكه‌م دۆزیبووه‌وه و ئیدى هه‌رگیز ونم نه‌ده‌کرده‌وه. به‌خو‌ش‌حالییه‌وه به‌رنامه‌ى گه‌ڕانه‌وه‌یان زۆر زوو سه‌رى گرت و په‌روانه له پاش سه‌فه‌ریكى كورت بۆ ئه‌لمان، مال و ژيانیان بۆ تاران گواسته‌وه. مێرده‌كه‌ى سه‌رقالی كارکردن بوو، خو‌ش‌ى كارێكى نیمچه نیو كاتى له ئه‌نجوومه‌نى ئێران و ئه‌لمان وهرگرت. پش‌تیوانێكى ترم دۆزیبووه‌وه، په‌روانه چیرۆكى ژيانى منى به‌ ترش و خو‌پوه بۆ مێرده‌كه‌ى باس كرد‌بوو، ئه‌ویش كه‌وت‌بووه ژێر كاریگه‌رییه‌وه و تا راده‌یه‌ك سه‌باره‌ت به‌ ئێمه هه‌ستى به به‌رپرسیاریتێ ده‌کرد، منداڵه‌كانمان هۆگرى یه‌كتر بوون و هاو‌یارییه‌كى باش بوون، په‌روانه به‌رده‌وام به‌رنامه‌ى خو‌شى بۆیان ساز ده‌کرد و منداڵه‌كانى بۆ سینه‌ما، گه‌ڕان و مه‌له‌کردن ده‌برد، به‌ هاتنه‌وه‌ى مالی په‌روانه، ژيانمان رهنگ و بۆیه‌كى تازه‌ى له‌خۆ گرت، منداڵه‌ د‌لم‌ردووه‌كانم كه له دواى منداڵبوونى فاتى زۆر ته‌نیا و بێ به‌رنامه بوون، جارێكى تر خرۆش و ته‌زووى ژيانیان بۆ گه‌ڕایه‌وه.

سالتێكى تریش تێپه‌ر بوو، چاوپێكه‌وتنه‌كانى هه‌مید تا راده‌یه‌ك رێك‌وپێك بووبوون، مانگی جارێك منداڵه‌كانم ده‌برد، به‌لام هه‌موو جارێ كه له چاوپێكه‌وتنه‌كه ده‌گه‌ڕایه‌وه وهرچه‌رخانىك له دۆخى منداڵه‌كاندا روى دهدا و هه‌فته‌یه‌كى پێ ده‌چوو تاوه‌كو ده‌گه‌ڕانه‌وه سه‌ر بارى ئاسایی خۆیان، مه‌سه‌عوود

بیدەنگەر و خەمبارتر و سیامەک توندوتیژ و توورەتر دەبوو، لە ھەموو چاوپێکەوتنێکدا ھەمید بە شێوەیەکی ھەست پێکراو پیرتر دەھاتە بەرچاو، کەچی من بەو دیدارانەش ھەر دڵخۆش بووم. بۆ زانکۆ دەڕۆیشتم، لە ھەر وەرزیکی خۆیندندا چەند پلەیەکم دەبری، لە فەرمانگە، بە فەرمی بووم بە فەرمانبەر. سەرەرای ئەوەی کە لیسانسیشم نەبوو کەچی کاری پسپۆرم دەکرد و ھەمووان لێم رازی بوون، ئاغاى زەرگەر بەو نیکا ورد و تیژپرەییەو ھەموو کاتێک دەیخستە ژێر چاودێرییەو، بەوپەڕی برواوە کارەکانی پێم رادەسپارد. ئاغاى شیرازی بە یەکیەک لە ھاوڕێ ھەرە نزیکەکانم دەژمێردا، ئێتر ھەرگیز کێشەى لەگەڵ مندا نەما، ھەرچەندە ھەروا ناساز و تەنگە جیکڵدان بوو، ھەزار جار دەنگەدەنگ و شەپى دەنایەو، بەوێش خۆی لە ھەموو کەس پتر ئازاری دەچەشت، ھەولم دەدا لەو رەشبینییەى بۆ ھەموو شتێک کەم بکەمەو، سویندم بۆ دەخوارد کە کەس دوژمنت نییە و لە قسەکانیاندا مەبەستێکی تایبەتییان نییە، لە وەلامدا دەیگوت:

خۆشباوەڕی، کەوتەبەر لێشاوی ترس

لەوکاتەو بەدگومانی بوو بە یاری من

لە ھیچ پێکەووبوونێکدا ئاسوودە نەبوو، بە ھیچ کۆمەلێکەو پەیوەست نەدەبوو، لە ھەموو بزووتنەوێکەدا شوپێن پێی سیاسیی گەلێکی ناپاکی بەدی دەکرد، ھەمووی بە بەکرێگیراو و پیاوی دەربار لە قەلەم دەدا، ھاوکارەکان لەگەڵ بوونی ئەو لە ناو کۆنگرەدەکەدا ناکۆک نەبوون، بەلام ئەو خۆی دوورەپەریز دەگرت، جارێکیان لێم پرسى:

– تۆ لە تەنیاى بێزار نابیت؟

لە وەلامدا گوتى:

– من عەزیزی خەمانم، نووری چاوی تەنیاى

شەمعی بەزمی لە خۆچوون، سۆزی گیان سەودایی

لە من دایە وەک خۆر و لەگەڵ منە وەک دەریا

ھەتا ھەتا رەشبینی، بەبێ سنوور تەنیاى

جارێکیان ئاغاى زەرگەر بۆ دلدانەوێ ئەو بە گالتەو گوتى:

– ئەي باۋكە، شتەكان چەند بە قورسى دەگرى! دۆخكە بەو خراپىيەش نىيە كە تۆ دەيىنى، لەناو ھەموو كۆمەلگەيەكدا كەم و زۆر ئەم شتانه ھەن، ئىمەش بەو قايىل نېن، بەلام ھىندەش لە كا، كىو ھەلناچنېن و خەفەت ناخۆين.

ئەو ۋەلامى دايەۋە:

تۆ نازانى من بۆچى قسە دەبزىكىنم

حالم كەسىك لىي دەزانى، كە شارەزاي لەرزوتا بى

سەيرە كەسىك زىندوۋ بىت و ۋەك من نەبى

سەيرتريش ئەو كەسەيە پىي سەيرە من حالم وا بى

سەرئەنجام لە شەيىكى گەورەدا كە لەگەل بەرپۆەبەرى گشتىي فەرمانگە بەرپاي كرد، دەرگەكەي بە توندى داخست و ھاتە دەرەۋە، ھاوكارەكان كۆيۈنەۋە بۆ ئەۋەى ناۋبىزى بكن، يەككىيان گوتى:

– ئاغا بە سادەيى ۋەرى بگرە، بئەۋى و نەتەۋى ئىرە فەرمانگەيە، خۆ مالى پوورمان نىيە، دەشى مرقۆ بۆ ھەندى شت مل بدات.

و ئەۋىش ھاۋارى كرد:

– ھەرگىز سەرم بۆ خوتىيەك نەۋى ناكەم

من ئاوام و، ھەموو عالەم با لىم بېن بە دارۋغە

– ئاغا تۆ دەبىت كەمىك لەم ھەستىاريەت كەم بکەيتەۋە، ناتوانى بەم شىۋەيە بژىت.

بە توۋرەيىيەۋە نەراندى:

– يانى مەبەستت ئەۋەيە:

نەرە شىرتىك بىت بۆ خۆت و، بچىتە ناۋ پىستى ماكەر

جا ۋەرە بەر تىروتانە، خۆ بدە بەر

گوتم:

– ئاغاى شىرازى ھەۋل بدە ھىمن ببىتەۋە، ناتوانىت بەم سادەيىيەش ۋاز لەم فەرمانگەيەش بھىنىت، سەرئەنجام دەبىت لەسەر كاريك بەردەوام بىت.

– نايىت.

ئاسان نىيە، لەم مەيدانە خۆت پابگرى
 جلەوى ئەسپى سەرکەشى ھەراوھوريا بگرى
 تيغ و چەقۆت لەسەر مل بېت و سەر داخەى
 گوئى بەدەيە دوژمنىكى ھەرامزادە كە پېت دەلى
 يان تەسليم بە، يان ئىستاكە دەبى بمرى!
 - باشە ئىستا دەتەوئەت چى بکەيت؟
 - دەپۆم، دەبېت من لىرە برۆم...
 دلەپراوگەيە و بېم و ترسانە
 ئەوھى لەم خاكە، ئىمە بەشمانە
 زۆر زوو ولاتى بەجى ھىشت، پۆژىك بۆ بردنەوھى شتومەكە جىماوھكانى بۆ
 فەرمانگە ھاتبوو، مائىئاوایی لە من کرد و وتى:
 - سلاوى من بە ھاوسەرە قارەمانەكەت بگەيەنە و لە زمانى منەوہ پېى بلى:
 چوون بۆ ميعراجى شەھادەت، تەنيا بەشى ھەلاج نەبوو
 ھەركەسكى وشەى ھەقى ھاتە سەر زار
 لە پېناوى چووه سەر دار
 بەرۆشتنى ئاغای شيرازى ئاسوودەيى لە فەرمانگەكەدا جىگير بوو، تەنانەت
 ئاغای زەرگەريش كە لە پوالەتدا ھىچ كىشەيەكى لە گەلى نەبوو، لەوہ دەچوو لەم
 دوايىيانە تاقەتى لىتى چووبېت، بەلام بىرەوھرى ئەو، خەمە قوول و ئازارەكانى، تا
 ھەتا ھەتايە لە بىرم مانەوہ و بوو بە ھۆى ئەوھى ھەموو شتېك بکەم بۆ ئەوھى
 مندالەكانم بەو ئەزموونە تالانەيانەوہ بارى دەروونيان وەكو ئەو نەبېت، ھەولم دەدا
 لە مالىەكەدا كەشتىكى شاد پىك بەينم، بۆ ئەوھى ئەوان پىكەنەن بە فەرماوئشى
 نەسپىرن و قىن و خەم لە نىگاكانياندا رەگ دانەكوئېت. پىشېركىكى قسەى خۆشم
 دانا و ئەوھى تازەترىن قسەى خۆشى بووتىايە ديارى وەرەگرت، ھەولمان دەدا
 لاسايىي يەكتر بگەينەوہ، دەمويست بە خۆيان و لە گىروگرفتەكانى خۆيانەوہ فىرى
 پىكەنەن بن، رايپىنانمان لەسەر زاراوھى جۆرەوچۆر دەکرد، ھانىانم دەدا لە مالىەوہ
 كۆرانى بلىن، دەنگى مۆسىقا بەرزبەنەوہ، گوئى لە ئاوانى شاد بگرن، پىكەوہ

سەمامان دەکرد. شەوانە، سەرەپای ئەوەی کە زۆربەى کاتەکان لە ماندووییدا توانای جوولانەوێم نەبوو، یاریم لە گەلیاندا دەکرد و ختووکەیانم دەدا، لە پێکەنیندا دەبوورانەوێ، بە سەرین کایەمان دەکرد تا سەرئەنجام ئامادەى خەو دەبوون و دەچوونە سەر جێگەى خەوێکیان. زۆر ماندوو دەبووم، بەلام پێگەچارەیک نەبوو، دەبایە ئەم کەشە دڵگیرە بە زیندوویی بپاریزم، قەرەبووی کەماسییەکانم بکەمەوێ، دەشیا خۆشییان دەرخوارد بێم بۆ ئەوەى لە دواڕۆژدا بە چاوی ئاغازی شیرازییەوێ لە دنیا نەروانن.

فاتى لە پاش ھاوسەرگیرەکیەوێ، زۆر زوو بوو بە خاوەن منداڵ و کچێکی جوانى چاوشینی بوو، ناوی نا فێروزە، منداڵەکان زۆریان خۆش دەویست، بەتایبەتى مەسعوود، ھەموو کاتێک ئامادەى یاریکردن بوو لە گەلى، پەروین خانم بە مردنى ھاوسەرەکی بەئازادى و ئاسوودەیی گەیشت، بەتایبەتیش لەویدا سەرکەوتوو بوو کە پێش مردنى ئەو خانووەکە لەسەر ناوی خۆى تۆمار بکات، بەلام قەت بە باشى یادى ئەوى نەکردووە و بەھۆى ئەوەى کە بە سەرى ھێنا بوو، نەیبەخشى. لە پاش ئەو زۆربەى کاتەکانى لەگەڵ ئێمەدا بەسەر دەبرد، ھەر کاتێک من درەنگ دەھاتمەوێ ئەو لەلای منداڵەکان دەمايەوێ و زۆربەى کارەکانى مالاوێ دەکرد، بۆ ئەوەى من کاتێکی زۆرترم ھەبێت بۆ ھەسانەوێ و لەگەڵ منداڵەکاندا بم، ئەو بە چەشنێک لە چارەنووس و تەنیاييى من خۆى بە گوناھبار دەزانى و ھەولێ دەدا لە پێگەى ئەو پێوەندییە تايبەتیەوێ کە لەگەڵ مندا ھەیبوو، قەرەبووی بکاتەوێ.

عەلیش بە راسپاردەى مەحموود، بۆ خوازیبێنى کچی یەكێ لە حاجییەکانى بازارى رۆیشت، کە حاجییەکی متمانەدار بوو، مارەبڕینی فەرمى بەرپۆھ چوو، و بریار درا لە پایزدا رێپۆرەسمى زەماوەنێکی گەورە لە ھۆلێکدا بگيریت کە میوانداریی ژن و پیاوی بە جیا لەیەکتر دەکرد. ئەم پەيوەستە لەسەر خواستی مەحموود بوو و ھەر لەبەرئەوێش بوو بە ھەموو مەرجە پرۆپوچەکانى خێزانى بووکێ کە زیاتر لە مامەلەیکى سەردەمە کۆنەکان دەچوو، رازى بوون، بۆ ئەوەى بە ھەلبژاردنى ھاوسەر قایل بن، و بەلێنى ھەموو جۆرە ھاوکارى و یارمەتیەکی دا، کاتیکیش باوکم نارەزایەتی دەربری کە ئێمە ناتوانین ئەم ھەموو خەرجە بکەین، ئەم قسە ھیچوێنچانە یانى چی؟ بە سادەیی گوتی:

- ئەم سەرمايەگوزارىيە زۆر زوۋ پارەكەي دەگەرتتەۋە، جا بزانە چ جىازىيەك لەگەل خۇيدا دەھىتتە و ئىمەش لەپال باۋكى كچەكەۋە چ مامەلەگەلىك دەكەين.

لەم نىۋەندەدا، ئەحمەد بە تەۋاۋەتى لەۋ ناۋە دوۋر خرابوۋەدە، كەس ھەزى نەدەكرد لەبارەي ئەۋ ھىچ قىسەيەك بىكات و ھەموو ھەۋلىيان دەدا تا دەتوانن ناۋىشى نەيەتە سەر زمان، ماۋدەيەكى زۆر بوۋ باۋكم بە فەرمى ئەۋى لە مال دەرکردبوۋ، ھەموو جارىك دەيگوت:

- سوپاس بۇ خوا كە مالى تق نانا سىت، دەنا ئابروۋى دەبردى و دەمەقالەي بۆت دەنايەۋە.

خىرايىي دارمانى ئەحمەد بە شىۋەيەك بوۋ كە ھەموۋيان لىتى بى ھىوا بوۋبوۋن، تەنيا پەروين خانم ھىشتا ھەر دەيىنى و بە وسكتىيەۋە سەبارەت بەۋ قىسەي بۇ دەكردم، دەيگوت:

- نەمبىنىبوۋ كەس بەم پىداگىرىيەۋە ژيانى خۇي بە دەم باۋە بدات، ھەيف، چ گەنجىكى خوش ئەندام و پىگەيشتوۋ بوۋ، ئىستا ئەگەر بىبىنى مەھالە بىناسىتەۋە، ھەر لەم پۇژانەدا لاشەكەي لە يەككىك لە ئاۋەپۇكانى خواروۋى شار دەدۇزەۋە. ئەگەرەش تا ئىستا بە زىندوۋىي ماۋتەۋە، ئەۋە لەبەر پىراگەيشتەكانى دايكتە، بە كەس نەلىي ھا... ئەگەر باۋكت بزانىت ژيانى لى ھەراسان دەكات، بەلام، باشە ئەۋ داماو ھەر دايكە، ئەمەش كوپە خوشەۋىستەكەي بوۋ، بەيانىيان دۋاي ئەۋەي باۋكت دەرۋا، ئەحمەد دىتە مالتان، دايكت خواردى پى دەدا، كەبابى بۇ دروست دەكات، جەلكانى دەگۇپت، دەيشۇرپت و نان و ئەگەر بتوانىت پارە دەخاتە گىرفانىيەۋە، تا ئىستائىش ئەگەر يەكى بلى ئەحمەد ھىروينىيەك سىك خۇي ھەلدەدپى، داماو ھىشتا ھەر بە تەمايە چاكەۋە بىت.

پىشېبىنىيەكانى پەروين خانم زۆر زوۋ ھاتنە دى، بەلام ئەۋ باۋكمىشى لەگەل خۇيدا بەرەۋ لەناۋىردن برد. كاتىك ئەۋ لە قۇناغەكانى كۇتايىي لەناۋچوۋندا بوۋ، بۇ دەستكەۋتنى پارە ھەموو شىكى دەكرد، لە يەككىك لەم قەيرانى ھەۋجەدارى و بى پارەيىيەدا بۇ مالى باۋكم دەچىت، فەرشەكە كۇ دەكاتەۋە بۇ ئەۋەي بىبات و بىفرۇشيت، باۋكم بە گۇيدا دەچىتەۋە و ھەۋل دەدات فەرشەكەي لى بسىتتەۋە،

ئەم تورەيى و ھەول و تەقەلايە لە تواناي دڵە مائودووەكەي ئەودا نەبوو، دڵەكپتەيەكي قورسى بۆ ھات، گوێزرايەو بۆ نەخۆشخانە، ھەفتەيەك لە نەخۆشخانە مايەو، چەند پۆژيكمەن لە پشت دەرگەي چاوديريە تايبەتيەكاندا بەسەر برد، بارودۆخي باشتەر بوو و گوێزرايەو بۆ بەشي تايبەت، ھەموو پۆژي لەگەڵ منداڵەكان بۆ نەخۆشخانە دەرپويشت، سيامەك خەريك بوو بالاي بەرز دەبوو، لە تەمەني خۆي گەورەتر دەھاتە بەرچاو، بە ئاساني مۆلەتي چوونە ژوورەوئەي وەرەدەگرت، كەچي مەسعوود بە ھەزاران تەلەكە و پارانەو و لالانەو تەنيا دوو جار تواني بيبيئيەت، سيامەك بە دريژايي كاتي چاوپتەوتنەكە لە تەنيشت باوہ گەورەي دادەنيشت و بە بیدەنگي دەستي لەناو دەستیدا دەرگرت. بەچاكبوونەووەكەي ھيوايەكي زۆرمان پەيدا كەردبوو، كەچي بەداخوہ دڵەكپتەيەكي بەھيژتر رووي لێ كەرد و جاريكي تر بۆ بەشي چاوديري تايبەت برا و پاش بيست و چوار كاژير، گياني بە نەمري سپارد. بەم شەيوەيە تاقە پشت و پەنا راستەقینەكەم لە دەست چوو، لە پاش مەرگي زانيم كە تەنيا بووني ئەو، گەرچي دوور بە دووريش بوو، چۆن ساباتي بەسەرمدا كيشابوو و لە تاريكترين ساتەكاني نائوميديدا رەونەقي رۆشناييبووني ئەو دلي پروناك دەرەمەو. بە كۆچي ئەو، پتوہندييەكانم بەو مائەوہ زۆر سست بووہو. تاوہكو ھەفتەيەك نەمدەتواني بەر لە فرميسكەكانم بگرم، بەلام لەگەڵ يەكەمين ليدانە ناكاوہكاني ئاوەزدا بۆ كەرانەوہ و بەئاگاھاتنەوہ، سەرنجي دەوروبەرم دا، بەوہ كەيشتم كە فرميسكەكاني من بە ھەر اوورد لەگەڵ خەمە قوول و بیدەنگيەكەي سيامەكدا ھيچ سەنگيكي نيبە، ئەم منداڵە بي ئەوہي يەك دلوپ فرميسك برپيژيت، ھەرەكو ميزەلانيك وابوو كە چي تر بەرگەي يەك فووي تر ناگريت و لە تەقینەوہدا بوو، دايكم بە قینەوہ دەيگوت:

– حەيف بۆ ئەو ھەموو سۆز و خۆشەويستییەي كە لە دلي مستەفا خاندان ھەبوو بۆ ئەم منداڵە، كەچي تەنانەت ئەو كاتەي كە خستيانە ناو گۆريشەوہ يەك دلوپە فرميسكي نەريشت، ھەر بە خەياليشيدا نەھات.

زانيم كە باري دەرووني زۆر لەوہ خراپترە كە لە پروكەشدا دەبينريت. پۆژي مەسعوودم لەلای پەروانە دانا و لەگەڵ سيامەك بۆ سەر گۆري باوكم پويشتين، ھەرەكو ھەريكي تاريك و خەمناك بە ديارمەوہ وەستابوو، ھەولي دەدا تەماشاي

شوینتیکی تر بکات و خۆی له شوین و کات دوور بخاتهوه، دهستم به گێرانهوهی یادهوهرییهکانم لهگهڵ ئەودا کرد، سهبارەت به سۆز و کهموکوورپییهکانی، ورده ورده له تەنیششت خۆمهوه دامنا و هێندەم لاواندهوه هەتا له پڕ ڕقهکهی بهربوو و فرمیسکه پەنگ خواردووکهی هه‌ل‌پ‌ژا، ئەم گریانە تا شهو به‌ردهوام بوو، کاتیکیش مه‌سهوود گه‌رايه ماله‌وه، به بینینی فرمیسکه‌کانی سیامه‌ک ئەویش دهستی به گریان کرد، لێیان گه‌رام هەتا به ته‌واوه‌تی خۆیان خالی بکه‌نه‌وه، ده‌بوايه ئەو هه‌موو خه‌مه که‌له‌که‌بووه له دڵه‌ بچکۆله‌که‌یان ده‌ربکردایه، پاشان دایانم نیشاند و لێم پرسین:

- به‌ بۆچوونی ئێوه بۆ ڕێزگرتن و به‌رز ڕاگرتنی یادی ئەو ده‌بیت چی بکه‌ین؟
ئەو چ چاوه‌روانییه‌کی لێمان هه‌یه و ده‌بیت ئێمه‌ چۆن ٻژین بۆ ئەوه‌ی لێمان ٻازی بیت؟

به‌م شێوه‌یه، خۆشتم به‌و ئەنجامه‌ گه‌یشتم که‌ ده‌بیت هه‌ول بده‌م بگه‌ڕێمه‌وه‌ سه‌ر باری ئاسایی خۆم و بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ به‌ زیندوو ڕاگرتنی بیره‌وه‌رییه‌ خۆشه‌کانی، به‌رده‌وامی به‌ ژيانی ئاسایی بده‌م.

هێشتا سی مانگ به‌سه‌ر مه‌رگی باوکمدا تی نه‌په‌ریبوو، ئەحمده‌، هه‌ر به‌و به‌لایه‌ی که‌ په‌روین خانم باسی ده‌کرد، له‌ ناوچوو. خاوینکارێک لاشه‌که‌ی له‌ یه‌کێ له‌ جاده‌کانی خوارووی شاردا دۆزیبووه‌وه، عه‌لییان بۆ ناسینه‌وه‌ی برد، پرسه‌ دانه‌را و له‌ دایکم به‌ولاوه‌ که‌ له‌ خه‌فه‌تدا چه‌مابوووه‌وه، که‌سی تر نه‌گه‌ریا، هه‌رچیه‌که‌م کرد بیره‌وه‌رییه‌کی باشی بێنمه‌وه‌ یاد، نه‌بوو، له‌وه‌ی که‌ بۆ مردنی به‌داخ نه‌بووم، هه‌ستم به‌ ئۆبال ده‌کرد، پرسه‌داری ئەو نه‌بووم، به‌لام، نازانم بۆچی هه‌تا ماوه‌یه‌کی درێژخایه‌ن هه‌رچی به‌بیرمدا ده‌هاته‌وه، خه‌مێکی فراوان و نادیار دلی ده‌گرتم.

بێگومان عه‌لی له‌م هه‌لومه‌رده‌دا نه‌یده‌توانی ئاهه‌نگی ژنه‌هێنان بگه‌یت، ناچار به‌ بێده‌نگ ژنه‌که‌ی بۆ مالی باوکم گواسته‌وه، که‌ چه‌ند سالتیک پێش ئێستا خرابوو سه‌ر ناوی دایکم، دایکیشم خه‌مۆک و ته‌نیا بوو، تا ڕاده‌یه‌ک خۆی خانه‌نشین کردبوو و شیرازه‌ی کاروباری ماله‌که‌ی به‌ دهستی بووکی تازه‌ سپارد، به‌و شێوه‌یه‌ ده‌رگه‌ی ئەو ماله‌ی که‌ له‌ ته‌نگانه‌دا تاقه‌ په‌ناگه‌م بوو، بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ له‌ ڕووم داخرا.

له كۆتايييهكانى سالى حەفتاوحەوت، ھەستەم بە ھەرچەرخانىكى سىياسىي دەكرد. پەفتار و قسەي خەلك بە شىۋەيەكى ئاشكرا گۆپانى بەسەردا ھاتبوو، لە ھەرمانگە، كۆلان و بەتاييەتەش زانكۆكاندا، بى سەلەمىنەو قسەيان دەكرد. بەرنامەكانى زىندان تا پادەيەك پىكۆپىك بووبوون، بۆ ھەمىد و ھەموو زىندانىيەكانى تەيش ئاسانكارىيەكى زۆرتەر كرابوو، لەمپەرى كەمتر دەمخرايە بەردەم ناردنى جل و خواردن. بەلام لە ناخە پەشبىنەكەى مندا ھىچ دەروازەى ھىوايەك بەدى نەدەكرا و ھەرگىز لەو باوەردا نەبووم گۆپانكارىيەك بەدى بىت.

چەند پۆژىكى بۆ جەژن مابوو، ھەوا، بەرامەى بەھارى لى دەھات، نوقم بووم لە بىرکردنەویدا بەرەو مالىەو گەپامەو پوويەپووى دىمەنىكى سەير بوومەو، لە ھۆلى مالىەكەدا چەند گۆنيە برنجى، چەند قوتووە پۆنى، ھەندى چا، دانەوتلە و چەند جۆرە خواردەمەنيەكى تر لەسەر يەكتەر داندرابوون، بە سەرسووپمانەو سەيرم كرد، چەند جار ئى باوكى ھەمىد برنجى بۆ دەھىناين، بەلام نەك بەم ھەموو خواردەمەنيانەى ترەو، بەتاييەتەش ئىستا خۆيان لە پاش داخستنى چاپخانەكە دەست كۆرت بوون، سىامەك كە منى بە گىژ و وىژى بىنى بە پىكەنەو گوتى:

– ھىشتا كارە سەرەككىيەكەى ماو، زەرفىكى بەدەستەو دام، لە سووچىكى زەرفەكەو بەستەيەك كاغەزى سەد تەمەنى دەبىنرا.

– ئەمانە چىن؟ لە كۆتو ھاتوون؟

– ھەلى بىنە!

- به‌لای دایه، ئەمە پیتشبرکتییە، هەلای بێنە.
- باوە گەورە زەحمەتی کیشاوە؟
- نە...! و هەردووکیان بە شەیتانییەوه پێ کەنین.
- پەروانە ئەمانەیی هێنا؟
- نە...! ئەمجارەش پێ کەنین.
- پەروین خانم؟ فاتمی؟
- نە بابە ناتوانی هەلای بێنی...، بێنم...
- به‌لای، زووکە، کێ هێناویە؟
- خالۆ عەلی! بە‌لام وتی بێنم خالۆ مەحموود ناردوویەتی.
- خەریک بوو لە حەپەساویدا شاخم دەردەهێنا.
- وای...! بۆچی؟ خەویان هاتوووەتە دی؟
- تەلەفۆنەکەم هەلگرت و بۆ مەلای دایکم تەلەفۆنم کرد، ئەو ئاگای لە هیچ نەبوو، گوتم:
- کەواتە تەلەفۆنەکە بە عەلی بدە بزانم چی بوو.
- عەلی زۆر بەگەرمی سەلاوی کرد، ئاوازەکەم وەکو جاران نەهاتە گۆی.
- عەلی ئاغا چی بوو؟ نانی هەژاران تان بەخشیووە؟
- لە خەزەندەیان ئا باجی، ئەرکی خۆمان بەجێ دەهێنین.
- کام ئەرکە، بۆ من هیچم وێستوووە؟
- باشە، تۆ بێند دەروانی، بە‌لام دەبێت ئێمەش بە ئەرکەکانمان هەلسین.
- سوپاس عەلی گیان، من و منداڵەکانم هیچمان پێویست نییە، بە ئەرک نەبێ هەر ئێستا وەرە بیانبەرەوه.
- بیانبەرەوه چییان لێ بکەم؟
- نازانم، هەرچیەکی لێ ئەکەم بیکە، بێدە بەوانەیی کە پێویستییان پێیەتی.
- ئەزانم چی دادە، ئەمە هیچ پێوەندی بە منەوه نییە، ئەمانە کاکە مەحموود ناردوویەتی، بە خۆی بێ، هەر بە تۆشی نەداوە، بۆ زۆر کەسی تریشی ناردووە،

من تهنيا دهمگهيانندن.

- سهيره، كهواته خيري كردووه؟ بهراست، هيچي نهبيستوو؟ ناشي شيت بوويت؟

- ئەم قسانه چيه داده؟ دوهره و چاكه بكه!

- ئەوهنده پتويست كاري خيترتان بۆ من كردووه، سوپاستان دهكهم، ئيستا وهره و هرچي زووتره بيانبههروه.

- به كاكه مهحموود بلي... من ديم دهيبه مهوه، خوت له گهل ئەودا قسه بكه.

- باشه به دنيايييهوه، ههروا دهكهم.

تهلهفونم بۆ مال مهحموود كرد، ژماره ي جارهكاني كه بۆ ئەم ماله تهلهفونم كردووه له ژماره ي پهنجهكاني يهك دهست تينهدهپهري، غولامهلي وهلامي تهلهفونهكه ي دايهوه، له پاش سلاو تهلهفونهكه ي به باوكي دا.

- سلاو داده، چۆن بوو وا بيرمانت كرد؟

- به ريككهوت منيش دهمويست هه مان پرسيار بكه، چي بووه وا بيرمانتان كرد؟ خيترتان ناردوووه.

- ئەم قسانه چين خوشكم خيري چي، مافي خوته، هاوسهركهت بۆ بهرگري له ماف و نازادي به گژ ئەم بي پروايانهدا چوووه و خراوته بهنديخانه، ئيمهش چاومان كوئيربي، ئهركمانه، ئيستا ئهگه ر بوئيري خهبات و بهنديخانه و ئهشكهنجه مان نيه، هه ر هيچ نهبي يارمهتي خيترانهكانيان بدهين.

- بهلام كاكه، ئەمه چوار ساله هميد زيندانه، هه ر چۆن ئەم ماويه به مهرحه مهتي خوا خومان به پتوه بردوووه و پتويستيمان به كهس نهبووه، له مهولاش هه ر وا ئهكهين.

- مافي خوته خوشكم، مافي خوته تانه مان لي بدهي، پروومان رهش بيت، ئيمه له خهودا بووين، تي نه دهگه يشتين، عه قلمان پيدا نه دهشكا، ئتوه ده بيت بمانبوورن.
- وا مه لي كاكه، مه به ستم ئەوهيه كه ئيمه ده توانين ژياني خومان هه لسوورپنين، هه ز ناكهم مندا له كانم به سه دهقه گه وره بن، زه محمەت نه بيت يه كي بنيره ئەمانه به رنه وه...

- ئەم قىسانە چىيە ئىمە ئىرگىمان لەسەر، ئىو تاجى سەر ئىمەن، ھەمىد جىيە شانازىي ئىمەيە.

- بەلام كاكە مەھمۇد ھەر ئىو جوجەلە كۆمۈنىستىيە كە ئازاۋەگىرە و دەبىت لە سىدارە بدرىت.

- دە ئىتر تانەمان لى مەدە خوشكەم، چ كىنە لە دلىكى ھا...، وىم نەفام بووين، بەلاى ئىمەو ھەر كەسى لەگەل ئەم بىكەى سىتەمەدا بىجەنگى ئەو ھەر و نىكبوونەو ھەلاى خوا ھەيە، ئىدى چ كافر بىت و چ مۇسلمان.

- زۆر سوپاس كاكە، لەگەل ھەمو ئەمانەشدا مەن پىۋىستىم بە ھىچ شىتەك نىيە، تەك دەكەم وەرن بىيەنەو.

بە توۋرەيىيەو ھەلاى:

- بىدە بە دەر و دراۋسىكانت، فرىتى بدە، مەن كەسم نىيە بىننىرم. و تەلەفۇنەكەى دانا.

لە مانگەكانى دواتردا پىتر ھەست بە گۆرانكارىيەكان كرا، ھەرچەندە نەدەبوايە لە فەرمانگەدا كەس بزانىت كە ھاۋسەرەكەم زىندانى سىياسىيە، كەچى تا رادەيەك ھەمو دەيانزانى، تەنەت لەم دوايىيەشدا بىجەكە لە ھاۋكارە نىكەكانم، ئەوانى تىرىش بە پارىزەو ھەفتارىيان لەگەلدا دەكردم و ئاگەدارى ئەو ھەبوون كە زۆر ھاتۇچۇ ژوورەكەم نەكەن. لەگەل ئەم دۇخە راھاتبۇوم، بەلام لەو دەچو لەم پۇژانەدا ھەمو ئەو لەمپەرەنە ھەلگىراين. لە راستىدا چىي تە ھىچ كەسىك تەرسى لە پىۋەندى گرتەن لەگەل مەندا نەبوو، بازەنە ناسىاۋەكانم لە فراۋانبوونىكى خىرادا بوو، ھاۋكارەكانم بە نەھاتنە زۆرتر لە ئاسايىيەكانم يان خويىندەم لە فەرمانگەدا ناپەزايەتلىك دەرەدەبىرى. سەرئەنجام كار بەو گەشەت كە چ لە ئىو خىزما، چ ھاۋرىيەنى زانكۇ و چ ھاۋكارانى فەرمانگە، سەبارەت بە پەرسەكەى ئىمە بە ئاشكرا قەسەيان دەكرد، ھەۋالى ھەمىدىيان دەپرسى، ھاۋدەردى و ستايشيان دەردەبىرى. لە دانىشتەكاندا لە سەرەو دايان دەنام، بەئاسانى دەبوومە چەقى سەرنجى ھەموۋان. ھەرچەندە ئەم ھەلومەرجە تا رادەيەك مەنى وەپس دەكرد، كەچى بۇ سىامەك چىژبەخش و جىگەى شانازى بوو. دەتگوت پەروپالى دەركردوۋە، بە سەربەرزى و ئاشكرا سەبارەت بە چۆنىيەتلى گرتەنى باۋكى و ئەو

له پښتگي گهړانه وهدا، هه سنگه لیکي جوړه وچور و دژ بهیهک له ناخدا قولپی ددها، له ودهی که سیامهک هه لومه رچیکي بۆ سهلماندنې خود، سهرنجراکتشان و شانازیکردن به دهست هیناوه، دلخوش بووم، له لایه کی تریشه وه دترسام نهم خو هه لکیشانه کیشیه کی نویمان بۆ پیک بهینیت و سهرنه نجام بۆ خوئی و که سایه تییه پالنه وانسانه کی و خو شه ویستی بۆ قارهمانیتی، نیکه ران بووم. نهو له هه موو قوناغه کانی گه وریوونیدا مندا لیکي پر کیشه بوو، له م کاته دا که سه رده می پر له بشیوی و ترسناکی نه وجه وانی به سه ر ده برد، چۆن ده توانیت له پاش نهو هه موو سووکایه تی و بی ریزی پیکردنه، نه م دلگه رمی و پشتیوانیه هه رس بکات، ناخو نه م که سایه تییه تازه پیکه یشتووهی نهو به رگه ی نه م جوړه به رزی و نرمیه ده گرت؟ له بنه رته دا بۆچی نه م مندا له هینده پتویستی به چاودیری، پشتیوانی و خو شه ویستی هه یه؟ به پتی توانا من هه ولم داوه هه موو نه مانه ی پی به خشم.

پتر بوونی ریز و چاودیری ده وریه ر، به بۆچوونی من زیاده رده ویی پتر و دور له راستی بوو، له وانه یه زیاتر له جوړه ورده کولییه وه سه رچاوه ی ده گرت، خه ریک ده بوو نه م پرویه پروو بوونه وانه ورده ورده نازاریان ددهام، هه ندی جار هه سستی ناراستگویی، دورووی و گونا هم ده کرد، له دل خو مه وه ده مگوت، ناشی خه ریک بم به خراب به کارهینانی هه لومه رجه که م خه لکی هه لخه له تینم، هه موو کاتیک نه ووم پروو ده کرده وه که سه باره ت به بیروباوه ر و نامانجه کانی هاوسه ره که م شتیکی نهو تو نازانم و قه تیش له و ریکه یه دا هاوکاری نهوم نه کردووه، که چی ده تگوت خه لکی نایانه ویت نهو راستیانه بیستن، له فه رمانگه، زانکو، له هه موو گف تو گو یه کی شو ر شگیت پرانه دا ناماژه به من ده کرا، له هه موو هه لباردنه کاند ا منیان وه کو نوینر هه لده برارد، کاتیک ده مگوت شتیکی نهو تو نازانم، هیچم له ده ست نایه ت، ده یانگه پرانده وه بۆ له خو بوورده ییه که م، تاقه که سیک که هه ل سوکه وتی له گه لم نه گؤرا، ناغای زه پرگه ر بوو که به وردی گؤرانکاریه کانی ده وریه رمی خست بووه ژیر چاودیرییه وه، رۆژی، له فه رمانگه دا ده یانویست که سانیک به ناوی لیژنه ی شو ر ش هه لبارن و پابه ند بوونیان به شه پؤلی خرؤشاوی خه لکه وه رابگه یه نن، یه کتیک له و که سانه ی که هه تا نه م دوا ییانه ش به پاریزه وه سلاوی لی ده کردم، وته یه کی به جؤشی سه باره ت به تاییه تمه ندیه شو ر شگیت پرانه، مرؤفدؤستانه و نازاد یخو ازانه ی من پیشکیش کرد و له

هه‌ل‌ب‌زاردنه‌که دهنگی پیدام، له شوین خۆم هه‌ستام، به‌و ب‌روا به‌خۆیییه‌وه‌ی که به‌ره‌می د‌ژواری ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تیم بوو که توانای گفتوگۆی له به‌رده‌م خه‌ل‌ک‌دا پ‌ی دابووم، و‌پ‌رای سوپاسی نیاز پاک‌ی و‌ته‌ب‌ی‌ژه‌که، نا‌ر‌ه‌زاییم به‌رام‌به‌ر به‌قسه‌کانی ده‌رب‌ری و به‌وپه‌ری راست‌گۆیییه‌وه‌ گوت‌م:

- قه‌ت مرۆف‌تیکی شۆرش‌گ‌یر نه‌بووم، چاره‌نووس منی خسته سه‌ر ر‌یگه‌ی پ‌یاو‌یک که خاوه‌ن بۆچوونی سیاسی بوو و کات‌یک‌یش که بۆ یه‌که‌مین جار پ‌ووبه‌پ‌ووی به‌ش‌یک له‌بنه‌ماکان و چوارچ‌پ‌وه‌ی ب‌یر‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و بوومه‌وه، بوورامه‌وه.

هه‌موویان پ‌یکه‌ن‌ین و هه‌ند‌یک‌یان چه‌پ‌له‌یان ل‌ی دا.

- ب‌روا ب‌که‌ن راست‌یتان پ‌ی ده‌ل‌یم، ئه‌مه‌ش بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی که چ‌یی تر منی له کاره‌کانی ئاگادار نه‌ده‌کرده‌وه، به‌هه‌موو بوونمه‌وه هیوا‌ی ئازادیی بۆ ده‌خوازم، به‌لام له‌پ‌ووی ب‌یروباوه‌ر و توانای سیاسیمه‌وه هیچ سوود‌یکم بۆ که‌س نییه.

ئه‌و پ‌یاوه به‌نا‌ر‌ه‌زایه‌تییه‌وه له‌نیۆ خه‌ل‌که‌که‌وه هاواری کرد و گوت‌ی:

- به‌لام تۆ ئازارت چه‌شتوه، چه‌ندان سا‌ل هاوسه‌ره‌که‌ت له‌به‌ندیخانه‌دا بوو، به‌ته‌نیا ژیا‌نی خۆت و مندا‌له‌کانت به‌ر‌پ‌ت‌وه‌برد، ئاخۆ ئه‌مانه ئه‌نجامی هاوئارمانی و باوه‌ر‌بوون به‌بنه‌ماکانی ب‌یری ئه‌و نییه؟

- نه...! ئه‌گه‌ر هاوسه‌ره‌که‌م له‌به‌ر د‌زیش ب‌که‌وتایه‌ته به‌ندیخانه، هه‌ر ئه‌م کارانه‌م ده‌کرد، ئه‌مه نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که من وه‌کو ژن‌یک، دایک‌یک، ئه‌رکی سه‌ر شانمه ژیا‌نی خۆم و مندا‌له‌کانم ب‌چه‌رخ‌ینم.

هه‌رواوه‌ریا هه‌لسا، له‌نیگا پ‌ر پ‌شتیوانییه‌که‌ی ئا‌غای زه‌ر‌گه‌ر ت‌ی گه‌یشتم که قسه‌ی باشم کردوه، که‌چی ئه‌مجاره‌یان راست‌گۆیی و له‌خۆب‌وردوویییه‌که‌میان کرده پ‌اله‌وان‌یتی و هه‌ر ده‌نگیان به‌من دا.

پ‌ۆژ به‌پ‌ۆژ ج‌ۆش و خ‌رۆشی شۆرش پ‌تر ده‌بوو و به‌ف‌راوان بوونی سنووره‌کانی، هه‌موو پ‌ۆژ‌یک خونه‌یه‌که له‌سه‌ر چ‌لی هیواکانم شکۆفه‌ی ده‌کرد. ئاخۆ ده‌ش‌یت ئه‌وه‌ی شار‌ه‌زاد و ئه‌وانی تر له‌پ‌یناویدا کوژران و چه‌ندان سا‌ل حه‌مید ره‌نج و ئازاری به‌ندیخانه‌ی بۆ ک‌یشا، ب‌یت‌ه به‌ره‌م؟

له‌مال‌ی ئ‌یمه‌دا یه‌که‌مین جار بوو من و براکانم له‌یه‌که به‌رده‌ا ب‌ین، هه‌موو یه‌که قسه‌مان ده‌کرد، له‌قسه‌کانی یه‌که‌تر ت‌ی ده‌گه‌یش‌ت‌ین، داخوازی هاوبه‌شمان هه‌بوو،

پنکهوه ههستی لیکنزیکیبونهوه و گهرموگوریمان دهکرد، ئەوان وەکو برا پەفتاریان دهکرد و بەرگرییان لە من و خێزانەکم دهکرد، سۆزی مەحموود گەشتبووه ئاستیک که هەرچییهکی بۆ منداڵەکانی خۆی بکریبایه، بۆ سیامەکیشی دهکړی، دایکم به چاوی پر له فرمیسکهوه سوپاسی خوای دهکرد و دهیگوت:

– حەیفە باوکتان نەماوه بۆ ئەوەی ئەم پێوهندییه گەرمەتان ببینیت، هەموو کاتی خەمی ئەوەی بوو و دهیگوت، ئەگەر من بمرم ئەمانە ئەم سال بۆ ئەو سال یەکتەر نابین و لە هەمووی تەنیا تر ئەو کچە بێ کەسەمە که کەس دەستی ناگریت، خۆزگە دەما و دەیبینی چۆن هەر ئەو برایانە گیانی خۆیان لە پێناو ئەم خوشکەدا دەبەخشن.

مەحموود شریت و بلۆکراویدی دەهینا، عەلی لەبەری دهگرتەوه، منیش لە زانکۆ و فەرمانگە بلۆم دهکردەوه، سیامەک لە تەک هاوێڵەکانی دهچوو سەر جاده و دروشمی دەدا، مەسعوود نیگاری دەستەیی خۆپیشاندەرانی دهکێشا و لەسەری دەینووسی " ئازادی"، لە هاوینەوه ئێمە ئەندامی هەمیشەیی ئەو کۆبوونەوه، وتارخوێندنەوه و خۆپیشاندانانە بووین که لە دژی رێژیم بەرپا دهکران، تەنانەت بۆ جارتیکیش به بیرمدا نەهات ئەم بەرنامەیه به کام کۆمەڵە و دەستەیهوه پەيوەستە، چ جیاوازییهکی هەبوو، هەموو پێکهوه بووین و یەک داواکاریمان هەبوو، گرینگ ئەوەبوو که پێوهندییهکانی مەحموود به شێوەیهک بوو که دەستی به دوا هەواڵ و شریت و بلۆکراوەکان دهگەیشیت. هەموو رۆژیک وام دەزانی هەنگاوێک لە حەمید نزیکتر بوومەتەوه، خەریک دەبووم باوەرم بهوه دەهینا که پێشبینییهکانم به هەبوونی خێزانیکی و بوونی باوکیکی بۆ سەرفرازیی منداڵەکانم مەحەل نییه، ئێستا به هەموو بوونەوه به مانەوهی حەمید شادمانم، چیی تر به بینینی دەموچاوه خەمبار و ئازاراییهکەیی لە خۆم نەدەپرسی: ئاخۆ باشتەر نەبوو لەگەڵ هاوێڵکانیدا یەک جار و لەیهک ساتدا به شانازییهوه بمردایه و ئەم ئازار و ئەشکەنجەیی چەندان سالە و مردنی هەموو رۆژێکی نەچەشتبایه؟ خەریک دەبوو بهو ئەنجامە دهگەیشتم که ئازارەکانی ئەو بێ ئەنجام نەبوون و بهم نزیکانە دهگاتە بەرهم، ئەمە خەونەکانی ئەوانە کهوا دێنە دی، خەڵکی هەستاونهته سەرپێ، لەسەر جادەکان هاوار دهکەن و دەلێن " لەژێر باری ستمدا ناژین" کاتیک ئەوان باسی ئەم رۆژگارەیان دهکرد، به بۆچوونی من چەنده دوور له بیر، دوور له راستی

و خه یالی خاو بوو.

له گه ل گه یشتنه لووتکه ی شوړشدا، دهسه لاتم به سهر منداله کاند کهمتر و کهمتر ده بووه وه، نه وان له خالو یان زور نریک بوو بوونه وه، مه محمود به ناگایي و په یوه ست بوونکی تاییه تییه وه که به راستی به لاهمه وه سهیر و تازه بوو، به شوین منداله کاند دهات، نه وانی بۆ کۆبوونه وه و وتار خویندنه وه کاند له تهک خویدا ده برد. سیامه ک بهم بهرنامه نه زور دلخوش بوو و به نارهن زووه ده که وته شوین مه محمود، به لام مه سعود زور زوو کشایه وه و به بیانوی جوړه و جوړ خو ی له رویشتن پاراست، کاتیک پرسیارم کرد بۆچی نارویت، وتی: هن ناکهم و کاتیک هو یه کی به هیترم ویست، گوتی: شهرم ده کم، نه مدد زانی له چی شهرمی ده کرد، به لام پیداکریشم نه کرد. به پتچپه وانه وه سیامه ک پوژ به پوژ گهرموگوپتر ده بوو، وره یه کی زور باشی پیدا کردبوو، هیچ کتشیه کی ساز نه ده کرد، ده تگوت به و هاوارکردن و درو شمده هه موو گری دروونییه کانی درده هاویشته دره وه و خالی ده بووه وه. ورده ورده له نه نجامی به جته پتانی نه که ناینیه کانی پیکوپیکتر و وردبینتر بوو، نه ویکي که هه میشه به یانیان به زور له خه هه لده ستا، نیستا به ناگه بوو که نوژی به یانیانی به قهزا نه داته وه. نه مدد زانی له هه موو گورانکار ییانه ی دلخوش بم یان نیگه ران، چونکه هه ندی له کاره کانی وه کو کوژاندنه وه یادیق له کاتی بلاو بوونه وه ی موسیقا، یان سهیره کردنی بهرنامه کانی ته له فزیون، په کسه ده میگی پرایه وه ساله کانی پیشترو و شیوه ی ره تاره در دونه کانی مه محمودی بۆ زیندوو ده کردمه وه.

سهره تای مانگی ره زهر بوو، مه محمود رایگه یاند که ده یه ویت پتوره سمیکی فراوان بۆ سالانه ی باو کم پیک بخات. هه رچه نده مانگیک به سهر سالانه ی باو کمدا تی په ریپوو، که چی کهس نارهن زایه تی نیشان نه دا. بهر ز راگرتنی یادی نه و نازیزه و به خشینه وه ی خیر بۆ گیانی پاکی له هه موو کاتیکدا و له هه بونه یه کدا ده ستگوت بوو. به پچاو کردنی هه لومه رچی قه دهغه کردنی هاتوچوی شه وانه، وامان به باش زانی پتوره سمه که بخریته نیوه پوی پوی هه ینی، هه موو به خوشییه وه، له چهنه پوژیک له وه و به ره وه خه ریکی ناماده کاری و چپشت لینان بووین، ژماره ی میوانه کاند هه ر له زیاد بووندا بوون، له دله وه له دلیری مه محمود له و کات و ساته دا ده ستخویشیم ده کرد، له پوژی دیاریکراودا، له به یانی زووه وه

هه موومان له مال مهحموود کارمان دهکرد، ئیحترام سادات که پوژ به پوژ قهلهوتر دهبوو، به هه ناسکه برکي دههات و دهچوو، سه ره نهجام لهو کاتهی په تاته م پاک دهکردهوه، هات له ته نیشتمه وه دانیشت، گوتم:

– ماندوو نهیی، زور زحمهت دهکیشی، دهستت خوښ بیت، ئیمه هه موومان سوپاست دهکین.

– نه بابه ئیم قسانه چیه، خو هه دهبویه له پاش ئیم هه موو سالا فاتحایه کی تیروته سەلمان بۆ ئاغا (خوا لێ خوښ بیت) بناردایه، له لایه کی تریشه وه، له م کاته دا ئیمه بیانویه کی باشه بۆ کوکړدنه وهی خه لکی.

– به راست ئیحترام گیان کاکه م چونه، له وه دهچیت چی تر له ته که یه کدا کیشه تان نه بیت، له ته خته بدهم.

– ئی باب، ئیتر ئیمه لیتمان به سه رچوو، بۆچی کی مهحموود دهبینیت تاوه کو شه ری له گه ل بکات، کاتیک دیته وه ئه وهنده ماندوو و سه رقاله ئیتر کاری به کاری ئیمه وه نییه و په خنه ش ناگریت.

– در دۆنگیه که ی چونه؟ چی تر له کاتی دهستنوێژ گرتندا نالیت نه بوو، نه بوو له سه ره تاوه؟

– گوئی شهیتان که پ بیت، زور باشته، ئیستا ئیتر هیند سه رقاله کاتی ئه وهی نییه ئه وهنده خو ی له ئاو هه لکیشی و خو ی بشوړیت، دهزانی ئیم شوړشه ئمی ئمدیو ئه و دیو کردوو، دهتگوت ئیمه دهرمانی دهرده که ی بوو، ئیستا ده لیت به وته ی ئاغا شوړش له پتیش هه موو شتیکه وهیه، وهکو جیهاده له پیناو خوادا و گهرهترین پاداشتی هیه، ئیتر گوئی به ورده کارییه کان نادات، راستیه که ی ئیستا در دۆنگیه که ی پتر سه بارهت به پرسه شوړشگړیه کهانه.

له دوا ی نانی نیوه رۆ، وتار خویندنه وه دهستی پی کرد، ئیمه له ژووره که ی پشته وه بووین باش دهنکه که مان گوئی لی نه ده بوو، له ترسی چوونه دهره وهی دهنکه که نه یانده توانی به رزیژی به هیژ به کار به یین، به ئاسته م شوینی ئیمه یان له ژووری میوان و نانخواردندا کرده وه، له پشت پیاوه کهانه وه دانیشتین، هه ندی که سیش له پشت په نجه ره کهانه وه وه ستابوون. پاش وتاری یه ک، دوو کهس سه بارهت به شوړش، سته مانی حکومه تی ئیستا و ئه رکه کانی ئیمه بۆ لابر دنی

ئەم پۈتۈم، نۆرە گەشتە مامى ئىحترام سادات كە ئىستا پياۋىكى ئاينى گەرە
بوو و لەبەر ئەو چەند مانگەى كە لە بەندىخانەدا بوو، لە دىدى ھەمووان وەكو
قارەمان وا بوو. لە سەرەتادا كەمىك سەبارەت بە كارە چارەكەكانى باۋكم قسەى
كرد و لە پياھەلەدانى مېژوۋى شۆپشگىرى خىزانەكەماندا گوتى:

– ئەم خىزانە بەپۈتە لە سەلەكانى پىشۋوتەرەو لە پىناو ئاين و ولەتدا خەباتيان
كردوۋە و لەم پۈگەيەو توشى ئازار بوون، لە سالى شەست و سى، لە پاش
پووداۋەكانى پازدەى جۆزەردان* و گىرانى ئاغاي خومەينى ناچار بوون مال و
شارەكەيان جى بەيەلەن و لە قوم كۆچيان كرد، لەبەرئەوئەى ئاسايشيان لە
مەترسيدا بوو، لەم پۈگەيەدا گەنجىكان كردوۋەتە قوربانى، كورە ئازاكەيان بى
سەروشوین كرا، زاۋاكەيان ھىشتا لە بەندىخانەدايە و خوا دەزانىت چ
ئازارگەلىكى چەشتوۋە...

بۇ ماۋەيەك بابەتەكانم تىكەل كرد، نەمدەزانى سەبارەت بە كى قسە دەكات، بە
ئەنىشك كىشام بە كەلەكەى ئىحترام ساداتا و پىرسىم:

– ئەوە باسى كى دەكات؟

– ئى سەبارەت بە ھاۋسەرەكەت!

– نە مەبەستم ئەو گەنجەى كە بى سەروشوین كرا و ئەمانە...

– ئى باشە، باسى ئەحمەد ئەكا.

– واى ئەحمەدى خۇمان؟! خەرىك دەبوو شاخم لى پەيدا دەبوو.

– ئەى باشە ھىچ بىرت لەۋە كىردەۋە كە مردنەكەى چەند پى گومان بوو، لە
ناۋەراستى جادەدا، لە پاش سى پۇژ ئىمەيان ئاگادار كىردەۋە، كاتىك عەلى بۇ
پزىشكى ياساى رۆشىت بۇ ناسىنەۋەى لاشەكە، دەىگوت پاشماۋەى لىدان و برىن
بەسەر جەستەيەۋە بوۋە.

– بىگومان لەگەل ئالوۋدەبوۋەكى تردا لەسەر مادەى بى ھۆشكەر بوۋەتە
شەپى.

* سالى چل و دوو، پانزەى خوردا، دەكاتە پۈكەۋتى سالى ۱۹۶۳ زاینى، ئەو رۆژەيە كە
رېژىمى شا خومەينى لە ئىران دوورخستەۋە.

- له پاش مردوو ئهم قسانه مه که .

- کي ئهم قسه ههله قومه له قانهی سه بارهت به هاتنمان له قومه وه به ئاغا وتوو؟

- وای... ئه ی مه گهر نازانی، ههر له دوا ی ئه و پووداوانه ی پازده ی جو زهردان بوو که ئیوه له قومه وه هاتن، باوکت و مهحموود به تهواوته ی له دۆخیکی مهترسیداردا بوون، وا دیاره تق مندا ل بووی له بیرت نایهت.

بهتوور دهییبه وه گوتم:

- چاکیشم له بیره، ئیمه له سالی شهست و دوو بق تاران هاتین، چۆن مهحموود ریگه به خۆی ده دات ئهم درۆیانه به ئاغا ده لی و سوود له جۆشوخرۆشی خه لک وهرده گریت؟

تازه ئیتر پیداهه لدان گه یشتبووه مهحموودیش، گوایه له و باوکه چاوهروانی کهوتنه وه ی کوری ئاوه اش ده کړی، کوریک که سه ر و مالی خۆی له پیناو شوړیدا داناوه و له هیچ خه بات و قوربانییه ک خۆی ناشاریته وه و که مکاری ناکات، خه رجی ده یان خیزانی به ندکراوه سیاسیه کان ده دات و وه کو باوکیک چاودیری و سه ره رشتی یان ده کات، خیزانی خوشکه که ی که جیگه ی خۆیان هیه و چهندان ساله ئهم برایه جهوریانی کیشاوه و نهیه یشتوووه یه ک چرکه ش ههست به نه بوونی و بی که سی بکه ن.

له م کاته دا به ئاماژه یه ک، له پر سیامه ک له نیوان خه لکه که وه ههستا و به ره و لای ئه و پۆی، دهتگوت بق ئهم کاره پاهینرا بوو، ریک دهیزانی که ی ده بیت هه لسیهت و پۆله که ببینیت، ئاغا دهستیکی به سه ر سیامه کدا هینا و گو تی:

- ئهم مندا له بی گونا هه، کوری یه کیک له موجهیده به شه ره فهکانی ریگه ی ئیسلامه که چهندان ساله له بهندیخانه دا و له ژیر ئه شکه نه جده ژیان به سه ر ده بات، تاوانبارانی ریژیم ئهم مندا له و سه دان مندا لی وه کو ئه وی بی سه ره رشت و بی ناز کردوووه، سوپاس بق خوا که ئهم مندا له خالۆیه کی میهره بان و له خۆبوردوی وه کو ئاغا ی مهحموود سادقی هیه که شوینی باوکی بق پرکردوووته وه، گهر وا نه بوایه خوا ده زانیت له بی باوکیدا چی به سه ر ئهم خیزانه به شخوراوه ده هات...

دل م بهیه کدا ده هات، ههستم ده کرد یه خه ی بلووزه که م خه ریکه ده مخنکی نیت، یه کسه ر گرتم و پامکیشا، دوگمه ی کراسه که ی هه لکه نرا و به لایه کدا په ری، هینده

به توورپهیییهوه له شوین خۆم ههستام، دایکم و ئیحترام سادات که له تهنیشتمهوه دانیشتبوون، زۆر ترسان، ئیحترام لکنیکی چارشپوهکهمی را دهکیشا و دهیگوت:

– مهعسووم دانیشه، توگۆری باوکت دانیشه، عهیه.

مهحموود له پشت وتاریژدهکهوه، روو به خهلهکهکه وهستاوو و به نیگه رانییهوه تهماشامی دهکرد، دهمووست هاوار بکهه به لام دهنگم گیرا بوو، سیامهک له تهنیششت وتاریژدهکهوه بوو به ترس و سهرسوویمانوه له نیوان خهلهکهکهوه پێگهی کردهوه و بهرهو لای من هات، دهستیم راکیشا و گوتم:

– شهرم ناکهیت؟

دایکم له دهموچاوی خۆی ددها و دهیگوت:

– خوا بمکوژئ، کچی ئابروومان مهبه.

بهنهفرتهوه سهیری مهحموودم کرد، زۆر شت ههبوو دهمووست بیلیم، له ناکاو دهنگی لاواندنهوه بهرز بووهوه، ههموو ههستانه سهڕپێ و سهرقالی له سینگدان بوون، له نیوان خهلهکهکهوه پێگهیهکم دۆزییهوه و له کاتیکدا دهستی سیامهکم به توورپهیییهوه دهگوشی، له مال هاتمه دهر، مهسعوود خوارووی چارشپوهکهمی گرتوو و به شوینمدا پای دهکرد، ئارهزووم دهکرد ئهوهنده له سیامهک بدهم تا شین دهبیتهوه، دهرگهی ماشینهکههه کردهوه و بهتوورپهیییهوه پالم نایه ناوییهوه، سیامهک ههر دهیگوت:

– چیه؟ بۆچی چی بووه؟

– لال به!

دهنگم ئهوهنده در و توورپه بوو، منداڵهکان ههتا مالهوه یهک قسهشیان نهکرد و بواریان پێ دام تا به خۆم بیلیم:

– تاوانی ئهه منداڵه چیه؟ ئهه لهه نپوهندهدا چ گوناھیکی کردووه؟

کاتیک گهیشتمه مالهوه، جارێ ماوهیهک تیر قسهی ناخۆش و دژوینم به مهحموود و عهلی و ئیحتیرام دا و ئینجا دانیشتیم به کول گریام، سیامهک بهشهرمهوه بهرامبهرم دانیشتوو، مهسعوود پهرداخیک ئاوی بۆ هینام و به چاوی پیرمیسکهوه داوای کرد ببخۆمهوه بهلکو باستر بيمهوه، ورده ورده هیمن بوومهوه، سیامهک گوتی:

- نازانم له چى ئوۋەندە قەلىسى، بەلام ھەرچىيەكە بېوورە.
 - يانى تۆ نازانى؟ چۆن نازانىت؟ با بزانم تۆ له ھەموو ئوۋ رېپورەسمانەدا كە
 لەگەل مەحمود دەپۆى ھەر ئاۋھا ئەكەن؟ تۆ نىشانى ھەموو كەستىك دەدەن؟
 بە لە خۇبايىيۋون و شانازىيەۋە گوتى:
 - بەلى! كۆلىكىش باسى بابە دەكەم.
 خەم لە ناخمەۋە ھەلدەقوۋلا، نەمدەزانى بەم مندالە چى بلىم، ھەولم دەدا ھىمەن
 بىم و نەيترسىنم، وتم:
 - كورم سەيركە، ئىمە چوار سال بى باوكت ژايىن، ھىچ كاتى پىتويستىمان بە
 كەس نەبوو، بەتايىبەت خالۆ مەحمود، من گىيانى خۆم بەخشى بۆ ئوۋەى
 مەجبورى كەس نەبىن، ئىۋە بە شكۆۋە گەرە بن نەك بە خىر و بەزەى
 پىداھاتنەۋەى خەلكى، كەس بە چاۋى ھەتىو و نەدار سەيرتان نەكات، ھەتا
 ئىستاش لەسەر پىي خۆمان راۋەستاۋىن، لەۋانەيە كەمىك دژوارىتان ھەبوۋە،
 بەلام لە بريد شىكۆ و كەسايەتتى خۆمان و بابەمان دەپاراست، كەچى ئىستا ئەم
 مەحمودە بۆ سوۋدى خۆى ئىۋەى ۋەكو بوۋكەلە خستوۋەتە بەرچاۋ، خەرىكە
 خراپ بەكارتان دەھىنەت، كارىك دەكات خەلك دلى پىتان بسوۋتەت و ھەموو بلىن
 سەيركەن! چ خالۆيەكى باشيان ھەيە. بۆچى ھىچ لە خۆت نەپرسى، ئوۋە چۆن
 بوو مەحمود لەم ھەوت ھەشت مانگەدا ئىمەى كەوتوۋەتە بىر، چۆن ئەم چەند
 سالە يەك جارىش لىمانى نەپرسىۋەتەۋە؟ كورم تەماشاكە، دەبىت تۆ لەم قسانە
 ژىرتىر بىت، رىگە نەدەى خۆت و ھەست و نەستەكانت بە خراپى بەكار بەپىن.
 ئەگەر باوكت بزانى مەحمود خەرىكە ئاۋھا دەرەتەنەت، زۆرى پى ناخۆش دەبىت.
 ئوۋ تەنەت لە يەك بۆچوۋنىشدا لەگەل مەحموددا ھاۋىر نىيە، ھەرگىز نايەۋىت
 خۆى و خىزانەكەى كەرەستە و ئامراز بن بە دەست كەسانىكى ۋەكو مەحمودەۋە.
 ھەرچەندە نەمدەزانى لەو سەردەمەدا مەبەستى ئوۋ لەم كارانەى چىيە، بەلام
 ئىتر نەمدەھىشت مندالەكان لەگەل خۆيدا بۆ ئەملا ۋەۋلا بەرپىت و ۋەلامى
 تەلەفۇنەكانىم نەدەدايەۋە.

كۆتايىيەكانى مانگى پەزبەر بوو، كەچى فەرمانگە، قوتابخانەى مندالەكان و
 زانكۆكە (كەۋا ديار بوو لە تەۋاۋىۋون نەيەت) تەقۇلەقىيان تى كەۋتېۋو. نىزىكەى

وهرزیک له خویندنه که مابوو که چی پوله کان پیک نه ده هاتن. نیمه هه موو کاته که مان له مانگرتندا به سهر ده برد، له کوبوونه وه جوړه و جوړه کاند ا ناماده ده بووم. گویم له هه موو قسه کان ده گرت و هه لسه نگاندم بډ ده کرد، بډ نه وهی بزانه کلاورژنه یه کی هیوای تیدایه بډ پرگار بوونی هه مید یا نه، هه ندی جار هیوایه کی ئیجگار زوړم په یدا ده کرد، هه موو شتی روون و پاراوه ده بوو و هه ندی جاریش نه وه نه بی ئومید ده بووم ده تگوت فریم ده ده نه چالیکې قووله وه. له هه ر شوینیکدا ده نگیک بډ زیندانه سیاسیه کان به رز ده بوو وه، من له وی بووم، و له ریزی پیشه وه هاوارم ده کرد، مسته کولهی هاوړیکانم له ملا و له ولام وه کو دوو نالای بچکوله له له رینه وه دا بوون، به وتنه وهی: "زیندانیانی سیاسی ده بیت نازاد بکرتن". هه موو نه و تووړه یی و نازارانه م ده ده بری که له م چند ساله دا کی شا بووم، فرمی سک له چاوه کانمدا نه لقه ی ده به ست، ده تگوت باری دل م سووک ده بوو وه. کاتیک ده مبینی نه م هه موو خه لکه م له پشته، لیوانلیو ده بووم له جوش و خروش، ناره زووم ده کرد هه موویانم له باوهش بگرتایه و ماچم بگردنایه، له وانه بوو نه مه یه که مین و دوا جار بیت که هه ستیکی ئاوهام بډ هاویشتمانییه کان خوم تاقی ده کرده وه، ده تگوت هه موویان مندا ل، باوک، دایک، خوشک و برام بوون.

قسه وباس و پرویاگه نه دی نازاد کردنی زیندانیانی سیاسی له سهر زمانی خه لک بوو، ده یانگوت پوژی چواری خه زه لومر* که ریککه وتی جه ژنی له دایک بوونی شایه، ژماره یه که له زیندانییه کان نازاد ده کرتن، هیوا له دل مدا ره گی داده کوتا، به لام هه ول م ده دا بروا نه که م، توانای هه ره سیکی ترم نه بوو. باوکی هه مید کو شش و هاتوچوکانی پتر کرد بوو، نامه ی پاسپارده ی جوړه و جوړی بډ به رپرسان و ده ده گرت، هه موو پوژی پیکه وه هاو به شیمان له هه وله کاند ده کرد، سه به رت به هه والی به ره و پیشه وه چوونی کاره کانمان یه کترمان ئاگادار ده کرده وه، به هه موو بوونمه وه نه و ئه رکانه م جتبه جی ده کرد که پیم ده سپتردران.

ورده ورده له ریگهی پتوهندیه کانمانه وه دلنیا بووین که بریاری لیبورورنی هه زار که س له زیندانییه کان دراوه، ته نیا ده بوایه کارمان بډ نه وه بگردایه که ناوی هه میدیش له لیسته که دا بیت. نه و پوژگار ه قسه وباسی به رده وامی من و باوکی

* چواری خه زه لومر جه ژنی له دایک بوونی شای ئیران بووه.

- ئاخۇ ئەمە تەنیا كايەيەكى سىياسى، پرۇپاگەندە و دەنگە دەنگىكى بى ئۇنجام نىسە بۇ ھىمىكرەنەۋەي خەلكى؟

به لّام من له ئومّیده وار بوون زنده دم دهچوو. ئەگەر ئەو له ناو ئازاد بووه كاندا نه بێت ئەوا دووباره له نێو گێژە مۆكه‌ی بێ هیوایی و دلتەنگیدا نوقوم ده‌بوومه‌وه، ئەم هه‌موو هه‌راس و هیوایه، ده‌میخسته نێو گوشارێکی ده‌روونی به‌هێزخوه، له خۆم پتر خه‌می مندا له‌كانم بوو، ده‌ترسام له پاش هیوا و دلگه‌رمی نه‌توانن جاریکی تر به‌رگه‌ی گورزی قورسی بێ هیوایی و تاسه‌ بگرن، هه‌ولم دده‌ا به‌ هیچ شتێوه‌یه‌ك مندا له‌كان به‌م هه‌والانه نه‌زانن به‌لّام له‌ ده‌ره‌وه‌ی ماڵ پڕویا‌كه‌نده و‌ه‌كو سی‌لاو بوو، مار ئاسا خۆی به‌ هه‌موو كۆن و كه‌له‌به‌ریكدا ده‌كرد، سیامه‌ك به‌ جۆش‌و‌خۆڕشه‌وه هه‌واله‌كانی بۆ باس ده‌كردم، به‌لّام من به‌سارد و س‌ری و ه‌یمنی وه‌لّام ده‌دا یه‌وه‌ كه‌:

باوک حەمیدیش ئەم شێوازەى منى بە دڵ بوو و خۆشى هەمان شێوەى لەگەڵ
دايکى حەمید بەکار دەهێنا.

306

- تا رادهیهک لیستهکه تهواو بووه، لهوه دهچیت ناوی همیدیان نهخستوووته
سه، دیاره منیان دلنیا کردووتهوه که نهگه ر بارودوخهکه هر بهم شیویه بیت،
ئهوا بهزوویی همیدیش نازاد دهبیت، بهلام ئهمجارهیان نهگهری کهمه، ئهمجاره
تهنیا مهزهبیهکان له لیستهکه دان.

به قینیکی پهنگ خوار دووهوه گوتم:

- دهمزانی، نهگه من تۆزیک شانسم ههباویه ژیانم به شیویهکی تر دهبوو.

له چاو ترووکاندنیکدا ههموو هیواکانم روویان له ناومیدی کرد، به چاوی پر له
فرمیتسکهوه جاریکی تر کلاوړوژنه کراوهمکانی دلم داخستهوه. باوکی همید
پوښت، بهلام شاردهوهی خهموکی و بی هیواپیهکه له مندالهکان ئاستهه بوو،
مهسعوود هر بهدهورمدا دهسووپایهوه و دهپرسی:

- چی بووه، سهرت دتیشیت؟

سیامهک دهیگوت:

- شتیکی تازه رووی داوه؟

لهدل خومهوه وتم بههیز به، دهشی هیشتا چاوهروان بیت. ههستم دهکرد
دیوارهکانی مالهکه تهسک دهنهوه و ههموو جهستهه بهیهکدا دهگوشن، تاقهتی ئه
ماله تنگ و تهنیایهه نهبوو، دهستی مندالهکانم گرت و له مال هاتمه دهر. بهردهم
مزگهوتهکه قهرهبالخ بوو، ههندیکیان دروشمیان ددها، یهکسهر بۆ لایان پوښتم،
ههوشهی مزگهوتهکه پری له خهک بوو، نهمدهزانی دیسانهوه چی رووی داوه، له
نیو قهرهبالخییهکه ریگهیهکم بۆ خوم و مندالهکان کردهوه، تی نهدهگهیشتم چ
دروشمیکیان ددها، گرینگ نهبوو بهلامهوه، من دروشمی خوم ههبوو، بهقین و
دهنگیکی توورهوه گوتم " دهبیت زیندانییانی سیاسی نازاد بکری" نازانم چی له
دهنگهکهمدا ههبوو که وای کرد له پاش چند چرکهیهک دروشمی ههمووان بوو به
دروشمهکهی من.

ئهو پوژه پشووی فرهی بوو، هیشتا خور نهکتهوتبوو، بینیم چیی تر تاقهتی
تلدانهوهی ناو جیگهه نییه، دهمزانی گرتنهبهری ریگه و جیگهی ئاسایش بۆ ئه
پوژه زور توندوتوله، لهبهر مندالهکانیش نهدهباویه له مال بیمه دهر. نهمدهزانی
میشکه وروژاو و ههلووهکهه چۆن هیمن بکهمهوه، دهشیا خوم سهرقال بکردایه.

وهكو هه موو جارتيك په نام بۆ كار كردن برد، دهمويست هه موو وزه، توورپه يي و هه راسانيه دهر وونيه كه م به كاري دژوار، بى بير كردنه وه و شيتانه دهر هاويزمه دهر، په رده و سه رچه فه كانم خسته ناو جلش و زه كه، په نجه ره كانم پاك كرده وه، ژووره كانم گسك دا، هه وسه له ي مندا له كانم نه بوو، وتم برؤن بۆ هه وشه كه بۆ ياري كردن، به لام سه رنجم دا سيامه ك پلانى چوونه دهر وه ي له مي شكد ا دمخولتته وه، به شه ي هه لم كه راندنه وه و نارديانم بۆ گه رماو، چيشته خانه كه شم پاك كرده وه، تاقه تى چيشته لينانم نه بوو، نهو شتانه ي رؤزى پيشوو مابوو وه به شى خؤم و مندا له كانى ده كرد، نه نه ش نه وه نده لاواز و كه م خؤراك بوو بوو، هه رچيه كه م ده خسته به رده ستى هه ر به له تى نان و قاپى ماست خؤى تير ده كرد. به په ژاره وه چيشتم به مندا له كان دا، قاپه كانم شؤرد، ئيتير هيچ كاريك نه مابوو، دهمويست برؤم هه وشه كه ش بشؤرم بينيم ئيتير توانام نيه، خهريك ده بوو له ماندوويدا له پى ده كه وتم، منيش هه ر نه وه م ده ويست، به زحمه ت خؤم گه يانده ژير دووشه كه، ناوه كه م كرده وه و به دهنكى به رز گريام، ئيره تاقه شوينيك بوو كه تيايدا دهمتوانى به ئاسووده يي بگريم.

نزيكه ي چواري پاش نيوهرؤ بوو، له گه رماو هاتمه دهر، قژم ته ي بوو، به لام گرینگ نه بوو، له هؤله كه سه رينيك م له به رده م ته له قزونه كه دانا و راكشام، مندا له كان له به رده م ياريان ده كرد، تازه چاوم گه رم كردبوو كاتيك سه يرم كرد دهرگه ي ماله كه كرايه وه و هه ميد هاته ژووره وه، چاوه كانم توند داخست بۆ نه وه ي نه م خه ونه خو شه به رده وام بيت، كه چى دهنكيكى ناروون له دهورويه رم ورشه ورشى ده هات، به دوودلييه وه، به لاچاوه وه روانيم و له سه ر جييه كه م كه ميك راسته وه بووم، مندا له كان به حه په ساوى و گومانه وه ته ماشاى پياويكى نه ندام لاوازي قژ و سميل نيمچه سپيان ده كرد، له جيگه ي خؤم وشكه وه بووم، يانى نه مه ش خه و و خه ياله؟ دهنكه دلشاد و هاوكات پر قينه كه ي باوكى هه ميد هينايمه وه خؤ كه سه ركه وتوانه گوتى:

- فه رموو، نه مه ش هاوسه رى به ريز، مندا له كان نه وه چيتانه، هه په ساون؟ وه رنه پيشه وه، باببه هاتووه ته وه.

كاتيك له ئاميزم گرت، جهسته ي زؤر له جهسته ي سيامه ك گه وړه تر نه بوو،

دیاره من لهم سالانه دا چەندان جار بینیبووم، بەلام هەرگیز ئەوەندە وشکەلاتوو و داووشاو نەدەهاته بەرچاوم، لەوانەبوو لەبەر جلەکانی کە بەسەر لەش و لاریدا دا دەکەوت، ئەوەندە بچووک دیاربوو، دەتگوت جلی باوکیکیان لەبەر منداڵێک کردوو، هەموو شتێکی بەلای کەمەو دوو قەوارە لە خۆی گەورەتر بوو، پانتۆلەکی بە پشتی ئەکە بە خۆیەو بەستبوو، دەورا و دەوری پانتۆلەکی چرچی گەورە لێ درابوو، شانەکانی چاکاتەکی بەشیوەیک داکەوتبوو کە قۆلەکانی دەگەشتنە سەر پەنجەکانی. بەسەر چۆکدا هات و منداڵەکانی لە باووش گرت، منیش هەولم دەدا دەستەکانم هەرسێ ئازیزەکم بگریته‌خۆ و ساباتم بە سەریاندا دا، هەرچوارمان پیکەو دەگریاین و ئەو ئازارانەیی کە هەریەکەمان بەشیوەیک لەم ماوه دوور و درێژدا چەشتبوومان، پیکەو دابەشمان دەکرد. باوکی حەمید هاوکات کە فرمیسکەکانی دەسپییەو گوئی:

– ئێتر بەسە، هەستن، حەمید ماندوو، زۆریش نەخۆشە، لە نەخۆشخانەیی بەندیخانەکە هیناومەتەو، لێ گەرێن بەسەتەو، منیش برۆم دایکی بەینم. یەکسەر لە ئامیزم گرت، ماچم کرد، هاوکات هەر دەمگوت، سوپاست دەکم، سەرم خستە سەر شانی و گریام، ئەم پیاو پیرە چەند میهرەبان، تیگەشتوو و وردبین بوو، چۆن توانیبووی باری دڵخۆری و پراکە پراکەکانی ئەم چەند رۆژە بە تەنیا لە سەر شان هەلبگریت! حەمید تایی لێ بوو، گوتم:

– وەرە یارمەتیت بدهم، جلەکانت دابکەنە و بخەو.

– نە، با جارێ خۆم بشۆرم.

– بەلێ، راست ئەکە، دەبێت لە هەموو چلک و بەدبەختییەکانی بەندیخانە خۆت پاک بکەیتەو ئینجا سووک دەبیتەو و بەهیمنی بخەو، باش بوو ئەمڕۆ نەوتمان هەبوو، گەرماوێکە لە بەیانییەو داگیرساو.

یارمەتیم دا جلەکانی داکەند، زۆر لاواز بوو، بە زەحمەت خۆی لەسەر پێیەکانی پادەگرت، هەر پارچە جلیکی دادەکەند لە بەرچاوم بچووکتر دەبوو، لە کۆتاییدا لە هەیکەلیکی لاواز، کە هەر پێستیک لەسەر ئیسقان بوو، زەندەقم چوو، هەموو شوێنێکی جەستەیی نیشانەیی زامێکی کۆنی پتووە بوو، لەسەر کورسییەکە دامنا بۆ ئەوێ گۆرهوییەکانی داکەنم، دۆخی نااسایی پێیەکانی، پێستە ناسک و

مەنسوورە پای کرد، ئاوی ھیتا و بە دەموچاویدا پرژاند، پاچلەکی و دەستی بە گریان کرد، بەپەلە شەکراویکم بە چەند دۆپە کرامینیک گرتەو، بە کەوچک کردمە دەمیەو. چاوم بۆ منداڵەکان گێرا، لە پشت دەرگەکە وەستا بوون، بە چاوی پر لە فرمیسکەو جارێ سەیری نەکیان و جارێکیش سەیری باوکیان دەکرد، ورده ورده جۆش و خرۆشەکی ساتەکان یەکەم ھێورەو بوو. دایکی نەیدەویست لە ژوورەکە بڕواتە دەر، پەیمانی دا ئیتر گریه و زار نەکات، کورسییەکی لە بەرامبەر ھەمید دانا و ھەر لەوێ دانیششت و چاوی لە ھەمید بری، جارجارە دۆپە فرمیسکەکانی دەسپریەو کە بە بێدەنگی بەسەر پرومەتیدا دەھاتنە خوار، باوکی لە ھۆلەکەدا لە تەنیشت نەنە کە لە ژێر لیووەو دوعای دەکرد، دانیششت، پێخەکانی داکیشا و سەرە ماندوووەکی خستە سەر سەرینەکە، دایک بووم ھەر لە بیانییەو ھەتا ئەو کاتە لە جموجۆل و خرۆشدا بوو، چاییم بۆ ھیتا، دەستی لەسەر دەستم دانا و گوتی:

– ماندوو نەبی، ئەمڕۆ زۆرت ئەرک کێشا.

– ئەی خۆزگە ھەموو ماندوو بوونیک و ئەرکێک ئەنجامیکی ئاواھای ھەبێت.

دەنگی مەنسوورە دەھات کە دایکی دەدایەو و دەیکوت:

– توخوا دایە کۆتاییی پی بێنە، دەشیت تۆ دلخۆش بی، بۆچی وەکو پرسەدار دەگریت؟

– دایک خۆشە کچم، دایک خۆشە، نازانیت چەند دایم خۆشە، لەو باوەرەدا نەبووم بێنم و جارێکی تر تاقە کۆرەکەم لە مالاو ھەببێم.

– ئەی بۆچی لە بەردەمی ھەر فرمیسک دەپێژی و داخ دەکەیتە دایکەو؟

– ئاخەر سەیرکە بێ شەرەفانە چییان لە کۆرەکەم کردووە، خستیانە چ پۆژیکەو؟ سەیرکە چ لاواز و بێ ھێز بوو، سەیرکە چەند پیر بوو، یاخوا دایکت بمری، زۆریان ئازار دای؟ لێیان دای؟

ھەمید وەپس و بێزار وەلامی دەدایەو:

– نە دایە گیان، ھەر ئەوێندە بوو ھەزەم لە خواردنەکانیان نەبوو، دواپیش سەرمام بوو و نەخۆش کەوتم.

دایکم چەند پۆژیک بوو ئاگەیی لێم نەبوو، ھەر لەو قەرەباڵخییەدا بۆ ھەواڵ

پرسین تەلەفۆنى کرد، كە زانى ھەمىد ھاتووەتووە پەشوكا، ھىشتا نىو كاژىرى نەبردبوو، ھەموو بە گول و شىرىنىيەو پزانە مالمەن، دايكەم و فاتى كاتىك ھەمىدىيان بىنى دەستيان بە گريان کرد، مەحموود، دەنگوت ھەر ھىچىش لە نىوانماندا پووئى نەداو، ھەمىدى ماچ کرد و بەخۆشحاڵىيەو باوھشى بە منداڵەکاندا کرد و پىرۆزبايى کرد و جەلەوى کارەکانى بە دەستووە گرت و بە ئىحترام ساداتى گوت:

– پىالەکان ئامادە بکە، چايىيەكى زۆر دەم كە، ئىستا مىوانيان دىت، ەلى تۆش دەرگەى ژوورى مىوان بکەرەو و مەز و كورسىيەکان بە دەوردا ريز بکە، ميوو و شىرىنىيەکانىش لە ناو قاھەکان دابنن.

بە سەرسوورمانەووە گوتم:

– بەلام بريار نىيە كەس بىت، ئىمە بە كەسمان نەوتووە.

– پىويست ناكات ئىو بىلن، ئىستا لىستى ناوى ئازادبووەكان لە ھەموو شوئىك بلاو بووەتووە، خەلكى دىن.

زانىم شتىكى لە ژوور سەرە، بەتوندى و مكوپىيەووە گوتم:

– كاكە سەركە، ھەمىد نەخۆشە، پىويستى بە پشووە، تايەكەشى بەرزە، دەبينىت سەنگىشى چ خراپە و ھەناسەى دەرنايەت، نەكەى ھەوال بە كەس بەدى ھا!

– مە ھەواليان نادەمى، خۆيان دىن.

– بەلام مە رىگە نادەم بە كەس بىتە مەلەو، لە ئىستاووە بىلن دوايى نەبىتە مایەى دلشكانى كەس.

مەحموود ھەپەسا بوو، بەپەشوكاوى سەيرى دەكرەم، لە پىر وەكو ئەوھى شتىكى بە بىردا ھاتبىتەووە گوتى:

– يانى ناشتەوئىت دوكتۆر بەئىتە سەر ئەم داماو؟

– بۆ نا، باشىش دەمەوئىت، بەلام ئەمىرۆ رۆزى پشووە و دوكتۆر لە كوئى بدۆزمەو.

– مە دوكتۆرى ناسياوم ھەيە، تەلەفۆن دەكەم بىت.

سەرقالی تەلەفۆنکردن بوو بۆ شوێنگەلی جیاوان. کاژیریک پاشتر دوکتۆریک
 لەگەڵ دوو کەس هاتنە ژوورەو، یەکتیکیان کامیرایەکی گەورە لەسەر شان بوو،
 بە نیگایەکی سەرزەنشت ئامێزەو تەماشایەکی مەحموودم کرد، ھەموویانیان لە
 ژوورەکە کردە دەرەو، دوکتۆرەکە سەرقالی ئازمایش بوو، وێنەگرەکە وێنەی
 زامەکانی ھەمیدی گرت، لە ئەنجامدا دوکتۆرەکە نەخۆشییەکی ھەمیدی بە
 ھۆکردنی سینەیی درێژخایەن دیاری کرد، ڕەچەتەییەکی درێژی نووسی و گوتی،
 دەشی دەرمانەکانی لە کاتی خۆیدا بخوات و دەرزییەکانیشی بە بەردەوامی لێ
 بدات، لە بارەیی پارێزکردن لە خواردنیش گوتی دەبێت پلە بە پلە خواردنەکی
 زۆتر بکەن، بۆ ئەو شەو دوو دەرزی لێ دا و چەند دانە ھەبێ پێی دا تاوەکو
 سبەیی دەرمانەکانی تری بۆ ئامادە بکەین. مەحموود ڕەچەتەکی بە ەلی دا بۆ
 ئەو سبەیی لە یەكەمین بواردا دەرمانەکان بکڕیت و بیھێنیت، لە پڕقەدەغەکردنی
 ھاتوچۆیان بە بیرھاتەو، ھەموو بەپەلە شتومەکەکانیان کۆ کردەو و ڕۆشتن،
 دایکی نەیدەویست برۆا، باوکی بەزۆر لەگەڵ خۆیدا بردی و بەلێنی پێی دا کە
 سبەیی زوو بیھێنیتەو، لە پاش ئەو ھەموویان ڕۆشتن بە تکاوە پەرداخێک
 شیرم بە ھەمید دا و نانێکی شێوانی سووکیشم بە منداڵەکان دا، ھێند ماندوو
 بووم توانای کۆکردنەوێ قاپ و دەورییە پەرشوێلاوەکانم نەبوو. خۆم گەیانندە ناو
 جێگەکەم و لە تەنیش ھەمیدەو ڕاکشام، لەو دەچوو یەکتیک لە دەرزییەکان
 ھێمنکەرەو بوو، چونکە لە ماوہیەکی کورتدا چوو ھەوێکی قوولەو، ماوہیەک
 سەیری دەموچاوہ لاوازەکەیم کرد و لە بوونی ئەو چیژم برد، ئینجا لە پەنجەرەکەو
 لە ئاسمانم ڕوانی، بە ھەموو بوونمەوہ سوپاسی خوام کرد، سویندم خوارد
 بیگەرینمەوہ ڕۆژی یەکەمی، ھێشتا مونا جاتەکەم تەواو نەبووبوو خەوم لێ کەوت.

- تا رادهیهک، به لّام نهک بهم شیودهیه، دیاره بهرگه نهگرتنی قهرهبالخی، کهمیک ههستکردن به نامۆبی، پانههاتن لهگه‌ل ژبانی ئاسایی خیزانیدا، کهموزۆر له هه‌موو ئهو کهساندا به‌دی ده‌کریت، به لّام ئه‌م ئازادییه زوو به ده‌ست هاتوو، ئهو شوێرشی که هه‌میشه ئاره‌زوو و ئامانجی بووه، بوونی له‌گه‌ل خیزانیکدا که به‌و شیوه‌گهرمه‌ پێشوازی لّی ده‌کات ده‌شّی بیهێنیته‌ خروّش، چالاکی و وزه‌ی ژبان وه‌به‌ر بوونیدا به‌هێنیته‌وه، له‌م روژانه‌دا له‌گه‌ل که‌سانی وه‌کو هه‌مید کێشه‌ی ئه‌وهم

ههيه كه چۆن ئاسوودەییان بپاریزم، بۆ ئەوەی جۆشوخروۆشه دەروونییهکانیان لهگەڵ توانا جەستەیییهکانیاندا هاوئاھەنگ بێت، بەلام دەشی هانی بدهم بۆ ئەوەی کاروباره ئاساییهکانی ژيانى دەست پێ بکاتهوه.

هۆی خەمۆکیهکهیم نەدەزانی، له سەرەتادا هۆی بێدەنگییهکهیم دەخسته پāl نەخۆشییهکهی، بەلام ئیستا ئەوەندەش نەخۆش نەبوو، له لایهکی ترهوه بواریان نەدەدا پێشوازی له ژيانى تازهی خیزانی بکات، ئەوەندە دەورمان قەرەبالخ بوو تەنانەت بواریان نەبوو نیو کاژیریش پێکەوه قسە بکەین، مالهکهمان کاروانسه رایەک بوو دایمه پێ له خەلکی هەمەجۆر دەبوو و خالی دەبووهوه. دایکی هەمید له شەوی دووهمهوه شتەکانی هیئا و له مالی ئیمەدا مایهوه، مونیر، خوشکه گەورەکهی هەمید لهگەڵ منداڵهکانیدا له تەوریزهوه هاتبوون، هەرچەندە هەموویان هاوکاریان دەکرد، بەلام نە من نە هەمید بەرگهی ئەم قەرەبالخیه مەحموده، حەزم دەکرد سەری هەلکەنم، هەر پۆژهی کۆمەڵه کهسیکی بۆ سەیرکردن دەهیئا، دەرگوت بوونهوهرتیکی رووخسار سەیری دەست کهوتوووه و بۆ ئەوەی دەنگی من دەرئەیت بەرپرسیاریتی خواردنی گرتبووه ئەستۆ، هەموو پۆژیک خواردنی دەنارد و دیگوت ئەوەی دەمێنیتەوه به هەژارانی بدن، لەم هەموو دەست و دلفراوانییهی سەرم سوور مابوو. نەمدەزانی چ درۆگەلێکی هۆنیووتەوه، بەلام وهای نیشان دەدا كه ئازادبوونی هەمید له ئەنجامی چالاکی و پۆل بینینی ئەو بووه، خوشبەختانه نەیدەوێرا، دەنا له دەستی دههات هەموو جارێ هەمید پرووت بکاتهوه و شوێنهواری زامەکانی به خەلکی نیشان بدات. قسەویاسی سیاسیش بازارپێکی گەرمی هەبوو، ورده ورده سەر و سەکوئی بەشیک له هاوڕێ کۆنەکان و هاوڕێبازه نوێیهکانیش دەرکەوتن، ئەوان لهگەڵ کۆمەڵه گەنجیکی خوێن گەرم بۆ بینینی هەمید دههاتن و دهیانویست ئەم قارەمانه مەزنه له نزیکهوه ببینن و قسەکانی سەبارەت به میژووی ریکخراوهکه و ئەو هاوسەنگەرانه ببیستن که کوژراون، بەلام هەمید به هیچ شیوهیهک تاقەت بینینی ئەوانی نەبوو، به هەر بیانوویهک بوايه خۆی له بینینیان لا دەدا و له بوونی ئەواندا خەمۆکتر و بێدەنگتر دەبوو، له کاتیکدا لهگەڵ هاوڕێکانی مەحموود و هەموو ئەوانی تردا بهو شیوهیه نەبوو. پۆژیکیان دوکتۆرەکه بۆ ئازمایش هاتبوو پێی گوتم:

- خانم بۆچی مالى ئىۋە ھەموو كاتىك قەرەبالخە؟ ئەي نەموت ئەم نەخۇشە پېۋىستى بە پشۋە.

- چى بىكەم دوكتۇر، خۇشەم خەرىكە شىت دەم، ناتوانم خەلكى دەر بىكەم، لە پروم نايەت بە خزمان بلىم مەين.

- بەلام من لە پروم دىت.

لە كاتى پۇشستندا لە بەردەم ھەموو ئامادەبوواندا كە دەورىان گرتىۋو گوتى:
- من يەكەم پۇر بە ئىۋەم گوت، مىشكە ماندوۋەكەي ئەم نەخۇشە بۇ ئەۋەي
ورە وەردە خۇي بنىات بنىتەۋە و بگەپتەۋە بارى ئاسايى، پېۋىستى بە
ئاسوۋدەيى، پشۋو، ھەۋاي پاك و بىدەنگى ھەيە، كەچى ئىرە دايمە ۋەكو مەيدانى
پىشېركى قەرەبالخە، لە خۇۋە نىيە كە لە پروم دەروونىيەۋە چەند ئەۋەندە لە پۇرۇ
يەكەم خراپترە، ئەگەر دەتەنەۋىت بەم شىۋەيە بەردەۋام بن ئىتر من ھىچ
بەرسىيارىتتەك لە ئەستۇ ناگرم.

ھەموو بە ترسىكى زۆرەۋە سەيرىان دەكرد، دايكى گوتى:

- دوكتۇر چى بگەين؟

- ئەگەر ناتوانن دەرگەي ئەم مالا دابخەن كەشىكى گونجاۋى بۇ برەخسىن،
بىبەن بۇ شوئىنكى تر.

- بەلى دوكتۇر كيان راست ئەكەي، من ھەر لە سەرەتاۋە و تم با بىبەين بۇ مالى
خۇمان ئەۋى گەرەترە ئەۋەندە قەرەبالخ نايىت.

- نە خانم، جىيەكى چۆل، بۇ ئەۋەي لەگەل ژن و مندا لەكانى بەتەنيا بىت.

ھەستەم بە شادى دەكرد، لە دلى منەۋە قسەي دەكرد، ھەر يەكەۋ پىشنىارپىكيان
دا ۋ ھەموۋيان زووتر لە كاتى خۇيان پۇشست، مەنسۋورە ھەۋلى دا دوا كەس بىت،
كاتىك چۆل بوو گوتى:

- دوكتۇر راست دەكات، ۋەلا منىش خەرىك دەبو لەم دۇخە شىت دەبووم جا
بگەيەت بەم داماوە كە چوار سالە لەگەل تەنبايى و بىدەنگىدا راھاتوۋە، دەزانى
تاقە رىگە چارەيك ئەۋەيە ئىۋە برۆن بۇ باكور، ھەتاۋەكو ھەمىد ماۋەي
چاكبوۋنەۋەي بەسەربەرىت، فىلاكەمان كەسى لى نىيە و بە چۆلى لەۋى كەۋتوۋە،

به کەسیش نالین له کوین.

له خۆشیاندا خەریک بوو دەفریم، ئەمە باشترین کاریک بوو بیکەین، باکویش خاکی خەونەکانم بوو، لەبەر پشووی قوتابخانەکان، شەقولهقبوونی فەرمانگەکان و زانکۆ، دەمانتوانی بێ هیچ ختووکە و بێزارکردنیک ماوێهەک پێکەوه بەسەر بەرین. پایزی باکور، به خۆرەتاویکی دڵگیرهوه جوان و ڕهنگین بوو، ئاسمانی شین و دەریایەک که هەر چرکەى ڕهنگیکى دەپۆشی، پێشوازی لى کردین، بایهکی فینک له دەریاوه بۆنى ئاوه سوێرەکەى بۆ کەنار دەهێنا، دانیشتن لەژێر خۆرەتاو، خەونێکی خۆش بوو. هەرچوارمان له بانێژەى فیلاکه وەستاین، به منداڵەکانم گوت، هەناسە هەلبکێشن، ئەم هەوايە مردووش زیندوو دەکاتەوه و یەکسەر سەیری هەمیدم کرد، بەلام ئەو نە ئەم هەموو جوانییەى دەبینى و نە گوێی له قسەکانم بوو، نە هەستى به بۆنى دەریا دەکرد و نە ئاگای لهو شەهەى بایه بوو که بهر دەموچاوی دەکەوت، خەمبار و بێ هەست بۆ ژوورەکه پۆشیت و دانیشیت. له دڵ خۆمەوه گوتم: کۆل مەده! کات و شوێنى گونجاوم له بەر دەستدایه، ئەگەر بهم هەموو شیاوکارییانەوه نەتوانم یارمەتیی بدهم، شایانى ناوی هاوسەر و ئەو مەرحەمەته نابم که خوا پێى بەخشیوم. بەرنامەیهکی رێکوپێکم رێکخست، پۆژه خۆرەتاوییهکان که به رێککەوت ئەو سالة کهم نەبوون، ئەم به بیانووی جۆرهوجۆر دەبرده دەرەوه و وادارى پياسەکردنم دەکرد، هەندێ جار بۆ قەراخی دەریاکە، لەسەر کەناره جوان و لماوییهکە، جارتیکیش بۆ ناو دارستانەکه دەپۆشیت، جارجارهیش لەسەر جادهکه شتمان دەکړی و به گەران دەپۆشیتینهوه، ئەو نوقوم بوو له ناو ئەندیشهکانى خۆیدا دهکەوته شوێنم، بهلام يەك وشه‌یيشى نەدەگوت، یان گوێی له پرسیارەکانم نەدەبوو یانیش به سەر راوه‌شان‌دن و به‌لێ و نه وه‌لامی دەدايهوه، کهچی من به رووی خۆمدا نەدەهێنا، باسی ئەو رووداوانەم دەکرد که له کاتی نەبوونی ئەودا روویان دا، باسی جوانی و سروشتم دەکرد، له‌گه‌ڵ منداڵەکان یاریم دەکرد، شیعرم دەگوت، پێی دهکەنیم و هەندێ جاریش دیقه‌تى دیمەنه شاکارەکانم دەدا که له جوانیدا له تابلۆ دەستکرده سوریاالییهکان دهچوون، دههاتمه جۆش و ستایشم دهکردن، لهو ساتانه‌دا په‌رچه‌کردارى ئەو ته‌نیا نیگایه‌کی سەرسورماو و بێ تاقەت بوو، پۆژنامە، رادیۆ و تەله‌فزیۆنم وه‌لادا نابوو، چونکه سەرنجم دابوو هەموو هەوالێک شلەژانیی ئەوی پتر دەکرد، ئەم دوورییه له

دهنگوباس بۆ منیش که ماوهیهکی دور و درێژم له نیگه رانی، جۆشوخروش و ترسدا به سهر بردبوو، دلگیر و ئارامکه روه بوو. مندا له کان که به هۆی ئەزموونی تالایی پێشووه خته وه، ماوهیهک بوو له خۆیان گه وره تر ده هاتنه به رچاو، دووباره جموجۆلی مندا لێیان بۆ گه رابوو وه، رایان ده کرد، یارییان ده کرد، دهنگی پیکه نینه که یان له گوێچکه مدا زهنگدان وهیهکی دلنشینی هه بوو، به هه میدم گوت: ماوهیهکی زۆر بوو مندا له کان ئاوها به که یف و دلخۆش نه بوون، ئێمه زۆر زوو مندا لێمان لێیان سه نده وه، سه ته میان لێ کرا به لām هه شتا نه چوو و بچیت، ده توانین قه ره بووی بکهینه وه. شانه کانی هه لته کاند و پووی و مرگێرا. ئەو ئەوهنده به بێ دهر به سستی ته ماشای ده ور به ری ده کرد، بیریکی گه و جانه له که لاهی دام، وتم له وانه یه تووشی په نگ کوێری بوو بیت و له گه ل مندا له کاند یاری په نگه کاندان دۆزییه وه، ده بوایه هه رکه سه و هه ولی بدایه ناوی په نگیک بلی که له و ده ور به ردها نه بیت، زۆر به ی کاته کان تووشی جیاوازیی بۆچوون ده بووین و هه میدمان ده کرد به دادوهر، به ناچاری به ی تاقه ته ی سه یریکی ده ور به ری ده کرد و بۆچوونی خۆی ده گوت، له دل خۆمدا ده مگوت: من له و خۆرا گرتیم، هه تا که ی ده توانیت به رگری بکات؟ پیاسه کانی پۆژانه م درێژتر کرده وه، چیی تر له پاش ماوهیهکی کورت نه ده که وته نکهنک، به هه یزتر و که مێک قه له و بوو بوو، بێ ماندر و بوون و دلسارد بوونه وه قسه م ده کرد و پر سیارم ده کرد، تاوه کو ورده ورده زمانی کرایه وه، هه رکاتیک هه ستم ده کرد ئاماده ی قسه کردنه سه رتا پام ده بوو به گوێ و گونجاوی هه لومه رجه که م ده پاراست. هه فته یه که به سهر هاتنمان بۆ باکوور تی په ری، پۆژیکی دره وشاوه ی کۆتاییه کانی خه زه لوهر شتومه کم کۆکرده وه و به رنامه یه کم بۆ سه یران دارشت، پاش ماوهیهک پۆیشن، به تانییه کاندان له سه ر ته پۆلکه یه کی دیمه ن زۆر خۆش راخست، خۆره تاوه که به جوانی ده دره وشایه وه، ئاسمان و دریا په نگ شینی جۆرا و جۆریان له کاله وه هه تا پر په نگ ده نواند، له خالیکیشدا یه کیان ده گرت وه، له لایه کی تریشه وه، دارستان، به هه موو ئەو په نگانه ی که له سروشتدا هه بوون، له ژێر پووناکییه ئالتوونییه که ی پۆژدا به ره و ئاسمان ده کشا، سروهی فینکی پایزیش، چله په نگا و په نگه کانی ده هینایه سه ما و فینکییه که ی له سه ر گۆناکانمان دلگیر و هه ست بزوین بوو. مندا له کان سه رقائی یاریکردن بوون، هه مید له سه ر قه راخی به تانییه که دانیشته بوو، سه یری خالیک ناداری

ئاسۋى دەكرد، چايەكى تازە دەمكراوم بە دەستىيەۋە دا، دەموچاۋى پەنگى
ئاسايى گرتبۈۋەۋە و گۇناكانى بە روۋنى پى بوۋىۋەۋە، لە خۆمەۋە پى كەنىم، بە
سەرسورمانەۋە تەماشاي كىردم و گوتى:

- بە چى پى دەكەنى؟

- بە تۆ، بە خۆم، بە ھەموو ئەۋ ئەندىشە گەۋجانەى كە لەم چوار سالەدا
ئازاريان دام.

- چ ئەندىشەگەلى؟

- وازى لى بىنە، ئەندىشەى باش نەبوون.

- نە، بىلى!

- بەلنىم پى دەدەى بى تاقەت نەبى؟

- بەلى! بۆچى چى بوون؟

دەلخۇش بووم، وردەكۆل بوو، وتم:

- بىرم دەكردەۋە، ئەگەر تۆش بكوژرايتايە باشتىر بوو.

پزىسكىك لە چاۋەكانىدا درەوشايەۋە.

- زۆر؟! كەۋاتە تۆش ھەمان باۋەرت ھەيە؟

- نە! ھەمبوو، لەبەرئەۋەى ئەۋ كاتە وام دەزانى ھەرگىز جارىكى تر زىندوو
نابىتەۋە و بە مەرگى لەسەرخۆ و پى ئازار لەناۋ دەچى، لە كاتىكدا كوژران تەنيا
يەك چركە بوو و كەمتر چەرمەسەرىت دەچەشت.

- خۆمىش ھەموو كاتىك بىر لەۋە دەكەمەۋە، لەۋەى كە شايانى مەرگىكى بە
شېۋەيە نەبووم ئازار دەچىژم.

- بەلام ئىستا زۆر خۆشچالەم كە زىندوۋىت، لەم پۇژانەدا ھەر بىرم لە شارەزاد
دەكردەۋە، سوپاسى دەكەم كە تۆى بەزىندوۋىيى بۆ ئىمە ھېشتەۋە.

روۋى ۋەرگىرا و جارىكى تر چاۋى لە ئاسۆ بىرى و گوتى:

- چوار سالە، شەۋ و پۇژ بىر لەۋە دەكەمەۋە بۆچى ئاۋھايان لەگەل مندا كىرد؟

چ خەيانەتتىكم كىردبوو؟ بۆچى منيان ئاگادار نەكردەۋە؟ يانى تەنانەت شايستەى
ئەۋەش نەبووم ھەۋاللىك يان پەيامىتىكم بۆ دابىتىن؟ لە مانگەكانى كۆتايىدا ھىلى

پتوهندیشییان به منهوه پچراندبوو، من بۆ ئەو چالاکییانه خولی فێربوونم بینیبوو، لهوانه‌بوو ئەگەر ئەو باوهره‌یان لێم نه‌سه‌ندایه‌ته‌وه و له‌گه‌ڵیان بوومایه‌ شاره‌زاد و ئەوانی تر به‌ زیندوویی بمانایه‌ته‌وه، له‌وانه‌یه‌ که‌مکاری سه‌ره‌کی مردنی ئەوان من بووم، وای... چیم کردبوو به‌و شتیه‌یه‌ منیان وه‌لا نا.

قینه‌ په‌نگ خواردووه‌که‌ی ته‌قییه‌وه و سه‌ری له‌سه‌ر ئەژنۆکانی دانا، به‌ ده‌نگی به‌رز گریا، ده‌تگوت له‌ پڕ ده‌رگۆکه‌ی به‌نداویکیان لا‌برد. له‌ گریانه‌که‌ی دڵم پڕ بوو، به‌لام ده‌ترسام به‌ جووله‌یه‌کم ده‌روازه‌ کراوه‌که‌ دا‌بخ‌رتیه‌وه، لێی گه‌رام بۆ ماوه‌یه‌که‌ هه‌ر به‌و شتیه‌یه‌ گریا، کاتیک گریانه‌ به‌کوله‌که‌ی بوو به‌ نکه‌نکیکی له‌سه‌رخۆ گوتم: – ئەوان تۆیان وه‌لا نه‌نابوو، تۆ هاو‌پ‌تی هه‌میشه‌یی و ئازیزی ئەوان بوویت، ئێوه هاو‌پ‌تی راسته‌قینه‌ بوون.

– به‌لێ، تا‌قه‌ هاو‌پ‌ت‌گه‌لی که‌ له‌ هه‌موو ژياندا هه‌میوو، هه‌موو شتیکی من بوون، ئاماده‌بووم هه‌رچییه‌کم هه‌یه‌ له‌ پ‌ت‌ناویاندا بیده‌م، خۆت ده‌زانی له‌ گیان و مال در‌خ‌یم لێیان نه‌ده‌کرد، ته‌نانه‌ت ئاماده‌ بووم خ‌ت‌زانه‌که‌شم بکه‌مه‌ قوربان‌ییان، به‌لام ئەوان منیان نه‌ویست، منیان ر‌ه‌ت کرده‌وه، له‌و کاته‌یدا که‌ پ‌ت‌ویستیان به‌ من بوو، منیان دوورخ‌سته‌وه، وه‌کو نا‌پاک‌یک، نامۆیه‌که‌، خ‌و‌ت‌پ‌یه‌که‌، به‌ چ پرویه‌که‌وه به‌‌پ‌ت‌وه‌ برۆم و بزیم؟ خه‌لکی نا‌لێن بۆ تۆ له‌گه‌ڵ ئەواندا نه‌بوویت، بۆچی له‌گه‌ڵیان نه‌م‌ردی؟ له‌وانه‌یه‌ وا بزائن من هه‌موویانم ئاشکرا کردووه، تۆ نازانی، له‌و کاته‌وه‌ی له‌ به‌ندیخانه‌ هاتومه‌ته‌وه هه‌موو به‌ چاوی گومان و پرسیاره‌وه لێم ده‌روانن.

– نه‌! نه‌ ئازیزه‌که‌م، به‌ هه‌له‌دا چوویت، ئەوان تۆیان له‌ هه‌موو که‌س‌یک زیاتر ده‌ویست، ته‌نانه‌ت له‌ خ‌و‌ش‌یان زیاتر، ئەوان سه‌ره‌رای ئەوه‌ی پ‌ت‌ویستیان به‌ یارمه‌تی تۆ بوو، ئاماده‌بوون له‌ پ‌ت‌ش هه‌موو شتیکه‌وه خ‌و‌یان بخه‌نه‌ مه‌ترسییه‌وه و تۆ بیاریزن.

– قسه‌ی پ‌روپ‌و‌چ مه‌که‌، ئێمه‌ بریاری وامان له‌گه‌ڵ یه‌کت‌ردا نه‌بوو، گرینگ‌ترین پرس‌ی ئێمه‌ ئامانه‌که‌مان بوو، ئێمه‌ خولی فێربوونمان بینیبوو بۆ ئەوه‌ی له‌و پ‌یگه‌یه‌دا شه‌ر بکه‌ین و بکوژرێین، ئهم قسه‌ نه‌فامانه‌یه‌ جیگه‌ی نه‌بوو، له‌و نێوه‌نده‌دا ته‌نیا که‌سانی نا‌پاک و ئەوانه‌ی جیگه‌ی پ‌روا نه‌بوون له‌ بازنه‌که‌ ده‌کرانه‌ ده‌ره‌وه و ئەوان ئاوه‌ایان له‌گه‌ڵ مندا کرد، تێ ده‌گه‌ی یانی چی؟

- ئاھ حەمىد، وا نىيە، نا ئازىزەكەم تۆ ھەلەيت، من شىتگەلىك دەزانم كە تۆ نايىزانی، ئەم كارە شارەزاد بۆى كردين.

- ئەم قىسە تىكەلۆپىكەلەنە چىيە؟ شارەزاد لە پرسە شۆرشگىرپىيەكاندا لە ھەموو كەسىك خۆتاكتر بوو، بۆچى دەشيا ھىزى ھاوخەباتىكى خۆى لە دەست بدایە؟

- ئەوئەندەى من لەو چەند مانگەى پىكەو ژیانەدا شارەزادىم ناسى، تۆ نايىناسى، شارەزاد پىش ئەوئەى كە شۆرشگىرپىك، كۆمۇنىستىك، ئەندامى دەستەى سەركردايەتى، يان قارەمانىك بىت، ئىن بوو و تاسەى ژيانى خىزانى، ئاسوودەيىي لەگەل ھاوسەر و منداڵدا دەكرى، لە بىرتە چۆن سۆزى بە مەسعوود دەبەخشى، مەسعوود شوئىنى ئەو منداڵەى بۆ پى دەكرەو كە ھەموو كاتىك لە گۆشە شاراوەكانى ھىزىدا ئارەزووى بۆ دەخواست، ئەو وەكو ژنىك، دايكىك ئامادە نەبوو مەسعوود بى سەرپەرست و بى باوك بىكات، سەرەراى ئەوئەى بىراوى بەو ھەبوو كە دەشت ھەموو لە پىكەى ئازادىي گەلدا بىجەنگى، ھەرچەندە ئامانجى بەختەوئەرىي ھەموو منداڵانى دىنا بوو و ھەموويانى بە منداڵى خۆى دەزانى، بەلام كاتىك ھەستى دايكايەتى پەيدا كرى، وەكو ھەموو دايكىكى تر مافى تايبەتىي بە منداڵەكەى خۆى بەخشى، وەكو ھەر دايكىكى تر، بەختەوئەرى و ئاواتەكانى منداڵەكەى خۆى شوئىكى تىرى بە دەست ھىنا، شوئىكى راستەقىنە كە لەگەل ئەو دروشمە خەيالىئامىزانەدا (بەختەوئەرىي منداڵانى جىھان) جىاوازى ھەبوو. ئەم جىاوازىيىيە سەپىندراو لە كاتىكدا لە پاكترىن رۆجەكاندا دىتە كايەو كە منداڵى ھەبىت، ژنىك لەوپەرى مرقوبون و خۆشەويستىدا بۆ ھەموو منداڵانى بى گوناھى دىنا، مەھالە بۆ منداڵىكى بىگانە كە لە برساندا دەمرىت بە ئەندازەى منداڵەكەى خۆى خەمبار بىت ئەگەر ھەمان چارەنووسى ھەبىت، ھەرچەندە ئامادەى بۆ ئەو منداڵەش بىمرىت. ئەو لەو چوار، پىنج مانگەى كە لە مالى ئىمەدا بوو، بوو بە دايك و مەسعوودى بە ھەموو بوونىيەو، سۆز و گىيانەو كرى بە كورپى خۆى و نەيدەويست ھىچ زىيانىكى پى بگەيەنىت و كەمايەسىيەكانى بۆ دابىن بىكات.

حەمىد تا ماوئەكە واقى ورمابوو و بىدەنگ سەبرى دەكرىم، دواتر گوتى:

- تۆ ھەلەيت، شارەزاد بەھىز و تىكۆشەر بوو، ئەو بىرى زۆر بەرزى ھەبوو، تۆ

هه‌رگیز ناتوانیت له‌گه‌ڵ ژنی ئاسایی و ته‌نانه‌ت ژنیکی و‌کو خۆتیش به‌راوردی بکەیت.

– ئازىزەكەم، تىكۆشەرى و بەھىزىيون رىگرى لە ژنىيون ناگرن.

ماوهیه یک به سهر بیدهنگی و بیرکردنه وهیدا تیّ پهری، له دهموچاویدا درهوشانه وه و پرووناکیی تازمه له ئهنښیشه تاریکه کانیدا دهخویندنه وه، لئی گه رام به باشی تاووتو بیان بکات، ئینجا له سهر قسه کانم بهردهوام بووم:

- له بیرته چەند فروخی خوښ دهوێست، هه‌موو کاتیک شیع‌ه‌کانی ده‌خوێنده‌وه‌؟

– باشه، به‌لّی، به‌لام چی؟ خۆ سه‌ره‌نجام فروخیش شوڤر شکیڤی و تیکۆشه‌ر بوو.
– به‌لّی، به‌لام ژن بوو و به‌باشترین شیوه ناخ و هه‌سته‌کانی ئه‌و ژنه‌ی ده‌خسته
پروو که به‌هۆی که‌ماسییه‌کانیی‌ه‌و ئازاری ده‌چه‌شت، ئه‌مه‌ش به‌لای شار هه‌زاده‌وه
سه‌رنجراکی‌ش بوو، ئه‌و شتانه‌ی ده‌گوت که شار هه‌زاد توانای ده‌رپرینیانی نه‌بوو، با
به‌و شیوه‌یه‌ به‌ۆت باس بکه‌م، پوڤژیک پیتی گوتم، ئیره‌یی ده‌بات به‌ ژیا‌نی خۆم و
خه‌زانه‌که‌م، بروا ده‌که‌ی؟! ئیره‌ییی به‌ من ده‌برد، پتیم گوت، دیاره‌ گاته‌م له‌گه‌ڵ
ده‌که‌یت، ئه‌وه‌ منم که ده‌شی ئاه‌ی وه‌کو تو‌بوون هه‌لک‌یشم، تو‌ به‌ کام‌لگه‌رای‌ی
گه‌یشتووی، به‌لام من وه‌کو ژنانه‌ی سه‌د سا‌ڵ پێش ئێستا هه‌ر ئه‌و زه‌عیفه‌یه‌م که
ده‌بیت هه‌موو ته‌مه‌نی به‌ کاری ما‌ڵ و بێگاری به‌سه‌ر به‌ریت، وه‌کو هه‌مید ده‌لێت:
سیمبولی دو‌وپات‌کرا‌وی سته‌ملێکرا‌ویم، به‌لام تو‌ له‌ لووتکه‌دای، ده‌زانیت له‌ وه‌لامدا
چی پێ گوتم؟

حه‌مید سه‌ری راوه‌شانده‌.

– له وه لآمدا شيعره كهى فروخى، خوینده وه.

— کامہ شیعر؟ نگہر له بیرته بیلے.

– ده لیت:

کام ترؤیک، کامہ لووتکہ؟

حیاتان یی به خشم

نئی وشہ ساکارہ فریودہرہکان

گەر گولیکم

لەم تاجە کاغەزینە ساختەیه

لە پرچم بدایە

سەرنجراکتێشتر نەبوو؟

– لە بیرتە ئەو شەوهی بریار بوو بپروات، مەسعوودی دەگرتە باوەشی، ماچی دەکرد، بۆنی دەکرد و فرمیتسکی دەپشت، لە کاتی پۆشتندا گوتی: هەرچۆنێک بوو دەبێت خێزانەکەت بپارێزیت و منداڵەکان لە کەشتیکی گەرموگۆردا گەورە بکەیت، مەسعوود زۆر هەستیارە، پێویستی بە دایک و باوکە، بچووکترین کەموکوورێ دەتوانێت تێکی بشکێنێت، من ئەو کاتە لە مانا راستییەکەمی قسەکانی تۆ نەدەگەیشتم، دواتر زانیم کە دووبارەکردنەوهی بەردهوامیی ئەو سەبارەت بە پاراستنی خێزان، ئەو پاسباردن نەبوو بە من، بەلکو لەگەڵ خۆیدا دووپاتی دەکردهوه.

– جێی بڕوا نییە، بە هیچ شتێهێک ئەو کەسە تۆ باسی دەکەمی شارەزاد نییە، یانی ئەو بە ویستی خۆی نەبوو ئەم پێگەیە گرتووەتە بەر؟ یانی ئەو باوەری بەو ئامانجانە ئیمە نەبوو؟ بەلام خۆ کەس ناچاری نەکردبوو، هەركاتێک بیویستبایە دەیتوانی وازی لێ بهێنیت، کۆ سەرزەنشستی دەکرد؟

– نە حەمید چۆن نازانیت؟ ئەمە لایەنێکی بوونی ئەو بوو، لایەنێکی شاراو، لەوانەیە تا ئەو کاتە بۆ خۆشی بە نەناسراوی مابێتەوه و لەو چەند مانگەدا پێی گەیشتبێت، بەلام لایەنێکی تری بوونی ئەو هەر ئەوهبوو کە تۆ دەتناسی، ئەو بەشە کە دەستی بەسەر بوونیدا گرتبوو و هەموو ژیاڵی خستبوو خزمەتیەوه، بەلام بۆ ئەم لایەنە نەناسراوه کە نوێنێکی زووکۆزەری هەبوو، تاقە کاریک کە دەیتوانی بیکات، ئازادکردنی تۆ بوو لە مردن، هەر ئەوهنده، ئەوانی تر لە تاسەهێکی شاراویدا لە قوولایی دێکی هەستیاردا نێژرا. ئاگادارنەکردنەوهی تۆ بۆ پاراستنی خۆیان بوو، بۆ ئەوهی لە شێوازی گرتنەکهیان زانیارییهکی ئەوتۆت نەبێ و ئاگادارنەکردنەوهت بۆ چالاکییهکە بۆ پاراستنی تۆ بوو، نازانم چۆن ئەوانی تری رازی کرد، بەلام هەرچۆنێک بێت ئەم کارەمی کرد.

دەموچاوی حەمید دۆخیکی تایبەتی لە دوودلی، هیوا و هاژی هەبوو، هەرچەنده

هه‌موو قسه‌کانی منی به ته‌واوه‌تی په‌سند نه‌کردبوو، به‌لام له دواى چوار سال بیری له ئەگه‌رى ترى دوورخستنه‌وه‌که‌ى ده‌کرده‌وه و ئەم هیوا نا‌پوونه‌گه‌ره‌ترین گۆرانکاری له‌ودا به‌دى هینا، ئەویش قسه‌کردن بوو له جیاتیی ئەو بێ‌ده‌نگییه درێژ‌خایه‌نه، له‌و پۆژه به‌دواوه، دایمه قسه‌مان ده‌کرد، به‌هه‌موو ژيانماندا چوینه‌وه، وره، په‌وش و هه‌لومه‌رجی خێزانه‌که‌مان له پاش ژيانى نه‌ینى، لیکدانه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌مان بۆ کرد، یه‌ک به‌یه‌کى گرێکان ده‌کرانه‌وه و له‌گه‌ڵ هه‌ر کرانه‌وه‌یه‌کدا ده‌روازه‌یه‌ک به‌پووی نازادى، چالاکی، پزگاربوون له‌گرتی ده‌روونییه داخراوه‌کان ده‌کرایه‌وه و ئەو بپروا به‌خۆ‌بوونه‌ى که‌چه‌ندان سال بوو به‌مردوو ده‌ژمێردرا، گه‌شه‌ى ده‌کرد، جار‌جاره له‌میان‌ه‌ى باسه‌کاندا به‌سه‌رسوپرمانه‌وه ته‌ماشای ده‌کردم و ده‌یگوت:

– تۆ چه‌ند گۆراوى! چه‌ند پێگه‌یشتوو و تێگه‌یشتوو دیارى، وه‌کو فه‌یله‌سووفیک، ده‌روونناسیک قسه‌ ده‌که‌یت، به‌پاستی ئەم چه‌ند ساله‌ى زانکۆ ئەوه‌نده تۆی گۆری؟ له‌وه‌لامدا به‌شانازییه‌که‌وه که‌نه‌مده‌ویست بېشارمه‌وه ده‌مگوت:

– نه‌! چه‌ورى ژيان ناچارى کردم، پێویستیم پێ بوو، ده‌بوايه تێ بگه‌م بۆ ئەوه‌ى پێگه‌ دروسته‌کان بدۆزمه‌وه، من به‌رپرسيارى‌تیی ژيانى منداڵه‌کانم له‌ئه‌ستۆدا بوو، بواری هه‌له‌کردنم نه‌بوو، خۆشبه‌ختانه، کتێبه‌کانی تۆ، زانکۆ و کاره‌که‌شم ئەم ده‌رفه‌ته‌ى بۆ په‌خساندم.

له‌پاش دوو هه‌فته‌ هه‌مید به‌ته‌واوه‌تى شادمان و به‌که‌یف بوو، ورده ورده خه‌ریک بوو وه‌کو پابردووى لى ده‌هاته‌وه، جه‌سته‌ى هاوته‌ریب له‌گه‌ڵ نه‌مانى ئالۆزییه‌هزرى و ده‌روونییه‌کانیدا هێزى په‌یدا ده‌کرد، منداڵه‌کان به‌روانییه تیزه‌که‌یان سه‌رنجی ئەو گۆرانکارییه‌نه‌یان دا‌بوو و پتر له‌جاران رێگه‌یان به‌خۆیان ده‌دا که‌ لێى نزیک ببنه‌وه، بپاره‌کانی ئەویان جێبه‌جێ ده‌کرد، به‌پێکه‌نینه‌کانی پێ ده‌که‌نین و ده‌نگی ئەم پێکه‌نینه‌ ژيانمى دره‌وشاوه و پووناک ده‌کرده‌وه، به‌گه‌رانه‌وه‌ى ته‌ندروستی و که‌وتنه‌ سه‌ر په‌وتى نوێی خرۆشیی ژيان، هه‌سته‌ په‌مه‌کی و خواسته‌کانی تریشى زیدوو بوونه‌وه و شه‌وانی پێ له‌ئه‌شقی ئێمه‌ى، له‌پاش ئەو هه‌موو تاریکی و نه‌هامه‌تییه له‌ئاور به‌ردا.

بۆ دوو پۆژ پشوو، باوک و دایکی هه‌مید له‌گه‌ڵ مه‌نسووره و هاوسه‌ره‌که‌ى هاتن

بۆ لاماڤ و لەو ھەموو گۆرانکارییە بەسەر ھەمیددا ھاتبوو، سەرسام و دلخۆش بوون، مەنسوورە گوتی:

– بینیتان، وتم ڕێگە چارە ھەر ئا ئەمەیه!

دایکی لە خۆشیدا خەریک بوو بفریشت، ھەر لە دەوری ھەمید دەگەرا، قوربان و ساقەیی دەبوو، بۆ باشیی تەندروستی ھەمید سوپاسی منی دەکرد، نازانم بۆچی ھەلسوکەوتی ئەو لە ھەموو باریکدا ئەوەندە نەرمونیان بوو! لە لووتکەیی خۆشیشدا مرۆفیی دەخستە گریان، بە درێژایی ئەو دوو ڕۆژە باران باری و ئاووھەوا سارد بوو، ئێمە لە دەور ئاگردانەکە دادەنیشتین و قسەمان دەکرد، بەھەمەنی ھاوسەری مەنسوورە نوکتەیی تازەیی سەبارەت بە شا* و ئەزھاری** بۆ دەوتین، ھەمید لە ناخی دلەوہ پێ دەکەنی، ھەموو لەو باوەرپەدا بوون کە بارودۆخی ھەمید چاکەوہ بوو، وێرایی ئەوہش، لە دواي چەندان ڕاوێژی جیاوازی بەو ئەنجامە گەشتین کە یەک، دوو ھەفتەیی تریش لە باکور بمتینەوہ، بەتایبەتیش کاتیک دایکی ھەمید چپاندییە گویم و گوتی، دۆخی نەنە ھیچ باش نییە، جگە لەوہش چەند کەسیک لە ھاوڕێ کۆنەکانی ھەمید کە زۆر چالاکن، کون بە کون بە دواي ھەمیددا دەگەڕین، دلم داخوورپا، بریارم دا ھەتا دەتوانم کاتی مانەوہکەمان لەم ئاسایش و ئاسوودەیییەدا درێژتر بکەمەوہ. بەھەمەن پێشنیاری کرد ئۆتۆمۆبیلەکەمان بۆ جی بەتلیت و خۆیان بە ئۆتۆمۆبیلی کرێ بگەڕێنەوہ، بۆ ئەوہی ئێمە بتوانین کەمێک لە شارەکانی باکور بگەڕێن، ھەرچەندە لەو ڕۆژگاردا پەیداکردنی بەنزین دژوار بوو. بەم شیوہیە دوو ھەفتەیی خۆشی تریش لە باکور ماینەوہ، تۆپیککی بالەم بۆ منداڵەکان کەریبوو، ھەمید لەگەڵ کورەکان یاری دەکرد، لە تەکیان ڕای دەکرد و وەرزشی دەکرد، منداڵەکان کە ھەرگیز ئەزمونی گەرموگوری لەو شیوہیەیان نەبینیبوو، سوپاسگوزار بوون، ئەویان وەکو بت دەپەرست، نیگارەکانی مەسعوود پری لە خێزانی چوار کەسیی بوو کە لە نیوان گۆل و باخچەکاندا و لە ژێر ڕووناکی درەوشاوہی ڕۆژدا نانیاں دەخوارد، یارییان دەکرد یان پیاسەیان دەکرد، ھەموو

* شا: محەمەد رەزا پەھلەوی، شای پێشووی ئێران.

** ئەزھاری: دوا فەرمانداری سەربازی تاران بوو لە ساڵی ۱۹۷۹ لە دوا مانگەکانی دەسەلاتی شای ئێران.

شویئیک دەموچاوی پر پیکه‌نینی خۆر و پروانینه‌کانی لێم خێزانه میهره‌بانه بوو. سه‌هۆلی شهرم و که‌م‌پروویی له‌ نێوان باوک و کورپه‌کاندا توابوووه، منداڵه‌کان باسی هاوڕێ، قوتابخانه و مامۆستا‌کانیان ده‌کرد، سیامه‌ک سه‌باره‌ت به‌ چالاکییه‌ شۆڕشگێڕیه‌کانی لاف و گه‌زافی لێ ده‌دا و باسی ئه‌و شوێنا‌نه‌ی ده‌کرد که‌ له‌ گه‌ڵ خاڵق مه‌حموودا رۆیشتبوو و ئه‌و قسانه‌ی وا گوێی لێ بووبوو، که‌میدی چه‌په‌ساو و سه‌رسام ده‌کرد. رۆژێکیان له‌ یاریکردن ماندوو بوو، له‌ ته‌نیشتمه‌وه‌ خۆی خسته‌ سه‌ر به‌تانییه‌که‌، چایی داوا کرد و گوتی:

– ئه‌م منداڵانه‌ زۆر سه‌یرن، ماندوو نابن، چه‌ند وزه‌یان زۆره‌؟

– پێت وایه‌ چۆن؟

– بێ هاوتان! له‌ دله‌وه‌ نزیکن، قه‌ت پێم وانه‌بوو ئه‌وه‌نده‌ خۆشیانم بویت، هه‌موو منداڵی و نه‌وجه‌وانیی خۆم له‌ بوونی ئه‌مانه‌دا ده‌بینم.

– له‌ بیرته‌ چه‌ند رقت له‌ منداڵ ده‌بووه‌وه‌؟ له‌ بیرته‌ کاتیک زانیت سکم به‌ مه‌سه‌وود پره‌، چیت کرد؟

– نه‌، چیم کرد؟

پیکه‌نین گرتمی، ته‌نانه‌ت له‌ بیریشی نه‌ما‌بوو چۆن له‌و کاته‌ هه‌ستیاره‌دا به‌ ته‌نیا به‌جێی هێشتم، ئێستاش کاتی گله‌ و گارنده‌ و بیره‌ینانه‌وه‌ی بیره‌وه‌رییه‌ تاله‌کان نه‌بوو، گوتم:

– هیچ، وازی لێ بێنه‌.

– نه‌ بیلێ.

– به‌رپرسیاریتیت له‌ خۆت دوورخسته‌وه‌، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌.

– خۆت باش ده‌زانیت له‌و کاته‌دا کێشه‌ی من منداڵ نه‌بوو، له‌ داها‌توو و ژیا‌نی خۆم دله‌یا نه‌بووم، هه‌موو کاتیک بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ که‌ زیاتر له‌ سالیکی تر به‌ زیندوویی نامێنمه‌وه‌، به‌راستی منداڵداری له‌و هه‌لومه‌رجه‌دا کالفا‌مانه‌ بوو و له‌ به‌رژه‌وه‌ندیی هیچ کامماندا نه‌بوو، ئێستا خۆمانین، پێت وانییه‌ لێم سالا‌نه‌دا، ئه‌گه‌ر منداڵمان نه‌بووایه‌ تۆ هێنده‌ گورزت به‌رنه‌ده‌که‌وت و ئه‌وه‌نده‌ به‌رپرسیاریتی زۆرت نه‌ده‌که‌وته‌ ئه‌ستۆ؟

- ئەگەر مندا ئەلەكان نەبوونا، مەن ھەيەكم نەبوو بۆ مانەو و كۆشش لە ژياندا،
 بوونی ئەوان ھاندەرم بوو بۆ جوولانەو و بەرگەگرتنی ھەموو شتێك.

- سەرنج پاكێشە، تۆ ژنێكى سەیری، ھەرچۆنێك بێت ئێستا لە بوونیاك زۆر
 پازیم و سوپاسى تۆ دەكەم كە ئەوانت پێ دام. بار و دۆخەكەش گۆراو ئێستا
 داھاتووێكى خۆش لە چاوەروانیی ئەم منداڵانەدا، چى تر خەم نى.

بىستنى ئەم قسانە لە دەمى ئەو دەستكەوت بوون، بە پێكەننەو گوتم:
 - زۆر؟! كەواتە منداڵدارى لەم پۆژگاردا كێشە نى و ترست لى نى؟
 وەكو فېشەكە شىتە لە شوێن خۆى پاپەرى.

- واى، نە! توخوا، مەسووم ھەمدىسان شتێك ھەيە؟
 بوورامەو لە پێكەنندا.

- مەترسە، بۆچى ئاوا زوو دەردەكەوت؟ بەلام دووریش نى، مەن ھىشتا لە
 تەمەنى سك و زادام، خۆت ئەزانى لێرەش ھەب و مەبم نەبوو، ئێستا لە گالته تى
 پەريو، ئەگەر لەم ھەلومەرجەدا منداڵمان ببێت دىسانەو بەو شتێدە ھەراسان و
 قەلس دەبێت.

كەمێك بىرى كردەو و گوتى:

- نە! ديارە نامەو، بەلام ئێتر ئەو ھەستيارىيەشم نى.

كاتێك لە كردنەوێ گرى ئالۆزەكان بووینەو، لێكدانەو سىاسى و
 كۆمەلایەتییەكان دەستى پى كرد، ھىشتا بەتەواوەتى نەیدەزانى چى پرووى داو، چ
 شتێك ھۆكارى ئازادبوونی بوو لە بەندىخانە و بۆچى خەلكى ئەوئەندە گۆراون!
 منیش بۆم پروون دەكردەو، لەبارەى خەلكەو، قوتابیانى زانكۆ، ھاوکارەكانم و
 ئەزمونەكانى خۆم قسەم دەكرد، لە ئاكارى خەلكانى تر، لە سەرەتادا و ئەو
 گۆرانكارىيە بەرچاوەى كە لەم دوايىيانەدا لە پتوھەندىيان لەگەڵمدا پروویان دا،
 سەبارەت بە ئاغای زەپگەر كە تەنیا لەبەر زىندانىبوونی ئەو كارى پى دام، لەبارەى
 ئاغای شیرازییەو كە بەرھەڵستكارى خۆسك بوو و پرسە سىاسى و
 كۆمەلایەتییەكانى وا ئەویان كردبوو تەنێك لە نەفرەت و بەدبىنى و سەرئەنجام
 سەبارەت بە مەحمود كە ھەر وەكو خۆى دەلێت ئامادەى گىان و مالى بکاتە
 قوربانى شۆرش.

- به راستی مەحموود دیاردەییەکی بۆخۆی، ھەرگیز لەو باوەردا نەبووم من و ئەو پۆژیک بتوانین دوو ھەنگاویش پێکەوێت بێن.

وردە وردە مەیلی تێکەڵبوون لەگەڵ خەڵکدا لەلای ھەمید گەشەیی دەکرد، ھەزی لە دەنگ و باس دەکرد، لە دوکان و بازارەکان قسەیی لەگەڵ خەڵکیدا دەکرد، ھاوێتی لە دەورووبەردا پەیدا کردبوو، قسە و باسی لەگەڵیان دەکرد و ھەوایی تازە و پروپاگەندەکانی لەوان دەبیست. دوو ھەفتەیی تریش بەم شێوەیە تێ پەڕی، ھێشتنەوێ ئەو بەم شێوەیە لەم ژینگە ئارام و دیاریکراوەدا سانا نەبوو، بەرەو تاران بە پێکەوتن.

کاتیک گەشتین، رێپەرەسمی ھەفتەیی نەنە ئەواو بووبوو، بە پێویستیان نەزانیبوو ئێمە ئاگادار بکەنەو، لە راستیدا، ترسابوون قەرەباڵخی و ھاوچۆی خزمان و خەڵکی تر ھەمید توورە و بێزار بکات. پۆشتنی ئەو پیرێژنە داماو، ھیچ کاریگەرییەکی لەسەر ژیاانی ھیچ کەسێک نەبوو، ھیچ دڵیکی نەخستە لەرزە. لە راستیدا ئەو چەند سالتیک پێشتر مرد بوو، تەنانت نەمانی ئەو لەو کاریگەرییەش بە دوور بوو کە مردنی مرۆفێکی ئاسایی لە ھەلومەرجێکی ئاساییدا دەبێت و بە بەراورد لەگەڵ مردنی ئەو گەنج و تیکۆشەرانی ئەو پۆژگارەدا وەکو دەیانگوت کۆمەڵ کۆمەڵ دەکوژان، کال دەبوو. دەرگە و پەنجەرەیی ژوورەکانی خوارووە داخران و کتێبی ژیاانی ئەو کە بە دنیایییەو پۆژگاری سەیر، خۆش و شیرین بوون، کۆتایی پێ ھات.

گەرانەو بۆ تاران، ھەمیدی گەرانەووە سالتەکانی پێشووتر، کتێب و بلاوکراوەکان لە مالا و لەلاو گەشتن، پۆژ بە پۆژ دەورووبەری قەرەباڵخر دەبوو. ئەو کەسانە پێشتر ئەمیان دەناسی وەکو یەکیک لە پێشپەرە زیندوووە خۆبەختکردوووەکان، یەکی کە زیندانی بینیبوو و ئازاری چەشتبوو، بۆ گەنجەکان لە کەسایەتی ئەو پالەوانییان ساز دەکرد، دروشمیان بۆ دەدا، بە پێشەوا و سەرۆک دایاندەنا، ئەو لەو نێوەندەدا نەک تەنیا بڕوا بە خۆبوونە ونبوووەکی دووبارە بە دەست دەھێنایەو، بە لکو ھەموو پۆژیک لە پۆژی پێشووتر لە خۆبایتر دەبوو، وەکو سەرۆکی قسەیی دەکرد و پێیەکانی خەباتی نیشان دەدا. لە پاش ھەفتەیک لەگەڵ دەستەیک لە لایەنگرە بزوتنەرەکان بۆ چاپخانە پۆشتن، مۆر و

شەمەکانیان شکاند و لە پاشماوەی مەکینەى ئامرازەکان چاپخانەییەکی بچکۆلەیان دروست کرد، ھەرچەندە زۆر باش نەبوو، بەلام پێداویستیەکانی ئەوانی لە چاپکردنی بلاوکراوە، نامیلکە و ھەفتەنامەدا پڕ دەکردەو. سیامەک وەکو سەگێکی بە ئەمەک پێ بە پێی باوکی رای دەکرد، بڕیارەکانی بەجێ دەھێنا، شانازی بەووە دەکرد کە کوڕی ئەو و ھەولێ دەدا لە ھەموو کۆبوونەوێکدا لە تەنیشتیەو بیت، بەپێچەوانەى مەسعوودەو، بێزار لە ھەموو جۆرە سەرنج پراکتیشانیک، جارتیکی تر لەوان دوورکەوتەو و لە تەنیشست منەو نیگاری گۆرەپانی خۆپیشاندانەکانی بە توندوتیژیەکی کەمترەو دەکێشا، تەنانەت لە نیگارەکانیشیدا کەس بریندار نەدەبوو و خۆین نەدەپژا.

رۆژەکانی تاسوعا و عاشورا، خەلکیکی زۆر بۆ مائی ئیمە ھاتن و ھەموو پێکەوہ بۆ پێتیوان پۆشتین، ھەمید لە ناو ئەلقە گەمارۆدراوەکەى ھاوپێکانیدا لە ئیمە جیا بووہو، باوک و دایکی زوو گەرانەو، من و خوشکەکانی، فاتى و ھاوسەرەکەى (ئاغا سادق) وریا بووین یەکتەر ون نەکەین، ھێندەمان ھاوار کرد و دروشمان دا دەنگی ھەموومان داگیرا، سەرەرای ئەوێ زۆر لە کرانەوێ ئەم گری کۆترانە چێژم دەبرد، نەمدەتوانی پێش لەو دلھورە و شلەژانە بگرم کە چنگی لە دەروونم گیر کردبوو، ئەمە یەکەمین جار بوو ھەمید شەپۆلی خەلک و شۆرشى راستەقینەى دەبینی، ھەر وەکو پێشبینیم دەکرد زۆر کەوتە ژێر کاریگەراییەو و شێتانە خۆی خستە خزمەتى ئەم جوولانەوہیە.

دواى ماوہیەکی زۆر، سەرنجم دا کە دۆخی گشتیم گۆرانی بەسەردا ھاتوہ، زوو ماندوو دەبووم و کەمیک دلم تیکەل دەھات، بەلام لە ناخی دلەوہ خوشحال بووم، لە دل خۆمەوہ دەمگوت ئەم منداڵە لە ھەلومەرجیکی تردا لە دایک دەبێت، ئیستا ئیمە خێزانیکى راستەقینەین کچیکی جوانکیلە دەتوانیت گەرموگورییەکی پتر بە پیکھاتە خێزانییەکەمان بدات، ھەمید چێژی ھەبوونی منداڵی بچکۆلەى نەچەشتووہ، کەچی ھێشتا ھەر نەمدەوێرا لە سک پربوونەکەم ئاگاداری بکەمەوہ، سەرەنجام کاتیک باسم کرد، پێ کەنى و گوتی:

– دەزمانی دیسانەوہ کاریک دەدەیت بە دەستمانەوہ بەلام چی بکەین، خراپیش نییە، ئەمیش بەرھەمی شۆرشە، پتووستیمان بە ھیزی مڕۆڤە.

هه‌موو ساتیک پۆژگاری خرۆشایوی شۆرش هه‌لاوساوی پروداویک ده‌بوو، هه‌موو له ئاماده‌کاری و کۆششدا بووین، هه‌ینده‌ی له مائی مه‌حمود جموجۆل هه‌بوو، نه‌وه‌نده‌ش له مائی ئیمه‌دا هاتوچۆ هه‌بوو، ورده ورده ماله‌که‌مان بوو به‌ حه‌شارگه‌یه‌کی سیاسیی، هه‌رچه‌نده‌ هه‌شتا مه‌ترسی له ئارادا هه‌بوو و به‌ دیدی پۆلیس و پاسه‌وانان کۆبوونه‌وه‌ی خه‌لکی به‌ نایاسایی ده‌زانرا که‌چی هه‌مید ئه‌وه‌نده‌ له‌خۆبایی و پر جۆش بوو، بێ باکانه‌ کاری خۆی ده‌کرد و ده‌یگوت:

– ئه‌وان ناوێرن هه‌یچمان لێ بکه‌ن، ئه‌گه‌ر جارێکی تر بمگرن ده‌بمه‌ ئه‌فسانه‌، ئه‌وان ناوێرن شتی وا بکه‌ن.

شه‌وانه‌، له سه‌ربه‌بانه‌که‌نه‌وه‌ بانگمان ده‌دا، له‌و پێگه‌یه‌وه‌ی که‌ هه‌مید چه‌ند سالتیک پێشتر بۆ ده‌ربازبوون ئاماده‌ی کردبوو، بۆ مائی دراوستیکان ده‌چووین، هه‌موو شه‌ویک تاكو دره‌نگانی به‌ قسه‌وباس و گۆڕینه‌وه‌ی را و بۆچوون تێ ده‌په‌ری، هه‌موو که‌سی، به‌ گه‌وره‌ و بچووکه‌وه‌ هه‌ریه‌که‌ بۆ خۆیان بوو بوونه‌ خاوه‌ن بێر و بۆچوونی سیاسیی، به‌ پۆششتنی شا، بارودۆخه‌که‌ گه‌رموگۆتر بوو. مه‌حمود وها پێکی خستبوو هه‌ر کاتیک پتویست بوايه‌ هه‌موومان له مائی ئه‌ودا کۆببینه‌وه‌، دوا هه‌وال و ده‌نگ و باسه‌کان وه‌ربگرین، هاوکاری نێوان مه‌حمود و هه‌مید نزیک و دۆستانه‌ بوو، له‌گه‌ڵ یه‌کتهدا نه‌ده‌چوونه‌ ناو ورده‌کاریی قسه‌ و باسه‌که‌نه‌وه‌، به‌لام پتپێوان و به‌رنامه‌ و هه‌واله‌کانیان ئالوگۆ ده‌کرد، له‌باره‌یان پای خۆیان ده‌رده‌بێری. هه‌مید ئه‌زمونه‌کانی خۆی له‌باره‌ی خه‌باتی چه‌کداری و شه‌ری به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ له‌گه‌ڵ مه‌حمود و هاوپیکانی ده‌خسته‌ قسه‌وباسکردنه‌وه‌، هه‌ندێ جار ئه‌م قسه‌وباسانه‌ تا به‌یانی به‌رده‌وام ده‌بوون. له‌گه‌ڵ نزیکبوونه‌وه‌ی پێکه‌وتی هاتنه‌وه‌ی ئیمام* ئه‌م هاوکارییانه‌ پتر و هاوئاهاه‌نگتر ده‌بوون، زۆربه‌ی دوژمنایه‌تی و رق و کینه‌کان له‌ بێر کران، جارێکی تر زۆربه‌ی پتوهندییه‌ پچراوه‌کان به‌سترانه‌وه‌، بۆ نمونه‌ ئیمه‌ خاڵۆمان دۆزییه‌وه‌ که‌ نزیکه‌ی بیستوپنج سال بوو له‌ ئالمان ده‌ژیا، ئه‌و وه‌کو هه‌موو ئێرانییه‌کی تاراوگه‌ خرۆشابوو، هه‌ولێ ده‌دا له‌ پێگه‌ی ته‌له‌فۆن کردنه‌وه‌ بۆ مه‌حمود له‌ هه‌موو پروداوه‌کان ئاگادار بێت. مه‌حمود ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ هاوسه‌ره‌که‌ی مه‌حبوبیه‌ی کچی پوورم قسه‌ی ده‌کرد و

* ئیمام: مه‌به‌ست ئیمام خومه‌ینییه‌.

هه‌واله‌کانی قوم و تارانیا به یه‌کتر ددها، به‌پاستی مه‌حموود له به‌خشینی سه‌روهت و سامانه‌که‌ی که‌مته‌رخه‌می نه‌ده‌کرد، هه‌ندێ جار وام ئه‌زانی نایناسم، یانی ئه‌و هه‌ر ئه‌و مه‌حمووده بوو؟

سیامه‌که سێ‌زده ساله‌که‌م له پووی ئاوه‌زه‌وه زۆر خێرا گه‌وره ده‌بوو، وه‌کو پیاویک له ته‌نیشته باوکییه‌وه سه‌رقالی به‌جیه‌ینانی ئه‌رکه‌کان بوو، که‌متر ده‌مبینی، زۆربه‌ی کاته‌کان نه‌مده‌زانی نیوه‌پۆ و شیوان چی خواردووه، به‌لام له‌وه دُنیا بووم که له هه‌موو کاتیک چالاکتره. مه‌سه‌وود به‌پرسی نووسینی دروشمه‌کانی ده‌رگه و دیواره‌کان بوو، هه‌ندێ جاریش به ده‌ستنووسیکی تا پاده‌یه‌ک جوان، له‌سه‌ر کاغەزی گه‌وره ده‌ینووسی، ئه‌گه‌ر کاتی هه‌بوايه وینه‌ی گۆل و گیاهی له ته‌نیشتییه‌وه ده‌کشیا و له‌گه‌ڵ مندا‌له‌کانی تر بۆ سه‌ر جاده‌ی رای ده‌کرد، سه‌رباری ئه‌و هه‌موو مه‌ترسییه‌ی له‌م جۆره کارانه‌دا هه‌بوون، نه‌ده‌کرا پێش له مندا‌له‌کان بگرین. به‌ناچاری خۆم له ده‌سته‌که‌ی مه‌سه‌وود ناو‌نووس کرد، به‌ ناوی چاودێری گه‌ره‌ک، پاسه‌وانیم ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وان بێ خه‌م دروشمه‌کانیان بنووسن، هه‌له‌ی پێنووسه‌کانیانم چاک ده‌کرده‌وه، به‌م شیویه‌ هه‌م چاودێریم ده‌کرد و هاوکاتیش له چالاکیه شۆرشگێڕیه‌که‌ی کورکه‌مه‌دا به‌شداریم هه‌بوو. مه‌سه‌وود له‌م کاتانه‌دا زۆر دڵگه‌رمتر و نوقمی شله‌ژانیکی ساوايانه ده‌بوو، له‌به‌رئ‌وه‌ی به‌ هاوکاری دایکی کاریکی نایاسایی و ترسناکی ده‌کرد. له‌و رۆژگاره‌دا، تاقه سێ‌به‌ری خه‌میک که ناخمی خسته‌بووه په‌ژاره‌وه، دوورکه‌وته‌وه‌ی دووباره‌ی په‌روانه بوو، ئه‌مجاره‌یان نه‌ک له‌به‌ر سه‌فه‌ر یاخۆ دووری مه‌ودا، به‌لکو له‌به‌ر جیاوازی باوه‌ر و ئامانج، له کاتیکدا ئه‌و له سه‌رده‌می زیندان‌بوونی هه‌میددا زۆر یارمه‌تی دابووین و یه‌کێک له‌و که‌سانه بوو که هاتوچۆی مالمانی ده‌کرد و ئاگای له مندا‌له‌کانم بوو، ئێستا پێوه‌ندی له‌گه‌ڵم نه‌ما‌بوو. ئه‌وان لایه‌نگری شا‌بوون و شۆرشگێڕه‌کانیان به‌ لات و لادەر له‌ قه‌ڵه‌م ددها، قسه‌و‌پاسه‌کانمان، جیاوازی بیر و بۆ‌چونه‌کانی پتر ده‌کرد، له‌ خۆمانه‌وه سووکایه‌تیمان به‌ یه‌کتر ده‌کرد و هه‌موو جارێ له سنووری شه‌پ‌کردن له‌یه‌کتر جیا ده‌بوینه‌وه، ورده ورده هیچ کاممان هه‌زمان به‌ بینینی یه‌کتر نه‌ده‌کرد، به‌شیویه‌که هه‌رگیز نه‌مزانی ئه‌وان چۆن و له چ کاتیکدا جارێکی تر باری سه‌فه‌ریان به‌ست و له ولات چوونه‌ دهر. پ‌قی شۆرشگێڕیم له‌گه‌ڵ خه‌می له ده‌ستدانی نوێی ئه‌و له مملانی‌دا بوو، به‌لام

نەمدەتوانى پەقەكەم بىنېر بگەم.

پۇژگارى خۆش و دلپىنى شۆپش وەكو با تى پەپى. دواى نيوەپۇى بىست و دووى پىبەندان شادى و خۆشپىهكانى گەيشتنە لووتكە، لە تەلەفزیۆن سروودى ئەى (ئىران، ئەى سنوورى پى گەوهر) ى * خستبوو سەر، ژنە پىشكىشكارى بەرنامەى مندا لان شىعەرى (من خەوم دیوہ یەكەك دىت) ** ى فەروخى فەروخزادى خۆپندەوہ، خەرىك بووم لە خۆشپىياندا با لم دەگرتەوہ، بە سروود خۆپندەوہ لەم مالمەوہ بۆ ئەو مال دەپۆشتىن، باوہشمان بە يەكتردا دەکرد، شىرىنيمان پىشكىش دەکرد و پىرۆزباييمان لە يەكتەر دەکرد، ھەستمان بە پزگارى و بارسووكى دەکرد، دەتگوت بارىكى قورسماں لەسەر زەوى داناوہ، بە ھەمىد گوت:

دواى دىتنى پەزا قورسىكى چارەتال

ئاوێك بخۆپەوہ، ئارام

بۆت خۆشتەر لە عومرى ھەفتا ھەشتا سال!

قوتابخانەكان زوو كرانهوہ، فەرمانگەكان لە رووكەشدا دەستيان بە كارکردن كردهبوو، بەلام ھەموو شتىك بەسەرپەكدا رژابوو و دۆخەكە نائاسايى بوو، ھەموو كاتەكە بە قسەكردن و دەمەدەم بەسەر دەچوو، ھەندىك دەيانوت بىگومان دەشتىت بپۆين خۆمان لە پارتى تازە دامەزراوى جەمھورى ئىسلامىدا ناوئووس بگەين و بەم شىوہى پابەندبوونى خۆمان بە شۆپشەوہ نىشان بەدەين، ھەندىك دەيانوت پىويست بەوہ ناكات، بۆچى سەردەمى شاىە تا ھەموو ناچارىن ئەندامى پارتى زىندووونەوہ بىن ***، لەم نۆپەندەدا من لە ھەمووان زياتر جىگەى سەرنج بووم، ھەموو پىرۆزبايىيان لى دەكردم، دەتوت من بە تەنیا شۆپشم كردهوہ، دەيانويست ھەمىد بىين، سەرئەنجام، جارىكيان كە ھەمىد لە چاپخانەوہ ھاتبووہ شوپنم، ھاوكارەكانم بە زۆر ھىنايانە ناو فەرمانگەكە و وەكو قارەمانىك پىشوازييان لى كرد، خودى ھەمىد سەرەپاى ئەو ھەموو چالاكىيانەى كە دەپكرد، لە خۆيدا مرۆفەكى شەرمەن بوو، لە كارى كتوپر دەشلەژا، تەنیا چەند وشەيەكى وت و ئەو

* اى ايران اى مرز پر گهر : سروودى نەتەوہى ئىرانە.

** من خواب دیدم كه يكى مى آيد.

*** حزب رستاخيز: پارتىك بوو شا دايمەزاندبوو.

بلاوڪراوانهه ڪه تازو چاپيان ڪردبوو، له نٿوان هاوڪاره ڪانمدا بلاوى ڪردهوه و
وه لامي ههنديڪ له پرسياره ڪانى دايهوه، هاوپٽڪانم ٺهويان به پياوٽكى ميهربان،
سهرنجراڪٽش و له دلهوه نزيڪ ناساند، پيرؤزبايبييان له من ڪرد ڪه له و ڪاته دا
سهرمه ستي له خوڻايبييون بووبووم.

ئەو سەردەمە بەشكۆۋە دەژايىن، چېژمان لە دەستكەوتە تازە بە دەست ھاتوۋەكەى ئازادى دەيىنى. ھەموو شۆستەكان پى بوون لەو كىتەپ و نامىلكانەى كە تاۋەكو ماۋەيەك پىشتەر بۆ دەستكەوتنى يەككىك لەوانە دەبوايە گيانمان بەخت بىكردايە، چەندان بەش و جۆر پۆژنامە و كۆۋار لە بەردەستى ھەموو كەسكىدا ھەبوون، بەئاشكرا لەبارەى ھەموو شتىكەۋە قسەمان دەكرد، نە لە ساۋاك دەترسايىن، نە لە ھىچ كەسكى تر، بەلام ئەم ھەموو سالانەى بىدەنگىردن و چەپاندنە نەيھىشتىبوو فىرى پىگەى تەندروست بىن بۆ سوود ۋەرگرتن لە ئازادى، نەماندەزانى گىفتوگۆ بكەين، بۆ كۆيگرتن لە راى جياۋان پەرۋەردە نەكرابووين، نەماندەتوانى بەرگەى ئەندىشەى خەلكى تر بگريىن. ھەموو ئەمانە ۋاى كرد كە مانگى ھەنگويىنى شۆپىش تەنانەت يەك مانگىش بەردەوام نەبىت و زووتر لەۋەى پىشيبىن دەكرد كۆتايى پى ھات، جياۋازى بىرۋا و سەلىقەكانى كە تاۋەكو ئەو كاتە لەبەر بوونى دوزمنى ھاۋەش بە يەكگرتن پەردەپۆش دەكران، پۆژ بە پۆژ توندوتىژتر خۇيان دەنۋاند، كىشە ھزرىيەكان بە كۆكردنەۋەى لايەنگران كۆتايى پى دەھات، ھەر دەستەيەك ئەۋى ترى بە دوزمنى خەلك، گەل، ۋلات و ئاين دەزانى. ھەر پۆژەى دەستەيەكى تازە بوونى خۆى پادەگەياند و لە دژى ئەۋانى تر پادەۋەستا، ھەموو پىۋرەسىمى جەژنى ئەو سالە بە گىفتوگۆى گەرمى سىياسى، ھاتوھاۋار و تەنانەت شەپكردىش بەسەرچوو، پوۋبەپوۋ بوونەۋەى چارەنوسسازى من لە جەژندا لە مالى مەحموود پوۋى دا، دەمەقالەى نىۋان مەحموود و ھەمىد بەرەو توندى ھەلكشا و بوو بە شەپ، مەحموود دەيگوت:

- تاقه شتیک که خەلک دەیانویست و لە پێناویدا شۆڕشیان بەرپا کرد، ئیسلام بوو، کەواتە دەبێت حکوومەتەکە ئیسلامی بێت، هیچ شتیکێ تر نەبێت.

- سەیرە، دەتوانیت بگەرمووی و بۆتێ حکوومەتی ئیسلامی یانی چی؟

- یانی پەڕەوکردنی هەموو یاساکانی ئیسلام.

- یانی گەڕانەوە بۆ هەزار و چوارسەد ساڵ پێش ئێستا!!

- یاسای ئیسلام، یاسای خوا، هیچ کاتیکیش کۆن نابێت، لە هەموو سەردەمێکدا شایانی پەڕەوکردنە.

- کەواتە زەحمەت نەبێت فەرموو، یاساکانی ئابووری ئیسلام چیه؟ ئەو مافە یاساییەکانتان؟ بێگومان دەتوانیت هەرم سەرا دا بنێن، بە و شتر سەفەر بکەن، دەست و پێ بپەڕێن؟

- ئەمەش یاسای خوا، ئەگەر دەستی دزیان بپریایە ئەم هەموو دزەمان نەدەبوو، ئەم هەموو مال خەلک خۆر و ناپاکانە نەدەبوو، تۆی بێ دین لە یاسای خوا چی دەزانیت؟ ئەمانە هەموو حیکمەتن.

دەمەقَالَ، گەیشت بە سووکایەتی پێکردن، هیچ کامیان بەرگەی ئەوی تری نەدەگرت، حەمید باسی مافەکانی خەلک، ئازادی، زەوتکردنی سامان، داوەشکردنی داھات، لەسێدارەدانی شۆڕشگێڕان، ناپاکان و حکوومەتی شووڕایی دەکرد. مەحموود ئەوی بە بێ دین، خوانەناس، هەلگەراوە لە قەلەم دەدا، حەمید نازناوی دوگم، مێشک و شک، کۆنەپەرستی بەو دەدا و ئەویش حەمیدی بە ناپاک و بەکرێگیراوی بێگەنە دەناساند. ئیحتیرام سادات و منداڵەکانی، عەلی و ژنەکەیی پشتیوانییان لە مەحموود دەکرد و هەرچیەک ئەو لە بیرى دەچوووە بە بیریان دەهێنایەو، منیش لە تەنیا مانەوێ حەمید دلتەنگ بووم، ناچار بەرگرم لێ دەکرد و بە گوتنی چەند پرستەیهک فریای دەکەوتم. دایکم چنگی لە دەموچاوی گیر دەکرد، هیچ لە قسەکانمان تێ نەدەگەیشت، تەنیا ئەوێ دەویست کە ئاشتیی رابگریت. فاتى و ھاسەرەکەیی دوودل بوون و نەیان دەزانی بەرگری لە کام سەنگەر بکەن، لە هەمووان خراپتر سیامەک بوو، گێژووێژ لەو نێوئەندەدا مابوووە و نەیدەزانی کێ لەسەر ھەقە، ئەو ھێشتا زانستە ئاینییەکانی چەند مانگی پێشووتری لە بیر نەچوو بوو، لەم دواپییانەشدا لەناو کەشی بێرکردنەوێ باوکیدا

نايەت ئەو سالە چۆنمان خويىند و چۆن تاقىکردنە وەمان تى پەپاند! ھەموو شتىك لەژىر تيشكى شەرى ئىدىيۆلۇجى بوو، ھاورپىكانى دويىنى تا كەنارەكانى مەرگ يەكترىان دەكوتا، كە لايەنى بەرامبەر دەيدۆراند، يەكى دەكەوت، تەنانەت گيانىشى لە دەست دەدا، ئەوان ئاھەنگيان دەگىپرا و ئەوھيان بە سەرکەوتنىكى مەزنى دەستەكەيان دەژمارد. لەو خۆشحال بووم كە دوا وەرزم بە پى دەخست. ھەمىد پى دەكەنى و دەگوت:

– چ قوتابىيەكى ئارەزوومەندى! ئەوئەندە ئاشقى خويىندى، بىر لەو ناكەيتەو وازى لى بھىنىت.

– بى وىژدان! ئىستە گالتەمان پى دەكەى. مەن دەمتوانى تەنانەت سى سال و نيوى خولى لىسانسىش تەواو بگەم، بەلام لەبەر تۆ ناچار بووم واز لە خويىندىن بھىنم، پاشانىش تەوانىم لە ھەموو وەرژىكدا بەلاى كەمەو پلەى شياو بە دەست بھىنم، بۆ ئەوھى ھەم فرىاي فەرمانگە بگەوم، ھەم مىندالەكان و ھەمىش بتوانم بخويىنم، كەچى وپراى ھەموو ئەمانەش، كۆى پلەكانم زۆر بەرزە، دلىيا بە ماجستىرىش وەردەگرم.

بەداخەو، بى سەرەوبەرەيى زانكۆ، پۆشىستنى زۆربەى مامۆستاكەن، پىك نەخستەوھى پۆلەكان، بوون بە ھۆى ئەوھى كە جارىكى تىش خويىندەكەم تەواو نەبىت و چەند يەكەيەكى ديارىكراوى وانەكانم بۆ وەرژى دواتر بىننىتەوھ. لە فەرمانگەشدا پەوشەكە بە ھەمان شىوھ بوو، ھەر پۆژى مۆرى ساواكبوونيان لە كۆمەلە خەلكتىك دەدا و دەنگۆيەك بلاودەبووھە كە ھەموومانى لە جىگەى خۆماندا وشك دەكرەوھ. دەرکردن و پاكسازى فەرمانگەكان و پىكخراوھەكان لە خەلكانى دژ بە شۆرش لە بەرنامەى كارى ھەموو دەستەكاندا بوو و ھەموو كەسىك ئەوى ترى بە دژە شۆرش تاوانبار دەكرد. لە مالى ئىمەدا ئاوازىكى تىش بەرگوى دەكەوت، سىامەك لە قوتابخانەوھ پۆژنامەى موحاھىدىنى دەھىنايە مالەوھ.

لە كۆتايىي گەلاوژى ۱۹۷۹ كچەكەم لەدايك بوو. ئەمجارە ھەمىد لە كاتى مىندالبوونەكەدا لەوئى بوو، خۆى مەنى بۆ نەخۆشخانە برد. لە دواى مىندالبوونەكەم و ئەو كاتەى بۆ بەشەكە بردىانم، بە پىكەنىنەوھ ھاتە لامەوھ و گوتى:

– ئەمەيان زۆرتر لە خۆت دەچىت.

بووبووم، وانهكانى ههروهك ههميشه باش بوون، بهلام ئاگام له كارهكانى ترى نهبوو. له پاش سى مانگى پشوى منداالبوون، بپيارم دا سالتىكىش پشوى بى مووچه وهريگرم. لهم ماوهيهدا دهمتوانى منداالهكهم بهخوشى و ئاسوودهيبهوه گهوره بكهم، خويندنهكهم تهواو بكهم و لهوانهش بوو بى تاقىكرندنهوى ماجستىريش ئاماده بم.

كچهكهم، بيجگه له ئهندامانى خيزانهكهمان ئاشقىكى ترىشى ههبوو، ئهويش پهروين خانم بوو كه ئيتىر زۆر به تهنيا و بى كار بووبوو. لهوه دهچوو چىي تر كهس جلى نهدهدورى و بازاري كاري درووماني وهستا بوو، دوو زوورى ئهوبهري ههوشه مالهكهى بهكرى دابوو و خوئشى له ژوورهكانى ئهمبرهوه دهژيا، بهم شيوهيه نيمچه داهاتىكى ههبوو و چىي تر خهمنى كهمبوننهوى كاري نهبوو، زۆربهى كاتهكانى دهست بهتالى له لاي من بهسهر دهبرد و كاتىك بۆ وهريزى خويندنى زستانه خۆم ناوونوس كرد، بهلئىنى دا ئه و پۆژانهى كه زانكۆم ههيه ئاگاي له شيرين بىت.

بهلام به راستى زانكۆ شيوو و ناپىك بوو. پۆژى له كاتىكدا دوكتۆر... يهكى له ماموستا دىرين و پۆشنبيرهكانى كۆليژهكه بوو كه له پۆلهكهيدا نهماندهوترا قسه بكهين و زۆر پىزمان لى دهگرت، دهستهيهك له قوتابيانى زانكۆ به تاوانى ئهوهى كه كتيبهكهى خهلاتى پادشايهتى وهركرتوو، بهشقه له زانكۆ كرديانه دهرهوه، زۆر تىك چووم، بهتايبهتيش كاتىك ههندى ماموستاي تر بۆ پشتيوانى به پيگهنيهوه سهبرى ئه م ديمهنيان دهكرد، كاتىك ئه مه رووداوهم بۆ ههميد باس كرد، سهريكى با دا و گوتى:

- له شۆرشدا شوئىنى ئه م بهزهيبه بى سوودانه نابيتتهوه، پاكسازى يهكيك له بنهماكاني شۆرشه، به داخهوه ئه مانه تواناي ئه م كارديان نييه و به كهمهترخهمييهوه به سهريدا تى دهپهين. له دواى ههموو شۆرشىك، ئاوهرۆى خوين دروست بووه و خهلكى تۆلهى سهدان سالهيان له ناپاكان كردووتهوه، كهچى ليره هيج روو نادات.

- چۆن هيج روو نادات؟ تازهيى وئنهى له سىدارهدراوهكانيان له پۆژنامهكاندا بلاوكردبووهوه.

نەدەچۈۋە ژۇر باری ئەۋەدى كە ئەۋى لە بېر چوۋبوۋە، مەندالەكەى لە باۋەش
گرت و گوتى:

- ۋاى ۋاى... چ خەپە و مەپە و گەرە بوۋە، زۆر خويىن شيرينه!
ئىنجا مەسعود دەستى بە ژماردىنى ھونەرەكانى خوشكەكەى كرد، چۆن بۆى
پى دەكەنىت، ھەموو ئەندامانى خىزان دەناسىت، پەنجەى ئەۋ توند دەگرىت، دوو
ددانى ھەپە و بەم نىكانەش بە ھەردو دەست و پى دەروات.
- ئەى باۋكە، بۆچى چەنىكە من رۆيشتووم؟ ۋاتە لەم ماۋە كەمەدا ئەم ھەموو
كارانە فېر بوۋە؟

- نە، لە پىش رۆيشتنت ددانى دەرکردبوو و زۆر شتى تىشى دەكرد، بەلام تۆ
نەتەبىنى.

ئەۋ شەۋە لە مال نەچۈۋە دەر، نىكەى كاژىر دە، زەنگى دەرگە لى درا، لە پى لە
شويىن خۆى راجلەكى، لە كاتىكدا پى لە چاكەتەكەى دا و بەرەو پىشت سەربانەكە
ھەلھات، من گەرەمەۋە سالەكانى زووتر، دەتگوت ھىچ شتىك نەگۆرaboو، دلم
بەپەكدا دەھات.

بە بېرم نايەت كى لە دەرگەى دا، ھەرچىيەك بىت ھىچ مەترسىيەك لە ئارادا
نەبوو، بەلام ھەردوۋەكانى شلەژاند، بەپەژارەۋە تەماشايىم كرد، شىرىن خەۋتبوو،
كۆرەكان بە بىنىنى باۋكىيان بىريان لە خەۋتن نەدەكردەۋە، بە جىدى و
سوۋرېۋنەۋە بۆ ژوۋرەكەى خۆيان ناردىانم، ھەمىدېش ھەستا و كىتېبىكى
بچوۋكى لە گىرفانى دەرھىنا، شەۋباشىكى كرد و بەرەۋ لای ژوۋرى نوۋستن
رۆيشت، بە فەرمانەۋە گوتم:

- ھەمىد، دانىشە پىۋىستە قسەت لەگەل بكم.

بە بى تاقەتتېۋە گوتى:

- ئاھ... ئىستا، ھەر دەبىت ئەمشەۋ؟

- بەلى، ھەر ئەمشەۋ، دەرسم سبەى نەبىتەۋە.

- ۋاى، چ خۆتاك و شاعيرانە!

- ھەرچىت پى خۆشە بىلى و گالتەى پى بكم، بەلام دەشى من قسەى خۆم

بکەم. ھەمید سەیرکە، من ئەم ھەموو سالە، بەرگەیی ھەموو جۆرە بەدبەختییەکم گرت، ھیچ کاتیک ھیچ چاوەروانییەکم لێت نەبوو، پێزم بۆ بیروباوەر و ئامانجەکانت دانا، ھەرچەندە باوەرم پێیان نییە، لەگەڵ تەنیا، بۆ ھاو دەمی، ترس، نینگەرائی و بۆ تۆییەکان سازام، لە ژياندا خواستەکانی تۆم لە پێش ھەموو شتیکەو دەزانای، ھێرشى شەوانە، ژێر و ژووربوونی ژیان، چەندان سالی بۆ پێزی و سووکایەتی پیکردنی بەر دەرگەکانی زیندانم قەبوڵ کرد، بە تەنیا باری قورسی ژیانم لەسەر شان ھەلگرت و منداڵەکانم گەرە کرد.

– باشە، مەبەست، نەتەپشت بخەوم بۆ ئەوێ سوپاست بکەم؟ باشە سوپاست دەکەم سەرکار خانم، تۆ بۆ ھاوتای...!

– ھەمید ناز مەکە، من سوپاسی تۆم ناوێت، دەمەوێت بڵێم، نە من چیی تر کچە ھەفدە سالەکەم تاوھکو ستایشی قارەمانییەکانت بکەم و دلم پێیان خۆش بێت، و نە تۆش ئەو گەنجە سە سالە نەندروست و بەھێزەیت تا بتوانی بچەنگی و خەبات بکەیت، خۆت دەتگوت ئەگەر پزیمی شا برووخت، شۆرش سەرکەوتو بێت، خەلک بەو ئامانجە بگەن کە خاوەنارین، دەگەر پیتەو ژيانی ئاسایی خۆت و بەئارامی، شادی و خۆشی پیکەو منداڵەکان گەرە دەکەین، کەمێک بیر لەو بکەرەو کە ئیمە لە بەرامبەر منداڵەکاندا بەرپرسیارین، ئەوان پێویستییان بە تۆیە، ئیتر وان بێنە، من بەرگری و توانام نییە، کارە سەرەکییەکە جێبەجێ کراو، تۆ ئەرکی خۆت بەرامبەر بە ئامانجەکان و ولاتەکەت بەجێ ھێنا، ئەوانی تر بخەرە ئەستۆی گەنجەرەکان، بۆچی من بێجگە لە ئاسوودەیی و بەختەویری منداڵەکانمان چیی ترم دەویست؟ ئەگەر بۆ جارێکیش بوو، وەرە ئەوان بخەرە پێشینەو، کورەکان پێویستییان بە باوکە، چیی تر من ناتوانم جێگەیی تۆیان بۆ پر بکەمەو، لە بیرتە ئەو مانگەیی لە باکور بووین منداڵەکان چەند شاد و بە کەیف بوون! چ وەرەکیان ھەبوو! ھەموو شتیکیان بە تۆ دەوت، بەلام ئەمە ماوہیەکە من نازانم سیامەک چي دەکات! ھاو پیکانی کێن؟ ئەو لە تەمەنی پێگەیشتندایە، تەمەنیکێ ترسناکە و دەشیت کاتی بۆ برەخسێنیت، ئاگات لێی بێت، پێویستە بۆ دواڕۆژیان بەرنامە دا بنێن، خەریکە خەرجییان گرانتر دەبێت، چیی تر بەم گرانی و کیروگرفتە ئابووریانەو من ناتوانم بەتەنیا ئەم بارە لەسەر شان ھەلگیرم، قەت بیرت لەو کردووەتەو لەم چەند مانگەدا کە من پشوو بۆ مووچەم وەرگرتبوو، ژيانمان چۆن

بەسەربرد؟! باوەر بکە ئەو پارە کەمەى کەوا بۆ رۆژى تەنگانەش دامنا بوو تەواو بوو، ھەتا کەى دەشى باوکە پیرەکەت جەورمان بکیشیت؟

– ئەو مووچەى خۆمە کە سەرى مانگ بە ئیوہى دەدا .

– کام مووچە؟ بۆ خۆت دەخەلەتینیت؟ بۆچى ئەم چاپخانەى چەنیک داھاتی ھەيە تاوەکو بە کەسیكى بى کارى وەکو تۆش کە ھەرگیز لەوئ نیت، مووچە بدات؟

– ئیستا کیشەى تۆ چییە؟ پتووستیت بە پارەيە؟ پتیاں دەلیم مووچەى زیاترم پى بدەن، ئاوا دلتیا دەبیت؟

– بۆ لە مەبەستم تى ناگەى؟ من ئەم ھەموو قسەيەم کرد کەچى تۆ ھەر بە پارەو نووسای؟

– ئەوانە ھەموو شیعەر بوون، کیشەى سەرەکى تۆ ھەر ئەوہیە، ھیچ ئایدیالیکى مەزن لە مەشکتدا نییە؟ خزمەتکردنى گەل، ھیچ شوینیکى لە بیرکردنەو مادییەکانى تۆدا ھەيە؟

– دووبارە دەستت بە دروشمدان کردەو، ئەگەر زۆر دلت بە جەماوەر و خەلکى داماو دەسووتیت، وەرە با برۆین لە دوورترین خالى ولات بپین بە مامۆستا، لە پتئاو خەلکدا کار بکەین، فتریان بکەین، خۆشمان زەوى وەرېگرین و جووتیارى بکەین، یان ھەر کاریکى تر کە بە بۆچوونى تۆ خزمەتکردنى خەلکە، من ھیچ نالیم، با ھیچ داھاتیکیشمان نەبیت، تەنیا دەمەویت بەیەکەوہ بپن، منداڵەکان باوکیان ھەبیت، بەخوا بۆ کوئ برۆیت لەگەلت دیم، ھەر لەم شەرى دەروونى، ترس، ھەلاتن و ئەم نیکەرانییە رزگارمان بپت، نکات لى دەکەم، یەکجار لە ژيانندا لەبەر خاترى خیزان و منداڵەکانت بریارېک بدە.

بەقین و سووکایەتى پیکردنەوہ گوتى:

– تەواو بوو؟ بەراستى زۆر ساویلکە و خەيالىت؟ ھیشتا وەکو کچۆلەیک خەو دەبینى و قسە دەکەیت، تۆ واتدەزانى من ئەم ھەمووہ رەنجەم دا، چومە زیندان، خولى فتربوونم بینى، ئیستا کاتیک بە ئەنجام گەیشتووە، بە دوو دەست پتیشکیش بەمانەى بکەم؟ و خۆم لەگەل چوار کەس و لەتیک، لە خالیکى دوورە دەستدا لە لادتیەکدا دانەوێلە بنیزم؟ زەوى بکێلم؟ من پەيامى ھتانا سەرکاری حکومەتى جەماوەرىم لە ئەستۆدايە، کى دەلپت شۆرش سەرکەوتووە؟ ئیمە ھیشتا رتگەيەکى

دوور و درېژمان له پيشه، نړۍ من پيوښدى به نازادكردنى هـموو گـهـلـانـهـوـه
هـيـه، تـو دـهـتـهـوـى كـى لـمـه تـى بـگـهـيـت؟

- نـاـدـى پـيـم بـلـى حـكـوـمـهـتـى جـهـمـاـوـرـى چـيـه؟ بـوـچى نـهـو حـكـوـمـهـتـه نـيـه كـه
خـهـلـكى هـلـى دـهـبـزـيـت؟ بـاـشـه، نـهـمـيـان كـرد، نـهـگـرچـى جـهـنـاب عـالى پـتـى رـازى نـيـه،
بـهـلـام زـوـر بـهـى خـهـلـكى، هـر نـهـوانـهـى كـه تـو سـيـنـگـيـان بـو دـهـكـوتـى، دـهـنـگـيـان بـهـم
حـكـوـمـهـتـه دـاـوـه، خـوـيان نـهـمـانـهـيـان هـلـبـزـاـر دـوـه، تـو دـهـتـهـوـيت لـهـگـل كـى بـهـشـه پـيـت؟
- دـهـبـزـى بـاـبـه... كـامـه دـهـنـگ؟ نـهـم دـهـنـگـيـان لـه خـهـلـكى نـاـوـشـيـار و لـهـوانـه و دـرگـرت
كـه لـهـزـيـر كـاـر يـگـهـر يـى گـهـر مـيـى شـوـر شـدا بـوون، خـوـشـيـان نـهـيـانـزـانـى كـهـوتـنـه چ
دـاـوـيـكـهـوـه.

- زـانـيـان يـا نـهـيـانـزـانـى، هـرچـوـنـيـك بـيـت خـهـلـكى لـهـگـل نـهـمـانـهـدان و تـو پـاـرـيـزـهـرى
پـاـسـپـيـر دـراوى خـهـلـك نـيـت، خـوـيان و يـسـتـيان، دـهـنـگـهـكـانـيـشـيـان نـهـكـيـشـاـوـهـتـهـوـه، دـهـشـى
تـو ش پـيـز لـهـم هـلـبـزـاـر دـنـه بـگـرـيـت، سـهـر دـراوى نـهـوـدى كـه دـژ بـه بـيـر و بـاـوـد رـهـكـى تـو يـه.

- وـاـتـا دـهـسـت لـهـسـهـر دـهـسـت دـانـيـم و دـانـيـشـم تـاـوـهـكـو هـمـوـو شـتـيـك بـه فـيـرـو
بـچـيـت؟ مـن بـيـر مـهـنـديـكى سـيـاسـيـم، رـيـگـهـى دـرـوسـتى بـه دـهـسـتـهـوـه گـرـتـنى دـهـسـهـلـات
دـهـنـاسـم، لـهـم دـمـهـدا زـهـمـيـنه سـازـه، پـيـوـيـسـتـه تـيـكـوـشـانـهـكـه تـا سـهـر بـهـر دـهـوام بـيـت،
لـهـم پـيـگـهـيـهـشـدا لـه هـيـچ خـهـبـا تـيـك پـاشـگـز نـا بـمـهـوـه.

- خـهـبـات؟ خـهـبـات دـژ بـه كـى؟ نـيـسـتـا نـيـتـر شـا نـهـمـاـوـه، رـژيـمى كـوـمـاـر يـيـه، دـهـتـهـوـيت
خـهـبـات بـكـه؟ بـاـشـه بـيـكـه، بـهـر نـاـمـهـكـانـت پـا بـگـهـيـهـنـه و چـوار سـالى تـر بـيـانـخـهـر
دـهـنـگـدـا نـهـوـه، نـهـگـر پـيـگـهـكـهـت دـرـوسـت بـيـت دـلـنـيـا بـه خـهـلـك دـهـنـگـت پـى دـهـدـن.

- دـهـبـزـى بـاـبـه، تـو ش دـلـت بـهـو خـوـشـه. بـوـچى دـهـيـلـن؟ جـا كـامـه خـهـلـك؟ نـهـو
خـهـلـكـهـى لـه سـهـدا حـفـتـايـان نـهـخـوـيـنـدـهـوارن، لـه تـر سـى خـوا و پـيـغـهـمـبـهـر خـهـر يـكـن بـه
دـوـو دـهـسـت هـمـوـو شـتـيـكـيـان پـيـشـكـيـش بـه مـهـز هـبـيـهـكـان دـهـكـهـن؟

- خـوـيـنـدـهـوار يـا نـهـخـوـيـنـدـهـوار، نـهـمـه خـهـلـكـهـكـهـى نـيـمـهـن، هـر بـهـم هـلـبـزـاـر دـنـه تـو
دـهـتـهـوـيت حـكـوـمـهـتـهـكـهـى خـوت بـهـزـور لـه نـاو كـوـمـهـلـگـهـدا جـيـگـيـر بـكـهـيـت.

- بـهـلـى! نـهـگـر پـيـوـيـسـت بـكـات نـهـو كـاره دـهـكـم، دـوا تـر كـا تـيـك خـهـلـك زـانـيـان چـى
لـه بـهـر زـهـوـهـنـديـانـه و كـى بـو بـهـر زـهـوـهـنـديـهـكـانـى نـهـوان كـار دـهـكـات، نـهـو كـا تـه لـهـگـهـلـمان
دـهـبـن.

- ئەي ئەوانەي لەگەڵتان نابن، ئەوانەي بىروباوەرپێكى تریان ھەيە، چۆن؟ ئىستا لەم وڵاتەدا ھەزاران دەستە ھەن لەو برۋايەدا كە خۆيان خاوەنى مافن و بە حكومەتەكەي ئۆو پازى نابن، ئەوانە چى لى دەكەيت؟

- ئەوانە تەنيا كينە لە دڵ و ناپاكن، بىر لە بەرژەوندىي خەلكى ناكەنەو و لە دژى دەوستان، دەبىت لەسە رىگە لابدرين.

- واتا لە سىدارەيان دەدەيت؟

- بەلى، ئەگەر پتويست بكات.

- ئى باشە شايش ھەر ئەوھى دەكرد، كەواتە بۆچى ئەوئەندە داد و بىدات بوو؟ سەيركە، ئىمەش لە بارەي تۆو چۆن بىرمان دەكردو و چ ھىوايەكمان پت بوو، مەلى ئاغا لە دواي ئەم ھەموو خەبات و خۆشەويستىي گەل و قسەكردنە لەبارەي مافەكانى مەرووف، ئىستا دەيەويت بىت بە جەلاد، ئەوئەندەش نوقمى خەيالەكانى خۆتى، وا دەزانىت ئەوانىش چاوەروان دەبن تاوھكو تۆ شۆرشى دووھميان بۆ بەرپا بكەيت، چەك بە دەستەو بەگريت و لە بەردەميان بوەستى و دوايش ھەموويان بكۆزيت؟ لە خەيالتيكى پووچدايت! دەتكۆژن بەدبەخت، دەكۆزيتى، ئەمانە چىي تر ھەلەكەي شا دووبارە ناكەنەو، و بەو بەرنامەيەشەو كە تۆ ھەتە، مافى خۆيانە.

- دەزانم، ئا ئەمانەش نيشانەي مەيلى فاشىستيانەي ئەوانە، بۆيە دەبىت ئىمە چەكدار و بەھيزبين.

- تۆش كەمت لەم مەيلە فاشىستيانەي نىيە، وەكو ئەوھى گريمان دەسەلات بە دەستەو بەگريت، ئەگەر لەوان زياتر نەكوژى كەمتر ناكۆزيت.

- ئىتر بەسە، تۆ ھىچ كاتىك وشيارىي شۆرشگىريت نەبوو.

- نە، من وشيارىي شۆرشگىريم نەبوو و نىمە، تەنيا دەمەويت خىزانەكەم بيارىزم، حكومەتيشم ناويت.

- تۆ لە خۆبايىت و تەنيا بىر لە خۆت دەكەيتەو.

گفتوگۆكردن لەگەڵ ھەمىد بى سوود بوو، خولانەو بوو لە ناو بازنەيەكي داخراودا، گەرابووينەو سالاھەكانى پيشووتر و ھەموو شتىك لە سەرەتاو دەستى پى كردبوو، بەلام ئەمجارەيان من زۆر ماندوو و بىزار بووم و ئەو بووتر و بى پەرۋاتر بوو. چەند رۆژتيك بە خۆمدا چوومەو، بىرم لە ژيانم و لە داھاتوو كەردەو

و بهو نهجامه گهیشتم که به تهمای نهو بوون، کارتیکی گهوجانه و بی سووده، ده بیت تنیا پشت به خۆم بیهستم، ژيانمان بهم شیویه هه لئاسووریت، بریارم دا نهو ماوهیهی که له پشووه بی موچه کهم مابوووه هه لئیه شینمهوه و بگه پیمهوه بۆ فرمانگه، پهروین خانم نامادهییی دهربری که به یانیان زوو بۆ چاودتیرکردنی شیرین بۆ مالی ئیمه بیت.

ئاغای زه پگهر سه ری له گه پانه و هم سوورما و گوئی:

- باشت نه بوو تا کو تاییی خولی پشووه کهت به لای مندا له کهوه بمینیته وه؟! تا ئاویش له ئاسیاو نه کهوت.

- پتووستیتان به من نییه؟ یان شتگه لیک پرویان داوه و من ئاگام لی نییه؟

- نه شتیکی تاییه تی پروی نه داوه، ئیمهش هه موو کاتیک پتووستیمان به تویه، ئهم مه سه له ی سه ریۆش و ئهم پاکسازییانه که می گرژیان ناوه ته وه.

- به لای منه وه گرینگ نییه، من ته مه نیک به سه ریۆش و چارشیوه وه ژیاوم.

رۆژ ته واهه بوو بوو کاتیک له مه به سه ته که ی نهو گهیشتم، هه ست بهو که شه ئازاده ی سه ره تای شوړش نه ده کرا، که شه که قورس بوو، ده سه ته و کۆمه له ی تازه پتکه اتبوو و هه ره ده سه ته یه کیش دژایه تی نهو ی تری ده کرد، هاوکاره کانم هه ولیان ددها لیم دوور بکه ونه وه و هه رکه ده رۆیشتمه ژووره وه قسه کانیاان دهربری و به بی هیچ هۆیه ک پلاروته شه ریان ده هاویشت. له لایه کی تریشه وه چهند که سیک هه ولیان ددها به نه ینی بچنه ناو قسه وباسه وه و داوای زانیاری سه ریان لی ده کردم، ده تگوت من ریکخه ری هه موو به رنامه کانی به رده ی چه پ بووم. کۆمیته ی شوړش، که من یه کهم هه لئیردرای بووم، هه لئوه شابوووه و چهندان کۆمیته ی تازه پتک هینرابوو، گرینگترینیان کۆمیته ی پاکسازی بوو که له وه ده چوو چاره نووسی هه مووانی له ده ستدا بوو، له ئاغای زه پگهرم پرسى:

- نه ی پاره که ساواکییه کانیاان ده ستنیشان نه کرد و دهریانکردن، ئیتر بۆچی ئهم هه موو کۆبوونه وه یه ده کهن و پرویاگه نده ساز ده کهن؟

به په ژاره وه پی که نی و گوئی:

- با چهند رۆژیکی تر بمینیته وه ده زانیت، نهو که سانه ی چهند سالی که ده یانناسین له شه ویکدا بوون به موسلمان، ته زیحیان به ده سه ته وه کرتووه و دایمه

زكر ئەكەن، پيشيان داناوۋە ۋە ھاتوون بۇ ئەۋەدى كىشە تايىبەتتە كانيان يەكلا بىكەنەۋە، خەللى لە گۆرەپانەكە بىكەنە دەرەۋە ۋە خۇيان لەم خوانە پان ۋە بەرىن ۋە بىي خواۋەنە بخۇن. چىي تر ناتوانى شۆرشگىرە راستەقىنەكان لە كورانى ئەمىرۆ جىابىكەيتەۋە، پىم واپىت ئەمانە بۇ شۆرش زۆر لە ۋە كەسانە ترسناكتەرن كە بە ئاشكرا لە دژى راۋەستاۋن. بەراست، لە بىرت نەچىت، نىۋەرۆ دەشىت بۇ نوپۆ بىرۆيت، دەنا كارت تەۋاۋە.

– خۆ تۆ دەزانىت، من مەرۆفكى مەزەبىم، ھەرگىزىش دەستم لە نوپۆدەكەم ھەلنەگرتوۋە، بەلام نوپۆكردن لەم فەرمانگەيەدا كە ۋەكو دەلتىن بىناكەشى زەوت كراۋە ۋە بە بەرچاۋى ئەم ھەموو خەلگەۋە، بۇ ئەۋەدى بۇيان بىسەلمىنم كە نوپۆكارم، لە من ناۋەشەيتەۋە، من ھىچ كاتىك نەمتوانىۋە لە ناۋ خەلگدا ۋە بە بەرچاۋى مەردومەۋە خواپەرستى بىكەم.

– ۋاز لەم قىسانە بىنە، ئەمىرۆ دەبىت بۇ نوپۆ بىرۆي، ھەموو فەرمانگەكە چاۋەرۋانن بزانن تۆ چۆن نوپۆ دەكەيت.

ھەر پۆژەى ناۋى چەند كەسەك لەۋانەى بەر پاكسازى دەكەۋتن لە ناۋ جامخانەى ئاگادارىيى نامەكاندا ھەلدەۋاسران، ھەموو بەنىگەرانىيەۋە چاۋمان لەم جامخانەى چارەنوۋسە دەبرى ۋە كاتىك ناۋى خۇمان نەدەبىنى ھەناسەيەكمان ۋەبەردا دەھاتەۋە ۋە ئەۋ پۆژەمان بە پۆژىكى باش دەزانى.

پۆژى دەستپىكردى شەي، لەگەل دەنگى تۆپباران ھات، خۇمان گەياندە سەربانى فەرمانگە، كەس نەيدەزانى چى پروۋى داۋە، ھەندىك دەيانگوت دژە شۆرشەكان ھىرشىيان كىرۋە، ھەندىك واپان دەزانى كودەتايە ۋە ھەزاران دەنگۆي تر، دلم بەلاى مىندالەكانەۋە بوو، بەپەلە گەرامەۋە مالىۋە. لەۋە بە داۋە شەرىش ھاتە سەر گىروگرفتەكانى تىرى ژيانم، گىلۆپ كوژاندەۋەكانى شەۋانە، كەموكۋورىيە جۆرەجۆرەكان، نەبوۋنى بەنزين ۋە سوۋتەمەنى لە ئاۋ ۋە ھەۋايەكدا كە بەرەۋ سەرما دەپۆشست، بە مىنداللىكى ساۋاي بەرگەنەگرەۋە كە لە باۋەشمدا بوو، لە ھەموۋى خراپتر ئەۋ وىنە ترسناكەى شەي بوو لە ئاۋەزمدا كە ۋەرى لاۋان دەكرىم. پارچەيەكى پەشم بەسەر پەنجەرەى ژوۋرى مىندالەكانەۋە دا ۋە شەۋانە كاتىك كارەبا دەبرا ۋە مەترسىيى ھىرشى ئاسمانى لە ئارادا بوو، ھەموۋمان لەۋىدا

له دورى پروناكى مۇمدا كۆ دەبووينەو، بەھراسەو گۆتمان له دەرەو دەرگرت،
ھەمىد دەيتوانى بە مانەوئى لەگەلماندا يارىدەدەر و ھۆرکەرەوئەكى باش بوایە،
بەلام ئەو وەكو ھەمىشە، له ھىچ كاتىكى ھەستياردا لەلای ئێمە نەبوو، نەمدەزانى
له كوئىيە! بەلام چىي تر تواناي دلەپراوكتىم نەمايو.

كەمىي سووتەمەنى و دابەشکردنى بەنزين، سىستەمى ھاتوچۆي گشتى تىك
دابوو، زۆربەي جارەكان پەروين خانم له كاتى ھاتنىدا بۆ مالمەن ئۆتۆمۆبىلى
دەست نەدەكەوت، بەشكى پىيەكە بە پى دەھات. ئەو پۆژە له ھەموو پۆژىك
دەرنگتر گەيشتمە فەرمانگە، ھەركە چوومە ژوورەو سەرنجى ھەلومەرجى
نەاساييم دا، پاسەوانەكە پرووى لىم وەرگىرا، نەك ھەر سلاوى نەكرد بەلكو
وەلامى سلاوئەكەشى نەدامەو، چەند شوڤىرەكى فەرمانگە له پشت دەرگەكەو بە
نەپنى تەماشايان كردم، ھەموو كەسەكە بەرەو پروم دەھات نىگاي دەدزىيەو و
خۆي له بينىم لا دەدا، كە پىم خستە ژوورەكەمەو له جىي خۆم وشك بوومەو،
ھەموو شتەك تىكەلۆيتكەل و بەسەر يەكدا كەوتبوو، ھەرچىيەك لەناو
چەكمەجەكاندا ھەبوو ھەليانرشتبوو سەر مێزەكە، كاغەزەكان پەرش و بلاو
بووبوون، ئەژنۆكانم كەوتنە لەرزە، ترس، نىگەرانى، قىن، سووكايەتى پىكردن
ئەگرى له دەروونم بەر دەدا، دەنگى ئاغاي زەرگەر بە خۆدا ھىنامىيەو:

– ببوورە خانمى سادقى، بى زەحمەت بفرمەو وەرە ژوورەكەم.

– وەكو مرۆڤەكى ئاسنىن بێدەنگ و ھەپەساو كەوتە شوئنى. داواي لى كردم
دانىشم، بەسەر كورسىيەكەدا كەوتم، كەمەك قسەي كرد، بەلام من ھىچم گوئ لى
نەدەبوو، نامەيەكى بە دەستمەو دا، بە خۆدا ھاتەو نامەكەم وەرگرت و وتم
چىيە؟

– له لێژنەي پاكسازى فەرمانگەي ناوھەندىيەو ھاتووە، وتم كە... نووسراو تۆ
دەرکراوئە...

چاوم لى برى، فرمەيسە قەتەيسماوئەكەي كە له قىندا له نىوان پىلۆوئەكاندا
پەنگى خواردبوو، چاوەكانمى دەكزانەو، ھەزاران خەيال له مېشكەدا جۆشيان
دەدا، بە دەنگى داکىراوئە گوتم:

– بۆچى!!!

- عەرزىم كەردى، بە ھاوسىۋىزى كۆمۈنىستى و پىئوئىدىت بە دەستە دژە شۆرپەشەكانەو و پروپاگەندەكەردن بۆ ئىوان تۆمەتبار كراوئىت.

- بەلام مەن نە ھاوسىۋىزىانم و نە ھىچ چالاكىيەكم كەردو، مەن نىزىكەى سالىكە پىشوم وەرگەرتىبو و لە فەرمانگە نەبووم.

- واىە، بە پۆنەى ھاوسەرەكەتەو...

- بەلام كارەكانى ئەو پىئوئىدى بە مەنەو چىيە، ھەزار جار و تەم مەن وەكو ئەو بىرناكەمەو، نابىت ئۆيالى ئەو لەسەر مەن بىژىردىت.

- راستە، ديارە دەتوانىت نازەزايى دەر بىرېت، بەلام دەلەن بەلگە و سەنەدىان لەو بارەيەو ھەيە و چەند كەسكىش شاىەدىان داو.

- كام بەلگە و سەنەدە؟ شاىەدىى چىيان داو؟ بۆچى مەن چىم كەردو؟

- دەلەن لە مانگى رەشەمىي سالى حەفتا و ھەشت ھاوسەرەكەت بۆ پروپاگەندەكەردن بۆ ئامانجەكانى خۆى بۆ فەرمانگە ھىناو، كۆپوئەو، پىرسىار و وەلامت داناو و رۆژنامەى دژ بە شۆرپىشەت بۆلۇ كەردوئەو.

- بەلام ئەو بۆ شوئەن مەن ھاتبو، ھاوكارەكانم خۇيان بەرۇر ھىنايانە سەرەو.

- دەزانم، دەزانم، خۆم ھەموو شىتەكم لە بىرە، پىت وائەبىت مەن بەم قىسانە قايل بووم، تەنبا دەمەوئەت بىرپارەكە روون بىكەمەو، تۆش دەتوانىت نازەزايى دەر بىرى، بەلام راست دەوئەت مەن ھەست بە مەترسى دەكەم ھەم بۆ تۆ و ھەم بۆ ئەو، بەراست، ئىستە لە كۆتە؟

- نازانم، دىسانەو و مانگىكە رۆشستوو و ھەوالى نازانم.

ماندوو و دەر كراو، گەرامەو ژوورەكەم بۆ كۆكەردەوئە شتومەكەكانم، فرمىسك لە چاوەكانمدا گىژەلووكەى بوو، بەلام نەمدەھىشت بىتە خوار، نەمدەوئەست دوژمەكانم لاوازى و زەبوونىم بىيەن. عەباسەلى كارمەندى نەمەكەمان بە سىنىيەك چايەو خۆى كەرد بە ژوورەكەدا، دەتگوت پىتى خستووئە شوئەتەكى قەدەگەكراو، كەمىك بە داخەو سەيرىكى مەن و ژوورە بەسەرىك شىواوئەكەى كەرد و بە دەنگىكى نەمەو كۆتى:

- بە خوا خانمى سادقى نازانەت چەند پىتم ناخۆشە، بە گىيانى مەندالەكانم، بەم

قبله‌ی حاجاته، ئیمه هیچ شتی‌کمان دژ به تۆ نه‌وتووه، ئیمه له باشی و میهره‌بانی
هیچی ترمان له تۆ نه‌بینیوو، هاوکاره‌کان هه‌موو بۆ تاقه‌تن.

به‌په‌ژاره و توور‌ه‌یییه‌وه پێ کهنیم و گوتم:

– به‌لێ، له هه‌لسوکه‌وت و شایه‌دییه درۆکانیانه‌وه دیاره، ئه‌و که‌سانه‌ی وا که‌وت
سالی ره‌به‌قه، هه‌موو پۆژیکمان پیکه‌وه به‌سه‌ربرد، ئاوها بۆیان داکوتام، ئیستا
نایانه‌ویت سه‌یریشم بکه‌ن.

– نه به‌خوا خانم سادقی، وا نییه، ئه‌وان ده‌ترسن، تۆ نازانیت بۆ خانمی
سه‌عاده‌تی و که‌نعانی چ داویکیان چنیوه، ده‌لێن هه‌ر له‌م پۆژانه‌دا ئه‌وانیش
ده‌رده‌که‌ن.

– نه، ئیتر ئاوهاش نییه، ئیوه خۆتان فره‌ گه‌وره‌ی ده‌که‌نه‌وه، ئه‌گه‌ریش ده‌ریان
بکه‌ن له‌به‌ر ئه‌وه نییه که‌ هاو‌پتی من، گرتی چهند سالی به‌پۆه‌به‌رایه‌تییه‌که‌ و
ئیره‌یی نیوان فه‌رمانبه‌ره‌کانه که‌وا ئیستا خه‌ریکن به‌م شێوه‌یه ده‌رده‌که‌ون.

جان‌تاکه‌م که‌ له شتومه‌کدا ئاوسا بوو، هه‌لگرت و په‌روه‌نده‌گره‌که‌م خسته ژیر
بالم که‌ به‌لگه‌نامه تایبه‌تییه‌کانمی تیدا بوو، و بپاری پۆیشتم دا.

– توخوا خانم له‌لایه‌ن ئیمه‌وه له‌ دلی مه‌گره و گه‌ردنمان ئازاد بکه‌.

باری ده‌روونیم له‌ تیکچووندا بوو، ماوه‌یه‌ک سه‌ر لیش‌یاوا له‌ناو بازاردا
سوور‌امه‌وه.

.. پق و هه‌ست، هه‌لچوون و هاوار

له ناخدا، گشتی خه‌ریک بوو ده‌گه‌نی

له خه‌وندا، هیوای پزگار‌بوونم دیت و

له ناخدا که‌سیک قاقا پێ ده‌که‌نی

هه‌تاوه‌کو نیوه‌رۆ به‌ پێ پۆیشتم، ورده ورده نیگه‌رانی ده‌ستی پێ کرد، پق و
یاخه‌بوون جیگه‌ی هه‌ستکردن به‌ سووکایه‌تی پیکردنی گرت‌ه‌وه، خه‌می داها‌توو،
حه‌مید، مندا‌له‌کان، نه‌بوونی، به‌م گرانییه ترسناکه‌وه به‌ بێ موچه و داها‌ت،
ده‌شیا چی بکه‌م؟ دوو مانگ بوو چاپخانه هیچ داها‌تیکی نه‌بوو و باوک هه‌مید
نه‌یتوانیوو موچه‌ی بۆ دا‌بین بکات، سه‌رم زۆر ده‌یه‌شا، به‌ئاسته‌م خۆم گه‌یاند

مالهوه، پهروين خانم بهسرسوپمانهوه گوتی:

- ئی! بۆ وا زوو هاتیتهوه؟ سهرله بهیانیش درهنگ رۆیشتی، وا بړوا دهرت دهکهن ها!

- دهریان کردم!

- چی؟ توخوا به راسته؟ بۆچی؟ بمرم، ههمووی کهکاری من بوو، بهیانی درهنگ گهیشتم.

- نه بابه...، هیچ کهسک له بهر درهنگ گهیشتن، کار نهکردن، مل شکاندنی خه لکی، نه زانینی کار، دزی، حیززی، خراپ بوون، بی شهرفی و بی ناوهرزی دهرناکهن، من دهردهکهن، منیک که وهکو کهر کارم دهکرد، ئیشه کهی خۆم دهرزانی، دهبوایه خهرجم بۆ مندا له کانم بکردایه، من ناپاک بووم، دهبوایه دهریان بکردمایه بۆ ئهوهی فهرمانگه پاکهوه بیت.

چهند پوژیک دۆخیک زۆر خراپم هه بوو، سه رنئشه یه کی زۆر و بهردهوامم هه بوو، بۆ چرکه یه کیش چاک نه ده بووه وه، ته نیا به دهرزیه نۆقالژینه کانی پهروین خانم دهمتوانی چهند کارژیریک بخه وم، که چی ئه وهاله تازانه ی که سه باره ت به ههمید و دهسته که ی بهر گوئ دهکوتن، هینایانمه وه خۆ و که وتمه جوولانه وه. ههمید ههفته ی پيشوو له سه فهری کوردستان گه رابوووه، به لام ته نیا یه ک، دووجار سه ردانی ماله وهی کرد، دهیگوت کارم هه یه و شه وانه له چاپخانه دهمایه وه، ته نانه ت بواری ئه وهشی نه بوو له باره ی پاکسازی و دهرکردنه که مه وه له فهرمانگه قسه ی له گه لدا بکه م. هه واله کان پوژ به پوژ خه ماوهرتر و ههراسی من پتر ده بوو، تاوه کو سه رهنجام ئه وه شه وی زریان هه وهی که وا جاریک تریش بینیبووم، دووباره بووه وه. له نیوه شه ودا پزانه مالمان، به قسه کانیاندا زانیم که هاوکات له چاپخانه کهشن و ههمید و ئه وانه ی تریش گیراون. ههمان شالوو، ههمان ههراس، ههمان رق، دهتگوت فیلمیک کۆنی ناخوشیان بۆ دانووم و به سه ریاندا سه پاندووم که به زۆر سه یری بکه م، گه رانی ئه م دهست و چاوه نامۆیانه به نهینیتین و تایبه تیتیرین گو شه کانی مال و که لوپه له کاندما ههمان ههستی پرووتبوونه وه و له رزی له ناخمدما داکوتا که چهند سالتیک پيشتر تا قیم کردبووه وه و هه تا ئیستاش یاده کانی موچرکیک قیزه ون به جهسته مدما دهینیت.

ئەمجارەيان، توورەيىيى سىيامەك تەنيا لە نىگاكانىدا نەبوو، ئەو ئىستە نەوجەوانىكى پازدە سالە بوو و زۆر ھەستىار بوو، لە قىن و توورەيىدا پىچى لە خۆى دەدا و ھەولە دەدا رەقەكەى بە ھەلمەتەك يان بە شالۆ دەربىرەت، بەتوندى دەستىم لەناو دەستىدا گرتبوو، لەژىر لىوھە لى دەپارامەو ھەم ھىمەن بىتەو، ھىچ نەلەت و دۆخەكە لەمە خراپتر نەكات، مەسعوود رەنگى بزرکابوو و تەماشای ئەم دىمەنەنەى دەکرد، شىرىن كە ھەراسان و ترسا بوو، لە باوھشىم دانا، ھەولە نەدەدا نارامى بکاتەو.

جاریكى تر ھەموو شتەك سەرلەنوێ دەستى پى کردەو. سەرلەبەيانى تەلەفۆنم بۆ مەنسورە کرد و داوام لى کرد بە ھىمەن و بە ھەر شتەكە پى باشە باوكى لە پووداوەكە ئاگادار بکاتەو، ئاخۆ ئەوان توانای ئەوھيان ھەبوو بۆ جارى دووھم بەرگەى ئەزموونىكى ئاوا تال بگرن؟ لە پاش كاژىرىك باوكى تەلەفۆنى کرد، دەنگە داگىراو و خەمناكەكەى دلى تەنگ کردم، گوتم:

- باو، دەبیت دووبارە دەست پى بکەنەو، بەلام نازانم لە كوێو، كەست ھەيە بتوانیت جى پىيمان بۆ بدۆزیتەو؟ ھەوالىكىمان بۆ بەینیت؟
- نازانم، با بزەنم يەكى بدۆزەو.

مالەكەمان شىواو و ھەموومان توورە بووین، سىيامەك وەكو شىرىك دەینەپاند و مست و شەقى لە دەر و دیوار دەدا، بە ئەرز و ئاسمان دژوینی دەدا. مەسعوود لە پشت قەنەفەكەى ژوورى میوان خۆى کردبوو خەو، دەمزانى دەگى و نایەوێت كەس لەم تەنیايىيەى بىزارى بكات، شىرىن كە ھەموو كاتىك دەم بە پىكەنەن و پووخواش بوو، كەوتبوو ژىر كاریگەرى ئەو شەپۆلى پەرىشانى و ئازارەى لە مالەكدا بوو و بى ھۆ دەگىرا و خۆم...، خۆم گىژ و شىرە، لەگەڵ خەيالە ترسناكەكاندا شەرم دەکرد، لە لایەكەو بە ھەمىد قسەم دەگوت كە بە كارەكانى خستمانىيە پۆزى پەشەو و بە خەتابارم دەزانى، لە لایەكى تریشەو لە دل خۆمەو دەمگوت: تۆ بلى ھىشتا ئەشكەنجەكان ھەر ئاسایى بن؟ ئىستە ھەمىد لە چ دۆخىكدايە؟ دىگوت چل و ھەشت كاژىرى يەكەم خراپترى ئەشكەنجە دەدەن، ئاخۆ بەرگەى قامچى دەگرت؟ تازە پىيەكانى گەپابوونەو شىوھى ئاسایى، داخۆ تاوانەكەى چىيە؟ ئاخۆ لە دادگای شۆرشدا دادگایى دەكریت؟

- دوتویست چی بکهین؟ دهمانتوانی چی بکهین؟ دهمانتوانی پیشیان لی بگرین؟
به مستهکانی لهسهر میزنهکهی دا، قهراخی پهنبهی خوینی لی هات،
دهستهکانیم گرت، دژوینی ددها و هاواری دهکرد، خۆم به برینهکهی دهستییهوه
سهرقال کرد ههتاوهکو کهمیک هتور بووهوه، گوتم:

- سیامهک دهزانی، کاتیک منداڵ بووی لهگهڵ ههموو کهسیک شهپت دهکرد و
زۆر تووره دهبووی، لهو کاتانهدا له ئامیزم دهگرتی و ئهوهنده مست و شهقت
دهوهشاند ههتا دلت خالی دهبووهوه، ئیستاش ئهگهر ئهوه هیمنت دهکاتهوه وهره.
و له ئامیزم گرت، سهر و گهردنیکی له من بهرزتری ههبوو و زۆر بههیزتر بوو،
دهیتوانی به ئاسانی خۆی له باوهشم پزگار بکات، بهلام نهیدهویست، سهری له
شانم گیرکرد و دهستی کرد به گریان، پاش ماوهیهک گوتی:

- خۆزگه به خۆت دایه، تۆ چهند هیمن و بههیزی!

زه ردهخه نهیهکی گالته جارانهم لی دا و له دلی خۆمهوه وتم باشتر، با ئه
وینایهی لهبارمهوه ههبت... مهسعوود به چاوی پر له فرمیسهکهوه سهیرمانی
دهکرد، شیرین له باوهشیدا خهوی لی کهوتبوو، به ئامازدهی دهست ئهویشم بانگ
کرده پیشهوه، منداڵهکهی لهسهر زهوی دانا و هاته لام، له ئامیزم گرت،
ههرسیکمان پیکهوه گریان، ئهو فرمیسهکهی پیکهوهی دهبهستین وزهی وه بهرمان
دههینایهوه، له پاش چهند چرکهیهک خۆم کیشایه دواوه و گوتم:

- باشه منداڵهکان، نابیت کات به فیرو بدهین، گریه و زاری هیچ یارمهتی بابه
نادات، دهبتت بهپیتی بهرنامه و بهجیدی کار بکهین، ئامادهن؟

- بێگومان!!

- باشه، خیرا بکهن شتهکانتان کۆ بکهنهوه، یهک دوو پوژتیک دهروونه مال دایه،
شیرینیش له لای پهروین خانم دهمینیتهوه.

- تۆ چی دهکهیت؟

- دهبتت من بۆ مائی باوه گهوره برۆم، لهگهڵ ئهودا برۆم به دواي دۆزینهوهی
سهره داویکی باوکت، بهلکو بتوانین ههواڵیکیمان دهست بکهوێت، دهبتت سهردانی
زۆر شوین بکهین، ههزار دانه کۆمیته و بنکهی سهربازی ههیه.

- منیش له گهلان دیم.

- تۆ ده بئیت ئاگات له خوشک و براکەت بئیت، له دواى باوکت تۆ بهرپرسيارى خيزانه کهیت.

- يه کهم، من بۆ مالى دايه ناپۆم، ژنه کهى خالق عەلى قەلس دەبئیت، دهيه وئیت تۆلەم لى بکاته وه و هەر بۆله بۆل بکات، دووهم، بهروين خانم ئاگای له شیرينه، مهسعووده ورچه زلەش پتويستی به چاودير نييه.

ئەو راستى دهکرد، به لām دهرسام دلە گەنج و ههستياره کهى بهرگهى ههنديک له پرووبه پروو بوونه وه کان نه گريّت، ئەمجاره نه مدهزانی هه لومه رجه که چۆنه، ئينجا گوتم:

- سهيرکه کورم، تۆ ئەرکى تريت له سهەر شانه، تهنيا چاوديريى مندا له کان نييه، ده بئیت ياريد ده درمان بۆ کۆيکه يته وه، برۆ پروودا وه که بۆ خالق عەلى باس بکه، بزانه له کۆميته كاندا ناسياوى، يه کيک دهناسيّت؟ بيستوومه براى ژنه کهى بووه ته پاسدار، ئەگەر پتويستی کرد، خۆت له گه لى برۆ و قسه بکه، به لām شتى نه لى کاره کهى بابه خراپتر بکات.

- نه، بۆچى مندا لّم؟ خۆم دهنانم چى بلّيم.

- باشه، دواى ئەوه دهرۆيته مالى پوورت، هه موو شتيک بۆ ئاغا سادق باس بکه، له وانه يه ئەويش ئاشنايه کى هه بئیت، ئەگه ريش حەزت کرد له وى بمينيته وه، باشتره... ده بئیت جارى بزانيں باوکتيان بۆ کوئى بردووه، دواتر کارهکانى تريشت پى ده لّيم.

- ناته وئیت به خالق مهحموود بلّيم؟ حاجى ئاغاش دهنائيت يارمه تيمان بدات ها...! ده لّين خۆى سهروکى کۆميته يه.

- نه، بهو شهريى باوکت و مهحموود کرديان، لهو باوه ردها نيم بۆ باوکت هيچ بکات، با ئەو بمينيّت بۆ دوايى، هەر کاتيک توانيم بۆ مالى دايه ديم، با جارى دوو پۆزيش بۆ قوتابخانه نه رۆن، دووسبه يش هه ينييه، ئيشه لّلا تاوه کو شه ممه زۆر شت پروون ده بئته وه.

کهچى نهک هەر هيچ پروون نه بووه وه، به لکو هه لومه رجه که ناپوونتر و ئالۆز تريش بوو، لهم دوو رۆژدها من و باوکی هه ميد سهردانى هه موو ئەو دۆست و که سانه مان

کرد كه ئەو دەیانناسیت، بەلام بێ هوودە بوو. هەموو ئەوانەى كه پله و پایەیهکیان هەبوو له ولات چووبوونە دەر، ئەوانی تر یان بێ کار و هەلاتووبوون یانیش دەستمان پێیان نەدەگەشت. باوکی هەمید گوتی:

– بارودۆخەكە گۆراوە، ئێمە ئیتر كەس ناناسین.

چار نەبوو، خۆمان دەستمان بە جوولانەوه کرد، بنكهكانی پۆلیس بەتەواوەتی بەرپرسیارێتیان لەسەر خۆیان لا برد و دەیانگوت ناگیان لێ نییه، دەبێت ڕوو له کۆمیتەکان بکەن. له کۆمیتەکان پرسیاریان دەکرد: ئەویان به چ تاوانێک گرتووه؟ نەماندەزانی بڵێن چی، من بەترس و شەرمەوه دەمگوت: وا بزانی به کۆمۆنیست بوون تاوانبار کراوه، هیچ کەس خۆی ناچارى وەلامدانەوه نەدەکرد، لەوانەش بوو له بارى ئاسایشهوه بەلایانەوه دروست نەبوو پێمان بڵێن ئەو له کوێیه. له دواى دوو ڕۆژ ماندوو تر له پێشوو، نیکه‌ران بۆ ئەو و منداڵەکان، به هیواى یارمەتى و هاوکاری، بۆ مالى دایکم ڕۆیشتم. فاتى و منداڵەکانیش هاتن. هەموو نیکه‌ران و چاوه‌روان بوون. سیامەك بەسەر زەنشتەوه گوتی:

– نەتەتوانی هەوالێکمان پێ بدەیت؟

– نه ئازیزەكەم، نەمەتەتوانی، نازانیت له چ بار و دۆخێكدا بووم. بۆ هەزار شوێن ڕۆیشتم، دوێنى شەو درەنگ گەیشتی نه مالى باوه گەورەت، ناچار بووم هەر لهوێ بڕێنمەوه چونكه بریار وا بوو كاژێر هەوت و نیوى بەیانی چاوم به یه‌كێ بکەوێت، خۆ تۆ له‌گەڵ دایه گەورەت قسەت کرد؟ وا نەبوو؟

– بەلێ، بەلام دەمویست بزانی ئێوه چیتان کردووه؟

– دڵنیا به، ئەگەر هەوالێکی باشم دەست بکەوێت له پێش هەموو كەسیك به تۆ دەلێم. ئێستا بڕۆن شتەكانتان كۆ بکەنەوه، دەبێت بگەڕێنەوه بۆ ماله‌وه. و ڕووم له‌هەلى كرد و گوتم:

– عەلى، تۆ و كاكه مەحموود ئەم هەموو ناسیاوانەتان له كۆمیتەكان هەیه، ناتوانن پرسیارم بۆ بکەن، بزانی له‌كوێیه؟

– بەراستی داده، باسى كاكه مەحموود هەر مەكه، تەنانەت ئامادەش نییه ناوی هەمید ببیستیت. خۆشم راسته‌وخۆ ناتوانم بەدواداچوون بکەم، هەرچییهك بێت سەرەنجام هاوسەرەكەت كۆمۆنیسته، سبەى هەزار جۆر پینه‌مان پێوه دەنێن،

خۆشەوېستىيەت قەرەبىو بىكەمەو؟

رۆژى ھەينىيەكە ھەمووى بە پاكردەنەوئى مال بەسەرچوو، بە پەروىن خانم گوت:

- ئەو جارەى تر كاتىك مالاكەيان بەسەر يەكدا شىواند، باوكم، خوا بىبەخشىت، چەند كەسكى بۆ يارمەتيدانم نارد، سەيركە ئىستا چەند بى كەس و بى پشتىوانم، ئاخ... چەند بىرى دەكەم، چەند پىويستىم پىيەتى! و دەنگەكەم لە گەلۇمدا شكايەو، نەمدەزانى مەسعوود ئاگاي لەم گەتوگۆيە، پاي كرد بۆ لام، دەستى گرتم و گوتى:

- ئىمە ھەين، خۆمان يارمەتت دەدەين، توخوا خەفەت مەخۆ.

قزە رەنگ جوانەكەيم بە نازەو تىكەل كرد، سەيرى چاوە پى سۆزەكەيم كرد و گوتم:

- دەزانم ئازىزەكەم، ھەتا ئىووم ھەيتت خەفەت ناخۆم.

ئەمجارەيان نەچوونە مالاكەى نەنە، كە نىمچە چۆل بوو، بەم شىوئە كارەكەمان تەنيا لە چوارچىوئە نەزمەكەى خۆماندا بوو، ئەوئىش تا پاش نىوەرۆ گەردوگۆ بووئە و ھىچ نەبىت مالاكە لە رووگەشدا رىكوپىك بووئە. شەو منداكەمان نارد خۆيان بشۆن و ھانىيانم دا ئەو ئەركانەى قوتابخانە جىبەجى بكن كە لىتى دواكەوتوون و بۆ سبەى ئامادە بن، بەلام سىامەك ئۆقرەى نەبوو، بىرى لای كارەكەى نەبوو و بە قسەى نەدەكردم، دەمزانى مافى خۆيەتى، بەلام پشووئى منىش سنووردار بوو، سەرئەنجام دانىشتىن و بە جىدى قسەم لەگەليان كرد:

- منداكەمان دەبين من چەند گرفتارم، چەند بەدبەختى و بىر و دەردەسەرىم ھەيە، دەشى بىرم لە چەند لا بىت، پىتان وايە تواناى من چەندە؟ من بەبى يارمەتى ئىوہ ناتوانم ھىچ بىكەم، ئەگەر ھاوکارىم نەكەن و بتانەوئىت خەم و دەردەسەرى و بىرکردنەووم پتر بىت، لە پى دەكەوم، گرىنگترىن يارمەتى ئىوہ ئەوئە ئەركەكانى قوتابخانەتان بەباشى جىبەجى بكن، بۆ ئەوئە ھەر ھىچ نەبىت من لەو لایەنەوہ بى خەم بم، ئەم يارمەتییەم دەدەن؟

مەسعوود بە دل و گيان و سىامەك بە دوودلىيەوہ بەلئىنى دا.

شەممە، جارىكى تر سەردانى چەند شوئىنكىم كرد، باوك ھەمىد چەندان سال

پیرتر بووبوو، به پروونی خەریک بوو لەژێر باری ئەم خەمەدا دەشکایەوه، زۆر دڵم پێی دەسووتا، هەولم دەدا کەمتر لەگەڵ خۆمدا بیهەم، پراکە پراکەکانم بێ بەرھەم بوون، هیچ وەلامیکی دروستیان پێ نەدەوتم، چارەم نەمابوو تەنیا پۆششتن بۆ لای مەحموود نەبێت، نە دەبوا لەم کاتەدا بیرم لە شکۆی خۆم بکەدایەتەوه، دەمتوانی بە تەلەفۆن باشتەر قسەیی لەگەڵدا بکەم، بەلام هەموو ئەندامانی خێزانەکەمی دەیانزانی دەبێت پێم بڵێن: لە مالا نییە. نادڵخوازانە بۆ بەر دەرگەمی مالاکەمی پۆشستم، چاوەروان بووم هەتا کو هاتەوه، بەشوینیدا لە زەنگەکەم دا و چوومە ژوورەوه، ئیحترام سادات بەساردی پێشوازی لێ کردم، غولامەلی لە حەوشەکە منی بینی، یەکەم جار بەدڵخۆشییەوه وتی: سلاو پووری، کەچی دواتر وا دیاربوو کەوتە بیرێ کە نەدەبوا چۆن و چاکیم لەگەڵ بکات، پشتی لێم هەڵکرد و دەموچاوی بەیەکدا دا و پێگەمی خۆی گرتە بەر و پۆششت. ئیحترام سادات گوتی:

– خۆ بۆ هەواڵ پرسینی من نەهاتووی، ئەگەر هاتووی چاوت بە مەحموود بکەویت، دەشی بڵێم جارێ نەهاتووەتەوه، لەوێش دەچیت ئەمشەو هەر نەیهەتەوه.

– برۆ پێی بۆ با بێتە ئێرە کارم پێیەتی، دەزانم لە مالا، خۆم بینیم کە هاتەوه.

– وای...! مەحموود کەمی هاتەوه وا من ئاگام لێ نەبوو؟!

– وا دیارە تۆ هیچ کاتێک ئاگەت لێ نییە لە مالاکەتدا چی پوو دەدات، پێی بۆی با بێت تەنیا دوو چرکە کارم پێیەتی.

لەژێر چاوەوه تاماشایەکی کردم، چارشیووەکەمی بە دەوری لەش و لارە خرپنەکەمی ئالاند و بە بۆلەبۆل لە ژوورەکە چووه دەر، دڵم لەو نەپەنجای، دەمزانی فەرمانەکانی مەحموود جێبەجێ دەکات، لە پاش دوو چرکە گەرایەوه و گوتی:

– خەریکە نوێژ دەکات، خۆتیش دەزانی نوێژەکەمی چەند درێژخایەنە.

– با وابێت، چاوەروانی دەبم، من تا بەیانی کاتم هەیە.

سەرئەنجام، لە پاش ماوەیەکی مەحموود بە پوگرژییەوه هاتە ژوورەوه، لەژێر لێووە شتیکی وت لە وەلامی سلاو دەچوو، تەواوی ئازای جەستەم لە بوونم لەم مالا بەزار بوو، بە دەنگێکی داگیراوەوه گوتم:

– کاکە، تۆ برا گەورەمی منی، من لە تۆ زیاتر کەسم نییە، باوکم منی بە تۆ سپارد، دەشی تۆ پشتیوانم بیت، تو گیانی منداڵەکانت نەهێڵیت منداڵەکانم بۆ

سەرپەرست بن، یارمەتیم بدە.

– بە من چی؟ بۆچی بە دەست منە؟ من چیم لە دەست دیت؟

– مامی ئیحترام سادات لە کۆمیتە و دادگەکانی شۆرشدا ھەموو کاریکی لە دەست دیت، تۆ تەنیا چاوپێکەوتنیکم بۆ ڕێک بخە، ھەر ئەوەندەم بەسە بۆم ڕوون بێتەو لە کوێیە و لە چ دۆخێکدا یە، تۆ تەنیا بمبە بۆ لای.

– نە بابە!! برۆم بۆ ئێم لادەرە خوانەناسە خزمی منە؟ لێی خۆش بن؟ نە گیانە، ئێمە ئابرووی خۆمان لەسەر جادە نەدۆزیووە.

– پێویست ناکات تۆ قسە بکەیت، من خۆم قسە لەگەڵ دەکەم، نامەوێت ئازادی بکەن یان لێی خۆش بن، با ھەتا ھەتایە زیندانی بکەن، تەنیا ئەشکەنجە... لە سێدارەدان.

و دام لە پرمە ی گریان. بە نیگایەکی سەرکەوتوو و ھەڵە و پێکەنینی گەلێ جارانەو سەریکی ڕاوەشاند و گوتی:

– باشە کاتێک دەکەوێتە چالەو، ئێمەتان بێر دەکەوێتەو، ھەتا ئێستا ئاخواندەکان خراپ بوون، کۆنەپەرست بوون، ئەمە بوون، ئەو بوون، خوا نەبوو، پەيامبەر نەبوو؟

– کاکە بەسە، کە ی من وتووێتە خوا نییە، پەيامبەر نییە، من ھێشتا یەک وادە نوێژم نەچوو، خۆ زۆری ئاخواندەکان فرە لە ئێوە پۆشەنبیرتر و وشیارترن، بۆچی لە بناغەو ئێمە پێکەوێتەو نەبووین؟ مەگەر تۆ لە ھەموو شوێنێک فیزی ئەوەت لێ نەدەدا کە زاواکەمان شۆرشکێرە، زیندانییە، ئەشکەنجە دراوە؟ ئێستا من ھەقم بەسەر شێوەی بێرکردنەو کە ی نییە، ھەرچی بێت باوکی منداڵەکانمە، نابێت بزائەم لە کوێیە؟ لە چ دۆخێکدا یە؟ تۆ گیانی منداڵەکانت یارمەتیمان بدە.

– دادە ھەستە، ھەستە خۆت کۆیکەرەو، واتە زانی شار بێ خواوەنە؟ ھاوسەرکەت لە دژی ئیسلام و خوا ڕاپەڕیو، ھەلگە ڕاوەیە، ئێنجا جەنابت دەتەوێت کەس دەنگی لەگەڵ نەکات، وازی لێ بێن تاوەکو ھەرچی چەپەلکارییە بیکات و ولات و ئاین بداتە دەم ڕەشەباو، باشە بۆ خوا بۆ ئەگەر خۆی دەسەلاتی لە دەست بوا یە کەسی لە ئێمە بە زیندوویی دەھێشتەو؟ تۆ گیانی منداڵەکانت راستییە کە ی بۆ، ھا... بۆ بێدەنگ بووی...؟ نە گیانە کەم، بە ھەلەدا

چوویت، ئەو خوینی حەلال کراوه، دەبیت بکوژیت، ئینجا دەتەویت منیکی که
 ھەموو تەمەنم لە پیناو ئیسلامدا کردە قوربانی، نەمەشت راستی ھەق و ناھەق
 تیکەل بە یەکتەر بێن، ھەستم لەبەر خاتری ئەم لادەری لە ئاین ھەلگەراو ھە بۆم
 لای حاجی ناغا و ئەو پیاوہ پاک و بێ گەردە تووشی گوناھ بکەم؟ نە، من کاری وا
 ناکەم، ئەویش ئامادە نابیت ھەق پیشیل بکات و دوژمنی خوا و ئاین بەبێ سزا
 ئازاد بکات، ئەگەر ھەموو دنیا لێی بیاریتەوہ ئەو ئەرکی خۆی بەجێ دەھێنیت،
 بۆچی وا دەزانیت ئیستاش سەردەمی شایە بە پشتیوانیی رزگارت کرد؟ نە گیانە
 ئیستا ئیتر پای ھەق لە ئارادایە، پای ئاین، کێ دەتوانیت لێی خوش بێ؟

ھەستم دەکرد بە کوتەکیکی قورس بەسەر سەرمدا دەدەن، چاوەکانم دەکرانەوہ،
 لە توورپیدا ئاورم گرتبوو، سەرکۆنەیی خۆم دەکرد کہ بۆچی ھاتم؟ بۆچی داوای
 یارمەتیم لەم لە خوا غافل و دوورووہ کرد؟ لە کاتیکدا کہ ددانەکانم چیر
 کردبووہوہ، لە بەرامبەریدا وەستام و چارشێوہکەم لە خۆم ئالاند و ھاوارم کرد:

– نە! بلی سوودی خۆم لێ وەرگرت، چیی تر پێویستیم پێ نییە، ھاوبەشم
 ناویت، دەمەویت ھەرخۆم بەتەنیا بیخۆم، دواکەوتووی خۆ بەکەم زان، خوا لە
 بوونی بەندەیی وەکو تۆ ئازار ئەچیت.

و بە ھەلەکەداوان و دژوێندانەوہ لە مالەکە ھاتمە دەر، ئازای جەستەم دەلەرزێ.
 لە پاش دوو ھەفتە زانیم کہ ھەمید لە بەندیخانەیی ئەوینە*، ھەموو پۆژێ لەگەڵ
 باوکی ھەمید، یانیش بەتەنیا چارشێوہکەم بەسەرمدا دەدا و بە داوی بەرپرسیانی
 گرتووخانەکە و ئەو کەسانەدا دەگەڕام کہ وەلام دەدەنەوہ و ھەوالێکی
 دلیائامیزمان پێ دەدەن. بە ھاندەر تاوانبار کرابوو، ئەوھندە وینە و بابەت و
 وتاری ئەویان لە لا بوو چیی تر نەدەکرا نکوویی لێ بکرت. نەمدەزانی دراوہتە
 دادگە یا نە و کەیی دادگایییەکە ساز کراوہ، بەلام ھێشتا مانگ و نیویک بەسەر
 گرتەکیدات ئێنەپەریبوو، لە یەکیک لە سەردانەکانماندا بۆ بەندیخانە، ئیمەیان بۆ
 ژووریک برد، بە گوێی باوکی ھەمیددا چپاندم:

– وا بزائەم مۆلەتی چاویکەوتنیان پێ داین.
 ھەردوو کمان بە خرۆشەوہ وەستاین، لە پاش چەند چرکە یەک کاربەدەستیک

* بەندیخانەیی ئەوین: بەندیخانەییکی بەناوبانگی ئێران، دھکەوتە شاری تاران.

بوخچهیهکی هینایه ژوورهوه، لهسه مێزهکه داینا و گوتی:

– ئەمه شتومهکهکانیهتی.

کهمیگ و اقم و رما و تهماشام کرد، تی نهگهیشتم مههستی چیه؟ بهی تاقهتییهوه گوتی:

– بۆچی خیزانی ههمید سولتانی نین؟ پیری له سیداره درا، ئەمهش شتومهکهکانیهتی.

وهکو ئەوه وا بوو تهلی کارهبایان به جهستههوه پتوهند کردبیت، نازای ئەنامم گرژهوه بوو، سهیری باوکی ههمیدم کرد، پهنگی وهکو گچی لی هاتبوو، هه بهو شیوهیهی که به دهستی سینگ دهگوشی، لهسه کورسییهکه گرمۆله بوو و کهوت، ویستم برۆم بۆ لای، کهچی پتیهکانم هیزیان نهبوو، سهرم گیزی خوارد و ئیتر ناگام له خۆم نهما. له دهنگی ناژیتری ئۆتۆمۆبیلی فریاکهوتنهکه وهخه بهر هاتم و چاوهکانم کردهوه، باوه گهوهریان بۆ ژووری چاودیری تایبهت و منیان بۆ ئیمپرژینسی برد، دهیایه ههوالهکهه بگهیا ندايه، ژمارهکهی فاتی و مهنسورهم لهبیر بوو، به سسته رهمکه دا.

باوکی ههمید له نهخۆشخانه مایهوه و من شهو هاتمه مالهوه، نه مهده توانی سهیری مندا لهکانم بکهه، نه مهده زانی ئەوان چهندی لی ده زانن و ده شیت من چی بلیم! توانای قسه کردن و ته نانهت گریانیشم نه بوو، هیندهیان دهرزی ئارامکه رهوه لی دابووم هه زوو چوومه خهویکی قوول و تاریکهوه.

سی پۆزی خایاند تاوهکو لهو گیزی و گورزه هاتمه دهر، سی پۆزی خایاند تاوهکو سه ره نهجام باوکی ههمید، له مملانی لی له گه ل مه رگدا شکستی خوارد و ئاسوودهیی و په هایه هه تاهه تایه به دهست هینا، تاقه شتیک توانیم بیلیم ئەوه بوو که خۆزگه به خۆی، ئاسووده بوو، لهو سه رده مه دا له دنیا دا له هه موو که سیک پتر ئیره ییم بهو ده برد...

پتوره سمی پر سه ی باوک و کوپ بوون به بهک و ئیمه توانیمان بهی ترس و نیگه رانی شیوهن بگنیرین، رووخساره خه ماوی، چاوه ئاساوهکان و جهسته لاوازه کهی کوپهکانم له ناو ئەو کراسه په شانده دا، جه رگمی کرد به که باب، هه ندی جار را ده مام و ناگام له خۆم نه ده ما و ته سکینی خۆم به بیره وه رییهکانی ژبانی

هاوبهشم لهگه‌ل هه‌میددا ده‌دایه‌وه، که ته‌نیا له‌و یه‌ک مانگه‌ی پیکه‌وه بوونمان له باکوردا کورت ده‌بووه. له خێزانه‌که‌مان ته‌نیا دایکم و فاتی له رپوره‌سمه‌که‌دا به‌شدارییان ده‌کرد، تا شه‌وی هه‌وته‌م له مائی باوکی هه‌مید بووم، نه‌مه‌زانی شیرین له کوێه؟ هه‌ر تاوه نا تاوێک له فاتیم ده‌پرسی، ئه‌ویش وه‌لامی ده‌دایه‌وه، که‌چی ده‌تگوت گویم لئ نه‌بووه، له پاش کاژیریک پرسیاره‌که‌م دووباره ده‌کرده‌وه.

بارودۆخی دایکی هه‌مید زۆر خراپ بوو، فاتی وتی له‌م کاره‌ساته گیان ده‌رناکات، قسه‌گه‌لێکی ده‌کرد که هه‌ر وشه‌یه‌کی ئاگری له دلان به‌رده‌دا، من له کاتی به‌سه‌رهاتنی کاره‌ساتدا ده‌که‌ومه ناو خه‌یالی ره‌ش، بێده‌نگ و خامۆش ده‌خزێمه سووچیکه‌وه، له‌وه سه‌رم سوورده‌ما که ئه‌و ده‌یتوانی له کاتیکی ئاوه‌ادا ئه‌وه‌نده قسه بکات! هه‌ندێ جار کوره‌کانمی راده‌کێشایه ئامێزی و ده‌یگوت بۆنی هه‌میدیان لئ دیت، شیوه‌نی ده‌کرد و فرمیسکی ده‌پشت، هه‌ندێ جاریش له خۆی دووری ده‌خستنه‌وه و هاواری ده‌کرد به‌بێ هه‌مید ئه‌مانه‌م بۆ چییه؟ جارجاره فرمیسکی بۆ هاوسه‌ره‌که‌ی ده‌پشت و ده‌یگوت ئه‌گه‌ر ئاغا مورته‌زا بمایه من به‌رگه‌م ده‌گرت و جارجاره‌ش سوپاسی خوای ده‌کرد که ئه‌و مردووه و نه‌ماوه تا ئه‌م کاره‌ساته ببینیت. ده‌مزانی منداڵه‌کانم ئازار ده‌چێژن و ئه‌م ژینگه‌یه له ناویان ده‌بات، به فاتیم گوت، به سادق بلیت منداڵه‌کان هه‌لبگریت و لی‌ره دووریان بخاته‌وه، سیامه‌ک چاوه‌روانی ئاماژه‌یه‌ک بوو بۆ ئه‌وه‌ی له‌و ماله هه‌لبیت، به‌لام مه‌سه‌عوود خۆی به منه‌وه نووساند و گوتی: ئه‌ترسم ئه‌گه‌ر ئێمه برۆین تۆ زۆر بگریت و شتیکت لئ بیت، به‌لێنم پێ دا که ئاگام له خۆم بیت و به زیندوویی بمێنمه‌وه. ده‌تگوت به رۆیشتنی منداڵه‌کان سه‌ره‌قاپێکی گه‌وره‌یان له‌سه‌ر دلم هه‌لگرت، ئه‌و فرمیسکانه‌ی له ئاماده‌ییی ئه‌واندا بواری پشتمانیان نه‌بوو، هه‌لپژا و هه‌ناسه‌م به هه‌نسکه هه‌نسک له سینگمه‌وه ده‌هاته ده‌ر.

کاتیک که‌رامه ماله‌وه، ده‌مزانی له‌وه پتر مافی پرسه‌داری و له‌ده‌ستدانی کاتم نییه، گیرۆده‌یییه‌کانم زۆر له‌وه زیاتر بوون که بکه‌ونه ژیر کاریگه‌ری وینه‌کاریی دوور و درێژی پرسه‌دارییه‌وه، ژیانم شیوا بوو، منداڵه‌کان له خوێندن و قوتابخانه دواکه‌وتبوون، تاقیکردنه‌وه‌کان نزیک بووبوونه‌وه و له هه‌مووشی گرینگتر هیچ سه‌رچاوه‌ی داها‌تیکم نه‌بوو، کاره‌که‌م له ده‌ست دا‌بوو، ئه‌م چه‌ند مانگه‌شم به یارمه‌تییه‌کانی باوکی هه‌مید به‌سه‌ر بردبوو، له‌و کاته‌دا که‌وگیری ئه‌ویش له‌ژیر

مه‌نجه‌له‌كه‌ی دابوو، ده‌بوايه پيگه‌یه‌كم بۆ خه‌رجی ماله‌كه‌ بدۆزيبا‌يه‌وه، ميشكم به‌شتی تريشه‌وه سه‌رقال بوو. له‌م هه‌فته‌یه‌دا له‌ مال باوكی هه‌مید، مقۆمقۆی میراتیم بیستبوو، جارێکیان ئامۆژن و پووری هه‌مید له‌و ژووره‌دا كه‌ لێی پاكشابووم، بێ ئه‌وه‌ی سه‌رنجی بوونی من له‌ویدا بدن، سه‌بارت به‌ خانووه‌كه‌ی نه‌نه‌ قسه‌یان ده‌كرد كه‌ ئیمه‌ی تیدا ده‌ژین، له‌ویدا زانیم ئه‌و خانووه‌ی ئیمه‌ به‌شه‌ میراتی پوور و مامه‌كانی هه‌میده‌، تاكو ئیستاش بۆ پێز له‌ دایکیان كه‌ له‌ویدا ده‌ژیا و باوكی هه‌مید به‌رپرسیاریتی خه‌رج و چاودێری ئه‌وی له‌ ئه‌ستۆدا بووه‌، سه‌بارت به‌ به‌شه‌كه‌یان قسه‌یان نه‌كردوه‌، به‌لام ئیستا هیچ بیانوویه‌ك بۆ مانه‌وه‌ی ئه‌و به‌شه‌ نه‌ماوه‌، چاكتر وایه‌ خانووه‌كه‌ بفرۆشن و هه‌ر كه‌سه‌ و به‌شی خۆی هه‌لبگریت. چهند پۆژیکیش له‌ پاش ئه‌وه‌ ئاگاداری گه‌فتوگۆیه‌کی هاوبه‌شیی هاوسه‌ری خوشكه‌كانی هه‌مید بووم، هاوسه‌ره‌كه‌ی مونیر ده‌یگوت:

– له‌به‌رئه‌وه‌ی كۆره‌كه‌ له‌ پێش باوكه‌كه‌ مردوه‌، به‌پێی یاسا هیچ میراتییه‌کی خوا لێخۆشبوو سولتانی به‌ر خێزانی هه‌مید ناكه‌وێت، له‌ هه‌ر كێیه‌كیش ده‌تانه‌وێت پرسیار بکه‌ن.

سه‌یر له‌وه‌دا بوو، له‌ ناو ئه‌و هه‌موو خه‌م و ناخۆشیانه‌دا و به‌و بارودۆخه‌وه‌ی كه‌ تێیدا بووم، چۆن ده‌متوانی ئه‌و قسانه‌م گوێ لێ بێت كه‌ پێوه‌ندیان به‌ ژيانمه‌وه‌ هه‌یه‌ و له‌ میشكه‌ ماندوو و خه‌والووه‌كه‌مدا تۆمارم ده‌كرد! هه‌رچۆنێك بێت، هه‌ستی مه‌ترسی له‌ داها‌توو زووتر له‌ كاتی پێویست له‌ پرسه‌داری هێنایه‌ دهر و خه‌می له‌ ده‌ستدانی هه‌میدی كাল كرده‌وه‌. شه‌وه‌ تاریكه‌كانی ته‌نیايم له‌ په‌ریشانییه‌کی گیانكێشدا به‌سه‌رده‌چوو، خه‌وم لێ نه‌ده‌كه‌وت، ئۆقهرم نه‌بوو، له‌ ده‌ورو به‌ری ماله‌كه‌ پیا سه‌م ده‌كرد، بیرم ده‌كردوه‌ و هه‌ندێ جار وه‌كو شیت، ئه‌وه‌ی به‌ میشكمدا ده‌هات به‌ ده‌نگی به‌رز به‌یانم ده‌كرد. هه‌ستم ده‌كرد هه‌موو ده‌رگه‌كان له‌ رووم داخراون، بێ كار، بێ هه‌مید، بێ باوكی، بێ مال، بێ میراتییه‌ك كه‌ سه‌رمايه‌ی كاریك بێت بۆم و به‌و مۆره‌ی به‌ نێوچه‌وانمه‌وه‌یه‌ وه‌كو ژنی له‌ سێداره‌ دراویك، چۆن بتوانم له‌ نێو ئه‌م ده‌ریا پر گێژاوه‌دا ژيانێ مندا له‌ كانم بپاریزم و به‌ جێگه‌ی مه‌به‌ستیان بگه‌یه‌نم؟ ئاه... باوكه‌ له‌ كوێ...؟ ئاگات لێیه‌ پێشبینیه‌كه‌ت راست بوو و كچه‌كه‌ت به‌ ته‌نیا له‌م دنیا به‌ ده‌یه‌دا سه‌رگه‌ردان بوو، وای... چهند پێویستیم بێته‌.

له شه ویکدا به دهم خه ووه به دهوړی خوځمدا دهخولامه ووه، دهنګی ته له فوځه که
پاچله کاندې، و سهرسورپماو لهو ته له فوځه ناوخته گویشییه که م بهر ز کرده ووه،
دهنګی کی دوور کوتی:

- مه عسووم، خوټی؟! قوربانټ بم، راسته همیدیان... همید مردووه؟
- ئاه... په روانه توئی؟ فرمیسکم هاته خوار، تو له کویت، له کیت بیست؟
- که واته راسته؟ ئه مشه و له یه کیک له رادیوکان بیستم.
- به لئی راسته، خوئی و باوکی.
- توخوا؟!... ئه ی باوکی بؤ؟
- دلّی وهستا، دلّی داخوړیا، له داخندا مرد.
- یاخوا بمرم بؤت، زؤر ته نیا مایته ووه، ئیستا ئه گهر پیویستیت به یارمه تی
بیټ، براکانت یارمه تیت ددهن؟
- ئه ری بابو، خوا نه کات ههنگاو یکیان بؤم هه لیتنا بیټ، ته نانت بؤ پرسه که ش
نه هاتن، سهره خویشییه کی ساردوسریشیان لی نه کردم.
- باشه ئیستا خوټ کار دهکیت، پیویستیت به که س نییه.
- چی! کامه کار؟ پاکسازی کرام.
- ئی! یانی چی؟ پاکسازی چییه؟
- واتا له فرمانگه دهریان کردم.
- وهی نه مینم، بؤچی؟ ئیستا تو به دوو دانه مندا له وه چی دهکیت؟
- سی دانه.
- چی؟! سی دانه؟ که ی بوون به سی؟ بؤ من چه نیکه ئاګام لیت نییه؟
- زؤر، دوو سال و نیوه، ئیستا کچه که م سال و نیوکه.
- بزانه چؤن له یه کتر دوور که وتینه ووه؟ یاخوا نازانم چیان لی بیټ؟ له بیرته
چؤن سینګت دهکوتا؟ دهتګوت ئیمه دهسته و دایه ره ی سته مګه رین، مافی خه لکیمان
خوار دووه، ناپاکین، ده بیټ هه موو شتیک ژیر و ژوور بیټ و خه لک به مافی خویان
بګه ن... فهرموو... ئه مه باشه... به راست، ئه گهر پارهت دهوټیت، ئه گهر پیویستیت
به یارمه تی هه یه به خوځم بلّی، باشه.

تووړه یی و بریندارکردن گهلوی گرتبووم.

– چیه بق بیدهنگی؟ شتیک بلای.

– نه من باکم له توانجی دوژمن نییه

خواه شایانی به زه یی دوستم نه کی!

چهند چرکه یهک بیدهنگ بوو و پاشان به دلته نگییوه به ردهوام بوو:

– داوای لیبووردن دهکم مه عسووم، ببووره به خوا به دست خوځ نییه، تو دهناسیت، قسه له دهم ناوہستیت، به لام کاتیک دلگهرم دهم نازانم چی ده لیم، من به هیچ شیوه یهک ناتوانم ناخوځی تو ببینم، دلخوځ بووم که تو به ناوای خوځ گه یشتی، ئیدی ژیانکی باشت هیه، له و پروایه نه بووم ناوهای لی بیت، ده زانی چهنم خوځ نه ویی، له خوشک نزیکتری بووم، گهر نیمه له م بارودوخه دا فریای یه کتر نه که وین، کی فریامان بکه ویت؟ تو کیانی مندا له کان، نه گهر شتیکت ده ویت به من بلای.

– زور سوپاس، به دلنیا یییه وه پیت ده لیم، هر نه وهی که ته له فوځت کرد یارمه تییه کی مهن بوو، ئیستا پیویستیم به و زه ییه که دهنکی تو پیم نه به خشیت، هر نه وهنده تکات لی دهکم چی تر پیوه ندیت له گه لم مه بره.

بیرم له کاری جوړه و جوړ کرده وه، ده بویه هر به لای به رگدووریندا بریشتمایه، نه و کاره کی که هه مو کاتیک قینم لی بوو، که چی ده تگوت له ناوچه وانم نوو سراوه. په روین خانم به لینی یارمه تیدانی دا و زو دهستم پی کرد، به لام نه و کاره کی خوځی له کزی دابوو، هه مو نه و که سانه ی جلیان له لای ددهووری، پوځیشتبوون، ده بویه بیرم له شتی باشتتر بکر دایه ته وه، دهم زانی له بهر نه وهی بهر پاکسازی که وتووم، هیچ فه رمانگه یه کی میری مافی نه وهی نییه کارم پی بدات. نه و کو مپانیایانه ی سر به ده ولته تن یان پیک خراوه گه وره تاییه تییه کان، لیژنه ی بژارهیان هیه و به پتی نه و پیوه رانه ی که دیارییان کردوه، قهت نه و مه رجانم من ناگر نه وه بق کارکردن له لایان. سهر دانی نه و کو مپانیایانه م کرد که بی ناو و نافه رمی بوون، به لام بی سوود بوو، بازاری کار زور کز بوو. بیرم له ترشیات دروستکردن و فروشتنی به دوکانه کان کرده وه، یان، دروستکردنی کتک، شیرینی یانیش لینانی چیشتی سووک، به لام چوون؟ هیچ نه زمونیکم له م بوارانه نه بوو و

هه موو کاریک کیتشه و سنووری دیاریکراوی خۆی هه بوو.

له یه کیک لهو پۆژانه دا ئاغای زه پگهر ته له فۆنی کرد، به پێچه وانه ی هه موو جاریکه وه، دهنگی له شله ژاو ده چوو، هه وائی پرسی، وا دیاربوو تازه هه وائی کوشتنی هه میدی بیستبوو، سه ره خویشی کرد و داوای مۆله تی کرد بۆ ئه وه ی له گه ل هاوکارهکانی فه رمانگه بۆ سه ره خویشی بۆ دیدارم بین، پۆژی دواتر له گه ل پینچ کهس له هاو پێیانی فه رمانگه هاتن بۆ مالممان، ده تگوت به بینینی ئه وان خه مه کانم نوێ بوونه وه، یه کسه ر ده ستم کرد به گریان. ژنه کان شان به شانی من فرمیسکیان ده رشت، به لام ئاغای زه پگهر سوور هه لگه رابوو و لیوهکانی ده گه ست و هه وائی ده دا نیگا کانیمان لی بشاریته وه، هه رگیز ئه وم به و شیوه یه نه بینیبوو. کاتیک هه موو هێمن بووینه وه گوئی:

– ده زانیت دوینی شه و کی ته له فۆنی کرد و سه ره خویشی لی کردی؟

– نه! کی؟

– ئاغای شیرازی، له ئه مریکا وه. له راستیدا له پێگه ی ئه وه وه هه واله که مان بیست.

– سهیره، که واته ئه و هیشتا له وێته؟ وام ئه زانی له دوا ی سه ره که وێنی شۆرش گه را وه ته وه.

– به لی، گه را یه وه، نازانیت چ دۆخیک هه بوو، هه تا ئیستا که سم به و شیوه یه به گو ی و خرۆشا و دلخۆش نه بینیبوو، برۆا بکه چه ندان سا ل گه نجه تره وه بوو بوو.

– باشه ئه ی بۆ پۆیی؟

– چووزانم، ئه و کاته ی ده رۆیشته پێم گوت، تۆ به ئاره زو وه که ت گه یشتی، بۆ کو ئی ده رۆی؟ ده زانیت چ وه لامێکی دایه وه؟

– نه! چی وت؟

– وتی:

چیرۆکی ژین له وه زیاتر تاقه یه ک حه رفی پێ نییه

یان به مردنی ئاره زو و مل بده ی

یان ئاره زووی مردن بکه ی

- دەبوايە لە فەرمانگەكەدا بتانەشتايەتەو،
 - ئەي باوكە، وا خۆشمان لە فەرمانگەدا ناھيئلەو،
 - ئەي ئۆو بۆچی؟
 خانمی مەولەوی گوتی:
 - ئەي ئاگات لى نىيە، بۆ ئاغای زەرگەریش پەرەندەيان ھەلبەستاو،
 - پەرەندەي چى؟ ناشيت شتيكتان كرديت؟
 - بەلى، ھەر لەو كارەي كە تۆ كرديبوت،
 - ئاخىر ھيچ شتيك بە تۆو نالكيت،
 ئاغای مەحمەدى گوتی:
 - چۆن نالكيت، سەراپاي ئاغای زەرگەر سەر بە ستەمكارە!
 ھەموو دەستيان كر بە پيكنين،
 - ئەو لە ميھرباناي خۆتانه، شتي وەھاش نىيە،
 پيكنينم ھات، وردە وردە خەريك بوو بە ستەمكاري بوون دەبوو بە نوكتە و
 پيشوازي لى دەكرا،
 - تەنيا لەبەرئەوى مامم پاريزەر بوو و منيش لە دەرەو خويندووومە و
 ھاوسەرەكەشم بياني بوو، ماوەيەك ئىخەيان گرتم، خۆ عەلاييت لە بيرە، پووی
 بينيني منى نەبوو، دەيويسست لەم ھەلە سوود وەرگريت و خۆي لە بەلای من رزگار
 بكات، بەلام پيلانەكەي سەري نەگرت،
 - دەي ئيستا بلى، چى دەكەيت؟
 - ھيچ! كوناوكون بۆ كار دەگەيتم و نايدۆزمەو، ھيچيشم لە دەستدا
 نەماوەتەو،
 شەو، جاريكي تر ئاغای زەرگەر تەلەفۆنى كر و گوتی:
 - نەمدەويست لە بەردەم ھاوکارەكان بيليم، ئەگەر بەراستی پيويستيت بە
 كارە، لەوانەيە بتوانريت بە شيوەيەكي كاتي بيرىكي لى بكریتەو،
 - ديارە پيويستيم پيەتي، نازانيت لە چ دۆختكدام!
 و كورتيەك لە بارودۆخي خەماوەري خۆم بۆ گيپرايەو،

- كهواته دهبيت سهرقال بيت، ئىستا چەند بابەتتەك و كەتتەبەتتەكمان بۆ
پەيداچوونەو و چاپ ھەيە، ئەگەر بتوانىت ئامپىرىكى تايپ جىبەجى بىكەيت، دەرگى
لەسەر ئەوانە كار بىكەيت، لەوانەيە پارەكەي زۆر نەبەت بەلام خراپىش نىيە
ھەتاو دەكو ئىشەللا كارىكى ھەمىشەيى دەدۆزىنەو.

- دەلئى خوا تۆي بە فرىشتەي فرىاد رەسى من داناو، بۆ ئەوئى لە كاتى
تەنگانەدا فرىام بىكەيت، بەلام من چۆن دەتوانم لەگەل ئەو فەرمانگەيەدا ھاوکارى
بىكەم؟! ئەگەر بزەن، بۆ تۆ خراپ دەبەت.

- پتويست ناكات بزەن، بە ناوئىكى ترەو گرەبەستەكە دەنووسىن، خۆم
كارەكانت بۆ دەهەنم، با خۆت بۆ ئەو دەورەبەرە نەيەيت.

- بەپاستى نازانم چى بلىم و چۆن سوپاست بىكەم.

- پتويست بە سوپاس ناكات، تۆ زۆر باش كار دەكەيت، لە زمانى فارسيدا كەم
كەس شارەزايىي تۆيان ھەيە، تەنبا لە خەمى ئامپىرى تايپدا بە، سبەي پاش
نيوەرۆ كارەكان دەهەنم.

لە خوشياندا خەرىك بوو دەفرىم، ئۆقردەم نەدەرگە، بەلام ئامپىرى تايپ لە كوئى
بەينم؟ ئەوئى كە چەند سالىك پىش ئىستا لە باوكى ھەمىدەم وەرگرتبوو، زۆر كۆن
بوو، ھەر لەو كاتەدا مەنسورە بۆ ھەواپرسىن تەلەفۆنى كرد، ئەم خوشكەي
ھەمىد لە ھەموويان بەسۆزتر، تىگەيشتووتر و ھاودەمتر بوو، بابەتەكەم لەگەل
ئەودا ھەنبايە ئاراو، گوتى:

- بوەستە با لە بەھمەن بېرسەم، لەوانەيە لە كارخانەكەيان دانەيەكيان ھەبەت و
بتوانن بە تۆي بەدەن. كە گوئىشەكەم دانا، ھەستم بە سووكبوونەو و شادى
دەكرد، لەبەر خۆمەو و تەم، سوپاس بۆ خوا، ئەمەرۆ پۆزىكى باش بوو.

لە دواي ئەو، بۆ ماوہەيەكى زۆر لە مالەو بەو رەوشە تايپ، پەيداچوونەو،
دروومانم دەكرد. پەروين خانم، خەمەرەوئىن، يارىدەدەر و ھاودەم بوو، زۆربەي
پۆزەكان دەھات و ئاگاي لە شىرىن دەبوو، يان پۆكەو دەروومانمان دەكرد،
بەشەكەي منى بە وردى دەژمارد و پارەكەي دەدا، بەلام دلىابووم زياتر لە مافى
خۆمى دەدامى. ھىشتا بە گوپ و جوان بوو، لەو نەدەچو لە پاش ئەحمەد دۆستى
ترى نەبەت، بەلام كاتتەك يادى ئەحمەدى دەكرد، چاوەكانى پى لە فرمىسك

دەبوون، بەلای مەنەو چیی تر هەلسەنگاندنی خەلکی سەبارەت بەو، هیچ نرخیکی نەبوو، لە روانگەیی مەنەو ئەو ژنیککی بە شەرەف و نازدار بوو، لە هەموو ئەو کەسە نزیکانەم کە پۆزی یارمەتیدانی خەلکیان لێ دەدا، زیاتر فریام کەوت، و بە پادەیهک مەرقەدۆست و لەخۆبوردو بوو بەسانایی بەرژەوهندی و ئاسوودەیی خۆی دەکردە قوربانیی خەلک.

فاتی داماو هەرجییهکی لە دەست بهاتابایە درێخی نەدەکرد، بەلام خۆیشی بە دوو مندالی بچووکەو و دەرامەتە دیاریکراوەکەیی هاوسەرەکەیی، هەزار گرفتاریی هەبوو، لە راستیدا لەو پۆزگارەدا هەر کەسە و بە شێوەیهک لەگەڵ گیرۆگرفتەکانی ژبان دەست و پەنجەیی نەرم دەکرد. تاقە کەسانیک لە دەورووبەری مندا کە پۆز بە پۆز بارودۆخیان باشتەر دەبوو مەحموود و عەلی بوون، بەردەوام سامانیان لە زیادبووندا بوو، وا دیاربوو لە بەشە دوکانەکەیی باوکم کە ئیستا دایکم خاوەنداری بوو، شتومەکی کۆپۆنیان وەرەگرت و لە بازاری ئازاددا بە نرخێ چەند کەرەت گرانتر دەیانفرۆشت. دایکیشم لە هەموو کاتێک پیرتر و ماندووتر بوو و نوقمی کێشەکانی خۆی بوو. کەمتر دەمبینی و هەولم دەدا لە دیدارە دیاریکراوەکانی ئەودا ڕووبەرووی براکانم نەبمەو، لە هیچ پۆرەسمیکدا بەشداری نەدەکرد، هەتاهو کە پۆزێک دایکم تەلەفۆنی کرد و بە خۆشییهو هەوالی دووکیانیبوونی هاوسەرەکەیی عەلی پێ گەیاند، کە سەرەنجام لە دوا چەند سالتیک لە چاوەروانیی سکێر بووبوو و بۆ سفرەیی حەزەرەتی عەباس داوەتی کردم.

– باشە پیرۆزە، لەلایەن مەنەو پیرۆزباییان لێ بکە، بەلام تۆ دەزانیت من نایەم.
– وا مەلێ، دەبێت بێت، ئێتر ناوی حەزەرەتی عەباس لە ئارادایە، چۆن دەوێت پێشت لەو سفرەیه هەلبکەیت، خۆ دەزانیت ئەو شیاو نییه، دەتەوێت هەمەدیسان بەدبەختیت بەسەر بێت؟

– نە دایە، تاقەتی بینینی ئەوانم نییه.

– تۆ کارت بەوانەو چیه؟ وەرە لەسەر سفرەکە نزا بکە، خوا یارمەتیت دەدات.
– لە راستیدا دایە خۆشم زۆرم پێویست بە سفرەیهک، زیارەتی، شتی هەیە، بۆ ئەوەی بڕۆم و خۆم سووک بکەمەو، بەلام نامەوێت چاوم بەو برا بێ غیرەتانەم بکەوێت.

- تو گیانی منداڵه‌کان ئه‌و قسانه مه‌که، هه‌رچییه‌ک بێت براتن، باشه‌ عه‌لی چی کردووه؟! من خۆم شایه‌دم چه‌نیک ته‌له‌فۆنی بۆ ئه‌ملا و ئه‌ولا کرد. له‌به‌ر خاتری من وهره، ده‌زانیت چه‌نیکه نه‌مبینوی، پێت وانیه‌ دایکت هه‌ر ئه‌م چه‌ند پۆژه میوانته، تا مالی په‌روین خانم دیتی و سه‌ر له‌ من ناده‌یت.

گریانی ده‌ست پێ کردووه تاوه‌کو سه‌رئه‌نجام قایل بووم.

له‌سه‌ر سه‌فره‌که فرمی‌سکی زۆرم ڕشت، و داوام له‌ خوا کرد توانای ده‌روونی و جه‌سته‌یه‌یم پتر بکات، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانم به‌ته‌نیا باری قورسیی ژبان هه‌لبگره‌م، بۆ دواپۆژی منداڵه‌کانم نزام کرد، فاتی و په‌روین خانمیش شان به‌ شانی من ده‌گریان، ئیحترام سادات له‌ ئالتووندا نوقوم بووبوو و له‌ سه‌رووی هه‌مووانه‌وه دانیشتبوو و پرووی لێم وهرده‌گیرا، دایکم به‌رده‌وام ته‌زیحینی ده‌کرد و له‌ژێر لێوه‌وه نژای ده‌کرد، هاوسه‌ره‌که‌ی عه‌لی له‌خۆبایی و سه‌ربه‌رن له‌ ته‌نیشت دایکییه‌وه دانیشتبوو و له‌ شوێن خۆی جووله‌ی نه‌ده‌کرد نه‌وه‌کو منداڵه‌که‌ی له‌بار بچیت، هه‌ر داوای خواردنی جوهره‌وجۆری ده‌کرد و له‌ به‌رده‌می دایانده‌نا. له‌ داوی پۆیشتنی میوانه‌کان سه‌رقالی کۆکردنه‌وه بووین تا‌کو ئاغا سادق که منداڵه‌کانی بۆ گه‌ڕان برده‌بوو، هات بۆ شوێنمان. دایکم منداڵه‌کانی ماچ کرد و له‌ هه‌وشه‌که داینیشاندن و له‌ ناشی* سه‌ر سه‌فره‌که‌ی بۆ هێنان. هه‌ر له‌و کاته‌دا مه‌حموودیش هاته‌ ژووره‌وه، ئیحترام سادات وه‌کو تۆپ بۆ ناو هه‌وشه‌که گلۆر بووه‌وه، به‌لام دایکم نه‌یه‌یتشت برۆن، ناشی بۆ مه‌حموود تێ کرد و به‌ پارانه‌وه له‌ گوێیدا قسه‌ی ده‌کرد، ئاشکرا بوو که بابته‌ی باسه‌که منم، ئه‌وه‌نده دلم په‌نجابوو هه‌زم نه‌ده‌کرد هیچ که‌سه‌یک بکه‌وتته‌ نێوانمانه‌وه، هه‌رچه‌ند ده‌مزانی پتووستیم به‌ یارمه‌تی دارییی مه‌حموود ده‌بیت، له‌ولایشه‌وه نه‌مده‌ویست کورده‌کان ئاگیان له‌و جوهره قسه‌ویاسانه بێت، سیامه‌کم بانگ کرد و گوتم:

- وهره جانتای منداڵه‌که وهریگره و بیخه‌ره ناو ئۆتۆمۆبیله‌که بۆ ئه‌وه‌ی منیش بێم، مه‌سه‌عوود تۆش وهره شیرین بگره‌ باوه‌شت.

- وای، بۆ کوێ؟ چیت لێیان ده‌وت، هیشتا منداڵه‌کان ئاشه‌که‌یان نه‌خواردووه، ئیستا هاتن.

* ئاش: چیشتیکی ئێرانییه له‌ دانه‌وتله و که‌شک دروست ده‌کری.

- نه دایه گیان، ده بیت برېږم کارم زوره.

- سیامهک زووکه.

سیامهک بڼی پهنجرهکه هاتبوو، جانناکه دایه دهستی.

- دایه دهنایت، خالق مەحمود ئۆتۆمبیتلی تازە کړیوه، ناوکه کو تۆ دیت ئیمه
 ده پړین سیرى دهکین. غولامەلى با پړین.

- که واته دایه خۆت شیرین بهینه، منیش ده پړم سیر دهکهم.

همو مندالەکان پايانکرده دهره وه، دایکم زور باش پلانی ئاشتکردنه و هکەى
 داپشتبوو، وا دیاربوو مەحمودیش پتیشینهى ئاماده یی هه بوو، به دهنگی بهرز
 گوتی:

- کارى نابهجى مەکه، ناپاکى مەکه، پیلان دامه پێژە، من چیم لتيان دهویت؟ من
 له مافى خۆم دهوورم، حەزرت فەرموویەتى، ده بیت موسلمان له خوښووردو بیت،
 به لām ناتوانم واز له مافى ئاین و خوا و په یامبه ر بهیښم.

قینم هه ستابوو، به لām ئەوهندهى مەحمودم دهناسى دهکرا قسه کانیم به
 شتویهک له داواى لتيووردن لیک بدایه ته وه، دایکم بانگی کردم و گوتی:

- مەعسووم گیان دهقه یهک وهره.

چاکه ته کهم له بهر کرد، که شى ناوه راستى ره شه منى سه رمایه کی مام ناوه ندی و
 هه وایه کی پاکى هه بوو، شیرینم ئاماده کردبوو، له باوه شم گرت و به نابه دلی و
 به زور له ژووره که هاتمه دهر، هیتا دایکم قاپ و قاچاخه پتو یسته کانی ئاماده
 نه کردبوو که دهنکه دهنگی مندالەکان له کۆلانه که وه هات، غولاموسین، کوړه
 بچوو کتره که ی مەحمود به هه ناسکه برکپوه دهر په ریه ناوه راستى حه وشه که و
 گوتی:

- وهرن، سیامهک و غولامەلى بوو به شه پيان.

کچه که ی مەحمود به دم گریان هوه گوتی:

- بابە هەلئ، غولامەلى کوشت.

عەلى و مەحمود و سادق به په له له مال چوونه دهر، مندالەکه م له سه ر زهوى
 دانا، چارشپوه که ی له سه ر ده سنگرى پلیکانه که دامنا بوو، له سه رم کرد و به

شوتنياندا ههلهاتم، هه موو مندا لانی کۆلانهکه کۆ بوو بوونهوه، به زۆر خۆم خزانده ناوه پاستی شه په که، عه لی سیامه کی به دیواره که وه چه سپاندبوو و دژوینی دهدا، و مەحموودیش شه پازله ی توندی له گوێی دهره واند، دهمزانی دهستی مەحموود چه ند قورسه، له ناخه وه ههستم به نازار هکانی دهکرد، له سروشتیکه وه، له وانه یه تا راده یه که نامرۆقانه بیت، وهکو شیت و درنده قیزاندم، وازی لی بینه و ههلمه تم بۆ برد، چارشیه کهم له زه ویدا بۆ بوو وه وه، خۆم له نیوان سیامه که و ئه وانی تردا کرد به له مپهر، مشت هه کۆله م له دهموچاوی مەحموود دهدا، به لام و دیار بوو بهر شانی کهوت، دهمتوانی به ناسانی له توکو تی بکه م، ئه مه جاری دوهم بوو که ئا ئا وهایان له گه ل مندا له کانه مده کرد، دهتگوت کاتیک سیبه ری باوکیان به سه ریانه وه نابین به مافی خۆیانی ده زانن هه رچی به ده ختییه به سه ریاندا به یین. سادق ئه وانی دوورخسته وه، به لام من هه تا وه کو چه ند چرکه یه که وهکو پۆر به مشت هه گرمۆله کرا وه که مه وه له بهرده م سیامه که وهستم، لیره دا غولامه لیم بینی له قه راخ جۆگه له که دانیشتبوو و ده گریا، دایکی پشتی ده شتیلا و له ژیر لیوه وه دژوینی دهدا و نه فره تی ده کرد، به سته زمانه هیشتا نه یه ده توانی به باشی هه ناسه هه لکیشیت، و دیار بوو سیامه که به زه ویدا دابوو و ئه ویش پشتی به سه ر قه راخی جۆگه له که که و تووه و هه ناسه ی سوار بووه، دلم پێ سووتا، یه که سه ر گوتم:

- پوورت بمری، چیت لی هات؟

به توو ره یی و قینه وه گو تی:

- تۆش وازم لی بینه، خۆت و ئه و درنده شیت هت.

مهحموود دهموچاوی لیم نزیک کرده وه و به رووخساری که وه که له توو ره ییدا گۆرا بوو گو تی:

- ته ماشاکه، وا پیت ده لیم، ئه گه ر ئه م کو ره شتیان له دار نه دا، ئه مانه بنه و پاشما وه ی ئه و بی شه ره فه بی دینه ن، چاره نووسیان هه ره وه کو ئه و ده بیت، ئه مه ش ناو و ئه مه ش نیشان، با بزانه م له کاتی له سیداره دانیدا دیسانه وه ده توانیت مشتت گرمۆله بکه ییت؟

به توو ره یی و هاوار هاواره منداله کانم پال نایه ناو ئۆتۆمۆبیله کۆنه که مه وه، به درێژایی پیه که قسه ی ناخۆش و نابه جیم به خۆم دهدا، بۆچی رویشتم، به

منڊالہ کان ڪه وڪو ڪه لَشير شالوڀان ٻڙ يڪتر دهرڊ، به ڊايڪم، به مهحموود و
عهلي ڏوڙينم دڊا، له چارههشيشي خؤم دمنالاند ڪه تووشى چ ڀؤڙيڪ بووم،
هاوڪاٽ فرميٽسڪه ڪانم به پشتي دهستم دهرپيهوه بي پهر وا ئؤتؤمؤييلم لي
دهخوري، له مالوهو ٻڙ ماوهيهڪ بهقين و توورپيهيهوه به درڙياي و پانايي
مالهڪدها هاتؤچؤم دهرڪرڊ، منڊالہ کان بهههراسهوه سهيريان دهرڪرڊ، ڪاتيڪ
هئمئتر بوومهوه رووم له سباههڪ ڪرڊ و گوتم:

– دایه لیم ببووړه، هه لَم کرد، به خوا نهمده ویست شه ږ ه لَگیر سئیم، به لَم نازانیت چ قسه گه لیکیان دهرکد، له سره تادا هر فیزی ئۆتۆمۆبیل که یان لَی دها و گالتیان به ئۆتۆمۆبیل که ی ئیمه کرد و پتکه نین، ئینجا کوتیان د ه سَی ئیمه له مه چاره د ه ستر بین، له بهر نه و د ی موسلمان نین و خوا نه ناسین، من هر هیچم نه گوت و به سر خۇمدا نه هئینا، مه سعوود وانه بوو...؟ که چی وازیان نه ده هئینا، دستیان کرد به قسه ی هیچ و پوچ به باو کم، ئینجا لاسایی له سیدار دانه که یان دهرکړدوه، غولاموسین زمانی دهر هاورد بوو و سهر ی لار دهرکړدوه، نه وانی تریش پَی ده که نین، دوا ییش وتی له گورستانی موسلمان هکاندا نه یان ناشتووه، له بهر نه و د ی گلاو بووه له لای سه گه کان دایانناوه. ئیتر نازانم چی پرووی دا، نه متوانی جله و ی خۆم بگرم، دوو دانه م له بنه گوئی سره واند، غولامه لیش هانتوو پَیشم لَی بگریت پالَم پتوه نا و هکو ماست پزایه سر زهوییه که و پشتی به سر قهراخی جوگه له که دا که وت، یانی دایه تۆ ده لَی هه ر که سیک هه ر چییه کی گوت من و هکو بَی غیره ته کان هیچ نه لَیم؟ دایه نه گهر لَیم نه دایه نه مشه و له داخا دهرمدم، نازانیت جه نیک گالتیان به باو کم کرد.

و دایه پرمه‌ی گریان. که‌میک سه‌یریم کرد، ئاره‌زووم ده‌کرد منیش دوو دانه‌م له ناو دهمی غولاموسین بدایه، به‌م بیرکردنه‌وه‌یه پیکه‌نین گرتمی، گوتم:

- قسه‌ی خۆمان بیت تۆش چاکت لی‌یان دا ها! به‌لام غولامه‌لی به‌سته‌زمان نه‌یده‌توانی هه‌ناسه هه‌لکیشیت، وا بزانه‌م دانیکیشی شکابوو.

من‌داله‌کان له شتوانی قسه‌کردنه‌که‌م زانیان هه‌ستم به هه‌لومه‌رجه‌که‌یان کردوو و تا راده‌یه‌ک مافیان دده‌می، سیامه‌ک فرمیسکه‌کانی سهریه‌وه و به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی:

- به‌لام تۆش چاک خۆت هه‌لدایه ئه‌و ناوه‌راسته!

- ئاخ‌ر خه‌ریک بوون له تۆیان دهدا.

- قه‌یدی نه‌بوو من ئاماده‌بووم ده‌شه‌پازله‌ی ترم بخواردايه به‌لام جارێکی تر له سه‌ر غولاموسینم بدایه.

هه‌موومان پێ که‌نین، مه‌سه‌عوود ده‌ستی کرد به لاساییکردنه‌وه‌ی من، خۆی هه‌لدایه ناوه‌راستی ژووره‌که و گوتی:

- دایه وه‌ها به‌و چارشتیه‌وه خۆی هه‌لدایه ناو کۆلانه‌که، وتم زۆرۆ هاتوو، به‌و بالاییه‌وه له به‌رده‌م خاڵۆ مه‌حموود و خاڵۆ عه‌لی به‌مشته گرمۆله کراوه‌که‌یه‌وه خۆی ئاماده کردبوو و هه‌روه‌کو مه‌حه‌مه‌د عه‌لی کلا‌ی ده‌یویست هه‌رش بکات، ئه‌گه‌ر فوویه‌کیان لێ بکاردایه ده‌فهریه سه‌ربانی ماله سه‌ره‌هنگ، به‌لام خۆشیه‌که‌ی ئه‌وه‌بوو که ئه‌وانیش ترسان، هه‌موویان گێژووێژ بووبوون...

مه‌سه‌عوود ئه‌وه‌نده به‌چێژه‌وه ئه‌م دیمه‌نانه‌ی وێنا کرد، له‌به‌ر پیکه‌نین هه‌ریه‌که‌مان به‌لایه‌که‌دا که‌وتبووین، چه‌ند باش بوو هه‌شتا ئێمه پیکه‌نینه‌مان له‌بهر نه‌چوووبوووه.

نزیکی جه‌ژن بوو، به‌لام من تاقه‌تی هه‌یچم نه‌بوو، ته‌نیا به‌وه دلخۆش بووم که سه‌ره‌نه‌جام ئه‌و ساله شوومه خه‌ریکه ته‌واو ده‌بیت، له وه‌لامی په‌روانه‌دا نووسیم، نازانیت چ سالێکم تی په‌راند، هه‌ر پۆژه‌ی به‌لایه‌ک بوو، وه‌کو ئاغای شیرازی ده‌لێت:

سیسه‌د و شه‌ست و پینج جاران

له بازاردا هه‌راج کرام

سێسەد و شەست و پێنج جارەن

ئەمەن زیندوو کرامەوێ و، دیسان لە سێدارە درام

بە پێداگریی پەروین خانم پانتۆڵ و کراسم بۆ منداڵەکان دووری، بەلام جەژنە سووکەلەکەمان نە مالا پاککردنەو، نە حەوت سین و نە چالاکییەکی تێدا بوو. دایکی حەمید سووربوو لەسەر ئەوێ لە کاتی هەلگەرانیی سالدای بۆ لای ئەو برۆین، دەگوت سالی یەکەمە و هەموو بۆ دیبەنی دین، بەلام من تاقەتی کەسم نەبوو. لە دەنگی درواسێکان زانیم سالا هەلگەرایەو، جێگە چۆلەکی حەمید وەکو درک لەناو چاوەکاندا بوون، حەقدە سالا جەژنە لەگەڵ ئەدا بەسەر بردبوو، تەنانت گەر لەلای ئیمەش نەبوایە هەستم بە سێبەرەکی دەکرد و ئاسوودە بووم، کەچی ئیستا ئەوێ هەبوو هەر تەنایی و بێ پەنایی بوو. مەسعوود وینەکی باوکی لە دەستیدا بوو و سەیری دەکرد، سیامەک دەرگەکی داخستبوو و لە ژوورەکە نەدەهاتە دەر، شیرین سەر لی شێواو بوو، دەرگەکی ژووری نووستنەکەم داخست و گریام.

فاتی، سادق و منداڵەکان بە جلی نوێ و دەنگەدەنگەو هاتن، فاتی بە بینینی جەژنە پرسە ئامیزەکەمان حەپەسا، هاتە چێشتخانەکەو و گوتی:

– دادە لە تۆ ناوێشتەو، ئەمە چ دۆخیکە؟ گەر لەبەر منداڵەکانیش بوو، دەبواوە حەوت سینت دابنایە، شتیکت بکردایە، دلخۆش بووم گوتت بۆ مالا دایکی حەمید نارۆم، پێم وابوو بۆیە نارۆی لەبەر ئەوێ بەشیوەیەکی ئاسایی دەبێتە پرسە و منداڵەکان قەڵس دەبن، کەچی دەبینم خۆت خراپتری. هەستە، هەستە جل لەبەر بکە، هەرچی بکە بوو ئەمسال تەواو بوو، ئیشەللا سالی نوێ سالتیکی باش بێت بۆتان و هەموو ناخۆشییەکانتان قەرەبوو بکاتەو.

ئامێکم هەلکێشا و گوتم:

– دلەم ئاو ناخواتەو.

لە پاش جەژن، مقۆمقۆی چۆلکردن و فرۆشتنی خانووەکە هاتە ئاراو، دایکە و مەنسوورە دادوێدایان بوو، بەلام پوور و مامەکان یەک قسە بوون لەسەر ئەوێ کاتی فرۆشتنی خانووەکە هاتوو. ئەو بارودۆخی مەلک و مەلکدارییەکی کە لە دواي شۆرش بەهۆی دەنگۆی دابەشکردنی مەلک و داگیرکردنی خانووەکانەو بەتەواوەتی

بئى سەرەوبەرە بوو، لەم دواييانەدا كەمىك گۆرانی بەسەردا ھاتبوو و نرخەكان بەرزەوہ بوون، ئەوانىش دەيانويست ھەرچى زووترە خانووەكە بفرۆشن، نەوہكو جارىكى تر نرخەكان بشكىن يانەكو خانووەكە لە دەست بچێت. كاتىك ھەوالەكەم بەفەرەمى پى گەيشت، وەلەم دانەوہ كە ھەتاوہكو كۆتايىيى تاقىکردنەوہكانى منداڵەكان لە شوێن خۆم ناجوولئەمەوہ، لە دواى ئەو بىرىكى لى دەكەمەوہ، بەلام چ بىرىك؟ من بە ئاستەم خەرجىيى خۆرد و خۆراكى منداڵەكانم دەردەھێنا، چۆن بتوانم كرتى مالىش بدەم! دايك و خوشكەكانى ھەمىدیش زۆر نىگەرەن بوون، لە سەرەتادا پيشنياريان كرد كە لەگەڵ دايكى ھەمىد بژين، بەلام من دەمزانى دايكى ھەمىد لە چەند كاژىريك زياتر بەرگەى دەنگەدەنگ، ھاتوچۆ و قەرەبالخى منداڵەكانى نىيە، منىش نەمدەتوانى و نەمدەويست منداڵەكانم لە مالاكەى خۆيانىشدا سنووردەر و بىزار بكەم، سەرەنجام مامى ھەمىد پيشنيارى كرد كە لە جىگەى مىراتىيەكەى باوكى ھەمىد، لە خانووەكەى دايكىدا ئەو دوو ژوور و گەراجە پروخواوہ بنىات بنىتەوہ كەوا لەوسەرى ھەوشەكەدا بوو و دەرگەيەكى سەرەخۆى ھەبوو، من و منداڵەكان بگۆزىنەوہ بۆ ئەو، بەم شىوہى ھەم دايكى ھەمىد ھەم ئىمەش لە چوارچىوہى ئازادىيى خۆماندا تەنيا نەبووين و كچەكانىش لە دايكيان بى خەم دەبوون، لەبەرئەوہى كە ئىمە لە بەشە مىراتىيى باوكى ھەمىد ھىچ مافىكەمان نەبوو، ھەر ئەو مېھرەبانىيەى ئەوان ئىمەى زۆر سوپاسگوزار كرد.

لەگەڵ كۆتايىيەتە تاقىکردنەوہكانى وەرزى سىيەمدا، بنىاتنانەوہى خانووەكەى دايكى ھەمىدیش لە تەواوبووندا بوو، بەلام ھەلسوكەوتە گومانناوييەكانى سىيامەك نەيدەھىشت بىر لە مال گواستەوہ بكەمەوہ و جارىكى تر خەمەكانى پابردووى لە ناخەمدا وروژاندەوہ، پاش نىوہروان دەرنگتر لە كاتى خۆى دەھاتە مالاوہ، قسەوياسى سىياسى دەھىنايە ئاراوہ، سەرنجىكى تايبەتەى ھەوال و پۆژنامەكانى دەدا و پتر لە ئاسايى ھاوسۆزى بۆ چەند دەستەيەك دەردەبەرى. بەلام من چىي تر تاقەتى ھىچ دەستە و تاقمىكەم نەبوو، ھەولم دا دەرگە لە پرووى ھەوالەكانى پۆژ دابخەم و منداڵەكانم لە زيان بپارىزم، بەلام لەوانەبوو ھەر ئەو سنووردەرکردنە ئەوانى دڵگەرمتر بكرىبايە. لە پتورەسمى پرسەكەى ھەمىد و باوكىدا ئاشنايم لەگەڵ ھاوڕۆ تازەكانى سىيامەك پەيدا كەردبوو كە لە پرسەكەدا ھاوکاریيان دەكرد، منداڵەكەلىكى چاك و تەندروست دياربوون، بەلام ھىچ ھەزم لە چەچەكەردنەكانيان

نەبوو، دەتگوت ھەموو کاتیک نەتینیەک لە نێوانیاندا ھەیە، وردە وردە ھاتوچۆیان بۆ مائمان زۆرتر بوو، سەرەرای ئەوەی ھەموو کاتیک ھەزم دەکرد سیامەک ھاوڕێی باشی ھەبێت و لە چوارچێوەی خۆی بێتە دەر، کەچی بەم پێوەندییانە ھەستم بە بەدبینی دەکرد، دەنگی دایکی ھەمید لە گوێمدا دەزینگایەوێ کە ھەموو جارێ دەگوت: ھاوڕێکانی ھەمیدیان لەناو برد. سیامەک بووبوو بە لایەنگرێکی جیدی و تەواویی موحامەدەکان، لە ناو ھەموو کۆڕێکدا بە مشتێکی گرمۆلە کراووە ھەڵدەستا بۆ پشتیوانیکردن لەوان، پۆژنامە و بلۆکراوەکانیان دەھێنایەوێ بۆ مائ و منی تا سنووری شێتی توورپە دەکرد. ھەموو کاتیک گەتوگۆ سیاسییەکانمان بە شەڕ و قەرە کۆتاییی پێ دەھات و نەک ھەر بە ئەنجام نەدەگەیشترین بەلکو پۆژ بە پۆژ ئەوی لێم دوورتر دەخستەوێ. سەرئەنجام پۆژێکیان لە پاش ھەولێکی زۆر بۆ گرتنی جلەوی توورپەیی و پاراستنی ھێمنی، دانیشتم و لەگەڵی کەوتەم گەتوگۆ، باسی باوکی و ئەو گورزانەم کرد کە بەھۆی کێشە سیاسییەکانەوێ بەرمان کەوت، ئەو ئازارەیی ئەو و ھاوڕێکانی چەشتیان، سەبارەت بە بەدبەختی و ناخۆشیەکانی ژانیان و کۆتایییە بێ ئەنجامەکی قسەم بۆ کرد، و داوام لێ کرد نەچیتە ناو ھیچ دەستە و تاقمیکەوێ، سیامەک بەجیدی و بە دەنگیکەوێ کە گرێ بووبوو گوتی:

– دایە تۆ قسەیی چی دەکەیت؟! چۆن دەبێت؟ ھەموو سیاسییە، لە کلاسەکانماندا کەس نییە لەگەڵ دەستەبەکاندا نەبێت، زۆربەشیان موحامەدیان، کۆری فرە چاکیشن، ھەم خواناسن و نوێژ دەکەن، ھەم بۆ ئازادی جەماوەر تێ دەکۆشن.

– وایە شتێکن لە نێوان باوکت و خالۆت و پیکەوێ ھەلەکانی ھەردوولا دەکەن.
– نە ھەرگیز وانییە، زۆر لەوان جیاوازن، من خۆشم دەوین، ھاوڕێیەکی باشن، دەمپارێزن، ئەگەر لەگەڵیان نەبم بە تەنیا دەمینمەوێ، تۆ ئاگات لێ نییە.
– بۆچی نا، ئاگام لێیە، تۆ دایمە دەشی بە شتیکەوێ بە یەکیکەوێ خۆت ھەلبواسیت.

سوور ھەلگەراپەوێ و پووخساریکی شەڕەنگیزی لە خۆ گرت، زانیم جلەوی خۆم ون کرد و ھەلەم کرد، دەنگم نزم کردووە و ھێشتەم فرمیسکەکانم بە ئاشکرا بەسەر

گۆناکاندا بئنه خوار، به دهنگيكي خه مناک و داگیراوهوه گوتم:

- داواي لیبووردن دهکم، هیچ مه به ستيکم نه بوو، ته نيا نهو نه بیت که چي تر له م ماله دا بهرگه ی کايه يه کی تری سياسي ناگرم.

ئینجا لي پاپامه وه که خوی دوور بخاته وه. نه نجامی نه موه موو گفتوگو یانه نهو بوو که به ليني دا هه رگيز به شپوه يه کی فهرمی پتوه نديدار نه بیت به هیچ دهسته يه که وه، به لام ناتوانيت لايه نگر يان هه روه کو خوی ده لیت (سه مپات) نه بیت، نه مده توانی به ته نيا له به رده مي دا بوهستم، ناغا سادق پتوه ندييه کی باشی هه بوو له گه لي، داوام لي کرد ناگای لي بیت و قسه ی له گه لي بکات. رۆژ به رۆژ بارودوخه که خراپتر ده بوو، دهمبيست سيامه ک له سه ر چوار رپانه که ده وه ستيت و رۆژنامه ده فروشيت، له وانه کاني دا کز بوو بوو، به زۆر تاقيردنه وه کانی وهرزی سييه می دا، هيشتا به لگه نامه ی نمره کانی وهرنه گرتبوو، به لام دلنيا بووم که دووپاتکردنه وه ی هه بوو. رۆژي، ناغا سادق ناگاداری کردمه وه که نیازی رپيوانتيکی گهره يان هه يه و بۆ نه مه به ستش به رنامه ی کاریان وهرگرتوه، هه ر له به يانييه وه چاوکم کردبوو به چوار چاو و سه رنجی سيامه کم ددا، پانتۆلی جينز و کالای له پی کرد، چهند جاريک ويستی به بيانوی کرپنی شتيکه وه له مال برواته دهر، به لام من مه سعوودم نارد، ورده ورده خه ریک بوو بي تاقهت ده بوو، بۆ هه وشه که رۆشت، که ميک خه ريکی گوله کان بوو، سۆنده که ی گرته ده ست و له کاتيکدا له ژير چاوه وه سه يری په نجه رکه ی ده کرد، ده ستی به ناوړشپنکردن کرد، خۆم وا نيشان دا که له ژيرزه وييه که سه رقالي کارم، به لام له پشت په رده هه سيرييه که وه چاو ديري ده کرد، به نه سپايی سۆنده که ی له سه ر زهوی دانا و له سه ر په نجه ی پی به ره و لای دهرگه که رۆشت، منيش پام کرد و له پيش نهو خۆم گهيانده دهرگه که و هه ردوولای چوارچپوه ی دهرگه که م به دهستم گرت، به تووړه يييه وه هاواری کرد:

- ئيتر به سه، دمه ويت بريومه دهره وه، بۆچی وه کو مندال په فتارم له گه لي ده که يت؟ بيزار بووم ليت، وازم لي بئنه!

پهنگی زهرده وه بوو بوو، به توندي ده ستی گرتم بۆ نه وه ی پامکيشيت ته لاوه، دهمزانی هيزم به سه ري دا ناشکيت، به لام ده بوايه رابوه ستامايه.

- ئەگەر دەتەوئیت ئەمىرۇق بېرۇيتە دەرەو، مەگەر بەسەر لاشەى مندا بېرۇيت.

جارتىكى تر ھەلمەتى بۇ ھىنام، مەسعوود بە پرووخسارتىكى مكوپ و بالايەكى بەرز و باريكەو، بەرزبوونى بالاي لەم دوايىيانەدا لاوازتر نىشانى دەدا، بۇ يارمەتيم ھات و لە بەردەمم وەستا، ئەو رقىەى سيامەك نەيتوانى بەسەر مندا بېرۇيت، بەسەر ئەويدا رۇئاند، بە شەق و مشت كەوتە نىزەى، بە ددانه چىرەو قسەى پى دەگوت:

- جووجەلە برۇ، تۆش بوويتە بەشەر بۇ گيانم؟ برۇون بە خوت تى ھەلمەقورتىنە، مردارەو بوو.

- تۆ بۆت نىيە بەم شىوہىە لەگەل دايە قسە بکەيت، دەشت گۆپرايەلى بيت.

- لال بە، پىوہندى بە تۆوہ نىيە!

وہا زىلەيەكى لە بنە گوپى دا ھاوسەنگى خوى لە دەست دا، بەگريانەوہ گوتم:

- وام دەزانى كوپرە گەورەكەم پشتىوانمە، جىگەى باوكيم بۇ دەگرتەوہ، كەچى ئىستا ئامادىيە من بە چەند بىگانەيەك بفرۇشيت، ھەر لەبەرئەوہى وتم ئەمىرۇ، ھەر ئەمىرۇ لە مال مەرۇ دەرەو.

- بۆچى نەپۇم؟

- لەبەرئەوہى خۆشم ئەوئى، لەبەرئەوہى نامەوئيت تۆش وەكو باوكت لە دەستم بچيت.

- ئەى بۆچى پىشت لە باوكم نەگرت، كە كۆمۆنىستىش بوو؟

- ھىزم بەسەريدا نەشكا، ھەموو ھەولتكم دا، بەلام نەكرا، ئەو لە من گەورەتر و بەھىزتر بوو، بەلام تۆ كوپرى منى، ئەگەر ھىزم بەسەر تۆشدا نەشكىت، دەشى بمرم.

- ئەگەر نەھىلت برۇم ئەمە ئەكوژم.

- نە من بكوژە، چونكە ھەرچىيەك بىت لە دواى تۆ من ئەمرم، چاكترايە خوت ئەوہ بکەيت.

فرمىسك لە چاوەكانيدا تىكەل بە برىسكەى قىن بووبوو، كەمىك تەماشاي كردم و ئىنجا بەتوورەيىيەوہ بەرەو لای پلىكانەكان رۆى، ھەر بە پىيەكانى پىلاوہكانى

داکەند و بە شەق فرییدایە سووچیکەو، خۆی لەسەر تەختەکەى بەردەم ژوورەکەى
نەنە گرمۆلە کرد، لە دواى چارەکیک بە شیرینم گوت:

– برۆ پێشەوێ کاکەت ماچ بکە، خەفەت دەخوات.

شیرین رای کرد و بەزەحمەت سەرکەوتە سەر تەختەکە، لە تەنیشتییهو وەستا
و دەستی کرد بە ناز کێشانی، سیامەک بەهێواشی دەستی لا برد و هاواری کرد:

– تۆش وازم لێ بێنە.

رۆیشتم شیرینم لە باوەش گرت، لەسەر زەوییهکە دامنا و لەتەنیششت تەختەکەو
دانیشتم و گوتم:

– کورم، من دەزانم ئەندامبوون لە دەستەیهکدا، پالەوانیتی نواندن زۆر خۆشە،
هەبوونی ئەندیشەى جوان و پاک بۆ رزگاریی خەلک و مرۆڤایەتى زۆر لەزەت
بەخشە، بەلام، دەزانیت چى لە پشتییهوێ و بەرەو کوێ دەبریت؟ تۆ دەتەوێت چى
بگۆریت؟ بۆچى دەتەوێت خۆت بە کوشت بدەیت؟ بۆ ئەوێ کۆمەلە خەلکیكى تر
بێن و بە ناوى بەرەڵستکار کۆمەلێک خەلک بکوژن و خۆیان بە دەسلەلات و
سامان بگەن؟ وایە؟ ئەمەت دەوێت؟

– نە! تۆ نازانیت، تۆ ئەم دەستەیه هەر ناناسیت، ئەمانە ئاوا نین، ئەمان
دەیانەوێت یەكسانی لە ناو کۆمەلگەدا بهێننە دى.

– ئازیز دلەكەم، خەلکی تریش هەر ئەم قسانەیان دەکرد، تا ئێستا بینووتە
یەکیك بیهوێت بە دەسلەلات بگات و بڵێت ئامانج ئەوێ نایەكسانی لەناو
کۆمەلگەدا زیاد بکەم؟ بەلام لە گۆشەنیگای هەموو ئەوانەو کاتێک یەكسانی دێتە
کایەو کە حکومەت و دەسلەلات بەدەست دەستەكەى خۆیانەو بێت، ئەگەر
یەکیكیش لە دژیان خۆی رابگەیهێنێت، یەكسەر بۆ دۆزەخ دەنێردرێت.

– دایە تۆ قەت کتێبێكى ئەوانت خویندوووتەو؟ گوێت لە قسە و باسیکیان بوو؟

– نە ئازیزەكەم گوێم لێ نەبوو، ئەوێ تۆ گوێت لێ بوو بەسە، پێت وایە راست
ئەكەن؟

– بەلێ! دیارە ئەگەر تۆش گوێت لێ بوایە تێ دەگەیشتی.

– ئەى ئەوانى تر؟ كتێبى ئەوانى تریشت خویندوووتەو؟ گوێت لە قسە و
باسەکانیان گرت؟

- نه پټويست ناکات، د هزانم چي دهلین.

- نه ناپيت، ناتوانيت بهو ناسانيه بلایي ټو رتيه دروستهت دوزيوتهوه که له پيناويدا گيان بهخت بکهيت، لهوانهيه دهستهکانی تر قسهی باشتربکه، تۆ لیکولینهوت لهسهر چند تیوری و ئایدیولوجیا کردوه، کتیبهکانیانت بی بریاری پيش خویندووتهوه، تاوهکو بهم نهجامه گهیشتي؟ تۆ يهک دانه له کتیبهکانی باوکت خویندووتهوه؟

- نه ريگهکهي ټو دروست نهبوو، ټوان بی باوهر بوون، لهوانهشه دژی ناین بووین.

- بهلام ټوويش دهیگوت ريگهي نازادی مرؤف و هینانه کايهوهی يهکسانی دوزيوتهوه، ټوويش پاش ټو ههموو خویندنهوه و خهباته، کهچی تۆ که مندالی ټوی، لهسهدا يهکی بهدواداچوونی ټوويشت نييه، دهلييت ههموو تهمنی هلهی کردوه و ژيانی کردووته قوربانی هلهيهک، لهوانهيه تۆ راست بکهيت، منیش هر لهو باوهردام، بهلام بير لهوه بکهروه که ټو بهو ههموو نهزمونهوه کهوتبیته ټو هله گهرهيهوه، ټی تۆ بۆ هله نهبيت؟ تۆ هیشتا ناوی قوتابخانه سیاسييهکانیش به تهواوهتی نازانیت، ټهگر ټو بوويته نامراتیک بۆ بهکارهینان، ټی تۆ بۆ نهکرييته ټو نامرازه؟ کورم بير بکهروه، ژيان به نرخترین شته، ناکرييت له بهر هلهيهک بيخهيته مهترسييهوه، له بهر ټوهی قهرهبوو ناکريتهوه.

- تۆ هيچ شتيک له بارهی ټهمانهوه نازانیت و له خوتهوه لتيان رهشبينيت، پيت وایه ههلمان دهخهلهتین.

- بهلای نازيزهکه، تۆ زور راست دهکيت، من هيچ شتيک له بارهی ټهمانهوه نازانم، بهلام ټوه دوزانم هر کهسيک له پيناو بهرزهونديی خویدا، له ههستی پاکی مندالگهلی وهکو ټوه که هیشتا بواری خویندنهوه و دوزينهوهی ريگهيان نهبووه سوود وهربرگريت، و ټوان وهکو نامرازی پيشکوهتن و پلیکانهی گهیشتن بۆ دهسلات بهکاربهيت، مرؤفيکی دروست نييه و لتي رهشبين دهم. من تۆم لهسهر جادهوه نههیناوه بۆ ټوهی له پيناو گهیشتنی ئاغای فلانی به دهسلات بهو ناسانيه له کيس بدهم.

هه موو کاتیک شانازی بهو بهرگرییه وه دهکهم که ئه و پۆژه کردم، له پاش نیوه پۆوه هه والی گرتن و کوشتارهکان گه یشت، بارودوخ زۆر ئالۆز بوو، هه موو پۆژی سیامهک هه والی تووشبوونی کۆمه لێکی تری له هاوڕێکانی ده بیست که له خۆپیشاندهکاندا به شدارییان کردووه و که سایه تییه راسته قینهکان خۆیان شار دووه ته وه و هه له اتوون، که چی هاوڕێکانی تریان دهسته دهسته له سیداره دهدران، هه موو پاش نیوه روانیک ناو، ناوونیشان و ته مه نی له سیداره دراوهکان له تیقی ده خویندرایه وه، من و سیامهک به هه راسه وه گوتمان له لیستی ناوه بی کۆتاییه کان ده گرت، کاتیک ده گه یشته ناوی ناسیاوێک سیامهک وه کو شیرێ ناو قه فهس دهینه راند و پێچی له خۆی ده دا، بیرم له وه ده کرده وه، دایک و باوکی ئه مانه به بیستنی ناوی مندا له کانیا چیاان به سه ر دیت؟ یه که سه ر سوپاسی خوام ده کرد که وا ئه و پۆژه رێگریم له چوونه ده ره وه ی سیامهک کرد. ره فتاری خه لک زۆر سه یر بوو، هه ندیکیان مات، به شیکیان بی هه لۆیست، هه ندیکیان تووره و ته نانه ت به شیکیان دلخۆش بوون، ئه و شتیوه په رچه کردارانه، جێگه ی بر وا پێکردن نه بوون له ناو کۆمه لگه یه کدا که تا ماوه یه ک پێشتر ئه وه ند ه یه کگرتوو خۆی ده نواند.

پۆژی له بازار به یه کیک له ی هاوکاره کۆنانه م گه یشتم که زۆریش سیاسی بوو، ته ماشایه کی کردم و گوتی:

– ئه وه چیه خانم سادقی؟ ده لێی که شتییه که ت نوقوم بووه، زۆر په شتیوی!

به سه رسوپرمانه وه گوتم:

– بارودوخ و هه واله کان تۆ خه م بار ناکهن؟

– نه! به بۆچوونی من هه موو شتیک به باشی به پێوه ده چیت.

به قینه وه گوتم:

خۆراگری و ده روون گه وره یی نییه

سه ردانه واندن و بی دهمار بوونه

ئه م هه مووه ت دیتبی و، هیشتا که هه ر مابی

به پرووگرژییه وه گوتی:

– چی...؟ سه ردانه واندن یانی چی؟

دانا، هەرسى ژوورەكە ڕىگەيان بۆ حەوشەكە هەبوو، حەوشەيەكى گەرە که دوو
باخچەى لاكيشەيى و حەوزىكى بازەنيى تيدا بوو، ئەويەرى حەوشەكەش مالى
دايكي حەميد بوو.

كەلوپەلەكەيان برد و خانووەكە چۆل بوو، كاتى بەجێهێشتنى خانووەكە، سەرم
لە هەموو ژوورەكان دا، دەستم بەسەر دەرگە و دیوارەكاندا هینا و مائىاواييم
لێيان كرد كە ئەم هەموو سائە شایەدى ژيانم بوون، بۆ سەربانەكە ڕۆيشتم،
جاريكى تر بە ڕىگەى هەلاتنەكەى حەميدا هەتاوەكو مالى هاوسىكەمان ڕۆيشتم،
دارە پيرەكانى باخچەكەم ئاودا، لە پەنجەرەكەوه سەيرى ژوورە تۆزاوييەكانى نەنەم
كرد كە خەرىك بوو وێران دەبوو، چ هەرا و هورپايەك لەم مائە بێدەنگەدا
هەلسابوو، فرمىسكەكەم سرييهوه، بەدلتەنگى دەرگەكانم داخست، مائىاواييم لە
سەرانسەرى گەنجيتى و شادييهكانم، لەم لاپەرەيهى ژيانم كرد و ڕۆيشتم.

مندالەكان زۆر لەم جى گۆرپىنە ناپازى و خەمبار بوون، لە بەسەرىيەكدا كەوتنى كەلوپەلەكان سەريان لى شىوابوو و نەياندەزانى چى بكەن! بۆلەبۆلىيان دەكرد و لە پىگەى يارمەتى نەدانەو ناپەزايەتتيان دەردەبېرى. سىامەك لەسەر تەختەيەك كە دۆشەكەلەيەكى لەسەر بوو راکشابوو، مەچەكى لەسەر چاوى دانابوو. مەسعوود لەپال دىوارى حەوشەكە، لەسەر زەوى دانىشتبوو و چەناگەى لەسەر ئەژنۆى دانابوو، تەماشاي خالىكى ناديارى دەكرد، جارجارەش بە گەچىكى پاشماوہى خانوسازيەكە، چەند هيلكى لەسەر خشتى حەوشەكە دەكىشا، خوشبەختانە شيرين لەلاى پەروين خانم بوو و خەمى ئەوم نەبوو، رووخسارى گرژ و خەمبارى مندالەكان لە ھەموو شتىك پتر نازارى دەدام و ئەم پەشتوييە شىتى دەكردم، چىي تر بەتەنيا تاقەتى ھىچ كارىكم نەمابوو، نەمدەتوانى ناچارىان بكەم، چاوەروانى پزىسكىك بوون بۆ ئەوہى تەقینەو و شەپك بنینەو، پۆيشتەم لە ژوورىك دانىشتەم و ھەناسەيەكى قوولم ھەلكتشا، توورەيىيەكەم قووت دايەو، لەبەر خۆمەو قسەم كرد، ماوہيەكى خاياند تاوہكو توانيم تۆزى خۆم ھىمن بكەمەو و توانايى بە دەست بەينمەو. ھەستام، چاييەكم دەم كرد و لە مالەكە پۆيشتەم دەر، نانەواخانەكەى سەر كۆلانەكە تازە دەستى بە نانكردنى پاش نيوەرۆ كردبوو، دوو ناننى لەواشەى گەرمم كړى و بىدەنگ خۆم كرد بە مالدا، پايەخيكم لە حەوشەكە راخست، نان و پەنير و كەرە و چاييم لەگەل ھەندىك ميوە ھىنا، مندالەكانم بۆ چا خواردن بانگ كرد، دەمزانى برسپيانە چونكە ناننى نيوەرۆيان تەنيا سەندەويچىك بوو، ئەويش كاژىر يانزە لە پيش چۆلكردنى مالەكە

خواردبوویان، له سهره تادا که میک دواکه و تن، به لام بونی نانه تازده که و نهو
خه یاره ی خه ریک بووم پاکم ده کرده وه، ئاره زووی نانخواردنیانی کرده وه، ورده
ورده وهکو پشیل به بۆ لای رایه خه که ده هاتن و ده ستیان به نانخواردن کرد. کاتیک
دلنیا بووم پازی بوون، خواردنکی خوش جیگه ی نهو توو په ییبه ی گرتنه وه که زاده ی
برسیتی بوو، دهستم پی کرد:

– سه یرکه ن! جیهیشتنی نهو ماله ی که هه موو پۆژگار ه خوشه کانی ژیان و
گه نجیم تیایدا به سه ر بر دبوو، به و هه موو بیرده وهریانه وه، بۆ من زۆر ناخوشت
بوو، به لام چار چییه؟ ده بیت راستیه کان ببینن، ئیمه نهو یمان چۆل کرد، به لام
ژیان به رده وامه، ئیوه گهنجن، له سه رتهای ژیان دان، ماله کانی خو تان زۆر لهو ماله
خوشت و گه وره تر بنیات ده نین، نابیت دل تان له لای ماله کونه کان بیت.
سیامه ک به توو په ییبه وه کوتی:

– نهوان مافی نهو دیان نه بوو خانووه که مان لی بسیننه وه، مافیان نه بوو...!
– بۆچی مافیان نه بوو؟ خانووی خو یان بوو، بریار وا بووه هه تا وهکو دایکیان
ماوه نه یفرۆشن، به لام کاتیک نهو نه ما ده بوایه میراتییه کانیان کۆبکه نه وه.
– به لام نهوان ته نانه ت سه ریان له نه نه یش نه ده دا، ئیمه هه موو کاره کانی مان
ده کرد.

– باشه، له به ره نه وه ی ئیمه لهو ماله دانیشتبووین و سوودمان لی وهرده گرت،
ئه رکی خو مان بوو یارمه تی بده ی.
– ئیمه له خانووه که ی باوه گه وره ش به شمان نییه، هه موویان میراتییان
به رده که ویت، ته نیا ئیمه نه بیت.
– به لی کورم، ئمه یاسایه، کاتیک کورئ له پش باوکی بمیریت ئیدی میراتی
به ر ناکه ویت.

مه سه وود کوتی:

– بۆچی هه موو کاتیک یاسا به زه ره ری ئیمه یه؟
– ئم قسانه چییه؟ تو میراتیت بۆ چییه؟ کی ئم قسانه ی پیتان وتووه؟
– بۆچی ئیمه که رین؟ هه ر له پرسه که ی باوه گه وره له هه زار شوین بیستمان.

- ئىمە ھىچ پىۋىستىمان بەم شتانه نىيە، وا ئىستا لە مالاھەكى باۋە گەۋرە دانىشتوۋىن، ئەم ھەموو خەرجەيان كىردوۋە، ئەم ژوورانەيان بۆمان بىيات ناۋە، جارى ھىچ كىشەيەكمان نىيە، چ جىاۋازىيەكى ھەيە بە ناۋى ئىمەۋە بىت يان نا، خۇ ئىمە كرى نادەين، ھەر ئەۋە لە خۇيدا زۆر باشە، پاشان ئىۋە گەۋرە دەبن، خۇتان مال و ژىانتان بىيات دەننن، من ھەز ناكەم مندا لەكانم ۋەكو مشەخۇر بىر لە مىراتى بىكەنەۋە.

- بەلى، بىزەكە مەمرە بەھارە، ئەمانە مافى ئىمەيان خوارد.

- يانى تۆ دەتەۋىت لە مالىكى ئاۋھا كۇندا بژىت؟ من ئاۋاتى زۆر لەۋە زىاترتان بۆ دەخۋازم، بەم نىزىكە بۆ زانكۆ دەپۆن، دەتوانن ھەم بخوئىن ھەم كار بىكەن، ئىنجا دەبنە ئاغاي دوكتۆر و ئەندازىار، ژيان و مال پىكەۋە دەننن، ئەۋىش چ مالىك...؟ ۋەى ۋەى، تازە، مۆدېرن بە باشتىن كەلۈپەلەۋە، ئىتر ئاور لەم خەراپەيە نادەنەۋە، منىش ۋەكو باجىيە پىرەكانى سەردەمى كۆن مالا و مال دەپۆم بۆ خۋازبىنى، ۋاى چ كچگەلىكى جوانتان بۆ دەدۆز مەۋە، لە ھەموو شوئىنىك دادەنىشم و دەلىم، ماشەللا كۆرەكانم دوكتۆر و ئەندازىارن، قۆز و قەد و بالا جوان، خانوۋيان ھەيە دەلىنى كۆشكە، دوو ماشىنى ۋەكو گول، كچان لە راست و چەپەۋە بۆتان دەبۇرئىنەۋە.

كۆرەكان چەپەسا بوون، بە قىسەكانم كە بە ئەدا و ئەتۋارەۋە دەمگوت، پىكەنىنيان دەھات.

- باشە ئاغا سىامەك، ئىستا تۆ ھەزت لە كچى كالا يان قۇرەش؟

دەتگوت ئاۋى ساردىيان بەسەر دلىدا كرد، بە پىكەنىنەۋە گوتى:

- قۇرەش.

- ئەى تۆ مەسعوود، ھەزت لە كالا يان ئەسمەر؟

- چاۋەكانى شىن بن، گرىنگ نىيە قۇزى چۆن بىت.

گوتم:

- شىن! واتە ۋەكو چاۋى فېروزە.

سىامەك بە پىكەنىنەۋە گوتى:

- داماو، خۆت ئاشكرا كرد.

- نه بابە، بۆچی چىم وت؟ چاوهكانى دايەش ھەندى جار شىين.

- قسەى پوچ مەكە، دايە چاوى سەوزە.

- خۆ فېروزە وەكو خوشكەم.

- راست دەكات، ئىستە فېروزە وەكو خوشكەم، بەلام كاتىك گەوردە بوو، لەوانەى وەكو ھاوسەرى بىت.

- ئى... دايە، ئەم قسانە چىيە؟ تۆش بۆچى لە خۆتەو پى دەكەنى؟

لە ئامىزىم گرت، بە سىنەمەو گوشىم، ماچم كرد و گوتم:

- واى بۆ زەماوەنەكەتان چى دەكەم.

دەتگوت ئەم قسانە كارىگەرييان لەسەر وردى خۆشم دانا، ھەستم بە وزەىەكى زۆر دەكرد.

- باشە منداڵەكان، بە بۆچوونى ئۆو مەلەكە چۆن پىك بەخەين؟

- مەل؟ وەھا دەلەت مەل، مەژف وا دەزانەت بە راستى مەلە.

- ئاشكراىە مەلە، بوەستە با پىكى بەخەم، ئىنجا بزانە چەند كەس ئاواتى بۆ دەخوارەت، گرینگ نىيە مەلەكە چىيە، گرینگ ئەوئە چۆن پىكى بەخەت، ھەندىك دەپۆن سابەت، ژىر زەويەكى شەدار دەگرن، وەھاى پىك دەخەن پىاو ھەست دەكات لە سەد كۆشك خۆشتر و باشترە، ئەمە ھونەرە، نەك برۆيت لە كۆشكىكى ئامادەكراودا بژىت. ھەموو مەلەك نىشانەى كەسايەتى، زەوق و سەلىقەى ئەو كەسانەى كە تىايدا دەژىن.

- ئاخىر ئۆرە زۆر بچووكە.

- نە، بۆچى بچووكە؟ ئۆمە دوو ژوور و ھۆلىكمان ھەيە لەگەل ھەوشەيەك بەم گەورەيى و خۆشەيە، تا نىوئەى سەل دەخەتە سەر مەلەكەمان، با پىرى بكەين لە گۆل و چىمەن، جا سەيركە چەند خۆش دەبىت، پىكەو ھەوزەكەش پەنگ دەكەين، ماسى سوورى تى دەخەين، پاش نىوەرپوان ئاوپرژىنەكەى دەكەينەو و لۆرە دادەنىشەين و كەيف دەكەين، چۆنە؟

رووخسارى منداڵەكان گۆرا بوو، نىگاكانيان لە جىياتى خەم و خەفەتەكەى

کاژیریک پښتر جوړه خرۆشیکى لى نښتېوو، دېوايه لېم هله سووډم
وهرگر تبايه.

- دې کاکه هه ستن، ژوړه گوره که هې ئيوهيه، پټکى بخن، پښه که شى
جوان بووه، وانيه؟ قسهى خوځمان بېت، ئه و ماله خهريک بوو به سهر سهرماندا
دېرووځا، ههرچونیک بېت ئيره تازه بنیات نراو تهووه، ئه و ژوړه تړيش هې من و
شیرينه، ئيوه که لويه له گوره کان بېه نئوانى تر بۆ خوځ دابننن، ئه و ميژه خره و
کورسيه کاني هې حهوشه ن، مه سعوود حهوشه که دهستت ماچ دهکات، له پاش
ئوهى که ميک دامه زرين سهرپکى باخچه که بکه، بزانه پتويستى به چييه، چ
گولیکى بۆ بکړين؟ کاکه سيامهک، جه نايشت ده بېت نانتينى ته له فزيونه که
دابه زرينيت، سيميکى ته له فزيونيش له مالى دايه گوره ووه بۆ ئيره بکيشه، له گهل
مه سعوود چتوپه رده کاننښ داکوتن، به راست، ئه و تهختى خوهى له ماله کهى نه نه
بوو، پاکى بکهينه ووه و بيهننن، بۆ ناو حهوشه که باشه، فهرشپکى له سهر داده نين،
ئه گهر شه وانه پيمان خوځ بوو له حهوشه که دهخوين، ژور باشه وانيه؟

منداله کان هاتپونه خرۆش، دهستيان به پښنياردان کرد، مه سعوود گوتى:
- په رده کاني ژوړى ئيمه بگورې، ئه وانهى له ماله کهى ئه ولا بوو، ژور تاريخ
بوون.

- راست ده که هيت، مافى خوځته، پټکه ووه دېروين پارچه يه کى جوانى گولدار
هه لده بژيرين، ههر له ودهش چهره شفى تهختى خوى بۆ ددرووم. به لښتان پى ددهم
ژوړپکى رووناک و نايابتان هه بېت.

بهم شپويه منداله کان به ماله که قايل بوون و ئيمه ش به وى راهاتين. له پاش
هه فته يه که تا راده يه که دامه زرين و پاش مانگيک باخچه يه کى خوځ و پر له گول،
حه وړپکى جوان و دره وشاوه و ژوړه گهلپک به په رده و شتومه کى رازاندنه ووهى
دلگير و خوځمان هه بوو. په روين خانم گواستنه ووهى ماله که مانى پى خوځ بوو،
دهيگوت، هاتوچو کردنى بۆ مالمان ئاسانتر بووه، دايه گوره به ووه دلخوځ بوو که
ئيمه له ماله که يداين و وهکو خوى دهيگوت ترسى که متر بووه ته ووه، ئه و کاتانهى
دهنگوباسى جهنگ زياتر دهبوو، دنيا تاريخ دهبوو و ئاژيريان لى ددها، هه موو
به په له خوځمان پتى ده گهياند، منداله کان به جوړپک له جوړه کان له گهل جهنگدا

پاهاتبوون و به بهشیک له بهرنامه‌ی ژبانی پوژانه‌یان دهزانی، له کاتی تۆپ باران و مووشه‌ک بارانه‌کاندا، ئه‌و کاتانه‌ی کاره‌با ده‌کوژایه‌وه هانی شیرینمان ده‌دا شیرمان بۆ بلیت و ئیمه‌ش هاوکاریمان ده‌کرد، به‌م شپوهیه، ته‌نیا دایه‌ گه‌وره نه‌بیت که به‌هه‌راسه‌وه ته‌ماشای بنمیچه‌که‌ی ده‌کرد، هه‌موومان تۆپ بارانمان له بیر خۆمان ده‌برده‌وه.

هه‌موو کاتیک ئاغای زه‌پ‌گه‌ر کاری بۆم ده‌هینا و سه‌ری لێ ده‌داین، چه‌ند دلنه‌رم و له‌ خه‌می ئیمه‌دا بوو، ئه‌م هه‌لسوکه‌وته‌ی له‌ په‌فتاره‌ وشکه‌که‌ی فه‌رمانگه‌ نه‌ده‌چوو، هاوپیته‌کی باش بووین بۆ یه‌کتر، ده‌رده‌ دلمان بۆ یه‌کتر ده‌کرد و سه‌باره‌ت به‌ کوپه‌کان پوژم پێ ده‌کرد، ئه‌ویش ته‌نیا بوو، له‌گه‌ڵ ده‌ستپیکردنی جه‌نگ، هاوسه‌ره‌که‌ی و کچه‌که‌ی بۆ فه‌ره‌نسا گه‌را بوونه‌وه، ئه‌ویش نه‌یده‌زانی چی بکات، پوژێ گوتی:

– به‌پاست، نامه‌یه‌کم له‌ ئاغای شیرازییه‌وه پێ گه‌یشت.

– ئی! چی نووسیوه؟ دۆخی باشه‌؟

– وه‌لا پیم وانییه، دلی زۆر ته‌نگه، ده‌ترسم ئه‌م دووره‌ولاتییه له‌ ناوی به‌ریت، دوا شیرعه‌کانی بوونه‌ته غوره‌تنامه‌گه‌لیک که دلی مرۆف دینیت ته‌ له‌زه. ئیمه‌ وشه‌یه‌کمان نووسی، وتمان خۆزگه‌مان به‌ خۆت له‌و‌یت و بێ خه‌می، ئه‌گه‌ر ده‌زانیت چ وه‌لامیکی داوته‌وه.

– چی نووسیوه؟

– من وه‌کو تۆ نیم له‌ بیرم بمینیت، شیرعیکی درێژه، زۆر پێ له‌ ئازاره، باسی هه‌موو بارودۆخه‌کانی خۆی ده‌کات له‌ غه‌ریبیدا، ته‌نیا سه‌ره‌تاکه‌یم له‌بیره که ده‌لێت:

بۆت نووسیوم له‌ سه‌ر سفره‌ خۆناوییه‌کانی پوژئاوا

نانت له‌ پوژندایه و پارووت چه‌وره

لێره نه‌بووی، نه‌تدیتووه، له‌گه‌ڵ هه‌موو به‌ره‌به‌یانیک

من ئیواره‌ی چه‌ند غه‌ریبانهم له‌ ده‌وره

– پاست ئه‌که‌یت، ئه‌و له‌و ته‌نیایی و دلته‌نگیه‌ پزگاریی نابیت.

پیشبینیه کهم زوو هاته دی و هاوړی دلشکاوه کهمان به ئاسوودهیی هه تاهه تایی گه‌یشت، ئه‌و ئاسوودهیی له‌وانه‌یه هه‌رگیز له ژيانی سهر زه‌ویدا پتی نه‌ده‌گه‌یشت. له پرسه‌که‌یدا که خیزانه‌که‌ی داینا بوو، به‌شداریم کرد، پزیککی به شکوی لای گیرا، به‌لام پیلانی شاردنه‌وه‌ی ده‌ست‌نووسه‌کانی که له سهرده‌می خویدا هه‌بوو، له دوا‌ی مردنیشی ههر به‌رده‌وام بوو.

ئاغای زه‌رگهر، به‌چهند کۆمپانیایه‌کی چاپ و بلا‌وکردنه‌وه‌ی ناساندم که کاره‌کانیانم له ماله‌وه ده‌کرد، سهرته‌نجام، له نووسینگه‌ی کۆواریکدا کاریککی بۆ دۆزیمه‌وه که مووچه‌که‌ی به‌رده‌وام و جیگیر بوو، هه‌رچه‌نده زۆر نه‌بوو به‌لام که موکووپیه‌کانم به‌و کارانه پر ده‌کرده‌وه که له ماله‌وه به‌جیم ده‌هیتا.

مندا له‌کانم له قوتابخانه‌کانی نزیک ماله‌که‌مان ناو‌نووس کرد، هه‌فته‌ی یه‌که‌م قه‌ل‌س و رووگرژ بۆ قوتابخانه تازده‌کیان رویشتن، له‌به‌ر دوورکه‌وتنه‌وه‌یان له هاوړیکانیان دل‌سارد و خه‌مبار بوون، به‌لام له دوا‌ی مانگیک ته‌نانه‌ت بیرى قوتابخانه کۆنه‌که‌یانیشیان نه‌ده‌کرد. سیامه‌که هاوړی زۆری دۆزیمه‌وه و مه‌سعوودیش خوی له‌گه‌ل هه‌موواندا ساز و میهره‌بان بوو، ههر زوو خوشه‌ویستی ده‌وروبه‌ره‌که‌ی به‌ده‌ست هیتا، شیرین پتی نابوو سالییه‌وه، دل‌خۆش و سهر و زمان شیرین بوو، له‌گه‌ل هه‌موو که‌سی‌دا قسه‌ی ده‌کرد، سه‌مای ده‌کرد و به‌ سهر کۆلی براکانیدا سهرده‌که‌وت، بریارم وا بوو ئه‌ویش له باخچه‌یه‌کی ساوایانی نزیک دابنیم، که‌چی په‌روین خانم نه‌یه‌یشت و به‌تووپیه‌یه‌وه گوتی:

– بۆچی پاره‌ت زۆره؟ هه‌موو رۆژه‌که له فه‌رمانگه‌یت، له ماله‌یشه‌وه چاپ ده‌که‌یت، ده‌خوینی، ده‌نووسی یان دروومان ده‌که‌یت، له دوا‌ییشدا ئه‌و پاره‌یه‌ی به‌م به‌دبه‌ختیه‌یه‌ پیدا ده‌بیت بیخه‌يته ده‌ستی ئه‌مانه! نه، نایه‌لم! بۆچی من مردووم؟

خه‌ریک ده‌بووم له‌گه‌ل په‌وشی تازده‌ی ژیان پاده‌هاتم. هه‌رچه‌نده شه‌ر بوو و هه‌واله ترسناکه‌کانیم ده‌بیست، به‌لام له‌وه ده‌چوو له ئیمه‌وه زۆر دوور بیت، من ئه‌وه‌نده گیرۆده‌ی ورده‌کارییه‌کانی ژیان بووم، ته‌نیا له کاتی ئاژیر لیداندا نه‌بوایه شه‌رم به‌بیردا نه‌ده‌هاته‌وه، ئه‌گه‌ر له‌و کاته‌شدا هه‌موومان پیکه‌وه بووینا به‌خه‌م نه‌بوو، له‌و باوه‌رده‌ا بووم پیکه‌وه مردن باشت‌ترین شیوازی مردنه، له یه‌ک شویندا و یه‌ک جار، سوپاس بۆ خوا، هیشتا مندا له‌کان به‌ته‌مه‌نی سهر‌بازی نه‌گه‌یشتبوون و

دښتيا بووم هه ټاکو ئه مان بهو ته مه نه ده گهن شه په تهاو د بېت، بچي ده مانتوانی چنه د سال شه په بکهن؟ مندا له کانیشم لهو مندا لانه نه بوون حه زیان له چونه مهیدانی شه په بېت، خه ریک بووم باوه یم بهوه ده هینا که د ژواریه کانی ژیانم به جی هیتشووه، بارودوخم روونه و ده توانم له ناسووده یییه کی ریژه ییدا مندا له کانم گه وره بکهم.

چنه د مانگیک تی په ری، تیرور و کوشتاریکی زور پرویان دا. چالاکییه سیاسیه کان گوژرانه وه بچ ژیر زهوییه کان، سه رکرده به ره له استکاره کان هه له اتن، شه هر به رده وام بوو و من خه می داهاتوو و چاودتیرکردنی مندا له کانم بوو، لهوه ده چوو قسه کانم و پرووداوه کان کاریان له سیامه ک کردبوو، چبی تر پیوه ندیه کی نه وتوی به هاوړی مواهیده کانیه وه نه ما بوو، یان نه وه ندی که من دهمزانی! له گهل هاتنی به هاردا نیگه رانییه کانم که متر بوونه وه. مندا له کان خویان بچ تاقیکردنه وه کان ناماده ده کرد، منیش لهو کاته دا خولای دوا تاقیکردنه وه و خویندن، بچ ودرگرتنم له زانکو که بهم نزیکانه ده کرایه وه، که وته سه رم. دهمویست ودها نوقمی خویندن و قوتا بخانه بن و بوا ری بیرکردنه و هیان له شتیکی تر نه بیت.

نهو شه وه به هارییه، وهکو هه میشه خه ریکی چاپکردنی نهو بابه ته بووم که هه له چنم کردبوو، شیرین خه وتبوو، گلوی ژووری کوره کان هیتا داگیرسابوو کاتیک دهنگی زرمه ی مشت و زهنگی ده رگه که له شوین خوم وشکیان کردم، دله کوتیم گرت، سیامه ک له ژووره که ی هاته دهر، به نیگایه کی پر پرسیار و حه په ساووه سهیری به کترمان کرد، مه سهوود چاو پر له خه، خوی پیمان گه یاند، دهنگی زهنگه که نه ده برایه وه، هه رسیکمان بچ لای ده رگه که ریژشتین، مندا له کانم پال نایه لوه و خوم که میک ده رگه که م کرده وه، یه کیک پالی به ده رگه که وه نا، کاغه زیکیان له به رده م چاوم راگرت، لهو تاریکییه نه مده زانی چیه، پالیان نام و هاتنه ژووره وه، سیامه ک به رهو لای مالی دایه گه وره هه لات، دوو کهس به شوینیدا پایان کرد و له ناوه راستی حه وشه که دایاننیشاند، هاوارم کرد:

- وازی لی بین.

له کاتیکدا ویستم فریای بکهوم پایانکیشامه ژووره وه، به هاوار و پارانه وه ده مگوت:

- بۆچی چى بووه؟ چى كىدووه؟

يەككىيان كە بەتەمەنتر بوو بە مەسعوودى گوت، چارشتووهكى دايكت بەسەر سەريدا بده، كاتىك كە سىبەرى سىامەكم دەبىنى لە ناوهراسىتى هەوشەكە دانىشتووه، نەمدەتوانى ئۆقرە بگرم، خوايه، دەيانەويت چى لە جگەرگۆشەكم بگەن؟ لە خەيالى ئەويدا كە ئەشكەنجەى دەدەن، ھاوارىكم كرد و لە هۆش خۆم چووم، كاتىك كە لە ئاو پڑانەكى مەسعوود بە دەمچاومدا ھاتمەوه خۆ، خەرىك بوون سىامەكىان دەبرد، ھاوارم كرد:

- نايەلم كۆرەكم بەن، ھىچى نەكردووه.

و بە شوئىندا رام كرد.

- بۆ كۆيتى دەبەن؟ پىتم بلىن.

پاسدارىكى تەمەن مام ناوھەندى بەبەزەيىيەوه تەماشای كردم و كاتىك ھاوړىكانى رۆيشتن، بە دەنگىكى نزم گوتى:

- دەيبەين بۆ ئەوين، مەترسە، ھىچى لى ناكەن، ھەفتەى داھاتوو وەرە بلى عزەتولا حاجى حوسىنىم دەويت، خۆم ھەوالىت دەدەمى.

- خوا بمكاتە قوربانى، بەلەيك بەسەر كۆرەكمەدا نەھىن، توخوا، توگيانى مندالەكانت.

ھاوخەمانە سەرى راوھشانى و رۆيى. من و مەسعوود تاكو سەر كۆلانەكە رامان كرد بۆ شوئىنيان، دراوسىكان لە سووچى پەنجەرەكەوه سەيرىيان دەكرد، كاتىك ئۆتۆمۆبىلەكە لە فلەكە تى پەرى، ھەر لەسەر ئەو جادەيە دانىشتم، مەسعوود بە ھەزارحال منى بۆ مالىەو بەردەو، رەنگى بىزىكاو، چاوە پى لە ترس و دەنگە لەرزۆكەكى سىامەك كاتىك دەيگوت: "دایە، توخوا دایە شتىك بكە"، يەك چركەش لەبەرچاوم لا نەدەچوو.

سەرانسەرى شەو كە گرژبوونەوى دەمارەكانم ھەبوو، ئەمجارە بەرگەى ئەمەيانم نەدەگرت، ئەو ھەقدە سالان بوو و بەراستى بى تاوان بوو، ئاخىر بۆچى ھاتن و برديان؟ ئەوپەركەى ئەگەر تاوانىكىشى ھەبىت لەوانەيە فرۆشتنى رۆژنامە بىت لەسەر چوارپانەكە، ماوھەك بوو ھىچ پىوھەندىيەكى لەگەڵ ئەواندا نەمابوو.

به يانی زوو، هرچۆنیک بوو ههستام و لهسهه پێیه لهرزۆکهکانم وهستام، نهدهبوايه دهست لهسهه دهست دانیم تا کۆرپهکهه لهدهست بچیت، کهس نهبوو فریام بکهوێت، ژيانم وهکو دراما زنجیرهیییه دووباره کراوهکانی لی هاتبوو، بهلام ههه جارهی شتوانیکی تایبهتی ههبوو و منیش توانای بهرگهگرتنم کهمترهوه بووبوو. جلهکانم لهبهه کرد، مهسهوود ههه به جلهکانیییه وه لهسهه نیمکهتهکه خهوی لی کهوتبوو، بههتواشی بانگم کرد و گوتم:

– پتویست ناکات ئهمرۆ بۆ قوتابخانه برۆی، له مالهوه بمپنهوه تاوهکو پهروین خانم دیت و شیرینی بدهی، تهلهفونیش بۆ میمی فاتی بکه و بهسههاتهکهی بۆ باس بکه.

به چاوی خهوالوهوه گوتی:

– بهم بهیانیه زووه بۆ کوێ دهڕۆیت؟ بۆچی کاژیر چهنده؟

– کاژیر پێنجه، با برۆم بۆ بهه دههگهی مالی مهحموود تا نهڕۆشتووته دههوه ببینم.

– نه دایه، نه! پتویست ناکات برۆیت.

– چارم نییه، کاتی ئهوه قسانه نییه، ژيانی کۆرپهکهه له ئارادایه، ئهوههزار ناسیاوی ههیه، هههچۆنیک بووه ههولی لهگهڵ دهدهم بمباته لای حاجی ئاغا.

– نه دایه، توخوا مهڕۆ، ئهوههیچ ناکات، بۆچی له بیرت چوهوه؟

– نه دایه گیان، ئهمجارهیان جیاوازه، ههمید بۆ ئهوه غهریبه بوو، بهلام سیامهک له خۆینی خۆیهتی، خوشکهزایهتی، له باوهشی خۆیدا گهوره بووه.

– نه دایه، ئاخه تۆ نازانی؟

– چی؟ چی بووه؟ چی نازانم؟

– نهدهویست پیت بلایم، من پاش نیوهڕۆی دوینی یهکی لهو پاسدارانهه لهسهه کۆلانهکه بینی.

– باشه!! ئینجا چی؟

– ئاخه به تهنیا نهبوو، لهگهڵ خالۆ مهحموود بوو، پیکهوه قسهیان دهکرد و سهیری مالی ئیمهیان دهکرد.

دنیا له بهرچاوم سووړایه وه. یانې مهحموود خه بهری له دهستی داوه؟ شتی وانابیت، چۆن ده بیت؟ خوشکه زای خوۍ؟ وهکو شیت له مال بهدر که وتم، نازانم چۆن خۆم به مالی مهحموود گه یاند. وهکو شیت له درگه م ددها، غولاموسین و مهحموود یه کسهر درگه که یان کرده وه. غولامه لی ماوه یه ک بوو بۆ بهرکانی شهړ رۆشستبوو، هیشتا مهحموود جلی مال هوهی له بهر بوو، هاوارم کرد:

- تۆ، تۆ، بئی شهرهف تۆ پاسدارت بۆ مالمان هینا؟ تۆ پاسپیردراوت هینا سیامه کی من بگرن؟ وایه؟

به ساردوسرییه وه ته ماشای کردم، چاوه پروان بووم بلیت نه! نکوولی لی بکات، یان قه لاس و تووره بیت له وهی چۆن بیرم له شتی ودها کردووه ته وه و نکوولی له هه موو شتیک بکات، که چی ههر بهو ساردوسرییه وه گوته:

- ئی کوره کهت موجهید بوو، وانیه؟

- نه، سیامه کم ته منی کی نه وتوی نه بوو تا دهسته هه لبریت، ههر له م یه ک، دوو ساله دا سی جار بیروباوه ری گوړی، هیچ کاتیکیش له گه ل هیچ دهسته یه کدا نه بووه.

- پیت و ابووه داده...! سهرت له ژیر به فردا شار دووه ته وه، خۆم بینیم له سهر چوارپانه که رۆژنامه ی ده فرۆشت.

- ههر نه وه یه، ههر له بهر نه وه بۆ به نډیخانه ت نارد.

- ئهرکی شه رعیم به جی هینا، ئاگات لی نییه چ ناپاکییه ک و چ کوشتاریکیان ناو ده ته وه، من ئاین و نهو دنیام بۆ کوره کهت نافروشم، ئه گهر کوره که ی خو شم بوايه ههر نه ودم له گه ل ده کرد.

- ئاخر کوره کهم بی تاوانه، به هیچ شتیه یه ک له گه ل نه واندا نییه.

- نه وه ئیتر پتوهندی به منه وه نییه، ئهرکی من نه و بوو بیناسینم و نه ودم کرد، ئیتر ههر چی هه یه به دهست دادگای عه دلی ئیسلامیه، ئه گهر بی تاوان بیت بهری ددهن.

- بهو ساده بییه؟ نهی ئه گهر هه لیه یان کرد چی روو ددهات؟ نه وانیش له هه له به دوور نین، کوره کهم له بهر هه لیه ک له ناو بچیت؟ تۆ چۆن ده توانیت له نازاری ویزدان رزگارت بیت؟

- به من چی؟ ئیدی ئەم کەمکارییه له ئەستۆی ئەواندایه، ئەویش ئەگەر هەلەى ئاوها بکریت، پێیهکی دوور نابریت، دەچیتە پیزی شەهیدانەوه، بۆ بەهەشت دەروات، روحیشی هەتا هەتایه سوپاسی من دەکات، لەبەرئەوهی له چارەنووسێکی وەکو ئەوهی باوکی پرگام کرد، ئەمانە ناپاکانی ئاین و ولاتن.

تاقە شتێک که به پێوه پرایگرتبووم رق بوو، هاوارم کرد:

- کەس وەکو تۆ ناپاکی ئاین و ولات نییه، کەسانی وەکو تۆ خەریکن ئیسلام لەناو دەبن، خەلکی له خۆیان دوور دەخەنەوه، بەرپز، کێ فەتوای وەهای داوه؟ تۆ بۆ بەرژەوهندیی خۆت هەموو چەپەلکارییهک دەکەیت و دەخەیتە ئەستۆی ئاین.

تفێکم له دەموچاوی کرد و له مالهکه هاتمه دەر. لەبەر ژانه سەر خەریک بوو سەرم دەتەقی، دوو جار له قەراخ جادهکه وەستام و ئاوێکی زەردم هەلەتینایهوه. خۆم گەیانده مال دایکم. عەلی نیازی پۆشیشتە دەرەوهی هەبوو، دەستیم گرت، لێی پارامهوه شتێکم بۆ بکات، ناسیاویک بدۆزیتەوه، داوای یارمەتی له باوکی ژنهکهی بکات، ئێو هەموویان دەناسیت. عەلی سەریکی راوهشاند و گوتی:

- بەخوا داده تۆ نازانیت چەند بێ تاقەتم، من سیامەکم زۆر خوشدەویست، له باوهشی خۆمدا گەوره بووبوو...

- بووبوو؟! وەها قسە دەکەى دەلێی مردوو!!

- نه مەبەستم وا نەبوو، دەمەوێت بۆم کەس هیچ ناکات، واتە ناتوانیت هیچ بکات، کاتێک ناوی موحاهیدی پێوه بێت، هەموو خۆیان دوورەپەریز دەخەن، ئەم بێ شەرەفانە کەمیان کوشت، تێ دەگەیت؟!

بۆ ژوورەکهی دایکم پۆشیستم، خۆم فرێدایه سەر فەرشهکه، سەرم به دیوارەکهدا کیشا، گوتم:

- وەرە، ئەمەش کورەکانت، بۆ کوشتنی خوشکەزاکەیان پشتوینیان بەستوو، مندالێکی حەفدە سالان، ئینجا دەلێت له دلێ نەگرم، خوێنمان یەکه.

هەر لەو کاتەدا فاتى و سادق، خۆیان و مندالە بچکۆلەکیان هاتن. منیان بەرز کردەوه. گەڕاینهوه مالهوه، فاتیش هەر فرمیسکی دەپشت، سادقیش بەقینهوه سمیلێ دەجوو، فاتى به هیواشی گوتی:

- بەراستی خەمی سادقیشمە، ناشی بلێن ئەویش موحاهیده؟ ئاخیر یەك، دوو

جار له گهڼه ځای و مه محمود قسه و باسی کردووه.

به پانتاییی دهموچاوم فرمیسکم ده پشته، گوتم:

– ناغا سادق وهره با پروین بق به ردهم به نديخانه که، به لکو توانیمان هه والیک بزاین.

پنکه وه پویشستین، به لام بی نه نجام بوو، داوای عزه تولا حاجی حوسینم کرد، وتیان، نه مرق نایهت. گیت و خه مبار که راینه وه ماله وه. فاتی و په روین خانم له پووخسارم تی گه یشتن که هیچ هه والیکمان پی نییه. هه ولیان دا هانم بدن شتیک بخوم، به لام نه مده توانی، هر بیرم له وه ده کرده وه ئاخق ئیستا سیامه ک له وی چی ده خوات؟ جارتیکی تر دهستم به گریان ده کرده وه، چی بکه م؟ بق لای کی برقم؟ من، ژنیک ته نیا، له پر فاتی گوتی:

– مه حبووبه!!

– کام مه حبووبه؟

– مه حبووبه ی پوورم، ئی باوکی هاوسه ره که ی ئویش روحانی نییه؟ ده یانگوت پیاوکی زور گرینگه. پوورم زوری پیدا هه لده دا، ده یگوت، پیاوکی زور باشه.

– به لای راست ده که یهت.

وه کو نوقومبووبه ک په لم بق هه موو چلیک ده هاویشته. تیشکی هیوا یه ک له ناخمدا درهوشایه وه، هه ستامه سه ری.

– بق کوئی؟؟

– ده بیت برقم!

– نارام بگره، من و سادقیش دین، سبه ی پنکه وه ده پروین.

– سبه ی درهنگ ده بیت! هه رخوم ده برم.

– ئاخر چون ده بیت؟

– بچی نابیت؟! مالی پووری ده ناسم، حق ناوونیشانه که ی نه گزراوه؟

– نه! به لام ناتوانیت به ته نیا بری.

مه سهوود له کاتیکدا که خوی ده گوری گوتی:

– به ته نیا ناروات، منی له گه لدام.

- بەلەم تۆ قوتابخانەت ھەيە، ئەمەش نەپۇشتووی،
- لەم بارودۆخەدا قوتابخانە چىيە؟ دۇنيا بە، ناھىلەم بەتەنیا بېرۆيت، ئىتر بەسە،
ئىستا من پياوى مەلەكەم.

شىرىنمان بە پەروىن خانم سپارد و پۇشتىن. مەسعود وەكو منداڭ چاودىرى
دەكردم، خۆى لەسەر كورسىيەكى بەرز دادەنىشت بۆ ئەۋدى من بتوانم سەرم
لەسەر شانى دابنىم و بخەوم، بەردەوام پسكىت و ئاوى پى دەدام، وەكو پياو لەگەڭ
خەلەك قسەى دەكرد، تەكسى دەگرت و منى بەدواى خۆيدا پادەكېشا. كاتىك كە
گەشتىنە مالى پوورم شەو داھاتىوو، پوورم بە بىنىنمان لەو كاتەى شەودا،
حەپەسا و دىقەتى دەموچاوى دام و گوتى:

- بىرم، چى بوو؟

دەستم بە گريان كرد.

- پىم رابگە پوورى، خەرىكە منداڭكەشم لە دەست دەچىت؟

لە پاش نىو كاژىر مەحبوبە و ھاوسەرەكەى لەۋى بوون، مەحبوبە ھىشتا
گورج و گۆلىيەكەى جارانى مابوو، تەنیا كەمىك قەلەوتر بوو بوو و دەموچاۋىشى
پىگەشتووتر بوو. ھاوسەرەكەى پياۋىكى قۆز، تىگەشتوو و دلسۆز ديار بوو،
ئەشق و خۆشەويستى دوولايەنە لە ھەلسوكەوتى ھەردوكياندا بە جوانى ھەستى
پى دەكرا، من ھەر قسەم دەكرد و باسى بەسەرھانەكەى خۆم دەكرد.
ھاوسەرەكەى مەحبوبە بەھىمنى و مېھرەبانىيەۋە دلى دەدامەۋە، قسەى
ھىواناۋەرى دەكرد. گوتى:

- مەحالە بەو بەلگە بى بنەمايانەۋە ھىچى لى بگەن.

و بەلىنى دا سبەى بۆ لاي باۋكى بېزىن و ھەر يارمەتییەكم پىويست بىت
كەمكارى نەكات. كەمىك ئۆقرەم گرت، پوورم ھانى دام چىشتىكى سووك بخۆم،
مەحبوبە حەبى ئارامكەرەۋەى بۆ ھىنام، لە پاش بىست و چوار كاژىرى تال و
قورس، خەوم لى كەوت.

باۋكى ھاوسەرەكەى مەحبوبە، پياۋىكى بەپىز و مەۋقەكى خاۋەن كەسايەتى و
نوورانى بوو، فرمىسكەكانم زۆر كارى تى كرد، بەۋپەرى لەخۆبوردەيىيەۋە دلى
دامەۋە، بۆ چەند كەسەك تەلەفۋنى كرد و ھەندىك ناو و تىبىنى نووسى، بە

موحسنى دا و پايىسپارد كه هاودههم بيت. بۆ تاران گه پايىنه وه، هه ر دوام ده كرد، له گه ل خوادا راز و نيازى خۆم ده كرد. موحسن له هاتوچۆدا بوو، له گه ل خه لكى جۆره و جۆردا سه رقالي پتوهنديكردن و قسه كردن بوو تاوهكو توانى چاوپتكه و تنپك بۆ سبه ي ساز بكات. پۆژى دواتر پتكه وه بۆ بهنديخانه ي ئه وين پۆيشستين، بهرپرسى بهنديخانه كه له گه ل موحسن ئه حوالپرسى كرد و گوتى:

- روون بووه ته وه كه تى گلاوه، به لام هه تا ئىستاهيچ به لگه يه كى پشتراستكه ره وه له بهر ده ستدا نيه. ههركه قوناغه ئاسايى و ياساييه كان داخران ئه و نازاد دهكړيت، داواى له موحسن كرد سلاوى ئه و به حاجى ناغا بگه يه نيت.

هه ر ئه و قسانه ده مانگ منى له سه ر پى راگرت، ده مانگى تال و پر نازار، هه موو شه وپك خه وم ده بينى پتبه كانيان به ستبووه وه و لتيان دهدا، پتست و گۆشتى پتبه به داركه وه دهنووسا، به زريكه له خه وه كه راده چله كيم. وا بزانم هه فته يه ك له دواى گرتنه كه ي سيامه ك بوو كاتيك له ئاوينه چاوم به خۆم كه وت، پير، ليو به بار، لاواز و زهرده وه بوو بووم، له هه مووى سه يرتى چه پكك قژى سبي بوو كه له لاي راستى سه رمه وه بوو. له دواى له سيدارهدانى هه ميد چهند تاله قژتيكى سبي كه وتبووه سه رمه وه، به لام ئه م چه پكه زۆر تازه بوو و به ره هه مى ئه شكه نه جى ئه و پۆژانه بوو.

به رده وام له گه ل مه حببووه و له رتيگه ي ئه ويشه وه له گه ل هاوسه ره كه ي و باوكى هاوسه ره كه ي له پتوهنديدا بووم. يه كجار له كۆبوونه وه يه كدا به شدار بووم كه بهنديخانه بۆ دايك و باوكى زيندانپيه كانى دانا. سه باره ت به سيامه ك پرسيارم كرد، بهرپرسه كه ئه وى باش دهناسى، گوتى:

- جيى نيگه رانى نيه، نازاد ده بيت.

دلم خووش بوو، به لام قسه ي دايكى يه كيك له زيندانپيه كانم به بيرهاته وه كاتيك گوتى:

- كاتيك ده ليت نازاد ده بيت، مه به ستى نازادبوونه له ژيان.

هه موو جه سته م كه وته له رزين، ئه م هه راس و هيوايه منى دهكوشت، هه و لم دهدا هه تا ده توانم كار بكه م، بۆ ئه وه ي بتوانم هه م قه ره بووى كاره پاشخراوه كه م بكه مه وه و هه م كاتيكى كه مترم بۆ بيركردنه وه بميتيت.

چاكردنه وه دههينته وه و مندا له كان دههينته .

- تا قه تم نييه ، ده رومه ماله وه .

- نه ، هر ده بي بيت ، نيشم پته .

- چيت نه ویت؟ بلای ، شتيك پرووی داوه ؟

- نه بابا ، مهجوبه ته له فونی كرد و گوتی له تاران . منیش وتم بین بۆ ئیره به لكو هه والیکيشيان پی بیت .

کاتیک ته له فونه کهم داخست نو قمی بیرکردنه وه بووم ، ههستم كرد دهنگی فاتی ئاسایی نه بوو ، تینیک وه بهر دلمدا هاته وه ، لهو کاته دا کاریکی په لپان خسته بهردهستم ، سه رقالی کار بووم ، به لام بیرکردنه وه بۆ کۆ نه ده کرایه وه ، ته له فونم بۆ ماله وه كرد ، به پهروین خانم گوت :

- شیرین ئاماده بکه ، سادق ئاغا دیت بۆ شوینی .

به پیکه نینه وه گوتی :

- هاتوه ، چاوه روانی مه سهوود بوون ، ئه ویش گه یشت ، خه ریکن بۆ مالی فاتی ده رۆن ، تۆ که ی ده رۆیت ؟

- هر کاره کهم ته واو بوو ده رۆم ، پهروین خانم راستم پی بلای ، شتيك پرووی داوه ؟

- پروداو ؟! پروداوی چی ؟ وه لا من نازانم ، ئه گه ر شتيك بوايه سادق ئاغا ده یگوت ، نه گیانه کهم نه وهنده له خووه دله راوکیت نه بیت ، خه ریکی له نیوده چیت .

هر نه وهنده ی کاره کانم ته واو کرد له فه رمانگه هاتمه دهر ، یه کهم ته کسیم گرت و ناوونیشانی مالی فاتیم پی دا . فاتی به گوړیکی نادیاره وه ده رگه که ی بۆ کردمه وه ، به وردی و تیزبینیه وه ته ماشایم کرد .

- سلاو داده ، چیته ؟ بۆ ئاوها سه یرم ده کهیت ؟

- راستم پی بلای فاتی ، چی بووه ؟

- ئوی ! بۆچی هه موو جارێ ده بی شتيك پروو بدات بۆ نه وه ی بیت بۆ مالمان .

فیروزه پای کرد ، به دهم سه ما کردنه وه خو ی خسته ئامیزم ، شیرینیش پای کرد بۆ لام ، سه یری مه سهوودم کرد ، ئه ویش له ناو بیرکردنه وه دا به هیمنی وه ستابوو ،

جله‌وی خۆم گرت و پۆیشتمه ژووره‌وه، به‌هتواشی به‌مه‌سه‌عوودم گوت:

- مه‌سه‌عوود شتیک پرووی داوه؟

- نازانم، ئیمه‌ش ئیستا هاتین، وه‌های ده‌بینم هه‌لسوکه‌وتیان گوماناییه، هه‌ر پیکه‌وه‌چه‌چه‌ده‌که‌ن.

هاوارم کرد:

- فاتی چی پرووی داوه؟ خه‌ریکم شیت ده‌بیم، ده‌بلێ!! گیانم ده‌رچوو.

- توخوا هیم‌ن به، هه‌رچییه‌ک هه‌بیت هه‌والیکی خوشه، بێ خه‌م به.

- هه‌والیکی سیامه‌کت ده‌زانیت؟

- به‌لێ، بیستم که‌هه‌تایه‌هه‌تا جه‌ژن به‌ری بدن.

- به‌پاسته‌هه‌؟

سادق گوتی:

- له‌وانه‌شه‌زووتر...

- توخوا!! کێ گوتی؟ له‌کوی بیستت؟

- هیم‌ن به‌ره‌وه، جارێ دانیشه‌با چاییه‌ک به‌یتیم.

مه‌سه‌عوود ده‌ستی توند گرتبووم، سادق هه‌ر پێ ده‌که‌نی و خۆی له‌گه‌ڵ منداڵه‌کان سه‌رقاڵ ده‌کرد. گوتم:

- توخوا سادق ئاغا تۆ به‌جوانی بۆم باس بکه.

- وه‌لا من نازانم، ده‌شی خۆی باسی بکات، ئه‌و باشتراکای لێ بوو.

- له‌کێی بیستوه، له‌مه‌حبوبه‌هه‌؟

- به‌لێ، وا دیاره‌له‌گه‌ڵ مه‌حبوبه‌قه‌سه‌ی کردوه.

فاتی به‌سینییه‌چایه‌که‌وه‌هات، فێروزه‌ده‌م به‌پیکه‌نین و به‌له‌نجه‌و لاره‌وه‌قاپه‌شیرینییه‌که‌ی هه‌نا. گوتم:

- فاتی گیان وه‌ره‌دانیشه‌به‌باشی قسه‌م بۆ بکه، مه‌حبوبه‌چه‌چی گوت؟

گوتی:

- ئیشه‌که‌ی ته‌واوه، ئیشه‌للا هه‌ر له‌م پۆژانه‌سیامه‌ک به‌رده‌بیت!!

- توخوا به راسته؟ يانی که؟
 - له وانهیه لهه ههفتهیه دا!
 - وای خوا گیان، ده بێت وا بێت؟!
 پالم دایه وه. له وه دهچوو فاتی له پێشدا هه موو شتیکی ئاماده کردبوو. بۆ ئه وهی
 هێمن بېمه وه، یه کسه ر دلۆپێ درماني هێمنکه ره وهی له په رداختیک ئاودا پێ دام،
 له شوینی خۆم هه ستام.
 - بۆ کوێ؟ چیه...؟
 - ده بێت برۆم ژووره که ی رێک بخه م، ئه گه ر کو په که م سبه ی بێته وه ده بێت
 هه موو شتیکی رێکو پێک بێت.
 - نه خوشکم، دانیشه، تۆ بۆ ئارام و ئۆقره ت لێ برا وه؟ راستیه که ی مه حببو به
 گو تی، له وانه یه ئه مشه و بێته وه.
 جارێکی تر که و ته وه سه ر قه نه فه که.
 - يانی چی؟ راستم پێ بلی.
 - وه لا مه حببو به و ئه وان رۆشیتن بۆ ئه وه ی ئه گه ر ئازاد بوو، بیهێننه وه، تۆ
 ده شی جلّه و ی خۆت بگریت. ده ته ویت چه ند دلۆپێکی تری کرامینت بده می، وه ره
 ئه م حه به ش بخۆ، له وانه یه له هه ر ساتیکدا ده ریکه ون، ده شی تۆ ئاماده بیت.
 ئۆقره و ئارام لێ برا و هه ر ده مپرسی:
 - ئی چی بوو، که ی دینه وه؟
 له و کاته دا مه سه وود ها واری کرد:
 - سیامه ک!
 سیامه ک له پشت دیواره که وه ها ته ده ر، به راستی دلم به رگه ی ئه م هه موو
 خوشی و جۆش و خرۆشه ی نه ده گرت، خه ریک بوو له قه فه زه ی سینگم ده ر ده په ری.
 له ئامیزم گرت، زۆر لاواز تر و درێژ تر بوو بوو، هه ناسه م گیرا، ئاویان به سه ر
 ده موچا و مدا پێژاند، جارێکی تر له ئامیزم گرت، ده ستم له ده موچا و ی، چا و ده کانی و
 ده سه ته کانی دهدا، و اتا به راستی ئه مه خودی ئه وه، سیامه که نازداره که ی خۆم!
 مه سه وود کاژیریک له با و ده شی سیامه ک گریا، ئه م کو په باش و میهره بانه ی له م

ماوهیهدا نازایانه بهرپرسیاریتی مالهکەئە لە ئەستۆ گرتبوو، بەهیمنی و ژیرانه هیوای پێ دەبەخشیم، چۆن ئەم هەموو فرمێسکەئە لەم ماوهیهدا شارەدبوو؟ شیرین بە پێکەنین و زەوقەوه لە ناو ئەو قەرەبالخێ و خۆشییەدا، پاش کەمێک ناز و شەرم خۆی فریدایە باوەشی سیامەک، هەموو ئەو شەوه لەناو خۆشی، شادی، قسە و تاسەییەکی بێ سنووردا تێ پەری. گوتم:

– دەبێت پێیەکانت ببینم.

پێ کەنی و گوئی:

– دایە وازم لێ ببێ، ئەم قسانە چییە؟

لە پێش هەموو کەسێک تەلەفۆنم بۆ حاجی ئاغا کرد، هەتا توانیم بە قوربان و ساقەئە بووم، بە دەم فرمێسکەوه سوپاسیم کرد. گوئی:

– خۆ من هیچم نەکرد.

بوچی نا!! دەزانم چیت کرد، گەرانهوێ سیامەک لە چاوی تۆ دەزانم.

دوو پۆژ لە ناو قەرەبالخیی دیدارەکاندا تێ پەری، مەنسوورە و مەنیزە تاسەئە دایە گەورەیان کردبوو. ئەو پۆژ بە پۆژ و پتر دەبوو و تووشی لەبیرچوونەوه دەبوو، چیی تر سیامەکی لە هەمید جیا نەدەکردەوه.

ئەوندەم نەزر کردبوو ئەمدەزانی کامیان جێبەجێ بکەم. وازم لە کارەکانم هێنا و هەرچوارمان بۆ زیارەتی حەزرەتی پەزا پۆشیتین. دوا ئێوه پۆشیتین بۆ قوم، بۆ ئەوێ سوپاسی پوورم، مەحبووبە، ئاغا موحسین و حاجی ئاغای فریشتەئە پرگاربوونمان بکەین. چ پۆژگەلتکی خۆش بوو. هەستم دەکرد دووبارە زیندوو بوومەتەوه. لە سایەئە بوونی منداڵەکان و سەلامەتیان، هیچ خەمێک نەیدەتوانی لە پێم بخت.

سیامەک لە هەژدە سالان نزیک دەبوووه. سەرەرای ئەوێ سالتیک لە قوتابخانە جێ مابوو، بەلام لەبەرئەوێ سالتیک زووتر خستبوومە بەر خۆیندن، لە پووی تەمەنەوه دوا نەکەوتبوو. دەبواوە خۆی لە قوتابخانەئە ئامادەئە ناوونوس بکەدایە، بەلام بەهۆی پابردووی سیاسییەوه لە قوتابخانەئە ئامادەئە وەرنگیرا. هەرچیەکمان کرد بێ سوود بوو. هەرچەندە ئاواتی بەرزترین ئاستی خۆیندنم بۆ منداڵەکانم دەخواست، کەچی ئیستا دەبواوە بەوێش قایل بم کە لە دیپلۆمیش بێ

- دهربازی بکەن؟ چۆن؟ خۆ بۆ ئەمانە قەدەغەییە لە ولات برۆنە دەرەوه.

- کێشەکە ئا ئەوهیە، دەبێت بە قاچاخ لە سنوور دهربازیان بکەین، یەکیکمان دۆزیوەتەوه دووسەد و پەنجا تمەن وەردەگریت، منداڵەکان دهرباز دەکات. من بیرم لەوه کردەوه هەردووکیان پیکەوه بنێرین، لە قازانجی هەردووکیاندا یە، ئاگایان لە یەکتەر دەبێت. رات چییە؟

- وەلا باشە، بەلام دەشی من پارەکەیی پەیدا بکەم.

- خەمت نەبێت، ئەگەر کەمی هێنا ئیمە هاوکاری دەکەین. ئەوه زۆر گرینگە کە پیکەوه بن. لەوانە یە زۆرتر بۆ ئەردەشیر بەسوود بێت، چونکە سیامەک دەتوانیت بەرەیی خۆی لە ئاو دەرکات، ماشەللا پیاویکی تەواو، بەلام ئەردەشیر پتووستی بە یارمەتی هەیە، ئەگەر بزائیت بە تەنیا نییە بەناسانی دەپوات، ئیمەش بۆ خەم دەبین.

- بەلام بۆ کۆی برۆن؟

- زۆر شوین، ئیمە پرسیارمان کرد، هەموو شوینتیک پەناھەندە وەردەگریت. ئەوان لەوێ دەتوانن بخوینن، مووچەیان پێ دەدەن، باشە تۆ خەمی چیتە؟ پارەکەیی؟

- نە، ئەگەر سوودی کۆرەکەمی تێدا بێت مائەلەکم دەفرۆشم، قەرەز دەکەم، دەینێرم. بەلام دەشی لەوه دُنیا بۆم کە سوودگەییە بۆی، دەبێت بیرم لێ بکەمەوه، لەگەڵ خۆیدا قسە بکەم، هەفتەیکە مۆلەتم بدەم.

دوو پۆژ بیرم لەوه کردەوه دەشی چی بکەم، ئاخۆ سپاردنی دوو منداڵ، لەم تەمەندە بە دەست قاچاخچیەوه بێجگە لەوهی نایاساییە، شتێکی دروستە؟ دهربازبوون لە سنوور چ مەترسییەکی هەیە و پاشان ژیاڵ لە ولاتێکی نامۆدا و بەتەنیا لەو پەڕی دنیا، ئەگەر پتووستی بە یارمەتی بێت کۆ فریای دەکەوێت؟ دەبوا یە راویژم بە کەسێک بکەربایە. چیرۆکەکەم بە نەینی بۆ ئاغا سادق گێڕایەوه، گوتی:

- وەلا نازانم، سەرئەنجام هەموو کاریک مەترسی خۆی هەیە، ئەم کارەش ترسناکە، لەولاشەوه من هیچ شتێک لەبارەي ژیاڵی هەندەرانەوه نازانم، بەلام زۆر کەسیش دەناسم بوونەتە پەناھەندە، دیارە چەند کەسیکیشیان گەرانووەتەوه.

تەختەكە دانىشىم و گوتىم:

- دەمەويت قىستان لەگەل بگەم.

سىامەك كەمىك خۆي راستەو كەرد و مەسعوود وازى لە كارەكەى ھىنا، ھاتە لامەو و گوتى:

- دايە چى بوو؟ شتىك رووى داو؟

- نە كورم، جارئ نە، بىرم لە ھەندئ شت كەردووتەو، دەمەويت سەبارەت بە داھاتووى سىامەك بىرارىك بەدەين.

- بىرارى چى؟ بۆچى ئىمەش دەتوانىن بىرارى بەدەين! ئىمە ھەرجىيەكمەن پى بلىن دەبىت بلىن بەسەر چاوا!

- نە رۆلە گيان بابەتەكە ئەمە نىيە، مەن ھەفتەيەكە بىر لە ناردنى تۆ دەكەمەو بۆ دەرەوئى و لات.

- چى! دلت خۆشە، پارەكەى لە كوئ دەھىت؟ دەزانىت چەندى دەويت؟ بەلاى كەمەو دووسەد ھەزار تەمەن بۆ قاچاخچى، ئەوئەندەش بۆ بەرپوئەردنى ژيان تاوئەكو روونبوونەوئى دۆخى پەناھەندەيى.

- ئافەرىن! چەند بە وردى ژماردووتە... ئەمانە لە كوئ دەزانىت؟

- ئۆ! ئەوئەندەم پرسىار كەردو، دەزانىت ھەتا ئىستا چەند ھاورىم پوئىشتوون؟

- نە! ئەى بۆ بە مەنت نەگوت؟

- چى بلىم؟ دەمزانى نىتە و بى سوود خەفەتت دەخوارد.

- گرینگ پارە نىيە، ئەگەر بۆ تۆ بەسوود بىت ھەرچۆنىك بوو پارەكەى جىبەجى دەكەين. تۆ ھەر ئەوئەندە بلى ھەز دەكەيت يا نە؟

- روونە كە ھەز دەكەم!

- دەتەويت برۆيت چى بگەيت؟

- دەرۆم دەخوئىم، لىرە ھىچ دوارۆژىكم نىيە، ناھىلن بۆ زانكۆش برۆم.

- پىت وانىيە بىرمان بگەيت؟

- بۆچى نا! زۆرىش بى تاقەت دەيم، بەلام ھەتا كەى دەتوانم بە ديار تۆو دەنىشم و سەبرى جل دوورين و چاپكەرنەكەت بگەم، ئەى داھاتووم چى دەبىت؟

- بەلەم دەبىت لە سنوورەو بە قاچاخ برۆيتە دەرەو، زۆر ترسناكە، ئامادەيت
ئەو مەترىسيە قىوول بکەيت؟

- مەترىسيەكەى لە سەربازى و بەردى شەپ پتر نىيە، وانىيە؟
پاستى دەکرد، سالتىكى تر سەربازى دەگرتەو، وا دياريش بوو شەپ كۆتايىي
پى نەدەهات.

- بەلەم، ئەگەر بتنىرم چەند مەرجىكم هەيە، دەشيت بەلنىم پى بدەيت و سوئند
بخۆى كە بىهينىتە دى و هەتاهەتايە وەفادارى بەلنىنەكەت بىت.
باشە، بەلەم ئەو بەلنىنانە چىن؟

- يەكەمىيان ئەوئەيە كە بەهيج شىوئەيەك بەلەى دەستە سىياسىيەكاندا نەوئەيت،
تىكەلەيان نەبىت و چىي تر نەبىتە ئامرازى دەستيان. دوو، تا دەتوانىت هەتا
بەرزترين پلە بخوئىت و ببىتە پياوئىكى تەواو و خاوەن پروانامە، سىيەم، ئىمەت لە
بىر نەچىت، هەر كاتىك تەوانىت دەستى خوشك و براكەت بگريت و يارمەتییان
بدەيت.

- پىوئىست بە بەلنىن ناكات، هەموو ئەمانە ئامانجى خۆم.

- هەموو وا دەلنىن بەلەم لە دوايىدا لەبىريان دەچىتەو.

- چۆن دەبىت مەن ئۆوم لە بىر بچىتەو، ئۆو هەموو ژيانى مەن، تاقە ئاواتم
ئەوئەيە كە رۆژىك دابىت هەموو چاكە و ماندوو بوونەكەى تۆ قەرەبوو بکەمەو،
دلىابە بەباشى دەخوئىم، كارم بەسەر سىياسەتیشەو نىيە، بەپاستى هىچ
دەستەيەكى سىياسىيم خۆشم ناوئەيت.

چەندان كاژىر سەبارەت بە چۆنىەتى سەفەر، ئامادەکردنى پارە و بەرنامەكانى
داهاتوو قسەمان كرد، سىامەك دەتگوت تازە لە دايك بووئەو، بەگور و هيوادار،
هاوكات نىگەرەن و شلەزاو بوو. دوو فەرش، ئەو ئالتوونانەم كە مابوو، تەننەت
ئەلقە و بازەكەى شىرىنىشم فرۆشت. هەندىك پارەم لە پەروين خانم قەرز كرد،
بەلەم هەر كەم بوو. ئاغای زەپگەر كە دلسۆزانە ئاگای لە ژيانم بوو، بەبى ئەوئەى
باسى بکەم، كىشە و گىروگرفتەكانى ژيانمى دەزانى، پۆژى بە پەنجا هەزار
تەنەو هاتە مالىمان و گوتى، مووچە پاشكەوتووكانتم كۆكردەو.

- مەن ئەوئەندە مووچەى پاشكەوتووم نەبوو.

- منیش هەندیکم خستە سەر.

- چەند؟ دەشت بزانم چەند قەرزارم و چۆن بیدەمەو.

- هیچ نییە، خۆم دەزانم چەندە، لە مووچەکانی داھاتوو کەمی دەکەمەو.

کۆتایی هەفتە دووسەد و پەنجا هەزار تەنم بە مەنسوورە دا و بەدلتیایییەو
وتی ئیمە ئامادەین، بەسەر سوورمانەو تەماشای کردم و گوتی:

- ئەم هەموو پارەیت لە کوێ هینا؟ من سەد هەزار تەنم بۆ دانابوو.

- زۆر سوپاس، خۆم جێبەجێم کرد.

- ئەو سەبارەت بە کڕینی دراو و خەرجیی مانگەکانی یەکەم کە لە پاکستان
چی؟ پارە ئۆهشت هەیه؟

- نە، بەلام جێبەجێی دەکەم، تۆ جارێ ئەمە بگرە و کات و شوێن دیاری بکە تا
دواتر.

- نە ئیتر نایەوێت ئەم پارەیه هەیه.

- باشە من وردە وردە دەگێرمەو.

- پێویست ناکات، ئەمە پارەیی خۆتانە، بەشی منداڵەکانە، ئاخ، ئەگەر حەمید
یەک هەفتە درەنگتر بمردایە نیوێ خانووەکە و شتەکانی تر هی ئۆه بوون.

- ئەگەر حەمید نەمردایە ئیستا باوێ گەورەش مابوو.

پێوەندیکردن بەم قاچاخچیەشەو چیرۆکی خۆی هەبوو، کورێکی گەنج، لاواز و
پەشتالە بە جل و بەرگی ناوچەیی خۆیانەو بوو، ناوێ نەتینیەکە مەهین خانم
بوو. ئەو تەنیا وەلامی ئەو تەلەفۆنانە دەدایەو کە دەیانویست لەگەڵ مەهین خانم
قسە بکەن. بڕیار وا بوو کورەکان ئامادە بن بۆ ئەوێ بە بڕیاری ئەو لە کاتیکی
گونجاویدا بەرێ بکەون و بۆ زاھیدان بڕۆن. ئەو بەلێنی دا بە یارمەتی هاورێکانی
لە پاش ئەوێ لە سنوور دەربازیانی کرد، بیانگەیهێتە کوێتە و نووسینگە نەتەو
یەکگرتووکان. دەیانگوت، کەوڵی مەریان دەکاتە بەر و لە ئێوان رانە مەپەکاندا لە
سنوور دەیانپەڕێتەو، بیستنی ئەم قسانە دلی دەهینامە لەرزە، بەلام هەولم دەدا
سیامەک سەرنجی دلەپراوکی، هەراس و دوودلییەکەم ئەدات، کەچی خۆی ئەوێندە
پێویست سەر بەگۆیەن بێ دەربایست بوو، پتر لەم قسانە چێژی دەبرد و دەهاتە

خرۆش وەك لەوێ هەراس و ترسی هەبێت.

ئەو شەوێ كە بپاری پۆشتنەكەیان گەشت، كۆرەكان لەگەڵ ئاغا بەهمەنی هاوسەری مەنسوورە، بەرەو زاھیدان بەرێ كەوتن. ساتی مائاواپی، هەستم دەكرد پارچەبەك لە بوونم لە جەستەم لێ دەكەنەو. نەمدەزانی كاریكی دروستم كردوو یا نە. لەلایەكەو خەمی دووركەوتنەوێ ئەو و لەلایەكی تریشەو ئەو ترس و هەراسە چاوەروانی بوو، منی خستبوو نیوان دوو بەرداشەو. ئەو شەو تەكو بەیانی لەسەر بەرمالەكە هەلنەستام، هەر نزام كرد و فرمیسكم هەلپشت، كۆرەكەم بە خوا پاسپارد.

سێ پۆژ لە هەراس و نیگەرانی بەسەرچوو، تا سەرئەنجام هەوالمان پێ گەشت كە بە سەلامەت لە سنوور تێ پەریون. لە دواى دە پۆژ قسەم لەگەڵ خۆیدا كرد، پاش ئەوێ گەشتبوو ئیسلام ئاباد و تا رادەبەك جێگیر بووبوو، دەنگی دوور و خەمناك بوو. ئینجا من بووم و خەمی دووركەوتنەوێ سیامەك، پۆشتنەكەى سیامەك زۆر كاری لە مەسعوود كردبوو و گریانەكانی شەوانەى پتر خەمباری دەكردم. دۆخی مەنسوورە زۆر لە من خراپتر بوو، ئەو تەنانت پۆژكیش لە كۆرەكەى جیا نەبووبوو، ئارامی لێ بربوو، لە پووكدەشدا ئەو و لە ناخدا سەرنەشتی خۆم دەكرد:

– دەشت بە هێزین، ئیمەى دایكانى ئەم سەردەمە بۆ پاراستنى رۆڵەكانمان و بۆ داھاتوو و بەختەوهرى ئەوان، دەبێت بەرگەى خەمى دوورى و جیاپوونەوهران بگڕین، ئەمە ئەو نرخەیه كە دەشى لە پێناو خۆشەویستى ئەواندا بێدەین، دەنا دەبێن بە دایكەلێكى خۆپەرست.

دواى چوار مانگ، شەویك پەرمانە تەلەفۆنى كرد و گوێشیەكەى دایە دەست سیامەك، لە خۆشیدا هاوارم كرد. ئەو بە شوێنى مەبەست گەشتبوو، پەرمانە بەلێنى پێ دام كە چاودێرى سیامەكە، بەلام دەبواى سیامەك ماوێهەك لە ئۆردوگای پەناھەندەكان بمێنێتەو. ئەو لەویدا بەپێچەوانەى خەلكى تر كە كاتەكەى خۆیان لە بێ كاریدا بەسەر دەبرد، دەستی بە فێربوونى زمان كرد، هەر زوو چوو قوتابخانە و پاشان بۆ زانكۆ پۆشت. لە بەشى ئەندازیارى میكانیک لە خۆیندن بەردەوام بوو، و هەرگیز بەلێنەكەى خۆى لە بیر نەچوو. پەرمانە وەها

پێکی خستبوو کە هەموو پۆژەکانی پشوو لە مائی ئەوان بباتە سەر. بەم شێوەیە هەموو کاتێک ئاگام لە بارودۆخی بوو، پەروانەش بێ بێزاری لە وردەکاری بەرەو پێش چوونەکە ی بۆ باس دەکردم. زۆر دلشاد و سەرفراز بووم، هەستم دەکرد یەک لەسەر سێی ئەرکەکانم بەجێ هێناوە، بەهێز و تواناوە کارم دەکرد و وردە وردە قەرزەکانم دەدا یەو. مەسعوود بە وردی و دڵسۆزییەو ئاگای لە من و ژيانمان بوو، لە پال خۆیندەنەکە یەو بەباشی پۆلی سەرپەرشتیاریی خێزانەکە ی دەبینی و بەسۆزە بێ سنوورەکە یەو ژيانی پر لە شادی و هیوا دەکردین. شیرین بە قسە خۆشەکانی، ناز و پەفتارە شیرینەکانی، هار و هاجییەکانی وزە و خۆشی وەبەر خێزانەکەماندا دەهێنایەو. هەرچەند دەمزانی ئەم شادییە کاتییە، چونکە چەند کێشەییەک بە دەورووبەرمدا دەخولایەو و وا دیار بوو ئەم شەرە مالتۆترانکەرەش بێ کۆتایی بێت. هەر لەو پۆژگارەدا کە جاریکی تر فێری پێکەنین بووبوومەو، ئاغای زەرگەر بەویەری خۆتاکییەو، لە کاتێکدا کە چاوی لە مێزەکە ی بەردەم قەنەفەکە بریبوو، خوازبێنی کردم. دەمزانی ژنە فەرەنسەیییەکە ی و منداڵەکە ی لە ئێران نەما بوون، بەلام نەمدەزانی تەلاقیشی لی وەرگرتوو. ئاغای زەرگەر پیاویکی تێگەیشتوو و لە هەموو لایەنیکەو بێ کێشە بوو، ژيان لەگەڵ ئەودا زۆر کێشە ی مادی و مەعنەوی بۆ چارەسەر دەکردم. منیش جۆرە سۆزێکم بۆی هەبوو، هەموو کاتێک وەکو مرۆفێکی کراوە و هاوڕێ و هاو دەمێکی باشم دادەنا و خۆشم دەویست، دەمتوانی سفرە ی دلی خۆمی بۆ هەلپێژم. دەمێک بوو دەمزانی سۆزێکی تاییبەتی بۆم هەیه، لەوانەبوو ئەو سۆز و نزیکییە ی کە هەرگیز بە تەواوەتی لە حەمید نەبینیبوو، ئەم پێی بێخشیما یە. ئەو سێیەم کەس بوو لە دوا ی مردنی حەمید داوا ی کردم، لە دوو جارەکە ی تردا، یەکسەر و بێ دوودلی وەلامی نەڕیم دایەو. بەلام ئەمجارەیان نەمدەزانی چی بکەم! هاوسەرگیری لەگەڵ ئەودا هەم لە رووی ژیرییەو و هەم لە رووی هەستەو دروست بوو، بەلام مەسعوود ماو دەیهک بوو بە وردەکۆلییەو چاودێری هەلسوکەوتی دەکردم، توورە و بێ ئۆقرە بوو، جاریکیان بێ پێشەکی گوتی:

– دایە، ئێمە پتووستیمان بە کەس نییە، وا نییە؟ پتووستیت بە هەرچیەک بوو خۆم ئەیخەمە بەردەست، بەم ئاغای زەرگەرەش بلی ئێتر ئەوەندە بۆ ئێرە نەیت، چیی تر بەرگە ی بینینی ناگرم.

بەم شتوودیه، بەو ئەنجامە گەیشتم کە نابیت ئەو ئاسوودەیییە بە دەست هینراوە
بشڵەژینم، و لە منداڵەکانم بەولاوە گوێ بە هیچ کەسی تر بدهم، من ئەرکی خۆم
دەزانی و دەبواوە بە دڵ و گیان لە خزمەتی ئەواندا بوومایە و دەشیا خۆم جیگەیی
باوکیانم پێ بکردایەتەو، نەک یەکیکی تر، لەوانە بوو بوونی ئەو بۆ من
دەستکەوتیکی باش بوایە، بەلام زۆر ئاشکرا بوو کە منداڵەکانم و بەتایبەتیش
کۆرەکانم ناشاد و بێزار دەکات. دواى چەند رۆژیک دوا وەلامم دایەو و داواى
لێبووردنم لێ کرد، بەلام داوام لێ کرد هەرگیز لە هاوڕێیەتیەکیەکی لەگەڵ مندا
کەمکاری نەکات.

هه‌موو کاتیک، پرووداوه‌کانی ژیانم به شیوه‌یه‌ک بوون که بواریکم بۆ هه‌ناسه‌دان و وه‌بەر خۆ هینانه‌وه‌ی وزه‌ هه‌بیت، هه‌رچه‌ند ماوه‌ی ئاسووده‌یییه‌که‌م درێژتر بوایه، گورزی پرووداوی پاشتر به‌هێزتر ده‌بوو، بریاکردن به‌م بۆچوونه‌ وای لی کردبووم له‌ خوشترین هه‌لومه‌رجیشدا دله‌پاوه‌کییه‌کی نادیارم هه‌بیت و له‌ پر دلم داخوڕپیت.

کیشی سهره‌کی ژیانمان به‌ پۆشتنی سیامه‌ک چاره‌سه‌ر بووبوو، هه‌رچه‌نده‌ زۆرم بیر ده‌کرد و هه‌ندی جار به‌رگهی دله‌نگیی خۆم نه‌ده‌گرت، به‌لام هه‌رگیز له‌ ناردنی پاشگه‌ز نه‌بوومه‌وه‌ و نه‌مویست بگه‌یتیه‌وه‌. له‌گه‌ڵ وینه‌که‌ی قسه‌م ده‌کرد و نامه‌ی دوور و درێژم بۆ ده‌نووسی بۆ ئه‌وه‌ی ئاگای له‌ هه‌موو شتیک بیت و لیمان دانه‌بیت. مه‌سه‌وود ئه‌وه‌نده‌ هێمن بوو، نه‌ک ته‌نیا کیشی بۆ نه‌ده‌نامه‌وه‌ به‌لکو چاره‌سه‌رکه‌ری گیروگرفته‌کانم بوو، قۆناغی پتگه‌یشتنی به‌وپه‌ری تۆکمهی و خۆپاگرییه‌وه‌ به‌سه‌ربرد، خۆی به‌ به‌رپرسی ئیمه‌ ده‌زانی، هه‌موو ئه‌رکه‌کانی له‌ ئه‌ستۆ ده‌گرت، ده‌بوايه‌ ئاکام لی بوایه‌ نه‌وه‌ک سۆز و له‌خۆبوردیه‌یه‌که‌ی خراپ به‌کار به‌ینم و داخوازی به‌رپرسیاریتی پتر له‌ توانای ئهم گه‌نجه‌ تازه‌ پیگه‌یشته‌وه‌م بویت. به‌لام خۆی به‌وه‌ قایل نه‌بوو، زۆرجار به‌ خه‌مخۆرییه‌وه‌ ته‌ماشای ده‌کردم، له‌ پشتمه‌وه‌ ده‌هه‌ستا، ملی ده‌شێلام و ده‌یگوت:

– ده‌ترسم نه‌خۆش بکه‌ویت، برۆ بخه‌وه‌.

– نه‌ نازیه‌که‌م، خه‌مت نه‌بیت، کارکردن که‌س نه‌خۆش ناخات، ماندووایی کار، به‌ خه‌وی ئاسووده‌ی شه‌ویک یان دوو پۆژی پشووی هه‌فتانه‌ ده‌رده‌چیت، ئهم بی

کاری، بیرکردنه‌وه، خه‌یالی نه‌زۆک و ماندوویی، نه‌خۆشی ده‌هینیت، کار جه‌وه‌ری ژیانه.

بی‌جگه له‌وه‌ی کورم بیت، هاوبه‌ش، هاوڕێم و ڤاوێژکارم بوو، هه‌موو شتی‌کمان به‌یه‌کتر ده‌گوت، هه‌موو ڤیاری‌کمان به‌ ڤاوێژکردن له‌گه‌ڵ یه‌کتردا دهدا، خێزانیکی ته‌واو بووین، ئه‌و راستی ده‌کرد، ئیمه‌ ڤیوستیمان به‌هیچ که‌سیکی تر نه‌بوو. تاقه‌ خه‌می من ئه‌وه‌ بوو که‌ خه‌لک نیاز پاکی، خۆبه‌خشی و قوربانیدانه‌کانی به‌خرایی به‌کاربهێنن، هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی خوشکه‌ شه‌یتانه‌که‌ی ده‌یکرد و ئه‌وی به‌ماچی، نازی، فرمیسکی یان به‌ ڤارانه‌وه‌یه‌ک هه‌رچییه‌کی بویستایه‌ به‌ ده‌ستی ده‌هینا. مه‌سه‌عوود وه‌کو باوکیکی به‌رپرسیار له‌گه‌ڵیدا هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد، له‌ قوتابخانه‌ ناوئووسی ده‌کرد، له‌گه‌ڵ مامۆستا‌کانی قسه‌ی ده‌کرد، ده‌یگه‌یاند هه‌ قوتابخانه‌ و ده‌یه‌نیانه‌وه‌، خواردمه‌نی و په‌ڤاو و ڤینووسی بۆ ده‌کړی، له‌ کاتی تۆڤباراندا له‌ باوه‌شی ده‌گرت و له‌ژێر پلی‌کانه‌کان ده‌یشارد هه‌وه‌، ئه‌و ڤیوه‌ندییه‌ دلگیره‌ی ئه‌وان نوقمی خۆشی ده‌کردم. به‌لام به‌پێچه‌وانه‌ی هه‌موو دایک‌انی دنیا، به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک به‌ گه‌وره‌بوونیان دلخۆش نه‌بووم، له‌ راستیدا لێی ده‌ترسام، له‌گه‌ڵ به‌رده‌وامی شه‌ڤدا هه‌راسه‌ بێ سنووره‌که‌م پتر ده‌بوو، هه‌موو سالتی ده‌مگوت هه‌تا سالتیکی تر کۆتاییی پێ دیت، به‌مه‌سه‌عوود ناگات، که‌چی شه‌ڤ نیازی ته‌واو بوونی نه‌بوو. هه‌والی شه‌هیدبوونی کوری دراوسی و ناسیاوه‌کانمان ده‌یانته‌وۆقاند و به‌هه‌والی شه‌هیدبوونی غولامه‌لی هینده‌ی تر ڤوخام. هه‌رگیز دوا دیداریم له‌ بیر ناچیت هه‌وه‌، کاتیک له‌به‌ر ده‌رگه‌ی ماله‌که‌مان بینیم ڤاچله‌کیم، چه‌ند سالتیک بوو نه‌میینیوو، نازانم له‌به‌ر جله‌ سه‌ربازییه‌که‌ی بوو که‌ فره‌ له‌ته‌مه‌نی خۆی گه‌وره‌تر دیاربوو، یان له‌به‌ر ئه‌و شته‌ نامۆیه‌ بوو که‌ له‌ چاوه‌کانیدا ده‌ده‌ره‌وشایه‌وه‌، هه‌رچۆنیک بیت غولامه‌لییه‌که‌ی جارێ نه‌بوو، به‌سه‌رسوڤمانه‌وه‌ وه‌لامی سلاوه‌که‌یم دایه‌وه‌ و پرسیم:

- شتی‌ک ڤووی داوه‌؟

سه‌رزنه‌شتکارانه‌ ته‌ماشای کردم و گوتی:

- بۆچی ده‌بیت شتی‌ک ڤوو بدات بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ردانتان بکه‌م؟

- ئۆی، نا ئازیزه‌که‌م، به‌خێر بیت، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌مه‌ یه‌که‌م جاره‌ کاری وا

بکهیت حه‌په‌سام، وهره ژووره‌وه.

مندال‌ه‌کان له مال نه‌بوون، که‌میک وهرس دیاربوو، چایم بۆ تی کرد، به قسه و هه‌وال‌پرسینی که‌سوکار هه‌ولم دا که‌شه‌که خۆیتر بکه‌مه‌وه، به‌لام هیچ ئاماژه‌یه‌کم به جله سه‌ربازییه‌که‌ی و به‌شداریکردنه‌که‌ی له مه‌یدانی شه‌ردا نه‌کرد، ده‌تگوت له‌م بابه‌ته ده‌ترسام، شه‌ر له دیدی مندا نخرۆبوون بوو له ترس و نوقومبوون بوو له فرمی‌سک و خۆین و مهرگ، سه‌ره‌نجام، کاتیک بێ‌ده‌نگ بووم له‌به‌رامبه‌ری دانیستم، گوتی:

– پووری هاتووم داوای گهردن ئازادیت لی ده‌که‌م.

– وه‌ی گیانی پووری! بۆ تۆ چیت کردووه، یان چی بووه؟

– ده‌زانم ئاگات لێ‌یه که من له شه‌ر بووم، ئیستا به‌مۆلت هاتوومه‌ته‌وه، جارێکی تر ده‌گه‌ڕێمه‌وه، ئه‌گه‌ر ئیشه‌للا ئه‌و به‌خته‌وه‌رییه‌م هه‌بێت به‌هیوای شه‌هید بوونم.

– پووری به‌قوربانت بێت، ئه‌م قسه‌یه چییه؟ خوا نه‌کات، تۆ سه‌ره‌تای گه‌نجیته، خوا نه‌کات هیچ به‌لایه‌کت به‌سه‌ر بێت.

– به‌لام پووری ئه‌مه به‌لایه‌ نییه، نیعمه‌ته، ئه‌وپه‌ری خواستی خۆمه.

– قسه‌ی وا مه‌که، ئه‌م شتانه ناچه‌م می‌شکمه‌وه، بیر له‌و دایکه داماوته بکه‌ره‌وه، ئه‌گه‌ر بزانیته قسه‌ی ئاوها ده‌که‌یت خوا ده‌زانیت چی به‌سه‌ر دیت... له‌ راستیدا تۆ ناگه‌م چۆن رێگه‌ی داوه بۆ شه‌ر برۆیت، ئه‌ی نازانیت راگرتنی دلی دایک و باوک له‌ هه‌موو شتێک پیرۆزتره؟

– با ده‌زانم، به‌لام هه‌ر له سه‌ره‌تاوه ره‌زامه‌ندی ئه‌وم وهرگرت، له‌ پێشدا قایل نه‌ده‌بوو، گریه و بێ‌دادی ده‌کرد، بۆ ئه‌و ئوتیه‌م برد که قوربانییه‌کانی شه‌ری لێ‌یه، پێم گوت: سه‌یرکه چۆن خه‌لکیان بۆ خانه و مال کردووه و پرسه‌داریان کردوون، ئه‌مه ئه‌رکی شه‌رعیی منه که به‌رگری له ئیسلام و ولات و خه‌لکه بۆ تاوانه‌که‌مان بکه‌م، تۆ ده‌ته‌وێت له به‌رده‌م به‌جێ‌هێنانی ئه‌رکی شه‌رعی‌مدا رێگر بیت؟ پووری! به‌راستی دایکم باوه‌رداره، به‌ پروای من ئه‌و له باوکم باوه‌ردارتره، گوتی: من کیم تا له‌سه‌ر فهرمووده‌ی خوا قسه‌م هه‌بێت، به‌ ره‌زامه‌ندی ئه‌و پارێم.

– باشه ئازیزه‌که‌م برۆ، به‌لام له‌ دوا‌ی ته‌وا‌وی‌بوونی خۆتندن و مه‌شقه‌کانت، به‌لکو

ئىشەللا ھەتا ئەو كاتە شەھەر تەواوېت و بتوانىت ژيانىكى باش و پىكوپىك بۇ خۆت پىك بھىت،

بە زەردەخەنەيەكى گالته ئامىزەو گوتى:

- بەلى وەكو باوكم، مەبەستت ئەوھى؟

- بەلى باشە، بۆچى باوكت چىيەتى؟

- ئاھ، ئەو چى دەلىتى پوورئ! ئەگەر كەس نەزانىت تۆ دەزانىت، نە، نامەوېت! شەھەر شتىكى ترە، تاقە شوپىنكە كە تىايدا ھەست دەكەم لە خواوہ نزىكم، تۆ نازانىت چ كەش و ھەوايەكى ھەيە، ھەموو لە پىناو يەك ئامانجدا لە خۆ بوردون، نەكەس باسى پارە دەكات، نە پلە و پايە، نە كەس دەيەوېت شتىك بنوېنەت، نە كەس بەدواى سوود و دەستكەوتى زىاترە، لەوېدا پىشېركىتى لەخۆبووردەيى و ھاندانە، نازانىت ئەوان بۇ گەيشتن بۇ ھىلەكانى پىشەوھى شەھەر چۆن پىشېركىتى دەكەن. باوھرى تەواوى دوور لە دوورپوويى و كەلەكەبازى و لەوېدايە، مەن لەوېدا لەگەل مۇسلمانى راستەقىنەدا ئاشنا بووم كە مالى دنيا و شتى مادى بەلايانەوھ ھىچ بەھايەكى نىيە، لەگەل ئەواندا ئاسوودەم، لە خواوہ نزىكم.

سەرم داخست و بىرم لە وتە پر باوھركەي ئەم گەنجە بە راستى گەيشتووھ دەكردەوھ. جارىكى تر دەنگە ماتەكەي غولامەلى بېدەنگىيەكەي شكاند:

- لەم دوايىيانەدا، كە دواى نيوھروان لە تەك باوكمدا بۇ دوكان دەپۆشستم، بە بىنىنى ئىشەكانى بىزار دەبووم، خەرىك دەبوو گومانم لە ھەموو شتىك دەكرد، تۆ بۇ مالى ئىمە نايەيت، خانووہ تازەكەمانت نەبىنىوھ.

- نە نەمبىنىوھ، بەلام بىستوومە زۆر گەورە و خۆشە.

- بەلى گەورەيە، تا حەز بگەيت گەورەيە، پىاو لە ناويدا ون دەبىت، ھەندى شوپىنى ھەيە نازانىن بۆچى باشە، بەلام پوورئ ئەو مالىە داگىركراوہ، داگىركراو، تى دەگەيت؟... نازانم باوكم ئەوھندە باسى مۇسلمانىتى دەكات، چۆن دەتوانىت لەو مالىەدا بژى؟ ھەرچەندە پىتى دەلېم، بابە ئەم مالىە نوپژى شىاو نىيە، خاوەنەكەي قايىل نىيە، دەلېت: "ھەلەي كرد، خاوەنەكەي مالى خەلكى خواردووہ، ئەوھى و ئىستا راى كردووہ دز بووہ، بۆچى كاتىك مالىكى دزراوت دەست بگەوېتەوھ، مافى ئەوھت نىيە بەكارى بھىتەت لەبەرئەوھى ئاغاي دز رازى نىيە؟" گوتار و

پهفتاره‌گانی گێژم ده‌که‌ن، هه‌ن ده‌که‌م هه‌لبێم، ده‌م‌وێت موسڵمانیکی راسته‌قینه
بم، نه‌ک وه‌کو ئه‌و.

ئه‌و شه‌وه نه‌مه‌یشت بۆ نانی شیوان برواته‌وه، کاتیک ده‌ستی به‌ نوێژکردن کرد،
نیازپاکی، بیریواوه‌په‌که‌ی هه‌ژاندمی، مه‌سه‌وود تازه‌ هاتیووه‌وه، گوتم:

به‌خیلیم دێ به‌ به‌ختی وا

دلم پر ده‌بی که ئه‌و ده‌گاته‌ خودا

ئه‌و حالێ وایه و لێره من

هه‌زار هه‌سه‌رتی په‌نه‌انم له‌ ده‌رووندا

له‌ کاتی مائئاواییدا، ماچی کردم و به‌ ئه‌سپایی به‌ گوێمدا چڕپاندی:

- دوعا بکه‌ شه‌هید بم.

ئه‌و به‌ ئامانه‌که‌ی خۆی گه‌یشت و منیش له‌ خه‌می نه‌مانی ئه‌ودا، ماوه‌یه‌کی
زۆر فرمیسکم ڕشت، به‌لام ئه‌مه نه‌بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی بۆ مائی مه‌حموود برۆم. دایکم
دلی زۆر لێم رهنجا بوو، ده‌یگوت وه‌کو حوشر کینه له‌ دل هه‌لده‌گرم، دل به‌ردینم،
به‌لام به‌ ده‌ست خۆم نه‌بوو، نه‌مه‌ده‌توانی پێ بـه‌مه‌ ئه‌و ماله‌وه. له‌ پاش چه‌ند
مانگیك ئیحتیرام ساداتم له‌ مائی دایکم بینی، پیر و دارمابوو، پیتستی ده‌موچاو و
ملی شۆڕ بووبوونه‌وه، به‌ بینی یه‌کسه‌ر فرمیسکه‌که‌م هاته‌ خوار، باوه‌شم پێدا
کرد، نه‌مه‌دزانی چۆن سه‌ره‌خۆشی له‌ دایکیکی جگه‌ر سووتاو بکه‌م، به‌ دژواری
له‌ ژێر لیوه‌وه، یه‌کێک له‌ ڕسته ئاساییانه‌م وته‌وه، به‌ هێمنی پالی نام و گوتی:

- پیرۆزباییم لی بکه، کورده‌که‌م شه‌هید بووه، ئه‌مه سه‌ره‌خۆشی ناوێت.

حه‌په‌سام، به‌دوودلییه‌وه ته‌ماشام کرد، فرمیسکه‌کانم به‌ پشت ده‌ستم سڕیه‌وه،
چۆن ده‌بێت پیرۆزبایی له‌ دایکیک بکه‌م که کورده‌که‌ی له‌ ده‌ست داوه؟

له‌ دواي ڕۆیشتنی ئه‌و به‌ دایکم گوت:

- هه‌ر به‌ راستی ئیحتیرام سادات به‌ له‌ناوچوونی کورده‌که‌ی خه‌مبار نییه؟

- نه‌ ڕۆله‌ قسه‌ی وا مه‌که! تۆ نازانیت چی ئه‌چێژیت، به‌م شیوه‌یه سه‌بووری دلی
خۆی ده‌داته‌وه، به‌لام به‌هێزه، توانیویه‌تی به‌رگه‌ بگریت.

- نازانم، تۆ ناگه‌م! سه‌باره‌ت به‌ ئیحتیرام تۆ راست ده‌که‌یت، به‌لام دلنیام

مەحمود كۆلىك سوودى لە شەھىدبوونى كۆرەكەى وەرگرتوو و دەستكەوتى
ھەبوو...

- وای! بمرم، كچى ئەم قسانە چىيە؟ كۆرەكەيان مردوو و تۆش لە پاشملەيان
قسەيان پى دەلتىت؟

- من مەحمود دەناسم، يانى دەتەوتت بلىتى لە شەھىدبوونى كۆرەكەى قازانجى
نەکردوو؟ چۆن دەبىت؟ ئەى ئەم سەرودتەى لە كوئى بوو؟

- ئى كچم بازرگانە، تۆ بۆ ئىرهىيى پى دەبەيت؟ ھەموو كەسكە لە ژياندا
بەشىكى ھەيە.

- وازىتە، خۆت باش دەزانىت پارەى حەلال ئاوا بە دەست نايەت، ئەى مامۆ
عەباس تاجر نەبوو؟ سى سال لە پىش ئەمىش دەستى پى کردوو، ئەو چۆنە
ھىشتا ھەر ئەو دوكانەى ھەيە؟ ئىنجا، ئاغا عەلى كەوا تازە دەستى پى کردوو،
خەرىكە سامانەكەى وەكو خۆل لە زيادبووندايە، بىستووومە ئەویش خانوويەكى
چەند مليۆنى تاپۆ کردوو.

- ئەمجارەيان نووساى بە عەلىيەو، ماشەللا منداڵەكانم زىرەكن، خواپەرستن،
خواش يارمەتەيان دەدات، ھەندىكىيانىش وەكو تۆ چارەپەشن، ئەمە خواستى
خوايە، مرۆف نابت ئەوەندە بەخىل بىت.

ماوھەكى زۆر بۆ سەردانى داىكم نەپۆشىتم، سەرم لە پەروىن خانم دەدا، بەلام
حەزم نەدەكرد لە ھەرگەى مائەكەى بدم، لەوانەبوو راستى دەكرد، من ئىرەيىم
دەبرد، بەلام نەمدەتوانى بەوە قايىل بم كە خەلكى لە شەرى و دژوارى و سەختىدا بن
و ئەمانىش پۆڭ بە پۆڭ سامانەكەيان لە زيادبووندا بىت. نە! ئەمە كارىكى
نامرۆفانە بوو، من بە گوناھم دەزانى.

پۆڭگارە ھىمەكانى ژيانى من لە نىوان شەرى، نىمچە ھەژارى، تىكۆشانىكى زۆر
و خەمى داھاتوودا تى دەپەرى. داىكى ھەمىد، سالىك پاش پۆشىتنى سىامەك بە
نەخۆشى شىرپەنجە كە زۆر خىرا تەشەنەى كرد، مائاوايىي لە ژيان كرد،
ئارەزووى مردنم لە سەرتاپاى بوونىدا دەخۆتەندوو، ھەستم دەكرد كە ئەو خۆيەتى
پەرە بە نەخۆشىيەكەى دەدات و زىادى دەكات. سەربارى ئەو دۆخە ناھەموارەى كە
تىيدا بوو، لە وەسىيەتەكەيدا ئىمەى لە بىر نەچووووە و بەلىنى لە منداڵەكانى

وهرگرت که نه هیلن ئیمه دهر به دهر بین، دیاره دهمزانی له مه یاندا مه نسووره پۆلی هه بووه، له وه به دواو دوش به هه موو توانایه وه هه وڵی دا ئهم ئارده زووهی دایکی بخاته بواری جیبه جیکردنه وه و پرویه پروی هه موو خوشکه کانی بووه وه. هاوسه ره که ی ئه ندازیاری بیناسازی بوو، زوو به زوو خانووه که ی پروخاند و له شوینیدا خانوویه کی چهند نهۆمی بنیات نرا. به درێژایی ماوهی بنیاتنانه که هه وڵی ئه وه درا که کاریان به ئیمه وه نه بیت، بۆ ئه وهی ناچار نه بین بگوێزینه وه. دوو سال له ناو خاک و خۆل و دهنگه دهنگدا ژیاين تا وه کو خانوویه کی چوار نهۆمی خوش تهواو بوو، هه ر نهۆمیک دوو شوقه ی پرویه ر سه د و په نجا مه تری بوو، هه ر نهۆمی سێیه م پرویه ره که ی سێ سه د مه تر بوو که مه نسووره له ویدا ده ژیا، شوقه که ی نهۆمی یه که میان به ئیمه دا، که له سه ر شوینی وه ستانی ماشینه کان بوو، شوقه که ی ته نیشتمان وه نووسینگه ی کاری هاوسه ره که ی مه نسووره بوو. نهۆمی دووهم به ر مه نیژه که وت، له شوقه یه کیاندا ده ژیا و شوقه که ی تری به کرێ دا. مونیره خانمیش خاوه نی نهۆمی چوارم بوو، هه ردوو شوقه که ی به کرێ دا. کاتیک سیامه ک زانی ئیمه ته نیا یه ک شوقه مان هه یه، به تووره یی له ته له فۆندا گوئی:

– ده بوايه شوقه یه کی تریشیان به ئیمه بدایه، بۆ ئه وهی ئیوه به کرێی بدن و یاریده در بیت بۆ بژیوی ژیا نتان، خۆ ئه مه هیشتا نیوهی مافه که ی خۆمانه. به پیکه نینه وه گوتم:

– پۆله گیان تۆ هیشتا واز ته نه هیناوه؟ هه ر ئه وهی ئه و شوقه یه شیان پێ داوین، له وه پهی سۆز و خۆشه ویستی خۆیا نه، ده یان توانی نه مانده نی، تۆ بیر له وه بکه ره وه که ئیمه به بی هیچ خه رجیک بووین به خاوه ن خانوویه کی تازه، پاک و خوش. ده بیت زۆر رازی و سوپاسگوزار بین.

شوقه که ی ئیمه له پیش ئه وانی تر دا تهواو بوو، بۆ ئه وهی ئیمه ژووره کانی ناو هه وشه که چۆل بکه ین و بواری بنیاتنانه وهی ئه و به شه ش بره خست. ئیمه زۆر دلمان به وه خوش بوو که سێ ژووری خه ومان هه یه، ده کرا هه ریه که مان ژووری خۆی هه بیت، من وێرای ئه وهی له دهنگه دهنگ و یاری کردنه کانی شیرین پرگامر بوو، ئه و ژووره ی که تیدا بووین زۆر خراپ بوو، شیرینیش له ده ست بۆله بۆل و ره خنه کانی من بۆ پیکوپیک کردنی ژووره که پرگاری بوو. مه سه وود به ژووره پۆشن

و خوشه‌کە‌ی پازى بوو و هيشنا خۆى به هاوژوورى سىامەك دەرانی.

ساله‌كان به خىرايى تى ده‌په‌پىن، مه‌سه‌وود به دوا سالى خويندنى ئاماده‌يى گه‌يشتبوو، كه‌چى شه‌ر هه‌ر به‌رده‌وام بوو، هه‌موو ساليك كه به نمره‌ى به‌رز دهرده‌چوو، دلم دا ده‌خوړپا و نا‌په‌زاييم دهرده‌پرى و ده‌مگوت:

– په‌له‌ى چىته كورم؟ با يه‌ك، دوو سال دره‌نگتر دييلۆم وه‌ربگريت.

– ئه‌وه چى ده‌للى دايه! يانى ده‌ته‌ويت دهرنه‌چم.

– قه‌ى چى كا! هه‌ز ده‌كه‌م هه‌تا شه‌ر ماوه تۆ هه‌ر له ئاماده‌ييدا بمىنيت‌ه‌وه.

– واى نه! ده‌بيت من زووتر گه‌وره‌م، بارى ژيان له‌سه‌ر شانى تۆ هه‌لگرم، ده‌مه‌ويت كار بكه‌م. بۆ سه‌ربازيش، دلنياه به‌لانت پى دده‌م كه له زانكۆ وه‌ربگيريم، ئه‌وكاته‌ش چهند ساليكى تريش بو‌ارم ده‌بيت.

چۆن بم‌توانيبايه باسى نيگه‌رانييه‌كانى خۆم بۆ بكدبايه سه‌بارت به شى‌وازي بژاره‌ى سياسى و كۆمه‌لايه‌تتى زانكۆ و دلساردم بكدبايه‌ته‌وه؟

سه‌رئ‌نجام، له پاش زه‌حمه‌تتى زۆر، خويندنى شه‌و و پۆز، به نمره‌ى زۆر به‌رز دييلۆمى وه‌رگرت و له تاقىكرنه‌وه‌ى گشتيدا به‌شدارى كرد، هه‌ردوو‌كمان ده‌مانزاني به‌و رابردووه‌ى خىزانه‌كه‌مانه‌وه، شانسى وه‌رگرتنى له زانكۆدا كه‌مه، به‌لام هه‌ولمان دهدا به‌سه‌ر خۆمانيدا نه‌هينيه‌وه. جارجاره بۆ دل‌دانه‌وه‌ى من و له راستيدا بۆ به‌رزكرنه‌وه‌ى وره‌ى خۆى ده‌يگوت:

– من رابردووى سياسىم نىيه، له قوتابخانه هه‌مووان لىم پازين، له لىكۆلینه‌وه‌كاندا به‌رگريم لى ده‌كه‌ن.

به‌لام بى سوود بوو، زۆر به‌ساده‌يى و ئاشكرا، به‌هۆى رابردووى سياسى خىزانه‌كه‌مان ئه‌و له زانكۆ بى به‌ش كرا، كاتىك هه‌واله‌كه‌ى بيست سه‌ره‌پاى ئه‌و هه‌موو سه‌رراستى و خۆراگرييه‌ى، مشتى به‌سه‌ر مێزه‌كه‌دا دا، كتيبه‌كانى له په‌نجه‌ره‌كه‌وه فرىدايه دهره‌وه و به كوڵ گريا. منيش كه هه‌موو هيواكاني دواپۆزى ئه‌وم به با چوو ده‌بينى، شان به شانى فرمىسكم ده‌رشت و نه‌مده‌توانى دلى بده‌مه‌وه.

له‌دواى ئه‌وه بىر و هۆشم له‌لاى چۆنيه‌تتى پاراستنى ئه‌و بوو، ده‌بوايه له‌پاش چهند مانگىك خۆى بۆ خزمه‌تى سه‌ربازى بناسينى. سىامه‌ك و په‌روانه له‌وێه

لهو دهمه دا له لۆجیکي مانه وهی کورده کم به ولوه هیچ لۆجیکیکي ترم نه ده زانی، گێژ و سه رگه ردان بووم، هیچ سه ره داویکی دانیام نه ده دۆزییه وه بۆ ده رباز کردنی ئه و له ولات، مه سه وود خۆیشی هیچ هاوکاریه کی نه ده کرد، ده یگوت:

– ناتوانم به و ئاسانییه که س بدۆزمه وه.

هه موو کاتیک له گه ل ئیمه دا گفتموگی ده کرد:

– بۆ ئه وه نده خۆت له ناو بر دوه؟ دوو سال سه رباز یکردن گرینگ نییه، ئه رکی هه مووانه برۆن، بۆ رزگار کردنی ولاته که مانه، منیش ده رۆم، دوا ئه وه بی خه م په ساپۆرت وه رده گرم و به پاره یه کی که م و به شیوه یه کی یاسایی له ولات ده چمه ده ر.

به لام من نه مه ده توانی خۆم قایل بکه م ده مگوت:

– به لام ئه مه شه ره، خۆ گالته نییه، ئه گه ر خوانه خواسته به لایه کت به سه رییت من چی بکه م؟

– کێ وتوویه تی ئه وهی بۆ سه ربازی بروات ده شی بکوژریت؟ ئه م هه مووه به سه لامه ت هاتنه وه، دیاره هه موو کاریک مه ترسیی خۆی هیه، پیت وایه مه ترسی هه لئاهتن به شیوه یه کی نایاسایی له مه ترسی شه ر که مته ره؟

– به لام زۆر که سیش ده کوژرین، ئه ی غولامه لی به سه ته زمانت له بیر چووه وه؟

– ئای باوکه، دایکه، ئه وه نده به قورسی مه یگره، ئیوه دوا غولامه لی چاو ترسین بوون، من به لێن ده دم به سه لامه ت ده گه ریمه وه، له وانه شه هه تا وه کو من ئاماده ده بم و خولی فێر بوون به سه ره ده بم شه ریش ته واو بیت، باشه تۆ بۆ ئه وه نده ترسۆک بوویت؟ تۆ تاقه ژنیک بووی که به درێژایی ئه م هه موو ساله له ئاژیر و مووشه ک و تۆپباران نه ده ترسایت، و زۆر ژیرانه رووبه رووی ده بوویت وه، ده تگوت، ئه گه ری به رتۆپ که وتنی ماله که مان وه کو ریککه وتی به ر ئۆتۆمۆبیل که وتنه، هه ر وه کو چۆن هه موو پۆژێ بیر له وه ناکه ینه وه ئۆتۆمۆبیل لیمان بدات، ئاوهاش نابیت بیر له به رکه وتنی تۆپ بکه ینه وه، ئیستا چی بووه وا ئه وه نده له ژیری دوور که وتیت وه؟ هیچ دایکیکی تر وه کو تۆ ناکات.

– کاتیک ئیوه م له گه ل دان له هیچ شتیک ناترسم، له کاتی تۆپبارانی شدا که ئاژیری مه ترسی لی بدریت و له ئیوه وه دوور بم، نازانیت چ ترسیک سه رتا پام

ئاورم دايەو، بىنىم، ھەموو دايەكان گەرچى فرمىسك بە چاويانەو، نەبوو، بەلام ھەموويان خەرىك بوون شىنيان دەگىرا.

– باشە پۆلە، خەمت نەبىت، دواتر باش دەبم، سەعاتىكى تر ھىمن دەبمەو، لەدواى چەند پۆژىكى تىرىش رادىم.

شىرىنى ماچ كرد و ھەولە دا بىھىننە پىكەنەن و بە گوتىدا دەچىرپاند:

– بەلەن بدە تا گەرپانەو ھەر ئاواھا جوان و تەندروست و بەھىزىت.

– تۆ بەلەن بدە بە سەلامەتى بگەرپىتەو.

تاكو چاوبىرى كرد سەيرى دەموچاويىم كرد، دەتگوت دەمەوئەت ھىلەكانى دەموچاوى لە مېشكەدا ھەلکۆلم، بى ئاگا و بى ھوودە چەند ھەنگاويك بەدواى شەمەندەفەرکەدا رام كرد.

ھەفتەيەكى خاياند تاوھكو بروام بە پۆشستەكەى كرد، بەلام نەمدەتوانى لەگەل شوئە چۆلەكەيدا رابىم، بىجگە لە دلتەنگىم بۆ دوورىيەكەى و خەمى ئەو مەترسىيەكەى كە ھەرشەى لى دەكات، لە تەواوى كارەكانى رۆژانەدا ھەستم بە نەبوونى ئەو دەكرد، لە پاش پۆشستەى ئىنجا زانىم چەندە لە كارەكانى مالدە ھاوکاری دەكردم و چ بارگەلىكى قورسى لەسەر شانم ھەلگرتبوو، ئەو بارانەى كە لە نەبوونى ئەو دا دژوارىيەكانى ژيانى زياتر دەكردم، لەبەر خۆمەو ھەم بەرمان دەكردەو كە چۆن خۆ وىستانە خەمەتى خەلكانى ترمان لەپاش تەواو بوونى كارەكانمان لەبىردەچىتەو، سەرەپاى ئەو ھەموو نەرمونىيەكەى كە بەرامبەرمان دەنوئەن، ئىستا كە دەبوايە خۆم ھەموو كارەكانم بگردايە، پىزى ماندووبوونى ئەوم دەگرت و لەگەل ھەموو كارىكدا بە بىرمدا دەھاتەو و دلم تەنگ دەبوو. بە فاتىم گوت:

– كاتىك ھەمىد لە سىدارە درا، زۆر دلتەنگ و خەمباربووم، لە پرووى سۆز و دەروونىيەو ئازارم دەچەشت، بەلام راستىيەكەى ئەو ھەبوو كە مەرگى ئەو ھىچ كارىگەرەكەى ئەوتۆى لەسەر رەوتى ژيانمان نەبوو، چونكە ئەو ھىچ ئەركىكى مالىكەى نەگرتبوو ئەستۆ، ئىمە تەنبا پرسەدارى نەمانى ئازىزىكمان بووین و لە پاش چەند پۆژىك رەوتى ژيانمان گەرپايەو بارى ئاسايى، چونكە نەمانى ئەو ھىچى نەگۆرى، بەلام ئەو پياوانەى كە پۆلى يارىدەدەريان لە مال و خىزاندا ھەيە،

زۆرتر ھەست بە ھەبوونیان دەکریت، بەویتیەش لە بیرچوونەویدیان دژوارترە.

سێ مانگ تێ پەری تاوەکو فێربوون چۆن بە بێ مەسعوود بژین، شیرین، ئەو کچە ھار و شادە، کەمتر پێ دەکەنی و هیچ نەبێت شەوی جارێک بیانووێکی دەگرت و دەستی بە گریان دەکرد، من ئاسوودەیی خۆم تەنیا لە نوێژ و نزاکردندا دەدۆزییەو، چەندان کاژێر لەسەر بەرمالەکە دادەنیشتم و خۆم و دەورووبەرەکەم لەبێردەکرد، و زۆرجار لەبیرم دەچوو دەوێ شیرین نانی شێوانی نەخواردوو، لە بەردەم تیغییەکە یان بەسەر پەراوی مەشقەکانیەو خەو دەبێردەو. مەسعوود سوودی لە ھەموو بواریک وەرەگرت بۆ تەلەفۆنکردن، کاتێک قسەم لەگەڵیدا دەکرد ھەتا بیست و چوار کاژێر مێشکم ئاسوودە دەبوو و دڵنیا دەبووم کە تەندروستە و ماو، بەلام دواتر دڵراوکی دەستی پێ دەکردەو و وەکو بەردێک لە سەرھەلێژییەکا ھەموو چرکەیک خێرایییەکی زیادی دەکرد.

کاتێک دوو ھەفتە تێ پەری و ھەوالی نەبوو، کەوتمە ھەولدان، تەلەفۆنم بۆ ئەو ھاوڕێیانەی کرد کە لەگەڵ ئەودا بۆ شەڕ نێردرابوون، دایکی فەرمانەرز ژیرانە و بە جیدی گوتی:

– خانم. زۆر زوو ھەوێ نیکەران، وا بزائەم ئەم منداڵە ئێوەی خراپ پراھیناوە، خۆ بۆ مائی پووری نەڕۆیشتوو، ھەموو کاتیکیش تەلەفۆن لەبەردەستیاندا نییە، ھەندێ جار بۆ شوێنگەلیک دەڕۆن کە دەستیان بە گەرماو ناگات، چ جایی تەلەفۆن، ھیچ نەبێت مانگێک چاوەڕێ بکە.

مانگێک چاوەڕێوانیکردن لە بێ ھەوالیی جگەرگۆشەییەکا کە ژیانی لەژێر پێژنەیی تەنگ و تۆپ و تانکا بەسەر دەبرد ئاسان نییە، بەلام من چاوەڕێم کرد، خۆم سەرقال دەکرد، ھەولم دەدا ھەموو کاتەکەم بە کارکردن پێ بکەمەو، ھەرچەندە ھۆشم لەلای خۆم نەبوو و بۆم کۆ نەدەکرایەو.

لە پاش دوو مانگ سەرئەنجام بەو ئەنجامە گەیشتم کە سەر لە بەرپۆشەراپەتیی پێوەندیدار بەدەم، دەبواوە زووتر ئەمەم بکەربایە، بەلام لە وەلامەکیان دەترسام، بە پێ لەرزەو کەمێک لە بەردەم دەرگەکە وەستام، چارم نەبوو دەشیا برۆمە ژوورەو، ژوورێکی قەرەباڵخیان نیشان دام، ژن و پیاو بەرپەنگی بزێکاو، چاوی پێ لە خوێن، تیکشکاو و دەبەنگ لە ریزدا وەستابوون بۆ ئەوێ بە نۆرە پێیان بلێن کۆرەکانیان

له كوځ و چوڼ له ناو چوون، كاتيك گه شتمه به ردم ميزه كه نه ژنوكانم ده لرزين، هممو تواناي خوځ خسته كار و له سر پي وستم، دنگدانه وي ترپي دلم له گوځيه كاندا به شپوه يه ك بوو كه نه يده هپشت گوځم له دنگي خه لكی تر بيت، نه و ماوډيه به ساليك به سرمد تې پري، تاوډكو له نيوان په راوه كانيدا گه را و سر نه نجام پرسي:

- ئيوه چ خزمایه تييه كتان به سرباز مه سعوود سولتانيه وه هه يه؟

چهند جاريك دهمم كرايه وه و داخرا هه تا توانيم بلځم، دايكيم، ده تگوت پي ناخوځ بوو، كه ميك دهمو چاوي به يه كدا دا، سهری داخست و دووباره په راوه كاني هه لدايه وه و ئينجا به ريز و سوزيكي ساخته وه داواي لي كردم دانيشم، جاريكي تر پرسي:

- به ته نياي؟ باوكيت له گهل نيه؟

خهريك بوو دلم له دهممه وه بيته دهر، تفه كه ي دهمم قووت دا و هه ولم دا ري له فرميسكه كانم بگرم، به دنگيكي له رزوكه وه كه بځ خوځشم نامو بوو گوتم:

- نه! باوكي نيه، هه رچييه كه هه يه به خوځ بلځن.

و به هاوار يكي كپه وه به رده وام بووم:

- چي بووه؟ پڼم بلځي، چي بووه؟

- هيچ خانم، خه مت نه بيت، هيچ نه بووه، هيمن به رده وه.

- نه ي كوره كه م له كوځيه؟ بځ چي هيچ هه واليكي نيه؟

- نازانم!

- نازانيت؟ ياني چي نازانم؟ ئيوه نه وتان نارد، ئيستا نه لي نازانم له كوځيه.

- سهيركه دايه گيان، راستييه كه ي نه ويه كه چالاكيه كان له ناوچه يه كدا بووه، به شيك له سنوور نه م ده ست و نه و ده ستيي كردوه، ئيمه به ته واوه تي ناگامان له چاره نووسي هه موو ده زگا كاني خو مان نيه، خه ريكي پشكنين.

- من نازانم تو چي ده لييت، نه گهر نه شوڼه گه راون به دلنيايييه وه شتيكتان دوزيوه ته وه.

نه مده ويست بلځم لاشه يه كتان دوزيوه ته وه، به لام نه و له مبه سته كه م تي گه شت.

- نه دايه گيان، ههتا ئيستا هيچ لاشه يه كيان به ناوونيشان و ميداليای كورمه كى تق نه دوزيوته وه، من هيچ راپورتىكم نيه.

- كهى ده زانيت؟

- ديار نيه، خهريكن ناوچه كه ده پشكن، نابيت ئيستا هيچ بۆچوونيك بدرت. چهند كه سيك يارمه تيان دام بق ئه وهى له سهر كورسييه كه ههستم، ژن و دايكانيكى وه كو خۆم كه له چاوهروانى ههوالى ئاوهادا بوون، ژنيك له كاتيكا نۆره كهى خۆى دهدا به ژنه كهى پيشى خۆى، ههتا بهر دهرگه له گهلم هات، ريزه كه ههر له ريزى كرپنى كه لويه له دهچو. نازانم چۆن گهيشتمه ماله وه، شيرين هيشتا له قوتابخانه نه هاتبو وه، له ژوره چۆله كاندا دهرۆيشتم و بانگى كورمه كانم ده كرد، دهنگدانه وهى ناوهكانيان له ناو ماله كهدا دهخولايه وه، سيامهك، مهسعوود! به دهنگى بهر زتر بانگيانم ده كرد، دهتگوت له شوينيكدا خۆيان شار دووه ته وه و دهنگه كهم واى لتيان ده كرد وه لام بدنه وه، دهرگهى دۆلايى جله كانم كرده وه، جلى ساله كانى پيشووتريانم له ئاميز گرت. بۆنم كردن. هيچى ترم به بير نايهت، شيرين پوره كانى ئاگادار كردبو وه، دكتورى كيان هينا و چهند دهرزيه كهى هيمكه ره وهى لى دام، زريانه خه وه په شيو و تاريكه كانم دهستان پى كرده وه.

سادق و بههمه ن ئاغاي هاوسه رى مه نسوره، له گه رانى خۆيان بهر دهوام بوون. له پاش ههفته يهك وتيان ناوى له ريز ونبو وه كاندايه، له مه بهسته كهيان تى نه ده گه يشتم، يانى چى؟ يانى ئه و بو وه ته دوو كه ل و به هه وادا رۆيشتو وه، كورمه ئازا كه م، كورمه گه نجه كه م وه ها تيا بچيت هيچ پاشماويه كهى نه مي نيتته وه؟ ده لتييت ههر نه شبو وه! نه ئه مه لۆجيك نيه، ده بوايه شتيك بكه م، كه وه ته بيرم هاو كاريكم گوتبووى، كورپى خوشكه كهى له پاش چهندان مانگ له نه خو شخانه يه كدا دۆز يانه وه، نه مده توانى دابنيشم و چاوهروانى كارى به رتو به رايه تى بم، به دريژايى شه و به دم ئازاره كانمه وه نغو رى بير كردنه وه بووم و به يانى به برياريكه وه له نوينه كه م هاتمه دهر، نيو كا ژير له ژير دوشه كه وه ستام ههتا كاريكه رى دهرمانه كانى خه و و ئارامكه ره وه له سهرم نه ما. جلم له بهر كرد، چاوم به ئاوينه كه كه وت، واى... قژم چهند سپى بوو بو. پهروين خانم كه به دريژايى ئه م هه موو رۆژگار ره شه له لام مابو وه وه، له خه وه ستا، به سه رسورمانه وه

تهماشای کردم و گوتی:

- چی بووه؟ دتهوئیت بۆ کوئی برۆی؟

- دهچمه ئه و ناوچهیه، دهبیت خۆم به دواى کورهکهمدا بگهڕیم.

- بۆچی بهتهنیا دهبیت؟ له و ناوچانهدا که شهپری تیدایه رینگه به ژنیکی تهنیا نادهن.

- خۆ دهتوانم نهخۆشخانهکانی دهووبهری بگهڕیم.

- بوهسته با بۆ فاتى تهلهفۆن بکه، لهوانهیه سادق کارهکانی جێبهجێ بکات و لهگهڵت بێت.

- نامهوئیت، بۆچی دهبیت ئه و داماو له ئیشوکار بکهوئیت؟ چ تاوانیکی کردووه زاواى ئیمهیه؟

- به عهلى بلى، تهنا ته مەحموودیش، ههڕچییهک بیت براتن، نایه‌لن به ته‌ناییت.

به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی تاله‌وه‌ گوتم:

- خۆتیش ده‌زانیت که قسه‌ی پووج ده‌که‌یت، ئه‌وان له‌ رۆژه‌ دژواره‌کانی ژياندا له‌ پيش هه‌موو بێگانه‌یه‌که‌وه به‌ ته‌نیا به‌جێیان هێشتم. خۆ ده‌بیت هه‌ر به‌ته‌نیا برۆم، ئاوها بۆ خه‌متر به‌ دواى کوره‌ بۆ تاوانه‌که‌مدا ده‌گه‌ڕیم، ئه‌گه‌ر یه‌کێکم له‌گه‌ڵ بێت ناچار ده‌بم کاره‌که‌م به‌ نيوه‌چلى جۆ به‌یلم.

به‌ شه‌مه‌نده‌فه‌رێک که زۆربه‌ی سه‌رنشینه‌کانی سه‌رباز بوون، به‌ره‌و ئه‌ه‌واز پۆیشتم. له‌ کوپه‌، بووم به‌ هاوسه‌فه‌ری ژن و پیاویک ئه‌وانیش به‌شوێن ئازیزه‌که‌یانه‌وه‌ بوون، جیاوازییه‌که‌مان له‌وه‌دا بوو که ئه‌وان ده‌یانزانی کوره‌که‌یان بریندار بووه‌ و له‌ یه‌کێک له‌ نه‌خۆشخانه‌کانی ئه‌ه‌وازدا یه‌. له‌ به‌ه‌اردا ئه‌وێ وه‌کو هاوینیکی گه‌رم بوو. له‌ پاش هه‌شت ساڵ، له‌ و ناوچه‌یه‌دا مانای راسته‌قینه‌ی شه‌رم زانی، چ کاره‌ساتیک، چ ئازاری، چ وێرانه‌ و بشیوییه‌ک، هه‌یچ ده‌موچاویکی شادم نه‌بینی. هه‌موو له‌ هاتوچۆ و جموجۆلدا بوون، به‌لام جوولانه‌وه‌که‌یان وه‌کو کارکردنی پرسه‌داران و گۆرته‌که‌نه‌کان بوو له‌ رۆپه‌رسمی به‌ خاکسپاردندا، خالی بوون له‌ وزه‌ و ژيان، له‌ قوولایی چاوه‌کانیاندا ترسیکی هه‌میشه‌یی و شله‌ژاوییه‌کی شاره‌وه‌ده‌ره‌وشایه‌وه‌. له‌گه‌ڵ هه‌رکامێکیان قسه‌م ده‌کرد، بریندار بوو.

له گه‌ل خانم و ناغای فراهانی که له‌ناو قیتاره‌که‌دا یه‌کترمان ناسی، سەردانی نه‌خۆش‌خانه‌کانمان کرد. ئەوان کۆرە‌که‌یان دۆزییه‌وه، دهموچاوی بریندار بوو. دیمه‌نی به‌یه‌ک‌ه‌یشتنی دایک و باوک‌ه‌که له‌گه‌ل کۆرە‌که‌یان خه‌مه‌ینه‌ر بوو. له‌ د‌ل خۆمه‌وه وتم، ئەگەر مه‌سعوود هه‌موو دهموچا‌و‌یشی نه‌ما‌ب‌یت، به‌ نینۆکی پ‌تیه‌کانی ده‌یناسمه‌وه. به‌لامه‌وه گرینگ نه‌بوو گەر به‌ که‌م ئەندامی و به‌ ب‌ی ده‌ست و پ‌ی بیدۆزمه‌وه. هەر ئەوه‌نده‌م ده‌ویست که زیندوو ب‌یت، ته‌نیا جه‌سته‌یه‌ک ب‌یت بتوانم جارێکی تر له‌ نام‌یزی بگرم. بینینی ئەو هه‌موو به‌رکه‌وتوو، ئەو بریندارانه، ئەو هه‌موو گه‌نجه که‌م ئەندامی و ئازاریان ده‌جه‌شت ش‌یتیان ده‌کردم. د‌لم ب‌ق یه‌ک به‌ یه‌کی دایکه‌کانیان ئاگری ت‌ی به‌ر ده‌بوو. خ‌وايه ک‌ی به‌رپر‌سیاره؟ چۆن ئ‌یمه ئاگامان ل‌ی نه‌بوو؟ هەر ئەو چه‌ند تۆپبارانه‌مان به‌ شه‌ی داد‌نا، له‌ کاتیکدا هه‌شت س‌اله‌ خه‌لکی ئاوها ژيان به‌سه‌ر ده‌به‌ن و ئ‌یمه له‌و‌یه هه‌رگیز له‌ ق‌وول‌ایی کاره‌ساته‌که ت‌ی نه‌که‌یشتن.

هه‌موو شو‌ن‌یک گه‌رام، سەردانی به‌ر‌ت‌وه‌به‌رایه‌تی جۆره‌وجۆرم کرد، سەره‌ئ‌نجام توانیم یه‌ک‌یک بدۆزمه‌وه که شه‌وی چالاکییه‌که مه‌سعوودی بینیبوو. ئەو تازه زامه‌کانی سا‌ر‌پ‌ژ بووبوو و خه‌ریک بوو ب‌ق تاران ده‌گ‌و‌یز‌رایه‌وه، به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه له‌ هه‌ول‌ی ئەوه‌ی هیوادارم بکات گوتی:

– مه‌سعوودم ده‌بینی، ئەو شه‌وه پ‌یکه‌وه ب‌ق پ‌ت‌شه‌وه ده‌ر‌و‌یش‌ت‌ین، ئەو چه‌ند هه‌نگاو‌یک له‌پ‌ت‌ش منه‌وه بوو کاتیک ته‌قینه‌وه‌که ده‌ستی پ‌ی کرد. من ئاگام له‌ خۆم نه‌ما و ئ‌یتر نه‌مزانی ئەوان‌یتر چییان به‌سه‌ره‌ات، به‌لام بیستم که زۆربه‌ی شه‌هید و برینداره‌کانی به‌ت‌الیۆنی ئ‌یمه دۆزراونه‌ته‌وه.

ب‌یه‌وده بوو، که‌س نه‌یده‌زانی کۆره‌که‌م چی به‌سه‌ره‌اتوو. وشه‌ی (ون‌بوو) وه‌کو کوته‌ک‌یک و بوو به‌ر سه‌رم ده‌که‌وت. له‌ ر‌یگه‌ی گه‌رانه‌وه‌مدا هه‌ستم ده‌کرد کۆله‌باری خه‌مه‌کانم هه‌زار ئەوه‌نده قورستر بووه. گ‌یژ‌وو‌ژ هاتمه‌ م‌اله‌وه، یه‌کسه‌ر ب‌ق ژووره‌که‌ی مه‌سعوود ر‌و‌یش‌تم و ده‌تگوت ئەرک‌یکم له‌ب‌یر چ‌وو‌بووه‌وه، به‌په‌له‌ جله‌کانی مه‌سعوودم ده‌ره‌ت‌نا. پ‌یم وابوو چه‌ند کراس‌یک‌ی ئ‌وت‌وو‌یان نه‌بوو، وای جله‌کانی کۆره‌که‌م ئ‌وت‌وو‌یان نه‌بوو! ده‌ستم کرد به‌ ئ‌وت‌وو‌کردن، ده‌تگوت ئەمه گرینگ‌ترین کاره‌ ده‌ب‌یت ب‌یکه‌م، که‌چی کاتیک ده‌م‌دایه به‌ر ر‌وش‌ن‌اییه‌که هەر

چرچولۆچ بوو، دهبوایه جاریکی تر ئووتووی بکه مه وه... وای مه نسووره چه نیک قسه ی دهکرد، ته نیا به ئاسته م ئاگام له بوونی ئه و بوو، له پڕ سه رنجم دا دهیگوت:

– فاتی گیان، ئاوها خراپتره، خه ریکه به ته واهه تی شیت ده بیت، ئه مه دوو کاژیره خه ریکه کراسیکی مه سهوود ئووتوو دهکات، ئه گه ر بیانوتبایه شه هید بووه باشتی بوو، یه کلا ده بووده، ئه و کاته پرسه ی دهگرت.

وهکو سه گی هار له ژووره که ده رپه پیمه ده ره وه و گوتم:

– نه! ئه گه ر بلێن مر دووه، خۆم ده کوژم، ئه گه ر نا ئیستا ماوم و به رپوه ده رۆم به هیوای زیندوویی ئه وم.

خۆشم ههستم به وه دهکرد که له شیتیه وه زۆر دوور نیم. له خۆمه وه قسه م دهکرد، ئه و که سه ی هه موو کاتیک قسه م له گه ل دهکرد، خوا بوو، پتوه ندیم پتیه وه پچرابوو، یان گۆرابوو بۆ پتوه ندیه کی نا کوک نامیزی مرۆقیکی به زیو و تووره و دهست له خۆ شۆردوو، له گه ل هیزیکی بی به زه ییدا، شکست خواردوویه ک که هیه هيوای به ژيان نه ماوه و له قه فرکه ی دوا ساته کانی ژيان وه های لی دهکات که هه رچی له دل ییه تی بیدرکیتیت، کفرم دهکرد، ئه وم وه کو بتيکی مه زن ده هاته به رچاو که پتو یستی به خه لاته و دهبوایه یه کیک له مندا له کانم به دهستی خۆم بۆ قوربانگه که بنێرم، جا ئه و کاته هه ولم ده دا له نێوانیا ندا یه کیکیان هه لبژیرم، هه ندێ جار سیامه ک یان شیرینم له جیاتی مه سهوود ده نار د، ئه و کاته وێژدانم ئازاری ده دام و سه رکۆنه ی خۆم دهکرد، جاریکی تر پرسه دار ده بوومه وه، ئه گه ر مندا له کانم بزائن یه کیکیان له جیاتیی ئه و ی تریان ده که مه قوربان ی، ئاخۆ له به رامبه رمدا چ هه ستیکیان ده بیت؟ هیه چ نه دهکرد، ته نانه ت په روین خانم به زۆر ده میبر ده گه رما و بۆ ئه وه ی خۆم بشۆرم، دایکم و ئیحتیرام سادات ئامۆژگارییان ده کردم، باسی پایه و جیکه ی شه هیدیان دهکرد، دایکم له خوا ده میترساند و ده یگوت:

– ده بیت به ره زامه ندیی ئه و پازی بیت، هه موو که سیک له ژیا ندا به شیک هیه، کاتیک ئه مه ویستی ئه وه، چی ده که ییت؟

که چی من شیت ده بووم و هاوارم دهکرد:

– بۆچی ده بیت پشک و به شیک ئاوها بکاته چاره نووسی من؟ نامه ویت، ئه مه

چ به شیکه؟ ئەم هەموو بەلایەم بەسەر هات، بەس نەبوو! چەنیک لەم بەندیخانەو
بۆ ئەو بەندیخانەیه رویشتم، جلی خویناویی ئازیزانم شۆرد، بەتەنیا بووم، دەست
و پێم سووتا، شەو و رۆژ کارم کرد، دڵم بە منداڵەکانم خۆش بوو، بەهەزار
بەدبەختی گەورەیانم کرد، ئینجا چی؟ کۆتاییهکەی ئاوا بیت؟

ئیحترام سادات بەدەم گریانەو گوتی:

– کفر مەکە، ئەمانە تاقیکردنەوی ئیلاھین.

– هەتا کە دەشیت لە تاقیکردنەویدا بم؟ خوایه، بۆچی ئەوەندەم تاقیم
دەکەیتەو؟ بۆچی من کێم؟... دەتەوێت توانایی خۆت بەسەر منی روخواوی بێ
چارەدا بدەیت، نامەوێت لە تاقیکردنەوێدا درەچم، تەنیا منداڵەکەم دەوێت،
منداڵەکەم بدەرەو و رەتم بکەرەو.

– بمرم، ئەم قسانە مەکە، خوا دەنگریت، بۆچی تۆ بەتەنیا؟ ئەم هەموو دایکە،
هەموو ئەو ژنانە کورەکانیان لە تەمەنی منداڵەکانی ئێمەدایە هەمان بار و
دۆخیان هەیە، هەندیکیان چوار، پێنج شەهیدیان داو، وەرە سەیرکە و ئەوەندە
ناشوگور مەبە.

– تۆ وا دەزانیت ئەگەر بەدبەختیی خەلکی تر ببینم سوپاسگوزار دەبم؟ من بۆ
ئەوانیش دەسووتیم، دڵم بە تۆش دەسووتیت، بۆ خۆم ئاگرم تۆ بەربووە کە
کەنجیکی نۆزەدە سالتەم لەناو چوو، تەنانەت لاشەیهکیشی نییه لە باوەشی بگرم...
وا دیاربوو خەریک بووم بە مەرگی ئەو رازی دەبووم، چونکە یەکەمین جار بوو
باسی لاشەم دەکرد. ئەم رووبەرەو بوونەوێه بارودۆخی خراپتر دەکردم، ئیتر
ژماردنی رۆژ و مانگ و سالم لە دەست دەرچوو. مەشت مەشت حەبی
ئارامکەرەو دەخوارد، لە دنیا یەکی نیتوان خەو و راستیدا دەست و پێم
پادەوێشان.

سەرلەبەیانیهک لە خەو هەستام، خەریک بووم لە تینووێتیدا دەخنگام، پەشیو و
گێژ بووم، بۆ چیشخانەکە رویشتم بۆ ئەوێ پەردا خێکی ئاو هەلگرم، بینیم
شیرین سەرقالی قاپ شۆردنە، بەسەر سوورمانەو تەماشام کرد، ئەو هەرگیز لەو
کارانە نەدەکرد، بەهیچ شتێهێک حەزم نەدەکرد لە ئیستاو، بەو دەستە
بچووکانهو کاری مال بکات، گوتم:

- شیرین بۆچی بۇ قوتابخانە نەپۇشتووی؟
بە سەرسورمانە سەیری کردم و بە زەردەخەنەکی تال و سەرزەنشت
ئامیزەو گوتی:

- دایە مانگیکە قوتابخانەکان داخراون!
لە شوین خۆمدا حەپەسام... یانی چی؟ من لە کوێ بووم؟
- تاقیکردنەوێ چی؟ تاقیکردنەوێ وەرزی سییەمت دا؟
بە قینەو گوتی:

- بەلێ، دەمیکە تاقیکردنەوێم داو، تۆ ئاگات لێ نەبوو؟
نە! من نەزانیبوو، چ لاواز بوو، چ رەنگ زەرد و خەمبارە، وای... چ خۆپەرست
بووم! ئەم ھەموو مانگە نوقمی خەم و بەزەیی بە خۆمدا بووم، بە تەواوەتی بوونی
ئەو لە بیر خۆم بردبوو، ئەم منداڵە لەوانەبوو ھێندە من خەمبار و پەرسەدار
بێت. لە ئامیزم گرت، دەتگوت دەمیک بوو ئاواتی ئەم ساتەیی دەخواست، ھەولێ
دەدا ھەتا دەتوانیت زۆتر خۆی لە باوەشدا بشاریتەو، ھەردوو کمان دەگریاین.
گوتم:

- بمبورو، ئازیزەکەم بمبورو، نەدەبا تۆم لەبەر بچیتەو.
بینینی شیرین، بەو دەموچاو خەمبارەو، بەو ھەموو تاسەییەو بۆ سۆز، بەو
رەنگە زەرد و لاوازەییەو، وەکو کۆتەکیک وای بوو کە بەر پەیکەرە وشکەھەلاتوو و
خەوالووم کەوت و خەبەری کردمەو. سویندم خوارد چیی تر بەو خۆپەرستیەو
پووبەرووی کێشەکان نەبەو. ھێشتا من منداڵێکی تریشم ھەبوو، ئەرکەم بوو
لەبەر ئەو بژیم! دەباوایە بەردەوام بم.

بەدڵشکاوی و تەنیا، دەستم بە ژيانی رۆژانەم کردەو، ھەولم دەدا زۆتر لە
کۆمپانیا بمینمەو و کار بکەم، ھەرکێز نەمدەتوانی لە مائەو سەرنجی خۆم کۆ
بکەمەو، بڕیارم دا لە بەردەم شیرین نەگیرم، ئەو پێویستی بە ژيانی ئاسایی،
گەرپان و خۆشییە. ئەم منداڵە نۆ سالاھێ ھێندە پێویست گورزی خواردبوو. لە
مەنسورە پارامەو لەگەڵ خۆیاندا بۆ باکوری بەرن، بەلام ئەو نەپویست بەتەنیا
بەجێم بەتێت. ناچاربووم منیش بڕۆم. فیلاکەیی مەنسورە، ھەر ئەو فیلاکەیی دە
سال پێشتر بوو و باکور بە ھەمان جوانییەو چاوەروان بوو بمانباتەو خۆشترین

پۆڭگارەکانی ژيانم، و جاريکی تر ئەو ھەموو بېرەوەرەییە خۆشەم بۆ زیندوو بکاتەو. دەنگی کورەکان لە کاتی یاریکردندا لە گۆتەدا دەزینگایەو. لە پشتمەو، ھەستم بە نیگا پێ ئارەزووەکە ھەمید دەکرد، چەندان کاژیر دادەنیشتم سەیری تۆپینی ھەمید و منداڵەکانم دەکرد، تەنانەت جاريکیان دانەویمەو و تۆپەکەم بۆیان فری داوەو. وینەگەلێکی جوان کە لە پێ ھەمووی بە دەنگیکی ناکاو تێک دەچوو. خواپە، چ زوو تێ پەری! بەشی من لە ژيانی خۆشی خێزانی ھەر ئەو چەند پۆڭە بوو، ئیتر ئەو ھەبوو ھەمووی ئازار و چەوسانەو بوو. لەبەر خۆمەو گۆتم:

بەشی ئێمە ھەر ئەو بوو، تەمەن پۆڭشت و چی نەما

بەلام کێ ھەلی دەگری زۆلمی وا

ھەموو تەمەن ھەر بە پەنج و مەینەت برۆا؟

لە ھەموو سووچێکدا یاد و بېرەوەرەییەک زیندوو دەبوو. جارجارە لە خۆمەو باوەشم دەکردەو، بۆ ئەو ئازینەکانم لە کاتی گەرانەویدا لە ئامیز بگرم. لەپێ بەخۆمدا دەھاتمەو، بەھەر اسەو سەیری دەوروپەرم دەکرد، ئاخۆ کەس منی لەم دۆخدا نەبینی؟ شەو لە قەراخ دەریا دانیشتم، نوقمی بێرکردنەو بووم، ھەستم بە قورسی دەستی ھەمید کرد لەسەر شانم، بوونی ئەو لەویدا بەشێوەیەکی ئەوێندە سروشتی دیار بوو، بە سرتە گۆتم:

– وای ھەمید، نازانیت چەند ماندووم.

شانمی گوشتی، سەرم لەسەر دەستی دانا، بەھیمنی قژی لاواندەو، لەپێ بە دەنگی مەنسورە پاچەلەکیم:

– یەک کاژیرە لە شوپێت دەگەرێم، لە کوێی؟

لە شوپێن خۆم پاپەریم، چۆن دەبێت خەونێک بەم شێوەیە ریاڵیستی بێت؟ ھێشتا ھەستم بە گەرمیی دەستی دەکرد لەسەر شانم، ئەگەر پێناسە شیتی دابرا بێت لە راستی، کەواتە من بەو سنوورە گەشتووم، بەلام چەند بەچێژ بوو! دەمتوانی خۆمی بە دەستەو بەدەم و ھەتا ھەتایە لەگەڵ خەونە خۆشەکانمدا بەسەر بەرم، سوود لە ئازادی شیتەکان وەر بگرم و ھەست بە ھیچ بەرپرسیاریتیەک نەکەم. دێدۆنگی شیتی و پەھابوون و ھەنگاونان بەرەو دنیای خەونەکان، منی لە

لیواری پهرته وازهیددا دانابوو، تهنیا بیرکردنهوه له شیرین و بهرپرسیاریتی ئه و هاندهرم بوون بق بهرگریکردن. بهپهله بریارم دا، دهباویه بگه پیمهوه، نه مده توانی لهوئ بمینمهوه، بهرگهی ئه م خه وانه م نه دهگرت و دهترسام به سه رمدا سه رکه ویت، خه ریک بوو دووباره هه ره سم دههینا. رۆژی سییه م که لویه له کانم کۆکرده وه و گه پامه وه بق تاران.

رۆژیکی گهرمی خه رمانان، کاژیر دووی پاش نیوه پۆ، به دهنکی هاواری شادیی هاوکاره کانم به خۆمدا هاتمه وه که له پیره وی فه رمانگه که رایان دهکرد، هه موو پیرۆزباییان له یه کتر دهکرد. عه لپور دهرگهی ژووره که می کرده وه و هاواری کرد، شه ر ته و او بوو. له شوین خۆم نه جوو لامه وه. ئه گه ر سالتیک پیتش ئیستا ئه م هه و له یان پی دده ام، چیم دهکرد؟

ماوه یه کی زۆربوو سه رم له هیج به پتوه به رایه تییه کی سه ربازی نه دده دا، هه رچه نه ده مجاره وه کو دایکی تیکۆشه ریکی ونبوو زۆر ریزیان لی گرتم. به لام ئه م ریزانه ش ئه وه نه ده ی ئه و سووکایه تی پیکردنه ی به ر دهرگهی به نه دخانه کان ئازاری دده ام که وه کو دایکی مو جاهیدیک و هاوسه ری کۆمۆنیستیک ده میست، تاقه تی به رگه گرتنیانم نه بوو.

زیاتر له مانگیک به سه ر ته و او بوونی شه ردا تی ده په ری، هیشتا قوتابخانه کان نه کرابوونه وه، کاژیر یانزه ی سه رله به یانی بوو کاتیک دهرگهی ژووره که م کرایه وه، شیرین و مه نسووره، به رهنکی بزیکاو و په شیویه وه هاتنه ژووره وه. زهنده قم چوو، له شوینه که ی خۆم هه ستام، ده ترسام به رسم چی بووه؟ شیرین خۆی فره دایه باوه شم، ده گریا، نه یده توانی قسه بکات. مه نسووره چاوی له چاوه کانم بریبوو و فرمیسکه بیده نگه کانی ده هاتنه خوار. سه رئه نجام هاته قسه و گوئی:

- مه عسووم...!! ماوه! ماوه!

به سه ر کورسییه که دا که وتم، سه رم پالدا یه پشته وه، چاوه کانم داخست. ده مویست ئه گه ر خه و ده بینم هه ر له و دۆخه دا بمینمه وه و هه رگیز هه لئه سته وه. شیرین به ده سته بچوکه کانی له ده موچاوی دده ام، ده یویست بزانی ت ماوم یا نه! به دهم پارانه وه گوئی:

- دایه، هه سته، توخوا قسه بکه.

چاوه‌کانم کرده‌وه، پی‌که‌نی و گوتی:

– له‌فرمانده‌یییه‌وه ته‌له‌فۆنییان کرد، خۆم قسه‌م له‌گه‌لیان کرد.

به‌چاو پرسیم چییان گوت، نازانم ده‌نگیشم ده‌ره‌ات یان نه!

گوتیان:

– ناوی مه‌سه‌عوود له‌پیزی دیله‌کاندا هاتوو، له‌ناو لیسته‌ی نه‌ته‌وه

یه‌کگرتوو‌ه‌کانه.

– دل‌نیایت؟ له‌وانه‌یه به‌هه‌له‌بیست‌بیت، ده‌بیت خۆم بۆ ئه‌وئ برۆم.

– نه! کاتیک شیرین به‌و دۆخ‌ه‌ه‌ات بۆ لام، خۆم ته‌له‌فۆنم کرد، به‌دوور و

دریژی قسه‌م له‌گه‌لیاندا کرد، ناوی مه‌سه‌عوود به‌هه‌موو ناو‌نیشان‌ه‌کانیه‌وه له

لیسته‌که‌دا بوو، وتیان به‌م نزیکانه ده‌یانگۆرنه‌وه.

نازانم چیم کرد. وا بزانم وه‌کو شیت سه‌مام کرد. ئینجا کړنووشم برد. باش

بوو مه‌نسووره له‌وئ بوو، هه‌موویانی له‌ژووره‌که‌کرده‌ده‌روه، بۆ ئه‌وه‌ی

شیت‌کاریه‌کانی من نه‌بین. ده‌بویه خۆم به‌شوینیک بگه‌یه‌نم، نازانم کوئ،

شوینیکی پیروژ، مه‌نسووره‌نزیکترین شوینی به‌بیردا هاته‌وه، ئیمامزاده‌سالح.

ده‌ترسام، ده‌بویه هه‌تا زووه له‌کفره‌کانم پاشگه‌ز بیه‌وه، ده‌نا ئه‌م به‌خته‌وه‌رییه‌م

وه‌کو ئاو له‌نیو په‌نجه‌کانمه‌وه لی‌ده‌رژیت. گۆره‌که‌ی ئیمامزاده‌م گرت و سه‌دان

جار گوتم، خواجه هه‌له‌م کرد، بمبووره، خواجه تۆ مه‌زنی، تۆ میهره‌بانی، تۆ ده‌بیت

بمبووری، به‌لین ده‌ده‌م هه‌موو نوێژه‌کانم بگێرمه‌وه، پاره به‌ده‌رژه‌کار ده‌ده‌م،

ده‌چمه‌ خزمه‌تی ئیمام په‌زا، ئه‌مه و هه‌زاران نه‌زر و نیازی تر. ئه‌و هۆیانهم بۆ

باس ده‌کرد که له‌به‌رچی کفرم کردوو، به‌لگه‌م ده‌هینایه‌وه، کاتیک به‌دبه‌ختی

سنوور تۆ په‌رینیت، ئیتر مروّف هیچی نامینیت بیدۆرینێ، له‌وکاته‌دا تۆی له‌بیر

ده‌چیته‌وه، کفر ده‌کات، تکات لی‌ده‌که‌م هه‌رچیم لی‌ده‌که‌یت بیکه، ته‌نیا له‌په‌گه‌ی

منداله‌کانمه‌وه تاقیم مه‌که‌ره‌وه.

کاتیک بیر له‌و پۆژگاره ده‌که‌مه‌وه، ده‌زانم به‌پاستی تیک چووبووم، چۆن

مندالیک له‌گه‌ل هاویارییه‌که‌ی قسه‌ ده‌کات، ئاوها له‌گه‌ل خوادا قسه‌م ده‌کرد،

یاساکانی یارییه‌که‌م دیاری ده‌کرد، له‌په‌گه‌ی هه‌په‌شه‌وه چاودیریم ده‌کرد که هیچ

کاممان له‌یاساکان لا نه‌ده‌ین. چه‌ندان جار له‌پۆژدا هه‌ستم ده‌کرد ده‌بیت نوێژی

شوكور بكم، لهو كاتانهدا دهباو كړنووش بهرم بڼه وهى نهوهكو هه لگه پيمه وه، به وينه ئاشقېك له پاش دلشكان و دابړان، دڅخى ترس و هيووا به سهرمدا زال بوو، به شه رمه وه له وهى گوتېووم، هه موو كاتېك پاز و نياز م له گه ل دهكرد، به لكو ناشوكريه كانم به فهرامووشى بسپېرېت و هه لومهرجى ئه و پوژگارم به هه ند بگريت.

جاريكى تر زيندوو بوومه وه، خوڅى بڼه ماله كم گه پابووه وه، دهنكى پېكه نېنى شيرين كه ماوه يه كى دوور و دريژ بوو كپ بوو بوو، جاريكى تر له ناو ماله كه دا دهنكى ده دايه وه، پاي دهكرد، يارى دهكرد، دهستى له ملم دهكرد و ماچى دهكرد. دهمزانى دىلى هه زاران دژواى و دهرده سهرى هه يه، دهمزانى ئه و له وئ نازار دهچيژيت، به لام ئه مانه هه موويان ته واو دېن، گرېنگ ئه وه يه له ژياندايه، ئيستا هه موو پوژيكي له چاوه پروانى نازاد بوونى ئه ودا بووم، ماله كم پاك راده گرت، جلويه رگه كه يم پېكوپېك دهكرد، مانگه كانى دووريم يهك له دواى يهك به سهر دېرد، هه موو مانگيكي له مانگى پېشوو دژوارتر بوو، به لام هيوواى جاريكى تر بينينه وهى منى زيندوو و له سهر پې راده گرت. تاوهكو سهر ئه نجام له شه وېكي هاويندا ئه ويان هينا يه ماله وه، له پوژى پېشوو تره وه جاده و كو لانه كه يان به گلپ و چراخان رازانده وه، له سهر پارچه ي گه وړه ناويان نووسىبوو و به خېره اتنه وه يان دهكرد، بونى گول و شيرينى و شه ربه ت ماله كه مى نوقمى ژيانه وه كردبوو، مالمان پرى له خه لك بوو، زوربانم نه دهناسى، به هاتنى مه حبوبه و هاوسه ركه ي وزه م وه بېردا هاتبوو، كاتېك بينيم حاجى ئاغاش هاتوه، دهمويست دهستى ماچ بكم، پووخسارى ئه و به لامه وه نيشانه ي پووحانيبوون و ئه شق و خوڅه ويستيه... كارى به پيوه بردن له ئه ستوى پيروين خانم، مه نسووره، فاتى، مه نيژه و فيروزه بوو، من له چاوه پروانيه كى بې هه دا به ولاوه هيچم له دهست نه ده هات. پيروين، فاتى و فيروزه كه ئيستا كچيكي گهنجى جوان بوو، له چه ند پوژى زووتر هاتبوون و سه رقالي ئاماده كاريه كان بوون، پوژى پېشتر فاتى گوتى:

- داده قزت بويه بكه، ئه و كوپه ئه گهر تڼ ئاوها بينيت دلى ده وه ستيت.

پازى بووم، پېشوازيم له هه موو شتيك دهكرد. خوڅى قزى بويه كرد و برو و ده موچاوى بڼه لگرتم، فيروزه پې ده كه نى و ده يگوت:

- دەللى زەماۋەندى پوورتىيە، ھەر لە بوۈك دەچىت.
- بەللى ئازىزەكەم، بە بوۈكى دەچم، زۆر لە زەماۋەندىش خۆشتىرە! چۈنكە شەۋى
بوۈكىنىيەكەم قەت ئەۋەندە بەختەۋەر و خۆشحال نەبووم.

جلىكى سەۋز و جوانم لەبەر كرد، مەسعود زۆرى ھەز لەم پەنگە بوو،
كراسىكى پەمەيىم بۆ شىرىن كرىبوو، لە پاش نىۋەپۆۋە جلمان لەبەر كرد و لە
چاۋەپوانىدا دانىشتىن، دايكم، ەلى و خىزانەكەى لەگەل ئىحتىرام سادات و
مندالەكانى ھاتن، ئىحتىرام زۆر تىك شكابوو، ئەم پرسەدارىيە درەنگ و
چەپىندراۋەى پۆژ بە پۆژ زىاتر ناخى ويران دەكرد. ھەولم دەدا نىگام لە چاۋەكانى
بەزىمەۋە، شەرمم دەكرد لەۋەى كۆپەكەى من زىندوو بوو و كۆپەكەى ئەۋ نەماۋو،
دەتگوت گوناھى منە كە كۆپەكەى ئەۋ ناگەپتەۋە، بە دايكمم گوت:

- بۆچى ئىحتىرامت ھىنا؟

- خۆى ھەزى كرد بىت، بۆچى چى بوۋە؟

- ھىچ، قەلسم، نىگا پر خۆزگەكانى ئازارم دەدەن.

- ئەم قەسە چىيە؟ بە ھىچ شىۋەيەك خۆزگە بە تۆ ناخۋانزىت، ئەۋ دايكى
شەھىدە، پەلى لە تۆ زۆر بەرزىترە، دەزانى لەلای خوا چ بەھايەكى ھەيە، پىت وايە
ئىرەيى بە تۆ دەبات كە بە يەك لە سەدى ئەۋىش ناگەيت؟ نە گىيانەكەم، ئەۋ زۆر
دەلخۆشە و تۆش خەفەتى بۆ مەخۆ.

لەۋانەش بوو راست بىكات، ئەۋە من بووم كە نەمدەزانى، لەۋانەيە بەراستى
بىروباۋەرى ئەۋ ئەۋەندە بەھىز بوو دەيتۋانى لەسەر پى پاي بگىرىت و لەم لايەنەۋە
من لەۋ لاۋانتر بووم، ھەولم دا چىي تر بىرى لى نەكەمەۋە، بەلام ھىشتا ھەر لە
نىگاكانى ھەلدەھاتم.

شىرىن زىاتر لە سەد جار مەنگەلە بچۈۈكە ئەسفەنەكەى داگىرساند و جارىكى
تر كۆزايەۋە، چىي تر ئاقەتم نەماۋو. كاژىر لە نۆى شەۋ لايداۋو كاتىك كارۋانەكە
گەيشت، سەرەپاي ئەۋ ھەموو پاهىنان و ھەبە ئارامكەرەۋەى كە خواردبووم، ھەر
توۋشى گرژبوۋنەۋەيەكى زۆر بووم و لە ھۆش خۆم چووم. ئەۋ ساتە زۆر خۆش بوو
كاتىك چاۋم كەدەۋە، خۆم لە ئامىزى ئەۋدا بىنيىۋە.

مەسعود، بالاي بەرزىتر بوو، بەلام زۆر لاۋاز و پەنگ پەپىو بوو، نىگاكانى گۆرا

بوون، له گهال كۆمهلك نيموونى پر له نازاردا گوره بوو، پتیهكى دهشلى و نازارى زور بوو، له دۆخهكهی، له زریانخهوهكانى شهوانه و شهنخوونیهكانى دهمزانی چى چهشتووه. بهلام هیچی بۆم باس نهدهکرد. دهرکهوت كه به بریندارى و نیوه گیانهوه كهوتووته دهست دوژمن و له چهند نهخوشخانهیهكدا ماوتهوه، هیشتا زامى ساپژنهبووى ماوو كه ههندى جار دهبوو هوى تا و نازار. دوکتور گوتى، دهرکیت پتی به نهشتهرگهرى چارهسهر بکرتیت. له پاش ئهوهى كه مێك هیزى وهبهردا هاتهوه بۆ نهشتهرگهرییهكه پۆشیت و خوشبهختانه سهرکهوتوو بوو. وهكو منداڵ چاودیریم دهرکرد، خزمتم دهرکرد، نرخى ساتهكانى بوونم لهگهالى دهمزانی، کاتیک دهخهوت، به دیار سهریهوه دانهنیشتم و سهیری رووخساریم دهرکرد، له سهیرکردنى دهموچاوه جوان و پیاوانهیهیهكه، كه لهناو خهودا له منداڵکی ساوا دهچوو، تیر نهدهبووم. ناوم نابوو (خودا داد)، بهراستی خوا ئهوى پى دابوومهوه. ورده ورده له بارى جهستهیهیهوه تهنروستی گهرايووهوه، بهلام له بارى دهروونیهوه شاد و به كهیف نهبوو. نیگارى نهدهکیشا، هیچ بهرنامهیهكى بۆ داهاتوو نهبوو. ههندى جار هاوړیکانى، هاوخبات و هاو بهندییهكانى بۆ سهردانى دههاتن، كه مێك سهرقال دهبوو، كهچى جاریکى تر له خۆدا نغرق دهبوووه. داوام لیکردن به تهنیا جتی نههیلن، له ههموو تهمهنیکیان تیدا بوو و ههموو خوشیان دهوێست. لهگهال یهکیکیاندا کیشهى خهموکییهكیم خسته بهرباس كه ناوى ئاغای مهقسوودى بوو، نزیكهى پهنجا سال دهبوو و مهسعوود زور پیزی لى دهگرت، مرقیکی دنیا دیده و میهرهبان دیاربوو، وتی:

– خهمت نهبیت، ههموومان كهه و زور ئاوها بووین، ئهم منداڵه زور زامدار بوو، ورده ورده چاك دهبیتهوه، دهبیت بۆ سهركار بروات.

– بهلام ئهوى كورپكى بههرمهههه بوو، ههه دهكهه بخوینیت.

– بیکومان، بیکومان، دهشى بخوینیت، دهتوانی له پشكى نازادكراوهكان سوودمهههه بیت و له زانكۆ بخوینیت.

زور دلخۆش بووم، كتیبهكانیم كۆكردهوه و گوتم:

– باشه ئیتر ماوهى پشوو تهواو بوو، دهشى بهرنامه بۆ داهاتوو دابنیت و كاره نیوهچلهكانت تهواو بكهیت، گرینگترین كارى تۆ خویندنه، دهبیت ههه له ئهمرۆوه

دهست پی بکهیت.

- نه دایه، له من گوزرا، چپی تر می شکم کار ناکات، تاقه تی تاقیکردنه و دی گشتی و خویندلم نییه، تازه مه حاله درچم.

- نه روله، ئه مجاره به دنیا یییه وه در ده چیت، بق تو هندیک ئاسانکاری له بهر چاو ده گیریت، له پشکی ئازاد بووه کان سوو دمه ند ده بیت.

- یانی چی؟ ئه گهر من لیهاتوویی زانستیم نه بیت جیاوازی نییه له نیتوان ئه وه ئازاد بوویم یان یه کیکی تر؟ ناتوانم له زانکو بخوینم.

- تو ئه گهر بخوینیت له هه موو که سیک لیهاتووتری، ئه مه مافیکه به ئیوه دراوه.

- واتا مافیان پی داوم که مافی خه لکی تر بخوم، نه! نامه ویت.

- تو مافی خوت وهر ده گریت، ئه و مافه ی که سی، چوار سال پیش ئیستا به ناهق لیان داگیر کردی.

- له بهر ئه وه ی ئه و کاته مافی منیان خوارد، ئیستاش من بروم مافی یه کیکی تر بخوم، ئه ری؟!

- دروست یان هه له، ئه مه یاسایه، ده بیت ملکه چی بیت، ناشی تو به وه راهاتی یاسا هه موو کاتیک به زیانت بیت؟ نه گیانه کهم هه ندی جار له سوودی مرؤفدایه. تو بق ئه م خه لکه، ئه م ولاته ئازارت چه شت، شه رت کرد، ئیستا ئه و خه لک و ولاته ده یانه ویت پاداشتت بده نی، دروست نییه وهری نه گری!

گفتوگو بی کوتایییه کانمان به سه رکه و تنی من ته و او بوو. دیاره بوونی فیروزه ش بی کاریگری نه بوو، ئه و دوا ساله کانی ئاماده یی به سه ر ده برد، کتیه کانی هینا بوو و به پرسیارکردن له مه سه وود، هانی ددها بخوینیت. پروو خساره جوان و به سه زده که ی وزه ی ژیا نی بق مه سه وود ده گه رانده وه. پیکه وه ده یان خویند، قسه یان ده کرد، پی ده که نین، هه ندی جار هانیانم ددها که میک بگه رین. ئه م ره وشه له خیرایی چاکبوونه وه ی مه سه وود کاریگری به کی زوری هه بوو.

مه سه وود له به شی بیناسازی وهر گیرا، ئه و به شه ی که ئاره زووی هه می شه یی بوو، ماچم کرد و پیرو زباییم لی کرد، به پیکه نینه وه گو تی:

- خو مان ده زانین مافی من نه بوو، به لام خوشحالم.

کیشیه کی تری مه سعوود بی کاری بوو، دهیگوت:

– شهرمه زارییه بق کوریک له ته مهنی مندا سهرباری دایکی بیت.

چهند جاریکیش باسی وازهتانی له زانکۆ و کارکردنی کرد. ئەمجارهش کیشه کهم له گهڵ ئاغای مه قسوود باس کرد، که ئیستا کاریکی له پله بالاکاندا پی سپێردرابوو. به دنیایی و خوشحالییه وه کوتی:

– دیاره کار بق ئه وهیه، دهتوانیت به هیچ شیوهیه کیش وان له خویندنه کهی نههینیت.

هر له وهزارهتهدا که خۆی به پرسیاریتی هه بوو، کاریکی باشی بق دۆزییه وه. به ئاسانی به قوناغهکانی ههلبژاردن، تاقیکردنه وه و چاوپیکهوتنه کهدا، که زیاتر پروکەش بوون، تی پەری و به فەرمی دامەزرا. تهلیسمی خیزانه کهمان به هۆی ئه وه وه کرابوو وه، ئه لقهی خوشه ویستیمان له پهنجهی ئه ودا بوو، له هه موو شوینیکدا له ریزی پیشه وه بوو، هه رچهنده خویشی بهم بارودۆخه قایل نه بوو. وهکو دایکی دیلیکی ئازادبوو له هه موو شوینیک پیزیکی زۆرم لی دهگیرا و کار و پیشنیاری زۆرم دهخرايه بهردهست، هه ندی جار ناچار ده بووم پەتی بکه مه وه. بهم هه موو ئالوگۆره پیکه نینم دهات، چ دنیا یه کی سهیر بوو، ئیستا به هه موو بوونمه وه له وه گه یستم که نه زیزبوونه کهی بایه خی هه یه و نه میهره بانیه کهی.

پهوتی ژيانم بهسروشستی و هیمنی دهپۆیی، هه‌موو منداڵه‌کانم ته‌ندروست و سه‌رکه‌وتوو و سه‌رقالی خویندن بوون، له‌ پووی ئابوورییه‌وه‌ هیچ کیشه‌یه‌کمان نه‌بوو، تا راده‌یه‌ک داهاستی من باش بوو و مه‌سه‌عوود مووچه‌ی پتر له‌ ئاسایی وهرده‌گرت، هه‌ندێ ئاسانکاریشیان بۆ کرد بۆ ئه‌وه‌ی ئۆتۆمۆبیل و خانوو بکڕیت. سیامه‌ک، خویندنی ته‌واو کردبوو و کاری ده‌کرد، هه‌موو کاتی ئاماده‌ بوو پارهمان بۆ بنیتریت. له‌ دواى کۆتایی پته‌هاتنی شه‌ر، په‌روانه‌ دايمه‌ بۆ ئيران ده‌هات، کاتیک به‌یه‌کتر ده‌گه‌یشته‌ن مه‌وداكانی ئه‌م هه‌موو ساڵه‌ نه‌ده‌ما و ده‌گه‌راينه‌وه‌ پۆژانی نه‌وجه‌وانی. په‌روانه‌ هه‌شتا هه‌ر به‌که‌یف و هاروهاج بوو، به‌ کاره‌کانی له‌ پیکه‌نینا ده‌بوورامه‌وه‌. هه‌موو کاتیک خۆم به‌ قه‌رزاری ده‌زانی و هه‌رگیز هاوکارییه‌کانیم له‌بیر نه‌ده‌چوووه‌، ده‌ ساڵ و ده‌کۆ دایکیکی دڵسۆز سه‌ره‌پرشتی کوپه‌که‌می کرد، تا ئیستاش سیامه‌ک هه‌موو کاته‌کانی پشووی له‌ مالى ئه‌واندا به‌سه‌ر ده‌برد، په‌روانه‌ ورده‌کارییه‌کانی به‌ره‌وپه‌شچوون، گه‌وره‌بوون و پیکه‌یشته‌نی سیامه‌کی بۆ باس ده‌کردم، چاوه‌کانم ده‌نووqاند و هه‌ولم ده‌دا کاته‌ له‌ کيس چووه‌که‌ی له‌ مێشکدا به‌سازینم و قۆناغه‌ جیاوازه‌کانی ته‌مه‌نی له‌به‌رچاومدا به‌رجه‌سته‌ بکه‌م، زۆرم به‌یر نه‌کرد، ئه‌مه‌ تاقه‌ خه‌میک بوو جارجاره‌ رووخساری ژيانى تار ده‌کردم. دوو ساڵ بوو پێداگری له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ده‌کرد بۆ ئه‌لمانيا برۆم بۆ دیده‌نی، به‌لام به‌یرکردنه‌وه‌ له‌ مه‌سه‌عوود و شیرین که‌ هه‌شتا منداڵ بوو ڕیگر بوون، هه‌تاوه‌کو سه‌ره‌نجام ئه‌و ساڵه‌ هه‌ستم کرد به‌ ته‌واوه‌تی تاقه‌تم به‌سه‌ر چووه‌، له‌ وینه‌کانیدا نامۆ ده‌هاته به‌رچاوم، به‌ پێداگری په‌روانه‌ و منداڵه‌کان به‌ره‌و ئه‌لمانيا به‌پێ که‌وتم، چ

گهرموگور بووم، هه رچهنده کاته که نزیکتەر دهبووه و توانای چاوه پوانیم که مەتر دهبووه، سهرم سووردهما چۆن بهرگهی ده سال دووریم گرت، کیشهکانی ژیان ئه وهنده بهخۆیه وه گیرۆدهی کردبووم، ههندی جار چهندان پۆژ تۆ دهپه پری تهنا نهت تهماشایهکی وینهیه کیشیم نه دهکرد. یادی هه مید بهخیر، هه موو جارێ دهیگوت، دلتهنگی و خه م و خه فتهی بۆ بنه ما له خه سلتهکانی ژیا نی بورژوازییه، کاتیک تیربوویت و مهینه تییهکانی خه لکی تر به لاته وه نرخه نه بوو، ئه و کاته بیر له م ههسته بۆ ناوه پۆکا نه دهکەیته وه. له وانه بوو ئه و راست بکات، به لام من هه موو کاتیک ئه م دلتهنگیه له ناخدا هه بوو، و له بهرئه وهی توانای په وینه وهی نه بوو، په رده یه کم به سه ریدا ددها و تهنا نهت له به رخۆشمه وه دانم به ودها نه دهنه که چهند پتووستیم به بینینییه تی، ئیستا تا رادهیه که هیم بووم و وهکو هه موو که سیک مافی بۆ تاقه تی و ئاره زووی بینینی کورده کم هه بوو.

له کاتی خوا حافیزی، شیرین زۆر خه مبار بوو، به ویه پری بۆ شه رمیه وه گو تی، له رۆشتنی تۆ بۆ تاقه ت نیم، له وه دلتهنگم که فیزایان پیم نه دا. ئیستا شیرین کچیکی چواره سالان بوو، خۆی له هه موو که سیک به ژیرتر ده زانی، به بۆ په روا یی مندا لانگه لیک تیربوو له ناز و خۆشه و یستی هه رچییه کی بو یستبایه ده یگوت، سه ره رای نار ه زایه تییه کی زۆر به دهستی مه سهوود، فاتی، مه نسووره و فیروزه م سپارد، به پڕی که وتم.

کاتیک له هۆلی ترانزیته که ی فرانکفۆرت هاته مه ده ر، وه ستام، به دلکی پر له خرۆشه وه سه یری دهو ر به رم کرد، پیاویکی گهنجی قۆز له به رده مم وه ستا، دیقه تی ده موچا ویم دا، ته نیا نیگا و زه رده خه نه که یم ناسیه وه، چهند ئه لقه قژیکی په خشه وه بوو به سه ر ناوچه وانیدا پتر هه میدی ده هینایه وه به رچاوم نه ک سیامه ک، وێرای ئه و هه موو وینه یی که ماله که می رازا ندبووه وه، هیشتا هه ر چاوه روا نی بینینی کورپکی نه وچه وانی قه د و بالا باریک و خاوه ن هه لسو که و تیکی مندا لان ه م ده کرد، که چی سیامه ک پیاویکی بالا به رز، قۆز و به پیز بوو، کاتیک به دهستهکانی ده موچاوی گرتم، سهرم له سه ر سینه ی دانا، توند له ئامیزی گرتم، وای... کاتیک وهکو مندا ل خۆم خسته سایه ی کور ه که مه وه، چ چیژیکی هه بوو. سهرم ده گه یشته شانهکانی، بۆنی جهسته یم کرد و تیر تیر گریام، گریانیک تاسه بار. ماوه یه که تی

په پری ئینجا کچیکى گهنجى تهروپى سهرنجى راکیشام، خیرا خیرا وینهى دهگرتین، سیامهک ناساندی، بروام نهدهکرد، ئهوه لهیلای کچی پهروانه بوو، له ئامیزم گرت و گوتم:

– چ گهوره و جوان بووینه، وینهکانتم بینیبوو، بهلام خۆت شتیکی تری.
به پیکهنینیک، ددانه جوان و سپیهکانی نیشاندام، سواری ئۆتۆمۆبیل به چکۆلهکهی سیامهک بووین، گوتهی:
– له پشدا بۆ مالى لهیلا دهروۆین، پووره پهروانه چیشتی نیوهروۆی لیئاوه و چاوهروانه، ئهگهر پیت خۆش بوو ئهمشهوه، یان سبهی بۆ شارهکهی من دهروۆین، دوو سهعات لیروهه دووره.

– ئافهرین، فارسیت لهبیر نهچووه، زاراوهشت* نییه.
– دیاره له بیرم ناچیتهوه! ئیره ههمووی ئیرانییه، له ههمووشی گرینگتر پووره پهروانهیه، به فارسی نهبیت به هیچ زمانیکی تر وهلام ناداتهوه، باوک مندا لهکانی خۆشی دههیناوه، وا نییه لهیلا؟!

له پش گهیشتمان بۆ مالى پهروانه، زانیم شتیکی زیاتر له هاوپییهتی خیزانی و قوناغی مندا لی له نیوان ئهم دوو گهنجهدا ههیه.

پهروانه مالتیکی خۆش و دلگیری ههبوو، به دلخۆشییهکی فراوانهوه پیشوازی لی کردین، وا بزانه خهسرهوی هاوسهری پهروانه پیر بوو، له دل خۆمهوه وتم: ئاساییه، چوارده، پازده سال تۆ پهریوه، بهدلیاییهوه ئیستا منیش له دیدی ئهوه پیربووم و شکاومهتهوه. مندا لهکان گهوره بوو، لاله به زاراوهیهکی تیکهڵ قسهی دهکرد و ئهردهلانی مندا لی سییهمی، که لهوێ له دایک بوو، لیمان تۆ دهگهیشته بهلام به فارسی وهلامی نهدهدایهوه.

پهروانه زۆر پیداکری کرد که لهلای ئهوان بمینینهوه، بهلام ئیمه بریارمان دا بۆ شارهکهی سیامهک برۆین و بۆ پشووی کۆتایی ههفتهی دواتر بگهڕینهوه ئیره. من بهلای کهمهوه ههفتهیهکم پیویست بوو بۆ ئهوهی جارتیکی تر کورپهکه

* زۆربهی ئهوه مندا ل و گهنجانهی له ههندهران گهوره دهبن، زمانی ئهوه و لاتنه و زمانی دایکیان تیکهڵ به یهکتر دهکهن، بۆیه لیردها ئهوه وشهیهم بهکارهیناوه. و.

بناسمەو، خوا دەزانىت چ قسەگەلىكمان ھەبوو بىكەين، كەچى كاتىك بە تەنیا بووين، نەمدەزانى باسى چى بکەم؟ لە کوپتو دەست پى بکەم؟ چۆن بەسەر ئەم ھەموو سالانى دوورپىيە باز بەدم. ماوھەك ھەر ھەوالى كەسوكارى دەپرسى و منىش دەمگوت، باشن، سالاويان ھەبوو، دەمگوت، ھەموو كاتىك ئاووھەوا ئاوها خۆشە؟ تۆ نازانىت تاران چەند گەرم بوو و لەم جۆرە قسەگەلە. پۆژىك بەسەرچوو تا سەھۆلى نامۆيىمان كە بەرھەمى دوورى چەند سالە بوو، توایەو و بەگەرموگورى دەستمان بە قسەکردن کرد. خۆشەختانە پۆژەكانى دواتر شەممە و یەکشەممە بوو و ئەوئەندە پتويست كاتمان ھەبوو. ئەو باسى پۆژە دژوارەكانى دواى جياپوونەوھمانى کرد، مەترسىيەكانى ھەلھاتن لە سنوور، شىوانى ژيانى ئۆردوگا، چوونە زانكۆ و سەرئەنجام باسى خويئندن و كارەكەى کرد. منىش باسى مەسعوود، پۆژە دژوارەكانى ژيانى، ئەو پۆژگاردەى بە مردوو دەژمىردا، گەرانەوھەكەى و ھەروھەا سەبارەت بە شيرين، ھاروھاجيەكەى، قسە زلەكانى، پوھە سەركەشەكەى كە پتر لەو دەچىت وەك لە مەسعوود، وتم و قسەكانمان بى كۆتايى بوون. لە رۆژى دووشەمەو بۆ سەر كار پۆشست، منىش بازارەكانى دەوروبەر گەرام، لە گەورەيى و جوانيى ئەم دنيايە سەرسام بووم، بەوھى لە كورتبىنيەوھەول دەدەين خۆمان بە ناوئەندى دنيا بزائين، پتەكەينىم ھات. فېربووم بۆم بۆ بازار و شت بکرم، چىشتم لى دەنا و چاوەروانى دەبووم، ھەموو دواى نيوەروانى بۆ شوئىنك دەپۆشستين و شوئىنكى نيشان دەدام، بەلام ھەرگيز دەستمان لە قسەکردن ھەلنەدەگرت، زۆر زوو وازمان لە گەفتوگۆى سياسى ھينا، ئەو ئەوئەندە لە كيشە و كەشى ھەنووكەيى ولاتەو دەور بوو، تەنانەت قسە و دەستەواژەكانىشى كە بەكارى دەھينا كۆن بوون و دەمبەردەو پۆژگارەكانى سەرەتاي شۆرش، بە قسەكانى پتەكەينىم دەھات، جارىكيان قەلەس بوو و گوئى:

– بۆچى گالتهم پى دەكەيت؟

– نە ئازىزەكەم، گالته ناکەم، بەلام ھەندى لە قسەكانت جۆرئىكن.

– چۆن؟

– وەكو قسەى رادىق بيانپىيەكان واىە.

– رادىق بيانپىيەكان؟

- به لى، له ئيران بهو راديويانه ده لىن كه له دهرهوه بهرنامه بللو دهكه نهوه،
به تايبه تى راديو لايه نه كانى دژ شورش.

- بوچى ئه وان چوڼ قسه دهكه ن؟

- وهكو تو، هه والى راست و درق تيكه ل دهكه ن، دهسته واژدهگه ليكيان ههيه هينى
سالة كانى پيشووتره، هه موو كه سيك ده زانيت ئه مانه له ناو ولا تدا نين، هه ندى
جار نه وهنده له كه شه كه وه دوورن قسه كه انيان پيكه نين ئاميز و دياره
سه سه ختانه ش ديارن. به راست هيشتا تو لايه نگري موجه دينى؟

- نه! راستيه كهى ناتوانم هه ندى له كار ده كانيان قبول بكه م.

- وهكو؟

- هيرشكرده سه ر ئيران و شه ركردن له گه ل سه ر بازه ئيرانيه كان، هه ندى
جار بير له وه دهكه مه وه، ئه گه ر تا ئيستا له گه ليان بمايه و له بهرام بهر مه سهوود
بوهمستامايه، چى رووى ددها؟ راستيه كهى، ئه م زريانه خوه هه ندى شه و له خه
رامده چله كينيت.

- سوپاس بو خوا، ژير بوويت.

- زوريش نا، ئيستانه زورتر بير له باوكم دهكه مه وه، پياويكى زور مه زن بوو، وا
نييه؟ ده شى ئيمه شانازى پتوه بكه ين، ليره هاوييرى ئه و زوره، منيان فره
خوشده ويت، ئه وان هه ندى شت له باره ي باوكمه وه باس دهكه ن كه ئيمه نايزانين،
زور هه ز دهكه ن تو بينن و قسه ي باوكميان بو بكه يت.

به دوودلييه وه ته ماشايم كرد، كي شه هه ميشه ييه كهى وازى لى نه ده هينا،
نه مده ويست وينه كهى باوكى تيك بدهم، يا ئه و شانازيه ي لى بسينمه وه، به لام ئه م
خو به ستنه وديم به نيشانه ي پى نه گه يشتنى كه سايه تى ئه و ده زانى، گوتم:

- كورم سهيركه، من به هيج شيويه كه تا قه تى ئه م خو نوانده م نييه، تو ده زانيت
من له گه ل بير و بوچوونه كانى باوكتدا نه بووم، ئه و پياويكى زور باش، به شك و
ميه ره بان بوو، به لام خه وش و كه موكووريشى هه بوو، له هه موويان گرنگتر
تيروانينى يه كلايه نه ي هه بوو، له ديدى ئه و و هاوبيره كانيدا دنيا دوو به ش بوو، يا
له گه ل ئه وان يان له دژيان، هه رچيه كه پتوه ندى به لايه نى بهرام به ريانوه هه بوو

خراپ بوو، تهنانهت له بوارى هونه ريشدا، تهنيا نهو هونه رمه ندانهى لايه نگرى خويان بوون هونه رمه ندى راسته قينه بوون، نه فرينه رى شاكار بوون، نه واني تر هيچ نه بوون. تهنانهت باوكت له سهر نه ودهش شه رى له گه لم ده كرد كه بوچى دهنكى فلانه گورانبيژم پى خو شه، يا ده ليم فلانه شاعير باشه، نه مانه سهر به دهربارن و دژى كؤمؤنيستن و منيش هه ستم به گونا هه كرد، نهى بوچى دهنكى نهو دهچيته دلمه وه يا هه زم له شيعرى نهو شاعيرهيه، نهوان مافى سه ليقه ي تايبه تيشيان نه ددها. له بيرته نهو رۆژه ي ئاغاي تالقانى مردبوو، كاتيك خانمى ده هقانى له گه ل هاوسه ركه ي كهوا لايه نگرى پارتىكى چه پ بوون، هه موو كاتى بو مالمان ده هات، ته له فؤنى ده كرد و نه يدەزانی ده شى چى بكات، چونكه نهو له كؤتاييه كانى ته مه نيدا قسه ي بهو كه سانه وتبوو كه له كوردستان راپه ربون، نهوانيش نه يانده زانى بو مردنه كه ي چ هه لويس تىك بگرن، سه رتاسه رى رۆژه كه به دواى به پرسى كه وه بوون بو نه وه ي بزائن پرسه دار بن يان نا، خه فته بخون يا نا و هه تا برپار گه يشت گوايه به لى نهو يه كى له بهر گريكارانى جه ماوهر بووه، نازانيت نهو خانمه چؤن ده ستى به گريان كرد و چ پرسه يه كى گرت، له بيرته؟

– نه!

– به لام من له بيرمه، هه ز ده كه م به بىرو باوه رى خؤت و خويندنه وه ي خؤت چاك و خراپ بناسيته وه و برپار به ديت، لايه نگرى كردنى په هاى هه ر ئيديؤلؤجيه ك ده تبه ستيته وه، برپارى پيش وه خت له هزرتدا پىك ده هيت، پىگريت لى دهكات هه لسه نگاندى تايبه ت به خؤت هه بى و له سه ليقه دا بى لايه ن بيت، له نه نجامدا ده بيت به ره گه زپه رست، نه گه ر ده ته وىت هه ر نه مانه ش به هاوړىكانت ده ليم و هه له كانى نهوان و باوكيش تيان بو ده ژميرم.

– دايه!! نه مه چى ده لى، ده بيت ئيمه يادى نهو زيندوو راگرين، نهو قاره مان

بوو.

له قاره مانيتى ماندوو بووم، بىره وه ريه كانى رابردوو نه وه ندە تالان نامه وىت غه رغه ريان بكه مه وه، توش ده ست هه لگره و خؤت به داها توو به سه ته وه، ژيان له پيشته وه يه، بوچى ده ته وىت خؤت له رابوردوو نوقوم بكه يت؟ نه وه شت پى بلیم، به هيچ شپوه يه كه نه هه وادارانهم خو ش ناو يت.

نازانم تا چ رادهیهک قسهکانمی پەسند کرد، یان کاریگەریی لەسەر هەبوو، بەلام چیی تر هیچ کاممان بەلای گەفتوگۆی سیاسیدا نەچووین. جاریکی تر گەڕاينەووە سەر پرسە تایبەتی و خێزانیهکان. بۆ ئەوەی پتر کونج و کەلهبەرەکانی دلی بناسم، داوام لی کرد باسی پەروانە و خێزانەکەیم بۆ بکات، سەرئەنجام هاتە قسەکردن:

- تۆ نازانیت لەیلا چەند میهرەبان و هۆشمەندە، بەرپۆهبردنی بازرگانێ دەخوینیت، ئەمسال خۆیندەکەیی تەواو دەکات و کار دەکات.

- خۆشت دەوینت؟

- بەلی، چۆن زانیت؟

- دام لە قاقای پیکەنین.

- هەر لە فرۆکەخانەو، دایک زوو تی دەکات.

- دەمانەوینت ببینە دەستگیران، بەلام لەمپەر هەیه.

- چ لەمپەریک؟

- خێزانەکەیی، دیارە پوورە پەروانە ئەلیی مانگە، دایکداری بۆ کردم، دەزانم خۆشی دەویم، بەلام لەم بابەتە پشتی هاوسەرەکەیی دەگریت.

- بۆچی خەسەرەو چی دەلینت؟

- نازانم بەلام وا دیارە رازی نییە، سنووری سەپروسمەرەمان بۆ دادەنیت، ناھێلینت بە ئاسوودەیی یەکتەر ببینن، رەوشتی وەکو پیاوانی ئێرانیی سەد سال پێش ئێستایە، هەر دەلینی ئەویش نییە لێرە خۆیندوویەتی و ئەم هەموو سالە لێرە ژیاو.

- چی دەلینت؟

- ئیمە دەلین دەبین بە دەستگیران، دەلینت نە! نابیت.

- هەرئەویندە؟ خەمت نەبیت، خۆم دەپۆم قسە دەکەم، بزانی کێشەکە چیه!

- پەروانە هیچ ناکۆک نەبوو، تەنانەت دلخۆش و قایلێش بوو، دەیگوت:

- سیامەک وەکو منداڵی خۆمە، ئێرانییە، هاوزمانی خۆمانە، دەتوانم قسەیی

دلى خۇمى بۆكەم، ھەموو كاتىك لەۋە تۆقىبووم كە منداۋەكانم پەيوەست بن بە ئەلمانىيەكەۋە و منىش نەتوانم ھىچ پتوۋەندىيەكيان لەگەل پىك بەيىم، سىامەك لە ھەموو روۋىيەكەۋە دەناسم، دەزانم باوك و باپىرانى كىن، منداۋى تۆى ئازىزترىن ھاۋپىمە، ئاكام لە پەرۋەردە و گەرەبوۋنى بوو، دەزانم ھىچ پەفتارىكى خراپى نىيە، ژىرە، باش دەخوئىت، ئىستاش سەرگەوتوۋە، داھاتوۋىيەكى درەشاۋەى ھەيە، لە ھەموۋى گرېنگر يەكتىريان خۆشەدەۋىت، ئىرەش ئىران نىيە تا من بتوانم بە زۆر لىكيان بکەم.

– ئەى باشە كىشەكە چىيە، لەۋە دەچىت ئاغا خەسرەۋىش وەكو تۆ بىر بکاتەۋە.
– نە بابە! كىشەكە شتىكى ترە، كىشەكە جىاۋازى بىرکردنەۋەى ئىمە و منداۋەكانمانە، ئىمە ھىشتا ئىرانىن، ناتوانىن بە زۆر شت پازى بىيىن، بەلام منداۋەكان لىرە گەرەبوۋن، بەھىچ شىۋەيەك لە مەبەستى ئىمە تى ناگەن، ھەر باسى ماۋەى دەستگىرانى درىخايەن دەكەن.

– پەرۋانە سەيرم پىت دىت، باشە ئەگەر سالىكىش بە دەستگىرانى بىمىننەۋە چى دەپىت؟ ئەمە لە ئىرانىش باۋە، لەۋانەيە بىانەۋىت زىاتر يەكتىر بناسن، لەۋانەيە بىانەۋىت پارە كۆبەنەۋە، يان لەبەر ھۆيەكى تر كەمىك كاتيان دەۋىت.

– چەند ساكارى! دەزانىت دەستگىراندارى بە بۆچوۋنى ئەۋان چۆنە؟

– دەستگىراندارى وەكو ھەموو كەسى.

– ھەرۋەكو ئىستا؟ نە گىانەكەم، ئەۋان مەبەستىيان ھاۋسەرگىرىيى نافەرمىيە، دەيانەۋىت وەكو گەنجەكانى دەۋرۋەريان بى مارەبىر مەۋەيەك پىكەۋە بژىن، مەبەستىيان لە ماۋەكەش بەلاى كەمەۋە پىنج سالە، بۆ ئەۋەى ئەگەر لە دۋاى ئەۋ ماۋەيەدا ھىشتا ھەر يەكتىريان دەۋىست ئەۋا ھاۋسەرگىرىيەكە بەفەرمى دەكەن، ئەگەرەش پىك نەكەۋتن ئەۋا جىا دەبنەۋە، گرېنگىش نىيە ئەگەر لەۋ ماۋەيەدا منداۋىان بىيىت، يەككىيان ھەلى دەگرن.

لە ھەپەساۋىدا چاۋم گەردەۋە بوۋىۋو، بە سەرسورمانەۋە گوتىم:

– نە! پىم وانىيە مەبەستىيان ئەمە بىت.

– بۆ نا گىانەكەم، مەبەستىيان ھەر ئەۋەيە، ھەموو شەۋى لەيلا لەسەر ئەۋە

له گهل باوکی شه پیه تی، راستت دهویت مه عسووم گیان، ئەم بابەتە بە هیچ شتووهیەک ناچیتە مێشکی خەسرهوهوه، هەرچەندە خۆی بە ئەلمانی دادەنیت بەلام ناتوانیت بەمەیان قایل بیت، پێم وانییه تۆش چاوه‌پوانیی ئاوهات هەبیت.

- دیاره چاوه‌پوانیی وه‌هام نییه، چ هه‌له‌ی بێخۆ، ئاخ‌ر ئەگەر خالۆ مه‌حموود و ئەوانی تر بزانی، ناهه‌قی نه‌بوو ئاغا خەسرهو ئاوها سه‌رسه‌خت بوو، داماو هه‌مافی خۆیه‌تی، سه‌یرم له‌ سیامه‌ک دیت، به‌ ته‌واوه‌تی له‌ بیری چووه‌ته‌وه له‌ کوێوه هاتوو، یانی هه‌ر به‌راستی ئەوه‌نده پێش که‌وتوو؟ له‌ ئێران تا ئێستاش له‌سه‌ر قسه‌کردنێکی ئاسایی کچ و کورێک خوێن ده‌پێژن، سه‌ر ده‌بێن، ئینجا ئاغا ده‌یه‌ویت پێنج ساڵ له‌گه‌ڵ کچی خه‌لکیدا بێ ماره‌یی فه‌رمی بژی، به‌راستی شتی وامان نه‌دیوه و نه‌بیستوو!

- به‌قوربانت بم مه‌عسووم، خۆت قسه‌یان له‌گه‌ڵ بکه، ئێمه زمانمان مووی لێ هات.

- باشه، هه‌ر ئەم‌شه‌و دادەنیشم و قسه ده‌که‌م. وایه، ئەم دوو دنیا به‌ چەند له‌ یه‌کتر جیاوازن.

ئهو شه‌وه هه‌تا به‌یانی قسه‌مان کرد، منداڵه‌کان له‌باره‌ی به‌های باشتروهه یه‌کترناسینی پێش به‌ هاوسه‌رگیری، بێ نرخی نووسراوه‌یه‌ک به‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ ئەشق و خۆشه‌ویستی قسه‌یان کرد، ئێمه‌ش له‌باره‌ی پێوه‌ندیی خێزانی توندوتۆڵه‌وه، پێویستی ماره‌بێن، پێزی ژبانی ژن و می‌ردایه‌تی قسه‌مان کرد و له‌ کۆتاییدا به‌و ئەنجامه‌ گه‌شتین که‌ منداڵه‌کان ئەم کاره‌ بێ نرخ و هه‌چ‌ه‌و‌هه‌! له‌به‌ر دلی ئێمه جێبه‌جێ بکه‌ن، هه‌رکاتێک زانیان له‌گه‌ڵ یه‌کترا ناگونجێن، هه‌لی بوه‌شیننه‌وه. بریار وا بوو تاوه‌کو من له‌وێم ماره‌بێنه‌که ته‌واوبیت و هه‌رکاتێکیش ماله‌که‌یان پێکه‌وه نا و ئاماده‌ییان هه‌بوو ژبانی هاوبه‌ش پێک به‌ێن. ئاغا خه‌سرهو به‌ دلخۆشیه‌وه گوتی:

- سوپاست ده‌که‌م، باریکی قورست له‌سه‌ر شانم هه‌لگرت.

- به‌راستی دنیا به‌کی سه‌یره، هه‌شتا پێم هه‌رس ناگریت.

خۆشی و شادی ئەم سه‌فه‌ره دلگیره‌م، به‌ ماره‌بێنه‌که‌ی سیامه‌ک و له‌یلا لیوانلیو بوو، له‌وه‌ی بووکه‌که‌م کچی په‌روانه‌ بوو، به‌و هه‌موو نه‌رمونیانی، ژیری و

پیکویتیکیه، له خوښیدا جیگم به خوځم نه ده گرت. نه و نه ده خوځم به سهر بر دبوو
هزم نه ده کرد بگه پیمه وه، بیره وهرییه خوځه کانی نه م سهره له وینه گه لیکدایه که
بچه ها هتایه له هزرمدا وینا بووه و باشتیرین دیاریم، نه و وینانه بوون که هه موو
دیوار و تاق و میزه کانی ماله که می رازاند بووه وه.

رۆژگار ه خوځه کانی ژیان به خیرایی تی ده پین، له چاوترووکانیکدا شیرین
گه یشته دوا سالی قوناغی ناماده یی و مه سعوود وهرزی کوتاییی زانکوی به سهر
ده برد، بچ ناماده کردنی پرۆزه و ته واکردنی نامه که ی کیشی هه بوو، به تاییه تیش
له وه ده چوو بهرپر سیاریه تییه کانی کاری به پیه به رایه تییه که ی قورستر بوو بوون، له
ماله وه ههر خهریکی پلاندانان و نه خشه کیشان بوو، به لام بیدهنگی نه م دوا ییانه ی
پیه وندی به وه وه نه بوو، نه پیه یه که له دلدا هشاردا بوو، ده مزانی ماوه یه که
ده یه ویت باسی بابه تیکم له گه لدا بکات، به لام دوودل بوو، به لامه وه سه یربوو، چونکه
نیمه هه موو کاتیک زور ئاسووده و دوستانه له گه ل یه کتر قسه مان ده کرد،
نه مده زانی کیشیه که چیه که وا ناتوانیت نیازه که ی بدرکیتیت! بوام دا به
دوودلییه که یدا بچیته وه، خو ی یه کلا بکاته وه و ناماده ی قسه کردن بیت،
سهر نه نجام شه ویک، له کاتیکدا شیرین بچ جه زنی له دایکبوونی هاوړپیه کی
رۆښتبوو، هات، له ته نیشتمه وه دانیشیت کوتی:

– دایه، تق زورت پی ناخوځ ده بیت نه گهر من به ویت له نیوه جیا بیه وه و له
خانویه کی تر دا بژیم؟

دل داخوړیا، چی بووه وا ده یه ویت وازمان لی بینی، هه ولم دا جل هوی خوځ
بگرم، گوتم:

– سهر نه نجام هه موو مندالیک رۆژی دیت و له دایک و باوک جیا ده بیته وه،
ده بیت هوی نه م جیا بوونه وه یه چی بیت؟

– بچ نمونه، ژنه پنان.

– ژنه پنان؟ ده ته ویت ژن به پینیت؟ به قوریانت بم، چهند باشه سهر نه نجام بریارت
دا، نه م یه کی له ئاواته کانی منه.

راستییه که ی نه وه بوو من زورم بیر له ژنه پنانی نه و ده کرده وه، چهند سالیکی بوو

ئاواتم ئەۋەبوو داۋاي فېروزەي بۆ بىكەم، ئەوان ھەر لە مندا ئايىيەۋە پىتەندىيان باش بوو.

– سوپاس بۆ خوا، دەترسام پازى نەبىت.

– بۆچى پازى نابم، خوا پىرۋىزى بىكات، باشە، كەي مارە بېرىن؟

– دايە، چەند بە پەلەي، ھىشتا ھىچ روون نىيە، جارى دەبىت بۆ داخۋازى بىرۋىن، بزانىن پازى دەبن يا نا.

– ۋاي، ئەم قىسەيە چىيە؟ ديارە كە پازى دەبن، كىيان لە تۆ باشتر دەست دەكەۋىت؟ ئەوان ھەر لە مندا ئايىيەۋە تۆيان خۆش دەۋىست، چەند جارى كىش سەرزارەكى، قىسەيان بۆ من فرى داۋە كە بۆچى ھەنگاۋ ھەلنا ھىن؟ فېروزە خۆي لە ھەمويان خراپتر، داماوە ھەرگىز نەيتوانىۋە پازەكەي لە من بشارىتەۋە، ھەموو شىتەك لە چاۋەكانىدا ديار بوو، بە قوربانى بىم چ بوۋكىكى جوان دەبىت.

مەسعوود دەموچاۋى گىرژەۋە كرد و بە ساردىيەكەۋە گوتى:

– فېروزەي چى؟ فېروزە بۆ من ۋەكو شىرىنە، ۋەكو خوشكەمە.

ۋشكەۋە بووم، چۆن دەبوو من ئەۋەندە ھەلە بىم، ۋاتا، ئەم ھەموو پىتەندىيە دۆستانەيە، ئەم نىگا پى ۋاتانە، ئەم پاز دركاندە دوور و درىژانە، ھەموۋى لە ھەستى خوشك و برايەتايەۋە سەرچاۋەي دەگىرت؟ نەفرەتم لە خۆم كرد، بۆچى لە خۆمەۋە قىسەم بە ئاۋدا دا، ھەۋلەم دا جەلەۋى كاردانەۋەكان بىگرم. گوتىم:

– ئى باشە، كىيە؟

بەلام ساردوسىرى لە دەنگىدا شەپۋلى دەدا.

– كچى پوورى پامىنە، تەمەنى بىست و چوار سالى، زۆر جوانە، بەراستى سەرنجرا كىشە، خىزانىكى بەرپىزن و جىگەي متمانەن، باۋكى خانەنشىنى ۋەزارەتى رىگەۋبانە.

– ۋا ديارە باشيان دەناسىت، ئەمە چەننىكە دلپەق؟ چۆنە تا ئىستە دەنگت نەكردۋە؟

پىكەنىم، وىستەم كەمىك لە ساردوسىرىيەكەم بشارمەۋە. ۋەكو مندا ل بە پىكەنىنەكەم دلخوش بوو، ھاتە قىسە:

- تازەبى، سى مانگە ئاشناي بومە، مانگىكىشە پتوھندى دۆستانەمان ھەيە و پارزماڭ بۇ يەكتەر دركاندوۋە.

- تەنيا سى مانگە دەيناسى و بەم پەلەپەلە بىر يارى ھاوسەرگىرىت دا؟ چەند پرتەتاۋى!

- دايە تۇ بۇچى وا دەلىيت؟ خەلكى داخۋازى دەكەن، دوۋجار يەكتەر دەبىن، چەند جارېك دەپۋنە دەرەۋە و ئىنجا ھاوسەرگىرى دەگرن.

- بەلى، بەلام دەزانىت كورم ئىمە دوو جۇر ھاوسەرگىرىمان ھەيە، يەكتىكان لەسەر بىنەماي ھىز و مەرجى دىارى كراۋە، ئەۋى تىران لەسەر بىنەماي خۇشەۋىستىيە. ھاوسەرگىرى نەرتىيانە، لە پىگەي ناساندن لەلەيەن يەكتىكەۋە دەبىت ئىنجا خۋازىنى دەكرىت، ئەمە جۇرى يەكەمى ھاوسەرگىرىيە، لەمەياندا مەرجەكانى ھەردوۋلا لە پىش چاۋ دەگىرىت، لىكۋلىنەۋە دەكەن، داخۋازىيەكان دەخەنە روو، ژمارەيەك لە گەۋرەكان ئەم ھەلومەرج و دواكارىيانە لىك دەدەنەۋە و ھەلى دەسەنگىن، ئەگەر دۇنيا بوون ھەلومەرجەكە سازاۋ و لەبارە ئەۋكاتە گەنجەكان دەھىنە پىشەۋە، ئەۋان چەند جارېك يەكتەر دەبىن، ئەگەر ھىچ كىشەيەكان لەگەل يەكتەردا نەبوو و يەكتىران پەسند كرد و لەبەرئەۋدى ھەموو ھەلومەرجەكان شىاۋن، بىر يارى ھاوسەرگىرى دەدەن، بەۋ ھىۋايە دواتر خۇشەۋىستى بىتە كايەۋە. بەلام جۇرى دوۋەم ھاوسەرگىرى لەسەر بىنەماي خۇشەۋىستىيە، دوو كەس يەكتىران خۇش دەۋىت، ھەستى قوۋلىان بەرامبەر بە يەكتەر دەبىت، ئىدى ئەۋەندە گۈي بە ھەلومەرجەكان نادەن، لەپىناۋ خۇشەۋىستىيەكەياندا كەموكوۋىيەكان پىشتگۈي دەخەن، ھەلومەرجەكان بۇ يەكتەر دەسازىن، ئەگەر روۋبەروۋى سەرپىچى بوۋنەۋە، ئەۋا خۇيان بەرپىسارىتى لە ئەستۋ دەگرن و لە بەردەم ئەۋ كەسانەدا دەۋەستەن كە بەۋ ھاوسەرگىرىيە پارى نىن، سەرەپاي ھەموو ھۆكارە ھىزى و لۇجىكىيەكان ھاوسەرگىرى پىك دەھىن. ديارە ھەندى جارېش تىھەلكىشى ھەردوۋ جۇرەكەش ھەيە، بەلام وا ديارە ئەمەي تۇ لە جۇرى دوۋەمە، بۇ ئەم مەبەستە دەبىت ھەردوۋلا يەكتەر باش بناسن، دەبىت ئاشناي ناخ و تايىبەتمەندىيەكانى يەكتەرن، لە قوۋلى و بىۋەي ئەشفەكەيان دۇنيا بن، بۇ ئەۋەي بتوانن قەرەبوۋى ھەموو ناھەموارىيەكان بىكەنەۋە و لە روۋى پا و

بۆچۈنەكانى خەلكى تر بوەستەنەۋە. ئىستا، پىت وايە بۆگەشتەن بەم ئاشنايىيە
قوۋل و ئەشقە راستەقىنەيە مانگىك، يان تەنانەت سى مانگىش، كەم نىيە؟

- بېۋورە دايە، بەلام ديسانەۋە فەلسەفە دەھۇنىتەۋە، دەمەۋىت
ھاۋسەرگىرىيەكەم لە ھەردوۋ جۆرەكەي ئىۋە بىت، كىشە چىيە ئەگەر ھەم ئاشق
بىن و ھەمىش ھەلومەرچە ھزرىيەكان دروست و گونجاۋ بن؟ لە راستىدا، دەزانىت
كىشەكە ئەۋەيە كە تۆ ھىچ شىتەك سەبارەت بە ئەشق نازانىت، تۆ، ھەروەكو خۆت
دەلىي، ھەتا سى رۆزىش لە دۋاي زەماۋەندەكەت رووخسارى ھاۋسەرەكەت بە
باشى نەبىنبوۋ و نەتدەناسى، ناتوانىت ئەشق ھەلسەنگىنىت، لادن دەلىت " ئەشق
ۋەكو كەۋتنى سىۋىكە بۆ ناۋ كۆشى مەۋف لە چركەيەكدا روۋ دەدات " دەبىنىت چ
لىكدانەۋەيەكى جوانى بۆ ئەشق ھەيە، زۆر پرسۆز و سەنجراكىشە، دەبىت تۆ
بىبىنىت.

دلم داگىرابوۋ، دەمۋىست بلىم، پۆزگارەك بوۋ خەرىك بوۋ لە پىگەي ئەشقدا
بەرم، سۋىند دەخۆم ئەۋە ۋىستى راستەقىنەيە من بوۋ، بەلام لىۋم گەست و گوتم:
- من چى سەبارەت بە ئەشق دەزانم؟ تۆ چى لەبارەي مەۋە دەزانىت؟ ۋەكو
فروخ دەلىت، ھەموۋ زامەكانى لە سۆنگەي ئەشقەۋەيە.

- بەلام تۆ ھەرگىز ھىچتە ۋەتوۋە.

- ئىستاش ھىچ نالىم، بەلام ئەۋە بزەنە كە لە نىۋان من و تۆدا، تەنيا تۆ نىت كە
ئەشق دەناسىت.

- ئەي باشە ئىستا تۆ دەلىي چى بگەين؟

- نايىت ھىچ بگەين، دەبى بۋار بە خۆتان بەدن تا ئەۋ كاتەي ئەشقەكەتان لە
مەكەك دەدات، بەھىلە بە ئەزموۋنى جۆرەجۆردا تى پەرىت، بىتەۋ بىت.

- ئىمە ئەم بۋارەمان نىيە، ئەۋ خۋازبىنىكارى ھەيە، لەۋانەيە لەم رۆژانەدا بە
شۋى بەدن و ھەتا ھەتايە يەكتر لە دەست بەدەين.

- خۋدى ئەمە يەككى لەۋ ئەزموۋنانەيە، ئەگەر بەراستى تۆى بویت ناچىتە ژىر
بارى ئەم بەشۋودانەۋە.

- تۆ ھەلومەرچى ئەۋ نازانى، مالاۋەيان خستۋىيانەتە ژىر گوشارەۋە، بۆچى

تۆیان بەزۆر بەشوو نەدا! تۆ دەبیت بارودۆخی ئەو بزائیت.

- کوپم، ئەو کچیکی خۆیندەوارە و هوشیارە، هەروەکو خۆت دەلێت
بنەمالە کەشیان تیگەیشتون، لەگەڵ سی سالی پێشتری دایک و باوکی من
جیاوازیان هەیە، ئەگەر بلێت نامەوێت ئیستا شوو بکەم، تۆ دەگەن و بەزۆر
مارە ی نابرن، ئیستا دۆخەکە زۆر گۆراوە.

- چی گۆراوە؟ کولتوورەکە ی ئیمە هەر ئەو کولتوورە، ئیستاش بنەمالەکان
تەنیا ئامانجی کچ لە شووکردندا دەبین و دەتوانن بەمە ناچاریان بکەن، لە
پاستیدا لە هەژدە سالییەوه دەیانویست ئەمە بکەن، بەلام ئەو بەرگری کردبوو.

- کەواتە دەتوانیت سالتیکی تریش بەرگری بکات.

- دایە! ئەو تۆ بۆ وا سەنگەرت گرتووە؟ بە یەک وشە بلێ نامەوێت ئەو بەیتیت.
- من قسە ی وا ناکەم، خۆ من هێشتا ئەوم نەبینووە، لەوانەشە زۆر باش بیت،
تەنیا دەلێم کەمێک پشووێتان هەبێت.

- کاتی پشووێدانمان نییە.

- باشە، فەرموو بەندە چی بکات؟

لە شوێن خۆی پاپەری، کاغەزێکی لەبەردەستم دانا و وتی:

- ئەمە ژمارە ی تەلەفۆنەکە یەتی، هەر ئیستا تەلەفۆن بکە و بۆ دووسبە ی کات
دیاری بکە.

کێژ بووبوو، خۆم بە ئاگە دەهێنایەوه کە نابیت لە بەردەم خواستی پەوا ی ئەو
بوەستم، ئاخۆ من لەو کچە ی کە نەمبینووە، سەنگەرم گرتووە! دایکم کەوتە بێر
کە چۆن حەزی دەکرد کچی خوشکە کە ی بۆ مەحموود بخوازی، لە کاتی
خوازی بێنی مەحبووبەدا چەتیک بیانووی دەهێنایەوه. ئەمە یەکەم جار بوو ئەم
مندالە بەم پێداگرییەوه داوا ی شتیکم لێ بکات، نەدەبوا بەرپەرچی بدەمەوه، بەلام
پرووخساری فێرووە، فاتی و ئاغا سادق لەبەرچاوم لا نەدەچوو، ئەم هەوالە چ
کەوتنەوه یەکی خراپی دەبیت لەسەریان!!

- ئیستا ناتەوێت تۆزێکی تر بیری لێ بکەیتەوه؟

- نە دایە! هەموو قسەکانمان کرد، باوکی وتوویەتی ئەگەر کەسیکی تر هەیه

دەبىت تا كۆتايىيى ئەم ھەفتەيە بىت، دەنا دەبىت لادن بە ژنى ئەو خوازىتنيكارە
بىت كە خۇمان دەمانەوېت.

ھىچ چارەيەكم نەبوو، تەلەفۇنەكەم ھەلگرت، ھەركە خۆم ناساند منيان ناسى،
لەو دەچوو چاوەروان بوون، پيشوازی گەرميان كرد.

مەسعوود دالخۆش بوو، دەتگوت بارىكيان لەسەر شانى ھەلگرتوو، دەوروخولى
دابووم، دەبويسست دلم خۆش بكات، گوتى:

– ھەستە با بۆ دواى شيرين برۆين، كات لە يانزە نزىك دەبىتەو.

تاقەتم نەبوو، كارەكانم نيوە و نيوەچل مابوونەو، بەلام ئەگەر بلىم نە، دەچىتە
پال پەرچدانەو و نارەزايەتى، ھەزم نەدەكرد پيش لە شادىيەكەى بگرم، لەناو
ئۆتۆمبىلەكەش كەمىك قەسەى كرد، بەلام من لە بىركردنەو لە فېروزە و فاتى
نەدەھاتمە دەر، لە دل خۆمەو دەمگوت:

– ئەى بوونى فېروزە نەبوو زىندووى كردهو، ئارەزووى خويندنى لە ناخيدا
ومخەبەر ھىنا، ئەى چى بوو؟ كەواتە كاتىك خۆم ھەلدەكىشم گوايە ئەوئەندە
كورەكەم دەناسم، بەم رادەيە ھەلە بووم؟!

شيرين بەو زىرەكى و شەيتانىيە ھەمىشەيىيەى، لە پاش چەند خولەكىك لە
دۆخى نائاسايىي مەسعوود تى گەيشت و گوتى:

– چى پرووى داو؟ ئاغا بە كلكى گويز دەشكىنيت.

– ھىچ نەبوو، تۆ باسى ميوانىيەكەت بكە، خۆش بوو؟

– بەلى، زۆر خۆش بوو، ھەر گۆرانيمان سەرخست و سەمامان كرد، بەراست
دەبىت منىش داوەتيان بكەم، وتيان ھەر دەبىت جەژنى لەدايكبوون بگريت، ئاخىر
بۆ مالى ھەموويان پويشتووم، ھىچ كاتىكىش ميواندارىيانم نەكردوو. دەمەوېت
مانگىكى تر داوەتيان بكەم.

– لەدايكبوونى تۆ لە ھاويندايە.

– قەيناكە، سەرئەنجام دەبىت بيانوويەكم ھەبىت، لە مالى ئىمەدا ھىچ پرونادات
بۆ ئەوئەى ھاوپىكانم داوەت بكەم.

– لەوانەشە روو بدات و بتوانى ھاوپىكانت بۆ شاىي داوەت بكەيت.

شیرین چاوه‌کانی خرده‌کرد و به نیگایه‌کی گومان‌اوویه‌وه سه‌یرتکی مه‌سه‌وود
و ئینجا سه‌یری منی کرد و وتی:

- شایی؟ شایی کی؟

- زهماوه‌ندی من، براكه‌ت، هه‌ز ده‌که‌ی ژن به‌ینم؟

به‌گومان‌ه‌وه سه‌یری منی کرد:

- تو ژن به‌ینیت؟ نه! به‌راستی هه‌ز ناکه‌م، باشه ده‌بیت بزانه‌م ئه‌وه‌که‌سه‌ کتیه؟

- ئیمه‌ نایناسین، خۆیان یه‌کتیریان بینیه‌وه و یه‌کتیریان به‌ دلّه.

- ناشی هه‌ر ئه‌وه‌که‌ بێ شه‌رمه‌ بیت که‌ خوله‌کی نا خوله‌کی ته‌له‌فۆن ده‌کات،

وايه مه‌سه‌وود، خۆیه‌تی، وا نییه‌؟ ده‌مزانێ ئه‌وه‌ ماسته‌ موویه‌کی تیدایه‌. دایه‌

ده‌زانیت، هه‌ر ئه‌وه‌ بیتزارکه‌رده‌یه‌ ؟

مه‌سه‌وود سوور هه‌لگه‌را.

- بیتزارکه‌ر کتیه‌! ئی کاتی ته‌له‌فۆن ده‌کات، من هه‌لی نه‌گرم له‌ پرووی نایه‌ت

له‌گه‌ل تو قسه‌ بکات، دایده‌خات.

- چی له‌ پرووی نایه‌ت؟ زۆر جاریش قسه‌ ده‌کات، به‌وپه‌ری بێ شه‌رمیه‌وه‌

ده‌لێت، جه‌نابی ئاغا مه‌سه‌وود له‌وێیه‌؟ کاتی ده‌لێم، ئیوه‌؟ به‌نازه‌وه‌ ده‌لێت، خۆم

دوایی ته‌له‌فۆن ده‌که‌م. ئه‌وه‌نده‌ به‌ناز و نووزه‌وه‌ قسه‌ ده‌کات ئیدی مرۆف وهرس

ده‌کات.

- ئیتر به‌سه‌، به‌راست دایه‌ ده‌بیت بۆ به‌یانی گولّ پاسپێرین، له‌ بیرتان نه‌چیت

جلی جوان له‌به‌ر بکه‌ن ها...

به‌ سه‌رسوورمانه‌وه‌ ته‌ماشایم کرد.

- ده‌لێی سه‌د جار بۆ خوازبینی پۆشستووی، چ باش لێی ده‌زانی!

- نه‌ بابه‌! لادن پتی وتم ده‌بیت چی بکه‌م بۆ ئه‌وه‌ی دایک و باوکی دلّیان خۆش

بیت.

- منیش دێم.

- نه‌ نابیت، جاری داهاتوو تو وهره‌.

- بۆچى؟ دەبىت مەن بېيىنم، مەن شۇ خوشكى زاۋام دەبىت پەسەندى بىكەم!
- نەك كاتىك خوشكى زاۋا مەندال بىت.
- مەن كۆيىم مەندالە؟! ھەژدە سالانم! توخۇا دايە تۇ شىتېك بىل.
- مەسعوود كېشەكە جىيە، با ئەۋىش بىت، ئەۋە ئاسايىيە دايەك و خوشكى زاۋا
بۇ داخۋازى دەچىن، ئەۋەندەش پىچى مەللى مەندال، دۈيى بىرۋا دەكات، مەن لە تەمەنى
ئەۋدا مەندال ھەبۈۋ.
- نە دايە، ئىستە نا، درۈست نىيە، جارى داھاتۈۋ با بىت.
گەشەتبۈيىنە مەلەۋە، شىرىن بە توۋرەيىيەۋە دەرگەكە داخست و رۆيى، زۈير
بۈۋ، بەلەم گىرىان و دىلشەندى ئەۋ ھىچ دۈۋىلىيەكى نەخستە بىرپارەكە
مەسعوودەۋە، دىار بۈۋ بىرپارەكە لە شۈيىنكى تەرۋە دەھات و بۈۋارى
سەرپىچىكىردى نەبۈۋ.
سەبەتەكى گۈلەكە ئەۋەندە گەۋرە بۈۋ لە ناۋ ئۆتۈمۈيىلەكەدا جىيى نەدەبۈۋەۋە،
ھەرچۈنكى بىت لە سەندۈۋەكەكى پىشتەۋە جىگەمان كىردەۋە و دەرگەكى
سەندۈۋەكەمان بە كراۋەيى ھىشتەۋە، گۈتم:
- باشە بۇ سەبەتەكى ئەۋەندە گەۋرەت كىرى؟
- لادىن وتى دەبىت گەۋرەتە سەبەتە گۈل بەيىنىت بۇ ئەۋەكى لە سەبەتەكى
ئەۋانى تىر گەۋرەت بىت.
- چ قىسەيەكى گەمزانەيە!!
خانىۋەكەيان دىرىن و گەۋرە بۈۋ. ژۈۋرەكان بە شتۈمەكى كۆنەكى بەنرخ
پازىندىرەۋەۋە. ھەرچى گۈلدانى چىنىي گەۋرەكى لە شۈيىنى جۈۋەرەۋەۋە
بازارەكاندا بىنىيۈۋە، لەۋ مەلەدا ھەبۈۋ. قەنەفەگەلى سىتلىيى پايدە بەرەن، دەستەكى
ئالتۈۋەكى و بەرگى سۈۋر و زەرد و پىرتەقاللى، تابلۇگەلى گەۋرە بە نىگارى كۆنەۋە،
لە ناۋ چۈۋەرچىۋەكى پانى بە رەنگى زەردى ئالتۈۋەكى ھەلەكۈلراۋ، پەردەكى سۈۋر، بە
گۈلەنگى ئالتۈۋەكىيەۋە. مەلەكە زىاتىر لە ھۆتەل و پىستۈۋان دەچۈۋەك لە مەلىكى
ھىمەن و ئاسۈۋە. دايكى لادىن رۇنىكى ھاۋتەمەنى خۇم بۈۋ بە قىزىكى زەرد
رەنگىراۋ و ئاراشىتىكى تەۋاۋەۋە، بى گۈرەۋى، سەرپايىيى پاژنە بەرەزى لە پىدا

بوو، دایمه جگهرهشی دهکیشا. باوکی پیاوکی بهرین بوو، قژی گهنم و جۆ، پایتکی له لای دهمیهوه دانابوو و هر باسی خویان و پله و پایهی پیشووی، خزمه گرینگهکانیان و سهفهرهکانیان بۆ دهرهوهی ولاتی دهکرد. من زیاتر گوینگر بووم. ئەو شهوه به یهکتر ناسین و قسهی جۆرهوجۆر بهسهرحوو. هرچهنده من دهمیست باسی چهند پرسیکی خۆتاک بکهه، بهلام بهراستی ههستم کرد جاری زووه. کاتیک ویستم بۆ ئاودهست برۆم، دایکی لادن بهزۆر بۆ ئەو ئاودهستهی بردم که له بهشی تایبهتی مالهکهدا بوو. دهمیست بهشهکهی تری مالهکهیانم نیشان بدات، تهنانهت له ژووری دانیشتهکهشدا قهنهفهیهکی ساده به رهنگیکی هیمنهوه نهبوو. بۆ رهچاوکردنی ریز گوتم:

– مایکی خۆشتان ههیه.

به خۆشییهوه گوتی:

– دهتهویت ژوورهکانی تریش ببینیت.

– نه، نه، سوپاس، رینگه بهخۆم نادهه.

– نه. تکایه، فهرموو.

بهو دهستهوهی که به پشتمیهوه گرتبوو، پالی نام بۆ ژووری نووستنهکان. هرچهنده قینم له کاره بوو و ئەگهر یهکێک بیویستایه بێته ناو بهشه تایبهتییهکانی ژيانمهوه رینگه نهدهدا، بهلام جۆره حهزیک له خۆ ههلقورتان و بهوجنسیی وای لێ کردم ئەم کاره بکهه، پهردهی ههموو ژوورهکان ئهستوور، بهنرخ بوون و به قردیله ئاوپزان کرابوونهوه. ههموو کهلوپهلی مالهکه ههر لهو ئاستهدا بوون. له کاتی گهرانهوهدا مهسهوود خه مخۆرانه گوتی:

– بۆچی باست نهکرد؟

– باسی چی؟ ئەمه دانیشتنی یهکهه بوو.

رووی هه لگتیرایهوه و ئیتر قسهی نهکرد. له مالهوه، شیرین دلی له مهسهوود شکابوو، رووی له من کرد و گوتی:

– باشه! باسی بکهه، دهنگوباسی قه لای بهردباران چی بوو؟

– هیچ نهبوو.

461

جلى زۆر پىكويىكى لەبەر بوو، مالاكەشىيان پىرپوو لە گولدانى چىنى، كەلوپەلى كۆنى بەنرخ، پەردەى گولەنگەدار و قەنەفەى ستىلىي پەنگ ئالتوونى.

– ئەم ئاغايەى لە پاش ھاتنەوەى لە شەپ ئەوئەندە بووبوو بە موسلمان، ئەگەر مەن كەمى ئارايشتەم بىكردايە توورە دەبوو، دەيگوت، بۆچى دايمە سەرىپۆشەكەت لە دواوئەى؟ ئىستە چۆن دەيەوئەت ژنىكى ئاواھا بەيئەت؟! ئەويش بەو ھاوئەى حىزبولايايەوئەى؟

– وەلا منىش نازانم. دەلييت ھەموو شتىك سەروژىر بوو.

– ئەمانەى كە وتت جۆريكن، ئەى باشە تۆ پەسندت كرد؟

– وەلا بلييم چى!

لەو كاتەدا ئاورم دايمەو، مەسعوود پالى بە دەرگەكەو دابوو، بە چاوكەليكى پىر لە سەرزەنشەتى و خەم تەماشاي كردم، ئىنجا سەرى راوئەشانە و بى ئەوئەى يەك وشەش بلييت، بۆ ژوورەكەى پۆيشت.

لەگەل ھەموو چاوپىكەوتنىكدا، ئاسۆى ناكوكيى بىر و بۆچوونەكانمان لەگەل ئەواندا بەرجەستەتر دەبوون، و منىش نەبوونى خالە ھاوبەشەكانى ئىوان ئەم دوو گەنجەم زۆر پوونتر دەبينى، بەلام مەسعوود بە ھىچ شىوئەك سەرنجى نەدەدا، ئەوئەندە ئاشق و شەيدا بوو دەتگوت دەورويەرى خۆى نابىئەت. ھاوكات دەترسا لەگەل مەن قسە بكات، منىش ھىچم نەدەگوت، چاوپروان بووم خۆى بئەتە گۆ. تەنيا گەفتوگۆيەك سەبارەت بەوان كە لە ئىوان ئىمەدا ئالوگۆر دەكرا ئەوئەبوو بۆ نموونە، دەيوت، بىرپار وايە ئەوان سەبەينى بىن بۆ دىدار، يان خوشكە گەرەكەى لادن بانگەشەمانى كردووە، منىش بى ئەوئەى ھىچ سەرنج و بۆچوونى خۆم دەرپرەم، بۆ ھەموو شوئىنىك لەگەل ئەودا دەپۆيشتەم و گويم لە قسەكان دەگرت. لەم ماوئەيدا زانيم كە مارەيىي كچە گەرەكەيان چەند سەد لىرەيەك بوو و دواتر زاواكەيان خۆى دوو ئەوئەندەى داناو، وئىراى باسى ئەلقە ئەلماسە درەوشاوەكەى كچى پوورى لادن كە تازەيى شووى كردووە، لە كوئى كىردراو، باسى رستە خشل و زۆرى كچە پوورىكى ترى لادن دەكرا كە نقيمەكەى چى بوو و بووكى ھەفتەى پيشوو چەندە پارەى بە جل داو، ديارە ئەمانە ھەمووى راست نەبوو، چونكە

هەندى جار قسەکان لەگەڵ يەکتەر ناکۆک بوون، جارێکیان بەوپەرى بەوجنسییەوه
گوتم:

– خۆزگەم بە خۆتان، ئێوه لەم چەند هەفتەیه‌دا هیچ نەبیت بۆ دە زەماوەند
رۆشتوون!

بێدەنگ بوون و تەماشای يەکتريان کرد. خەریک دەبوو وەرس دەبوون، ئەمجارە
لەگەڵ يەکتەردا باسی ئەوهیان دەکرد هاوین باشتري‌ن وەرزه بۆ زەماوەند یان پاي‌ز.
نەمدەزانی چى بکەم، هەرچەند بیرم لى دەکردەوه ئەم کچه نەدەچوو دلم‌ه‌وه و
نەمدەتوانى پێوه‌ندى راستەقىنه لەگەڵ ئەم خێزانە پ‌والەت پەرستەدا پێک بهێنم کە
لەم ماوه‌یه‌دا لە پارە، نەريت، جلوپەرگ، قژ و ئارايشت بە‌ولاوه هیچ قسەیه‌کى
تریان نەکردبوو. نەمدەويست لەگەڵ مەسعووددا دانیشم و بکە‌ومه گفتوگۆ،
دەترسام هەر دەربرینی بۆچوونیک لە‌لایەن من‌ه‌وه بە سەنگەر گرتنى ئەو کۆتايیى
پى‌بیت، دە‌ب‌وايه ئەو خۆى خالە ناکۆکەکان بدۆزیتە‌وه. سەرئە‌نجام لەژێر گوشارى
لادندا زمانى هاته گۆ، بە‌وپەرى خە‌مخۆرى و ساردوسرییه‌وه کە هەرگیز لى
نە‌مب‌يستبوو، گوتى:

– باشە دایە هەتا کەى دەتە‌ویت درێژه بەم یارییه‌ بدەیت؟

– کام یارییه‌؟

– ئە‌وهى هیچ قسەیه‌ک لە‌بارەى لادن و کارەکەى من‌ه‌وه ناکەیت.

– دەتە‌ویت چى بلی‌م؟

– بۆچوونى خۆت بلى!

– بۆچوونى خۆت چیه‌؟ و‌ابزانم تۆش تازە بنە‌مالەى لادنت ناسى، ئە‌وانت چۆن
بینى؟

– من چیم لە بنە‌مالە‌کەى داوه‌؟! من خۆیم خۆش دە‌ویت.

– هە‌موو کە‌سیک لە‌ناو خێزانیکدا گە‌وره دە‌بیت و زە‌مینەى فەرەه‌نگى و
پەر‌وه‌ردەى ئەو خێزانەى دە‌بیت.

– باشە بۆچى زە‌مینەى فەرەه‌نگى ئە‌وان چیه‌تى؟ زۆریش ئاستیان بە‌رزە.

بېدەنگ بووم، ئەم وشەيە بەھىچ شىۋەيەك لە فەرھەنگى قسەکردنى مەسعووددا نەبوو.

– ئاست بەرز واتاي چىيە؟ بەراست، بە بۆچوونى تۆ كامە مروڤ ئاستى بەرز؟
– چوزانم! ئەم پرسىارانە چىن؟ مروڤگەلىكى بى وىنەن.

– چۆن زانیت بى وىنەن؟ لەبەرئەۋەدى گولدانى كۆنەى بەنرخيان زۆرە؟ يان ھەر بۆ خۆ نواندن، لە جياتى گوڤدان بە خۆشى و ھاۋناھەنگى و جوانى ژىنگە، ھەموو شتېكيان ھەر لەبەر گرانى نرخەكەى لە دەۋرۋەرى خۆيان كۆ كىردۋەتەۋە؟ دايە ھەر باسى مودىل و جل و پەنگى قىز دەكەن، يا لە پاشەملەى يەكتىرى قسە بە يەكتىر دەلەن و خەرىكى چاۋ لىكەرىن؟

– بەلام دايە تۆ خۆت زۆر جوان پەسند بووى، ھەموو كاتىك لەبەر رېك نەكەۋتنى پەنگى بلووز و پانتۆلەكەم پەخنەت لە من دەگرت، بۆ ھەموو شتېكى مالاكە ھەزار فروڤشكە دەگەرايت.

– ئازىزەكەم، جوان پەسندى يان ھەزىردەن لە پاكتر، جوانتر و دلگىرتر كىردى مال نىشانەى خروڤشىيە بۆ ژيان، لەگەل ئەۋەدا ناكۆك نىم، مالى ھەموو كەسك زەۋق، شىۋەى بىر كىردنەۋە و فەرھەنگى ئەۋ كەسە نىشان دەدات.

– ئىستى تۆ لە شىۋەى مال و ژيانى ئەۋان وا دەزانى كە تەرزى بىر كىردنەۋە و فەرھەنگى ئەۋان گىروگرفتى ھەيە؟

– ئەى تۆ نەترانى؟

– ئە!

– تائىستا كىتېخانەيەكى بچوكت لە مالى ئەۋاندا بىنيۋە؟ يا تەنەت كىتېكت لە دەستى يەككىياندا بىنيۋە؟ تائىستا باسى يەك پاشماۋەى ھونەرى، زانستى، رۆشنىرىيان كىردۋە بە بى ئەۋەى باسى نرخەكەى نەكەن؟

– ئەم قسانە چىيە؟ خەلكى كىتېبەكانيان لە بەرچاۋ دانانين، پاشان تۆ كارت بە كىتېبەكانى ئەۋان چىيە؟

– دەمويست بزانم چۆن بىردەكەنەۋە.

– ۋەكو بلىتى ئىمە لە ھەموو شىۋە بىر كىردنەۋەكان كىتېمان ھەيە، كى دەزانىت

پەوتى بىر كىرگەن دەۋى ئىمە چۈنە؟!

- ئەۋەى بىرمەند يىت.

- چۈن؟

- كىتەبەكانى كۆمۈنىستىك لە سەرەتاۋە تا كۆتايى، كىتەبەكانى ئىدىئولوگىيە چەپە، لە كىتەبە سەرەتايىيەكانى چەپەۋە ھەتاكۇ كىتەبە پىشكەۋتوۋەكانى، كىتەبى پۇمانەكانى مەكسىم گۆركى، كىتەبى نووسەرە پووسىيەكان و رۇمەن پۇلانە و ئەۋانى ترى لەم جۆرە كىتەبانە، تاك و تەرا كىتەبى ئىدىئولوگىيەكانى تر لە مالاكەيدا دەبىنىت. كىتەبخانەى پۇشنىبىرىك كە كۆمۈنىست نىيە، كىتەبە بنەمايىيەكانى كۆمۈنىستى تىدايە، بەلام نەك ھەموۋى، بەلكو كارى نيۋە و ناتەۋاۋ، لە نىۋانىشىاندا چەند كىتەبىكى رەخنە لە كۆمۈنىست بەرچاۋ دەكەۋىت، كىتەبەكانى ترى ھەروەكو كۆمۈنىستەكان دەلەن، كىتەبەگەلى بورژوازىن... بۇ نمونە ھەبوۋى كىتەبەكانى ەلى شەرىعەتى، نىشانەى ئەۋەى كە ئەم خىزانە مەيلى ئاينىان ھەيە، لەبەرئەۋەى لە دۋاى شۆرشدا ئەم كىتەبانە ھىرانە زۆرىەى مالاكەۋە، بەلام كىتەبخانەى مەزھەبىيەكان پىن لە پۇمانى ئاينى، كىتەبى نزا، لىكەدانەۋە، پوونكرەنەۋەى پىرسەكان و لەم شىۋە كىتەبانە. لە كىتەبخانەى نەتەۋەبىيەكاندا چەندت بۆيت بىرەۋەرى سىياسەتمەداران و مېژۋى جۆرەۋجۆرى ئىران ھەيە، لەگەل ئەمانەشدا، ھەموۋ مەۋقەكى خاۋەن پروانامە كە بەپاستى ئارەزوۋى خويندەۋەى ھەيە، چەند كىتەبىكى تايەت بە پىسپۇرپىتى خۇشى بەرچاۋ دەكەۋىت كە نىشانەى پىشتەكەيەتى.

- ئىستا بۆچى ئەۋەندە بەدۋاى پەوتى ھزرى و سىياسىي ئەۋانەۋەيت؟

- لەبەرئەۋەى ھەموۋ ژيانم لەژىر كاريگەرىي پەوتە ھزرىيە جۆرەۋجۆرەكانى ئەۋ كەسانەدا بوۋە كە مامەلەم لەتەكىاندا كىرەۋە، دەباۋە بزانم ئەمجارە لەگەل كىدا مامەلە دەكەم.

- بەلام تۆلەگەل كايەى سىياسىدا ناكۆكى، ھەموۋ كاتىك بەلنىمان لى ۋەردەگىت نەچىنە ناۋ ھىچ دەستەيەكەۋە.

- بەلام، ئاخۇ تا ئىستا پىم وتوون مەخوينەۋە؟! ئىۋە دەبىت ۋەكو ھەموۋ مەۋقەكى ھۆشمەندى تر بە بى بۆچۈۋى پەگەزپەرىستانە ھەموۋ پەوت و

بۆچۈنەكان بخوئىننەو و تى بگەن بۆ ئەوئى ھەق لە ناھەق جىابكەنەو، نەبنە ئامرازى دەستى دەسەلاتخوازەكان. باشە، تا ئىستا لادن باسى كىتەبىكى كىرەوۋە كە خوئىندوۋىيەتتەو، باسى ئايدۆلۈجىايەك يان دىبايىنىيەكى تايىبەتى لەگەل تۆدا كىرەوۋە؟ كورم تۆ ھونەرمەندى! تۆ لەگەل كىتەبدا گەرە بوۋىت. باشە ئىو ھىچ زەمىنەكى ھىزىي ھاۋبەشتان لە پرسە ھونەرىيەكاندا ھەيە؟ لە ھەموۋى گرینگىتر، كورم، تۆ بەو زەمىنە ئاينىيەوئى كە بەتايىبەت لە دواى قۇناغى دىلىيەكەتەو پەيدات كىر، چۆن دەتوانى لەگەل خىزانىكدا ھەلەكەيت كە لە ئاين تەنبا سىفرەى ھەزەرتى ئەبولفەزل ئەزانن، ئەۋىش ۋەكو ئاھەنگىك بەرپى دەخەن؟ ئەمانە شاپەرستىن و چاۋەرۋانى گەرەنەوئى شازادەن، ئەۋىش نەك لە پروۋى ھىز و تىگەيشىننەو، بەلكو لەبەرئەوئى لەو سەردەمەدا خواردنەو ئازاد بوو، دەيانتوانى لە كەنار دەريا پەكىنى لەبەر بگەن و لەم جۆرە شتەنە، ئىمە بەو رابردوۋە فەرھەنگى و سىياسىيەو چى دەتوانىن بە يەكتر بلىتىن؟ مەسعود گىيان، ئەم كچە لە ھىچ شىتەكدا لەگەل تۆدا نايەتەو. ھەرگىز بەو شىۋەيە جەل لەبەر ناكات كە تۆ دەتەۋىت، ھەموو جارى گەر بىتەنەۋىت بۆ شوئىنەك برۆن، شەرىكتان دەبىت.

– خەمت نەبىت، وتوۋىتە ئامادەيە لەبەر مەن چارشتوۋىش لەسەر بىكات.

– تۆش باۋەرەت كىر؟ خۆ ئەمەش دروست نىيە. مەرۋىتىكى خاۋەن كەسايەتى، ژىر و بىر، نابىت لە ئاينەكەيدا ئەۋەندە راپا بىت.

– داماو ئىستا لە ئاينەكەشىدا بوو بە راپا، لەبەر پەيوەستبوۋنى بە مەن وا دەلەت، نە دايە گىيان، تۆ بە دواى بىيانوۋ دەگەرەيت، وا دەزانىت ھەموو كەسەك خراپە، ھەر خۇمان نەبىت.

– نە گىيانەكەم، كەى مەن ئاۋھام وتوۋە؟ ئەۋان زۆرىش باشن، لەۋانەيە لە ئىمەش باشتىرەن، بەلام لەگەل ئىمە جىاۋازن.

– نە! تۆ رەخنەى بەنى ئىسرائىل دەگىت.

– تۆ پرسىارت لىم كىر و مەنىش بۆچوۋنى خۆم وت، ئەمە بە ھەموو ژيان و داھاتوۋ دەبەستىرتتەو، خۆتىش دەزانىت بەلاى مەۋە لە ھەموو شىتەك گرینگىترە.

– دايە مەن خۆشم دەۋىت، لە راستىدا كاتەك قەسە دەكات جۆرىكەم لى دىت،

به لامه وه هه لاسوکه وت و پیکه نینه که ی زۆر سهرنجراکیشه، تائیتستا ژنیکم به و هه موو تایبه تمه ندیه ژنانه ییه وه نه بینیه، له هه موو که سیک جیاوازه.

واقم وړما، سهیریم کرد، راسته، چۆن تا ئیتستا نه مزانیبوو، به لێ، ئەم ژنه به لای مه سعووده وه سهرنجراکیشه، چونکه له هه موو ئه و ژنانه جیاوازه که مه سعوود به درێژایی ژیا نی له ته کیاندا سه روکاری هه بووه. شتیکی تایبه تی و زۆر ژنانه ی هه یه که ئیمه ی ئه و ژنانه ی ژیا نی مه سعوود، هه ولێ زۆرمان بۆ شاردنه وه ی داوه. بێ وێژدانی نه بیته ئەم کچه له هه موو رهفتار و کرداره کانیدا ناز و عیشویه کی تایبه تی هه یه، ته نانه ت له ته له فۆن قسه کردنه که شیدا ئەم نازو نووزه بۆ به رامبه ره که ی دهنیتریت. هه لاسوکه وتی فریودهر و بزوینه ر بوو، له یه ک پرستدا، کچیکی شوخ و شهنگ بوو. ئاسایی بوو کۆره چاو و دهم به ستر او و ساکاره که ی من که که متر له نزیکه وه مامه له ی له گه ل ژنی به و تایبه تمه ندیه وه کردووه، به و شیویه بکه وێته ژێر کاریگه ریه وه، به تاسه وه بیته و وا بزانتیت ژنیک جیاوازه له ژنانی تری دۆزیوه ته وه. چۆن ئەم کۆره تی بکه یه نم که ئەم دل به ریه ی و به دلنیا ییه وه ئاره زووه سیکسیه کانی ده بزوینیت، جیاوازیه کی زۆری له گه ل ئەشقادا هه یه و بناغه یه کی ته ندروستی بۆ ژیا نی داها توو نییه. له م هه لومه رجه دا هه یچ قسه و لۆجیکیک کاریگه ری نه بوو و به لاساری و سه نگه رگرتن لیک ده درایه وه. ئینجا گوتم:

– که و ره ترین ئاواتم به خته وه ری منداله کانمه و پیم وایه به خته وه ری له سۆنگه ی هاوسه رگیره یه کی سه رشار له ئەشق و خوشه ویستییه وه سه رچاوه ده گریته، من پێزم بۆ ئەشقه که ته هه یه و هه رچیت بویت بۆت ده که م، ته نانه ت ئەگه ر دژ به خواستی شیم بیته. ته نیا تکایه کم لیت ئەوه یه سالی به ده سته گیرانی بمیننه وه، له م ماوه یه دا ده توانن باشتر یه کتر بناسن، له به ره ئه وه ی سنوورداری ها تو چۆتان که م ده بیته وه، ئیمه ش ده توانن پاره کۆیکه ی نه وه و خۆمان ئاماده بکه ین بۆ ئاهه نگیک به دلی ئه وان، چونکه ده زانیت که ئه وان داواکاری زۆریان هه یه، ئەمه تاقه مه رجه منه.

بنه ماله ی لادن، وێرای پێداگری و ناکۆکیه کی زۆر، کاتیک سووربوونی منیان بینی، به وه پازی بوون که بۆ ماوه یه ک به ده سته گیرانی بمیننه وه. دلنیا بووم که

خه‌می ئه‌وان له درێژی ماوه‌ی به ده‌ستگیرانی مانه‌وه‌ی ئه‌وان له‌به‌ر بۆچوونی ئایینی نییه، به‌لکو زیاتر جۆریکه له قایمکاری. ئه‌وان ده‌یانویست رۆپه‌سمیکی گه‌وره‌ی نیشانکردن ساز بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو خزمه‌کانیان زاوای تازه بناسن، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ش هه‌فته‌ی داها‌تووێان ده‌ستنیشان کرد. ئیتر نه‌مه‌ده‌توانی له‌مه زیاتر ئه‌م پرسه‌ بشارمه‌وه، به‌لام، چۆن چیرۆکی ئه‌م خۆشه‌ویستی و داخوازییه‌م بۆ فاتی و فیروزه و ئاغا سادق باس بکردایه؟

سه‌ره‌له‌به‌یانیه‌ک بۆ مالا فاتی رۆیشتم. که‌میک باسی خواستی خوا و به‌ش و چاره‌نووسم کرد، فاتی به‌ نیگایه‌کی گوماناوێ و دوودلییه‌وه ته‌ماشای کردم و گوتی:

- داده چی بووه؟ راست بلێ، ده‌ته‌وێت چی بلێیت؟

- چی بلێم؟! هه‌موو کاتیک ئاواتم ئه‌وه‌بوو بێم و سه‌بارته به‌ فیروزه قسه‌ت له‌گه‌ڵ بکه‌م و بۆ مه‌سه‌عوود داخوازی بکه‌م، به‌لام سه‌ری نه‌گرت، ده‌لێی خوا ویستی له‌سه‌ر نییه.

رووخساری فاتی تیک چوو و به‌یه‌کدا درا، به‌ نیگه‌رانیه‌وه وتی:

- ماوه‌یه‌ک بوو هه‌ستم ده‌کرد شتیک رپووی داوه، باشه خوا ویستی له‌سه‌ر نییه یان ئێوه ناتانه‌وێت.

- ئه‌م قسه‌یه‌ چیه‌ فاتی! من فیروزه‌م له‌ شیرین زیاتر خۆشه‌ده‌وێت، ئه‌مه گه‌وره‌ترین ئاواتم بوو، وام ده‌زانی هه‌موو شتیک ته‌واو بووه، که‌چی نازانم چۆن بوو، له‌ پڕ ئه‌م کورپه‌م له‌ که‌له‌ی داوه و ئاشق بووه، هه‌ردوو پێی له‌ که‌وشیک ناوه و ده‌لێت ده‌مه‌وێت، ناچاری کردین برۆین بۆ خوازیبێنی، ئێستا ئیتر بریاره نیشان بکه‌ن.

سێبه‌ری فیروزه‌م له‌ناو ده‌رکه‌که‌دا بینی، به‌سینییه‌ چایه‌که‌وه وشک وه‌ستابوو. فاتی رای کرد و سینییه‌که‌ی له‌ ده‌ستی وه‌رگرت. فیروزه‌ چاوه‌کانی له‌ من بری و به‌ نیگا‌کانی ده‌پرسی؟

- بۆچی؟

سه‌رکه‌ردانی، بێ هیوایی و خه‌م رووخساری داپۆشیبوو. به‌لام ورده ورده

سڀ بهري توڙه ڀييه ڪه هه ستي سووڪاڀه تي پڙڪر دنيشي هاته پال. بهر هولا
ڙوور هڪه ڀي راي ڪرد، فاتي گهرايه وه و به ڀقه وه ته ماشاي ڪردم و گوتي:

- ٽاخر هر له مندا لڀيه وه دهستان پڻ ڪرد و وٽان فيروزه هي مهسعووده،
پڙهند بيان زور باش بوو، ناتواني نڪولي له وه بڪهيت ڪه مهسعوود فيروزه ڀي خوش
دهويست.

- زوريشي خوش دهويست، ٽيستا ش خوشي دهويست، به لام دهليت هه ست دهڪم
خوشڪمه.

فاتي به توڙه ڀي و پڙڪه نينيڪي گالته ٺاميڙ پڻ ڪهني و له ڙوور هڪه چوه
دهره وه. ده مزاني دهويست زور شت بلڀيت، به لام ڀڙي لي گرتم، به شوينيدا بڻ
چڻستانه ڪه رام ڪرد.

- فاتي گيان، هر چيه ڪ بلڀيت مافي خوته، منيش خهريڪه شيت دهم، تاقه
ڪاريڪ له دهستم هات دواختني ٽهم هاوسه رگيري به گالته جاره بوو. ٽيتر بڙپاره
ساليڪ به ده سنگيراني بمڻنه وه، به لڪو چاوه ڪاني ٽهم ڪوره بڪريته وه.

- ٽهم قسانه چيه خوشڪم، ٽيتر ٽاشقه، ٽيشه لالا به خته وهر بن. توش نابيت
وه ڪو خه سووه خراپه ڪان هر له پيش به ده سنگيران بوونيان بير له
جيا بوونه ويان بڪه يته وه.

- ٽاخر فاتي تو نازانيت، زورم له دل، ٽه گهر يه ڪ خالي هاويه شيان هه بوايه
ٽاوها خهم نه ده بوو. تو نازانيت چهند له يه ڪتر جياوازن، ناليم ڪچيڪي خراپه،
به لام به هيچ شتوه يه ڪ هاوشاني ٽيمه نييه، خوت ديت و ده بيبي، زوريش باشه
توش بڻووني خوت بلڀيت، له وانه يه من بڙپاري پيش وخت بدهم، چونڪه هر له
سه رهاوه پازي نه بووم، هڻشتا من باشم، هيچ ناليم، به لام شيرين به هيچ
شتوه يه ڪ ٺاماده نييه سهيري بڪات، زوريش پڻي هه ستيار بووه، ٽه گهر مهسعوود
بزانيت شيرين چ قسه گهليڪ به و ڪجه دهليت، ٽيتر هر ناومان ناهيڻيت و بڻ هه تا
هه تايه له دهستم دهچيت.

- به دلنيا ڀييه وه شتيڪي هه يه ڪه مهسعوود به و شتوه يه دهيه وڻيت، گرنگ ٽه وه يه
خوي پڻي خوشه.

- ئەگەر ھەز دەكەيت با من بۆيۈم لەگەل فەتروژە قىسە بىكەم، تۆ نازانى چەند خەمى ئەم مندا ئەمە، لەم ماۋىيەدا ئەۋەندەي بىرم لەۋ دەكردەۋە بىرم لە كەسى تر نەدەكردەۋە.

فاتى شانى ھەلتەكاند و گوتى:

- نازانم، لەۋانەيە تاقەتى نەبىت.

- قەيناكات، ئەۋپەركەي لە ژوۋرەكەي دەرم دەكات، گرېنگ نىيە.

بەھىمنى لە دەركەي ژوۋرەكەم دا و لايەكى دەركەكەم كەردەۋە، لەسەر تەختى خەۋەكە پاكشاپوۋ، دەموچاۋ و چاۋە شىنە فرمىسكاۋىيەكانى سوۋر ھەلگە پابوۋن. ھەركە بىنىمى پىشتى تى كىردم بۆ ئەۋەي پوۋخسارى نەبىنم. زۆر دىلم پىتى سوۋتا، بەھىچ شىۋەيەك بەركەي گىرمانى ئەم كچە مېھرىبان و نازدارەم نەدەگرت. لە قەراخى تەختى خەۋەكە دانىشتىم، لاۋاندىمەۋە، گوتىم:

- مەسعوۋد شايانى تۆ نىيە، بزانە چۆن پۆزى ۋەكو سەگ پاشگەز دەبىتەۋە، لەۋ نىۋەندەدا ئەۋەي زىانى بەركەۋتوۋە ھەر خۆيەتى، نازانم بۆچى خوا خواستى لەسەر نىيە ئەم مندا ئە لە پاش ئەۋ ھەمو گورز و سەختىيە ژيانىكى ھىمن و بەختەۋەرى ھەبىت؟ ھەمو ئاۋاتىكم ئەۋەبوۋ كە تۆ ئەۋ ژيانە خۆشەي بۆ دابىن بىكەيت، بەداخەۋە، شاپىستەي نەبوۋ.

شانەكانى دەلەرىنەۋە، بەلام ھىچ قىسەي نەدەكرىد. ئازارى غەشقىم دەزانى، ھەستام، ماندوۋ و تىكشكاۋ بۆ مالاۋە كەپامەۋە.

لە پىۋپەسەمى نىشانكرىدەكەدا لەلايەن مالى ئىمەۋە، بىجگە لە پوۋرەكانى مەسعوۋد و دايكم، فاتى، سادىق ئاغا و پەروىن خانم ھاتن، مەسعوۋدە قۆز و جوانەكەم بە چاكەت و پانتۆلى پىكوپىك و كەرەۋاتەۋە، لەلاي لادن ۋەستابوۋ كە تازە لە ئارايىشتە ھاتىۋەۋە، كراسىكى ناسكى لەبەربوۋ و گولۋ پەمەيى لە قىزى دابوۋ. شىرىن بەپاريزەۋە گوتى:

- ھەي ھەي! سەير كەرەۋاتى شازاۋا! ئەي ئەم نەبوۋ دىگوت ھەزم لە كەرەۋات نىيە، لە ھەۋسار دەچىت، بەركەي ناگرم، ئەي ئىستە چى پوۋى دا؟ بەۋ ئاسانىيە ھەۋسارەكەي لە مل كىرد؟ ئاخ، ئەگەر ھاۋكارەكانى دەيىن!

ههولم دهدا خۆم دلشاد و پړ له وزه نیشان بدهم، بهلام له راستیدا هیچ ههستیکی باشم نه‌بوو، له دل خۆمه‌وه گوتم: چ‌خه‌ونگه‌لیکم بۆ شه‌وی زهما‌وه‌ندی مه‌سعوود هه‌بوو، وام ده‌زانی ده‌بێته‌ یه‌کێ له‌ خۆشترین شه‌وه‌کانی ژیانم. شیرین زۆر بێ‌حه‌وسه‌له‌یی نیشان دهدا، په‌خنه‌ی له‌ هه‌موو شتیک ده‌گرت، هه‌رکه‌ یه‌کیک پیرۆزبایی لێ ده‌کردن و هیوای به‌خته‌وه‌ریی بۆ ده‌خواستن، رووی وهرده‌گێرا و ده‌یگوت: ئۆیش...! ئەم وشه‌ ناشیرینه‌ی که‌ من زۆرم قین لێ بوو و به‌داخه‌وه‌ ئەمه‌ یه‌کێ له‌ په‌فتاره‌ سه‌ره‌تاییه‌یه‌کانی شیرین بوو، هه‌رچی ده‌مگوت شه‌رمه‌، له‌به‌ر خاتری مه‌سعوود ئاوها مه‌که‌، نه‌ده‌چوه‌ گوێیه‌وه‌. له‌ هه‌مووی ناخۆشتر ئه‌وه‌بوو کاتیک به‌ پێداگرییه‌کی زۆره‌وه‌ داوايان له‌ خوشکی زاوا کرد، وه‌کو خۆیان ده‌لێن، سه‌مای چه‌ق بکات و به‌ سه‌ماکردنه‌وه‌ چه‌قۆکه‌ بداته‌ ده‌ست بووکه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی کیکه‌که‌ بپێت، شیرین به‌ توور په‌یییه‌وه‌ په‌تی کرده‌وه‌ و گوتی:

– ئه‌وه‌نده‌ قینم له‌م گالته‌جارییه‌یه‌.

مه‌سعوود سه‌رزهنشتکارانه‌ ته‌ماشای کردین. نه‌مه‌دزانی من له‌و نێوه‌نده‌دا چی بکه‌م!

سێ مانگ به‌سه‌ر ئاهه‌نگی نیشانه‌که‌ی مه‌سعووددا تێ نه‌په‌ریبوو کاتیک فیروزه‌ شووی کرد. له‌وه‌ ده‌چوو من دوا که‌س بووم هه‌واله‌که‌م زانی، دلته‌نگ بووم، به‌لکو به‌ مافی خۆیانم ده‌زانی، ده‌مزانی فیروزه‌ی جوان و خانمه‌ ژیره‌که‌مان داخواری زۆره‌، به‌لام پێم وانه‌بوو به‌م خێراییه‌ شوو بکات، بۆ دیداری پۆیشتم و گوتم:

– ئازیزه‌که‌م بۆچی به‌م په‌له‌په‌له‌؟ مۆله‌ت به‌ خۆت بده‌ بۆ ئه‌وه‌ی به‌ بیریکێ کراوه‌تر و هیمنیه‌وه‌ یه‌کێ هه‌لبژێریت، یه‌کێ به‌های گه‌وه‌ریکی وه‌کو تۆ بزانیته‌.

به‌ پێکه‌نینیکێ تاسه‌باره‌وه‌ گوتی:

– نه‌ پوورئ، من چیی تر خۆشه‌ویستی و پێوه‌ندییه‌کی ئه‌وتۆم به‌ هیچ که‌سه‌یکه‌وه‌ نابێت، سه‌ره‌نجام ئه‌و ئه‌رکه‌م خسته‌ ئه‌ستۆی دایک و باوکم، ئه‌گه‌ر هه‌رکه‌سه‌یکیان به‌لاوه‌ کونجاوه‌ هه‌لی بژێرن، دیاره‌ منیش بۆ سوهراب پێم ناخۆش نییه‌، کوپیکێ باش و ژیره‌، پێم وابێت له‌ داها‌توودا زۆر هۆگری ده‌بم و هه‌موو شتیکم له‌ بیر ده‌چێته‌وه‌.

– به‌لێ، دیاره‌ (و له‌ دلی خۆمدا گوتم: به‌لام ئەم ئاگره‌ هه‌رگیز دانا‌مرکیت)،

خۆزگە سالتىك سەبەرت دەگەرت، لەو بىروايەدا نىم ئەم دەنگىراندارىيە زۆر درىژخايەن بىت، لە ئىستائو ھىماي جياوازيەكان دەرکەوتووە.

- نە پوورئ، ئەگەر مەسعوود ھەر ئىستاش بىت و بەسەر دەست و پىمدا بکەوئ، دەنگىرانىيەكەى ھەلبەشپىتەو و داخوازىم بکات، پىي قايىل نابم، ئەو پەيكەرەى بۆ مەسعوودم تاشىبوو و ئەو شتەى كە لە ناخى خۆمدا پروخواو، قەت وەكو پۆزگارەكانى سەرەتا نابىتەو.

- ببوورە ئەو قسەيەم كرد، مەبەستىكم نەبوو، مافى خۆتە، ئاخىر تۆ نازانى چەند ئاواتەخواز بووم تۆ بووكم بىت.

- وای پوورئ ئىتر بەسە، خۆزگە ھەرگىز ئەو قسەيەتان نەکردبايە، ھەر ئەو قسانە بەدبەختيان كردم، لەو پۆژەو چاوم كردەو خۆم بە بووكمى تۆ و ژنى مەسعوود زانى، و ئىستا ھەستى ژنىكم ھەيە كە ھاوسەرەكەى بە بەرچاويەو ناپاكى لەگەڵدا كردووە، لە كاتىكدا مەسعوودى داماو ھىچى نەکردووە، ئىمە ھىچ بەلنىكممان بە پەكتەر نەدايوو، ئەویش مافى خۆيەتى بۆ داھاتووى خۆى بىرپار بدات و ئەو ژنە ھەلبەتتە كە خۆشى دەوئ، قسەكانى ئىو ئەو وەھمەى لە مەشكەدا دروست كرد و گەشەى پى دا.

خۆشەختانە سوھراب كورپىكى مېھربان، تىگەشتوو، قۆز و خاوەن بىروانامە بوو، پەرورەدى خىزانپىكى رۆشنبىر بوو. دواى مانگىك دەنگىرانى بەرەو پارىس بەرپى كەوتن. من لەگەڵ فاتى و خىزانەكەيان بە دلپىكى تەنگ و چاوبەفرمىسكەو، لەگەڵ ئاواتى بەختەوورى ھەتاهەتايىيان مائىئاوایيمان لى كردن.

ماوہى دەستگىرانى مەسعوود و لادن تەنيا ھەوت مانگى خاياند، دەتگوت مەسعوود لە خەوتىكى قوول بە ئاگە ھاتبووەو دەيگوت:

- چىي تر قسەمان نەمايو، من چەندان كارژىر باسى بىناسازى و نىگار كىشان، ھونەر و ئەندىشە، ئابىن و فەرھەنگم دەكرد، كەچى ئەو وەكو ئەوہى لە سەرەتادا گرىنگى بەو شتانە دەدا و دەيگوت زۆرى ھەز لەو بابەتانەيە، ھىچ شتىك تى نەدەگەيشت. تەنيا بىرى لە جل و قز و نىنۆكى دەكردووە، تەنانەت گرىنگى بە وەرزشىش نەدەدا، تۆ نازانىت بىر كەردنەو و قسەكانى چەند پوچ و گالتەجاپانە بوون، ھەر ئەو كاتانەى باسى پارەم دەكرد گوئى دەگەرت.

مرۆڤگەلەیکى سەير بوون، ئامادەبوون نانى شىتوانيان نەبىت، ھەموو سووكايەتى پىكرىدن و قەرز و قۇلەيەك قىبۇل بىكەن، بەلام لە فلانە ميانيدا جلىك لەبەر بىكەن كە ھىچ كەسك پىشتىر نەيىنىيىت، لە راستيدا پىناسەى ئەوان بۇ رىز و ئابروو بە بەراورد لەگەل ئەودا كە ئىمە بروامان پىتەتى، زەوى و ئاسمانى جياوازە.

لە پاش چەندان مانگ ھەناسەيەكم وەبەردا ھاتەو، بەلام بۇ لە دەستدانى فىروزەى نازدار زۆر بە داخ بووم، بەتايەتەش كاتىك كە ھەستەم بەم داخە لە رەفتار و قسەكانى مەسعوددا دەكرى، وا بزانم شووكرىنى فىروزەيەكەمىن كورزى بە ئاگە ھىنانەو، بەلام فايدەى چى درەنگ بوو!

جارتىكى تر مەسعود كەوتەو سەر كار و خويندن، پىوھەندىيەكەى لەگەل شىرىندا ئاسايى بوو، و گەرموگورپىيەكەى جاران بۇ كۆبوونەو خىزانىيەكەمان گەرايەو. مەسعود سەركۆنەى خۆى دەكرى بۇ ئەو چەند مانگەى كە منى تىدا رەنجاندبوو، دەيوست بەشپوھەك قەرەبووى بىكەتەو، رۆژىكىان بە خۇشحالىيەو ھاتەو و گوتى:

- دايە مزگىنى، كارەكەت جىبەجى بوو.

- كارى من؟ كارى من خۆى جىبەجى بوو.

- نە، مەبەستەم كارى تەواوكرىنى خويندەكەتە، دەزانم چ ئاواتىكت دەخواست بۇ وەرگرتنى لىسانسەكەت و بەردەوامى بە خويندن بەدەت. ھەرگىز ئەو پروخسارەتم لە بىرناچىتەو كاتىك لە زانكۆ دەرگرايووى، ئىستا لەگەل چەند كەسك قسەم كىردو، يارىدەدەرى زانكۆى وىژە يەككە لە ھاوخەباتە دىرىنەكانە، قايىل بوون كە ئەو چەند يەكەيە تى پەرتىت و لىسانسەكەت وەرگىت، پاشان بە ئاسانى دەتوانىت بچىتە خولى ماجستىرەو، ئەوھندەى تۆم ناسىيىت دوكتۇراش بە دەست دەھىنىت.

تەوژمى جۆرەوچۆر شالۆى بۇ مېشكەم ھىنا، لە شوين خۆمدا نوقمى بىركىردەو بووم، بىگومان چىي تر لە ناخەو ئارەزووى بەدەستەپنانى ئەم پارچە كاغەزەم نەبوو، گوتەم:

- لە زانكۆ ھاوپۆلىكم ھەبوو ناوى مەھناز بوو، پستەيەكى ھەبوو، بە دەستنووسىكى جوان بۆى نووسرايوو و بە دىواردا ھەلى واسىبوو،

دەيگوت: "ھەموو ئەو شتانەي ئارەزووم بۆ دەخواست، كاتىك بە دەستم ھىنا كە چىي تر پىويستىم پى ئەبوو".

– چۆن دايە؟ مەبەستت ئەوھىيە ناتەوئەت؟

– نە ئازىزەكەم، بى سوود ئەركت كىشا.

– باشە بۆچى؟

– بۆچى؟ ئەم ھەموو سالە مافى منيان داگير كرد، كەمترين گورزى ئەوھىو ئەو زىادەي مووچەيەم لە كىس چوو كە لە سالە سەختەكاندا پىويستىم پى بوو، ئىستا دەيانەوئەت بە ھەزار مەنت و ئەملاوئەولا نەرمى بنوئەن... نە! نامەوئەت، ئىستا ھەموو كەسك لەبەر ئاستى رۆشنەيىرەكەم دەمناسەت، ھەندى جار بۆ ھەلەچنىيەكانم ئەوھندەي خاوەن بروانامەي دوكتۇرايەك پاداشت وەرەگرم، ھەموو لىم رازىن، ئىتر ھىچ كەس ئەم بروانامەيەي لىم ناوئەت، پىكەنىنىشم بە ناوونىشانەكەي دىت، لە كاتىكدا نازناوي دوكتۇر و ئەندانىاريان پىشكىش كردم كە بەلامەو بەھاي ئەماو، من دەمويست بە شايسەيىي خۆم بىگەمى نەك بە دەرۆزەكردن.

ھەر لەو سالەدا شىيرين لە تاقىكردنەوھى سەرتاسەري زانكۇدا، لە بەشى كۆمەلناسى وەرگيرا، زۆر دلخۆش و سەربەرز بووم. لەوھى ھەرسى مندالەكەم گەشتبەوونە ئاستى زانكۇ، ھەستم بە شانازى و چىژىكى شاراو دەكرد. شىيرين ھەر زوو لە زانكۇ ھاوړى دۆزىيەو. بۆ ئەوھى بتوانم دوورە و دوور چاودىرى پىوھندىيەكانى بكەم، ھانم دەدا كۆبوونەوھى ھاوړىكانى لە مالى خۆماندا بەپىوھبەريەت، بەم شىوھىيە ھەستم بە ئاسوودەيىيەكى پتر دەكرد، دەورەبەرەكانىم باشتر دەناسى و ھەلومەرجەكانى پىوھندىيەكى تەندروستم بۆ دابىن دەكرد. وەرە وەرە مالى ئىمە بوو بە قوزىنىكى ئارام بۆ ھاوړىكانى شىيرين، ھەرچەندە زۆر جار ئاستەنگى بۆ كارەكەم، كۆكردنەوھى بىر و ئاسوودەيىم پىك دەھىنا، ئەركىكى زۆرى پاككردنەوھى، چىشت لىنان و ئامادەكردنى خواردنى دەخستە ئەستۆم، بەلام بەمە قايىل بووم و بە دل و گيان دەمكړى.

دوو سال دواتر و لە سەرەتاكاني زستاندا، نەوھى يەكەمى من و پەروانە لە دايك بوو. بۆ كاتى لەدايكبوونەكەي بۆ ئەلمان رۆيشتم. كۆرپەكە كچىكى جوان و ئىسك

سووک بوو، ناویان نا دورنا، من و پەروانە وەک دوو ئاشق بە دەوروخولی ئەم
 منداڵەدا دەهاتین، دەمانگۆزی و بەردەوام باسی ئەو هەمان دەکرد زیاتر لە کامەمان
 دەچیت، شادی و بەختەوهری ئاسوودەییان بە ناخم دەبەخشی، وێرای ئەوەی
 بووبوو مە دایە گەورە، بەلام دە سال پێش ئێستاش ئەم هەستی گەنجی و
 گەشاندەوهم نەبوو. منداڵەکە دوو مانگ بوو، هەرچەندە بەجێهێشتنی بەلامەو
 دژوار بوو، کەچی ناچاربووم بۆ جەژنی نەورۆژ بۆ ئێران بگەڕێمەوه، لەبەرئەوەی
 لێم نەدەهات لەو زیاتر شیرین و مەسعوود بەتەنیا جێ بێلم.

- به خیر بییت بۆ ناو ئەم کۆمەڵەى کۆمەڵناسانە، بەلام چۆن بەرگەیان دەگری؟

— به سه ختی!

– نئی...، فہرماہرز گالتہم پی دہکیت؟

– تڪايه خانم، توڻا جي سهرماني.

— سهیره! بههلهدا نهچووبم شتیک ههیه!

دەيويست بۆچۈنم بزانىت:

پیشتر بینوو و دهناسین.

- ئەو كچه بالابەر زەكەي لە سەر قەنەفەكە دانىشتىبوو و نەمدىبوو، وا نىيە؟
 - نە، ئەو نەگىنە، ئەو كۆرەش كە لە لايەو دانىشتىبوو دەستگىرانىيەتى،
 مەرۆڭگەلىكى زۆر باشن، بىر يارە مانگىكى تر زەماوئەند بگەن، ئىمەش ھەموومان
 بانگەشە كراوين.

- باشە، بۆ يەكتر گونجاون.

- باشە...!

- ئەي پات سەبارەت بەوانەي تر.

- كامانەي تر؟ بۆچى كەسى تىرى لى بوو؟

دەمزانى ئەم ھەموو پىرسىارانە بۆ زانىنى سەرنجە سەبارەت بەو كۆرەي بە ناوى
 فەرامەرزەو ناساندى، بەلام ھەزم دەكرد سەر بىخەمە سەرى. بە پارىزەو گوتى:

- يانى پياوئىكى بەو زالىيەت نەبىنى؟

- ھەموويان زل بوون، مەبەستت كامانە؟

- ئاھ... دە مەبەستت فەرامەرزە ئىتر، ئەو ستايشى تۆي كرد، وتى چ دايكىكى
 جوانت ھەيە، ديارە لە گەنجيدا سەرنجراكىش بوو.

- سەيرە، چەند كۆپى چاكە، و بەدەنگى بەرز پى كەنيم... بە بۆچوونى من
 ئەوئىش خراپ نەبوو.

- ھەر ئەوئەندە...؟!

- ئاخىر بەم چاوپىكەوتنە كۆرتە، لە دوو وشەدا چۆن دەتوانم بىناسم! تۆ باسى
 تايبەتمەندىيەكانى بگە بۆ ئەوئەي بزائىم لەگەل ڕووخساريدا دەگونجىت يان نە.

- چى بلىتم؟

- ھەموو ئەو شتانەي كە لەبارەي دەيزانىت، تەنانەت ئەو شتانەش كە بەلاتەو
 گرىنگ نىيە.

- كۆپى دووئەمى خىزانىكە كە سى مندا لىان ھەيە، ھەروەكو ئىمە، فەرامەرز
 مەسعوودى ئەوانە، بىست و ھەوت سالانە، زۆر ڕۆشنەيەرە، دايكى مامۆستايە،
 باوكى ئەندازىارى پىگە و بىناسازىيە، پتر لە سەفەردايە، ئەوئىش لە نووسىنگەكەي

باو كيدا كار دهكات.

- به لّام خو له گه لّ پشته كهى خویدا ناگونجیت، بۆچی له زانكۆكهى ئیوه دا نییه؟

- نه! ئەى نه مگوت ئەو له زانكۆى هونه ریه.

- ئەى له گه لّ ئیوه چى دهكات؟ له كوێ ناسیت؟

- هاوړپى نزیكى سروسى دهزگیرانى نگینه، هه موو كاتیک له گه لّ سروسدا

بوو، له ناو زانكۆدا زۆر دهمانیینی، به لّام نزیكى ئەو كاتهى تۆ پۆیشتى به فهرمى هاته ناو گردبوونه وهكه مان و پتر له گه لّ ئیمه دایه.

- باشه، ئینجا بلی.

- ئینجا چى بلیم؟ هه موو شتیكم گوت.

- نه ئازیزه كه، تۆ ته نیا باسى تایبه ته ندیه روو كه شهكانت كرد، ئینجا باسى

تایبه ته ندیه كانى كه سایه تی و خووپره وشتى بكه.

- ئۆی! من چوزانم؟

- چوزانم واتای چى؟ ته نیا له بهر ئەوه بووى به هاوړپى كه مندالی دووه مى

خیزانه كه یانه، دایكى مامۆستایه، باوكى ئەندازیاره و خوێ له زانكۆى هونه ریه؟

- دایه ناتوانریت قسه له گه لّ تۆدا بكریت! وهها ده لیت بوو ته به هاوړپى ده لیتى

بۆی فریندمه.

- ئی له وانه شه وا بیت، من نیگه رانى ئەوه نیم، ئیستا گرینگ ئەوهیه بزانی

چۆن مرۆفیکه.

- تۆ نیگه ران نیت؟ كه واته به لای تۆوه كیشه نییه ئەگه ر من هاوړپیه كى نزیكى

ئەو بم؟

- سهیركه كچم، تۆ كچى كى گهره ی، بهم نزیكانه ده بیته بیست و یهك سال،

واته مرۆفیکى پێگه یشتوو و ژیر، من بروام پیته، له پهره رده كهى خوّم دلنیام،

دهزانم تۆ كه ماسى خو شه ویستیت نییه تاوه كو وه لامى یه كه م دهستى خو شه ویستى

نهدى و نه ناسیو بدهیته وه، هوشیارى مافه كانى خو تی، ناهیلیت كهس پێشیتلى

بكات، پابه ندی یاسا شه رعى و كۆمه لایه تییه كانى، بیر و هۆش و دووربینیت بۆ

داهاتوو ههيه، ناكهويته داوى ههوسهوه، دهتوانيت جلهوى ههستى خۆت بگرى و
برپارى ژيرانه بدهيت.

- وايه...! بهراستى پيټ وايه من ئاوهام؟

- بهلئى ئازيزهكهم، دياره! تۆ ههندى جار له من باشتر بير دهكهيتهوه و برپار
دهدهيت، چاكتر له من دهتوانيت جلهوى سۆزت بگریت.

- بهراستته؟

- بۆچى له خۆت بهگوماني؟ پيټ وايه لهم دواييانه ههستت ئهوهنده بههيز
بووه، ترست ههيه هزرت بخاته ژير كاريگهريى خۆيهوه؟

- ئاه، بهلئى، نازانيت چهند دهترسم.

- زۆر باشه، ههه ئهه ترسه گوزارهى ئهويه كه هيشتا هزر و لۆجيك له
كارکردنان.

- راستيهكهى نازانم دهشى چى بكهم!

- بۆچى دهبيت شتيك بكهيت؟

- نابيت هيچ بكهم؟

- نه! له ئيستادا كاتى هيچ شتيك نيه تهنيا خويندن، ناسين و پلاندانان بۆ
داهاتوو، بوار به خۆت بده خۆت ئهويش باش بناسيت.

- بهلام من ههموو كاتيک بير لهو دهكهمهوه، ههه دهكهه زۆرتر بيبيهم، پتر
لهگهلى بم...

- باشه خۆ له زانكۆ دهيبينيت، ههركاتيکيش پيټ خۆش بوو بۆ مالهوه داوهتى
بكه، دياره لهو كاتانهدا كه خۆم له مالهوهم، منيش ههه دهكهه زياتر بيناسم.

- لهوه ناترسيت من پۆژيک... چوزانم... زيادهپهوى بكهم؟

- نه...! تۆ شتى وا ناكهيت، من له چاوهم پتر باوهرم پيټه، گهر كچى بيهويت
شتيک بکات به کۆت و زنجيريش بيهستهوه كارى خۆى دهكات، و بهسهه ههموو
لهمهپهركاندا باز دهكات، دهبيت مرووف بهرگري دهروونی ههبيت، تۆش ئهوهت ههيه.

- سوپاس دايه، تۆ زۆر باشى، ئاسووده بووم. دلنيا به ئاگام له ههموو شتيک
دهبيت.

له دواى پشووې جه ژنى نه ورؤز، له كاتيكدا من و مهسعوود به تهنيا له مال بووين، له تهنيشتمه وه دانېشت و گوتى:

- دايه ههست دهكهم دهشى برپارېكې جېدى بؤ داهاتووم بدهم، به راي تق وا نېيه؟

- بؤ نه؟ به رېكهوت ماوه يهك بوو دهمويست لهو باره يه وه قسه ت له گهل بكهم، به لام له راستيدا من زؤر باوه رېم به خوازېنې نېيه، خوازيارم خؤت يه كېك په سند بكهيت، يه كېك كه باش بېناسى و له گهل ت رېك بكهوت، هيوادار بووم له زانكو يان شوېنې كار كه ت له گهل كچېكې گونجاودا ئاشنا بېت.

- به راستى دايه جاره كه ي تر ئه وهنده هه لم كرد، ئېدى چاوترسېن بووم، لهو پروا يه شدا نېم چېي تر بهو شپوه يه ئه ويندار بم، ئېستا هه لېكېم بؤ ره خساوه، خؤت واتهنى له رووى هزرييه وه هه موو لايه نه كانى تهنروسن، بېرم له وه كرده وه، ئه گهر به بؤچوونى تؤش گونجاو بوو، هه نكاوى بؤ هه لېگرم، له راستيدا هه موو هاوړېكانم دامه زراون، خه رېكم زؤر تهنيا دهبم.

- خوا بمكاته قوربان ت، مافى خؤته به خته وه رېيت.

يادى فېروزه دلې تهنگ كردم، ئاهېكې قوولم هه لكېشا و گوتم:

- دهى باشه، باسى بكه، چ هه لېكه؟

- ئاغاي مه قسوودى كچېكې بېست و پېنچ ساله ي هه يه، قوتابى زانكو يه، رېشته ي شېمى. له هه لسوكه وتى ئاغاي مه قسوودى وا تى گه شتم كه پېي ناخؤش نېيه بېمه زاواى.

- ئاغاي مه قسوودى پياوړېكې زؤر باشه، به دلنيا بېيه وه خېزانه كه شى باشن، تهنيا خه وشېكيان هه يه.

- چ خه وشېك؟

- برېكاري وه زېره، پله ي سياسى هه يه.

- دايه وان بېنه، به راستى خه رېكې شوړش به رپا دهكهيت، ناشى له وه بترسى ئه وېش بخړېته زېندان ه وه و له سېداره بدرېت!

- بؤچى نا؟! راستت دهوت، ئېتر له هه موو كا به يه كې سياسى دهرسم،

ھەربۆيەش خەمى تۆم بوو و بەلېنم لېت وەرگرت ھەرگىز پلەي ھەستىار و
سىياسىيەت نەبىت.

– گەر ھەموو بەو شىئودىيە بىرىكەنەو، كى ولات بەرپۆدەبەرىت؟! بمبورو ھا...
پېم وابىت پىئوسىتەت بە دوكتۆرى دەروونىيە.

ھەرچۆنىك بوو كاتى خوازىنى ديارى كرا. لە كاتىكدا من و شىرىن ئامادەي
رۆيشتن بووين، مەسعوود گوتى:

– دەتوانم تەكايەكتان لى بکەم، ئەگەر دەكرىت بۆ رېزگرتن لە ئاغاي مەقسوودى
چارشپۆيك بەسەرتاندا بدەن.

بە دەست خۆم نەبوو تووپە بووم و گوتم:

– مەسعوود گيان سەيركە، پېت وانىيە ئىمەش مەرۆڧىن و بىر و بۆچوون و
باوەرمان ھەيە، ناتوانىن ھەر ساتەو شىئودى خۆمان بگۆرىن. دەزانىت من لە
ژياندا چەندجار لەسەر خواستى پياوان جلوبەرگى خۆم گۆرپو؟ لە قوم چارشپۆ
لەسەر بووم، لە تاران بووم بە سەرپۆش لەسەر، لە دواي شووکردنم، باوكت
خوازىار بوو حىجابم نەبىت، دواتر شۆرش ھەلگىرسا، دەبوايە سەرپۆش و
مانتۆمان لەبەر بگردايە، ئىنجا جەنابتان بۆ خوازىنىكارى لادن خانم دەتويست
شىك پۆش بىم. ئەگەر چارۆكەشمان لەبەر بوايە، پېت ناخۆش نەدەبوو، ئىستا بۆ
داخووزى كچى سەرۆكەكەت دەلېي چارشپۆ بەسەردا بدەم، نە كورپم، ئەگەر من
نەمدەتوانى لە بەردەم زۆر كەس بوەستم، لە بەردەم تۆ كە كورپمى، وەكو ژنىكى
پىگەيشتوو، تەمەن مام ناوەندى كە سارد و گەرم چەشتوو، بلىم، خۆم تى
گەيشتم ھەيە، دەتوانم بەرگى خۆم ھەلېژىرم. دەبىت ئىمە ھەر بە شىئووزى
راستەقىنەي خۆمانەو بۆ خوازىنى بپۆين، نەك لەبەر دلخۆشكردى ئەوان شتىك
بکەين كە راستى نىيە.

عاتىفە، كچىكى ئايندار، بەرپۆز، ھىمەن و لە ھەمووشى گرېنگتر تىگەيشتوو و
ژىر بوو. پىستى كال و چاوەكانى درشت و رەش بوون، دايكى، تەننەت لە من و
شىرىنىش دەموچاوى دەشاردەو، زۆر زمان شىرىن بوو، ھەر خواردنى پىشكىش
دەكردىن. ئاغاي مەقسوودىش ھەر وەكو خۆي، نەرمونيان و پياوانە بوو و من
لەبەر يارمەتییەكانى بۆ مەسعوود، ھىشتا خۆم بە قەرزاربارى دەزانى، كەمىك

قەلەو و قىزى سىپى بويىچە، ھەر بە تەزىيەكەسى دەستى يارى دەكرد. لەگەل مەسعووددا لە بگرە و بەردە و سەرقالى قسە و باسى بەرپەبەرەيتى بوون. ھەر لەوھش نەدەچوو كە ئىمە بۆ كارىكى تايىبەتى بۆ مالىان ھاتووين، ھەرچەندە كەشى زال بەسەر مالاكەدا ھەندى جار دەمىخستەو بەر مال مەحمود و عەلى، بەلام ھىچ ھەستىكى نەرتىنى لەلام پىك نەھىنا، لىرەدا جۆرە خواناسى و باوەردارى زال بوو كە ئاسوودەيى و خۆشەويستى بە ناخى مرۆف دەدا، لىرە فرىشتەكانى نازاردان و دۆزەخ نەبوون، ھەستى خەتا و ھەراسبوونى نەبوو، لە جياتى ئىوان، پەريىەكانى ئىوان، سۆز و خۆشەويستىت دەبىنى لە بالەفرىكىدا بوون، بەپىچەوانەى مالى مەحمود، لىرە پىكەنەن و شادى ئۆيال نەبوو، بە شىوہەبەك تەنەت شىرىن كە لەبەر تەرزى بىر كەردنەو و ژيانى خالۆكانى ھەرگىز لە خىزانى ئاينىدا دلخۆش نەبوو، ئىوانى پەسەند كەرد و زۆر زوو بە سۆزىكى گەرمەو كەوتە قسەكەردن. قسە و باسەكان بەخىرايى و بى كىشە بەرپەو چوون و لە ناوہەراستى بەھاردا ئاھەنگى مارەبىرەن و زەماوەند پىك خران. ھەرچەندە مەسعوود چەند سالى پىشتەر دەرڤەتى لە بەرپەبەرەيتىكەسى قۆزتبووەو و شوقەيەكى باشى كرىبوو، دەيتوانى ھاوسەرەكەسى بۆ ئىوان بگۆزىتەو، بەلام ئاغاي مەقسوودى بە مكوپىيەو داواى لى كەرد كە لە نەھمى دووہمى خانووەكەيان بژين، ئىوان چۆل بوو و بۆ عاتىفە تەرخان كرابوو.

ئەو پۆزەى كە مەسعوود كەلوپەلەكەسى كۆكردەو بۆ ئىوان بۆ يەكجارى لە ئىمە جىياپىتەو و بۆ مالى خۆى بروت، زۆرم ھەول دا رووخسارىكى شادەم ھەبىت، يارمەتەم دەدا و سەرم دەخستە سەرى، كاتىك مالىاوايى كەرد و پۆيى، لەسەر تەختى خەو جىماوہەكە، لە ژوورە چۆلەكە دانىشتەم، تەماشاي دار و دىوارەكەم كەرد، مالاكە بەبى ئىوان چۆل و بى پۆخ دەھاتە بەرچا، خەمىكى قورسەم لە دلدا بوو، لەبەر خۆمەو و تەم "بىچووەكان فرىن و ھىلانە خالى بوو" و بۆ يەكەمىن جار لەو داھاتوو و تەنبايىيەى چاوەروانەم بوو تۆقىم. شىرىن تازە ھاتبووەو، لاىەكى دەرگەكەسى كەردەو و گوتى:

– پۆشتە؟ ئىرە چەند چۆل بوو!

– بەلى ھەموو منداڵەكان دەرپۆن، بەلام ئىتر ئەمە باشتەرىن شىوايى

جیابونەو دەیه، ھەزارجار سوپاس بۆ خوا کە زیندوو و تەندروستە و سەرئەنجام زەماوەندەکەیم بینی.

– بەلام دایە ئیستا خۆمانین، زۆر بەتەنیا، وا نییە؟

– بەلێ، بەلام ئیمە هیشتا یەکترمان ھەیە، سوپاس بۆ خوا تۆ لێرەیت و چەند سالتیکی ماوە بۆ پۆشتنت.

– چەند سال...؟!

– هیچ نەبێت تاكو خۆتەندەكەت تەواو دەبێت بێر لە شووکردن ناکەیتەو؟ وا نییە؟

دەمی قوچاند، شانەکانی بەرز کردەو و گوتی:

– خوا دەزانیت، پەنگ بێ یەك دوو مانگی تر منیش شوو بکەم.

– وای، بۆچی من دەهێلم، چ پەلەپەکتە، ھەتا دەرسەكەت تەواو نەبێت نابێ بێر لەو شتەنە بکەیتەو.

– ناخر لەوانە ھەلومەرجی ھەلکەوێت ناچار بێ.

– چ ھەلومەرجێک؟ باری خۆت قورس مەکە، بەھێمنی و بێ بەرپرسیاریتی بخوینە، برۆ کار بکە، لەسەر پێی خۆت راوەستە، بۆ ئەوێ لە پاشەپۆژدا ژێر چەپۆکە و دەست و پێ بەستراو نەبیت، ناچار نەبیت ملکەچی ھەموو نەوینیپەک بیت. پاشان بێر لە شووکردن بکەرەو، ھەموو کاتێک بواری شووکردن ھەیە، کاتیکیش شووت کرد، ئێتر بۆ ھەتا ھەتایە ژنیکی ھاوسەرداری لەگەڵ بەرپرسیاریتی مالا و ژیان، بەلام قوئاغی سەلتی، گەنجی، بێ خەمی و گرفتاری ھەرگیز دووبارە نابێتەو، خۆی ئەوێندە کورتە، پەلەت چییە خۆشتەین قوئاغی ژیان کورتتر بکەیتەو؟

مەسعوود ھەموو کاتێک سەری لێ دەدام و دەیگوت:

– ئێتر بەسە پتووست ناکات کار بکەیت، تۆ بە تەمەنی پشوو گەشتووی.

– بەلام کورم من کارەکەم خۆشدەوێت، ئیستا بۆ من زیاتر بۆ سەرقالییە، بێ ئەو ھەست بە بێ ھوودەیی دەکەم.

به لām ئەو گويى نەدەدا، نازانم چۆن جاريكى تر توانى هەموو پاشخانى كاركردەكەم كۆ بكاتەوه و پيكوپيكي بكات و بواری خانه نشينيم بۆ برەخسینیت. لەوهی كه مووچهیهکی دلتیاكەرم هەبوو رازی بووم. به لām نەمدەتوانی كار نەكەم، جاريكى تريش به چەند ريك كەوتنیکەوه خۆم سەرقال کرد، مەسعوودیش زۆر زیاتر له پيويست پارەى دەخستە خزمەتمەوه، دەمزانی، له خوا به زياد بيت باری ئابووری باشە، به لām له كارەكەى رازی نەبووم، نەمدەويست پلەى به پيوتەبهري هەبيت، هەر بۆلەم دەکرد كه:

- تۆ بۆ خۆت هونەرمەندی، ئەندازياری بيناسازيت، بۆچی خۆت تووشی كاری ماندوویی و پر له ئالۆزی و خەمی به پيوتەبردن دەكەيت؟ سەرکەوتن لەو جۆره كارانەدا درۆزن، هەر ئەوەندەى دارودەستەكەت نەمان، بەسەر سەردا به زهويدا دەدریيت، تەنيا كاتيك كارەكه وەرگره كه هەلومەرجەكانى به دەست هينانیت هەبيت، ئیوه هەمووتان ئەوەندە باوەردار و خاوەن بیروباوەرین، بۆ كاتيك پرسى پلە و پایە دیتە پيشەوه ئاوها به ئاسانى ماف بەلادا دەنین و خۆتان به شاپستەى هەموو پلەیهك دەزانن؟

- دایە دەزانم چیتە؟ ماران گەستەى، به لām خەمت نەبيت خۆمیش هەوسەلەى كایەى به پيوتەبرایەتیم نییه، بەم نزیکه دەست به كاریكى سەر به خۆ دەكەم، بریار وایە له گەڵ چەند هاوپییهكم پیکەوه كۆمپانیایەك بكەینهوه، جارێ چەند سەر له بیهانییهك كار دەكەم بۆ ئەوهی كار به بەلینهكانم بكەم، كاتيك كۆمپانیاكە كهوتە سەرپی ئیتر وان له هەمووی دەهینم.

سەرەپای هەموو خۆ دزینەوهكانم له شووكردەكەى شیرین، له پاش چەند مانگیک ناچار بووم بچمە ژێر باری قسەوباسی خۆتاکترەوه. فەرمانەرز ماستەرەكەى وەرگرت و بۆ رۆیشتن بۆ كەنەدا خۆی ئامادە کردبوو، پێداگرییان لەسەر ئەوه دەکرد كه پيش رۆیشتنەكەى مارەى شیرین بپریت، بۆ ئەوهی بتوانیت كاروباری مۆلەتى مانەوهی هاوسەرەكەشى جێبەجێ بكات. من به هیچ شیوهیهك له گەڵ ئەوه نەبووم شیرین وان له خۆندن بهینیت، به لām ئەوان دلتیایان كردمەوه كه كاروبارەكەى شیرین سالیك دريژه دەكیشیت و بواری تهواوکردنى خۆتندنەكەى دەبيت. بێركردنەوه له دووركەوتنەوهی شیرین زۆر دژوار بوو، به لām

كاتىك دلخۆشى و ئارەزووى ئەوم بۇ ئەم پىۋەندە دەيىنى، رېگەم لە دەربېرىنى
 كەمترىن دلتەنگى بەخۆم نەدەدا . مارەيان بېرى و ماۋەيەك دواتر فەرامەرز پۇيشت
 بۇ ئەۋەي كاتىك كە شىرىن خويندەكەي تەۋاۋ دەكات و مۆلەتى مانەۋەكەي دىت،
 بگەپتەۋە، ئاھەنگى ھاۋسەرگىرى بگېرن و بووك و زاۋا بۇ ھەتا ھەتايە بۇ ئەۋى
 بېۋن.

ھەستم دەکرد وىترى ھەموو دژۋارىيەكان ئەركەكانم بە باشى بەجى گەياندوۋە،
 ھەموو منداۋەكانم ھاتونەتە بەرھەم، باشيان خويندوۋە و سەرکەۋتون، بارىكم
 لەسەر زەۋى دانابوۋ، بەلام ۋەكو پۇژانى پاش تاقىکردنەۋە، دەست بەتال و بى
 ئامانچ بووم، ئىستا دەباۋە چىم بکردبايە! لەۋە دەچوۋ كارىكى ترم لەم دنيایەدا
 نەبوۋ، زۆرتىر و زۆرتىر سوپاسى خوام دەکرد، نەۋەكو بە ناسوپاسگوزارم بزانىت و
 تەمبىم بكات، دلى خۆم دەدايەۋە و دەمگوت، خۆشبەختانە ھىشتا بوۋ ماۋە، ھىچ
 نەبىت سالىك بۇ پۇيشتى شىرىن ماۋە. بەلام نەمدەتوانى خۆم لە ھەۋرە
 رەشەكانى پىرى و تەنيایى گىل بکەم كە سىبەريان بەسەر سەرمدا خستبوۋ.

هەرچەند لە کاتی پۆیشتنەکەى شیرین نزیکتەر دەبوومەوه، خەم و دلته‌نگییه‌که‌م پتر دەبوون. لە خۆدا نغزۆ دەبوومەوه بۆ ئەوه‌ی وابەستەیی‌م بە منداڵە‌کانمەوه که‌متر بکه‌مەوه، نە‌مده‌ویست وه‌کو دایکانی پیر و بێزارکه‌ر خۆم بە منداڵە‌کانمەوه هه‌لواسم و وایان لێ بکه‌م هه‌موو کاتیک له‌ خه‌می مندا بن. هه‌ولم دهدا باز نه‌ی ئاشناکام فراوانتر بکه‌م، کاتی ئازادم که‌ پۆژ به‌ پۆژ زیاتر دەبوو به‌ شیوه‌یه‌که‌ پر بکه‌مەوه، به‌لام دۆزینه‌وه‌ی هاوڕیتی تازه‌ له‌م ته‌مه‌نه‌دا ئاسان نییه‌، هاوچۆیه‌کی ئه‌وتۆشم له‌گه‌ڵ بئه‌ماله‌که‌مدا نه‌بوو، دایکم به‌ ته‌واوه‌تی پیر و په‌که‌ر بووبوو، له‌ مال مه‌حموود ژبانی به‌سه‌ر ده‌برد، ئاماده‌ نه‌بوو بۆ مائی ئیمه‌ بێت و چه‌ند پۆژیک له‌گه‌ڵ ئیمه‌ به‌سه‌ر به‌ریت، و له‌به‌رئه‌وه‌ی من بۆ مال مه‌حموود نه‌ده‌پۆیشتم، زۆر که‌م ئه‌وم ده‌بینی. په‌روین خانم پیتی نابوو په‌رییه‌وه و چیی تر تاقه‌ت و توانا که‌ی جارانی نه‌مابوو، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا تاقه‌ که‌سیک بوو له‌ کاتی پتووستدا ده‌متوانی پشتی پێ به‌ستم، فاتیش له‌ دواى به‌سه‌رهاته‌که‌ی فێروزه و پۆیشتنی، خه‌مۆک و دلته‌نگ بوو، له‌گه‌ڵ من نه‌ده‌سازا، وا دیار بوو له‌و ئازاره‌ی که‌ به‌هۆی دووری که‌چه‌که‌یه‌وه ده‌یچه‌شت، به‌ شیوه‌یه‌که‌ منی به‌ که‌مکار ده‌زانی، له‌گه‌ڵ ژنانی به‌پتوه‌به‌رایه‌تییه‌ پتشیوه‌که‌م خولیکم هه‌بوو و جارجاره‌ پتکه‌وه کۆ ده‌بووینه‌وه، هیشتا هه‌ندێ جار چاوم به‌ ئاغای زه‌رگه‌ر ده‌که‌وت، ئه‌ویش چه‌ند سالتیک بوو ژنی هینابوو، له‌وه ده‌چوو به‌خته‌وه‌ربیت. ته‌نیا کاتیک بیرکردنه‌وه، خه‌یال و خه‌مه‌کانم که‌م ده‌بوونه‌وه که‌ په‌روانه له‌ تاران ده‌بوو، له‌گه‌ڵ ئه‌ودا ده‌که‌رپاینه‌وه پۆژگاری دلپفینی گه‌نجی، پتی ده‌که‌نین، قسه‌مان ده‌کرد. به‌پتکه‌وت ئه‌وساله‌ دایکی نه‌خۆش

کەوتبوو و ئەویش زۆربەى کاتەکانى لە تاران بەسەر دەبرد. پەرمانە برىواى بەو
بوو کە:

– لە دواى پۆشتنى شیرین، دەشى تۆ ئەم ماله بە کرى بدەیت و ھەر چەند
مانگە و لەلای یەکیکیان بەسەربەیت.

– ھەرگیز! نامادە نیم ئازادى و پىزى خۆم لە دەست بدهم، نیازیشم نییە
مندالەکانم بىزار بکەم، ئەوان ژيانى خویان ھەيە، چى تر پیکەو ژيانى چەند
نەوھەیک لە یەک مالدا لە توانا و دروستیش نییە.

– چ بىزارىیەک؟! دەبیت ئارەزووش بخوازن، ئەم ھەموو زەحمەتەت بۆیان کىشا،
دەشى ئیستا قەرەبووى بکەنەو.

– ئەم قسەيە مەکە، نەنە گيان، دایە گەورەم بە بىردىتەو، ھەموو کاتیک دەيوت:
" گەورەکردنى کور لە سوورکردنەو، باینجان دەچیت، ھەموو رۆنەکە
ھەلدەمژیت، کەچى دواتر دەشى رۆن بداتەو." من چاوەروانییەکی ئاوام لە
مندالەکانم نییە، ئەرکی خۆم بوو، بۆ خۆم ئەو دەم کردوو، قەرزى کەس نییە، خۆ
ئەوان ھىچ ئەرکیکیان بەسەر منەو نییە، دەمەوت سەربەخۆم.

– بۆچى سەربەخۆ بیت؟ بەتەنیا لە گۆشەى مالەو دابنیشیت، ئەوانیش بە
ویژدانىکی ئاسوودە و بى خەم تۆيان لەبىر بچیتەو!

– ئەم قسەيە چىیە؟ ھەموو شۆرشەکانى دنیا بۆ بەدەستھێنانى سەربەخۆییە،
ئىستا منیش بۆم و ھىدی ھىدی ئەمە لە دەست خۆم بدهم.

– بەلام مەسووم مندالەکان چ زوو گەورەبوون و ھەموو شتیک بەسەرچوو،
خۆزگەم بەو رۆژانە، خۆزگە دەگەراییەو.

– نە! نامەوت تەنەت یەک کاژىرشى بگەریتەو، سوپاس بۆ خوا کە
بەسەرچوو، ھىوادارم ئەمەشى کە ماوەتەو، بە زووترىن کات تەواو بیت.

رۆژگارە گەرمەکانى ھاوین دەستى پى کردبوو، من سەرقالى نامادەکردنى
شتومەکی جىازىیەکەى شیرین بووم، زۆتر لەگەڵ پەرمانە بۆ شت کپى دەچووین
و ھەر رۆژەى بە بیانویەکەو پیکەو کاتمان بەسەر دەبرد. ئەو رۆژە یەکیک لە
گەرمترین رۆژەکانى ھاوین بوو، تازە کەمیک راکشابووم کاتیک کە زەنگە

نەپراۋەكەي دەرگە رايچلەكاندم. بەپەلە پرسىم:

– كىيە؟

– مەنم بابە، دەرگەكە بىكەرەۋە، زوۋكە!

– تۆي پەرۋانە؟ چى بوۋە؟ ئىمە بىر يارمان پاش نىۋەرق بوۋ.

– دەرگەكە دەكەيتەۋە يان بىشكىنم؟

پالەم بە دوگمەكەۋە نا، لە چاۋتروۋكاندنىكىدا گەيشتە سەر پلىكانەكان، گۆناكانى
سۈر ھەلگە رابوۋن و دۆپەي ئارەقە لە نىۋچاۋانى و دەۋرى لىۋى دەبرىسكاپەۋە.

– چى بوۋە؟ چى رۋى داۋە؟

– بىر، بىر، بىر زوۋرەۋە.

بە سەرسۈرمانەۋە چوۋمە ژوۋرەۋە. پەرۋانە سەرىۋشەكەي داكەند، مانتۆكەي
خستە ئەۋلاۋە و خۆي فرىدايە سەر قەنەفەكە و گوتى:

– ئاۋ، ئاۋى فېنكىم بىدەرى.

پەرداخىك ئاۋم دايە دەستىيەۋە و گوتم:

– دوايى شەرىبەت بى دەھىنم، بىلى چى بوۋە، مەردم.

– ئەگەر دەزانىت؟ ئەگەر دەزانىت كىم بىنى؟

ھەستەم كىم دىم ۋەكى بەردىك كەۋتە سەر زەۋى و سىنگىم خالى بوۋ، دەمزانى،
دەمزانى دۆخ و ھەلسۈكەۋتى رىك سى و سى سال پىش ئىستاي ھىنايە بەرچاۋم،
بە دەنگىكى كزەۋە وت:

– سەئىد...؟

– ئەي سەگە، چۆن زانىت؟

جارىكى تىر بوۋىنەۋە دوۋ كچە ھەرزەكارەكەي كە لە ژوۋرەكەي نەۋمى سەرەۋەي
خانۋەكەي باۋكەم چى چىمان دەكرد، مەن، ھەۋەكو ئەۋسا دلەتەپىم بوۋ و ئەۋىش
ھەر ئاۋھا بەخرۆش و بى ئۆقرە بوۋ.

– دەي باشە بىلى، بىلى لە كۆي بىنىت؟ چۆن بوۋ؟ شىۋەي چۆنە؟

- ئەر ئى بابە لەسەرخۆ بە، يەك يەك، بۆ دەرمانخانە پۆشتم دەرمانەکانى دایکم بەئىنم، دوکتۆرەكەى ئاشنامە، میوانى هەبوو، هەردووکیان لە پشت پێشخوانەكەوه وەستابوون، میوانەكەیم نەدەبینى، پشتى لە من بوو، دەنگى ئاشنا هاتە گوێم، لەبەرئەوهى لە پشتەوه قژى و قەد و بالای قۆز و جوان بوو، وردەكۆل بووم پووخسارى ببینم، یاریدەدەرەكەى دەرمانەکانى هیئا، بەلام من نەمدەتوانى ئەم پیاوه نەبینم و بڕۆم. لە خۆوه چوومه بەردەم دوکتۆر و وتم: سلاو ئاغای دوکتۆر، باشى؟ بە راي تۆ پۆژى چەند دانە حەبى خەو دەتوانیت بخوات...؟ جا بزانه چ پرسىاریكى گەوجانەم کرد! بەلام هەر ئەوه بوو بەهۆى ئەوهى میوانەكەى ئاورى بداتەوه و بە سەرسورمانەوه تەماشای کردم. وای... مەعسووم خۆى بوو، نازانى چیم لى هات! بە تەواوەتى دەست و پێى خۆم ون کرد.

- ئەویش تۆى ناسى...؟

- بەلى، ماشەللا، چ بیرىكى تیژى هەیه، لە دواى ئەم هەموو سالە، بەم جل و سەریۆش و قژە رەنگ کراوهوه، منى ناسییهوه! دیارە لە سەرەتاوه هەلوێستەیهكى کرد، منیش یەكسەر چاویلکەكەم لا برد و بۆى پێى کەنیم، بۆ ئەوهى باش سەیرم بکات و لە پووى بێت سلاو بکات.

- قسەشتان کرد؟

- ئەى نە...؟ دیارە قسەم کرد، وا دەزانیت هیشتا لە براکانت دەترسم.

- چى لى هاتووه؟ زۆر پیر بووه؟

- لاجانەکانى بە تەواوەتى سپی بوونه، قژیشى ماش و برنجییه، چاویلکەشى لە چاودا بوو، ئەو کاتە چاویلکەى نەبوو؟ هەیبوو؟

- نە نەیبوو.

- دیارە دەموچاویشى پیر بووه، بەلام زۆر نەگۆراوه، بەتایبەتى چاوهکانى، هیشتا هەر ئەو چاوانەن.

- چى گوت؟

- سلاوى کرد، یەكەم جار هەوالى باوكمى پرسى، گوتم، دەمێكە مردووه، سەرەخۆشى کرد، منیش بە چاوقایمییهوه پرسیم:

- له كوتيت؟ چي دهكيت؟ گوتی:

- ماوهيك له ئەمەريكا بووم.

له دل خۆمهوه گوتم:

- چ هه‌له‌يه‌كم كرد. ئينجا پرسيم:

- كه‌واته له ئيران ناژيت؟ گوتی:

- بۆچی نا، چەند سالێكه گه‌راومه‌ته‌وه و ده‌ستم به كارکردن کردوه.

نهمه‌زانی چۆن بپرسم ئاخۆ ژن و مندالی هه‌يه يا نه، گوتم:

- بئه‌ماله‌كه‌ت چۆن؟ باشن؟

به سه‌رسووڕمانه‌وه ته‌ماشای کردم، وه‌كو ئه‌وه‌ی بلیت، تۆ ئه‌وان له كوێ ده‌ناسیت! گوتم:

مه‌به‌ستم دایک و خوشکه‌كانته. گوتی:

- به‌داخه‌وه دایکم بیست سال ده‌بیت کۆچی دوایی کردوه، خوشکه‌کانیشم شوویان کردوه و له‌سه‌ر مال و ژیا‌نی خۆیان. ئیستا کاتیک که له ئيران به‌ته‌نیام پتر ده‌یانبینم.

گوئی‌ه‌كانم قوته‌وه کرد، بینیم باشت‌ترین هه‌له، پرسیم:

- به‌ته‌نیای؟ گوتی:

- به‌لێ خێزانه‌که‌م له ئەم‌ریکا مانه‌وه. گوتم:

- ئەمه زۆر زه‌حمه‌ته، تۆ لێره و ئه‌وان له‌وێ. گوتی:

- چی بکه‌ین؟ مندا‌له‌كان گه‌وره‌ بوون و پتر به‌وێ راهاتوون، خانمیش نه‌یده‌توانی به‌ته‌نیا به‌جێیان به‌ی‌لێت.

ئیت‌ر تا پاده‌یه‌ک هه‌موو زانیاریه‌كانم ده‌ست که‌وت‌بوو، بینیم شه‌رمه‌ له‌وه زیاتر بپرسم، گوتم:

- زۆر خۆش‌حال بووم به‌بینیت، ژماره‌ ته‌له‌فۆنه‌که‌مان بنووسه، ئە‌گه‌ر بوارت هه‌بوو زۆرم پێ خۆشه‌ چاوم پێت بکه‌ویت.

به نائوميدييه وه پرسیم:

- ئه ی له باره ی منه وه پرسیاری نه کرد؟

- بۆچی نا، هه ر به دهم نووسینی ژماره ته له فۆنه که وه وتی، هه والی هاوړیکانت چییه؟ هیشتا هه ر پتوه ندیتان ما وه؟

له خۆشیاندا په ر و با لم ده ره ینا، گوتم:

- به لێ، به لێ! بێگومان، ئه ویش هه ز ده کات بته بینیت، دوا ی نیوه رۆ ته له فۆن بکه، به لکو کاتیکمان دیاری کرد و یه کترمان بینی، نازانیت چا وه کانی چۆن بریسکانه وه! پرس ی:

- کنیشه نییه؟

- وا بزانه م هیشتا له برا کانت ده ترسیت، گوتم:

- هه رگیز! بێ خه م به، وه کو ره شه با خوا حافیزیم کرد و نازانه م چۆن خۆم گه یانده ئیره، خوا به زه ییی پێمدا هاته وه تووشی روودا ویک نه هاتم، ئیستا چی ده لیت؟

- جارێکی تر هه زاران بیر کردنه وه له مێشکدا سه مایان ده کرد، پر به مانای ئه و وشه یه سه مایان ده کرد، هه یچ کامیان هێمن نه ده بوونه وه، ئۆقره یان نه بوو تا من بزانه م بیر له چی ده که مه وه...

- ئای... له کوێ...؟ ده لیم ئیستا ئه گه ر ئه م دوا ی نیوه رۆیه ته له فۆنی کرد، چی پێ بلیم؟ ده ته ویت کات دا بنیم سه به ی بیت؟

- بیت...؟ بۆ کوێ بیت...؟

- یا مالی ئیمه، یان ئیره، هه ر ئه وهنده بزانه سه به ی شیرین چ به رنامه یه کی هه یه؟

- سه به ی چه ند شه ممه یه؟

- دوو شه ممه.

- نازانه م به رنامه ی چییه.

- گرینگ نییه، له مال دایکم دیدار ساز ئه که یین، دایکم خه وتووه و ئاگای لێ

نييه.

- باشه بۆچى ديدار ساز بگهين؟ هر وازى لى بينه.
- ناز مهكه، هەز ناكهيت بيبينى؟ سەرئەنجام ئەویش ھاوړتيهكى دپرينمانه،
خۆشه له پاش ئەم ھەموو ساله بزاني چى بەسەر ھاتووه، بۆچى ئەمانەوئيت چى
بگهين؟
- نازانم، لىكدانەوھكانم لە لا تىكەل بوون.
- ئەمە شتيكى تازە نييه، تۆكهى تىكەلاوت نەكردووه؟
- مېشكم كار ناكات، دەست و پيم دەلەرزيت.
- بەراستى...؟ دەلتى ھىشتا شازدە سالانى.
- ھەروا، لەبەرئەوھى شازدە سالان نيم، نامەوئيت بيبينم، ئەو ھەر ئەو تەمەنەى
منى لە يادە، ئەگەر ئىستا رووخسارم بيبينت، تووشى ھەراس دەبېت.
- وای... ئەم قسانە چييه؟ بۆچى ھەر ئيمە پير بووين، خۆشى پير بووه، جارئ
تۆ، ھەروھكو خەسرەو دەلتيت، ماشەللا وھكو فەرشى كرمانى، جوانتر بووى.
- قسەى پوچ مەكه، خۆمان دەزانين پير بووين.
- گرینگ ئەوھيه كه كەسى تر نەزانيت، ئيمە خۆمان زۆر شت دەزانين، نابيت
بەسەر خۆمانيدا بەپنينەوھ.
- بۆچى خەلكى كوئيرن؟ لە وئنهكاندا ديارە چەند گۆراوين، ھەز ناكەم چيى تر
لە ئاوينە سەيرى خۆم بگەم.
- دەباشە تۆش، كوا پير بووين؟ يەكئ نەزانيت وا بير دەكاتەوھ نەوھد سالەين،
تازە چل و ھەشت سالين.
- نە گيانەكەم، خۆت مەخەلەتتە، پەنجا و سئ سالين.
- وھى وھى! ماشەللا، بەم ھەموو زانستە ماتماتيكييەوھ چۆن نەبوويت بە
ئەنيشتاين؟
- لەو كاتەدا شيرين ھاتە ژوورەوھ. وھكو دوو مندالى خەتابار خۆمان كۆكردەوھ.
شيرين پەروانەى ماچ كرد و بئى گوئيدانە من چووه ژوورەكەى. ئيمەش سەيرى

یه کترمان کرد و دهستان به پیکه نین کرد.

- له بیرته، هه رکه عه لی ده هات چۆن کاغه زه کانمان کۆ ده کردوه؟

- وای بمرم، من بۆ چاره کێک هاتبوومه ده رهوه، ئیستا دایکم دلی که وتووته مه راقه وه که چیم به سه ر هاتبیت.

له کاتیکدا مانتۆکه ی له بهر ده کرد بهرده وام بوو:

- من دوا ی نیوه یۆ نایهم، ئه گه ر ته له فۆنی کرد، بریاری سبه ی سه عات شه شی پاش نیوه یۆ ی له گه ل دادهنیم، له مالی دایکم، ئه و ئی ئاسووده تره، به لام تۆ زووتر وه ره، له ته له فۆنیش له گه ل یه کتر قسه ده که ی.

بۆ ژووره که م پۆشستم، له بهرده م ئاوینه ی میزی ته والیته که دانیشتم، له نزیکه وه سه یری خۆم کرد، هه ولم دا له ئاوینه که دا شتیک له روخساری شازده سالییه که م بدۆزمه وه، به وردی سه رنجی ئه و ورده چرچانه م دا که له ته نیشته چاومه وه بوون و له کاتی پیکه نیندا قوولتر ده بوونه وه، دوو هیللی به رجه سته له لای لووتمه وه هاتوون و به ره وه هه ردوولای لیوم کشاون، ئه و چاله خه و جوانانه ی که له سه ر گۆنام بوون و له کاتی قسه که ردن و پیکه نیندا، هه ره که وه په روین خانم ده یگوت، گری ی پهنجه یه کی تی ده چوو، بووبوون به دوو هیللی درێژ له ملا و ئه ولای دهموچاوم و لای دهممه وه. ئه و پیسته ساف و ناسکه، ئیستا بزپکا و داکه وتبوو و له که ی کال به سه ر روومه ته که نامه وه دیار بوو، پلکی چاوه کانم چیی تر درێژ و شین نه بوون، ئه لقه یه کی دره خشاوه ی تۆخ ده وری چاومی گرتبوو، قژیکی خورمایی، پڕ و خاو هه تا ناوقه دم درێژ بوو، نیوه ی کورته وه بووبوو، باریک و ناشیرین بوون، سه ره پای بۆیه کردنیشی که چی ره گه سپییه کانی هه ر ده رده که وتن، ته نانه ت دۆخی نیگا کانی شم گۆرا بوون. نه! چیی تر من ئه و کچه جوانه نیم که سه عید ئاشقی بوو، هه په ساو و سه رگه ردان، له ئاوینه که دا به دوا ی خۆمدا ده گه رام، کاتیک به ده نگی شیرین به خۆمدا هاتمه وه.

- دایه، چی بووه؟ یه ک سه عاته له ئاوینه که دا له جوانی خۆت له پامای، هه رگیز نه مبینیوه ئه وه نده دل به ندی ئاوینه بیت.

- دل به ندی؟ نه...! هه ز ده که م هه رچی ئاوینه هه یه بیشکیتم.

- سەيرە! چى بوو؟ وەكو دەلەن "شكاندى ئاوينە شكاندى خەتايە" ئىستا چى بوو؟ بۆچى چى نىشان دەدات؟

- خۇم، پىرىيەكەم.

- خۇ تۆقەت لە پىرى بىزار نەبوويت، بەپىچەوانەى ھەموو ژنىكەو، بەجەسورىيەوە باسى تەمەنى خۆت دەکرد.

- بەلە، بەلام ھەندى جار پروداوتىك، وینەيەك، مروڤ دەگەپىنتەوہ بۆ ژبانى رابردو، ئەو كاتە سەيرى ئاوينە دەكەيت، دەبىنيت چ جياوازيەكى ھەيە لەگەل ئەو وینايەى لەسەر خۆت ھەتبوو، زۆر ستمەگەرانیە، وەكو بەزىنىكى شكۆدار وایە.

- بەلام دایە تۆ ھەموو كاتىك دەتگوت، ھەر تەمەنىك جوانى خۆى ھەيە.

- وایە، بەلام جوانى گەنجى شتىكى ترە.

- ھەموو ھاوپىكانم دەلەن، دايكت چ خانمىكە، چەند بەرپزە.

- ئازىز دلەكەم، دايكم خانمىكى بەسۆز بو، كاتىك بىويستايە باسى كچىكى ناشىرىن بكات، دلە نەدەھات بلەيت ناشىرىنە، لە جياتى ئەو دەيگوت خوين شىرىنە، ئىستاش ھاوپىكانت بۆ ئەوہى نەلەن دايكت چەند تىكشكاو و داپماوہ، دەلەن چەند كەسايەتییەكى بەرز و بەھىزى ھەيە.

- دایە، لىت نايەت ئەو قىسانە بكەيت. لە دیدى مندا تۆ ھەموو كاتىك جوانترىنى. كاتىك منداڤ بووم، ھەزم دەکرد وەكو تۆ بم، ئىرەيىم پىت دەبرد، تا ئەم سالانەى دوايش خەلك پتر تەماشای تۆيان دەکرد تاوہكو من، لەوہى كە پەنگى چاوەكانم وەكو چاوى تۆ نىيە و پىستم وەكو سپىتى و پروونى پىستى تۆ نەبوو، خەفەتم دەخوارد.

- ئەوہ چى دەلەى؟ تۆ زۆر لەمن سەرنجراكىشتەر و جوانترى، من ھەموو كاتىك پەنگم زەرد بوو، ھەموو كەسەيك واى دەزانى نەخۆشم، بەلام تۆ بەو چاوە گەش و پىستە گەنمىيە جوانە و چالەكانى سەر گۆنات، بەپاستى شتىكى ترى.

- ئىستا چى بووہ وا كەوتىتە بىر گەنجىت؟

- ئەمە تايەتمەندى تەمەنە، كاتىك مروڤ بەم تەمەنە دەگات، رابردو بەلایەوہ پەنگىكى تر دەگرىت، تەنانەت پۆژگارە ناخۆشەكانىشى بەلایەوہ سەرنجراكىش

دهبن. هه تا گهنجین بیر له داهاتوو دهکینهوه، ئاخۆ سالتیکی تر چی پروو دهدات!
پینچ سالتی تر له چ دۆخیکداین! پهلهمانه تا رۆژهکان خیراتر تئ پهرن و ئیمهش
به داهاتوو بگهین، کهچی کاتیک به تهمنی من دهگهیت، له بهرئهوهی
چاوهروانییهکت له داهاتوو نییه، یان له راستیدا دهگمهن، دهگه پیتیهوه سهیری
پا بردوو دهگهیت، وهکو ئاغای شیرازی دهلیت:

به ڕیگه دا وهک ڕیواریک

جار جار ئاوریک له دوا ددهمهوه

تۆ نازانی ئهی سپیدهی پرووناکی من

چ ڕیگه بهک له بهرچاومه

له ههسرهتی من ئاگادار نی

ئاخر ئهتۆ بهم ڕیگه یه دا نه هاتوو

پاش نیوه رۆ، پهروانه تهلهفۆنی کرد و گوته، که بریاری بۆ سبهی سهعات
شهشی دوا نیوه رۆ داناوه. ئهوه شهوه تا بهیانی له تاوتوێکردندا بووم، له دڵ
خۆمهوه دهگوت، باشتره نهیبینم، هیچ نه بێت بیرهوه رییهکانی گهنجی و جوانیمان
لهیهکتر بمینیتیهوه. له بیرمه به درێژی ئهم سالانهی پا بردوو چهندان جار، کاتیک
جلیکی جوانم له بهر دهکرد، به خۆم رادهگهیشتم و له ئاوینه دا پرووخساری خۆم
پێ جوان بوو، ئاواتم دهخواست له ههلو مه رجیکی چاوهروان نهکراوا له
میوانیهک، له زه ماوه ندیك له بازاردا بمینیت. هه موو کاتیک ههزم دهکرد ئهگه
جاریکی تر ههلی یهکتر بینیمان بۆ هه لکهوت، له لووتکهی نایابی و جوانیدا بم.
دهمه و بهیان پهروانه تهلهفۆنی کرد:

- چۆنی...! من دوینێ شهو هیچ خهوم لی نهکهوت.

پێ که نیم و گوتم:

- ئاخر ئیمه پتوهندیمان به هه مان هه لومه رجه وه هه یه.

ئینجا خیرا خیرا دهستی کرد به فرماندان:

- جاری قژت بۆیه بکه.

- تازەيى بۇيەم كىردۈۋە.
- با ۋا بىت، پەگەكەي باش پەنگەكەي نەگرتۈۋە، ئىنجا گەرماۋىكى گەرم بىكە. پاشان جامىكى گەۋرە ئاۋى سارد بگرەۋە، سەھۋىلى تى بىكە، دەموچاۋت نوقمى ئاۋەكە بىكە.
- دەخنىكىم.
- نە گەۋجە، چەند جارىك دەموچاۋت بىكە ناۋ ئاۋمەكە و دەرى بەيئە، ئىنجا، لەو كرىمانە لە دەموچاۋت ھەلسوۋ كە بۆم ھىناي، كرىمە سەۋزەكە، دەموچاۋپۇشى خەيارە، لە دەموچاۋتى بدە، چاۋت بنوۋقئەنە و بىست چركە بنوۋ، دوايى بېشۋرە، ئىنجا بە كرىمە زەردەكە جوان دەموچاۋت كرىمپۇش بىكە، كاژىر پىنجىش بۆ ئىرە ۋەرە، بۆ ئەۋەي خۆم بىتارزىنمەۋە.
- چى! چى برازىننىتەۋە؟ بۆچى من بوۋكم؟
- لاي خوا چىيە، لەۋانەشە ۋا بىت.
- دەبرق بابە، شەرم دات بگرى، لەم تەمەنە.
- ھەمدىسان وتى تەمەن، بەخوا جارىكى تر قسەي ۋا بىكەيت لىت دەدەم...
- باشە، چى لەبەر بىكەم؟
- ئەۋ كراسە خۆلەمىشىيەي كە لە ئەلمان پىكەۋە كرىمان.
- نە، شەرمە، ئەۋە جلى شەۋە.
- راست دەكەيت، ئەۋ چاكەت و دامىنە شەكەرىيەكەت لەبەر بىكە. ئە! ئەۋ بلووزە پەنگ سۈۋرەكەت لەبەر بىكە كە دەۋرى يەخەكەي پەنگىكى كالتىرى ھەيە.
- خۆم بىرىكى لى دەكەمەۋە.
- لە بىرت نەچىت ھا... ئەۋ شتانه بىكەيت كە پىم وتى!
- من ھەرگىز تاقەتى ئەم جۆرە شتانهم نەبوۋ، كەم و زۆر فەرمانەكانى پەروانەم جىبەجى كىد. كاتىك دەموچاۋپۇشەكەم لە دەموچاۋم دا و نوۋستم، شىرىن بۆ ژوۋرەكەم ھات و بە سەرسوپمانەۋە گوتى:
- چى پروۋى داۋە! ئەمىرق چاك خەرىكى خۆتى، چى بوۋە؟

- هیچ، پەروانە ھانی دام ئەم دەموچاوپۆشە بەکاربەینم، منیش وتم بابزانم چۆنە.

شیرین شانەکانی بەرز کردەو و لە ژوورەکە چوو دەر. لە سێ و نیووە دەستم بە خۆ ئامادەکردن کرد، قژم لوول کردبوو، بە وشک کەرەوێکە بەجوانی وشکم کردەو. دانە، دانە جلەکەم لەبەر کرد. لە ئاوێنەکە سەیری خۆمم کرد لە دڵ خۆمەو وتم، بەلای کەمەو دە کیلۆ لەو کاتە قەلەوتر بوومە، سەیرە! ئەو کاتە ی کە لاوازبووم، دەموچاوم پێ و گۆناکانم بەرجەستە بوون، کەچی ئیستا قەلەوتر بووم، بەلام دەموچاوم نیووی ئەو کاتە یە.

لە دیدی مندا ھەر جلە و عەیبێکی ھەبوو، سەر تەختی خەوێکە پێ لە کراس و بلووز و دامێن بوویو. شیرین پالێ بە چوارچێوێ دەرگەکەو دا و گوتی:

- دایە، چی پووی داو؟ دەتەوێت بۆ کوێ بڕۆی؟

- مالت پەروانە.

- واتا بۆ پوورە پەروانە ئەوئەندە خۆت دەرازینیتەو؟

- ئاخەر دەزانیت، پەروانە چەند ھاوڕێیەکی کوێ دۆزیوئەو و بانگەشە ی کردوون، ھەز ناکەم لە بەردەمیان پێر و ناشیرین دیار بم، ھێشتا رووپامایم لێیان ھەیە.

- ئەھا!... دە وا بلی... چاویش ھەر چاوی سەردەمی گەنجییە کە ھێشتا ھەر بەردەوامە.

- چاو ھەر ئەو چاوە نییە، بەلام ھەستیکی سەیرە، وەکو ئەو وایە لە پاش سی و چەند سالتیک، بتەوێت جاریکی تر سەیری ئاوێنە بکەیت. ھەز دەکەم شتیک لە پووختاری ئەو سەردەمە لە یەکتەردا بدۆزینەو، دەنا زۆر لە یەکتەر نامۆ دەبین.

- چەند کەسن؟

- کێ؟

- ھەر ئەوانە ی پوورە پەروانە بانگەشە ی کردوون.

کەمێک گێژ بووم. من ھەموو کاتیک درۆزنیکی خراپ بووم، بە منگە منگەو و تم، ئەو یەکیکی بینیو و پێر وایە ھەریکی دۆزیوئەو بیھێنیت، ئیتر ئیستا نازانم،

هه‌رخۆی دیت یان ده‌کەسن.

– هه‌رگیز باسی هاوڕێکانی تەرتان نەکردووه، ناوی چیه؟

– ئاخر من و په‌روانه زۆر له‌یه‌کتره‌وه‌ نزیك بووین، ئیتر له‌گه‌ڵ ئەواندا نەبووین، به‌لام هه‌رچۆنیک بێت هاوڕێ و هاوڕێلان بوون.

– زۆر خۆشه، ناتوانم بیهێنمه‌ به‌رچاوم له‌ پاش سی سال هاوڕێکانم چۆن، وای، بیرى لى بکەرەوه، چ پیر و په‌که‌ریکمان لى دەرده‌چیت.

به‌سه‌رخۆم نه‌هینا، چاوه‌روان بووم ئەگەر بیه‌ویت له‌گه‌ڵ مندا بێت، بیانویه‌ک به‌یئمه‌وه، به‌لام خۆشبه‌ختانه‌ ئه‌و هه‌روه‌کو هه‌میشه، بوونی له‌گه‌ڵ هاوته‌مه‌نه‌کانی خۆی، یان ته‌نانه‌ت ته‌نیا یی به‌لاوه‌ باشت‌ر بوو له‌وه‌ی له‌گه‌ڵ کۆمه‌ڵێک پیر و په‌که‌ردا بێت. سه‌ره‌نجام کراسێکی شوکولاتی رهنگ، خام و فینکم له‌به‌ر کرد که له‌ ناوه‌ده‌وه‌ ته‌نگ بوو، له‌گه‌ڵ جووتی سه‌نده‌لی پاژنه‌ به‌رزى قاوه‌یی. سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو ده‌ستوبه‌رده‌ی که کردم، که‌چی کاژیر له‌ پینج و نیو لای دابوو کاتیک گه‌یشتمه‌ مال په‌روانه. ئه‌و به‌باشی منی پشکنی.

– باشه، وەرە ئەوانی تریش ریک بخرم.

– سه‌یرکه، نامه‌وێت شتیکی سه‌یروسه‌مه‌رم لى دەرکه‌ی، هه‌ر ئه‌وه‌م که هه‌م، سه‌ره‌نجام ته‌مه‌نیکم لى گوزه‌راوه، جا به‌م ژيانه‌ی منیشه‌وه.

– نه‌ بابە، تۆ هه‌ر ئاوه‌اش جوانیت، ته‌نیا سێبه‌ریکی سه‌رچاوی قاوه‌یی کالت بۆ لى ده‌دم، له‌گه‌ڵ چاوپشتنێکی باریک و که‌مێک مه‌سکارا. سوورایش بکه، هه‌ر ئه‌وه‌نده. پتیویستیت به‌هیچی تر نییه، ماشه‌للا هه‌شتا پستت وه‌کو ئاوینه‌یه.

– به‌لى، به‌لام ئاوینه‌یه‌کی شکاو.

– خۆ چرچیه‌که‌ی زۆر دیار نییه، تازه‌ ئه‌ویش چاوی کزه، ئەگەر ده‌ته‌وێت هه‌ر له‌ ژووره‌که‌ پێشوازی لى ده‌که‌ین بۆ ئه‌وه‌ی تاریک بێت و نه‌بینیت؟

– به‌پاستی تۆ...! به‌م قسانه‌ته‌وه، بۆچی ده‌ته‌وێت شتی به‌سه‌رچووی پى بفرۆشیت؟ هه‌ر له‌ حه‌وشه‌که‌ داده‌نیشین.

سه‌ری کاژیری شه‌ش زه‌نگیان لى دا، هه‌ردووکه‌مان راجله‌کین، په‌روانه گوتی:

– به‌ گیانی دایکم به‌لای که‌مه‌وه ده‌چرکه‌یه‌ له‌ پشت ده‌رگه‌که‌ وه‌ستاوه بۆ ئه‌وه‌ی

پټک سهری کات له زهنگه که بدات، دڅخی ټو له ټیمه خراپتره.

پالې به دوگمهی دهرکه که وه نا و بهره و لای دهرکه که پوښت، له پاش چهند ههنگاوټک گه پرایه وه، بینې من وهستاوم، به دهست ئاماژهی کرد که بټم، به لām من له جیې خۆم وشکه وه بوو بووم. له په نجه ره که وه بینیم په روانه بهره و لای هه وشکه پېشی که وتبوو. توژیک قه له و بوو بوو، چاکه ت و پانتوځلی له بهر بوو و قرژی به لای گهنم و جوړیدا دهچوو، هڅستا دهموچاویم نه بینیبوو. دواي چهند چرکه یه که په روانه هاته ژووره وه و به تووړه بییه وه گوټی:

- تو له کوټی؟ ناشی به تویت به سینیه چاییه وه بیته ژووره وه، بووکی خان؟
- ناز مه که، دلم هاتووته ناو دهمم، له پر پټیه کانم وشکه وه بوون، نه مده توانی برؤم به پټوه.

- یاخوا بمرم، بچکوله، ئیستا ته شریف دین؟

- نه بوهسته!

- یانی چی؟ شهرم بکه، له منی پرسى، تو هاتووی وتم، به لای، شهرمه، دهوهره ئیتر، ئیمه ته مهنیکمان لی به سرچوو، بوچی به ئه توارى کچیکى چوارده ساله ده که پت؟

- بوهسته با به سر خؤمدا زال بم.

- ئااا... ئیستا برؤم چی بلیم؟ بلیم خانم بووراوه ته وه؟ شهرمه، به ته نیا دانیشتووه.

- نه، بلای لای دایکه، ئیستا دیت، به راست دایکت نه بینى، داوه شیم.

به راکردن بؤ ژووره که ی دایکی په روانه پوښتم... قهت له و برپاوه دا نه بووم له م ته مهنه دا ههست و دله راوکتیه کی بهو شتوویه م هه بیت، خؤم زؤر به ژیر و سرما و گهرما دیده دوزانى، له م ماوه ده دا له گهل زؤر پیاو دا مامه له م هه بووه که سرنج و پیوه ندی تابیه تیان نیشان ددها، به لām ته نیا له سرده می گهنجیدا نه بیت، دڅخی ئاوهام به خؤمه وه نه بینیه. خانمی ئه حمه دی گوټی:

- دایکه، کی هاتووه؟

- یه کی له هاوړیکانی په روانه یه.

- تۆش دەیناسی؟

- بەلێ، بەلێ، منیش لە ئەلمان لەگەڵی ئاشنا بووم.

هەر لەوکاتەدا دەنگی پەروانە بەرزەووە بوو:

- مەعسووم گیان وەرە، ئاغا سەعید تەشریفی هینا.

لە ئاوێنەکە سەیرتکی خۆم کرد، دەستیکم بە قژمدا هینا، لەو دەچوو خانم ئەحمەدی هیشتا هەر سەرقالی قسەکردن بوو کاتیک من هاتمە دەرەوە، نەدەبواوە بواری بێرکردنەو بە خۆم بدهم. بەپەلە هاتمە حەوشەکە، بە دەنگیک، کە هەوڵم دا لەرزۆک نەبێت، گوتم:

- سلاو!

لە شوێن خۆی پاپەری، رێک راوەستا، بەماتییهووە سەیری کردم، پاش ماوهیهکی کەم بەخۆیدا هاتەووە و بە هێمنی گوتی:

- سلاو!

پاش هەوالپەرسین، هەموو دڵەراوکیکان کۆتایییان پێ هات، پەروانە رویشت چای بهێنیت، ئێمەش لە بەرامبەر یەکتەر دانیشتن، کەسمان نەماندەزانی چی بێت. دەموچاوی شکابوووە، بەلام چاوه قاوهیییه سەرنجراکێشەکانی هەر هەمان ئەو نیگایانەیان هەبوو کە لە یادمدا بوون، و بە درێژایی ئەم سالانەیی رابردوو هەستم بە قورسایییان بەسەر ژبانمەووە دەکرد، بەگشتی پێگەیشتووتر و دڵگیرتر هاتنە بەرچاوم، هیوادار بووم منیش لە دیدی ئەودا هەروا دیار بوم. لەگەڵ دانیشتنی پەروانە و قسە سەرەتایییهکان، لە پاش نیو کازیر، وردە وردە دانیشتنەکەمان گەرم بوو، داوامان لێ کرد بۆمان باس بکات لەم ماوهیهدا لە کوێ بوووە و چی کردوووە؟ گوتی:

- بە مەرجی هەموو کەسی قسە بکات...

- خۆ من هیچم نییه باسی بکەم، ژيانم زۆر ئاسایی بوو، لە پاش دیپلۆم، شووم کرد و بۆ ئەلمان رویشتم، منداڵم بوو، دوو کچ و کوریکم هەیه، کچە گەورەکم شووی کردوو، نیشتهجێی ئەلمانم، بەلام لەبەرئەوێ دایکم نەخۆشە پتر لێرەم، ئەگەریش ئێشەللا دۆخی چاکتر بێتەووە و بکەوێتە سەرپێ، لەگەڵ خۆمدا

دهیبه، هر نهوونده. چاوتان لټیه! نهانهت یهک ړټکهوتی سهرنجراکیش و خرؤش
ئامیز له ژيانمدا رووی نهداوه، ئاماژیهکی بق من کرد و بهردهوام بوو، به
پټچهوانه ی نهو.

- کهواته تۆ قسه بکه، به دریژیایی ئهم سالانه چیت کرد؟

- چی بلټیم... و بهزاوه سهیری پهروانهم کرد.

- نه توخوا، تۆ باسی هیچ مهکه، ئاخر دهزانیت، ژيانی ئهم کټیټټکه، نهگر
ئټستا دهست پی بکات ههتا نیوهشهو تهواو نابټت، تازه من ههمووشی دهزانم،
وهړز دهیم، تۆ قسه بکه.

- واتا، مهعسووم خانم ناتانهوټت باسی بکه؟

- بق نا، بهلام بهپټی بوار، ئټستا ئیوه قسه بکه.

- من کهمیټک درهنگتر لهوهی که بریار بوو خویندتم تهواو کرد، لهبهړنهوهی
کوری تاقانه و سهیرهشتی خټزانهکهمان بووم، له سهربازی بهخشرام، کهپامهوه
ورمی، به هاوکاری مامهکانم درمانخانهیهکم کردهوه، بارودوخمان باش بوو،
زهویوزارهکانی باوکیشم نرخیان بهرز بووهوه، یهک یهک خوشکهکانم بهشو دا،
پاشان درمانخانهکهم فروشت و لهگهټل دایکم بق تاران هاتم، چهند هاوپولټیکم
دهیانویست کارگهی درمانسازی بکهنهوه، منیش بووم به هاوپشکیان. کارهکه
فراوان بوو، هم له کاری هاوردن و نارندهدهروه و همیش کارخانهیهکی
شتومهکی ئارایش و پاکژکردنهوهمان دامهزاند. دایکم مکوپوو لهسهر نهوهی ژن
بهټنم، لهگهټل نازی که خوشکی یهکټک له هاوپشکهکانم بوو، هاوسهگریم کرد.
نازی تازه خویندنی تهواو کردبوو، له پاش ماوهیهک بووین به خاوهن منداټل،
نهویش دووانه بوون، دوو کوپی وهکو پارچه ئاگر، کهورهکردنی نهامانه نهوونده
دژوار بوو چیی تر مندالمان نهویست. له دواي شؤرش ههموو شتټیک سهروژیر
بوو، دؤخی کارگه روون نهبوو، به دهستټیکردنی شه ټارودوخکه خراپتر بوو،
ههموو کهسوکاری نازی خهړیکی پوښتن بوون، نهویش ههردوو پټی له کهوشټیک
نا که دهټت بق هندهران برؤین، ههموو ړټکهکان داخراوون، نازی سووربوو
لهسهر نهوهی له ړټکهی نایاساییهوه له سنوور دهریان بین، یهک، دوو سالټیک
بهرگریم کرد ههتا ههلوهمهجهکه لهبارتر بوو، دایکم نهخؤش کهوت، خهفتهی

پۆشستنى من مەرگەكەى پىش خست، زۆر خەمبار بووم، هەرچىمان هەبوو
 فرۆشتمان، تەنیا كاریكى عاقلانەم، هېشتنەوہى پشكى كارگەكە بوو. لە سەرەتادا
 بۆ نەمسا بۆ لای براىەكى نازى پۆشستىن، هەتاكو كاروبارەكەمان بۆ چوون بۆ
 ئەمەرىكا جىبەجى بوو. دەستپێکردنەوہى ژيان لە خالى هېچەوہ بۆ من كىشە بوو،
 هەرچۆنىك بوو ماينەوہ هەتا وردە وردە جىي خۆمان گرت، منداڵەكان زۆر پازى و
 دلخۆش بوون، دواى يەك دوو سالتىك بەتەواوہتى بوون بە ئەمەرىكايى، نازى، بۆ
 ئەوہى زمانەكەى خۆى باش بىت، بە فارسى قسەکردنى لە مالاوہ قەدەغە كەردبوو،
 لە ئاكامدا منداڵەكان تا پادەيەك بەتەواوہتى فارسىيان لە بىر چووەوہ. هەر لە
 بەيانىيەوہ هەتاكو شەو، بەردەوام كارمان دەكرد، ژيانمان باش بوو، هەموو
 شتىكىمان هەبوو تەنیا خۆشى نەبىت، بىرى خوشكەكانم، هاوړىكانم، تاران و
 ورمىم دەكرد. نازى هەموو هاوړى و خزم و بنەمالەكەى لە دەورى بوون،
 منداڵەكانىش لەگەڵ هاوړىكانى قوتابخانەكەيان و دراوسىكان لە دنيايەكى تردا
 دەژيان، لە دنيايەكدا بوون كە من هېچ ئەزموون و وشيارىيەكم لەبارەيەوہ نەبوو،
 زۆر خراپ هەستم بەتەنبايى و نامۆيى دەكرد. لەگەڵ تەواوبوونى شەردا، وتيان بار
 و دۆخەكە باش بوو، زۆر كەس گەرايەوہ، منىش هاتەوہ، بىنىم كارگەكە لە شوێن
 خۆى ماوہ، زەمىنەى كارکردنىش خراپ نەبوو، جارىكى تر دەستم پێكەردەوہ، بارى
 دەروونىم زۆر باش بوو، شوقەيەكم كړى و بە دواى نازى گەرامەوہ، بەلام ئەو
 بەهېچ شىوہيەك ئامادەى گەرانەوہ نەبوو، بىانوويەكى باشىشى هەبوو،
 منداڵەكان...! راستىشى دەكرد، چىي تر دەرڤەتى جياكەردنەوہى منداڵەكانمان لەو
 كولتوورە نەبوو كە تيايدا توابوونەوہ، سەرئەنجام لەبەرئەوہى من لە تاران پارەى
 باشترم دەست دەكەوت وەك لەوئى، بىارمان دا من لێرە بىتمەوہ و كار بكەم،
 نازىش لەوئى بىتمىتەوہ هەتاكو منداڵەكان سەروسامان دەگرن. ئەمە شەش حەوت
 سالا ژيانمان بەو شىوہيەيە. منداڵەكان گەورەبوون، لەلای ئىمە نەمان، لە
 هەرىتمىكى تر دەژين، بەلام نازى بەهېچ شىوہيەك بىر لە هاتنەوہ بۆ ئىيران
 ناكاتەوہ، سالى جارىك بۆ دىداريان دەروم، مانگىك لەگەڵيان دەمىتمەوہ، ئەوى
 ترىشى تەنبايى و كار و بىركەردنەوہ و خەيالە. دەزانم ژيانىكى تەندروست نىيە،
 بەلام هېچىش بۆ گۆرینى ناكەم.

پەروانە بەزەردەخەنەيەكى عەجەوولانەوہ كە خۆم چاكم دەناسى، سەيرى

سه‌عیدی ده‌کرد، له‌ژیر می‌زه‌که‌وه له پټی د‌دام، به‌لام من زور د‌لم پټی ده‌سووتا، ه‌موو کاتیک ئاواته‌خواز بووم که هیچ نه‌بیت ئه‌و به‌خته‌وهر بیت، به‌لام وا دیار بوو له من ته‌نیاتر بوو.

- باشه ئیستا ئیتر نۆره‌ی تویه.

منیش چیرۆکی هاوسه‌رگیرییه زوه‌که‌م له‌گه‌ل ه‌مید، باشی و به‌سۆزی ئه‌و، خه‌باته سیاسییه‌که‌ی، چوونی بۆ به‌ندیخانه، ئازادبوونه‌که‌ی، جاریکی تر زیندان‌کردنه‌وه‌ی و سه‌ره‌نجام باسی له‌ س‌ت‌داره‌دانیم کرد. سه‌باره‌ت به‌ کار و خ‌و‌پ‌ندنه‌که‌م قسه‌م کرد، باسی ئه‌و به‌لایانه‌م کرد که به‌ه‌وی مندا‌له‌کانه‌وه‌ چه‌شتم و باسی ه‌لومه‌رجی ئیستام کرد که تا راده‌یه‌ک ه‌موو شتیک که‌وتوو‌ده‌ته‌ سه‌ر په‌وتی خ‌وی، به‌کورتی باسی ئه‌وهم کرد که ه‌رسیکیان گه‌یشتونته‌ مال و ژیا‌نی خ‌ویان. ئه‌و شه‌وه‌ وه‌کو س‌ی هاو‌پ‌تی زور ن‌زیک که له‌ د‌وای چه‌ندان سا‌ل به‌ یه‌ک‌تر گه‌یشتون، ئه‌وه‌نده‌مان قسه‌ کرد کاتمان له‌بیر کرد، به‌ ده‌نگی زه‌نگی ته‌له‌فۆنه‌که‌، ه‌رسیک‌مان له‌ شو‌ینی خ‌ومان را‌چ‌له‌ک‌ین، په‌روانه وه‌لامی دایه‌وه‌ و به‌ سه‌رس‌ورمانه‌وه‌ گو‌تی:

- هاو‌پ‌یان شیرینه، ده‌ل‌یت کا‌ژ‌یر ده‌یه!

ه‌موو ه‌په‌س‌این، ته‌له‌فۆنه‌که‌م ه‌ل‌گرت، شیرین به‌تو‌وره‌یییه‌وه‌ گو‌تی:

- دایه له‌ کو‌تی؟! وا دیاره زور خ‌وشی به‌سه‌ر ده‌به‌یت، که‌وتمه مه‌راقه‌وه.

- قه‌ینا، با جا‌ری تۆش د‌لت بۆ من بکه‌و‌یت‌ه مه‌راقه‌وه، سه‌رقا‌لی قسه‌کردن بووین، نه‌مانزانی چۆن کات به‌سه‌رچوو!

کاتی ر‌و‌یشتن سه‌عید گو‌تی:

- من ده‌تگه‌یه‌نم.

په‌روانه به‌ ب‌ی په‌روایییه‌که‌ی خ‌ویه‌وه‌ گو‌تی:

- نه سوپاس بۆ خوا خ‌وی ئۆتۆمۆبیلی ه‌یه، ناتوانن دو‌ور له‌ چا‌وی من قسه‌ بکه‌ن.

سه‌عید به‌ ده‌نگی به‌رز پ‌ی که‌نی، منیش م‌و‌ر‌ه‌یه‌کم له‌ په‌روانه کرد.

- چیه دووباره م‌و‌ر‌ه‌م ل‌ی ئه‌که‌یت؟ باشه، ه‌ز ده‌که‌م بزانه‌م چی ده‌ل‌ین، ئا‌غا

سەئىد ئاگات لىيە، لە مىندالىيەود ھەروا بوو، ھەموو كاتىك دەيگوت وا مەلى
شەرمە، ئەو كارە مەكە شەرمە، ئىستاش كە پەنجا سال لە تەمەنمان تى پەريود
ھەر ئاۋھايە.

– پەروانە بەسە ئىتر، ئەم قسانە چىيە؟

– باشە من بەسادىي قسەكانى خۆم دەكەم، بەخوا ئەگەر بزانم بە بى ئاگەيى
من بريارى يەكتر بينىنتان داناۋە، خۆتان ئەزانن! دەبىت منىش لەگەلتان بىم...
سەئىد پى دەكەنى، من لىۋەكانم گەست و گوتىم:

– باشە، ديارە تۆش ھاۋەلمانى.

– باشە ئەي يۆچى ئىستا و لەبەرچاۋى من ديدارى داھاتوو ديارى ناكەن؟
ناشى ئەتانەۋىت جارىكى تر يەكتر ببىن؟!

بۆ ئەۋەدى كۆتا بەم پرسىيارە بەيىنم گوتىم:

– جارى داھاتوو بۆ مالى ئىمە تەشرىف بىن.

– ئاھا... ئەمەيان باش بوو، كەي؟

– سەرلەبەيانى چۈشەنمە، شىرىن لە كاژىر دە بۆ زانكۆ دەپرات، تا پاش
نيۋەرۆ نايەتەۋە، بۆ نانى نيۋەرۆ تەشرىف بىن.

– پەروانە دەستەكانى لەيەك دا و گوتى:

– چ باش، من بە فەرزانە دەلىم بۆ لاي دايە بىت، ئاغا سەئىد كاتەكەي بۆ تۆ
گونجاۋە؟

– بىزارتان ناكەم؟

– بەپىچەۋانەۋە، زۆرىش شادمان دەبىن.

ناۋونىشان و ژمارە تەلەفۇنەكەي بەپەلە نووسى، و لەسەر ديدارى دووسبەي
يەكترمان جى ھىشت.

ھىشتا جەكەم نەگۆرىيوو، زەنگى تەلەفۇنەكە لىي دا، پەروانە لەسەر ھىل
بەپىكەننەۋە وتى:

– پىرۆزبايىت لى دەكەم، لايەنەكە ژنىشى نىيە.

- چۆن نىيەتى؟ ئەي ئەمەلىي چىرۆكەي بۆي باس كىردى چى بوو؟
 - باس لە جىبابوونەو بوو ئەك ژيانى ژن و مىردايەتى، تى ئەگەشتى؟
 - خوا ئەكات، داماو... تۆ چ بەو جىنسى، ئىشەللە ئەكەي دىتەو و ژيانىان ئاراستەي خۆي دەگرىت.
 - دەبرۆ بابە، ھىشتاش لە دواي ئەم ھەموو سالە ئەمزانى بە راستى گىژى، يان خۆت لە گىلى دەدەيت!
 - ئازىزەكەم، ئەوانە ژن و مىردى ھەرمىن، جىا ئەبوونەتەو، باسى تەلاقىش نەكرا، تۆ چۆن رىگە بەخۆت دەدەيت ئاوا بەخىرايى بىرلار لەسەر ژيانى خەلکى بدەيت؟
 - با بزانم جىبابوونەو چى دەگەيەنەيت؟ واتە، بۆن لە شوئىك ئىمزا بەكەم، ھەر ئەوئەدەيە؟ نە گىانەكەم، ئەمانە ھەوت سالە لە پووى سۆز، پىوئەندى، شىوازي ژيان، شىوئەي پرسى كىشەكان، كولتور، كەش، كات و شوئەو لە يەكتر جىيان، تۆش جاوت بەكەو، راستىيەكان بىيە، وا ئەزانىت ئەو خانمە لە ناوچەرگەي ئەمەريكا، تاق و تەنيا، بى سەرگەرە، لەو ژىنگە لەبارەدا، ھەوت سالە لە دوورى ھاوسەرەكەي نايەوئەت كە لەبەر خاترى پىيەكەش بخاتە ئىرانەو، دانىشتوو و فرمىسك دەپۆئەت؟! و ئەم پىاو، ھەوت سالە ھەرەكو عىساي كرىستيانەكان، بە يادى ئەشقە بەدى نەھاتووئەكەي، ھىچ گوناھىك ناكات؟ دە بىرۆ بابە، ھەرەكو و تەم، يان تۆ زۆر ساكارى يانىش خۆت لە كەرى دەدەيت.
 - ئەي باشە ئەگەر وايە بۆچى بەفەرمى لە يەكتر جىا نابنەو؟
 - چ پىوئەست دەكات؟ ئەكە لەم قسانە زىرەكتەر. كەرىك لىرە پەنجى بۆ دەدات، پارە پەيدا دەكات و بۆي دەنەيت، ھىچ بىزارىشى ناكات، نە چىشتى نىوئەپۆي لى دەوئەت، نە چل شتن و نە ھىچى تر، دەبەيت ئەو كەسە گەمژە بىت ئەگەر ئەم ھىلەكە ئالتوونىيە لە كىس خۆي بەدات. ئەم پىاوئەش كە ھەتا ئىستا نەيويستوو و ژن بەيئەت، لەوانەيە لەوئەش سەرمایەيەكە ھەبەيت، ئەگەر بىيەوئەت ئەكەي تەلاق بەدات نىوئە دەبەيت، ديارە ئىستا بە پىوئەستى نازانەيت.
 - تۆ بىر لە چىگەل دەكەيتەو!

- من هزار جار شتی ئاوهام بینووه. لهوانهیه هه‌ندێ هه‌لومه‌رجیان له‌یه‌کتر جیاوازی بێت، به‌لام به‌دنیاییه‌وه له شتیکیشدا هاوبه‌شن، له‌به‌رئوه‌یه که ئهم ژن و مێرده چیی تر هه‌تا هه‌تایه نابنه‌وه به ژن و مێرد، مێشکت ئاسووده بێت.

بۆ پۆژی چوارشه‌مه، به وزه‌ی سه‌رده‌می گه‌نجی، که پێم وابوو ده‌میکه ونم کردووه، ماله‌که‌م پیکوپیک کرد، چیشتم لێنا و خۆم پازانده‌وه. چ پۆژیکی خۆشمان پیکه‌وه به‌سه‌ر برد. به‌م شتیه‌یه دیداره‌کانمان به‌رده‌وام بوو و سه‌رتاپای ژيانمی خسته ژێر تیشکی خۆیه‌وه. هه‌ستم ده‌کرد دیسانه‌وه گه‌نجیم ده‌ستی پێ کردووه‌ته‌وه. به خۆم راده‌گه‌یشتم، ئارایشتم ده‌کرد، جلم ده‌کری، ته‌نانه‌ت هه‌ندێ جاریش ده‌ستم بۆ دۆڵبه‌که‌ی شیرین ده‌برد و هه‌ندێ له‌ بلووزه‌کانیم له‌به‌رده‌کرد. دنیا په‌نگیکی تری له‌ خۆ گرتبوو، ژيانم ئامانجیکی هه‌بوو. کاره‌کانم به‌جۆش و خروشه‌وه ده‌کرد. چیی تر هه‌ستم به‌ته‌نیایی، پیری، په‌که‌وتن و له‌بیرچوونه‌وه نه‌ده‌کرد، ته‌نانه‌ت هه‌ستم ده‌کرد پووخسارم گه‌نجه‌وه بووه. هیله‌کانی ژێر چاوم که‌متر دیار بوون، چرچیه‌کانی ده‌وری لێوم ئه‌و قوولاییه‌ی جارانیان نه‌ما. پێستم دره‌وشاوه و گه‌ش ده‌هاته به‌رچاو. هه‌موو کاتیک چاوه‌روانییه‌کی دڵگیر له‌ دڵدا شه‌پۆلی ددا. ده‌نگی زه‌نگی ته‌له‌فۆنه‌که به‌لامه‌وه مانایه‌کی تری په‌یدا کردبوو. له کاتی قسه‌کردندا، بێ ویستی خۆم ده‌نگم نزم ده‌کرده‌وه و به‌ وشه‌ی چه‌ند بره‌گه‌یی و نا‌پوون وه‌لامم ده‌دایه‌وه. له‌ نیگا ورده‌کوڵه‌کانی شیرین هه‌لده‌هاتم، ده‌مزانی به‌و هه‌موو هه‌ستیارییه‌ به‌هێزه‌وه‌ی سه‌بارت به‌ من، ئاگای له‌ هه‌موو شتیکه، له‌ گۆرانیکارییه‌کان تێ ده‌گات، به‌لام نه‌یده‌زانی چی پووی داوه! هه‌فته‌یه‌ک له‌ دوا‌ی ده‌ستپێکردنی چاوپێکه‌وتنه‌کان گو‌تی:

- دایه، له‌و کاته‌وه‌ی هاوێی کۆنه‌کانت دۆزیوه‌ته‌وه باری ده‌روونیت زۆر باش بووه.

جاریکی تریش به‌ ته‌شه‌ره‌وه گو‌تی:

- دایه به‌خوا گومان له‌ په‌فتارت ده‌کرت.

- یانی چی گوماناییه، بۆچی چیم کردووه؟

- ئه‌و شتانه‌ی پێشتر نه‌ت ده‌کرد، به‌ خۆت راده‌گه‌یت، زۆر ده‌پۆیته‌ ده‌ره‌وه، شاد و سه‌رمه‌ستی، گۆرانی ده‌لێیت، به‌کورتی جۆریکی!

- ئاخىر چ جۇرىك؟

- وەكو ئاشقان، كچانى گەنج.

من و پەروانە وامان بەباش زانى كە سەئىد و شىرىن يەكتر بناسن. چونكە شەرم بوو بۇ من لەم تەمەنەدا كارى نەيتنى بكم، وەكو منداڭ ھەراسم لەو ھەبىت كە من و سەئىد پىكەو ھەبىت. بەلام دەبوايە ھۆيەكمان بۇ ھاتوچۇكانى ئەو بدۆزىيايەتەو. لەگەل پەروانە، لە پاش گەتوگۇكردن بەو ئەنجامە گەشتىن كە وەكو ھاوړىيەكى بنەمالەي پەروانە بىناسىتىن كە تازەيى لە ھەندەرانەو ھاتوودەتەو، و لە پاساوى ھاتوچۇ زۆرەكەشى پرسى كاركردن بخەينە ئاراو. بەپىكەوت ئەوئىش چەند بابەتتىكى وەرگىرايوو و بۇ ھەلەچنى خستىيە بەردەستم، منىش خۆم وا نىشان دەدا كە بەوانەو سەرقالم. شىرىن يەك، دووجار ئەوى بىنى، ھەزم دەكرد بۆچوونى لەبارەي سەئىدەو بزانم، بەلام نەمدەويست بەدگومانى بەئىمە كايەو، سەرتەنجام خۆي ھاتە قسە و جارى دووھم كە ئەوى بىنى و زياتر لەگەل يەكتر ئاشنا بوون، گوتى:

- پوورە پەروانە ئەمەي لە كوئى دۆزىوودەتەو؟

- خزمى دوورپانە، دەمى سالىشە لىرە نىيە، بۆچى چۆنە؟

- ھىچ، پىرەمپىردىكى قۆزە.

- پىرەمپىرد...؟!

- بەلى، خاوەن كەسايەتى و پياو ديارە، بۇ پوورە پەروانە نەگونجاو نىيە.

- بى تەربىيەت، ھەموو خزمەكانى پوورە پەروانە خەلكى رىكوپىكن.

- ئەي بۆچى خۆي ئاواھايە؟

- چۆنە...؟

- كەمى گىژە.

- شەرم بكم، كەس بە پوورى خۆي ئاواھايە ناليت، ئەتوانى بلىي پەفتارى باشە،

بلى دەم بەپىكەننە، دەررونى مرؤف گەنج دەكاتەو.

- ئەرى وەلا، كاتىك ئەو لىرەيە تۆ سەر و پىي خۆت ون دەكەيت، ھەر بەھىواشى

پچەپچ و فسەفس دەكەن.

- تۆ ئىرەيى بەويش دەبەيت؟ واتا مەن نابەيت تەنەت يەك ھاۋرىشەم بەبەيت؟

- نە بابە، كەي مەن قسەي ئاۋھام كىرەۋە، مەن زۆرىش دىلخۆش دەبەم كە تۆ شاد و بارى دەروونىت باش بەيت، بەلام ئەو ھەر ئاگاى لە تەمەنى خۆى نىيە.

بەدرىژايى ھەموو ھاۋىنەكە، بەلاى كەمەۋە پۆژى نە پۆژى يەكترمان دەبىنى. ناۋەرەستى مانگى گەلاۋىژ بوو كاتىك داۋەتى كىردىن بۆ باخەكەى كە لە دەۋرەۋەرى دەماۋەند كىرەۋە. چ پۆژىكى خۆش و پىرەۋەرى بوو...! بايەكى دىلگىر لە كىۋە سەرەكەشەكانەۋە، فەتىكى بەفرى لووتكەكەى لەگەل خۆيدا دەھىنا. ھەۋاكەى پاك و بۆنخۆش بوو، گەلا بچكۆلەكانى ئەو سىپىدارانەى كە چۈر دەۋرى باخەكەى دابوو، لە كۆتايى چلە بارىكەكانىدا، ۋەكو پۈلەكەى درشت، لەگەل ھەلكرەنى ھەر سىرۋەيەكدا دەلەرىنەۋە و لە بەردەم تىشىكى درەۋشاۋەى خۆرەكەدا پەنگەكانىيان دەگۆپا. كاتىك بايەكە بەھىزتر بوو، دەتگوت دەنگى گەلاكان ھەزاران كەسەن بۆ تۆ، بۆ ژيان و ھەموو جوانىيەكانى سىرۋىش چەپلە لى دەدەن. لە قەراخ جۆگەلەكان، گۆلە ئەلەسىيەكان لە ناۋ بەرامە دىلگىرەكەياندا نووستىۋون. دارى مەۋەكان بارە بەھەشتىيەكەى خۆيان ھەلگرتىۋو، سىۋى دۈۋ پەنگ، ھەرمىتى پىگەيىو، ھەلۋەزەى زەرد، قۆخە تۈۋكەنەكان بەدەم بانگىرەنەۋە ئىشتىياھۋەر بوون، لەژىر تىشكە ئالتۇنىيەكەى خۆردا دەدرەۋشانەۋە. لە ژياندا پۆژگەلىكى دەگمەن ھەبوون كە ئاۋاتم دەخۋاست كات لە جۈۋلە بۈەستىت، ئەو پۆژەش يەكەك لەو پۆژانە بوو. ھىمەن، جوان و بى ختۈكە بوو، ھەرسىكەمان پىكەۋە چ شادمان و ئاسۋودە بوۋىن. پەردەكانى پارىزكارى و نامۆيى دامالرابوون و بەئازادىيەۋە دادەنىشتىن و قسەمان دەكرد. پەروانە ۋەكو نىۋەى دۈۋەمى مەن ۋا بوو، ئەو شتانەى كە لەۋانەبوو مەن تواناى وتنىانم نەبوو، ئەو باسى دەكرد. بە ھەجۈۋلىيەكەى و قسە راست و پەۋانىيەكەى، دەبۈۋە ماىەى پىكەنەن و شادمانىمان. مەن نەمدەتۋانى جەۋى پىكەنەنەكانم بگرم كە لە قوۋلترىن گەردىلەكانى بوۋنەۋە ھەلدەقۇۋلا، لەسەر لىۋەكانم شىۋفەيان دەكرد، دەنگى لە گۆتەدا زىنگانەۋەيەكى دىلگىر و سەيرى ھەبوو، لە دىل خۆمەۋە دەمگوت:

- ئاخۇ بەراستى ئەمە مەن ئاۋا پى دەكەنم!

دواى نيوه پړۍ ئه پوژده، له پاش پياسه يه كى وزه ناوهر و خوځ، له هه يوانى
قيلاكه دانىشتين، له گهل سهر كړدى ديمه نى پوژناواوونى شكوداردا، چاى و
شيرينيمان دهخوارد كاتيك په روانه دهستى پى كړد:

- سه عيد، من ناتوانم ئه پرسىاره نه كم، به دريژاييى ئه م سالانه من و
مه عسووم ئه ممان له خومان ده پرسى. بچى تو له دواى شهوى يه كم ون بووى؟
بچى نه گه رايته وه؟ بچى دايكت بو خوازيتنى نه نارد؟ پيت وانبيه كه مكاريت كړد
و هه موو ئه دژوا ريبانه كى هه ردو وكتان له ژياندا كي شاتان به هوئى ئه
كه مكاريبه توه بوو؟

هه تاكو ئه پوژده، هه موو هه ولمان ددها سهارهت بهو شهوه و رووداوه كاني قسه
نه كين. له بهر نه وهى هه م ده بووه هو پوزهردى من و هه ميش ئه وى ده خسته ناو
شهرمه وه، بويه له م بى چاوو پويييه په روانه هه راسان بووم. تهماشاي كړد،
ليوه كانم گه ست و سهر زه نشكارانه گوتم:

- په روانه؟!

- چيته؟ من وا هه ست ده كم ئه وهنده له يه كتره وه نزيك بووينه ته وه كه بتوانين
سهارهت به هو كاري كاره كانمان قسه بكين. ئه وېش پرسىكى به م گرينگيه كه
چاره نووسى هه ردو وكتانى گوري، وا نيه؟ سه عيد، ئه گه ر ناته وېت ولام بدهيته وه،
مه يدهره وه!

- نه! نه! من ده بيت روونى بكه مه وه. بهرنيكه وت زور خوازيار بووم سهارهت بهو
شهوه و رووداوه كاني پاش ئه وه قسه بكه م، به لام ترسام مه عسووم بېزار بيت.

- مه عسووم تو بېزار ده بيت؟ ناته وې بزانيت؟

- بو نا، پيم ناخوش نيه بزانم...

ئوېش باسى كړد و گوتى:

- ئه شهوه من بى ئاكه له هه موو شتيك له دوكانه كه بووم، كاتيك ئه حممه
هات دهستى كړد به دژوېندان. واقم وړمابوو. دوكتور روښت بولاي بولاي وهى
هيمنى بكاته وه، هه لمه تى بو دوكتور برد. من روښتم دوكتور بهينمه ئه ملاوه، به
مسته كوله و شق بهر بووه ويزه م، نه مويست له گه لى تېگليم، زور سهرخوش بوو.

هه موو خه لکی گه ره که که کۆبوونه وه. من خۆم مرۆفکی شه رمن بووم، ته ناته به به رچاوی خه لکی جگه ره شم نه ده کیشا، خه ریک بووم له شه رمد ده مردم. هه زاران قسه ی ناشیرینی پی وتم. گوتی، خوشکه کهیم له ری ده رکردوه، زۆر شتگه لی تریش که بق ئابرووی خۆشی خراپ بوو. هیچ ئاگای له خۆی نه بوو، پاشان چه قۆکه ی ده رهینا و هیرشی بق هینام. خه لکی رزانه سه رمان، گرتیان و منیان له ژیر ده ست و پی هینا. دواتر هه ره شه ی کرد که ئه گه ره وه ده ور به ره بمبینی ده مکۆژیت. دیاره من له هه ره شه که ی نه ترسام، به لام دوکتۆر گوتی، چه ند پۆژیک بق دوکان نه پۆم، له ولاشه وه بارودۆخم زۆر خراپ بوو، نه مده توانی له شوین خۆم بجوولیمه وه. گیانم زۆر کوترابوو و چاو یکم ئه وهنده ئاوسابوو، چی تر هیچ شوینیکی نه ده بینی. زامه کانم زۆر گرینگ نه بوون، ته نیا دهستم چه ند ته قه لیک دوورایه وه. له دوا ی چه ند پۆژیک دوکتۆر عه تای هات بق لام، گوتی، گوايه ئه حمه ده هه موو شه ویک به و په ری مهستی و سه رخۆشییه وه ده رواته به رده م دوکانه که و دژوین ده دات و گوتوویه تی، خه لک نه یانه شت لیتره ئه و سه گه پیسه بکوژم، له ماله وه که س ناتوانیت جله م بگریت، ده پۆم ئه و کچه ده کوژم بق ئه وه ی دلی ئه و کوره وادا لیکراوه بسووتینم. له ولاشه وه دوکتۆر ته باته بایی که له سه رکۆلانه که شوینکاری پزیشکی هه بوو، به دوکتۆر عه تای گوتبوو که بق پشکنینی تۆ بق مال ئیوه هاتووه و باسی کردبوو چه ند له تۆیان داوه و له چ دۆخیکی ناله باردایت. دوکتۆر گوتی، ئه گه ره له به ره ئه و کچه بی گونا هه ش بووه، ئیستا بری و چه ند مانگی ک بق ئه م ده ور به ره مه یه ره وه، هه تا وه کو ئا و له ئاسیا و ده که ویت، ئه و کاته خۆم له گه ل باوکی قسه ده که م و ئاگادارت ده که مه وه، تۆش دایکت به ی نه و بق خوازبینی بریۆن. هه ندی جار درهنگانی شه و، وه کو دز ده هاتمه پشت ماله که تان، هیوادار بووم له پشت په نجه ره که وه بتبینم. ئیتر ئه و و مرزه بق زانکۆ نه پۆشتم و تاقیکردنه وم نه دا، پۆشتم بق ورمی، له چاوه روانی هه والی دوکتۆر دا مامه وه. بریارم دابوو ماره بیری هه تا کو من خویندنه که م ته واد ده بیت، ئه گه ریش تۆ قایل بوویت، هاوسه رگیری بکه ی و تۆ له لای دایکم بمینیته وه. له ناو ئه م بیر و ئه ندیشه یه دا بووم، دایکیشم هاتبوو، به لام دوکتۆر دهنگی نه بوو. خۆم بق تاران هاتم، پۆشتم بق لای، دهستی کرد به ئامۆژگاریکردن که ده بیت بخوینم، که من ژیانم تازه دهستی پی کردوه، که خه فته نه خۆم، که هه موو شتیک زوو له

بیردەچیتەو. بەکورتی ئەو ئامۆزگاریانەى بەو کەسانە دەوتریت کە ئازیزىکیان
مردبیت. لە سەرەتادا وام دەزانى خوا نەخواستە تۆ مردووى، کەچى سەرئەنجام
گوتى، کە چۆن بەپەلە، لە هەفتەیه کدا تۆيان بەشوو داو. دنیا لە بەرچاوم تارومار
بوو. وەرزى دواتریش بۆ زانکۆ نەڕۆیشتم. شەش مانگی تریشى ویست تاوەکو
توانیم خۆم بدۆزمەو و بەردەوامى بە ژيان بەدم.

هەرچەند پتر سەعیدم دەناسى، زۆرتر دەمزانی چ غەدریکیان لێم کردووە، ئێمە
دەمانتوانى بەختەوەرترین ژن و میردى دنیاىین، ئاھ... تەنیا ئەگەر چەند مانگیك
درەنگتر منیان بە شوو دەدا...

پۆژگارە خۆشەکانى هاوین بە خێرایییەکی باوە پێ نەکراو تى پەرىن. فینکیى
پۆژەکانى کۆتاییى گەلاوێژ، بیرخەرەوێ هەنگاوەکانى پایز بوو. دایکى پەروانە
دۆخى باشتەر بوو، دوکتۆرەکان مۆلەتى سەفەریان پێ داو. پەروانەش خەریک بوو
خۆى بۆ گەڕانەو ئەمادە دەکرد. من و ئەو لەگەڵ سەعید لە حەوشەکە
دانیشتبووین. شالێکى ناسکەم لەسەر شانم دا ناو. دلتەنگ بووم گوتم:

– پەروانە ئەمجارە زۆرتر لە جارەکانى تر لە رۆیشتنەکەت بێزارم و هەست بە
تەنیاى دەکەم.

– خوا لە دەمتانى ببیستى، دنیاىەک نەزر و نیازتان کرد بۆ ئەوێ لە بەلای من
پزگارتان بێت، بەلام لەمەولا دەبیت ئەگەر وشەیه کیشتان گوت، بۆم بنووسن، هەر
دەبیت کە بەیەک گەیشتن تۆمارکەرێکى دەنگ دا بنێن و دەنگەکتان تۆمار بکە.
سەعید بەپێچەوانەى هەموو جارێکەو پێ نەکەنى، بەخەمەو سەرى داخست و
گوتى:

– خەمت نەبیت، منیش دەبیت برۆم.

هەردوو کەمان لە جێیه کەمان رێک دانیشتن، بە سەرسوڕمانەو گوتم:

– بۆ کوێ برۆی؟

– دەبیت برۆم بۆ ئەمەریکا. هەموو سالتیک سەرەتای هاوین دەرۆیشتم، مانگى
تا سێ مانگ لەلای نازى و منداڵەکان دەمامەو، ئەمسالیش بریار بوو برۆم، بەلام
هەتا ئێستا دەستى دەستیم پێ کرد، راستییه کەى دلم نەدەهات، نەمدەویست
برۆم...

نوقمى ناو كورسييه كه م بووم. زه رده خه نه له سهر ليوه كانم مرد. هه رسيكمان بئيدنگ و له ناو بيركردنه وه دا بووين. په روانه بۆ هيناني چاي چوه ژووره وه، سه عيد ئه و هه له ي قۆسته وه، دهستي خسته سهر دهستم كه له سهر ميژه كه بوو و گوتي:

- به دلنيايييه وه دهبيت پيش روشتنم قسه ت له گه ل بكه م، به لام به نه نيا، سبه ي بۆ ناني نيوه رۆ بۆ ئه و چيشته خانه يه وهره كه ههفته ي پيشوو روشتين، كاژير يه ك چاوه رپت ده كه م، دهبيت بيتي.

دهمزانى دهيه ويت چي بلت، هه موو ئه وي ني ساله كانى پيشوو دووباره زيندوو بووبونه وه. به شپري و دلاره واكيوه چومه ناو چيشته خانه كه. له دوورترين خالدا، له پشت ميژيكي بچووك دانيشنبوو و له په نجه ره كه وه تاماشاي دهره وه ده كرد. روشتنم بۆ لاي، هه ستايه سه رپي، پاش قسه ئاساييه كان، ناني نيوه رۆمان خوارد، هه ردوو كمان نوقمى بيركردنه وه بووين و كه سمان قسه مان نه ده كرد، نه مان تواني چيشته كه مان ته واو بكه ين، له دواي نانخوردن جگه ره يه كي داگيرساند و گوتي:

- مه عسووم، به دلنيايييه وه ئيستا ئيتر زانيت كه تۆ تاقه ئه شقي پاسته قينه ي هه موو ژيانم بوو. چاره نووس كي شه ي زۆري به سه رمان هينا، دژواري زۆرمان چه شت، به لام، له وانه يه ئيستا بيه ويت قه ره بووي بكاته وه و پووي خو شي خويمان نيشان بدات. من بۆ ئه مه ريكا ده رۆم بۆ ئه وه ي بارودۆخي خۆم له گه ل نازي يه كلا بكه مه وه. دوو سال پيش ئيستا ئاكا دارم كردبووه كه يان بۆ ئيران بيت و له كه لم بژي يانيش ته لاق وهر گريت. به لام هيچ كاممان وه دووي نه ده كه وتين. ئيستا، له وه ده چيت ئه و چيشته خانه يه كي كردووه ته وه و كاره كه ي زۆر باش گرتوويه تي، ده ليت، به قازانجمانه له وي بميني نه وه. هه رچۆنيك بيت، دهبيت ئيتر هه ر ئه مسال بهرنامه ي ژيانمان پوون بكه ينه وه، له م ژيانه بي سه روبه ره و ناپي كه ماندوو بووم. ئه گه ر له تۆ دلنيا بم كه هاوسه رگيريم له گه ل ده گريت، زۆر شتم بۆ پوون دهبيت ته وه، ده توانم به ئاسووده ييه وه بريار بده م و به ره هاييه وه جيبه جي بي بكه م، باشه! چي ده ليتي؟ شووم بي ده كه يت؟

وتپاي ئه وه ي هه موو كاتي ك چاوه رپي ئه م پيشنياره بووم، و له و پۆژه وه ي ئه وم

بينببوو دهمزانی داوايهکی ئاوهام لی دهکات، کهچی هر دلم داخوړپا و کهوتمه
هه له وپه له، له بهر نه وهی له میښکی خومیش نهمده زانی ده بیت ج ولامیک بدهمه وه.

- نازانم.

- چو نازانی؟ واته له پاش سی و چهند سالیښ هیشتا هر ناتوانیت بۆ خوت
برپار بدهیت؟

- سه عید مندا له کانم، مندا له کانم چی لی بکه م؟

- مندا له کان؟ کام مندا لانه؟ خو چیی تر مندا ل بوونی نییه، هه موو گوره بوون،
هه ریه که و بۆ لای ژبانی خو پوښت، چیی تر پتویستیان به تو نییه.

- به لام سه بارهت به من زور ههستیارن، دهرسم هه راسان بن. ئاخر دایکیان
له م ته مه نه دا...

- توخوا وهره با جاریک له ژبانماندا ته نیا بیر له خومان بکهینه وه. سه رنه نجام
نیمه ش به شیکمان له ژباند هه یه. وانیه؟

- ده بیت له گه ل مندا له کانم قسه بکه م.

- باشه وا بکه. به لام هه رچی زووتره ولامم بدهره وه، کاتم نییه، نه م شه مه یه
دیت نا نه وی تر سه فهر ده که م. ناتوانم له وه زیاتر سه فهر ده که م دوا بکه م،
به تایه تیش له سه ره یتگم برپاری دیداریکی کاریشم هه یه له نه لمان.

له وپوه یه کسه ر بۆ مالی په روانه پوښتم. باسی هه موو شتیکم کرد، له جیگه ی
خوی پاپه ری و گوئی:

- نه ی ناپاکانه، سه رنه نجام دهستی خو تان وه شانند و بی من قسه ی خو تان
کرد. سی و چهند سال چاوه روانی نه و ساته بووم که په رچه کردارت ببینم کاتیک
داخو زیت دهکات. به لام نپوه خیانه تان کرد.

- ئاخر په روانه ...!

- زور به وجنسن، به لام قهیناکا. ده تانبوورم، توخوا هر له م روژانه دا هه تا من
لیرم ماره بپر. نه مه یه کی له گه وره ترین ئاواته کانی ژبانم بووه.

- توبی و خوا په روانه به سه. ئاخر له م ته مه نه دا، جاریکی تر شوو بکه مه وه،

مندالەکانم چی دەلێن؟

- دەبێ چی بلێن؟ تۆ گەنجیی خۆت لە پێناویاندا دانا، هەموو کاریکت بۆ کردن. ئێستا ئیتر دەبێت بێر لە خۆت بکەیتەو. ئەوان هەموویان دەپۆن بەلای مالا و ژبانی خۆیانەو، تۆش مافی خۆتە بۆ پۆزانی پیری و تەنیا بێت هاودەمیکت هەبێت. وا بزانم ئەوان زۆریش خۆشحال دەبن.

- تۆ ئاگات لێ نییە، دەترسم لە بەردەم سەردار و هاوسەرەکانیان شەرمەزار بن. دەبێت بێر لە ئابرووی ئەوانیش بکەمەو.

- باشە، باشە، تۆش بەم ئابروودارییەو، لە دەست ئابرووی تۆ خنکام، هەتا مابوو بێر ت لای ئابرووی باوکت بوو، دوایی براکانت، ئینجا مێردەکەت، ئێستاش مندالەکانت، بەخوا ئەگەر جاریکی تر بلێیت ئابرووم! ئابرووم! خۆم لەم پەنجەرەیه دەخەمە خوارەو.

- وا... لە کام پەنجەرەو؟ ئێرە یەک نەوێم.

- نە بابە!... کەواتە دەتویست لەبەر خاتری جەنابتان خۆم لە بورجی ئیقلەو بەخەمە خوار؟ بۆچی پێت وایە کاریکی ئابروویەرانە دەکەیت؟ زۆر کەس چەندان جار هاوسەرگیری دەکەن، لێ گەر ئێ با هیچ نەبێت ماوەی ژبانت لە ئاسوودەیی و بەختەویدا بەسەر بەریت، لای خۆی تۆش مروۆفی و مافت هەیه.

سەرتاسەری شەوێکە بێرم کردەو، چۆن بە مندالەکانم بلێم. هەولم دەدا پەرچەکرداری هەریەکەیان بەرجەستە بکەم. لە باشترین و خراپترین دۆخدا چی دەلێن؟ هەستم دەکرد کچیکی مندالم و لە بەردەم دایک و باوکی دەوێستێت و دەلێت، "بەلێ دەمەوێت، دەمەوێت شووی پێ بکەم" و پێی بە زەویدا دەدات. تاوێکو بەیانی چەند جارێک لە هەموو پووداوێکە خۆم لادا. بێپارم دا وای دابنێم سەعیدم نەبینیو و لەسەر هەمان رەوشی پێشووم بەردەوام بێم. کەچی روخساری دلگیر و بەسۆزی سەعید، تەنایی، راستگویی و ئەو ئەشقه دێرینەی کە بە درێژایی ئەم هەموو سالە، لە ناخی دلی هەردوو کماندا بە زیندوویی ماوێتەو و ئێستا تازە بووبوو، رێگریان دەکرد، وازەیان لەو، کێشە بوو. بە درێژایی شەوێکە بێرم لێ دەکردەو و لێکم دەدا، کەچی سوودی نەبوو. بەیانی زوو پەرمانە تەلەفۆنی کرد و گوتی:

- باشه، باست کرد؟

- نه بابا، بهو نيوه شه وه به كى بلىم، جا چون بلىم.

- ئهى باوكه، بۆچى نامون؟ خو تۆ ماشه لالا دايمه له گه ل مندا له كانددا خهريكى قسه كردنى، ئىستا ناتوانيت قسه يه كى بهم سادهييه بكهيت. زمانت هه ر بۆ گيان من دريژده؟

- سادهى چى! كوئى سادهييه؟

- يه كه م جار به شيرين بلى، هه رچييه ك بيت ئه و ژنه، باشتى تى دهگات. له و غيرده تى پياوانى ئيرانيشى نيه كه سه باره ت به دايكيان هه يانه.

- ناتوانم، زۆر ئاسته مه.

- ده ته وى ت من باسى بكه م؟

- تۆ؟ نه، ده بيت له ئاكامدا خو م ئه و بوئرييه م هه بيت، يان ده ستى لى هه لگرم.

- چى؟ ده ست له چى هه لگري! بۆچى مئشكت له ده ست داوه، دواى سى و چه ند سال به ئه شقه كه ت گه يشتووى، ئىستا ده ستى لى هه لگري! ئه و يش له به ر هيج. راست ده وى، ديم بۆ ئه وى و هه ردوو كمان پتى ده لىن. ئاوها باشتىره. دوو كه س به رامبه ر يه ك كه س باشتى پتى ده وىرن.

- بۆچى ده مانه وى ت لى بده ين؟

- ئه گه ر پئويستى كرد لى ئه دهن. من لاي نيوه رۆ ديم.

- شيرين، له دواى نيوه رۆ جلى له به ر كرد و گوئى:

- من ده بيت كه مى بۆ لاي شانازى هاو پىم برۆم، زوو ديمه وه.

- ئاى شيرين گيان، من ها تم چاو م به تۆ بكه وى ت، بۆ كوئى ده رۆى؟

- ببووره پوورئى، ناچارم برۆم، بۆ كارى ئه م وه رزه ي زانكو يه، خوا هه زكات ئه م كارم سه ربگرى ت، وه رزى كى تر له به لاي زانكو رزگارم ده بيت و ده توانم برۆم...

- هه تا ئيوه پشوويه ك ده دن، من گه راومه ته وه.

- شه رمه، نابيت ئىستا نه رۆى؟ پووره په روانه له چه ند رۆژى زياتر ميوانى ئيمه نيه.

- پووری نامق نییه، ئەگەر ناچار نەبوومایە نەدەرۆشتم، ئێوە کەمێک پاکشێن،
من دواى نیوەرۆ کێکیکی نەسکافە دەکرم کە پووری حەزی لێ دەکات و دیمەو،
ئێوەش خوانی چای لە هەیوانە کە ئامادە بکەن تاوەکو من خۆم دەگەیهنم.

من و پەروانە لەسەر تەختی خەوێکە پاکشاین، پەروانە گوتی:

- داستانەکەى ئێوە وەکەر فیلمەکانى لێ هاتوو.

- بەلێ فیلمە هیندییهکان.

- بۆچی فیلمە هیندییهکان چیا نە؟ ئەوانیش مەزەق، لێیان دەقەومێت.

- بەلێ، بەلام لێقەومانى سەپروسەمەرە، کە توانای پرودانى لە دنیای
راستەقینەدا زۆر کەمە.

- بۆچی ئێستا فیلمى شوێنەکانى تر کەم سەپروسەمەرەن؟ یان توانای
پرودانى لە دنیای راستەقینەدا هەیە؟ ئەو پیاو بە هەیکە لە ئەمەریکاییه کێیه؟
ئەها، ئارنۆلد، بە تەنیا یەک سوپا لەناو دەبات، یا ئەوێ بە شەقیك شەش سەد
کەس فری دەدات. لەناو فرۆکەوێ خۆی فری دەداتە سەر شەمەنەفەر، لەسەر
شەمەنەفەرەوێ باز دەداتە سەر ئۆتۆمۆبیل، لەسەر ئۆتۆمۆبیلەوێ دەفرێتە ناو
کەشتى، لەم ئێوەندەدا سى سەت کەس لەتوکوت دەکات، خۆشى پروشانیکیشى
بەرناکەوێت، ئەمانە راستەقینەن و توانای پرودانیان هەیە؟

- باشە ئێستا مەبەستت چیه؟

- مەبەستم ئەوێه کە خوا، چارەنووس، یان هەر ناوێکى لێ دەنێیت،
هەلومەرجێکى زۆر باشى خستوووتە بەردەستت، ئەگەر سوودى لێ وەرناگرى
ناشوکریت کردوو.

دواى نیوەرۆ، لە هەیوانە کە دانیشتبووین کاتێک شیرین وەکەر سەرەژنێک هات،
کێکەکەى لەسەر مێزەکە دانا و گوتی، دیسان هەوا گەرم بوو، مردم، برۆم جەلەکم
بگۆرم، بە نیگایەکی نزا ئامێزەوێ تەماشایەکی پەروانەم کرد، ئەویش بە سەر
ئامازەى کرد ئارام بم و لە جێى خۆم دانیشم، شیرین گەراپەوێ و بەدەم
قسەکردنەوێ سەرقالی خواردنەوێ ئەو چایە بوو کە بۆم تێ کردبوو، پەروانە
هەلیکی قۆستەوێ و گوتی:

- شیرین گیان چۆنى له گه‌ڵ شاییه‌کدا؟
- شای...؟! ئاخ گیان، د‌لم بۆ شاییه‌کی تێروته‌سه‌ل لی ئه‌دا، له‌و شاییه‌یه‌ی که لێدان و سه‌مای تێدا بێت، نه‌وه‌ک شاییه‌کانی م‌الی خ‌الۆ مه‌حمود و عه‌لی، باشه ئێستا شاییه‌ی کێیه‌؟ به‌راست بووک و زاوا جوانن؟ به‌که‌یفن؟ من قینم له‌ بووک و زاوای بێ زه‌وقه‌.
- کچم باش قسه‌ بکه‌، به‌که‌یف، چیه‌؟
- به‌که‌یف! و‌اتا سه‌ر زیندوو، که‌یف خ‌ۆش، وشه‌یه‌کی زۆر باشیشه‌، بیانیش نییه‌، ئێستا هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌سته‌واژه‌ی گه‌نجه‌کانه‌، خ‌راپه‌، خوا ره‌حمی کرد دایکم م‌امۆستای وێژه‌ی فارسی ئێمه‌ نه‌بوو، ده‌نا ده‌بوايه‌ وه‌کو سه‌رده‌می پایه‌دار فه‌راهانی قسه‌مان بک‌ردایه‌.
- ماشه‌ل‌لا، سه‌یرکه‌ چ زمانیکه‌ هه‌یه‌؟ هه‌تا یه‌ک وشه‌ ب‌لێتی، ده‌ وه‌لام ده‌داته‌وه‌.
- ئێستا له‌سه‌ر شتی پووج قسه‌وباس مه‌که‌ن، بۆ من دره‌نگه‌، ده‌بێت ب‌پۆم.
- ئی... پووری من تازه‌ هاتم.
- خه‌تای خ‌ۆته‌، ده‌توانی نه‌پۆی، خ‌ۆ من پیم گوتی.
- باشه ئێستا نه‌تگوت شاییه‌ کێیه‌...؟
- هه‌ز ده‌که‌یت شاییه‌ی کێ بێت؟
- شیرین سه‌ری خسته‌ سه‌ر پشتی کورسییه‌که‌، چایه‌که‌ی چه‌شت و وتی، چۆن بزاتم!
- چۆنه‌ ئه‌گه‌ر شاییه‌ی دایکت بێت؟
- شیرین به‌ پفێک چایه‌که‌ی ده‌می به‌ ده‌رویه‌ریدا ب‌لاوک‌رده‌وه‌، چه‌مایه‌وه‌ پێشه‌وه‌ و به‌ده‌نگی به‌رز پێ ده‌که‌نی، من و په‌روانه‌ سه‌یری یه‌کترمان کرد، ئێمه‌ش هه‌ولمان دا که‌مێک پێ بکه‌نین، به‌لام پێکه‌نینه‌که‌ی شیرین به‌ک‌ۆتا نه‌ده‌هات، ده‌تگوت خ‌ۆشترین نوکته‌ی بۆ گوتوه‌.
- چیه‌؟ بۆچی ئه‌وه‌نده‌ پێکه‌نین ئامێز بوو؟
- چۆن پێکه‌نین ئامێز نییه‌ پووری؟ بیه‌ینه‌ به‌رچاوی خ‌ۆت، دایکم له‌م ته‌مه‌نه‌دا

جلی بووکیڼی له بهر بکات، به تارا سهري داپوښت، له گهال پیره میردیکي قوړی
گوچان له دهست، بینه ناو خه لکه کهوه، بېگومان ده بیت منیش دامیني بووکی
بگرم، ئینجا بیهینه بهرچاو خوټ، ئینجا زاوای خواروخیچ به دهسته
له روزکه که یه وه بیه ویت نه لقه بکاته دهسته چرچه که ی بووکی خانم، نه مه پیکه نین
نامین نییه؟

من شهرمه زار و تووړه، سهرم داخست و په نجه کانم دهگوشی. په روانه
به تووړه بییه وه کوتی:

– بهسه ئیتر، کوا دایکت چرچ بووه؟ ودها قسه دهکیت ده لټی سهد سالانه. نه
که نجان چ بې چاو و روو و بې شهرمن، خه مت نه بیت زاواکش خواروخیچ نییه،
له فهرامه رن ناغاکه ی توش قوړتر و قهد و بالای جوانتره.

شیرین به سهرسورمانه وه تاماشای من و په روانه ی کرد.

– ئیستا بوچی پټان ناخوښه، من نه نمایشه له فیلمیکدا بینیبوو. راستم
پې بلین مه به سستان چیه؟

– مه به ستم نه وه یه که دایکت نه گهر بیه ویت هر ئیستاش ده توانیت هاوسه ریکي
باشی ه بیت.

– توخوا واز بینه پوورئ، قسه ی وا مه که، دایکی من خانمه، نه شتانه ی لی
ناو شپته وه، خو ی دوو بووک و دوو نه وه ی هیه، ئیستاش بیر له به شوودانی تافه
کچه که ی دهکاته وه. به راست دایه، فهرامه رن کوتی، کاره کانم تا راده یه که جیه جی
بوون، له وانه یه خوښی بې پشووی ژانویه بیت وه، بې نه وه ی ناهنگ بگيرين و
دواييش پیکه وه بگه ریینه وه.

نه مده توانی جله وی په رچه کرداره که م بگرم. پرسى هاوسه رگیرى کچه که م له
نارادا بوو، ده بوايه گرینگیم پې بدایه، گیزانه سهرم راوه شانند و کوتم:

– دوايى له باره یه وه قسه دهکین.

– دایه چیه، به وه قه لس بووی کوتم پیریت؟ ببوره، که مکاری پوره په روانه یه،
قسه که لیک دهکات مروث پیکه نین ده گریت.

– بې پیکه نین ده گریت؟ له وی ژن و پیاوی هشتا ساله هاوسه رگیرى دهکن،

کەسیش پێ ناکەنیت، منداڵ و نەوێکانیشیان دڵخۆش دەکەن و داوێتیان دەکەن.
دایە گیان خۆ تۆ تەمەنێکی ئەوتۆت نییه.

– پوورە پەروانە، تۆ زۆر لەو شوێنانە ژیاوی، بەتەواوەتی بووی بە بیانی، ئێرە
جیاوازه، من لەلایەن خۆمەوە لە رووم نایەت بڵێم شاییی دایکمه، خۆ دایکم لە
هیچی کەم نییه تا بیهوێت شوو بکات.

– دڵنیا...!!

– دياره. مائ و ژيانێکی دروست و تەواوی هەیه، کارەکە هەیه. مەسعوودیش
کۆلێک زەحمەتی کێشاوه، هەموو ئەزموونەکانی لە کۆمپانیا جیاوازهکان
کۆکردووه و کاری خانەنشینیەکی جێبەجێ کردووه. کۆرەکانیشی بە هەموو
شێوەیەک پارێزەوی دەکەن، سەفەر و کەیف و گەرانیشی بەرپۆشەیه، تازە بریار وایە
لە پاش شووکردنم، بۆ ئەوی بیت، بۆ لای من و چاودێری منداڵەکانی من بکات.

– لەو شانازییه...!!!

من چیی تر نەمەتوانی بەرگە هێم قسەویاسە بگرم. هەستام و پیاڵەکانم
کۆکردووه و هاتمه ژوورەوه. لە پەنجەرەکەوه چاوم لێ بوو، پەروانە خێرا خێرا
قسە دەکرد و شیرین بە توورەیییهوه تەماشای دەکرد. ئێتر بۆ هەوانەکە
نەڕۆشتم. پەروانە جانتاکە هەلگرت و هاتە ژوورەوه. مانتۆ و سەرپۆشەکی
لەبەر کرد و گوتی:

– پێم وت، خواستەکانی مەرۆف لە هەر تەمەنێکدا بیت تەنیا شتی مادی نییه،
سۆزیشه. گوتم، ئەو پیاوێی کە بۆ ئێرە هاتبوو، خوازی بێنیکاری دایکته.

لە پەنجەرەکەوه شیرینم دەبینی. ئەنێشکەکانی لەسەر مێزەکە دانابوو و سەری
بە دەستی گرتبوو. لەگەڵ ڕۆشستنی پەروانە، بۆ هەوانەکە ڕۆشتم، سەری
بەرزەوه کرد، چاوه فرمێسکاوییهکانی لە من بری و گوتی:

– دایە، بۆ پەروانە درۆ دەکات. بۆ راست نییه.

– چی راست نییه؟ ئەوی کە سەعید داوام دەکات؟ بۆچی نا، راسته. بەلام، من
هێشتا وەلامم نەداوه تەوه... هەناسەیهکی وەبەردا هاتەوه.

– ئاھ... پوورە پەروانە وەها باسی کرد، پێم وابوو هەموو شتێک تەواو بووه. تۆ

شتى ئاوها ناكهيت، وا نيه؟!

- نازانم، لهوانهشه بېكهم.

- دايه، بير له ئيمه بكهروه. دهزانيت فهرامهرز چ پېژنكت لى دهگريت و بهررت
دهنرخېنيت. ههموو كاتيك باسى شايستهيى، خانمى، سهارهت به
لهخوبوردهيى تو ددويت. دهليت، ئههه ئهه دايكهيه كه دهبيت كړنوشى بۇ بيهيت،
ئېستا من چۆن بلىم دايكم ههزى له شووه. بهم كارهت ههرس به ههموو وينهيه
دهيتنيت كه ئهه ههموو ساله له تۆمان وينا كړدبوو و ستايشمان دهكرد.

- من، نه دهمهويت تاوان بكم، نه خيانت، نه كاريكى ناشهري، بۆچى دهبيت
كهسايهتيم لاي ئيوه بچيته ژير پرسيارهوه؟

بهتووردهييهوه ههستا، كورسييهكهى بهتوندى لبرد و بۇ ژوورهكهى پاي كرد.
دواى چهند چركهيهك له دهنك زهنكى پچرپچر و كورتى تهلهفونى هۆلهكه دهركهوت
كه خهريكه ژمارهيك لى ددات، دلتيابووم بۇ مهسعوود تهلهفون دهكات. له دل
خۆمهوه گوتم، باهۆز دهستى پى كرد. ههستم دهكرد بوومهتوه به مندل، دهنگوت
من مندل و شيرين دايكه و دهشى من چاوهروانيى مؤلتهى ئهه بم.

دواى كاژيترىك، مهسعوود به رووخساريكى داگيراوهوه هات. من له ههيوانهكه
دانيشتبووم، وههام نيشان ددها كه سهرقالى خويندنهوهى رۆژنامهه. شيرين به
دهنگيكى نزم بهلام بهخيترايى قسهى لهگهل دهكرد، كهميكى نهبرد بۇ ههيوانهكه
هاتن، مهسعوود دهموچاوى بهيهكدا دابوو.

- عهلهيكومهسهلام، سهيره!!

- دايه ببووره، سلاو، بيرم لاي خۆم نيهه، نازانيت چ كار و گرفتارييهكم ههيه،
ههر نازانم شهو و پۆرم كهيه.

- بۆچى دايه؟ بۆچى ئهوهنده خۆتان گرفتاريى كارى بى هوودهى
بهپيوهبرايهتى دهكهن؟ ئهه بريار نهبوو بۇ سهه كارهكهى خۆت برؤيت؟ به
ئهندازياري و نيگاركانت رابگهيت؟ ئهه كارانه بههيج شيوهيهك لهگهل رهوانيى
تودا ناگونجيتن، چهندان سال پيرى كړدوى، دهميكه نهمبينيوه له ناخهوه پى
بكهنيت...

- ئىتر تووش بووم، باوكى عاتيفه دهلىت، ئەركى شەرعىيە، دەبىت ھاوكارى بکەين.

- ھاوكارى كى بکەيت؟ خەلک؟ وا دەزانىت ئەگەر بچىتە سەر ئەو كارەى پسپۆرى تيايدا، كەم ھاوكارى دەكەيت؟ خۆ تۆ كەى ئەزموونى بەرپۆهبردنت هەبوو؟

- باشە دايە، ئىستا وان لەم قسانە بەهێنە، ئەم قسە هېچ و پووجانە چىيە كە شىرىن دەيكات؟

- كامانە؟ شىرىن قسەى هېچ و پووجى زۆر دەكات.

شىرىن كە هەر لەو كاتەدا بە سىنىيە چاييەكەو هاتبوو ژوور، لە تەنىشت مەسعوودەو دانىشت، دەتوت دەيهوئەت بەرەى جەنگەكان ديارى بكات و بە نىگەرانيەو وتى:

- ئى...! دايە...

- ئەوئەى كە خوازىنىيەى كارت هاتوو...

هەردووكيان پىكەنىيەى لە ناخەو هەلقوولايان قووت دايەو و بەهتياوشى تەماشاي يەكتريان كرد، زۆر قىنم هەستابوو، هەولم دا برۆا بەخۆبوونم لە كىس نەدەم، گوتم:

- مەن خوازىنىكارى زۆرم هاتوو، پىت وايە لە دواى مردنى باوكت كەم پىشنىارى ھاوسەرگىرىم پى كراو؟

- نە! دەزانم چ كەسانىك داواى تۆيان دەكرد، هەندىكىشيان تا بلەى كەللەپەق بوون، تۆ ژنىكى بى خەوش و جوان بووى، پىت وايە ئەو نىگا پر ئارەزووانەم نەدەبىنى كە دەورى تۆيان دابوو، يان ئاگام لى نەبوو كى بەشوئنتەو بوو، لەوانەيە خۆت ئاگات لە هەندىكبانىش نەبوو. وەكو هەموو ئەو مندالانەى كە هەلومەرجى منيان هەيە، شەوانە مۆتەكەى شووكرەنەوئەى تۆم بە پياوئەى نامۆ دەبىنى، وەكو شىتەكان لە خەو پادەپەرىم، ئاخ، چەند جار شەوانە پلانى كوشتنى ئاغاي زەرگەرم كىشا، تا قە شتىك كە ئەو سەردەمە منى بەهيمنى هېشتەو، برۆام بوو بە تۆ، دەمزانى ئىمە وئىل ناكەيت و ناكەوئەى دواى دلت، باوەرىم وا بوو كە تۆ

چاكترين دايكى دنيای، له پيناو ئيمه دا قوربانىي زۆرت داوه و ئيمه به هيچ شتيك ناگوړپتهوه، و بۆ تۆ، ئيمه له پيش ههموو شتيكهوهين، كهچى نازانم ئيستا چى رووى داوه! و ئهم پياوه چۆن ئاوها كاريگهري لهسهرت داناوه وا ئيمهت له بير چووتهوه.

– من هيچ كاتيك نه ئيوهم لهبيرچووتهوه و نه لهبيريشم دهچنهوه، تۆش ئيتير پياويكى، وهكو ئه مندا له بچووكانه قسه مهكه كه گرتى ئويدييان ههيه، ئيستا دهبيت بزانيت كه مندا له بۆ دايك و باوك چ بههايهكى ههيه و هيچ شتيك ناتوانيت جيگه بگرپتهوه. تا ئه كاته ئيوه مندا له بوون و پيوستيتان به چاوديرى من بوو، بهئهركى خۆم دهزاني تهنيا بۆ ئيوه بژيم، نازانم ئهمه تا چ رادهيهك تهنروست بوو، بهلام ئهوهم دهزاني كه نهوجهوانگهلي وهكو تۆ و سيامهك ناتوان بهئاساني لهگه له يهكيكدا ههلبكهن كه باوكيان نهبيت، رهنگيشبي بيتوانيبايه هاوكار و راويژكاريكى باش بوايه بۆتان، و يارمهتي منيشي بدايه له گرته ئهستۆي زۆر له گرفتاري و بهدبهختيهكان، بهلام ئهوه سهردهمه له خوښي و دلنيايي ئيوه بهولاوه بيرم له هيچى تر نهدهكردهوه، كهچى ئيستا دۆخهكه زۆر گوړاوه، ئيوه گهوره بوون، من تا ئهويهري توانا ئهركى خۆم گهيانده ئاكام، چيى تر پيوستيتان بهمن نيه، ئيتير من دهست و پيتان دهگرم، پيتان وا نيه مافي ئهوهم ههبيت بير له ژيان و داهاتووي خۆم بكهوه، خۆم برياردەر بيم و ئهوه بكم كه دلم دهخواريت؟ راستيهكان ببين، بۆ ئيوهش ئاوها باشتريه، له گرفتاريهكاني دايكيكي تهنيا و به تهمهن رزگارتان دهبيت كه بهتوي و نهتهوي داواكاريهكاني له زۆربووندايه و بيانوگيرتر دهبيت.

– نه دايه، تهايه قسهي وا مهكه، تۆ تاجي سهرماني، هيتستا بهلاي منهوه ههر ئازيزترين بوونهوهري سهر زهويت، ههتا ماوم خزمهتكارتم، ههرچيت بويت خۆم بۆت دهكهم، بهخوا ئهم چهند رۆژهش سهرم لي نهداوي، دهستم گيرابوو، دهنه ههموو بيروهوښم لاي تۆ بوو.

– ههر ئا ئهمه! تۆ پياويكى خاوهن مال و مندا لي، بهم ههموو گرفتاري و بهرپرسيارييتيهوه، بۆچى دهبي بير و هوشت لاي دايكت بي؟ من ئهوهم ناويت، ئيوه دهبيت له بير ژيان و كيشهكاني خوتاندا بن. من نامهويت بيمه هو

نیگه رانی بۆ بیر و هۆشی ئیوه، بېمه ئهرك و بار به سهرتانه وه، دهمه ویت بزانی
ته نیا نیم، به خته وهرم، به ته واده تی سه بارهت به من ئاسووده بن.

- پتویست بهمه ناکات، تۆ ته نیا نابیت، من ناهیتل به ته نیا بیت، ئیمه
به خۆشه و یستی و ریزه وه دهمانه ویت له خزمه تی تۆدا بین، به لکو بتوانین قهره بووی
تۆزیک له زهممه ته کانی تۆ بکهینه وه.

- رۆله گیان، من نامه ویت! ئیوه قهرزدارى من نین، منیش له ئهركى خۆم به ولاوه
هیچی ترم نه کردوه، من دهمه ویت ئه وهنده ی ته مه نم ماوه، له گه ل یه کیکدا ببه مه
سه ر که ده توانیت ئه و ئاسووده ییه م بۆ دابین بکات که هه موو کاتیک ئاواتم بۆی
خواستوه، ئاخۆ ئه مه چاوه پروانییه کی زۆره؟

- دایه، ئه مه له تۆوه دووره، چۆن نازانی بهم کارهت چ به لایه کمان به سه ر
ده هینیت؟

- به لای چی؟ بۆچی کاریکى ناشه رعی ده کم؟

- دایه گیان، کاریکى دژه نه ریت ده کهیت که ئه وهنده ی ئه وه خراپه، هیچ بیرت
له وه کردوه که هه واکى ئاوها، وهکو بۆمبیک دنگ ددهاته وه، چه ند شه رمه زار و
به ر ئاماژه ی خه لکیمان ده خات؟ هاوړیکانمان، هاوکار و کارمه نده کانم چی ده لێن؟
له هه مووشى خراپتر، چۆن له به رده م بئه ماله ی عاتیفه سه ر به رن بکه مه وه؟ ناکات
لێ بیت شیرین، هه رگیز له به رده م عاتیفه باسی ئه مه نه کهیت ها...!

- باشه ئه گه ر بزانییت چی ده بی؟

- چی ده بییت؟ هه موو ئه و ریزه ی بۆ تۆی هه بوو نامیتیت، ئه و په یکه ره ی له تۆم
بۆ ئه و بنیات نابوو، ده رووخیت، به باوک و دایکی ده لیت، به گویتی ئاغای
مه قسوودی ده گات، له به رتۆبه رایه تی هه موو ده زانن...

- ده با بزانی.

- ده زانییت ئه گه ر ئه م هه واله به به رتۆبه رایه تی بگات، له پاشمله م چی ده لێن؟

- چی ده لێن؟

- ده لێن، ئاغای به رتۆبه ر له م ته مه نه دا مێردی بۆ دایکی دۆزیوه ته وه، دوتنی
شه و دایکی داوته ده ست پیاویکی نه گریسه وه، چۆن ده توانم سه رم به رن بکه مه وه؟

قین بینا قاقای گرتبووم، نهمدهتوانی لهسهر قسه و باسهکه بهردهوام بم،
نهمدهتوانی بهرگهی ئهوه بگرم که لهبارهی ئهشقه جوانهوه و بی گهردهکهه بهو
شپوهیه قسه بکهه، ههستم، سهرم زۆر دهیهشا، هههم خوارد، له تاریکییهکهدا
لهسهر قهنهفهکه دانیشتم و سهرم پالدایه سهر پشتهکهی. مندا لهکان ماوهیه که له
ههیوانهکه قسهیان کرد، مهسعوود نیازی رۆیشتنی ههبوو، هاتنه ژوورهوه و له
کاتیکدا شیرین ئهوی به پڕی دهخست گوتی:

– هه موو له ژیر سهری پوره پهرانهیه، هیچ نازانیت، دایکهی داماو ئههلی ئهم
شتانه نهبوو، بهلام ئهوه نهده له گوتی خویندووه ئاوهای لی هاتووه.

– هیچ کاتیک ههزم له چارهی پوره پهرانه نهبووه، هه موو کاتیک ردهفتار و
قسهکانی بهلامهوه جلفرانه بوون، گوئی به هیچ شتیک نادات، ئهوه شهوه له مال
ئیمه دهستی درێژ کرد لهگهڵ ئاغای مهقسوودی تهوکه بکات...، ئاغای مهقسوودی
داماو ئهوه نهده پپی قهلس بوو، دلنیا به ئهگهر ئهوه له جیاتی دایه بوایه، ئیستا سهه
شوی کردبوو.

لهسهر قهنهفهکه ههستم، گلۆپه کزهکهه داکیرساند و گوتم:

– ئهم بابته به هیچ شپوهیه که پتوهندی به پهرانهوه نییه، ئهمه مافی تایبهتی
هه موو مرۆقتیکه بیهویت بریار بۆ ژیا نی خۆی بدات.

– به لی دایه، ئهمه مافی تۆیه، تۆ مافی زۆرت هه بوو و ههته و دهتیت، بهلام خۆ
تۆ ناتهوویت به نرخی ئابرووی مندا لهکانته له هه موو ئهوانه بههره مند بیت؟
دهتهوویت...؟

– سهرم دیشی، دهمهویت بخهوم، بۆ تۆش درهنگه، وا چاکتره برۆی بۆ لی ژن و
مندا لهکانته.

ئهوه شهوه، وێرایی خواردنی چهندان ههیی ئارامکه رهوه، له ناو گێژاوی تا و
گرژبوونهوهی دهمارهکاندا دهست و پتیم دهوهشاندا. له هه موو لایه کهوه بیره
ناکوکهکان پایانده کیشام، له لایه کهوه ههستم به نازاری وێژدان دهکرد لهوهی
بوومه ته مایه ی پهنج و نیگه رانیی مندا لهکانم، له لایه کی تریشهوه، خهونی
پههابوون و نازادی به لای خۆیدا پای ده کیشام، ئاه، چهند پتویستیم بهوه بوو
یه که جار له ژیا مندا خۆم له تهوکی هه موو بهرپر سیاری تیه که رزگار بکهه، هه موو

کۆتەکان بېسىنم، بە ئازادى و بى پەروا لەم گەردوونه مەزنەدا بدم لە شەقەى بال و بفرم... بەلام رووخسارە ماندوو، خەمبار و بى ھىواکەى مەسعوود و فرمىسکەکانى شيرين لىم نەدەبوونەو. لەولاشەو، خرۆشەى دل، ئەو ئارەزووەى کە بەلای سەعیددا رايدەکیشام و ھەراسى دووبارە ونکردنەو، ئەو، دلایان دەگوشیم. پۆژ بوو، بەلام توانای ھەستانم لە شوینەکەم نەبوو، چەند جارێ تەلەفۆنەکە لى دا، شيرين بەرزى دەکردەو، بەلام لە لایەکەى ترەو دادەخرا، دەمزانی سەعیدە، نیکەرانى منە و نایەوێت لەگەڵ شيرين قسە بکات. جارىکى تر تەلەفۆنەکە لى دا، شيرين بە ساردى سلاوى کرد و بەبى ریزى گوتى، دایە پەروانە خانمە تەلەفۆنەکە بەرز بکەو. تەلەفۆنەکەم بەرزەو کرد.

- چى بوو؟ ئیستا بووم بە پەروانە خانم، ئەوئەندەى نەمابوو دژوینم پى بدات.
- ببوو، تۆ پیت ناخۆش نەبیت، لە دلى مەگرە.
- نە بابە، گرینگ نییە. قسەى خۆتم بۆ بکەم، تۆ چۆنى؟
- وێران، سەرئیشە وازم لى ناھێنیت.
- مەسعوودیش زانى؟ چى کرد؟ شيرين زۆر سەرسەختە، ئەویش وایە؟
- زۆر خراپتر.
- سەیرە، منداڵگەلێكى لەخۆبایى، ئەوێ کە بۆیان گرینگ نییە ئارەزوو و شادمانیى تۆیە، بەھىچ شىوێکە تى ناگەن... کەمکاریى خۆتە، ئەوئەندە لە بەردەمیان بێدەنگ بوویت و لە خۆبوردەییەت نواند، ئیستا تەنانەت بىر لەوئەش ناکەنەو کە تۆش مافت ھەبە. ئیستا دەتەوێت چى بکەیت؟
- نازانم، جارى لىم گەڕێ، با کەمى بە خۆمدا بێمەو.
- ئەو سەعیدە داماوە نیوہ گیان بوو، دەلێت دوو پۆژە ئاگای لیت نییە، ھەر تەلەفۆنیش دەکات شيرين وەلام دەداتەو، نازانیت ھەوالت و دۆخەکە چۆنە، دەکرێ قسەى لەگەڵ بکەیت؟ یان جارى دوورى و دۆستى؟
- پتەى بلى با جارى پتوئەندى نەکات، دواتر خۆم تەلەفۆنى بۆ دەکەم.
- دواى نیوہ پۆ دى ھەرسىکمان برۆین بۆ پارک کەمى پياسە بکەین؟
- نە بابە، تاقەتم نییە.

– من ھەر يەك دوو پۇڭىكى تر لىرەم، سەئىدېش ھىچى واى بۇ پۇشتىنەكەى
نەماوہ.

– ناتوانم، دۇخم باش نىيە، ناتوانم لەسەر پىم پراوہستم، سىلاوى منى پى
بگەيەنە، دواتر تەلەفۇنت بۇ دەكەم.

شىرىن، پالى بە چوارچىوہى دەرگەكەوہ دابوو و بەوردى گوپى لە قسەكانى من
و پەروانە دەگرت. تەلەفۇنەكەم دانا و گوتم:

– بەلى؟! كارىكت ھەيە؟

– نەخىر...!

– ئەى بۇچى وەكو دەرۋازەوانى دۇزەخ لىرە وەستاوى؟

– دەمويست بزانم ئەم پەروانە خانمە، ئەى وا بريار نەبوو تەشرىف بەرىتەوہ؟
ئەى بۇچى بەلاى خۇى دور ناخاتەوہ؟

– دروست قسە بكە، شەرمە، مرۇف بە پوورى وا ناليت.

– كام پورە...؟ من يەك پوورم ھەيە، ئەويش پوورە فاتىيە.

– ئىتر بەسە، ئەگەر جارىكى تر سەبارەت بە پەروانە ئاوا قسە بكەيت،
ھەرچىيەكت بىنى ئەوا خۇت بە خۇت كر دووہ، تى گەيشتى؟

– ئوہ، ببوورە نەزمانى، پەروانە خانم لاي تۇ جىگەيىكى ئاوا پىشەنگى ھەيە؟

– بەلى ھەيەتى، ئىستاش برۇ دەرەوہ، دەمەويت بخەوم.

لاى نيوہرۇ بوو كاتىك سىامەك تەلەفۇنى كر. زۇر سەير بوو، ھەرگىز ئەم
كاتانە پىوہندى نەدەكر. واتا مندا لكەن ئەوہندە پەلەى گەياندى ھەوالەكەيان
بوو، نەيانھىشت لە كارەكەى بگەيتە مالەوہ؟ لە پاش سىلاو و ھەوالپرسىيەكى
سارد، گوتى:

– دايە، ئەم قسانە چىيە مندا لكەن باسى دەكەن؟

– كام قسانە؟

– ئەوہى كە تۇ دەتەويت شوو بكەى؟

بىستنى ئەم جۇرە قسانە لە دەمى مندا لكەنمەوہ و بەم ئاوازە، ئىجگار ئاستەم

بوو. به‌وپه‌پری پنداگری و خوتاکیه‌وه گوتم:

– بۆچی ئاسته‌نگه‌؟

– دیاره‌ که ئاسته‌نگه‌. تۆ چۆن ده‌توانیت له‌ دوا‌ی هاوسه‌ریکی وه‌کو باوکی من، ناوی پیاویتیکی تر وهرگری؟ ئەمه‌ ناپاکییه‌ بۆ بیره‌وه‌رییه‌کانی باوکم، من به‌پێچه‌وانه‌ی مه‌سه‌وود و شیرین، نه‌ ئابرووم ده‌روات، نه‌ به‌لامه‌وه‌ سه‌یره‌ که ژنیک له‌ ته‌مه‌نی تۆدا شوو بکات. به‌لام ناتوانم ئەوه‌ ببینم که یادی باوکه‌ شه‌هیده‌که‌م له‌ قور ده‌گه‌وزیندریت. هه‌موو په‌یره‌وه‌کاره‌کانی چاویان له‌ ئیمه‌یه‌، بۆ ئەوه‌ی ببینن چۆن یادگارییه‌کانی ده‌پاریژین، ئینجا تۆ ده‌ته‌وێت ده‌ست و پێ سپییه‌ک به‌ئینیت و له‌ شوینی ئەو دایبێتیت؟

– سیامه‌ک، خۆت ده‌زانیت چی ده‌لێی؟ کام په‌یره‌وه‌کارانه‌؟ په‌یکه‌ریکی ئاوه‌ات بۆ باوکت بنیات ناوه‌ و وا قسه‌ ده‌که‌یت ده‌لێی پێغه‌مبه‌ر بووه‌، ئەگه‌ر له‌ یه‌ک ملیۆن ئێرانیش بپرسی، یه‌ک که‌سیان ناوی باوکتیان نه‌بیستوه‌، تۆ بۆچی هه‌ر ده‌ته‌وێت مه‌زن نوێنی بکه‌یت؟ ده‌زانم ده‌رویه‌ره‌که‌ت ئەم کاره‌ت پێ ده‌که‌ن، تۆش ساکار و خۆش باوه‌، له‌م هه‌موو پیاوه‌لگوتن و ستایشه‌ چێژ وهرده‌گری و پۆلی کوری پالەوانتیک ده‌گێری. ئازیزه‌که‌م، چاوت بکه‌روه‌، خه‌لک حه‌زیان له‌ قاره‌مانپه‌روه‌رییه‌، یه‌کێک مه‌زن ده‌که‌نه‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی بتوانن خۆیان له‌ په‌نایدا بشارنه‌وه‌، ئەو قسه‌کانیان بکات، ئەگه‌ر مه‌ترسییه‌کی‌ش له‌ ئارادا بوو، ئەو قه‌لغانی به‌لا بێت و سزاکان له‌ ئەستۆ بگرت، بۆ ئەوه‌ی خۆیان بواری هه‌لاتنیا‌ن هه‌بێت، ئا ئەمه‌یان له‌گه‌ڵ باوکتدا کرد، خسته‌یا‌نه‌ پێشه‌وه‌، سینگیان بۆ کوتا، هیتافیان بۆ کرد، به‌لام کاتیک که‌وته‌ به‌ندیخانه‌وه‌ هه‌موو هه‌لاتن، و که‌ کوژرا‌یش نکوولیان له‌ پێوه‌ندییه‌که‌یان له‌گه‌ڵیدا کرد. له‌ پاشان ده‌ستیان کرد به‌ په‌خه‌گرتن لێی و هه‌له‌کانیان ژمارد. چی له‌ پالەوانتیه‌که‌ی ئەو بۆ ئیمه‌ مایه‌وه‌؟ کێ له‌ ده‌رگه‌ی مالمانی دا بپرسیت، ئێوه‌ بنه‌ماله‌ی ئەو قاره‌مانه‌ بوون، چۆن ده‌ژین؟ ئەگه‌ریش زۆر بوێر و بێ باک بوونایه‌ له‌ بازار له‌ ژێر لێوێکه‌وه‌ وه‌لامی سلوه‌که‌یان ده‌دامه‌وه‌. نه‌ کو‌رم تۆ پتووستیت به‌ قاره‌مان نییه‌، هه‌تا منداڵ بووی په‌نگ بێ ئەمه‌ شیاوی تیگه‌یشتن بوو، به‌لام ئێستا پیاویتیکی گه‌وره‌ی، نه‌ پتووستیت به‌وه‌یه‌ ببیته‌ قاره‌مان، نه‌ش په‌یره‌وه‌کاری قاره‌مانتیک بیت. له‌سه‌ر پێی خۆت راوه‌سته‌، پشت به‌ مێشک و

بیر و لیکدانه و هکانی خۆت ببهسته، هەر ڕێگهیهکت به لاوه تهنه دروست بوو، ئهوه ههلبژێره، ههركه بینیت به ههلهدا دهچیت، دهنگی خۆتی لێ وهر بگرهوه، تۆ نابیت پهیرهوی یهكێ یان ئایدیۆلۆجیا یهك بکهیت که ناچار ت بکات کوێرانه به ههموو کاریکی پازێ بیت، تهنا ته نیشانهی راست له ههلهکانیشی بدهیت، تۆ مرۆفکی پیگهیشتهوی، پێوستیت به هیچ ئهفسانهیهك نییه. با له بهرچاو مندا له کانت کهسایهتییهکی توندوتۆڵت ههبی که بتوانن پشت پێ ببهستن، نهوهکو خۆت پێوستیت به پهناگهیهك بێت.

– ئاه... دایه، تۆ هیچ کاتیک له بههای خهبات و مهزنیی باوکم تێ نهگهیشتی. هەر کاتیک بیویستبایه مهزنی بکاتهوه، بابهی دهگۆری به باوک، دهتگوت وشهی بابه بۆ ئه مهزنه کهمه.

– تۆش هیچ کاتیک بهو پهنجته نهزانی که من کیشام و ئهوه هۆکاری بوو. کورم چاوت بکهروه، ئهمه بۆ خۆت دهلیم، راستی بینه، باوکت پیاویکی باش بوو، بهلام خالی لاوازیشی ههبوو، هەر هیچ نهییت بهرامبه به ئیمه ئهنادمانی خێزانهکهی، هیچ مرۆفکی بێ کهموکووری نییه.

– باوکی من ههرحیهکی کرد له پێناو خهبات و پرکاری مرۆف بوو، دهیویست ولاتیک له شیوهی سوسیالیزم و لیوانلیو له هاوتایی و یهکسانی و ئازادی بهیئیته کایهوه.

– بهلێ، وهکو ئه ولاتهی که دواي ههفتا ساڵ پارچه پارچه بوو، خهلهکهکی له بهر نهبوونی ئازادی نهخۆش بوون، تۆ نهتبینی هاوولاتیانی کۆمارهکانی ئهم ولاته زلهتیه که بۆ کارکردن بۆ ئێران دههاتن، چهند بێ بهرگ، نا ئاگه و پهريشان بوون، له دواي ئهوه پووداوه، چهندان رۆژ گریام و چهندان مانگ بیرم کردهوه که باوکت بۆچی مرد؟ ئاخۆ ئهمه ئهوه (مهدينه فازيلهیه) بوو که گیانی خۆی کرده قوربانی؟ چهند شادمانم که باوکت نهیبینی قیبله ئاواتهکانی کهوتوه ته چ رۆژیکهوه.

– دایه، تۆ کوا له پرسه سیاسیهکان دهزانیت؟! من بۆ ئهوه تهلهفۆنم نهکرد سهبارهت بهم شتانه قسهت لهگهڵ بکه، بابتهکه تۆ و ئهوه کارهیه که دهتهوێت بیکه، بهراستی من ناتوانم بهوه پازێ بم یهکیکی تر له جیگهی باوکمدا ببینم و

تەلەفۇنەكەى داخست.

گفتوگۇ لەگەل سىيامەكدا بى سوود بوو. كىشەى سىيامەك من نەبووم، گرفتى ئەو باوكى بوو و دەبوايه من لە پەناى ئەم بته هەلبەستراوهدا، ببوومايه به قوربانى.

دواى نيوەرۆ، مەسعوود، عاتيفە و كورە نازدارەكەيان كە مندالىي مەسعوودى دەهينايەوہ يادم، هاتن بۆ مالمان. مندالەكەم لە عاتيفە وەرگرت و گوتم:

– عاتيفە گيان بەخىرھاتى، ماوہىك بوو ئەم كورە نازدارەم نەبينبوو.

– كەمكارىي مەسعوودە، كارى ئىجگار زۆرە، ئىتر ئەمپۆ وىراى ئەوہى كۆبوونەوہى مەبوو، وازى لە كارەكەى هينا و زوو ھاتەوہ. گوتمى دەبىت بۆ مالى دايكم بۆم، دۆخى باش نىيە، منىش زوو لەگەلى ھاتم، بى تاقەت بووم، بىرى ئۆوہشم دەكرد.

– كارىكى باشت كرد، منىش بىرى تۆ و ئەم چكۆلە جوانەم دەكرد.

– خوا خراپ نەدات، چى بووہ؟

– ھىچ، ئەمانە گەورەى دەكەنەوہ، ھەر كەمى سەرم دەيەشا، نەمدەويست ببمە بار بەسەر ئۆوہوہ، مەسعوود قسەكەى لە دەم عاتيفە گرتەوہ و گوتمى:

– قسەى وا مەكە دايە گيان، بارى چى؟ ئەركى خۆمانە، دەبىت بمبوورى ئەم ماوہىە سەرقال بووم، لە تۆ بى ئاگە بووم و نەمتوانى پىت پابگەم.

– بۆچى من مندالم ھەتا پىم پابگەيت؟ ھىشتا خۆم لە پى نەكەوتووم، دەبىت تۆش بە ژيانى خۆت و ژن و مندالەكەت پابگەيت. ھىچىش پىم خۆش نىيە واز لە كارەكەت بەئىت و بۆ ئىرە بىي، لەبەرئەوہى ئەركىك بەجى بەئىت، بەو شىوہىە من پتر ئازار دەچىژم.

عاتيفە كورەكەى دەگريا، بە نىگايەكى پرسىيار ئامىزەوہ لە باوہشى گرت و رۆيى بىگۆرپىت. منىش ھەستام و بۆ چىشتخانەكە، پەناگەى ھەمىشەيىم رۆيشتم. سەرقالى شۆردنەوہى ميوە بووم، و بوام بۆ شىرىن رەخساند، بۆ ئەوہى بە ئارەزووى خۆى ھەوالەكان بۆ مەسعوود بگويژىتەوہ و پلانەكانى داھاتووى دابريژىت، كەچى عاتيفە بە مندالەكەوہ بۆ لاي ئەوان رۆيشت. بە وردەكۆلييەوہ

هه‌وێی دهدا له گه‌فوگۆ هه‌ی‌واش و شاره‌وه‌که‌یان تی‌بگات. سه‌ره‌نجام ده‌گوت
شیت‌کی دۆزیوه‌ته‌وه، به‌ ده‌نگ‌کی به‌رز گوتی:

— کئی؟ کئی دہیہ ویت شوو بکات؟

مه سعوود به شله ژاوييه وه گوته:

- ہیچ کہس...!

شیرین به هتمنبهوه فرمای که هوت:

- يه ڪي له هاوڙي ڪونه ڪاني ڏاڪم، ڇهن سالن پيشتر ميردهه ي مردوه،
نستاهه يوڪ و زاوا نه وهه دهه وٽ شو بڪاته وه.

– وای!! چ ژنگه لیک هەن، کەس نییه پتیا ن بلی، لەم تەمەنەدا ئیتر خەریکی ئەو کارە چاکانە بن کە لە ژانیاندا دواتان خستوو، بڕۆن نوێژ و پوژوو هەکانتان بەجێ بهێن، ڕوو لە خوا بکەن، ئەو دنیا تان بنیات بنێن، هێشتا هەر خەریکی دڵ و کەیف و هەوێسی خۆیان، بەراستی...!

من به قاپی میوه که وه وه ستابووم، گویم له وتاره به نرخه که ی عاتیفه دهگرت.
مه سعوود سهیری شیرینی کرد و نیگاکانی له من شارده وه. قاپی میوه که له سه سر
میزه که دانا و گوتم:

- یه کجاری پپی بلّین با بروا قه بری بکریّت و له ناوی بخه ویت!

- دايه، ئەم قسانە چييه، ژيانى مەعنەوى زۆر لە ژيانى مادى دڭگيرتره، دەشيت مەرۆف ئەم جۆره ژيانەش لە تەمەنڤکا تاقي بکاتهوه.

جۆرى كاردانه‌وهى ئەمانە، لەگەڵ تەمەنى من و شىواى بىرکردنە‌وهيان سەبارەت بە ژن لەو تەمەندەدا، بوون بە‌وهۆى ئە‌وهى كە تى بگەم بۆچى ژنان حەز ناكەن تەمەنى راستە‌قىنەى خۆيان ئاشكرا بكەن، وەكو پارىكى سەر مۆركراو لە‌لای خۆيان دەپارێزن. پۆژى دواتر بۆ مالى پەر‌وانە پ‌رۆيشتم، شيرين جلى لە‌بەر كرد و گوتى:

- منیش لایم.

– نه خير، يئويست ناکات.

- حەز ناکەم منتان لەگەڵ بۆم؟

- نە! لەو تەبەیی بیرم بێت، چاودێرم هەبوو، نەفرەتم لە بوونی چاودێرە. ئێشەش لەم شێوە پەفتارانەتان دەست هەلگرن، دەنا سەری خۆم بەردو کێو و بیابان هەڵدەگرم، کاریک دەکەم کەستان دەستان پێم نەگات...

هاوکات کە پەرمانە سەرقالی پێچانەوێ جانناکانی بوو، باسی هەموو شتیکم بۆی کرد، گوئی:

- بەراستی جێی باوە پێکردن نییە، چەند زوو ئەم منداڵانە مەژۆ بۆ ئەو دنیا دەنێرن؟ سەرم لە سیامەک سوپدەمینی، ئەو بۆ تۆ ناگات...؟ بەراستی تۆش چ چارەنووسیکی سەیرت هەبوو.

- هەموو کاتێک دایکم دەگوت "بەشی هەموو کەسیک لە سەرەتاوە دیاری کراوە، بۆی دەخەنە لاوە، ئەگەر ئاسمانیش لەگەڵ زەوی یەک بگرێت، ناگۆرێت". زۆربەی کات بیر دەکەمەوە، بەراستی بەشی من لە ژياندا چی بوو؟ ئاخۆ هەر بە راستی پشکێکی دیاریکراو و سەربەخۆم هەبوو؟ یان پارچەیەک بووم لە بەشی پیاوەکانی ژيانم، کە بۆ باوەر، ئیدیاڵەکانیان، یان ئامانجەکانیان، هەریەکەیان بە شێوەیەک منیان بۆ قوربانگە برد، من دەشیا بۆ پاراستنی ئابرووی باوک و براکانم بێم بە قوربانی، بۆ خواست و بیروباوەرەکانی هاوسەرەکەم، قارەمانیتی و ئەرکە نیشتمانپەروەکانی کورەکانم باجم دا. لە راستیدا من کێ بووم؟ هاوسەری گێرە شێونێک، ناپاکێکی نیشتمانفرۆش؟ دایکی هەلگەراوەیەک؟ ژنی قارەمانێکی خەباتکاریی پێگەی ئازادی؟ یان دایکی گیانبەخت کردوویەکی لە خۆبوردوو، سەربازێکی ئازاد؟ چەند جار لە ژياندا منیان بردە لوتکە و پاشان بە تەوقی سەر بەسەر زەویاندا دام، بەمەرجێک هیچ کامیان مافی من نەبوون، نە لەبەر شایستەیی و توانای خۆم سەریان خستم، نە نسکۆکانیشم بەرھەمی هەلەکانی خۆم بوون، دەتگوت من بوونم نییە، مافێکم نییە، کە بۆ خۆم ژيام؟ کە بۆ خۆم کارم کرد؟ کە مافی هەلبژاردن و بڕیارم هەبوو؟ کە لە منیان پرسى، تۆ چیت دەوێت؟

- زۆر وەتەن پوخواوە، هەرگیز ئاوا سکاڵات نەدەکرد، لێت ناوەشتەو، دەشی تۆ پووبەروویان ببیتەو و کاری خۆت بکەیت.

- دهرانی، چیی تر نامه ویت، نهک له بهر نه وهی ناتوانم، ده توانم، به لām چیی تر به لām وهه خوښ نییه، ههست به دارمان ده کم، ده لئی له گه ل سى سال پيشتردا، هيچ گۆرانکارییهک پرووی نه داوه، من سه ره پای ئەم هه موو ره نه چى كه كيشام، كه چى نه متوانى ته نه ات له ماله كهى خوښمدا هيچ گۆرانکارییهک بكم، كه مترين چاوه روانيم له مندا له كانم كه مى تىگه يشتن و هاوخه مى بوو، ته نه ات نه وانيش ئاماده نه بوون وهكو مرۆڤيک مافىكم پى رهوا ببين، من ته نيا كاتىك به هام ههيه كه دايكى ئەوان بم و له خزمه تياندا بم، وهكو ده لىن:

كه سيك نه بوو كه خوڻى بۆ ئيمه دانابى

هه ره كه سيك هات، ته نيا ئيمه بۆ خوڻى ويست

خوڻى و ئاره زووه كانى من بۆ ئەوان هيچ نرخىكى نييه، ئىستا ئيتتر هيچ ئاره زوو و جوڻ و خرۆشيه كم بۆ ئەم هاوسه رگيرييه نه ماوه، ئەوهنده بى هيوو بووم. ته رزى بير كردنه وه كهى ئەوان پتوهنديه جوانه كهى من و سه عيديشى ئالووده كردووه. له كاتىكدا وام دهرانى ئەوان نزيكترين كهسى من، خوڻيان ده وىم و په روه دهى به رده ستى خوڻمن، ئاوها له بارهى من و سه عيده وه قسه ده كن، جا بزانه خه لكى تر چى ده لىن، چۆنمان له قور وهرده دن.

- قىروسىا! با هه ره كه سى، چى پى خوڻه بيلىت، نابىت گوى له هيچ قسه وباسىك بگرى، به هيز به و كارى خوڻ بكه، به هيچ شتوهيه كه خه موكيت لى ناوه شتته وه، چاره سه رى تۆ چاوپيگه وتنى سه عيده، ههسته، ههسته ته له فۆنى بۆ ئەو داماره بكه، تا ئىستا شىت بووه، زۆر له چاوه روانيدايه.

پاش نيوه رۆ، سه عيد بۆ مالى په روانه هات. چى تر په روانه هه زى نه ده كرد له ناو گفنگۆكانماندا بىت، سه رقالى كاره كانى خوڻى بوو، گوتم:

- سه عيد، زۆر داواى لىبووردن ده كم، به لām ناكرىت هاوسه رگيرييه كه مان سه رىگرىت. من ئەوهم به سه ردا سه پاوه كه هه رگيز به خته وه رى و ژيانى هيمنى خيزانيم نه بىت.

پروخسارى سه عيد زۆر تىك چوو و به دهنگىكى تىكشكاوه وه وتى:

- سه رتاپاى گه نه جيم له سۆنگهى ئەم ئەشقه بى ئاكامه وه له ناوچوو. له

- چیمان له دەست دیت؟ لهوانهیه ئهوه نرخى بهختهوهری داهاتوومانه و دهیت بیدهین.

- و باجهکهى له منداڵهکانم وهربگرم؟ نه! ناتوانم.

- وهره ئهگهر بۆ جارێکیش بووه له ژياندا، دلت بدهره دم دهریاوه " بهودی ههرکهستیک دلى دایه دم دهریاوه، ئازادی به دهست هینا..."

- نه سهعید گیان! "... من ئهوه کهسه نیم دل بدهمه دم دهریاوه!"

- وا بزانی منداڵهکانت کرد به بیانوو، خۆت وها بیر ناکهیهوه؟

- نازانم، لهوانهیه، ئامادهییم له دهست داوه، دل زۆر تهنگه، ههلوهرجهکه نالهبار بوو، چاوهروانى ئهوه پهڕهکردارانهم نهدهکرد. ئیستا ئهوهنده ماندووم، ناتوانم بریارى ئاوا گرینگ بۆ ژيانم بدهم، ههست دهکهه تهمنم سهه سهاله، نامووت له کهلهههقییهوه یان بۆ سهلماندنی تواناکانم هیچ ههنگاوێک بنیت، داواى لیبووردن دهکهه، بهلام بهراستی لهههلوهرجهدا ناتوانم ئهوه لامهت بدهمهوه که چاوهروانى دهکهیت.

- بهلام مهسووم بهم شیوهه جارێک تر یهکتر له دهست ددهین.

- دهزانم، لهلایهه خۆمهوه دلنیام، بۆ من وهکو خۆکوشتنێکى شکۆدارانهیه، جارى یهکهمیشم نییه، بهلام دهزانیت، پى ئازارترین پرس و شتیک که بهراستی لهناوم دهبات، چیه؟

- نه!

- ئهوهیه که له ههردوو جارهدا، ئازیزهکانم، ئهوه کهسانهیه که نزیکترین کهسم بوون، ئاوا بریارى مردنی منیان دا.

پهروانه پوشت، من یهک، دوو جارى تر سهعیدم بینی. بهلینم لى وهرگرت که لهگهڵ هاوسهههکهیدا ئاشت بیهوه و لهوئى بمینیهوه. هههچوئیک بیت خیزانیان ههبوو، تهناهت ئهگهر کهرموگوریش نهبن، له نهبوونی خیزان باشته... کاتى له سهعید جیا بوومهوه، به پى بهرهو مال هاتمهوه. بایهکی ساردی پایزی ههلی کرد، زۆر ماندوو بووم، بارى تهنیايیم کوئیک قورستر بووویو و پتیهکانم سست و بى

توانا تر بوون. خوځم له چاگه ته ره شه که م پتچايه وه، سه يريکي ناسمانه داگير او ده که م
کرد و گوتم:

- وای...! چ زستاننکي د ژوارمان له پيشدايه.

سوڤاس و پٽزانين

له ناڅي دله وه سوڤاسي ته هم هاوړي هيژاiane دهكه هم كه له
پروښه وهرگيراني ته هم كتيبه دا يارمه تيان داوم:

۱- ماموستا دياكو هاشمي كه پټنويني و يارمه تيبه كي زوري
زمانه واني پيشكيش كردم.

۲- ماموستا ناسري حوسامي، ته و شيعرانه ي بڼ وهرگيرام كه به
زمانه ناغاي شيرازي و تراون.

پووناك شواني

